

॥ अथ श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे पूर्वार्धप्रारंभः ॥

श्रीविष्णोः सायनमः ॥ नवमस्कंधे शतं शिखं श्रीविष्णुचरितं विस्तरतः श्रोतुं राजा वृत्तमनुयच्छुमार्थयते कथितोऽंगविस्तारइत्यादिना विद्यायाजन्मनाचैकलक्षणः सत्ता नोऽवशस्तत्र भवोऽवश्यः व्यासः प्रपञ्चो विस्तारइत्यभिधानं राज्ञां चरितं च कथितं कथनेन निमित्तमाह परमेति १ अत्र विशेषमाह यथोरिति यदोपेयाति पुत्रस्य वशो नितरां कथितः धर्मो भगवास्तस्मादपि पुत्रस्य शीलसमाधिविधा तु अस्तुनामततः किमोचितमिति तत्राह तत्रेति यदोर्वेशे वीर्याणि पराक्रमान् २ तात्पर्यात्पुनरुक्तमेवाह अवतीर्षेति यानि भूकंठ इदिति सुतहनादीनि कर्माणि विन्वात्मा विन्ववापीत्यनेन ब्रह्मत्वं ध्वनयति विस्तरतः न केवलमर्थतः अपेक्षनमपि तु शब्दतः अत्यनुदीनामवगतुमशक्यत्वात् सच शब्दस्य विस्तरइत्यभिधानं ३ अतीतस्कंधे हरिकथाश्रवणेनालं बुद्धिर्ना भूत्किमिति तत्राह निवृत्तैति निवृत्ततर्पे विषयालंबुद्धिमाहितैः भवोऽपि शास्त्रसाराख्यरोगपरिहारहेतुभूतौषधान् अनिमृग्यात् अन्यथा ज्ञानिनः पशुवादि विगपाठः ४ माहात्म्यं हरेरनुभवसिद्धयस्मादतो वक्तव्यमिति या शयेनाह पितामहा इति पितामहा अर्जुनादयः अमरात् देवान् जयतीत्यमरं जयास्ते देवानामिव व्रतं भ्रजं जाजन लक्षणं यन्मयसभीष्मः स आचोपेयां द्रोणादीनां ते तथा त एवातिरथारभ्युत्तमास्तेः तिभि

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ राजोवाच ॥ कथितोऽवशं विस्तारो भवता सोमसूर्ययोः ॥ राज्ञां चोभयवंशानां चरितं परमाद्भुतम् १ यदोऽश्वधर्मशीलस्य नितरां मुनिसत्तम ॥ तत्रांशेनावतीर्णस्य विष्णोर्वीर्याणि शंसनः २ अवतीर्य यदोर्वेशे भगवान्भूतभावनः ॥ कृतवान्यानि विश्वात्मातानिनो वद विस्तरात् ३ निवृत्तनैर्षरूपीयमानाद्भवौषधाच्छ्रोत्रमनोभिरामात् ॥ कञ्जतमश्लोकगुणानुवादात्पुमान्विरज्येत विनातिमुग्धात् ४ पितामहमिह मरंजयैर्देवव्रताद्यातिरथैस्तिर्मिगिलैः ॥ दुरत्ययैकैस्वैर्न्यसांगं कृत्वा तस्मिन् तस्य पदं रमयच्छ्रवाः ५ द्रौण्यस्त्रविष्णुमिदं मदं गंसंतानवीजं कुरुपांडवानाम् ॥ जुगोपकुक्षिगतआत्तचक्रो मातुश्च मेयः शरणं गतायाः ६ वीर्याणितस्याखिले देहभाजामंतर्बहिः पूरुषकालरूपैः ॥ प्रयच्छतो मृत्युमनामयं च मायामनुष्यस्य वदस्व विह्व ७ रोहिण्यास्तनयः प्रोक्तो रामः संकर्षणस्त्वया ॥ देवक्या गर्भसंबंधः कुतो देहांतरविना ८ कस्मान्मुकुंदो भगवान्पितुर्गैहार्द्रजंगतः ॥ क्वा संज्ञातिभिः सार्धं कृतवान् सात्वतां पतिः ९ ब्रजे वसन् किमकरोन्मधुपुर्यां च केशवः ॥ भ्रातरं चावधीत्कंसं मातुरद्वाऽतदर्शनम् १० देहमानुषमाश्रित्य कति वर्षाणि वृष्णिभिः ॥ यदुपुर्यां सहावासी तस्य न्यक्त्य भवान्विभोः ११ एतदन्यच्च सर्वमेमुने कृष्णविचेष्टितम् ॥ वक्तुमर्हसि सर्वज्ञश्रद्धधानाय विस्तृतम् १२

नमो महामस्यः कायेन दशयोजनप्रमाणमावृत्य स्थितः तमपि गिरिप्रसन्न इति तिर्मिगिलः सप्रत्ययनिमित्तं सुमाणमः वत्सपदं गोवत्सपदमिव वत्सपदलुगोपमं यः कृष्णः ध्रुवउदुपेयातपः प्रशः नवीत रणापानिर्मितवंशचर्मदिनायसाधनं सद्युवइति ५ इतोऽपि तद्दीर्घाणि श्रोतव्यानीत्याह द्रौण्यञ्चेति मातुरुत्तरायाः कुक्षिगतः प्रविष्टः इदमप्यक्षेचेति भावेनोक्तमेव इति मयामेयः ज्ञेयः ममहविषयः ६ भासोपसंभाषाज्ञानयत्नविभक्त्युपभ्रंशेषु वदइत्यतो वदस्वेत्यात्मनेपदमोगोमाद्वितीयं कल्पयति सच नार्थः गुकस्य वक्तव्यां ज्ञानपाठप्रदर्शनार्थं च एतदेव प्रकटितमभूद्विद्वन्निपत्येन अतः पुनरुक्तैः बहिः कालरूपैः अनामपसंसारदुःखनिरासेन सुखं मृत्युदुःखानुभवलक्षणं अयं नमः प्रयच्छतोऽददतः बहुरूपत्वाद्बहुवचनं प्रत्ययान्ततांशेऽपि ७ एकस्मिन् योनिं तं वयानुपगच्छतिः प्रश्नश्च ८ ९ मधुपुर्यां च वसन् किमकरोन्मधुपुर्यां कृतवान् मातुर्भ्रातरं मातुर्न्यक्त्यर्थः अतर्दहेषं तस्य यस्यापोऽर्ग्यमन्यथ. १० ११ मम ब्रह्म १२

धुधितस्तवद्वौर्बल्यान्मनोनेच्छति श्रोतुमिति तत्राह नैषेति त्यक्तोदंआचमनजलमंतरेणेतिशेषः ननु दिव्यमंत्रौयथादिकमंतरेणक्षुधादिकंमानुषदेहंबाधतएव अतःकर्पनबाधवइतितत्राह पिबतनि
ति सुतंगालितम् १६ सूतःशौनकंप्रत्याह सूतइतिहेभृगुनदनशौनकप्रत्यर्च्यप्रतिसंभाव्य राजानमितिशेषः १४ कीदृशीप्रत्यर्चेतितामाह सम्यग्व्यवसितति नैष्ठिकीश्रीनारयणोत्कर्षसंबंधिनी
निष्ठोत्कर्षव्यवस्थायामितियादवः निश्चरुतयास्थितिर्निष्ठातद्वतीतिवा १५ नकेवलंहरिकथाप्रश्नःप्रष्टारंपुनाति किंतुवत्कारमपीत्याह वासुदेवेति तत्पादमन्त्रिभागीरथी शालग्रामनीर्वादा गंगगंगेतियो
व्यादित्यादेः १६ एतदन्यचेत्तत्तत्पदन्यदितितदिदमितिध्वनयन्कथामारितउत्क्रमते भूमिरित्यादिना शतायुतैरित्यनेन संख्यातत्वसूचयति भूरिभारेणपीडितेतिशेषः १७ यथाकरुणभवतितया
रुदंती व्यसनंविधिनिरसनम् १८ १९ जगन्नाथत्वंराजादेरप्यस्तीतिदेवदेवमिति इंद्रादिव्यावृत्त्यर्थं वृषाकपिं अभीष्टदानादानंदनाच्च वृत्तपद्मगत्वात्अकपेर्दुःखेपणाच्चवृषाकपिः तम् । नीरूप
स्पहरेरिंद्रियविषयत्वंकथमित्यतःपुरुषमिति तस्येदमेवशिरइत्यादेः उपतस्येभ्रवचनपूर्वकमुपासनांकृतवानिति उपान्मंत्रकरणेइत्यात्मनेपदं कायंनञ् येनधात्वर्थःसमाधितःस्वादित्य तःपुरुषसूक्तेनेति २०

नैषातिदुःसहाक्षुन्मांत्यक्तोदमपिबाधते ॥ पिबंतंत्वनमुखांभोजसृतंहरिकथामृतम् १३ ॥ नूतउवाच ॥ एवंनिशम्यभृगुनंदनसाधुवादंवैयामकिः
भगवानथविष्णुरातम् ॥ प्रत्यर्च्यकृष्णचरितंकलिकल्मषघ्नंव्याहर्तुमारमतभागवतप्रधानः १४ श्रीशुकउवाच ॥ सम्यग्व्यवसिताबुद्धिस्तवराजर्षि
सत्तम ॥ वासुदेवकथायांतेयज्जातानैष्ठिकीरतिः १५ वासुदेवकथाप्रश्नःपुरुषांस्त्रीन्पुनातिहि ॥ वक्तारंपृच्छकंश्रोतुंस्तत्पादसलिलंयथा १६ भूमिर्दसृ
पव्याजदैत्यानीकशतायुतैः ॥ आक्रांताभूरिभारेणब्रह्माणंशरणंययौ १७ गौर्भृत्वाश्रुमुखीस्त्रिस्वारुदंतीकरुणयथा ॥ उपस्थितांतिकेतस्मैव्यसनंसमवो
चत १८ ब्रह्मातदुपधार्याथसहदेवैरतयासह ॥ जगामसत्रिनयनस्तारिंक्षरिपयोनिधेः १९ तत्रगत्वाजगन्नाथदेवदेवंवृषाकपिम् ॥ पुरुषंपुरुषसूकेनउपत
स्थेसमाहितः २० गिरंसमाधौगगनेसमीरितांनिशम्यवेधास्त्रिदशानुवाचह ॥ गांपौरुषीमेशृणुतामराःपुनर्विधीयतामाशुतयैवमाधिरम् २१ पुरैवपुंमा
वधृतोधराज्वरोभवद्विरक्षैर्दृष्टूपजन्मताम् २२ सपावदुर्व्याभरमीश्वरेश्वरःस्वकालशक्त्याक्षपयंश्वरेद्भुवि ॥ वसुदेवगृहेसाक्षाद्भगवान्पुरुषःपरः ॥ जनि
व्यतेतत्प्रियाथंसंभवंतुसुरस्त्रियः २३ वासुदेवकलानंतःसहस्रवदनःस्वराष्ट्र ॥ अग्रतोमवितादेवोहरेःप्रियचिकीर्षया २४

समाधावेतितादर्थ्येसप्तमी समाध्यर्थेदेवकार्यसमर्थनार्थसमीरितांगिरं अत्यर्थांमितिगीर्वाणीवाचिहंसप्रतिष्ठितमितिश्रुतेः तांस्तुतिगिरंसंस्तुत्यगुणध्यानसमवस्थायांवाक्येतासमाधिध्यानसंधानमति
ज्ञासुसमर्थनइत्यभिधानादित्यर्थः पौरुषांपुरुषेणोक्तां समपत्यवगमयतिज्ञापयत्यर्थमितिगीर्वाक् अथकस्माद्वैरितिगच्छतीतिनिरुक्तकारनिर्वचनमपिबहुःश्रोतु कर्णांतरगमनायुक्तम् २१ धराज्वरः
भूमेःसंतापः ज्वरसंतापइतिधातुः । नकेवलंजननमेवपूर्वतेतावंतंकालमवस्थानंचापेक्षितमित्याह सपावदिति । स्वकालशक्त्यास्वरूपभृतोपसहारकालाख्यशक्त्या २२ नकेवलदेवानामुर्व्यामवतारस्त
दंगनानामपीत्याह वसुदेवेति २३ हरेरवताराविनाभूतस्यशेषावतारस्यप्रकारमाह वासुदेवेति । वासुदेवकालानंतइत्येकपदम् । वासुदेवस्यकलयासितकेतांशेनयुक्तःशरीः । स्वेनहरिणाराजतइतिस्व
राष्ट्र स्वस्यस्वतंत्रस्पहरेरधस्तच्छयनीयत्वेनराजवइतिवा । स्वमात्मानंसनकादिभ्योराजपीतप्रकाशयतीतिवा हरेरग्रतः २४

देवकार्यैस्तहापांतरं वक्ति योगमायेति । योगमायादुर्गा २५ महर्लोकविभ्यः परमम् २६ चतुर्मुखेभुवंसात्पित्वास्त्यलोकंगते उत्तरकर्थाप्रसंजयति शूरसेनइति । कार्तवीर्यपुतःपुरीमावसन्नितिस
सम्पद्येद्वितीया । उपान्वयः स्वसृजितसूत्रात् २७ २८ ततः किमत्राह तस्यामिति २९ विवाहकालेरथ हयानां कविकाग्रहणे अर्पयंतं वंधुनामाव्यमिति दर्शयितुं द्वाहिणमाह उग्रसेनसुतइति ३० विवा
हकाले दुहित्रेयद्वीपमानं धनं तत्पारिवर्हनाम् ३१ ३२ प्रयाणप्रक्रमेण नारमे ३३ प्रग्रहः कविकातद्वतम् अस्याः देवक्याः ३४ कुन्दासनं कुन्धुकीकरणशीलः कचेकेगपासे ३५ नृशंसं क्रूरकर्माणम्
परिसात्वयन् सान्नाभेदेन च संबोध्यन् ३६ संवेधलाभोपकृतिरभेदो गुणकीर्तनम् । सान्नः पंचविधो भेदो दृष्टादृष्टभयं वचइति पंचविधसामज्ञापयेत् श्लाघनीयगुणोत्पादिना श्लाघनीयगुणोत्तिगुणकीर्तनं भोजय

योगमायाभगवतीययासंमोहितं जगत् ॥ आदिष्टाप्रमुणां शिनकार्यार्थे संप्रविष्यति २५ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिश्यामरगणान् प्रजापतिपतिर्विभुः ॥
आश्वासय च महर्गाभीर्भिः स्वधामपरमं ययौ २६ शूरसेनो यदुपतिर्मथुरामावसन्पुरीम् ॥ माथुराञ्छूरे सेनां श्वविषयान्वुभुजे स्वशब्द २७ राजधानीततः
सोभ्यत् सर्वयादवभूमुजाम् ॥ मथुराभगवान्यन्ननित्यं सन्निहितो हरिः २८ तस्यां तु कर्हि चिच्छैरिर्वसुदेवः कृतोद्वहः ॥ देवक्या भार्यया सार्धं प्रयाणेरथमा
रुहत् २९ उग्रसेनसुतः कंसः स्वसुः प्रियचिकीर्षया ॥ रश्मीन् हयानां जग्रे हरीक्षभैरथ शतैर्वृतः ३० चतुःशतं पारिवर्हं गजानां हेममालिनाम् ॥ अश्वानामयुतं
सार्धं रथानां च त्रिषदशतम् ३१ दासीनां सुकुमारीणां दिशते समलंकृते ॥ दुहित्रे देवकः प्रादाद्याने दुहित्ववत्मलः ३२ शंसतूर्यमृदंगानि नेदुर्दुमयः समम्
॥ प्रयाणप्रक्रमेता तवरवधोः सुमंगलम् ३३ पथि प्रग्रहिणं कंसमाभाष्या हाशरीरवाक् ॥ अस्यास्त्वा मष्टमोगर्जो हंतायां नयसेऽनु ३४ इत्युक्तः सखलः
पापो भोजानां कुलपांसनः ॥ भगिनीं हंतुमारब्धः सङ्घपाणिः कचेऽग्रहीत् ३५ तं जुगुप्सितकर्माणं नृशंसं निरपत्रपम् ॥ वसुदेवो महाभाग उवाच परिसांत्व
यन् ३६ वसुदेव उवाच ॥ श्लाघनीयगुणः शूरैर्भवाभोजयशस्करः ॥ सकथं भगिनीं हन्याः स्त्रियमुद्राहपर्वणि ३७ मृत्युर्जन्मवतां वीरदेहेन सह
जायते ॥ अद्य वा दशतांते वा मृत्युर्वै प्राणिनां ध्रुवः ३८ देहं पंचत्वमापन्ने देहार्कमांनुगोऽवशः ॥ देहांतरमनुप्राप्य प्राक्तनं त्यजते वपुः ३९ ब्रजं स्तिष्ठन् पदै
केन यथैवैकेन गच्छति ॥ यथा तृणजलूकैर्वेदेही कर्मगतिं गतः ४०

शस्करेति कीर्तिना भक्त्यर्थं हन्याः स्त्रियमिति स्त्रीविधादकीर्तिना भसूचनम् । भगिनीमिति संबंधवचनम् । उद्राहपर्वणीति अपकृति सूचनम् । उद्राहपर्वणीति सूचनाद्विवाहोऽप्येव ३७ मृत्युर्जन्मवता
मित्यादिना अदृष्टमयम् ३९ देहे पंचत्वमित्यादिना दृष्टमयं कर्मपुण्यपापविषय अवशोऽविष्णुवशः त्यजते त्यजति ३९ पूर्वदेहपरित्यागेने देहांतरमाप्तौ दृष्टमाह ब्रजन्ति यथा ब्रजन्तु रूपः एकेन पादेन तिष्ठति ए
केन गच्छति पूर्वदेहविषयेने देहांतरसंयोगमाप्नोति । यथा तृणजलूका तुणांतरं दृष्टीत्वा पूर्वतृणं त्यजति एवं देही कर्मगतो भवतीत्यन्वयः कर्मणो गतिरिति र्भिर्यस्मिन् देहे त्यजति तत्थातत्त देहांतरमित्यर्थः ४०

ननु देहात्मनोरभेदेन देही पूर्वदेहं परित्यज्य अभिनवदेहांतरयातीति कथं संजायतीति तत्राह स्वप्न इति । जाग्रदृष्टश्रुतपदार्थसंस्कारसमुद्भूतमनोरथेन अभिनिविष्टचेतनः गाढप्रसुप्तबुद्धिरात्मा स्वप्नदेहं संजाग्रदेहसहसदेहं यथा पश्यति । स्वकीयत्वेनानुभवति परकीयत्वेनवा आत्मन एकत्वेन देहयोर्द्वैत्वेन दर्शनादेहात्मनोर्भेद आनुभाविः । तथामनया नुचितं न आत्मा दृष्टश्रुतस्मृतानुष्ठतंतत्तत्र किमपि देवाद्यन्यतमशरीरं प्रपद्यते । कदेत्यत उक्तं अपरस्मृतिरिति उत्तरदेहे अभिमानितया पूर्वदेहस्मरणाभावेन मृत इत्यर्थः । हिशब्दादेतौ यत एवमृत इत्यर्थः तदुक्तमाचार्यैः स्वप्ने यथा दृष्टश्रुतमृत्युनुसारि देहमाप्नोत्यपस्मृतिर्मृतः पूर्वदेहस्मरणाभावात् अनभिमानत इति ४१ एतदेव विवृणोति यतो यत इति । सार्वविभक्तिकस्तसिरिति वचनाद्यतो यतो यत्र यत्र । मायारचिते भित्त्यादिषु सप्तमीषु चर्ये भगवदिच्छोद्धेयितप्रकृतिनिमित्तानां । प्रकृतेरेकत्वेन सृष्टेर्नानाविध्यं कथमत्राह गुणेष्विति । कार्यकारणभेदात् सत्त्वादिगुणविहितानां आत्मपंचमुदेव गंधर्वपितृमनुष्यासुरभेदेन पंचानां आत्मनामप्येवैवेन अहो द्वो धकेन हरिणा चोदितं मेरितं मनोधावति विषयीकरोति मनोविशिनाष्टि विकारात्मकमिति । संकल्पविकल्पनिबद्धमिति यस्य मनः प्रणयसमये योग्यतानुसारेण पंचधावति असौ देही तत्र तत्र पचमानः प्रवृत्तिलभमानः तेनैवेन सह जायते । प्राज्ञेनात्मनाऽन्वारूढ उत्पृज्ययातीति श्रुतेः । उत्पद्यमानोपितेन सह उत्पद्यत इति ज्ञातव्यं । अत्रापि योग्यतामपेक्ष्यतच्छरीरग्रहणं तदुक्तं देवादित्वं योग्यतया तत्सकाशस्त्वनुस्मृतेः श्वेतद्वीपादितत्रापि योग्यतामप्यपेक्ष्यतु विष्णोः स्थानं विनान्यत्र वायुशक्रादिनामपि त्रैलोक्यदेशभेदेषु योग्यतान्त्वपेक्ष्यत इति अनेन व्याप्तस्यात्मनो गमनं कथमिति चोद्यं परिहृतपरमात्मानमन्तरेण निरूपयति ताव्याप्तिर्नास्ति अणुरूपेण आत्मेति श्रुतेः आलोकवद्वेगुणैर्यथा योग्यव्याप्तिरस्तु नाम तथापि स्वरूपतो नास्तेष्वव्याप्ता ह्यात्मानश्चेतनानिर्गुणश्चेति स्मृतिः श्रीनारायणविषयेति निर

स्वप्ने यथा पश्यति देहमीदृशं मनोरथेनाभिनिविष्टचेतनः ॥ दृष्टश्रुताभ्यां मनसानुचितं यन्प्रपद्यते तत्किमपि ह्यपस्मृतिः ४१ यतो यतो धावति देवचोदितं मनो विकारात्मकमात्मपंचमु ॥ गुणेषु मायारचितेषु देहसौ प्रपद्यमानः सह तेन जायते ४२ ज्योतिर्यथैवोदकपार्थिवेष्वदः समीरवेगानुगतं विभाव्यते ॥ एवं स्वमायारचितेष्वसौ पुमान् गुणेषु रागानुगतो विमुह्यति ४३ तस्मान्न कस्यचिद्बोहमाचरेत्स तथा विधः ॥ आत्मनः क्षेममन्विच्छन् द्रोघुर्वपरतो भयम् ४४ एषा तवानुजाबालारूपणा पुत्रिकोपमा ॥ हंतुं नार्हसि कल्याणीमिमांस्वं दीनवत्सल ४५

णापि नो वेदुक्ता गतिरेवेति ४२ ननु गुणानां नानात्वात्सृष्ट्वैचिन्मयस्तु एकस्यात्मनो नानाविधप्रतीतिः कथमिति शंकां सहृष्टं तं परिहरति ज्योतिरिति । यथा अदो ज्योतिरादित्यलक्षणं समरिवेगानुगतं वायुवेगनिर्भूतचलनेन अनुचलितमौदकपार्थिवेषु जलपूर्णशरावायुगाधिषु प्रतीतिर्विविधं विभाव्यते विविधत्वेन भाव्यते छिन्नभिन्नादि रूपेण प्रतीयते । एवमसौ पुमान् नृवमायारचितेषु परस्वोहारीरिति वचनात् स्वस्य विष्णोरेच्छयारचितेषु देहेषु प्रतीतिर्विविधः अशोभने शोभनाव्यासो रागः तेनानुगतः तन्मयातः करणो विमुह्यति विविधं छिन्नोभिनोभूतोऽस्मीति मोहमज्ञानं प्रतिपद्यते यथा तदेव ज्योतिः पार्थिवं वद्धनीभूतपूर्णजले प्रतीतिर्विविधं वायुवेगानुगतं विशिष्टं निश्चलं भाव्यते छेदभेदादिरहितं प्रतीयते एवं योग्यो जीवो गुणेषु प्रतीतिर्विवितो रागमनुरागं स्नेहविशेषमनुगतो निर्मुक्तद्वेषो विगतमोहो भवति अज्ञाननिमित्ता छिन्नोहा भेतिदुःखं न प्राप्नोतीति परिहारपरतया वायोजनीयं उभयोरपि समारूढानि सिद्धप्रमाणत्वात् तदुक्तं यथैवोदशरावो विस्तारमपरेषां द्रोहमाचरेन्नित्यतेन स्वमायेत्यत्र स्वशब्देन विष्णुरेवोच्यते मा च सिद्धत्वात् तदुक्तं परस्वोहारीरुद्धाम इति पञ्च गुणयोगयुक्कूटस्थसिद्धत्वात् मुख्यं च तदुक्तं स्वतंत्रत्वात् सुखं स्वनामाविशुद्धयत इति । रागोऽनुरागेलाक्षाया मिति पादवः ४३ नन्वस्तुनामात्मनो जन्मादिकं कर्मनिमित्तप्रकृतेतत्तर्कतत्राह तस्मादिति यत आत्मा तथा विधः कर्मफलभोक्ता तस्मात्सतादृशः कस्यचिद्बोहं हिंसनाचरेत् ततः किंतत्राह आत्मन इति अनर्थवाह द्रोशयुरिति परतः परलोके दुःखलक्षणं भयं भवतीति शेषः ४४ परतोऽन्यस्माद्बोह्यात्पुरुषान् द्रोहलक्षणं भयं स्यादिति मन्वानिर्गतरद्रोहलक्षणं दुःखं भवतीति भयसामप्रदर्शयेद्भेदसामप्रदर्शयति एषेति ४५

भा.द.पू.

पुरुषादान् राक्षसाननुव्रतः तत्स्वभावमापन्न इत्यर्थः ४६ यः शान्तिनिषिद्धस्तं प्राक्कालं प्राप्तावसरं व्यसनं प्रतिव्योदुं प्रतिव्योदुं दं वक्ष्यमाणं अन्वपद्यत अपश्यत् ४७ पावद्विबलोदयमित्यप्यपीभावः
पावद्विधारणे इति सूत्रात् अपराधः ग्राह्यविरोधाचरणलक्षणः ४८ किमपश्यत्तदाह प्रत्यर्प्यमृत्यवे मारकापकसाय उपयाभासोऽप्यपदपत्यार्पणं तत्राह गामममुतात्पत्तेः प्राकृताश्च येन चेत्पयि नम
रिष्यति ४९ विपर्ययोवा मम पुत्रः कंसं वाह निष्यतीति किं न स्यात् कथमेतदिति तत्राह धातुरिति । धातुरीश्वरस्य गि-श्वेष्टालक्षणादुरत्यया अतिक्रान्तुमशक्या अतः किं तत्राह उपस्थित इति सर्वथा तादृ
पस्थितो मृत्युरस्यानिवर्तेत निवृत्तोयदिरावणादेरिव पुनरापतेर्तद्विदानीमस्तु किं नावदिदानीम् ५० इतोपि धातुर्गतिर्दुस्त्यपेक्ष्येत तद्विश्रुतमुपगच्छति अग्रे इति । यथाग्नेर्गवादिदहनस्य दा
रुवियोगयोगयोः कष्टानमिव्यक्तियुक्तयोः दाहवृक्षाभिमनिजीवाहृष्ये केचनान् अन्वभिमित्तं नास्ति अहृष्टत्वादौहरीनिवेशः कस्मात् उच्यते कुंडस्याग्नेर्दरुवियोगादौ स्वतः प्रवृत्त्यभावादिति दृष्ट

वि० अ०

एवं सतामभिर्भेदैर्बोध्यमानोऽपि दारुणः ॥ नन्ववर्तत कौरव्यपुरुषादाननुव्रतः ४६ निर्विधंतस्य तं ज्ञात्वा विचिंत्यान कहुं दुःखिः ॥ प्राप्तकालं प्रतिव्योदुनि
दंतान् न्वपद्यत ४७ मृत्युर्बुद्धिमताऽपोहो यावद्विबलोदयम् ॥ यद्यसौ न निवर्तेत नापराधोऽस्ति देहिनः ४८ प्रत्यर्प्यमृत्यवे पुत्रान् मोक्षयेत् कृपाणां दिमा
म् ॥ सुतामेयदि जायेन्मृत्युर्वानि म्रियेत चेत् ४९ विपर्ययोवा किं न स्यादतिर्धातुर्दुस्त्यया ॥ उपस्थितो निवर्तेत निवृत्तः पुनरापतेत् ५० अग्रे यथा दा
रुवियोगयोगयोरदृष्टतो न्यन्ननिमित्तमस्ति ॥ एवं हि जंतोरपि दुर्विभाव्यः शरीरसंयोगवियोगहेतुः ५१ एवं विमृश्य तं पापं याददात्मनि दर्शनम् ॥ मां त्र
यामास वै शौरिर्बहुमानपुरःसरम् ५२ प्रत्यग्रवदनां भोजो नृशंसं निरपत्रपम् ॥ मनसा दूयमानेन प्रहमन्निदमब्रवीत् ५३ न ह्यस्यारते भयं सौम्ययद्वैत्वाहा
शरीरवाक् ॥ पुत्रान् समर्पयिष्येऽस्यायतस्ते भयमुत्थिम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे पूर्वार्धे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
सुहृद्व्यान्निवृत्ते कंसस्तद्वाक्यसारविद् ॥ वसुदेवोपि तं प्रीतः प्रशस्यमाविशत्तदहम् १ अथ कालोऽप्यवृत्ते देवकीमर्षदेवता ॥ पुत्रान् प्रमुपवेचाष्टौ कन्यांचै
वानुवत्सरम् २ कीर्तिमंतं प्रथमजं पुत्रमानकहुं दुःखिः ॥ अर्पयामास कृच्छ्रेण सोऽनृतादतिविह्वलः ३

नात् यथा कुंडस्थितस्याग्नेर्वाहाकूपमन्त्रमेत् ॥ देहयोगवियोगश्च तथा दैवा भवान्यथेति वचनाच्च । एवं जंतोरपि गरीरविभोगसंयोगहेतोर्देहेन्योदुर्विभाव्यः केवलाहृष्टलक्षणस्य कर्म स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः
कार्यस्य पददर्शनान्यथाऽनुपपत्त्यः श्रीनारायण एव भाव्य इत्यतः स्वपाशाखज्जेनास्याः हननं नोचितमिति भावः ५१ आत्मन्यावदर्शनं परवाधलक्षणं ज्ञानं विमृश्यालं च यज्ज्ञातावतासात्प्रयामास स्वावश
सलोकमसिद्धदृष्टतोयावांस्तावतावा ५२ प्रत्यग्रमद्यस्मृतं नृशंसं निरपत्रपम् । प्रत्यग्रमुक्तस्य कर्ममिति दृष्टः पुनः दूयमानेन मनसोऽन्तस्तापं च सूचयति प्रहमन्निति अहिप्रपाद इदमहं लक्ष
यम् ५३ यावद्विबलोदयमित्यप्यपीभावः ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वज उवाच कायां गदत्तावल्यां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
अनर्कस्य चित्रकथमन्याजो न संसारस्यानर्थरूपत्ववर्गयति शुकः सुहृत्सहोदरी भार्याविवोपरमात्मीयः कंसप्रशस्य १ सर्वदेवतायस्यां सन्निहिता सावया अनुवत्सरं प्रतिवत्सरम् २ नास्तीति निर्दिष्टम् ३

रवात्मनः प्राणनाशेनापि सत्यमेवरक्षंति महातस्त्याशयेनाह किंदुःसहमिति कंसोऽसाधुष्वेकस्याशयेनाह किमकार्यमिति कदर्याणां कुतस्तस्वामिनां दीरघ्नाणां यमुदेवः साधुष्वेकस्याशयेनाह दुस्त्यजमिति अवात्मनां सत्स्वभावानां ४ ५ ६ अविजितात्मनोऽसतः कंसस्य वद्वचनं न विश्वसनीयमिति नाभ्यनंदत ७ ८ नंदाद्याः पारम्यवधोद्यमिर्न्यतनारदवाक्यं ९ उभयो यदुदुल्लग्नो कुल्लयोः १० ११ वधोद्यमं देवेः क्रियमाणमिति शेषः १२ १३ अहं हतवान् अजनो विष्णुरवतीर्ण इति शंकया १४ परगार्ग्यः स्थानसूत्राणां रतप्यंतीत्यमुप १५ ग्राह्यं जन्मनि १६ शूरसना निषेधान् १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अवताररूपं देवेनां किंचिदपि भिन्नं साक्षात्स्वरूपमेव तज्ज्ञानस्य मुक्तिरुत्तादित्यभिप्रायेण निरूपयाम

किंदुःसहं नुसाधूनां विदुषां किमपेक्षितम् ॥ किमकार्यं कदर्याणां दुस्त्यजं किमृतात्मनाम् ४ दृष्ट्वा समत्वं तच्छौरेः सत्ये चैव व्यवस्थितिम् ॥ कंसस्तुष्टमनराज
नृहसन्नदमब्रवीत् ५ प्रतियातु कुमारोऽयं न ह्यस्मादस्ति मे भयम् ॥ अष्टमाद्युवयोः पुत्रान्मृत्युर्भवेति हितः किल ६ तथेति सुतमादाय ययावानकदुंदुभिः ॥ ना
भ्यनंदत तद्वाक्यमसतोऽविजितात्मनः ७ अथ कंसमुपागम्य नारदो ब्रह्मनंदनः ॥ एकांतमुपसंगम्य वाक्यमेतदुवाच ८ नंदाद्याये ब्रजे गोपायाश्चामी
षांच योषितः ॥ वृष्णयो वसुदेवाद्या देवक्याद्या यदुस्त्रियः ९ सर्वे वै देवताप्राया उभयोरपि भारत ॥ ज्ञातयो बंधुसुहृदो ये च कंसमनुवताः १० अमुराः सर्व एवैते
लोकोपद्रवकारिणः ॥ गते थवसुदेव तु देवकार्यार्थमुद्यतः ११ एतत्कंसाय शगवान् शंसयामास नारदः ॥ भूमेर्भावावतीर्णानां दैत्यानां च वधोद्यमम् १२ ऋषे
र्विनिर्गमे कंसो यदून्मत्वा सुरानिति ॥ देवक्या गर्भसंभूतं विष्णुं च स्ववधं प्रति १३ देवकीं वसुदेवं च निगृह्य निगृह्यैर्गृहे ॥ जातं जातमहं पुत्रं तयोरजनशंकया
१४ मातरं पितरं भ्रातृन्सर्वांश्च सुहृदं सखीन् ॥ निघ्नं त्यमुत्पोलुब्धाराजानः प्रायशो भुवि १५ आत्मानमिह संजातं जानन् प्राग्विष्णुना हतम् ॥ महामुरं काल
नेर्मियद्भुभिः सव्यरुध्यत १६ उग्रसेनं च पितरं यदुभोजांधकाधिपम् ॥ स्वयं निगृह्य बुभुजे शूरसेनां न्महाबलः १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे द्वि
तीयोऽध्यायः २ श्रीशुक उवाच ॥ प्रलंबवक्त्राणूरट्टणावर्तमहाशनैः ॥ मुष्टिकारिणश्च द्विविदपूतनाकेशिधेनुकैः १ अन्यैश्चासुरभूपालैर्बाणभौमादिभिर्युतः ॥
यदूनांकदं च केवलीमागधसंश्रयः २ ते पीडिता निविविशुः कुरुपांचलकैक्यान् ॥ शालवान्विदर्भात्रिषधान्विदेहान्मागधानपि ३ एकेतमनु रंधानां ज्ञात
यः पर्युपासते ॥ मथुरायां स्थिताश्चैव ये ऋगाद्याविशांपते ॥ हतेषु षट्सु बालेषु देवक्या औग्रसेनिना ४ सप्तमो वैष्णवं धाम यमनंतं प्रचक्षते ॥ गर्भो बभूव दे
वक्या हर्षशोकविवर्धनः ५

स्मिन् अध्याये सत्रदुष्टैर्द्विषैः सार्द्धं द्विषयिग्रह इव कंसः प्रलंबादिभिः सहितो यदुनिग्रहमकृतेत्यादिकं निरूपयति प्रलंबेत्यादिना १ कदं कलहं मागधो जरासंधः संश्रयो यस्य स तथा तं संश्रयणीविवा २ ते
यादवामि विविशुः निवेशनं चक्रुः ३ अनु रंधानाः अनुवर्तमानाः ४ वैष्णवं धाम विष्णुतेजः सन्निहितं । हर्षशोकविवर्धन इति उत्पत्तिप्रसवणाभ्यामिति शेषः हर्षसंश्रयं नृशोकमथवा चिदा ५

६ ७ पर्वतविवरेषु ८ स्वांशभागेन स्वांशेन अंशस्वभागेन स्वार्त्कारः तेनेतिवा ९ १० ११ दुराधिगमत्वा दुर्गाभद्रामंगलानीलाचेतिभद्रकाली सर्वादिशोविजयतीतिविजया विष्णोरियैवेष्णवी
कौमुदीमोदतीति कुमुदा चडिकोपइतिथातोः शत्रवेकुपितत्वाच्चडिका सदानंदत्वात्कृष्णा मधुकुलोत्पन्नत्वान्माधवी विष्णुनयितत्वाद्वा कंसुखंनपतीतिकन्या नित्यकुमारीवा १२ मीयतेज्ञायतेइति
माया मांयातीतिवा नारस्यनरसमुदायस्यअयनत्वाच्चारायणी सर्वस्येष्टेतिदेशाना शीर्यतइतिशारः तंसंसारद्यतिखंडयतीतिशारदा शत्रुविषयंशारं हिंसां ददातीतिवा सर्वस्वमावृत्तादंबिका १३ बलोच्छ्र
याद्लोचतेः १४ तद्वचनंतयेतिस्पष्टीकरणंतथेत्योमिति तथाकरोमीति तद्वचः प्रतिष्ठेतिवा १५ योगनिद्रया देवक्याः गर्भे रोहिणीप्रणीतमाते विसंतिनः स्रावितः निर्गलितइतिविचुकुशुः १६ १७ पौरुष
धामपुरुषाकारीभूतविष्णुतेजः १८ वसुदेवप्रवेशानंतरं देवीअच्युतस्यहरेरंशकृष्णकेशलक्षणं दधारजगन्मंगलयतिभूभारहरणेन जगन्मंगलकरोतीति जगन्मंगलम् चूरसुतेन वसुदेवेन समाहितम् सर्वात्मनः

भगवानपि विश्वात्मा विदित्वा कंसजं भयम् ॥ यदूनां निजनाथानां योगमायां समादिशत् ६ गच्छेद्विव्रजं भद्रगोपगोभिरलंकृतम् ॥ रोहिणीवसुदेवस्य
भार्यास्तेन दंगो कुले ७ अन्याश्च कंससंविघ्ना विवरेषु वसंति हि ॥ देवक्या जठरे गर्भे शेषास्त्वंधाममामकम् ८ तत्सन्निरूप्य रोहिण्या उदरे सन्निवेश्य ॥ अथाहं
स्वांशभागेन देवक्याः पुत्रतां शुभे ९ प्राप्स्यामि त्वं यशोदायां नंदपत्न्यां भविष्यसि ॥ अर्चिष्यंति मनुष्यास्त्वां सर्वकामवरे श्वरीम् १० नानोपहारबलि
भिः सर्वकामवरप्रदाम् ॥ नामधेयानि कुर्वंति स्थानानि च नरामुवि ११ दुर्गेति भद्रकालीति विजयवैष्णवीति च ॥ कुमुदाचंडिका कृष्णामाधवीकन्यके
ति च १२ मायानारायणी शानाशारदेयं बिकेति च १३ गर्भसंकर्षणात्तं वै प्राहुः संकर्षणं भुवि ॥ रायेति लोकरमणाद्वलभद्रं बलोच्छ्रयाद् १४ श्रीशुक उवाच
संदिष्टैव भगवता तथेत्योमिति तद्वचः ॥ प्रतिष्ठं पत्तिकम्यगां गता तत्तथा करोत् १५ गर्भे प्रणीते देवक्यारोहिणी योगनिद्रया ॥ अहो विसंति तो गर्भे इति
पौराविचुकुशुः १६ भगवानपि विश्वात्मा भक्तानामभयंकरः ॥ आविवेशांशभागेन मनजान कदुदुभेः १७ सविभ्रतपौरुषंधामराजमानो यथारविः ॥ दुरा
सदोऽतिदुर्धर्षो भूतानां संबभूव ह १८ ततो जगन्मंगलमच्युतांशं समाहितं शूरमुतेन देवी ॥ दधारसर्वात्मकनात्मभूतं काष्ठायथानंदं करं न अस्तुः १९

सर्वव्यापिनो हरेः यासर्वव्यापित्वशक्तिः साऽस्यास्तीति सर्वात्मकस्तम् । आत्मभूतं देवक्यां प्रत्यगात्मस्वरूपम् । आत्मनो मनसो भूतमभिव्यक्तं वा । आत्मभूतं च त्रुमुखं स्य भूतमिष्टसाधकत्वादिष्टदेवं वा
आनंदं करं मुक्तमपंचस्यापि सुखकरं कथमिव काष्ठापूर्वादिक् । आनंदोऽभूतं करोष्यस्य सतमानंदं करं चंद्रं न भस्तथा काशे यथा दधाति तथा हृदयाकाशे दधारं न तु योऽप्याकाशे कीदृशीकाष्ठापूर्णमनोरथा
कीदृशी देवी चोत्तमाना कीदृशं चंद्रान्यामंयकारनिरासेन जगन्मंगलभूतम् । अच्युतिरहिता अशाः करः यस्य स तथा तत्पूर्णं कर्मित्यर्थः । अरश्च दकरं मयं स्तस्मिन् । सुपुत्राख्यो रश्मिस्तेन समाहितं निष्पादितं
अमावास्यायां सूर्योऽलीनः तस्य मुपुत्राख्य रश्मिना अभिव्यज्यत इति शास्त्रमितिद्विः । सर्वांसां मोघीनां मंजु राजन कत्वनमोऽन्वात्मनोऽन्मकं आत्मनो मनसो भिमिमान्त्वादात्मभूतं । लोकाविबबनार्थं पित्रुमाह
प्रवेशकम् । न तु शरीरसंस्कारार्थं तदुक्तम् । आविवेश पितरं विष्णुस्वरूपेणैवमातरः । विदं वनार्थं लोकां कस्य निर्जनं विश्रान्पथाविशत् । आनंदमात्रं दहेन जातवत्संप्रहृत्य तद्व्यादिना १९

सादेवकीप्रथमभोजेद्रगेहेरुद्धानविरेजइति नम्रमस्यात्हृदयव्याख्येयम् पश्चात्सर्वजगन्त्यस्मिन्नवसन्तीति सर्वजगन्निवासोविष्णुः तस्यनिवासभूता हेतुगर्भविशेषणम् नितराभत्यंतविरेजेनरेजइतिपाठेन
जोऽव्याहार्यत्वम् अत्रदृष्टांतः दाहकामिशिलादाह्यदृष्टपटलादिनारुद्धानराजते पुनःशुष्केणतेनैवज्वलितायथाराजतेयथावासतीसरस्वतीसत्यरूपावाणीद्युतखलेद्युतरगस्थलेअनृतेनरुद्धानराजते
सैवनिर्व्याजोचतेतथेतिअन्यथायथास्थितकथनं दृष्टांतदार्ष्टान्तिकविरोधादयुक्तम् २० अजितंभरांविष्णुं दधानां जेतुमशक्यगर्भभरांवा अंतःस्थितविष्णुप्रभावांघतस्वदेहप्रयागर्भरूपेणतद्दयगु
हामविष्टोयच्चस्मात्तत्स्माद्भुवम् २१ अस्तुतवप्राणहरोहरिस्ततःकिमत्राह किमचेति अधोमयातस्मिन्गर्भस्मितेहरौघटनीयंउपद्रपत्वेनकर्तव्यं तत्केनप्रकारेणैतिचित्पते तदप्याशुकर्तव्यं नकालः
क्षेपणीयः कुतोऽत्राह अर्थेति अधुनाअहमर्थतंत्रःप्रयोजनाधीनइतियत्तस्मात्कालोक्षेपणीयइतितत्राह जयेति यथाअयमर्थतंत्रःदेवकार्यलक्षणप्रयोजनैकराण्यणोगर्भस्थितोहरिःप्रमविक्रमंजी
वनलक्षणंविहंसि तथाह्यितिकरण्यीयमित्यर्थः यथाअर्थतंत्रःपुरुषःस्वविक्रमंविहंसितितथेतिवा ननुतर्हितद्वयपवश्रेयानितितत्राह स्त्रियइति अयंस्त्रियोवधोयशोहंति अस्त्वयशस्करस्ततःकिंतत्राह
स्वसुरिति स्वसुर्वधःश्रियंहति जीवन्मद्वाणीतिवचनात्तदप्यस्त्वितितत्राह गुरुमत्याइति गर्भिण्यावधोनुकूलंलक्षणमापुर्हरतिअतोवधो नघटनीयइतिभावः २२ ननुलोकेकेषांचित्कूरकार्मिणादीघायुष्यदर्शना

सादेवकीसर्वजगन्निवासनिवासभूतानितरांविरेजे ॥ भोजेद्रगेहेऽग्निशिखेरुद्वासरस्वतीद्युतखलेयथासती २० तांवीक्ष्यकंसःप्रमयाजितंभरांविरोचयं
तींभवनंशुचिस्मिताम् ॥ अहैषमेप्राणहरोहरिर्गुह्यंभ्रुवंश्रितोयन्नपुरेयमीदृशी २१ किमद्यतस्मिन्घटनीयमाशुमेयथार्थतंत्रेनविहंतिविक्रमम् ॥ स्त्रियः
स्वसुर्गुरुमत्यावधोयंयशःश्रियंहंत्यनुकूलमायुः २२ सपृषर्जावन्खलुसंपरेतोवर्तेतयोऽत्यंतदृशंसितेन ॥ देहेष्टेतेतमनुद्यर्थकामौयशोमलंगौरभिमानी
नोभुवम् २३ इतिघोरतमाद्वावात्सन्नित्तःस्वयंप्रभुः ॥ आस्तेप्रतीक्षंस्तज्जन्महेरैरानुबंधवित् २४ आसीनःसंविशंस्तिष्ठन्भुजानःपर्यटन्पिबन् ॥
चितयानोहृषीकेशमपश्यतन्मयंजगत् २५ ब्रह्माभवश्वतत्रैयमुनिभिर्निर्दादिभिः ॥ देवैःसानुचरैःसाकंगीर्भिविष्णुमथास्तुवत् २६ ब्रह्मभवावूचतुः ॥
सत्यव्रतसत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥ सत्यस्य सत्यमुत सत्यनेत्रं सत्यात्मकत्वांशरणं प्रपन्नाः २७

प्रापिकिनस्यादित्यतआह सपृषइतिजीवन्परेतोजीवन्मृतो नकेवलंकूरकर्मकर्तुरत्रजीवन्मृतमात्रंअपितुमृतेपुरुषार्थसर्वस्वहानिःस्यादित्याह देहइति । अभिमानीनोदेहमृतेपंचवर्षप्राप्तेतदेहमन्वर्थकामौ
पुरुषार्थौनश्यतःसाधकामावात् दिशब्दोर्थकामावनुधर्मो नश्यतीतिदर्शयति तमनुगौःस्वर्गादिशब्दवाच्योलोकोनश्यति साधकामावात् । देहमनुग्रानिनोऽमलंयशोनश्यतिभ्रुवंतंत्रनसंशयइत्यर्थः ।
अर्थकामयशश्चादिनाशेगौर्हृष्टिज्ञानंनश्यति । तांदिष्टिभुमानिनःपुंसोभ्रुवंनित्यमुत्तमानुभवलक्षणोमोक्षो नश्यतीतिवा । स्वतनूतस्यापिकंसस्यएवविधज्ञानं तच्चेतनावेशादुपपद्यतेइतिषुद्रबाधानवका
शःगौर्हृष्टिर्दोषितिःस्वर्गइतिहलायुधः २३ भावात्कर्मणः । भावोलीलाक्रियाचेष्टाइतिपादवः । स्वयंप्रभुर्ज्ञानित्वाभिमानी स्वमनसैवसमर्थइतिवा । वैरानुबंधवित् वैरानुबंधंस्नेहं च वृत्तीतिवैरमनु
स्नेहं करोतीतिवा । विदकृतावितिभ्रातुः । अनेननिरंतरतचित्तपास्नेहस्तर्क्यते ननुतात्त्विकः स्वतएवप्रधानोद्भूतइतिध्वनयतिनिरंतरवैरकृद्वा २४ तच्चिताप्रकारदर्शयति आसीनइति संविशन्शया
नः हृषिरानंदःसपृषकेशोयस्यसतथातं यद्वा हृषीकानामिन्द्रियाणामीशइति तत्तत्पदार्थस्यकृष्णात्मकत्वमाशंक्यतन्मयत्वं २५ २६ तत्रगंकरादिभिः समेतोब्रह्माज्ञानिनसुगमगुणाविशेषविष्टरश्रवसमभि
ष्टौति सत्यव्रतामिति वयंत्यांशरणंप्रपन्नाइत्यन्वयः कीदृशत्वात्सत्यव्रतंपूर्णंनंदज्ञानलक्षणं सत्यं तदेवव्रतव्यावृत्तंरूपस्यसतथातंसद्वयःपृथिव्यमजोभ्यःत्ययोर्वास्माकाशयोपरत्वाद्विलक्षणत्वात्सत्यपर

अथाणावेदानासत्यत्वान्मुख्यार्थत्वाविसत्यतः सत्यस्याबाधितप्रपञ्चस्योर्निमूलकारणसत्येजगत्पतर्निपायकत्वेननिहितं । सत्यस्यविश्वस्योत्तमानंदज्ञानइंसत्यसत्यप्रपञ्चस्यनेत्रेनितारंसत्पात्मकं
सत्यस्यप्रपञ्चस्यअसृत्वादानाच्चसत्पात्मकतः कप्रत्ययःप्रशंसायां उत्तशब्दःसमुच्चयार्थः । सच्चब्दउत्तमंअयादित्यादिनाऽअराथोज्ञानव्यं प्राणाणि रुद्रान्प्राज्ञमेवादिनिमित्तं यद्वा अनुनामियवर्जं
नैययार्थकथनंसत्यसदेवव्रतंनियमोपस्यमतयार्तं अजस्यावक्रतेजसइतिहिश्रुतेः । सत्यसाहेतवैदेवाइतिच । सत्यप्रधर्मशालकं सत्यप्रधर्मउदाहृतइत्याभेधानं । सत्यपरंसत्तिरवसादनंतस्मादपरम
न्यंतद्वाहितमित्यर्थः । अविनाशीवाअरेयमात्रमेतिश्रुतेः । त्रिषुओकेषुसत्यतेषुनष्टेष्वप्यविनष्टमित्यर्थः । सत्यस्यमुख्यप्रमाणस्ययोनितुत्यादकं आत्मनएषप्राणोजापतइतिश्रुतिः । सत्येमुख्यप्रा
णेनिहितसिद्धितं समाणमलजतेतिश्रुतिः सत्यमेवनेत्रंनयनंयस्यसतया सत्यस्यप्रपञ्चस्यप्रकाशनात्निरुपमचारितत्वेनअबाधितं अद्वैतपरमार्थतःनेश्रुतिः सत्यादेवास्तेनेत्रशिष्यादिषुनेतारोपस्य
सतया । सदेवाःप्राणयंततिश्रुतिः सत्यमबाधितमात्मनःकंमुख्यस्यसतया तंअबाधितस्वरूपसुख एषज्ञेयपरमानंदइतिश्रुतिरेति ॥ २७ ॥ ननुपंचोऽप्येकेचिज्जीविकर्तुःकेचित्प्रगानकर्तृकइत्यादि
संमिरंतेतत्राह एकापनइति अत्रयत्रशब्दमध्याहृत्यान्वेतव्यं असावादिबृक्षोपत्रस्थितस्तत्त्वांगणंप्रपञ्चइतिपूर्वोपान्वयः चेत्तनस्पमनुष्यस्यपुरुषार्थत्वाद्वादिभूतभंतरंगसाधनंज्ञानतेनाविनावृक्ष्यतइ
त्यादिवृक्षःपंचः । आदेहरेरेषीनोवृक्षइतिवा मुक्तामुक्तमंचपक्षीकरणपदूरस्यस्यापदमृशब्देनपरामर्शः । ऋवोअग्नेरपरमेव्योयन्यस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुःउता मृतस्वस्वेषानइत्यादिश्रुतिःएकाचे
तनाचेतनात्मकलक्षणामकृतिरयनंअश्रयोपस्यसएकायनः यत्केचजगत्यांजगदितिश्रुतिः द्वेफेप्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणोपस्यनद्विफेः सत्त्वादिगुणाम्भानेयस्यस.त्रिमूळः चत्वारोरोसाधर्मादिमोक्षता
यस्यसचतूरसः तत्रमृत्तफलस्यधर्मादयन्नपोरसाः निवृत्तफलस्यमोक्षएकरोसइतिविभागःपंचमात्राःशब्दादयःशिक्षायास्यसपंचशिफः अस्तिजायतेपरिगमतेविधेयतेअपक्षीयतेविनश्यतीतिषड्विकारानःप्रा

एकायनोऽसौदिफलखिमूलश्चतूरसःपंचशिफःषड्वात्मा ॥ सप्तत्वगष्टविटपोनवाक्षोदशच्छदीद्विसगोद्यादिवृक्षः २८ त्वमेकएवाव्यसतःप्रसूतिःस्थानंनि
धानंत्वमनुग्रहश्च ॥ त्वन्माययासंवृतचेतसस्त्वांपश्यंतिनानानविपविश्रितोये २९

तीतिषड्वात्मा त्वक्चर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्थीनित्वब्रूणेणवर्तितव्यस्यसमप्रवृत्तं देवगंधर्वदानवराक्षसपिशाचतिर्यङ्मानुषस्थावरलक्षणा अष्टविटपापस्यसोष्टविटपः नवाक्षाद्विषाधिष्ठानभूतापस्यसतवा
क्षः अक्षोर्ध्यागआधारेव्यवहारविभक्तिके शकटेपाशकेर्धेचूतमेवेऽभ्रइंद्रियेइतिपादः दशच्छदाःपत्रस्थानीयानोद्विषाणिअस्यसंतीतिदशच्छदी प्रवृत्तिमार्गस्थानिवृत्तिमार्गस्थानिद्विप्रकराःस्वगाः
पुण्यापुण्यफलभागिनोजीवापस्यसद्विखगः तदुक्तं जमदृक्षाश्रयाइत्यादि हिशब्देनकारणस्यसःसत्त्वात्मगहेणचसन्नसावित्यादिनाजगद्वृत्तस्य रनातनत्विण्णुं कारणत्वंदर्शय.तिद्वीरेकएवायनंयस्यासौ
सतया द्वेपुण्यपापेफलेयस्यसतया तिस्रोजामदाद्यावस्थापस्य तिस्रोव्याहृतयोवेदेवाभूमूलेयस्यसतया चत्वारोरासाःस्वर्गमोक्षनरकतमोलक्षणापस्यसतया प्राणापानव्यानोदानसमानाख्याःपंचशिफा
अवांतरभूतानियस्यसतया अशानापिपासाशोकमोहजरामृत्यवःषडात्मानःसहजायस्य सत्तच्छदासित्त्वस्थानीयानियस्य अष्टविटपाःपंचमहाभूतानिमनोबुद्धचर्हकाराः विटपापस्यनवनवाक्षाव्यवहा
राअष्टदशभाषायस्यसतया संत्रन्यायेननवशब्दस्यएकोच्चारणपापूपरस्यथोरेकत्वेननबोद्विषाणिवा यस्यदशोद्विषविषयाःशब्दस्पर्शादय.दशच्छदाअस्यसंतीति द्वौस्वगौजीइपरमात्मानौयस्य आदिरद
नयोम्यःहरेरेचभूतःपंचःसएववृक्षःआदिवृक्षः अनेनजगद्ब्रह्मस्यहरेरेधीनत्वपणेननहरेरत्युत्तमत्वभुक्तंभवतीति ॥ २८ ॥ ननुब्रह्मादेवानाप्रथमःसंबभूव.श्विस्यकर्ताभुवनस्यगोसा एकोऽद्वो
नद्वितीयोऽवतस्थेइत्यादिनेतरेषामपिजगदाश्रयत्वमतीतेहरेरेवतल्लक्षणंकथस्यादितितत्राह त्वमेकएवेति अस्यसतःसत्यजगत.प्रसूयतइतिप्रभूतिःकारणं तिष्ठ.यस्मिन्निमित्तस्थानं निधीयतेस्मिन्निमित्ति
धानंअनुग्रहविरक्षतीत्यनुग्रहः संवृतचेतसआवृतज्ञानाःत्वानानापश्यंति धेविपश्चितेनपश्यंतीत्यनेनहरेरेवोक्तलक्षणानांप्रस्येतितिरिणायि २९

तत्तत्कालमाप्त्यर्थपरिहारलक्षणपालनंचावसारलक्षणस्वरूपग्रहणेनेत्याह विभर्षीति अवबोधआत्मज्ञानस्वरूपेत्यधिकरणेइत्यनेनगुक्रशोणितसंबंधनिवारयति क्षेमायतत्तत्कालमाप्त्यविषय
 रिहारलक्षणपालनाय क्षेमोनामाश्रयक्षायामितिपादवः सत्वोपपन्नानिबलज्ञानसमाहारयुक्तानि सतामस्माकसुखकराणि कसादिखलानामभद्राणि तत्रआद्यमंगलकराणि ३० सतांसुखा
 वहानीत्येतद्विवृणोति त्वयीति अखिलसत्वधाम्निसदासर्वगुणानामाधारभूतेत्येवमित्यादिनाउपास्त्याश्रयेजिनचेतसःतत्क्षप्रचित्तायेपुरुषाःतमहत्कृतेनतयैवोपास्त्या यथा महद्विस्तीर्णभवतित
 याविरचितेनयुजेनभवतिध्वंससारसागरंधोरगोवत्सपदंकुर्वति यथावत्सचरणभारकृतनिम्नस्थितजलमयत्वेनतरंतिदयेत्यप्ययः ३१ नन्वस्तुगोदत्सपदोपमोवाङ्मिर्महांतःतत्तत्तुत्तीर्थकुत्रपांतीति
 तत्राह स्वयंसमुत्तीर्येति हेतुमन्तेजोभूते येअदभ्रसौहृदाःस्वस्वयोग्यभक्तिपूर्णाःस्वयमकृत्रिमयाभवत्पदांभोहहनावाहुस्तरंभवार्णवंसमुत्तीर्यतीर्त्वास्थितास्तेत्रयोऽप्यादिषुशिष्यादिषुउपदेशेननि
 धायतांभवत्पदांभोहहनावमेवयाताः नान्यथाताभवन्तीति यदतोभवान्सतएवानुगृह्णातीतिसदनुग्रहोनामेत्यर्थः ननुमत्त्वोपपन्नानीत्यादौसत्त्वगुणात्मकत्वप्रतीतिस्तीर्त्वापुनस्तत्प्राप्तिःकथंमुक्तिः
 स्यात्तस्यानिर्गुणरूपत्वादुच्यते अत्रसत्त्वशब्देनसत्त्वगुणविवक्षा किंतुज्ञानादिगुणसामग्री प्रामाणिकत्वात् तदुक्तं सदासर्वगुणाढ्यत्वादित्यादि त्वत्पादपोतेनेत्यनेनभगवद्रक्तस्यशिवादिपादपो
 तपुरुषाद्वैशिष्ट्यंज्ञाप्यते तदुक्तं भगवत्पादपोतोसावित्यादि लोकेनौतीर्णस्यतांविहायपदेशात्तरगतिदर्शनात्कथंतामेवाश्रिताइतिगुप्यतइतिचेन्न भगवत्पादनावोवैलक्षण्यार्थवैलक्षण्यस्यसंभवात्

विभर्षिरूपाण्यवबोधआत्मन्क्षेमायलोकस्यचराचरस्य ॥ सत्वोपपन्नानिसुखावहानिसतामभद्राणिमुहुःखलानाम् ३० त्वय्यबुजाक्षाखिलसत्वधाम्नि
 समाधिनावेशितचेतसोये ॥ त्वत्पादपोतेनमहत्कृतेनकुर्वंतिगोवत्सपदंभवान्धिम ३१ स्वयंसमुत्तीर्यसुदुस्तरंघुमन्भवार्णवंभीममदभ्रसौहृदाः ॥ भवत्प
 दांभोहहनावमत्रतेनिधाययाताःसदनुग्रहोभवान् ३२ येन्येरेविंदाक्षविमुक्तमानिनस्त्वय्यस्तभावादविशुद्धबुद्धयः ॥ आरुह्यकृच्छ्रेणपरंपदंततःपतंत्यधो
 नाहतयुष्मदंघ्रयः ३३ तथानतेमाधवतावकाःकचिद्दृश्यंतिमार्गात्त्वयिबद्धसौहृदाः ॥ त्वयाभिगुप्ताविचरंतिनिर्भयाविनायकानीकपमूर्धसुप्रभो ३४ सत्त्वं
 विशुद्धंश्रयतेभवान्स्थितौशरीरिणांश्रयउपायनंवपुः ॥ वेदक्रियायोगतपःसमाधिभिस्तवार्हणेनजनःसमीहते ३५

तदुक्तंभगवत्पादनौकापाइत्यादि अस्यार्थः याभगवत्पादनौकाइयंअन्यनौकोपयानभवति कुतःतयाभगवत्पादनावभावान्धितोत्रोश्रीहरिपादनावतांप्राप्यसुखंतिष्ठतीतिपस्मात्तस्मादिति लोकेचकर्ण
 धारादयःतयाब्धितोत्तीर्यएवतामाश्रित्यतिष्ठतोहश्यंतेइत्यतोऽविषमोहंतिइतिसंतोष्टव्यं ३२ खलानामित्युक्तंविवृणोति येन्येइति रविदंअंधकारः सनभवतीत्यरविदंमकाशःज्ञानमितिपावतंअं
 धकारोरेविंदाधतिमिरंमउच्यतइत्युत्पलमाला । येसद्गोऽन्येखलाःतेततःपरमपातयोगारूढाःपतन्तीत्यन्ययः पतनेकारणमाह अनाहततेति । अधिरधिलधिगत्यार्हतिधातोःअनुपासितभगवज्ज्ञा
 नाः ज्ञानाभावेकारणमाह त्वयीति । त्वय्यस्तभावात्त्वद्विषयभक्त्यभावात्अविशुद्धबुद्धयःदुष्टांतःकरणाःदुष्टज्ञानावा किंकृत्वापततीतितत्राह आरुह्येति । कृच्छ्रेणमहतापासेनपरंपदभगवत्प्राप्तिनिमित्त
 योगमारुह्यसंन्यासाश्रमंप्राप्यतदनुष्ठानसामर्थ्याभावात्पतन्तीत्यर्थः योगमवाप्यतद्वंशेनिमित्तमाह विमुक्तेति । विमुक्तावयमित्यभिमानोपेक्षामस्तीति ताच्छीलिकोणिनिः हेविमुक्तेतिवा अभिमानएवअं
 शेकाइणमित्यर्थः ३३ समःसमाधिःभक्त्येइतिनेत्याह तथानेति करावल्बबाहुल्यात्तत्तमाश्रमाभ्रभ्रश्यंतीत्यर्थः विनायकाःविघ्नाःश्रेयःप्रतिबंधिनःतेषामनीकंतेनातत्पतय । विनायकानीकपाःतेषामूर्ध
 सुउपरितनानतिक्रम्यश्रेयसएवयतंतइत्यर्थः ३४अधुनाकस्मिन्विघ्नानोस्थितोहारिःपूज्यःकैःसाधनैरितितत्स्पष्टयति सत्त्वमितिस्थितावितिसत्त्वमचतुर्थ्यर्थेस्थितौज्ञानस्थितौकरणायभवान्विशुद्धसत्त्वंवपुः
 रत्नस्तमोऽप्यामृष्टंजलादिशरीरंश्रयते । विशिनष्टि शरीरिणामिति ज्ञानार्थिनांजीवानांश्रेयउपायनंश्रेयःगाधनम् । जनोयेनब्रह्मादिशरीरस्थितेनहरिणोपदिष्टमार्गेणवेदादिभिस्त्वदर्हणंपूजासमीहतेक

विभक्तस्त्वत्पसादः दवांशज्ञानमेव स्थितं भवतीत्यर्थः विशुद्धसत्त्वं ब्रह्मादेरिति वचनादुक्त एवार्थः ३५ ब्रह्मादिदेवदत्तमिहितहरिप्रसादोत्पन्नज्ञानं पुरुषार्थसाधनाभित्युक्तं तदङ्गीकारे बाधकमाह मत्त्वमिति भा-
 धातरिदं निजमात्मीयं विज्ञानं विशिष्टज्ञानं यस्मात्तत्तत्प्राप्त्यर्थं च ज्ञानरूपं सत्त्वं ब्रह्मादिदेहाख्यं अज्ञानमिदं पमार्जनं अज्ञानान्पथाज्ञाननिवर्तकं न भवेच्चेदितिार्हं यमत्तज्ञानं केनचित् ज्ञानितं कार्यं स्यात् यद्वद्वि-
 ति सत्त्वगुणोत्पन्नज्ञानैर्भवाननुमीयते तदनुमितो न स्यात् यदि न स्यात् तर्हि अगुणो भवान् यस्य कस्य येन केन वा साधनेन प्रकाशते ज्ञायते एतदुक्तं भवति यदि ब्रह्मादिदेवदत्तमिहितश्रीनारायणप्रसादात् य-
 ज्ञानमज्ञाननिवर्तकत्वेन श्रेयसाधनं न स्यात् तर्हि तज्ज्ञानाभावेन तद्विषयैल्लिङ्गस्थानं न स्यात् तद्यदि न स्यात् तर्हि तज्ज्ञानाभावेन स्वत्यूजाविधानं न स्यात् तत्र स्याद्यदि जगदाधं स्यात् न चेदनुपपन्नं कश्चिन्मां-
 वेत्ति तत्त्वतः । प्रियो हि ज्ञानिनोऽस्यर्थमित्यादिवाक्यप्रामाण्यान्यथानुपपत्त्या तज्ज्ञानमज्ञाननिवर्तकत्वेन पुरुषार्थसाधनं भवतीति सिद्धं तदुक्तं सत्त्वं ब्रह्मादिदेहाख्यमित्यादिकमस्मिन्नर्थमानं यद्वा धातु-
 देहसंनिहितत्वाद्वातरितिसंबुद्धिः । हरेषो भवान् गुणप्रकाशैरनुमीयते अत्र सन्निहितहरिप्रसादादिदेवज्ञानमभूत्स्मादत्र हरिः सन्निहित इति न स्यत्वेदं सत्त्वं निजं नित्यं तन्निधानयोग्यं न भवेच्चेत्तर्हि तत्तज्ज्ञान-
 मज्ञानमिदं निजं नित्यं स्वस्वरूपतो नाशमाप । यच्चेत्तर्हि गुणो ज्ञानानदादिगुणपूर्णं भवान् यस्य येन वा प्रकाशते न कस्याप्याविर्भूतो न भवति साधनसामर्थ्याभावात् यद्वा यस्य तद्वगुणो नुग्रहलक्षण-प्रकाश-
 ते येन त्वया गुणो वा प्रकाशयते यश्च भवान् गुणप्रकाशैरनुमीयते तस्य त्वेदं सत्त्वं ब्रह्माद्यन्यतमाप्यर्थं यन्मज्जनं न भवेच्चेत्तर्हि ज्ञानमिदं मापयतीत्यज्ञानमिदं पमार्जनं वरादिनापादितं भवति न त्वात्पक्षिक-
 मतोऽप्रतिभतं वस्तवमित्यर्थः इति गुणप्रकाशैरिदं विज्ञानैः । एतदर्थं द्वयसिद्धाताविरुद्धत्वादाचार्यचित्ताव्याकृताकाशातर्गतमिति ज्ञातव्यं श्रोतुमिति भवेत्यनोद्विग्नमिति मिति ३६ गुणप्रकाशैः तज्

सत्त्वं न चेद्वातरिदं निजं भवेद्दिज्ञानमज्ञानमिदं पमार्जनम् ॥ गुणप्रकाशैरनुमीयते भवान् प्रकाशते यस्य च येन वा गुणः ३६ न नामरूपे गुणकर्मजन्ममिदं निरूपि-
 तव्येतदवतस्य साक्षिणः ॥ मनोवचोभ्यामनुमेयवर्त्मनो देवक्रियायाः प्रतियोग्यथापि हि ३७ शृण्वन्मृणन् संस्मरयन् श्वचित्तयन्नामानि रूपाणि च मंगलानि ते ।
 क्रियामुयस्त्वचरणारविंदयोराविष्टचित्तो न भवाय कल्पते ३८

सद्भावानुमानं यथा तद्वत्तत्त्वनामरूपानुमानेनापि त्वत्सद्भावज्ञानं किं न स्यादत्राह न नामोति । त्वनामरूपाभ्यां त्वत्सद्भावज्ञानसंभवात् क्रियायाः साध्यनपरिशेषप्रमाणं न त्वतो वात्राह न नामेति । शुक्लभास्वरं
 तेज इति गुणेन कृपीठयोनिरिगिरिति जन्मना दहनो गिरिति कर्मणायामिदं निरूप्यते । तथा तद्वनामरूपेनानि क्वा रितव्ये निरूपयितुमशक्यं लोकाग्रिमिदं च भावान् संप्राकृतत्वात् सत्त्वाद्यभावात् अक्षिष्टत्वात्
 क्षित्यत्वात् न च नामादिकं मिथ्येत्याह तस्येति । तस्य नामादेः साक्षिणः साक्षाद्गुणैर्हीनश्च ज्ञानागोरस्य मिथ्यात्वं कृत्युक्तं तथा सति सत्त्वं त्रानां वा सत्प्रसंगः स्यात्तस्माद्वाच्यं र्णविकार इति श्रुत्यवच्छेदेन
 नामरूपयोर्मिथ्यात्वेन हरेस्तेन सत् इति न वक्तव्यं कित्वलौकिकार्थसाम्राज्याच्चरूपानां ताऽनंतत्वादनमादि वचनामिति ज्ञानमनमाचानुमेयानि नामरूपाणि मतिः सर्वनामासर्वकर्मांश्च वक्ष्ये कर्ता रक्षी ज-
 मित्यादि श्रुतेरित्याशयेनाह मनोवचोभ्यामिति यद्यप्यनमा स्यात्तर्हि शब्दावाच्यः स्यात् न च तथा अहमेवेत्यादि श्रुतेरित्यादि ननु ज्ञानाभावात् सत्त्वनामादिकमिति न ब्रह्म इति र्थेति स्थितिपि य-
 प्यनंतत्वात् ज्ञानात्पुरुषाणां निबध्नापि प्रतियोगित्वं ज्ञानं तज्ज्ञानिन इति शेषः तज्ज्ञानचनम्बनियतमित्याह देवेति देवस्य सर्वत्रोक्तमानस्य हरः क्रियायाः प्रेरणान्तराया श्रीनारायणप्रसादादित्यर्थः लोकमिदं
 नामासत्त्वात्पराभ्यजानंति परमर्षय इत्यत आचार्योक्तं तार्थसिद्धिरिति अस्तु नामरूपप्रसिद्धिः न तः किंतु ब्रह्म हीति हि प्रवोहेतौ ३७ यस्मात्तन्मादयः सति तस्मात्क्रियमाणाः क्रियाः सन्ति तज्ज्ञान-
 ननाममिदं शृण्वन्मृणन् रूपाणि चित्तयन्नास्ते सत्त्वचरणारविंदयोराविष्टचित्तः पुरुषः भवादपमारायनकल्पतत्त्वं च शब्देन सर्वक्रियासकृत्स्वपूज्यो न ज्ञानादेव योगो र्त्तसि सत्त्वात्तत्साधकं
 शब्दविस्मृतेन श्रवणादिना पूर्णं किंतु तज्ज्ञानचाक्षर्यमपेक्षितं भवति ३८

सुमनांसिपुष्पाणि अनुसागरसमुद्रस्योपाति ७ जायमानइतिद्विवचनंजनमैलक्षण्यप्रदर्शनपरम् देवस्यहरेरुपंअस्यामस्तीतिदेवरूपिणीतस्यां ८ ९ शंखगदेआदीपेषांत्वानिशंखगदादीनेता
निचोत्कृष्टानिचायुधानियस्यसतयातं श्रीवत्सलक्ष्मंश्रीवत्सल्लंछनं सार्द्रपयोदसौभगसांद्रपयोदस्यजलपूर्णमधेयवसौभगसांतिविशेषोयस्यसतयातं १० महाहोणिअनर्च्यणिवैदूर्यमयकिरीटकुंडलानि
महाहवैदूर्यकिरीटकुंडलानितेषांविषाशभिषाकिरीटचकुंडलेचकिरीटकुंडलानिपारेण्काआलीढाःसहस्रकुंनलायस्यसतया ११ अस्पृशत्दास्यामीतिमनसासहस्रवान् मुदाहुतः १२ कृतधीःशिक्षि
तबुद्धिःपंडितइत्यर्थः गतभोत्वेनेमित्तंप्रभावविदिति १३ प्रकृतेःपरत्वेनकेवलानुभवानंदस्वरूपत्वेनसर्वबुद्धिसाक्षित्वेनचपुरुषःषड्गुणइतिभवान्पूज्यस्त्वीविदितोसिसाक्षाजोपचारमात्रं १४ ननुसाक्षित्वेनो
दासीनश्रेष्ठगत्सष्टाकइतितत्राह सएवेति तदनुसृष्टेरनंतरंबहिरपिविद्यमानत्वात् अश्विष्टःपूर्णस्वरूपात्प्रविष्टःसर्वगतस्यप्रवेशाप्रवेशौपचारतो ननुदेवदत्तवन्मुख्यावित्पतइवशब्दः बहिश्चविद्यमानत्वा
दप्रविष्टोऽजगत्पतिः प्रविष्टवच्चतत्रैवपूर्णरूपत्वतोविमुक्तिरित्यादेः सर्वगतरूपेणाप्रवेशः पुरुषरूपेणप्रवेशः जलेप्रतीयमानाकाशादिवदितिवा हिशब्दोऽसंगत्वमाह १५ स्रष्टिप्रकारदशेयति यइति यएतेसप्तावि

मुमुचुर्मुनयोदेवाःसुमनांसिसुदाश्विताः ॥ मंदंमंदंजलधराजगजुंरनुसागरम् ७ निशीथेतमउद्धूतेजायमानेजनार्दने ॥ देवकथांदेवरूपिण्यांविष्णुःसर्व
मुहाश्रयः ८ प्रादुरासीद्यथाप्राच्यादिशीडिरिवपुष्कलः ९ श्रीशुकउवाच ॥ तमद्भुतंबालकमंबुजेक्षणंचतुर्भुजंशंखगदाद्युदायुधम् ॥ श्रीवत्सलक्ष्मंगल
शोभिकौस्तुभंपीतांबरसांद्रपयोदसौभगम् १० महाहवैदूर्यकिरीटकुंडलविषापरिष्वक्तसहस्रकुंतलम् ॥ उहामकांच्यंगदकंकणादिभिर्विशेषमानं वमु
देवैरेक्षत ११ सविस्मयोत्फुल्लविलोचनोहरिमुतंतिलोक्यानकदुंदुभिस्तदा ॥ कृष्णावतारोत्सवसंभ्रमोऽस्पृशन्मुदाद्विजेभ्योऽयुतमाहुतो गवाम् १२
अथैनमस्तौदवधार्यपूरुषंपरंनतांगःकृतधीःकृतांजलिः ॥ स्वरोचिषाभारतसूतिकागृहंविरोचयंतंगतभीःप्रभावविव १३ वमुदेवउवाच ॥ विदितोऽसिभवा
न्साक्षात्पुरुषःप्रकृतेःपरः ॥ केवलानुभवानंदस्वरूपःसर्वबुद्धिदृक् १४ सएवस्वप्रकृत्येदंस्तृण्यत्रिगुणात्मकम् ॥ तदनुत्वंह्यप्रविष्टःप्रविष्टइवभावयसे १५
यएतेऽविकृताभावाःसप्ततेविकृतैःसह ॥ नानावीर्याःपृथग्भूताविराजंशयनंतव १६ सन्निपत्यसमुत्पाद्यदृश्यंतेऽनुगताइव ॥ प्रागेवविद्यमानत्वान्नते
षामिहसंभवः १७

कृताः महदहंकारपंचतन्मात्राणिभावाःपदार्थान्ते विकृतैः स्थूलीभूतैः पृथिव्यादिभिर्जन्यमापिकायकर्मादिभिर्वासहस्रान्निपत्यान्योन्यदंभित्वाविराजं प्रह्लादंममुत्पाद्य अनुगता' प्रविष्टाइवदृश्यते
बहिरपिविद्यमानत्वात् कथंभूताभावाःपृथग्भूताविशिष्टाः नानावीर्याःअवकाशदानादिशक्तीनानाविधत्वाद्विभक्तशक्तित्वात्तदभिमानिदेवानामितिशेषः ननुतर्हिमेलनकर्ताकइतितत्राह शयनमिति
तवशयनस्यानीयत्वाच्चमेवमेलनकर्तेत्यर्थः १६ व्यक्तविशेषादहंमेशमात्रमेतत्तिनितुपाश्रादित्याह प्रागेवेति इहब्रह्माडेसंभ्रमःसाक्षादुत्पत्तिर्नास्ति कितु व्यक्तविशेषेणप्रवेशमात्रमेव कृतः
प्रागेवविद्यमानत्वात् लब्धसत्तात्सर्वमेवोत्पन्नत्वादित्यर्थः प्रकृतिविकृतत्वमंतरणावतरविकृतत्वाभावात् महदादयोऽविकृताइत्युच्यते महदादिरत्नविकृतइत्याभ्यादेत्वेपामभिव्याक्तिर्नैरित्यभि
धीयतेइत्यनेनसम्भ्यारूपात्तमाचार्यैरितिभाव्य १७

सदस्यमुवर्तते । यथातत्त्वानामवचेतनत्वेनतदभिमानिनाविभक्तशक्तित्वेनचतेषामन्यस्त्वेलेयितृत्वेनभाव्यःसएवंशरीरमुत्पाद्यसमुत्पत्तेःप्राक्पश्चादपिनिर्दोषत्वेनवर्तमानोभवान्प्राक्षैरनुभवेयैर्गुणैरिन्द्रियाविषयैःउत्पन्नयाबुद्ध्याज्ञानारूप्याल्लोभानुमेयानिलक्षणानिस्वातंत्र्यादीनिपश्यसतथा तेषामिन्द्रियाणांगुणाग्रहःविषयज्ञापकोन्योस्तीतिज्ञापते । क्षेत्रज्ञः पुरुषोह्येत्यत्रक्षेत्रज्ञानस्यजीवनिष्ठत्वेनदर्शनाभारापणनिष्ठत्वेनोच्यतइतिकथंनत्राह अपीति । ग्राह्यगुणेष्वस्वातंत्र्यप्रतीतेरिदंजानामीतिजीवसमवेतग्रहणशक्तिरपितन्निपतेति । तदुक्तमाचार्यै ग्राह्यगुणेत्यादि सत्सर्वस्यज्ञातृत्वेनवर्त्तमानइति वातदुक्तं । ज्ञातापिसर्वभावानामिति उपहितस्यैवबाहिरंतर्विभागोनसर्वज्ञस्यभवेदित्याह अनावृतत्वादिति अव्यवधानेनद्रष्टृत्वात् । तदुक्तं सर्वत्राव्यवधानेनद्रष्टृत्वात्सर्ववस्तुनइति कुतोनास्तीतितत्राह सर्वस्येति । सर्वस्यपूर्णस्यहेतोरनुग्राहकमाह सर्वात्मनइति नह्यव्याप्तस्यसर्वस्यात्तृत्वंदेवदत्तस्यैवमुप्यतेतस्मात्सर्वभक्षकत्वान्यथानुपपत्त्याऽपरीछिन्नत्वमेष्टव्यं नन्वपरीच्छिन्नस्यएकोदेवःसर्वभूनेषुगूढइत्यन्याश्रयत्वेनअवस्थानंकथमितितत्राह आत्मवस्तुनइतिआत्मन्येववसतिनपरास्मिन्नशक्तित्वेनेत्यात्मवस्तुतस्यपूर्णसामर्थ्यात् सर्वात्मासर्वभक्षणादितिव १८ ज्ञानल्लोभेशरीरेंद्रियादिभ्योभेदेनज्ञापयेइत्युक्तंनत्राज्ञानिनएवंमन्यंतइत्याह यदात्मनइति यदात्मनः परमात्मनःप्रत्यगात्मनःदृश्यगुणेषुशरीरेंद्रियादिषुसन्निधेः प्रवेशलक्षणसन्निधानादबुधैरस्वव्यतिरेकतःस्वाभेदेनव्यवस्थेतिश्रित्यज्ञापयेइतियच्चदनुवादमनुकूलवेदवचनंविज्ञानमनीषितंनैवांगीकारयोग्यं कुतइतितत्राह सम्पत्तिपुमान्पुरुषःपर्यक्षपनोविष्णु व्यक्तसंशयनिरासकरणंसम्यग्बुधःअपीरुषेयत्वेननिर्दोषवेदवाक्यंउपाददस्वीकृतवानाहेत्यन्वयःपरमात्मनोऽपिशरीरेसांनिधानादबुधैरस्वव्यतिरेकतोज्ञापयइत्यादेरयमर्थःसिद्धः यदेदंजगदेकंएकीभूतंमामभियातितर्ह्येकमेकएवनिष्ठानतरांसहमानोभियोद्धास्मि ।

एवंभवान्बुद्धयनुमेयलक्षणोप्राप्तैर्गुणैःसन्नापितहुग्राग्रहः ॥ अनावृतत्वाद्बाहिरंतरंनतेसर्वस्यसर्वात्मनआत्मवस्तुनः १८ यदात्मनोदृश्यगुणेषुसन्निधेर्व्यवस्थेऽव्यतिरेकतोऽबुधैः ॥ विनानुवादनंचतन्मनीषितंसम्यग्बुधोव्यक्तमुपाददत्पुमात्र १९ त्वतोऽस्यजन्मस्थितिसंयमांविभोवदंत्यनीहादगुणादविक्रियात् ॥ त्वयीश्वरेब्रह्मणिनोविरुध्यतेतदाश्रयत्वादुपचर्यसेगुणैः २०

अथवाह्यावभियातस्तावप्येवमेव । अथवात्रयएतादृशामामभ्येत्यकिमुकरंतिर्किंकुर्वति त्वांघंतीतिवार्तामाभूत् । अहमेवहन्मीत्याह खलेनेति पर्षान्धान्यानि कुलित्यादीनिखलेनखलेइव भूरीणिशत्रुभूतानिजगंतप्रतिहन्मिहानिष्यामित्वद्वन्ननशक्यभावेपितवदुर्भगजीवाभेदवचनेनत्वांनिदंतीतितत्राह किमिति । शत्रवोमार्मांकिंनंदति सर्वगुणाकरत्वेनदोषलेशस्पर्शाभावात् स्वतोदोषाभावेपिबलादापादयंतिहीतितत्राह अनिद्राइति । असमर्थाइत्यर्थः प्रविष्टत्वाच्छरीरेषुजीवेष्वेतिदुर्वैष्यः मन्थंतेपरमात्माननतन्मतमनुब्रजेदित्यादेः । तर्हिनिद्राफलंकिमिति अस्याप्येतदेवोत्तरमाह अन्यक्रमिति अव्यक्तंअप्रकाशलक्षणव्यक्तिसूक्ष्ममंथंतमः यांतीतिचदेवचनमुपादत्ते ऐक्यात्म्यज्ञानतोपातितमइति । तर्हिभेदज्ञानस्यकिंफलमित्यस्यापीदमेवोत्तरमित्याह व्यक्तमिति विगताजननिर्दोषभेदज्ञानंमुक्तिसाधनमुपाददत् भेदात्परंपदं । स्वातंत्र्यपारतंत्र्यादिज्ञानंभेददृशिर्भवेदितिवचनं १९ कुलालघटयोरेवकार्यकारणयोर्जगद्ब्रह्मणोर्भेदःपारमार्थिकइतिज्ञापनायसृष्टिकारंस्पष्टयति त्वचइति । अस्यपर्यंचस्यकुलालवदायासग्रस्ततयाकर्तानायंकिंतुपूर्णानंदत्वेनेत्याशयेनाह अनीहादिति अनीहादक्लिष्टकारित्वादिति अनीहत्वेनकर्तृचेन्मृद्विकारित्वंहरेरिति तत्राह अविक्रियादिति । तथाऽविकृतस्यैवसर्वकरोतीति नन्विदंशृष्टिःगुणपूर्विकासृष्टित्वात्पटसृष्टिश्चेदितितत्राह अगुणादिति । नन्विदं प्रतीतिविरुद्धासृष्टिर्निष्क्रियस्याप्यस्यअगुणस्यगुणवत्त्वमात्रकारिणोविकारित्वमितितत्राह त्वयीति । ईश्वरेब्रह्मणीतिपदद्वयहेतुर्भर्ग ऐश्वर्यात्पूर्णशक्तिइतिवचनात् । नन्वयमीश्वरःसृष्ट्यादौप्रवर्त्तमानोऽगमपक्षेनैवा प्रथमेगुगित्वं द्वितीयैसृष्ट्याद्यनुपपत्तिरितितत्राह तदाश्रयत्वादिति

१ अभी १८ मेकमेको अस्मिन्नि. शास्त्रभेदाकिमुपपत्तिः कति ॥ खलेन पर्षान् प्रातिहन्मिभूरी किमानिदंति शत्रवो अनिद्रा इति श्रुतिः ।

गुणैः सत्त्वादिभिः सृजानतत्रसंदेहः । तर्हि निर्गुणस्य गुणित्वापातशितिशंकाभावेति तदाश्रयत्वाद्गुणानां जडत्वेनैव स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेस्तत्प्रवृत्त्यर्थतत्प्रेषाद्गुणान्तरुपचर्यते ननु मुख्यतो गुणी केरलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः ननु सगुणा गुणवचनस्य काङ्क्षिस्तर्हि तस्य रूपादीदुत्तरं तदाश्रयत्वादिति ज्ञानादिगुणैः ह्यप्रदेहत्वात्सत्त्वादिगुणविधुरद्वयुपचर्यते उपसंगम्यसेनायसे इत्यर्थः तेषां सत्त्वादिगुणानां माश्रयत्वादैश्वर्यादिगुणपूर्णत्वाद्वासगुणइत्युपचर्यसे सभाष्य इत्यर्थः । अगुणो गुणदेहत्वात्सगुणो गुणधारणात् ऐश्वर्यादिगुणित्वाद्वासुदेव इतीर्यते इति वचनात् अर्थविशेषो ज्ञायत इति १० तदाश्रयत्वं प्रपंचयति सत्त्वमिति अयमर्थः यदा त्रिलोकस्थितये त्रैलोक्यरक्षणाय सत्त्वगुणवर्धयन्नास्ते । तदाह यस्मीवादि रूपं शुक्लवर्णं निर्मुक्तकलंकान् न विवचंद्रवद्धरत्नवर्णविभर्षिं जगतां वर्धयन्सत्त्वं पदारक्षति के शव इत्यादेः स्वत्वं लंकृतो यमर्थः । यदा सर्गाय तत्तत्स्वभावाभिष्यक्तपेरजो वर्धयन्स्तद्वारजसोपबृंहितरजो गुणशक्तिव्यंजकं रंजं जगदग्न्यादिरूपं विभर्षिं सलु वर्धयन्स्तु रजो येन जगदुत्पादयेद्वरिरित्यादेः । जनस्याप्येप्रलये अक्षय इति पाठे आक्षिप्तः संहतिः तस्यै यदा लोके तमो वर्धयन्तदा तमसोपबृंहितं तमो गुणप्रवर्तकं लक्षणादावदिरूपं विभर्षिं सलु । येन विनाशयेत् वर्धयन्स्तु तमो लोके तत्कृष्णं पादवादि कमिति वचनात् । ननु सर्वत्र सर्वशक्त्यभावादपूर्णताहरेरित्यस्यापि द्रुमुत्तरं स्वत्विति । जिज्ञासा लक्षणावीप्सा कर्तव्या तथा हि पञ्चकृष्णं सत्त्वं वर्धयन् विभर्षिं तद्वपत्रिलोकास्थितये सलु न भवति किंतु सर्गसंहराभ्यां विभर्षिं । रजो वर्धयन् रूपां विभर्षिं तत्सर्गाय सलु न भवति किंतु तस्मिन् स्थिति संहराभ्यां विभर्षिं यत्तमो वर्धयन् कृष्णं रूपां विभर्षिं तज्जनात्पय एव सलु न भवति । किंतु त्रिलोकास्थिति सर्गाभ्यां विभर्षिं इति मंदमतीति विस्पृष्टतया भ्यासोक्तं सर्वत्र सर्वं कुरुते विज्ञेयस्तत्र कीर्तित इत्यादेः तत्तात्पर्यार्थपरतया श्लोकार्थो ज्ञातव्यः षड्विंशरणगत्य वसादनेष्वित्यादेर्धातोः सृष्टिसंहाराविति सत्त्वशब्देन ज्ञातव्यो

सत्त्वं त्रिलोकास्थितये स्वमायया विभर्षिं शुक्लं सलु वर्णमात्मनः ॥ सर्गाय रंजं रजसोपबृंहितं कृष्णं च वर्णतमसाजनात्यये २३ त्वमस्य लोकास्थि विभोरिरक्षिषुर्गृहेऽवतीर्णो सिममासिलेश्वर ॥ राजन्यसंज्ञासुरकोटियुधैर्निर्व्यूहमानां निहनिष्यसे च मूर् २२ अयं तमस्य स्नवजन्ममेगृहे श्रुत्वाऽग्रजांस्ते न्यहनत्सुरेश्वर ॥ सतेऽवतारं पुरुषैः समर्पितं श्रुत्वा धुनैवाभिसरत्युदायुधः २३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथैनमात्मजं वीक्ष्य महापुरुषलक्षणम् ॥ देवकीतमुपाधावत्कंसाद्वीताशुचिस्मिता २४ ॥ देवक्युवाच ॥ रूपं यत्तत्प्राहुरव्यक्तमाद्यं ब्रह्म ज्योतिर्निर्गुणं निर्विकारम् ॥ सत्तामात्रं निर्विशेषं निरीहं सत्त्वं साक्षाद्विष्णुरध्यात्मदीपम् २५

रजोरागे इति धातोः रागशब्दस्य नेकार्थत्वेन स्थितिसंहाराथोपि ज्ञातव्यः तमुग्लान इति धातोः ग्लानशब्दस्य सृष्टिस्थिति विरोधे ज्ञापकत्वेन तत्परत्वेनार्थो बोद्धव्यः । निर्गुणस्य गुणोपरकत्वं कथमित्यत उक्तं स्वमाययेति स्वेच्छया तु गुणाद्विष्णुर्नानारूपान्करोत्यज इत्यादि च । निषेधे वा गलंकारे जिज्ञासानुनये स्वास्ति तमस्यः निषेधे वा गलंकारे वीप्सवेनुनये स्वास्ति तपादः २१ सर्वरूपेषु सर्वशक्तिरतीत्याशयेन तस्यैति त्वमस्येति त्वदवतारेण संहारकारणेन रक्षककारणस्यादित्याशंक्यतां तावत्तमस्येन मुखसमृद्धिः स्यादित्याशयेनाह राजन्येति निर्व्यूहमानां प्रतिव्यूहमानानां निहनिष्यसेति हनिष्यसि मम यिष्यसि सतां सुखानुभवमिति शेषः चरमक्षण इति धातोः सतां सुखविवृद्धयर्थं सतां पीडनं हरेरित्यादेश २२ स्वात्मनि स्वभक्तेषु द्वेषवृद्धिं करत्वेन द्वेषात्मकमोहवतीत्यत उदायादाय त्वत्पवर्त्तनमित्याशयेनाह अयं तमस्य इति तमस्यः स्वभक्तद्वेषमूर्तिः तदुक्तं तमो द्वेषात्मकं शुद्धं सत्त्वात्मकं दुर्दीर्घं तदिति वा जन्मभतिष्यतीति स्वपुरुषैः समर्पितं अभिसरत्यध्यागच्छति उदायुधः धृतायुधः २३ उपाधावत् गुणस्मरणपूर्वकं तुष्टाव २४ भगवदनुग्रहात् त्रत्वाद्देवांतनिर्णीतगुणविशिष्टस्तौति रूपमिति यच्च स्य तद्वर्णं विधं ग्राहः वेदाता इति शेषः परोक्षत्वाच्च दित्युच्यते कथं भूत अव्यक्तं आराधने पित्रप्रसादमवतरेणामृत्यं तदव्यक्तमाह अव्यक्तमचलं श्रुतं तर्हि शून्यं नेत्याह आद्यं अर्थादौ विद्यमानं आत्मा वा इदमेक एवाग्रसीत् किमस्य संज्ञेत्यत्राह ब्रह्मेति ब्रह्मविदामोति परं अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतोस्मिन् गुणाः संज्ञांतरमाह ज्योतिरीति परं ज्योतिरूपं संपद्यत्वेन रूपेणाभिनिष्यच्छते यद्वा गुणित्वेपि चेतनत्वं माभूद्वद्वदित्यत्राह ज्योतिर्ज्ञानलक्षणप्रकाशरूपं सुवर्णं ज्योतिः ।

साक्षीचेताय गुणाः सत्त्वाद्यः किं न स्याह निर्गुण केवलो निर्गुणश्च उत्पन्नक्षणे सर्वकार्याणां निर्गुणत्वं उत्तरक्षणे नास्तीत्यादिविकारः किं न स्यादित्यत्राह निर्विकारं निर्विकारोऽक्षरः शुद्धः अज्ञानादौ भेदशून्यः
नगुणः किं न स्याज्जीवगुणवदितितत्राह सत्तामात्रम् सर्वाशुभनिर्मुक्तगुणैकरूपम् सर्वाशुभनिर्मुक्तगुणमात्रोपतो हतिः सत्तामात्रमनः प्राहुः एवं विधमन्यत्रास्तीत्याह निर्विशेषं निर्गतो विज्ञेयो द्वितीयो यो यस्या
च निर्विशेषोऽखिलोत्तमः एकमेवाद्वितीयं निरीहमात्मकर्तृत्वाभिमानादिरहितं नतुक्रियाशून्यम् सद्मात्रोक्तानलज्जतेति श्रुतः अनादराचिरीहश्चसेहः मर्वकृतापत्तः भसाक्षान्त्वं अन्योन विद्व
क्षनोक्तलक्षसंज्ञाभ्यामयनारायणइति मत्पेत्यतः प्राकृतजनप्रत्ययोत्तरचयेतत्सिद्धसंज्ञायाह विष्णुः णकरो बलं प्रकारः प्राण आत्मा सत्पादेतौ णकारपकारावुत्सहितमृचोवेद यो गिभिर्धैर्यं यं स्ति दमेवना
म्यदिस्पाशयेनाह अच्चात्मदीपम् आत्मानमधिकृत्य वर्तमानदेहोद्विषादिप्रकाशकं अच्चात्मयोगाधिगमेन देवप्रत्वाधीरो हर्षशोकौ जहाति ॥ यत्तादितिसामानाधिकरण्येन प्रकृतेर्यदित्यस्य पृष्ठात् लं गीकारोक्त
नियामकम् उच्यते सइति पुंल्लेखेन परामर्शात् तद्रूपमित्यभ्युपेयते । सइति पुनरुक्तेः । प्रथमायाः षष्ठ्यर्थत्वं न हृष्टमिति चेन्न मत्समुपयमेति सूत्रान् २५ निर्गुणत्वादिकं तल्लक्षणमेवेत्याह नष्टइति द्विपरार्थावसाने
ब्रह्मणः शतशुल्क्षणः कालः द्विपरार्थस्तस्यावसाने लो केनष्टइतिसामान्येनोक्तं विविचिनाष्टि पंचमहाभूतेषु पृथिव्यादिषु अहंकारद्वारा आदिभूतं महत्तत्त्वं गतेषु व्यक्ते महत्तत्त्वे अव्यक्तप्रधानगते सति अशेषसंज्ञः

नष्टलोके द्विपरार्थावसाने महाभूतेष्वदिभूतंगतेषु ॥ व्यक्ते व्यक्तकालवेगेन याते भवानेकः शिष्यतेऽशेषसंज्ञः २६ योऽयं कालस्तस्य ते व्यक्तबोधो चेष्टामाहुश्चेष्टते
येन विश्वम् ॥ निमेषादिर्वत्सरांतो महीयांस्तत्त्वेशानं क्षेमधाम प्रपद्ये २७ मर्त्यो मृत्युव्यालभीतः पलायन्लोकां सर्वान्निर्मयनाध्यगच्छन् ॥ त्वत्पादाज्जना
प्ययदृच्छया च स्वस्थः शेते मृत्युरस्मादपैति २८ सत्त्वोरादुग्रसेनात्पजान्ब्रह्माहित्रस्तान्भृत्यवित्रासहासि ॥ रूपंचेदंपौरुषंध्यानधिष्ण्यमप्रत्यक्षमाहशा
त्वं लषीष्टाः २९ जन्मते मध्यसौ पापो माविद्यान्मधुसूदन ॥ समुद्विजे भवहेतोः कंसादहमधीरवीः ३० उपसंहर विश्वात्मन्नदोरूपमलौकिकम् ॥ शंख
चक्रगदापद्मश्रियाजुष्टं चतुर्भुजम् ३१ विश्वं यदेतत्स्वतनौ निशाते यथावकाशं पुरुषः परो भवान् ॥ विभर्तिसोयं मम गर्भो भूदहो नृलोकरस्य विडंबनं हृद
३२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमेव पूर्वसर्गेऽभूः पृथ्विः स्वायं भुवे सति ॥ तदायं सुत पानामप्रजापतिरकल्मषः ३३ युवां वै ब्रह्मणा दिष्टौ प्रजासर्गे यदाततः ॥
सन्निर्यस्येन्द्रियग्राभंते पाथे परमंतपः ३४ वर्षवातातपहिमवर्मकालगुणाननु ॥ सहमानौ श्वासरोधविनिर्धूतमनोमलौ ३५

अशेषाः संज्ञाः यस्य सतथा नामानि सर्वाणि विशंतीति श्रुतेः २६ कालवेगेन यात इत्यत्र प्रतीतं कालस्वातंत्र्यं निवारयति योयामिति निमेषादिर्वत्सरांतो योऽयं कालः तं कालं यथाशेषसंज्ञस्तस्य ते तत्र चेष्टा
माहुरित्यन्वयः अव्यक्तबंधो मुख्यप्राणबंधो येन त्वया येन कालेन दा क्षेमधाम निर्मयस्थानं अभयं प्रतिष्ठाविदइति श्रुतिः २७ क्षेमधाम त्वं दर्शयति मर्त्य इति मृत्युरेव व्यालः तरमाद्वीतः पलायन्
पलायमानः अस्मान्मर्त्यात् २८ हृत्पवित्त्रासहा भृत्यानाविविधभयनाशको सिमादशमप्रत्यक्षरूपीष्टाः प्रत्यक्षनकुह ध्यानविध्यध्यानविषयम् २९ अभत्यक्षकरणकारणमाह जन्मोति माविद्यान्
जानातु समुद्विजे विभेभि अधीरधीः चंचलबुद्धिः ३० ३१ हरेर्गेभवासिदिदुःखानुभवो नास्तीत्याशयेनाह विश्वमिति निशातेरात्रिमध्ये यथावकाशं अवकाशमनतिक्रम्य यथासाहश्यइति
समासः ३२ अहंयुवयोस्तपःप्रभावादाविर्भावमकरनतु कर्मधीनत्वेनेति पूर्वजन्मसंवीर्णतपोमाहात्म्यं कथयति त्वमेवेति अयं वसुदेव ३३ प्रजासर्गे तादर्थ्ये समीपं ततस्तदा ३४ अनुक्रमेण बर्ण
दिगुणान्सहमानौ श्वासरोधः प्राणायामस्तेन ३५

शीर्षपर्णवायुनापतितपत्रं कामानुप्रादिलक्षणान् ३६ वायुवयोः ३७ ३८ वरदराट् वरदराजः कामदित्तयाभोष्टदानेच्छया ३९ अजुष्टग्राम्यविषयोअननुभूतवैयुनादेविषयौ ४० ४१ शीलं वृत्तं औदार्यमाहात्म्यम् ४२ वामनत्वात्सुदरत्वात्ह्रस्वत्वाद्वा ४३ तृतीयेभवेज्जनि ४४ मद्रवज्ञानंमज्जन्मविषयज्ञानं मर्त्यलिंगेनमनुष्यशरीरेण ४५ दास्येधेमामिष्यथः ४६ प्राकृतवत्न मुपाकृतः ४७ इयेषगंतुमैच्छत् नंदजाययानंदजायायां बहिर्तदा ४८ योगमाययाहताःप्रत्ययानांज्ञानहेतूनांद्विषाणासर्वावृत्तयोपेततथातेषुनिद्रयासुधेष्वित्यर्थः चशब्दात्तौरैषुनिद्रांपापितेषुषा पितेषुसत्सु संज्ञौषधादिभिर्दुरत्ययाः सर्वाह्वारश्चबृहत्कपाटायसकोलशृंगलैःपिहिताः बृहद्भिःकपाटैःअयोमयैःअंगलैःशृंगलैश्च ४९ कृष्णवाहेकृष्णविभ्राणेताःकपाटद्वारःव्यशीर्यतविवृताः यथातमः

शीर्षपर्णानिलाहारावुपशान्तेनचेतसा ॥ मत्तःकामानभीप्संतौमदाराधनमीहतुः ३६ एवंवातप्यतोर्भद्रेतपःपरमदुष्करम् ॥ दिव्यवर्षसहस्राणिद्वादशेषु संदात्मनोः ३७ तदावांपरितुष्टोऽहममुनावुपुषानघे ॥ तपसाश्रद्धयानित्यंमत्तयाचहृदिभावितः ३८ प्रादुरासंवस्रदराट्युवयोःकामदित्तया ॥ त्रियतां वरद्वत्युक्तेमादृशोवावृतःसुतः ३९ अजुष्टग्राम्यविषयावनपत्यौचदंपती ॥ नवब्राथेऽपवर्गमेमोहितौमममायया ४० गतेमयियुवांलब्ध्वावरंमत्स दृशंसुतम् ॥ ग्राम्याभोगानभुजीथांयुवांप्राप्तमनोरथौ ४१ अदृष्टान्यतमलोकेशीलौदार्यगुणैःसमम् ॥ अहंसुतोवामभवंपृथग्भर्गइतिस्मृतः ४२ तयोवौपुनरेवाहमदित्यामासकश्यपात् ॥ उपेद्रइतिविख्यातोवामनत्वाच्चवामनः ४३ तृतीयेऽस्मिन्भवेऽहंवैतेनैववपुषानघे ॥ जातोभूयस्तयोरेवंस त्थमेव्याहृतंसति ४४ एतद्वांदर्शितंरूपंप्राग्जन्मस्मरणायमे ॥ नान्यथामद्रवज्ञानंमर्त्यलिंगेनजन्यते ४५ युवांमांपुत्रभोवेनब्रह्मभावेनचासकृत् ॥ चित्तं यंतौकृतस्नेहौयास्येधेमद्वर्तिपराम् ४६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वासीद्विस्तृष्णीभगवानात्ममायया ॥ पित्रोःसंपश्यतोःसद्योदभूवप्राकृतःशिशुः ४७ ततश्चशौरिर्भगवत्प्रचोदितःसुतंसमादायसमूतिकाग्रहात् ॥ यदावहिर्गंतुमियेषतर्ह्यजायगोगमायाऽजनिनंदजायया ४८ तथाहृतप्रत्ययसर्ववृत्तिषुद्वाः स्थेषुपौषेषुचथापितेष्वथ ॥ द्वारस्तुसर्वाःपिहितादुरस्ययाबृहत्कपाटायसकोलशृंगलैः ४९ ताःकृष्णवाहेवसुदेवआगतेस्वयंव्यशीर्यतयथातमोरेवः ॥ ववर्षपर्जन्यउषांशुगर्जितःशेषोऽन्वगाद्वारिनिवारयन्फणैः ५० मघोनिवर्षत्यसकृदमानुजागंभीरतोयौवजवोर्मिफेनिला ॥ भयानकावर्त्तशताकुलानदी मार्गदौसिंधुरिवश्रियःपतेः ५१ नंदब्रजंशौरिरूपेयतत्रतान्गोपान्सुषुप्तानुपलभ्यनिद्रया ॥ शिशुंयशोदाशयनेनिधायतत्सुतामुपादायपुनर्यहानगात् ५२ देवक्याःशयनेन्यस्यवसुदेवोऽथदारिकाम् ॥ प्रतिमुच्यपदोर्लोहमास्तेपूर्ववदावृतः ५३

रवेरुदये उपांशुरहसि अन्वगात्पृष्ठनवावासीत्फणाशब्दउभयलिंगः फणाद्वयोरित्यमरः ५० मघोनिहद्रे यमानुजायमुना तोयौवज्वःजन्मवहाहवेगस्तुक्ताज्जमपोयस्यासातथाफेनित्वात्नवतीनांभीरा यशोवौषधवोर्मिफेनिलाचसातधेति भयानकाभयकरा आवर्ताःपयसांभ्रमास्तेषांशतैराकुला श्रियःपतेर्दाशरथीरामस्य सिंधुःसुधद्रव ५१ नंदब्रजंनंदगोकुलं उपलभ्यहृष्टा निद्रयादुःशासुप्तान् गृह्णानितिबहुवचनेपुल्लिङ्गः ब्रह्माःपुंसिचमन्येत्यमरः गृहशब्दरयभार्यावाचित्वेनपुंसकत्वंतद्व्यावृत्त्यर्थबहुवचनम् ५२ दारिकांकन्यकाम् ५३

परिकल्पितमनुभूयतस्य जातस्पर्शगोष्ठीपुरुषविवेकलक्षणनाम्नासीत् तत्र निमित्तमाह परिश्रितेति प्रसूतिवेदनयेति शेषः ॥ ५४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ देवानां देवस्वभावोऽसुराणामसुरस्वभावो मध्यमानामिन्द्रस्वभावो दुस्त्यज इत्येतदर्थं प्रतिपाद्यतेऽस्मिन् अध्याये तत्र कंसादिषु संतोऽसंत इति द्विजिह्वा संति हृदुक्तं पूननाकंस नरकशिंशुपालादिषु द्विधा जीवाः संतस्त्वसंतश्च तत्र बंध्वा विदुषिणः विष्णोः संत इति ज्ञेया अंतःशुक्रपिणः शुभजीवप्रकाशेन कदाचिच्छुभनुद्वय इत्यादि तत्रासतास्वभावदर्शयितुमुपक्रमते बहिरंत इति बालध्वनिरोदनम् १ यस्माद्भर्ता उद्विग्नः भीतः २ सूतीगृहमिति दीर्घदर्शादसः बेलक्षण्यद्योतको वा ३ करुणं दयाजनकं वचनमिति शेषः स्नुषा पुत्रभार्या ४ दैवेन निस्पृहेन मेरितेन ५ चरमा प्रजां अवसरं

यशोदानंदपत्नी च जातं परमबुध्यत ॥ न तल्लिगं परिश्रान्ता निद्रया पगतस्मृतिः ॥ ५४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे पूर्वार्धे श्रीकृष्णावतारवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बहिरंतः पुरद्वारः सर्वाः पूर्ववदावृताः ॥ ततो बालध्वनिं श्रुत्वा गृहपालाः समुत्थिताः १ ते तु तूर्णमुपब्रज्य देवक्या गर्भजं मतत् ॥ आचर्युर्भोजराजाय दुद्विग्नः प्रतीक्षते २ स तल्पान् पूर्णमुत्थाय कालोऽयमिति विवृलः ॥ सूतीगृहमगाच्छीघ्रं प्रसरवलन्मुक्तमूर्धजः ३ तमाह भ्रातरं देवी कृपणा करुणं सती ॥ स्नुषेयं तव कल्याणस्त्रियं माहंतुमर्हसि ४ बहवो हिंसिता भ्रातः शिशवः पावकोपमाः ॥ त्वया दैवेन निस्पृहेन पुत्रिकैका प्रदीयताम् ५ नन्वहं ते ह्यवरजादीनां हतसुताप्रभो ॥ दातुमर्हसि मंदाया अंगे मां चरमां प्रजाम् ६ श्रीशुक उवाच ॥ उपगुह्यात्मजमेवं रुदं त्यादीनदीनवत् ॥ याचितस्तां विनिर्भर्त्स्य हस्तादाचिच्छिदे स्रलः ७ तां गृहीत्वा चरणयोर्जातमात्रां स्वसुसुताम् ॥ अपोथयच्छिलागृष्टे स्वार्थान्मूलितसौहृदः ८ सा तद्वस्तात्समुत्सृज्य सद्यो देव्यं वरंगता ॥ अदृश्यतानुजाविष्णोः सा युधाष्ठमहाभुजा ९ दिव्यस्रगंबरा लेपरत्नाभरणभूषिता ॥ धनुःशूलेषु चर्मांसि शंसचक्रगदाधरा १० सिद्धचारणगंधर्वैरप्सरःकिन्नरोरगैः ॥ उपाहतोरुबलिभिः स्तूयमाने दमव्रवीत् ११ किमया हतयामं दं जातः सलुनवांतकः ॥ यत्र क्वचित् पूर्वशत्रुमार्हिंसीः कृपणां वृथा १२ इति प्रभाप्य तं देवी माया भगवती भुवि ॥ बहुनाम निक्तेषु बहुनामा बभूव ह १३ तयाभिहितमाकर्ण्य कंसः परमविस्मितः ॥ देवकीं वसुदेवं च विमुच्य प्रश्रितोऽब्रवीत् १४ अहो भगिन् यहो भाममया वां बत पाप्मना ॥ पुरुषादैरिवाभ्येत्य बहवो हिंसिताः सुताः १५ सत्त्वहं त्यक्तकारुण्यस्य कृत्वा तिसुहृत्स्रलः ॥ हा कान् लोकान् गमिष्यामि ब्रह्महेव मृतः श्वसन् १६ दैवमप्यनृतं वक्तिनमर्त्या एव केवलम् ॥ यद्विश्रंभादहं पापः स्वसुनिहतवान्सुतान् १७ माशो चेथां महाभागावात्मजान् स्वकृतं भुजः ॥ जंतवो न सदैकत्र देवाधीनाः सहासते १८

तदिम् ६ भाविच्छिदे आकृष्टवान् ७ अपोथयत् अताडयत् स्वार्थेन स्वप्रयोजनेन उन्मूलित उत्पाटितं सौहृदं ज्ञेह लक्षणं यस्य स तथा ८ अदृश्यत जनेनेति शेषः ९ १० उरवः बलयः पूजायै स्नेहतायै ११ त्वया हतया मृतया तव कोर्ये इति शेषः कुत इत्यत्राह जात इति सलुविचारश्च न्यस्त्वम् १२ माया भगवती दुर्गा इति शब्द आदि वचनः इत्यादीत्यर्थः इति हेतुप्रकरणप्रकारादिसमाप्तिं पति पादवः १३ सतां स्वभावं दर्शयति तयाभिहितमिति १४ बतस्वेदे बहवो राक्षसाः यत्क्रूरकर्म कुर्वीतिसंभूयतन्मयैकन कृतमित्यतः पुरुषादैरिति वहुवचनम् १५ ब्रह्महात्राक्षणं दत्तवान् मृतः श्वसन् जीवन्मृतः १६ १७ स्वकृतं भुजः स्वकृतादृष्टभुज इति पचन्माशो चेथां इतोपशोको न कर्तव्य इत्याह जंतव इति । कीटादिमाणि नः १८

भा.द.पू.

नन्वेवेतर्हिदेहस्यस्यपरमात्मनोप्यागमनापायौस्यातामितितन्नाह भुवीति । यथाभुविभौमानिपार्थिवानिभूतानिचतुर्विधान्यापात्यपयातिच तथैतेषुभूतेषुस्थितोषमात्मावरमात्मानविषयैति आगमापायौनाप्नोति । कथंयथाभूरागमनापायौनाप्नोतितथेत्यर्थः यथाभूतानिउद्भवानिभौमानिरजासियात्यपयांति वायुनेतिशेषः । अयमात्मानधान अनन्याधीनत्वत्अन्वयवद्वाह यथाभू पृथ्वीक्रांटेनत्वेनस्थिरत्वादितिशेषः १९ ज्ञत्यागमागमवत्पुत्रादिकंविषयेतिभुवआगमापायाभाववत्परमात्मानविषयैतीति यदितर्हिदेवान्कस्मात्प्रादेतित्याजंयमगवन्मायायाभ्युच्चतस्त्वेनपरमात्मविषयाभेदज्ञानबाहुल्यात् । अनेनसप्तानिवृत्तिस्तयःप्राप्तिश्चस्यातामित्याह यतइति अस्वपरविवेकेनुद्बुत्पत्तिप्रभृतिपरमात्मविषयोऽपेक्षेनेकविधोऽहंब्रह्मास्मीत्यादिकोजीवस्यप्रतीयतइति । यतस्त्वेनविपरीतज्ञानेनदेहयोगादिलक्षणा वास्तवीययार्था संसृतिर्नैविवर्ततइति । यतःआत्मविषयःस्वस्यतमआद्यनर्थप्राप्तिश्चयतस्तस्मादात्मनिस्थितिर्कृत्वामानुशांवेत्यन्वयः । अहंब्रह्मास्मिदेवोस्मिनास्मिन्केवलमानुषइत्यादेःसंदोयमर्थः । अभेदप्रतीतिःअसुरजातेरेव तल्लक्षणैर्विहीनःसन्ब्रह्मदेवोस्मिन्वापित्वत्यादेः सर्वःस्वकृतमहद्भुक्तइतियस्मात्तस्मात् ब्रह्मास्मीत्याहोचतनवाहकस्येत्यतःस्वयो

सुविभ्रामानिभूतानियथायात्यपयांति च ॥ नायमात्मातथैतेषुविपर्येतियथैवमूः १९ यतोऽनेकवियोऽभेदोयतआत्मविपर्ययः ॥ देहयोगवियोगश्च
संसृतिर्ननिवर्तते २० तस्माद्देस्वतनयान्मयाव्यापादितानपि ॥ मानुशोचयतःसर्वःस्वकृतांविंदतेऽवशः २१ यावद्धतोऽस्मिंहतास्मीत्यात्मानंन्यते
ऽस्वदृक् ॥ तावत्तदभिमान्यज्ञोबाध्यबाधकतामियाव २२ क्षमध्वंममदौरात्म्यंसाधवोबंधुवत्सलाः ॥ इत्युक्त्वाऽश्रुमुसःपादौश्यालवस्रोथाग्रहीत्
२३ मोक्षयामासनिगडाद्विस्रब्धःकन्यकागिरा ॥ देवकीवसुदेवंचदर्शयन्नात्मसौहृदम् २४ आतुर्वचनमाश्रयक्षांवारोषंचदेवकी ॥ व्यसृजन्नसुदेवश्चपह
स्यतमुवाचह २५ एवमेतन्महाराजयथावदसिदेहिनाम् ॥ अज्ञानप्रभावाहंतिस्वपरेतिभिदायतः २६ शोकहर्षभयद्वेषलोभमोहमदान्विताः ॥ मिथोघ्नं
तिनपश्यंतिमावैर्भावान्पृथग्दृशः २७ कंसएवंप्रसन्नाभ्यांविस्त्रब्धःप्रतिआषितः ॥ देवकीवसुदेवाभ्यामनुज्ञातोऽविशदूहम् २८ श्रीशुकउवाच ॥ तस्यां
रात्र्यांव्यतीतायांकंसजाहूयमांनिजः ॥ तेभ्यआचष्टतसर्वैरुक्तंयोगनिद्रया २९ आकर्ण्यभर्तुर्गदितंतमूचुर्देवशत्रवः ॥ देवान्प्रतिकृतामर्षांर्दितेयाना
तिकोविदाः ३०

ग्यानामेवतद्युक्तम् । परब्रह्मण एकस्य ब्रह्मास्मीति विचिन्तनमित्यादेः । सर्वः परमात्मा स्वकृतं पूर्णस्वमानन्दं विन्दते यतोऽवशः अदगतपरमानन्दः सर्वं शर्वः शिवः स्थाणुरिति च सर्वः देवादिभ्यस्वह तदेवोस्मीत्या
दियथार्थज्ञानफलं भुङ्क्ते अमशो विष्ण्वधीनः २० २१ तर्ह्यस्य किप्यंतं कालसंसारानुवृत्तिरिति तत्राह यावदिति । अस्वहगनात्मानन्देहात्मत्वेन पश्यतीति । तदभिमानो देहाभिमानौ २२ २३ २४
२५ परमात्मानविर्यैति पुत्रादिकं विर्येतीति जीवपरमेष्ठानं शुक्तिसाधनमन्यतमः साधनं यथावदसितदेवसत्यम् एतदेव द्रढयति देहिनामिति देवोऽहं मानुषो वेति विशेषपञ्चगापित्वत्यादेः यातना
शब्दमध्याहृत्य व्याख्येयम् अहदेवाचन्यतमः । परमात्मा मदादिजीवराशेः सत्तादिप्रदत्वेनाप्यंतं प्रष्टुं शक्तियामिदात्तज्ज्ञानदेहिनामज्ञानप्रभवायातनाहंतातिथतइत्यन्वयः ननु तत्र श्लोके पृथग्दृशइति मे
दृक्कानिर्निदावचनदिनापसर्वाथः किं स्यादुच्यते पृथग्दृशइति पृथक्शब्दप्रयोगवत्त्वादन्योर्थस्तस्य ताहिंसकइत्युच्यते भगवद्दर्शनविरोधिदृशं तत्पृथग्दृशं भगवद्दर्शनाद्यविरोधादर्शनप
थमित्यादेः स्वकृमेदेहिपरजीवोर्जाविगोमिथः परस्परैव तूनां विशेषः शास्त्रार्थं शिंतइत्यादेः उक्तएवार्थइतिसतोष्टव्यम् २६ २७ २८ २९ ३०

वि० अ०

92

अनिर्देशान् अनिर्गतानि दशाहानि यैस्ते तया ताननति क्रांतदशाहानित्यर्थः निर्देशानति क्रांतदशाहान् ३१ ३२ अस्पतः क्षिपतः ३३ कक्ष्याकांची कक्ष्याकरिव रत्रायां कां च्यांगे हेमकोष्ठक इति यादवः ३४ ३५ क्षेमशूरैः असयुगविकथनैः रणादन्यत्र विविधजल्पैः रहोजुषा एकांतसेविना वेदशिरःप्रतिपाद्येन वा वनौकसा कैलासशिखरकांतारमद्वारेण यद्वा भासामाश्रयेण तेजोमूर्तिरित्यर्थः ओकसां रं विराश्रयाविति यादवः वनं भास्यप्सुकानन इति च ३६ तेषां मूलोत्पादने ३७ अंगेशरीरे आमयः कुष्ठादिः कृत्स्नं पदं व्याप्तं स्थानं येन सः ३८ कः साक्षात् मूकमित्यत्राह मूलमिति तस्य विष्णोर्मूलं

एवं चेत्तर्हि भोजेन्द्रपुरग्रामव्रजादिषु ॥ अनिर्देशान्निर्देशांश्च हनिष्यामोऽद्य बालकान् ३१ किमुद्यमैः करिष्यंति देवाः समरभीरवः ॥ नित्यमुद्विग्नमनसो ज्ञावौ
पैर्धनुषस्तव ३२ अस्य तस्ते शस्त्रातैर्हन्यमानाः समंततः ॥ जिजीविषव उत्सृज्य पलायनपरायणः ३३ केचित्प्रांजल्यो भीतान्यस्तशस्त्रादिवौकसः ॥ सुक्त
कक्ष्याशिखाः केचिद्वीताः स्मृतिवादिनः ३४ न त्वं विस्मृतशस्त्रास्त्रान्विरथान्भयसन्नतात् ॥ हंस्यन्यासक्तमनसो भग्नचापानयुध्यतः ३५ किं क्षेमशूरैर्वेबु
धैरसंयुगविकथनैः ॥ रहोजुषा किं हरिणाशंभुना वा वनौकसा ३६ किं मिद्रेणाल्पवीर्येण ब्रह्मणा वा तपस्यता ॥ तथापि देवाः सापत्न्यान्नोपेक्ष्यादिति मन्महे
॥ ततस्तन्मूलखनने नियुंक्ष्वास्माननुव्रतात् ३७ यथाऽमर्योऽगे समुपेक्षितो नृभिर्न शक्यते रूढपदश्चिकित्सितुम् ॥ यथेन्द्रियग्राम उपेक्षितस्तथारिपुर्महाल
ब्धवलोनचाल्यते ३८ मूलं विष्णुर्हि देवानां यत्र धर्मः सनातनः ॥ तस्य च ब्रह्मणो विप्रास्तपो यज्ञाः सदाक्षिणाः ३९ तस्मात्सर्वात्मनाराजन्नाह्वणान्वह्यवादि
नः ॥ तपस्विनो यज्ञशीलान्गाश्च हन्मोहविर्दुषाः ४० विप्रागावश्वेदाश्च तपःसत्यंदमः शमः ॥ श्रद्धादयानिति क्षाचक्रतवश्च हरेस्तनूः ४१ सहिसर्वसुशब्ध
सोऽह्यसुरद्विद्वद्गुहाचरः ॥ तन्मूला देवताः सर्वाः सेश्वराः सचतुर्मुखाः ४२ अयंचतद्वधोपायो यदृषणां विहिंसनम् ॥ एवं दुर्मोत्रिभिः कंसः सहसंमंय दुर्मतिः ४३
ब्रह्महिंसां हितं मेने कालपाशावृतोऽसुरः ॥ संदिश्य साधुलोकस्य कदने कदने प्रियात् ॥ कामरूपधरान्दिक्षु दानवान्ग्रहमाविशत् ४४ ते वै रजःप्रकृतयस्तस्य
सामूढचेतसः ॥ सतां विद्वेषमाचेरु रारादागतमृत्यवः ४५ आयुःश्रियं यशोधर्मलोकानां शिष एव च ॥ हंति श्रेयांसि सर्वाणि पुंसो महदतिक्रमः ४६ इति
श्रीभागवते म० दशमस्कंधे असुरमंत्रे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नंदस्त्वात्मज उत्पन्ने जाताह्लादो महामनाः ॥ आहूय विप्रान्दैवज्ञान्स्नातः
शुचिरलंकृतः १ वाचयित्वा स्वस्त्ययनं जातकर्मात्मजस्य वै ॥ कारयामास विधिना पितृदेवार्चनं तथा २

हन्मः हनिष्यामः हविर्दुषाः यज्ञयोग्यं धृतं दुहंतीः । छंदसिहकारस्यानेघकारः ४० ४१ ४२ ४३ आरास्तमीपे ४४ ४५ विष्णवादि महदतिक्रमफलमाह आपुरिति ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ भगवदवतारतट्टमनसो नंदस्य भगवद्भक्तपतिशोभेन चित्तविश्रमणेन सद्गतानां भगवद्भक्तिश्रेष्ठोदय इव सप्तमद्विद्धिः स्वाभारिकीति प्रकाशयते ऽस्मिन्न
ध्याये जाताह्लादः आहूयतां नंदः १ स्वस्त्ययनमांगल्यवचनं तथापि तृदेवगंधर्वाद्यर्चनं कारयामास न दयामास २

श्रावकुंभोत्तरावृत्तान् गर्भीकृतशतकुंभान् ३ स्वव्रतस्तुतिपाठकाःसूताः परकृतस्तुतिजीविनोमागधाःमन्वन्तस्तुतिपाठकार्विनः ४ द्वारचञ्जिरचुष्टातंरचद्वाराजिरचुष्टातंराणिसंमृष्टानिसंशो
धितानिसंस्क्रानिचंदनजलादिनामोक्षितानिद्वारादिन्यासांतास्तथा चित्रध्वजपताकपासकुचैलपल्लवैश्वयुतास्तोरणायासांतास्तथा ५ विचित्रधातवःवर्हस्त्रजिपिष्ठाभाखावध्वानिकांचनमालाथय
प्रांसंतीतिविचित्रधातुवर्हस्त्रगवक्षकांचनमालिनः ६ महार्हाणिमहायोग्यानिवस्त्राणिआभरणानिंकुशकानिवचानिउष्णीषाणिशिरेशेष्टेष्टनवस्त्राणिभूषणानियेषांतेतथा ७ आकल्पंआभरणं ८ न
वकुंकुमकिंजल्कानिथयिनवकुंकुमपुष्पकेसराणीवसुसंपंकजभूतयः मुसकमलश्रियोपासांतास्तथा बलिभेयुताः पृथुश्रोण्याःविशालकटिपदाः ९ व्रजतीःव्रजंतयः सोलस्कंकुडलादीनांगमनविशेषेण

धेनूनां नियुते प्रादाद्विप्रेभ्यः समलंकृतः ॥ तिलाद्वनिसरत्नौघान् शातकुंभांतरावृत्तान् ३ सौमंगल्यगिरो विप्राः सूतमागधबंदिनः ॥ गायकाश्च जगु
नैर्दुर्भेयो दुंदुभयो मुहुः ४ प्रजाः संमृष्टसंस्मृता जिरगृहांतराः ॥ चित्रध्वजपताकासक्चैलपल्लवतोरणाः ५ गावो वृषाश्च वत्साश्च हरिद्रातैलरूपिताः ॥
विचित्रधातुवर्हस्रगवस्रकांचनमालिनः ६ महार्हवस्त्राभरणकंचुकोष्णीषभूषिताः ॥ गोपाः समाययूराजन्नानोपायनपाणयः ७ गोप्यश्चाकर्ण्यमुदि
तायशोदायाः सुतोद्भवम् ॥ आत्मानं भूषयांच कुर्वन्नाकल्पांजनादिभिः ८ नवकुंकुमांकजलकमुसपंकजभूतयः ॥ बलिभिस्त्वरितं जग्मुः पृथुश्रोण्य
श्चलत्कुचाः ९ गोप्यः सुमृष्टमणिकुंडलनिष्कंकव्यश्चित्रांबराः पथिशिखाच्युतमाल्यवर्षाः ॥ नंदालयं सवलयाव्रजतीर्विरेजुर्व्यालोलकुंडलपयोधरहार
शोभाः १० ता आशिषः प्रयुजानाश्चिरं पाहीति बालके ॥ हरिद्राचूर्णतैलाद्विर्सिचं त्योऽजनमुज्जगुः ११ अवाद्यंत विचित्राणि वादित्राणि महोत्सवे
॥ कृष्णे विश्वेश्वरेऽनंते नंदव्रजमुपेयुषि १२ गोपाः परस्परं दृष्ट्वा दधिसीरघृतांबुभिः ॥ आसिंचंतो विलिंपंतो नवनीतैश्च चिक्षिपुः १३ नंदो महामनास्ते
भ्यो वा सोलंकारगोधनैः ॥ सूतमागधबंदिभ्यो येऽन्ये विद्योपजीविनः १४ तैस्तैः कामैरदीनात्मा यथोचितमपूजयत् ॥ विष्णोरा राधनार्थं यस्वपुत्रस्योदया
यच्च १५ रोहिणीच महामागानंदगोपाभिर्नंदिता ॥ व्यचरद्विष्यवासः स्रक्ठाभरणभूषिता १६ ततः जारभ्य नंदस्य व्रजः सर्वसमृद्धिमान् ॥ हरेर्निवा
सानुगुणैरमाक्रीडमभून्नृप १७ गोपान्गोकुलरक्षायानिरूप्यमथुरांगतः ॥ नंदः कंसस्य वार्षिकयंकं दंदातुं कुरुद्वह १८ वसुदेव उपश्रुत्य भ्रातरं नंदमागतम् ॥
ज्ञात्वा दत्तकरं राज्ञेयौ तदवलोकनः १९ तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय देहः प्राणमिवागतम् ॥ प्रीतः प्रियतमंदोर्भ्यां सस्वजे प्रेमाविह्वलः २० पूजितः सुखमासीनः पृष्ठा
नामयमादितः ॥ प्रसक्तधीः स्वात्मजयोरिदमाह विशांपते २१ दिष्ट्वा भ्रातः प्रवयस इदानीमप्रजस्यते ॥ प्रजाशायानिवृत्तस्य प्रजायत्समजायत २२

सबलयाःसकटकाःसापांगनयनाः १० हरिद्रातेलपूर्णाद्भिर्जनैःसंचत्यः अजननं कृष्णमिति केचित् ११ उपेयुषि प्राप्तवति १२ १३ तेभ्योगोपेभ्यः यथोचितं दत्त्वा अपूजयत् ये अन्ये विधौ प
जीविनः तेभ्यश्च यथोचितं दत्त्वा १४ किंफलमुदिशेते तत्राह विष्णो रिति १५ १६ रमा क्रीडलक्ष्मीविहारस्थानं क्रियाविशेषणं वा १७ वार्षिक्यं प्रति वत्सरे देयं १८ यदवलोकनः तत्स्वयं
दृश्यदर्शनेच्छुः १९ २० २१ भवयसः वृद्धस्य इदानीं प्रजासमजायते तितयत् अवोदिष्ट्वा २२

इदंचैकमंगलमभूदित्याह दिष्टयेति पुनःपुनर्भवतीतिपुनर्भवःतस्मिन् किंचोचमितितत्राह दुर्लभमिति २३ दुर्लभत्वमुपादयति नैकत्रेति प्रियसंवासःहर्षेणनिवासः प्रियैःसहसंवासोवा चित्रक
 र्मणानाविधपुण्यपापवतां स्रोतसोनद्याःओधेनप्रवाहेणव्यूहमानानांविविधनीयमानानां प्लवानांकांशादीनांपोतानांवा २४ कश्चिदितिसानुनयप्रश्नः पशव्यंपशुहितं निरुजंभीरोगकरं २५
 नंदस्यकृष्णोभमसुतइतिश्रान्तिनिरवारयति श्रातरिति २६ त्रिवर्गोधर्मादिःपुंसःविहितोवेदेशितेशः ससुहृदामानिमित्तवध्नाजनानामनुभावतः प्रभावाभिश्चयद्वाभवति हियस्मात्तस्मात् तेषु
 ह्यसुहृदयमानेषुसुत्रिवर्गोर्थायप्रयोजनायनकल्पतेसमर्थोभवति २७ सुतास्तेपिसुखिनःकश्चिदितिशेषः २८ वसुदेवस्यस्वस्यतत्त्वज्ञानमस्तीतिसूचयति नूनमिति नूनप्रायःअप्यजनःदृष्टप्रत्यक्षे
 कार्थेनिष्ठानितरांस्थितिर्यस्यसतयाहि एवंअदृष्टपरमोनदृष्टमेवजानातिनादृष्टमित्यर्थः अत्रयथात्मनःअदृष्टमव्यक्तंतत्त्वेवदसपुमान्नसुखतिविपरीतज्ञानीनभवति यथातत्त्वज्ञानातीत्यर्थः २९ नून

दिष्ट्यासंसारचक्रेऽस्मिन्वर्तमानःपुनर्भवे ॥ उपलब्धोभवानद्यदुर्लभंप्रियदर्शनम् २३ नैकत्रप्रियसंवासःसुहृदांचित्रकर्मणाम् ॥ ओधेनव्यूहमानानां
 वानांस्रोतसोयथा २४ कश्चित्पशव्यंनिरुजंभूयंबुतृणवीरुधम् ॥ बृहद्वनंतदधुनायत्रास्तेस्वसुहृदृतः २५ श्रातर्ममसुतःकश्चिन्मात्रासहभवद्वजे ॥
 तातंभवतंमन्वानोभवद्वयमुपलालितः २६ पुंसस्त्रिवर्गोविहितःसुहृदांस्तनुभावतः ॥ नतेषुहृदयमानेषुत्रिवर्गोर्थायकल्पते २७ ॥ नंदउवाच ॥ अ
 हौतेदेवकीपुत्राःकंसेनबहवोहताः ॥ एकावशिष्टावरजाकन्यासापिदिवंगता २८ नूनंहिदृष्टनिष्ठोयंनदृष्टपरमोजनः ॥ अदृष्टमात्मनस्तत्त्वयोवेदनसमु
 ह्यति २९ ॥ वसुदेवउवाच ॥ करोवैवार्षिकोदत्तोरान्नेदृष्टावयंचवः ॥ नेहस्थेयंबहुदिनंसंत्युत्पाताश्चगोकुले ३० इतिनंदादयोगोपाःप्रोक्तास्तेशौरिणाय
 युः ॥ अनोभिरनडुष्टुकैस्तमनुज्ञाप्यगोकुलम् ३१ इतिश्रीभागवतेदशमस्कन्धेनंदवसुदेवसंगमेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नंदःपथिव्यचः
 शौरेर्नमृषेतिविचिंतयन् ॥ हरिंजगामशरणमुत्पातागमशंकितः १ कंसेनप्रहिताघोरापूतनाबालघातिनी ॥ शिशूंश्चचारनिब्रंतीपुरग्रामव्रजादिषु २
 नयत्रश्रवणादीनिरक्षोन्नानिस्वकर्मसु ॥ कुर्वंतिसात्वतांमर्त्युर्धातुधान्यश्चतत्रहि ३ सास्त्रेचर्येकदोषेत्यपूतनानंदगोकुलम् ॥ गोपित्वामाययात्मानंप्रा
 विशाकामचारिणी ४ तांकेशबंधव्यतिषक्तमल्लिकांबृहन्नितंबस्तनकृच्छ्रमध्यमाम् ॥ सुवाससंकपितकर्णभूषणत्विषोल्लसत्कुंतलमंडिताननाम् ५ व
 ल्गुस्मितापांगविसर्गवीक्षितैर्मनोहरंतीवनितांब्रजौकसः ॥ अमंसतांभोजकरेणरूपिणींगोप्यःश्रियंद्रष्टुमिवागतांपतिम् ६

मिदानीमस्मिन्कालेचउत्पाताअनर्थमृचकाः ३० अनडुष्टुकैःवृषभयुक्तैः ३१ इतिश्रीभावतेमहापुराणेदशमस्कन्धेविजयध्वजकृतटीकायांपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ गुणश्रवणवत्पराक्रमश्रवणमपिज्ञानसा
 धनमितिप्रतिपादयति पूतनाबलक्षणंतच्चरितमस्मिन्नध्याये तत्रोत्पातपरिहारोनारायणशरणप्राप्त्याभवतीत्याशयेनाह नंदइति १ प्रहिताप्रेषिता पुरंराजमंदिरं नानाजनाधिवासोऽग्रायः ब्र
 जोगोकुलं २ यातुधान्यः राक्षस्यः सात्वतांमर्त्युःश्रवणादीनिरक्षोन्नानिद्वारेषामितिशेषःनसंति ॥ साक्षात्कृष्णोयत्रवसातितत्रकाशकेतिभावः ३ गोपित्वापिधाय ४ केशपाशेकेशभारेण्यति
 पत्तानिगूढामल्लिकायस्यांसातथा बृहन्नितंबेनकलशस्तनाभ्याचकृच्छ्रोभग्नोमध्यमोयस्याःसातयातां ५ अपांगविसर्गःकटाक्षमोक्षःवनितासंभाजनीयां ब्रजौकसोगोप्यः ब्रजौकसागितिपाठेभनो
 हरंतौमितिसंबंधः श्रियमिवनतुश्रियं अमंसतमेनिरे ६

बालग्रहीबालकमारिका असदंतकं भस्मिस्मनि विचिन्वतीमृगयंती ७ बालकमारिकाग्रहबालानांमृत्पुभूतग्रहंसुरत्वेपूर्वैर्भयं देवदेवत्वेवा सुरैर्भयंइतिधातुः महीत्वातिप्रशरतोत्तः मल्लामपी
श्वरत्वेपिवा ईश्वरत्वाप्रकटनेवेचनाभावेचबालभावप्रकाशनहेतुः ८ अथसात्विकस्त्रियस्वभावप्रकटनानंतरम् यद्वा राक्षस्याःस्वभावःप्रारभ्यते यद्वायतोनिशाचरी अथतस्मादजानमाना मंग
लानंतरारंभमभ्रकास्त्र्यैष्वथोअथेति अथातोन्तराप्यथैविकल्पारंभमंगलइत्यमरयादवो हरेःपूतनावृत्तचेष्टिताज्ञाननास्तीत्याशयेनोक्तनिसर्गेति ज्ञानाविर्भावतिरोभावौनस्तइतिद्योतेनायनिसर्गे
तिपदैवेवदत्तज्ञानवत्कतिपयंपदार्थज्ञानविषयनेश्वरज्ञानमित्यतोजगदिति हरिशब्दस्यअनेकार्थत्वेनात्राकिंचिद्विभक्तिमित्यतउक्तं अनंतमिति एककुंडलोनंतइत्यस्यापिसंदिग्धार्थत्वमित्यतउक्तम्
अंतकमिति रुद्रोमाविशांतकवचनात् उक्तशंकाऽनिस्तारादित्यतो निसर्गेति इदंलक्षणंनारायणस्यैवनायस्य अहंरुद्राप्यधतुरातनोभियःसर्वज्ञइत्यादेः पूतनाऽनंतबालकमारोपयदित्यन्वयः
हंतुमितिशेषः नकेवलंहरिमजानमानाऽपितुतमात्मनोत्तकअजानमानापरिमितांकारोपणंच तमनतमपरिच्छिन्नंमरणशून्यंवा तमजानमानाचेत्यर्थः कथमित्यनदृष्टातगाह अबुद्ध्याअज्ञानेनरज्जु
रियमितिवीजनिंयस्याःसातथासुप्तमुरगंअंकमारोपयति अबुद्धिश्रज्जुधीश्वेतिविग्रहः तथाचाबुद्धिरज्ञानीयथासुप्तमंतकमंकमारोपयति रज्जुधीःसुप्तमुरगमिति विभागः केचिदुष्टातकसुप्तान्नानं

बालग्रहीतत्रविचिन्वतीशिशून्यहच्छयानंदगृहेऽसदंतकम् ॥ बालंप्रतिच्छन्ननिजोरुतेजसंदर्शतल्पेऽभिमेवाहितंभसि ७ विबुध्यतांबालकमारिकाग्र
हंचराचरात्मासनिमीलितेक्षणः ॥ महीसुरत्वेपिचबालभावंविभावयन्किंचिदुवाचनप्रभुः ८ अजानमानाथनिशाचरीहरिनिसर्गविज्ञातजगद्विचेष्टितम् ॥
अनंतमारोपयदंकमंतकंयथोरगंसुप्तमबुद्धिरज्जुधीः ९ तांतीक्ष्णचित्तामतिवामचेष्टितांवीक्ष्यांतराकोशपरिच्छदासिवत् ॥ वरस्त्रियंतत्प्रभयाचधर्षिता
निरीक्षमाणाजननीजतिष्ठत् १० तस्मिन्स्तनंदुर्जरवीर्यमुल्लवणघोरांकमादायशिशोर्ददावथ ॥ गाढंकराभ्यांभगवान्प्रपीडयतत्प्राणैःसमंरोषसमन्वितो
पिबत् ११ सामुंचमुंचेतिगिराप्रभाषिणीनिष्पीडयमानाखिलजीवमर्षिणी ॥ विवृत्यनेत्रैचरणौभुजौभुद्विवृलिन्नगात्राक्षिपतीरुरावाहि १२ तस्याःस्व
नेनातिगभीरंरंहसासाद्रिमहीद्यौश्चचालसग्रहा ॥ रसादिशःसंप्रतिनेदिरेजनाःपेतुःक्षितौवज्रनिपातशंकया १३ निशाचरीत्थंव्यथिताव्यसुःक्षितौ
विकीर्यकेशांश्चरणौभुजावपि ॥ प्रसार्यगोष्ठेनिजरूपमास्थितावज्राहतोवृत्रइवापतन्नृप १४

तसुरगभित्युरगविशेषोवा काचिन्निशाचरीतलूपिका सुप्तंहरिंसिंहशिवाबुद्धचेतिशेषः ध्वांक्षारातिनिशाटनइत्यमरः ९ अतिवामचेष्टिताम् अधिककूरव्यापाराम् अतिस्यादधिकार्थकौप्रसंसायाम
तिक्रमइतियादवः वामःकूरेमनोहरइतिच अंतरामध्येकोशएवपरिच्छदः परिक्रमृषणलक्षणोयस्यसंतराकोशपरिच्छदः सएवासितराकोशपरिच्छदातिःसइवगूढाकारबाह्याभ्यंतरकोशलकृत
स्वदुवत्स्थितेत्यन्वयः अंतराकोशपरिच्छदः वर्जितकोशलक्षणकारोसिर्पयातयावामचेष्टितामितिवा तस्याःपूतनायाःप्रभयावरोद्धतलक्षणपाथपिताविह्वलिता तस्यकृष्णप्रभयावा इशानीमि
वपूतनामात्रविशेषसूचनायजननीअतिछदितिसंघिकार्याकरणम् वैदिकप्रयोगानुकरणंवा १० तस्मिन्कोलेदुर्जरवीर्यजीर्णोर्कर्तुमशक्थंवीर्यपस्यसतथा अतएवोल्लवणदुःसहक्रोयोपेतम् अथशब्दो
विकल्पार्थः अथस्तनंददाविति विषयितितस्याःप्राणैः ११ अखिलजीवमर्षिणीसमस्तप्रणयवहारीणी रुरावरोदनमकरोत् हिशब्दोहेतोश्रोतृणामनुकंपाजनकः १२ रसापातालगतनेदि
रेप्रविशब्दचक्रः १३ व्यसुःविगतपाणा १४

त्रिगव्यूत्यंतरेषदक्रोशमध्येहेतुमाः वृक्षाः तान् गव्यूतिः स्यात्क्रोशयुगमित्यमरः १५ ईषारथदारुविशेषः कंदरोगुहारोगविशेषव्यावृत्त्यर्थगिरातिविशेषणम् गंडशैलः स्थूलपापाणः १६ आरोहो नितंबं बद्ध
सेतुवत् स्थिराभुजोर्वैध्रयोपस्यतत्तथा भुजौ ऊरुचं अंग्रीचमुजोर्वैध्रयः शून्यतोयं यस्मिन् शून्यतोयः संहृदइव उदरं यस्य तत्तथा १७ संतत्रसुः भीता अभूवन् तस्याः निस्वनि तेन अशनिवत् क्रूरशब्देन भिन्नानि
हृत्कर्णमस्तकानि यासां तास्तथा १८ तूर्णशीघ्रम् १९ २० गोरजसागोरेणुना गोशकृतागोमयसहितेन केशवादिनामभिः ललाटादिद्वादशावयवेषु २१ संपृष्टसलिलाः आवांताः अंगेषु न्यस्य

पतमानो पितृदेहस्त्रिगव्यूत्यंतरद्दुमान् ॥ चूर्णयामास राजेंद्रमहदासीत्तदद्भुतम् १५ ईषामात्रोग्रदंष्ट्रास्यंगिरिकंदरनासिकम् ॥ गंडशैलस्तनंगैर्द्रप्रकीर्णारुण
मूर्धजम् १६ अंधकूपगभीराक्षंपुलिनारोहभीषणम् ॥ बद्धसेतुभुजोर्वैध्रिशून्यतोयसंहृदोदरम् १७ संतत्रसुः स्मृतद्वीक्ष्यगोपागोप्यः कलेवरम् ॥ पूर्वतुतन्निः
स्वनिताभिन्नहृत्कर्णमस्तकाः १८ बालंचतस्याउरसिक्रीडंतमकुतोभयम् ॥ गोप्यस्तूर्णसमभ्येयजगृहृर्जातसंभ्रमाः १९ यशोदारोहिणीभ्यां ताः समं बाल
स्य सर्वशः ॥ रक्षाविदधिरसम्यगगोपुच्छभ्रमणादिभिः २० गोमूत्रेण स्नापयित्वा पुनर्गोरजसार्भकम् ॥ रक्षाचक्रुर्गोशकृताद्वादशांगेषु नामभिः २१ गो
प्यः संपृष्टसलिला अंगेषु करयोः पृथक् ॥ न्यस्यात्मन्यथ बालस्य बीजन्यासमकुर्वत २२ अव्यादजोऽग्निमणिमांस्तव जान्वधोरूप्यज्ञोऽच्युतः कटितटंज
ठरंहयास्यः ॥ हृत्केशवस्त्वदुरईशइनस्तुकंठं विष्णुर्भुजं मुसुक्रमईश्वरः क्रमम् २३ चक्रयग्रतः सहगदोहरिस्तुपश्चात्त्वत्पार्श्वयोर्धनुरसीमधुहाऽजनश्च ॥
कोणेषु शंस उरुगाय उपर्युपेद्रस्ताक्षर्यः क्षितौ हलधरः पुरुषः समं तात् २४ इंद्रियाणि हृषीकेशः प्राणान्नायायणोऽवतु ॥ श्वेतद्वीपपतिश्चित्तमनोयोगेश्वरोऽवतु
२५ पृथ्गभिस्तुते बुद्धिमात्मानं भगवान्परः ॥ क्रीडंतं पातु गोविंदः शयानं पातु माधवः २६ व्रजंतमव्ययैकं कुंठआसीनं त्वां श्रियः पतिः ॥ भुंजानं यज्ञभु
क्पातु सर्वग्रहभयंकरः २७ ङाकिन्योयातु धान्यश्च कूष्माण्डायेऽर्भकग्रहाः ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षोविनायकाः २८ कोटरारेव तीज्येष्ठापूतनामा तु
कादयः ॥ उन्मादाये ह्यपस्मारादेहप्राणैर्द्रियद्रुहः २९ स्वप्नदृष्टामहोत्पाता बृहद्बालग्रहाश्च ये ॥ सर्वे नश्यंतु ते विष्णोर्नामग्रहणभिरिवः ३० इति प्रणयबद्धाभि
र्गोपीभिः कृतरक्षणम् ॥ पाययित्वा स्तनं माता संन्यवी विशदात्मजम् ३१ तावन्नं दादयोगोपामथुराया व्रजंगताः ॥ विलोक्य पूतनादेहं बभूवुरतिविस्मिताः
३२ नूनं बतर्षिः संजातो योगेशो वा समासतः ॥ स एव दृष्टो ह्युत्पातो यथाहानकदुंदुभिः ३३ कलेवरं परशुमिरिच्छत्वा तत्ते व्रजौ कसः ॥ दूरे क्षिप्त्वाऽत्रयवशो दद
दुःकाप्यवेष्टितम् ३४ दह्यमानस्य देहस्य धूमश्चागुरुसौरभः ॥ उत्थितः कृष्णनिर्भुक्तसपद्याहतपाप्मनः ३५

पृथक्करयोश्च न्यस्य आत्मनि मध्ये देहे च न्यस्य अथानंतरं मंगलकरं बालस्य बीजन्यासं अष्टाक्षरं न्यासम् अकुरुत २२ अत्राजादयो मूर्तिविशेषाः अंग्रिअंग्री जातु जातु नीअंग्रिमित्यन्वयः अपिमान्ग
रियानित्यर्थः २३ मधुसूदनादयश्चत्वारः चतुर्षु कोणेषु २४ २५ आत्मानं मध्यम् २६ २७ अर्भकग्रहाः बालग्रहाः २८ २९ ३० मणयबद्धाभिः बद्धस्नेहाभिः संन्यवी विशात् संवेशं न द्वाभकारयत्
३१ ३२ वसुदेवः ऋषिः त्रिकालदर्शी योगेशः कपिलान्यतमः समासतः संक्षेपतः सकोचं कृत्वा जातः दृष्टः अस्माभिरिति विशेषः ३३ ३४ ३५

पूतनाविशोर्वशी सद्गतिस्वर्ग पूतनात्वसद्गतिनरकं षड्विंशरणमत्यवसादनेष्विति धातुः ३६ रक्ताभनुरक्ताः ३७ ३८ अपिस्वर्गगर्हितं स्वर्गनरकमित्यर्थः अपिः पदार्थसंवाचनान्वयसमर्गद्वीसमुच्चयेति
तिपाणिनिः जनेयेनीचास्तेर्गम्यतद्विजनेनीमतिः स्पष्टोन्वयेः यद्वाजनन्याद्गतिविचित्रगतिर्योग्यतातुमुत्तमगतिमित्यर्थः इतिचित्रेस्मरेपुमानिति पादवः अनेनापि पूतनायानरकगति उर्वज्याः रज्जुग
विरितिसूचितं नुसविकल्पांगति योग्यतयेति शेषः यद्वा अनुयोग्यतासदृशीं नुपृच्छायां विकल्पेच पश्चात्सादृश्यपोरान्वित्यमरः ३९ ४० सुतेक्षणं पुत्रदर्शनम् ४१ कटधूमस्य शवधूमस्य अन्ये त्रजोक्तसः ४२
४३ शोण्यप्रवासं कृत्वा ४४ फलमाह यद्वति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विंशतीकाया सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ भगवति भक्तिं करणार्थं अनन्यसाध्यमाहात्म्यं वर्णयते स्मिन्नध्याये ॥ तत्र शुरुभिः

पूतनालोकबालघ्नीराक्षसीरुधिराशना ॥ जिघांसयापि हरये स्तनं दत्त्वा पसद्वतिम् ३६ किंपुनः श्रद्धया भक्त्या कृष्णाय परमात्मने ॥ यच्छान्प्रियतमं किंचि
द्रक्तास्तन्मातरो यथा ३७ पद्मचां भक्तदृढिस्थाभ्यां वंद्याभ्यां लोकवन्दितः ॥ अंगं यस्याः समाक्रम्य भगवानपि बतस्तनम् ३८ यातु धान्यपिसाखर्गमवाप जन
नी गतिम् ॥ कृष्णमुक्तस्तनक्षीराकिमुगावो नुमातरः ३९ पयांसिया सामपि बतपुत्रस्नेहस्तु तान्यलम् ॥ भगवान्देवकीपुत्रकैवलयाद्यखिलार्थदः ४० तासाम्
विरतं कृष्णे कुर्वतीनां सुतेक्षणम् ॥ न पुनः कल्पते राजसंसारो ज्ञानसंभवः ४१ कटधूमस्य सौरभ्यमवब्राय ब्रजैकसः ॥ किमिदं कुत एवेति वदंतो ब्रजमाययुः
४२ ते तत्र वर्णितंगोपैः पूतनागमनादिकम् ॥ श्रुत्वा तन्निधनं स्वस्ति शिशोरासन्नुविस्मिताः ४३ नंदः स्वपुत्रमादाय प्रोष्यागत उदारधीः ॥ मूढयुषा प्रायपर
मां मुदं लेभे कुरुद्वह ४४ य एतत् पूतना मोक्षं कृष्णस्यार्थं कचेष्टितम् ॥ निशम्य श्रद्धयामत्यो गोविदे लभते रतिम् ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पूर्वोर्ध्वे
दशमस्कंधे पूतनामोक्षो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं स वृधे विष्णुर्नंदगेहे जनार्दनः ॥ कुर्वन्ननिशमानंदं गोपालानां संयोषिताम् १
राजोवाच ॥ येन येनावतरिण भगवान्हरिरीश्वरः ॥ करोति कर्णरम्याणि मनोज्ञानि च नः प्रभो २ यच्छृण्वतो पैत्यरतिर्वितृष्णा सत्त्वं विशुध्यत्यचिरेण पुंसः ॥
भक्तिर्हरीतत्पुरुषेषु सत्त्वं तदेव सारं वद मन्यसे तत् ३ अथान्यदपि कृष्णस्य तोकाचरितमद्भुतम् ॥ मानुषं देहमासाद्य तज्जातिमनुरुंधतः ४ विस्तरेण हकारुण्या
त्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ वक्तुमर्हसि धर्मज्ञ दयालुस्त्वमिति प्रभो ५ श्रीशुक उवाच ॥ कदाचिदुत्थापनकौतुकाप्लवेज्जन्मर्क्षयोगे समवेतयोषिताम् ॥ वादित्रगी
तद्विजं भववाचकैश्चकार सूनोरभिषेचनं सती ६

क्षितः प्रश्रवज्जमुत्थापयन् वृत्तानुवादसूचनपूर्वकं कृष्णकथामाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण जनार्दनः दुष्टजनानं दयाति हि न स्तीति अर्द्धं हि सायामिति धातुः १ कर्णरम्याणि श्रोत्रसुखजनकानि मनोज्ञानि मनः
प्रीतिजनकानि २ अरतिस्तत्र वितृष्णा विशिष्टवृष्णा विषयेषु रागद्वेषमावावा सत्त्वमंतःकरणं ३ तोकाचरितं बालचरितं ४ ननु वक्त्रेण गच्छं कदासीति तत्राह दयालुरिति ५ उत्थापनकौतुकाप्लवे
बाहिर्निष्क्रमणे गतमसंभ्रमजे उत्सवहेतुकं पुनरुत्ततः श्रुतिर्यस्मिन् सत्तावा तस्मिन् जन्मर्क्षयोगे कृष्णस्य जन्मनक्षत्रसंयोगो यस्मिन् तस्मिन् दिवसे इति शेषः कासाप्लव इति तत्राह समवेतयोषिताम् क
थानि भगवद्भागवतविस्तृतसंग्रह इति पादवः स्त्रीणां मध्ये सती प्रशस्तकर्मा ६

अन्नाद्यवासआद्योयेषांतेतथातैःविप्रैःकृतस्वस्त्ययनंमांगल्यवचनंयस्यसतथा संजातानिद्रायोस्तेतथातेअक्षिणीयस्यसतथातं अशीशपत्शायितवती शयनगतमकारयदित्यर्थः ७ कशतुउत्थान
कंउत्सुक्यतिपश्यतीतिउत्थानकौत्सुक्य स्वार्थेप्प्यप्रत्ययः तादृशमनोयस्याःसातथा मनीस्विनीप्रशस्तमनाः उदक्षिपत्क्षिप्तवान् ८ अथउत्प्रेषणतरं अनःशकटंयवतंताविपरीतमधोमुखमपतत् अल्प
कौअधुतरौप्रवालवन्दूअंग्रीअल्पकप्रवालमृद्वंप्रीताभ्यांहतंपीडितं ध्वस्तानिइतस्ततोविक्षिप्तानिनानारसपूर्णकुप्यात्मभाजनानिपस्मिन्तत्तथा कुप्यानिद्वीपांतरस्थमृद्विशेषरचितानि चक्रांथांगंवत्तदा
ह असोनामचक्रमोतदाहविशेषः कूबरोपुगंधरः व्यत्यस्तौन्यंचितौचक्राक्षौविभिन्नोविशीर्णःकूबरश्चयस्यतत्तथा ९ तद्विपर्यगाद्विपरीतगंतं १० अव्यक्तमतीनानिश्चितबुद्धौ नव्यकामतेर्येषांतेऽ

नंदस्यपत्नीकृतमज्जनादिकंविप्रैःकृतस्वस्त्ययनंसुपूजितैः ॥ अन्नाद्यवासःश्रगभीष्टधेनुभिःसंजातानिद्राक्षमशीशयच्छनैः ७ औत्थानिकौत्सुक्यमनामन
स्विनीसमागतान्पूजयतीव्रजौकसः ॥ नैवाशृणोद्द्वैरुदितंसुतस्यसारुदन्नस्तनार्थीचरणबुदक्षिपत् ८ अनःशयानस्यशिशोरथाल्पकप्रवालमृद्वंघ्रिहंतव्यव
तंत ॥ विध्वस्तनानारसकुप्यभाजनंव्यत्यस्तचक्राक्षविभिन्नकूबरम् ९ दृष्ट्वायशोदाप्रमुखाव्रजस्त्रियऔत्थानिकेकर्मणिषाःसमागताः ॥ नंदादयश्चाद्भुतदर्श
नाकुलाक्थंस्वयंवैशकटंविपर्यगात् १० इतिब्रुवंतोऽतिविषादमोहिताजनाःसमंतात्परिवनुरार्तवत् ॥ ऊचुस्तदव्यक्तमतीन्गोपाङ्गोपीश्वबालकाः ॥ रुदता
नेनपादेनक्षिप्तमेतन्नसंशयः ११ नतेश्रद्धधरेगोपाबालभाषितमित्युत ॥ अनंतस्याप्रमेयस्यबलंतस्यनवैविदुः १२ रुदंतंसुतमादाययशोदाग्रहशंकिता ॥
कृतस्वस्त्ययनंविप्रैःसूक्तैःस्तनमपाययत् १३ पूर्ववत्स्थापितंगौर्षैर्बलिभिःसपरिच्छदम् ॥ विप्राहुत्वाचर्चयांचक्रुर्दध्यक्षतकुशांबुभिः १४ येस्तेयानृ
तर्दंभेर्प्याहिसामानविवर्जिताः ॥ नतेषांसत्यशीलानामाशिषोर्विफलाःकचिद् १५ इतिबालकमानीयसामग्यजुर्गुणाकृतैः ॥ जलैःपवित्रौषधिभिरपि
षिच्यद्विजोत्तमैः १६ वाचयित्वास्वस्त्ययनंनंदगोपःसमाहितः ॥ हुत्वाचारिद्रिजातिभ्यःप्रादादन्नमहागुणम् १७ गाश्वसर्वगुणोपेतावासःशयुक्कममालिनीः
पुत्रस्याभ्युदयार्थायप्राग्जातेश्वान्वयुंजत १८ विप्रामंत्रविदोपुक्तास्तैर्याःप्रोक्तास्तथाशिषः ॥ तानिष्फलाभिविष्यंतिनकदाचिदपिस्फुटम् १९ एकदारोह
मारुढलालयंतीसुतंसती ॥ गरिमाणंशिशोर्वोदुनसेहेगिरिकूटवत् २० भूमौनिधायतंगोपीविस्मिताभारपीडिता ॥ महापुरुषमादधौजगामाशुचकर्म
सु २१ दैत्योनाम्नाट्टणवर्तकंसभृत्यःप्रचोदितः ॥ चक्रवातस्वरूपेणजहारासीनमर्मकम् २२ गोकुलंसर्वमावृण्वन्मुष्णंश्वर्धूषिरेणुभिः ॥ ईरयन्सुमहा
धोरशब्देनप्रदिशोदिशः २३ सुहूर्तमभवद्रोष्ट्रंरजसातमसावृतम् ॥ सुतंयशोदानापश्यतस्मिन्न्यस्तवतीयतः २४

व्यक्तमतयः तान्कुलवृद्धान् ११ बालभाषितवत्बालभाषितमिति विकल्प्यसंशय उताप्यर्थविकल्पयोरित्यमरः १२ ११ स्थापितमनइतिशेषः बलिभिःप्राणशक्तिमाद्विः सपरिच्छदंसपरिकरम् १४
इतिहत्वास्थिताएवविप्राःसत्याशिषइत्याह यइति १५ उपाकृतैःसंस्कृतैः १६ १७ पुत्रस्याभ्युदयार्थायअभ्युदयप्रयोजनाय जातेःप्राक्संकल्पिताइतिशेषः प्राग्जातेऽग्रजस्यवलभद्रस्यवा १८ १९ २०
२१ २२ ईरयन्शब्दपुक्ताःकुर्वन्तिपर्यः २३ यतोयजन्यस्तवतीतस्मिन्स्थले २४

शर्कराभिःअणुतरशिलाभिः २५ इतिशब्दःप्रकारवचनःआदिवचनोवा इतिहेतुमकारादिसमाप्तिमित्यमरः खरशब्दःपवनोवायुःतेनचक्रांसवःमंडलीकृतरजांसितेषांवर्षेसमूहे सुतपदवींआविचक्षमाणा
विगतदशनाभपश्यतीत्यर्थः पुत्रमनुस्मरंतीतिरंतरसंचितनोपेताअतएवमुविपतिताअबलाअतिकरुणमशोचादित्यन्वयः २६ उपारतःउपरतःशांतःपांसुवर्षेगोपस्यपुनरयसनयातास्मिन्सत्यपिकृष्ण
स्यअंतरिक्षगमनात्प्रुव्यदर्शनं उपरिचक्षुर्दोर्विरूपादिन्यर्थः २७ ननुमूर्तद्रव्यादशनेदेशांतरसंयोगोदेशांतरप्रवेशलक्षणसंयोगाद्वेत्युभयथासंभाव्यतेअत्रकथमितिद्वीणाशंकाप्रपनेदुष्प्रक्रमते तृणावर्तइति
शांतरयगनिवृत्तवेगः २८ अग्रमानंश्वेतपाषाणं २९ निर्गतलोचनः निष्कांतनेत्रमांसोपेदः अव्यक्तवाक्यःवचनावृत्तिरहितः ३० पुरंजिपुरसंज्ञम् ३१ ३२ ३३ समत्वेनगुणेनअधोननीयतेजातुपरमात

नापश्यत्कश्चनात्मानंपरंचापिविमोहितः ॥ तृणावर्तनिष्ठशामिःशर्कराभिरुपद्रुतः २५ इतिखरपवनचक्रपांसुवर्षेसुतपदवीमबलाविचक्षमाणा ॥
अतिकरुणमनुस्मरंत्यशोचद्भुविपतितामृतवत्सकायथागौः २६ रुदितमनुनिशम्यतत्रगोप्योभृशमनुतप्तधियोऽश्रुपूर्णमुख्यः ॥ रुद्रुत्तुपलभ्यनंद
सूनुपवनउपारतपांसुवर्षवेगे २७ तृणावर्तःशांतयोवात्यारूपधरोहरन् ॥ कृष्णंनभोगतोगंतुंनाशक्रोद्धरिभारभृत् २८ तमश्मानंमन्यमानआत्मनो
गुरुमत्तया ॥ गलेष्टहीतउत्सृष्टुंनाशक्रोदद्भुताभ्रकम् २९ गलग्रहणनिश्चयेदैत्योनिर्गतलोचनः ॥ अव्यक्तवाक्योन्यपतत्सहबालोव्यसुव्रजे ३० तमं
तरिक्षात्पतितांशिलायांविशीर्णसर्वावयवंकरालम् ॥ पुरंयथारुद्रशरेणविद्वंस्त्रियोरुदंतयोददृशुःसमेताः ३१ आदायमात्रेप्रतिहृत्यविस्मिताःकृष्णंचतस्यो
परिलंबमानम् ॥ तंस्वस्तिमंतंपुरुषादनीतंविहायसामृत्युमुखात्प्रमुक्तम् ३२ गोप्यःसगोपाःकिलनंदमुख्यालब्धापुनःप्रापुरतीवमोदम् ॥ अहोबता
त्यद्भुतमेपरक्षसाबालोनिष्ठातिगमितोऽभ्यगात्पुनः ३३ हिंस्रःस्वपापेनविहींसितःखलःसाधुःसमत्वेनभयादिमुच्यते ॥ किंनस्तपश्चीर्णमधोक्षजार्चनंपूर्ते
ष्टदत्तंकिमुभूतसौहृदम् ॥ यःसंपरेतःपुनरेवबालोकोदिष्ट्वास्वबंधून्प्रणयन्नुपस्थितः ३४ दृष्ट्वाद्भुतानिबहुशोनंदगोपोबृहद्वने ॥ वसुदेववचोभूयोमानयामास
विस्मितः ३५ एकदाभ्रकमादायस्वांकमारोप्यभामिनी ॥ प्रस्तुतपाययामासस्तनस्नेहपरिभुतम् ३६ पीतप्रायस्यजननीसुतस्यरुचिरस्मितम् ॥ मुखंला
ल्यतीराजज्जृम्भतोददृशेइदम् ३७ खरोदसज्योतिरनीकमाशाःभूर्येदुवह्निस्वसानांबुधींश्च ॥ द्वीपात्रगांस्तदुहितृवनानिभूतानिन्यानिस्थिरजंगमानि ३८
संवीक्ष्यविश्वंसहसाराजन्संजातवेपथुः ॥ संमील्यमृगशावाक्षीनेत्रेआसीत्सुविस्मिता ॥ ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंदेवशकटतृणावर्तभं
गोनामाष्टमाध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीवादरायणिरुवाच ॥ गर्गःपुरोहितोराजन्यदूनांसुमहातपाः ॥ ब्रजजंगमनंदस्यवसुदेवप्रचोदितः १

स्वादधोक्षजइतिभारतवचनादधोक्षजशब्दोक्तिरुक्तः वापीकूपतडागादिपूर्तं अग्निहोत्रंतपःसत्यवेदानांचानुपालनं आतिथ्यवैश्वदेवंचइष्टमित्यभिधीयते शरणागतसंन्यासभूतानांवाप्याहसनं बोहवैदिचय
ज्ञानंतद्वत्तमभिधीयते प्रणयंस्नेहंकुर्वन् प्रणयःप्रसरःसमावित्यमरः ३४ ३५ भामिनीतेजस्विनी ३६ इदंवक्ष्यमाणंददृशेआस्यशतशेषः ३७ रोदसीचावापृथिव्योप्योतिरनीकंज्योतिर्गर्गं तेषापर्वताना
दुहितृःनदीः ३८ मृगशावाक्षीमृगवाक्षी ३९ इतिश्रीभाग०म०दशम०विजयव्यजकृतटीकायांअष्टमोऽध्यायः ८ हरेस्तत्तदवतरेतच्चद्योनिविहितंकर्मकर्तव्यमितिदेवजनशिक्षणार्थतद्विधीयतेरिषभध्याये १

आनर्चं पूजितवान् २ सनृतवापयार्थमधुरया पूर्णस्पकृतकृत्यस्य ३ महतांपुसाविचलनंगमनम् ४ ज्योतिषामयनं ब्रह्मणाराशेराश्रयंतरगमनगोचरं ज्योतिःशास्त्रज्ञापते अनेनेतिज्ञा
वं अर्त्तिद्विपंजिकालविषयं परावरं अतीतानागतविषयम् ५ संस्कारान्गर्भाधानादीन् संस्कारकर्तामद्वयः किंनस्यादितितत्राह नृणामिति ६ तन्ननंदंगर्भोवकीत्याह गर्गइति चअठ्ठोहिशब्दा
र्थः योहंयदूनामाचार्यइति सर्वतोभुविख्यातोहिततः किं कंसेनज्ञातेऽनर्थोभविष्यतीति सकइत्याह सुतमिति ७ कसिंहिसायाभितिधातोः हिंसाशीलः अतएवपापमनिः । तर्हितकृष्णहताह
निष्पत्तितप्तानोमहाननयोऽन्यायोऽपराधोभविष्यतीतिशेषः कथमयंकंसोमयासंस्कृतंतेसुतंदेवकीसुतंमन्यते निमित्तमाह सख्यमिति तवानकदुंदुभेअसख्यमस्तीतिज्ञानाविअतोमयोःसुतविनिमयो
भविष्यतीतिमन्यते निमित्तांतरमप्यस्तीत्याह देवक्याइति यश्चितपक्षितिहेतोः तवहंताकचिज्जातइतिनिश्चायकेनकन्यावचसापितस्यतद्धनननिवृत्तिर्नभवतीत्याशयेनाह श्रुत्वेति गताशंकोनप्रहनन

तंदृष्ट्वापरमप्रीतःप्रत्युत्थायकृतांजलिः ॥ आनर्चाधोक्षजधियाप्रणिपातपुरःसरम् २ सूपविष्टकृतातिथ्यंगिरामूचुतयामुनिम् ॥ नंदयित्वाब्रवीद्ब्रह्मपूर्णस्य
करवामकिम् ३ महद्विचलनंनृणांगृहिणांदीनचेतसाम् ॥ निःश्रेयसायभगवत्कल्पतेनान्यथाक्वचित् ४ ज्योतिषामयनंसाक्षाद्यत्तज्ज्ञानमर्त्तद्वियम् ॥
प्रणीतंभवतायेनपुमान्वेदपरावरम् ५ त्वंहिब्रह्मविदांश्रेष्ठःसंस्कारान्कर्तुमर्हसि ॥ बालयोरनयोर्नृगांजन्मनाब्राह्मणोगुरुः ॥ ६ ॥ गर्गउवाच ॥ यदूनाम
हमाचार्यभूत्वातश्चमुविसर्वतः ॥ सुतंमयासंस्कृतंतेमन्यतेदेवकीसुतम् ७ कंसःपापमतिःसख्यंतवचानकदुंदुभे ॥ देवक्याअष्टमोगर्भोन्मिस्त्रिभिवितुमर्ह
ति ८ इतिसंचितयञ्श्रुत्वादेवकीदारिकावचः ॥ अपिहंतागताशंकस्तर्हितन्नोऽनयोमहान् ९ नंदउवाच ॥ अलक्षितेऽस्मिन्नहसिमामकैरपिगोब्रजे ॥
कुरुद्विजातिसंस्कारंस्वस्तितवाचनपूर्वकम् १० अशुक्उवाच ॥ एवंसंप्रार्थितोविप्रःस्वचिकीर्षितमेवतव ॥ चकारनामकरणंगूढोरहसिबालयोः ११ अ
यंहिरोहिणीपुत्रोरमयन्सुहृदोगुणैः ॥ आख्यास्यतेरामइतिबलाधिक्याद्वलंविदुः १२ यदूनामपृथग्भावात्संकर्षणमुशंत्युत ॥ आसन्वर्णास्त्रयोह्यस्यगृ
ह्मतोऽनुयुगंतनूः १३ शुद्धोरक्तस्तथापीतइदानींकृष्णतांगतः ॥ प्रागयंवमुदेवस्यक्वचिज्जातस्तवात्मजः १४ वासुदेवइतिश्रीमानभिज्ञाःसंप्रचक्षते ॥
बहूनिंसतिनामानिरूपाणिचसुतस्यते १५ गुणकर्माणिरूपाणिनान्यहंवदेनोजनाः ॥ एषवःश्रेयआधास्यद्रोपगोकुलनंदनः १६ अनेनसर्वदुर्गाणिगूयमं
जस्तरिष्यथ ॥ पुरानेनव्रजपतेसाधवोदस्युपीडिताः १७ अराजकेऽरक्ष्यमाणाजिग्युर्दस्यूनसमोधिताः ॥ यएतास्मिन्महाभागाःप्रीतिकुर्वन्तिमानवाः १८
नारयोऽभिभवंत्येतांविष्णुपक्षानिवासुराः ॥ तस्मान्नंदात्मजोऽयंतेनारायणसमोगुणैः १९

शंकाःआगताशंकोपिवा ८ ९ मामकैरप्यलक्षितेअज्ञातेअस्मिन्व्रजेतत्रापिरहासि १० आशीर्वचनपूर्वकंनामकरणप्रकारमाह चकारेति ११ १२ यदूनामध्यउशंतिइच्छति तनूःशरीराणि १३
कचिन्मथुरायांनिग्रहद्वे १४ अभिज्ञाःतद्विदप्रत्ययविवेकज्ञाः नकेवलमस्यवर्णनिमित्तंनामगुणानुगुणानिनामानितंतीत्याह बहूनीति १५ कृषिर्भूषाचकःशब्दइतिवचनात् गुणानुगुणंकृष्णेतनाम मधुह
ननकर्मानुरूपमधुसूदनेति यदियममुमभजिष्यंस्तर्हिद्युष्माकंतुश्रेयआधास्यत्अकरिष्यदाशास्वतीतिवा १६ अंजःसम्यक् १७ पृथ्वतारेअराजकेराष्ट्रे अरक्ष्यमाणाः १८ विष्णुपक्षान्विष्णुसहायान्
पक्षःपार्थिवस्तसाध्यसहायबलभित्तिचित्तिदावः १९

इत्यादि आत्मानं नंदं आत्मानं स्वम् २० ब्रजतागच्छतारंगमाणौ चेष्टमानौ वा २१ सरीसृपंतौ पुनः पुनः भृशंगच्छंतौ सर्पंतौ घोषाणां किंकिणीनां घोषेण प्रकृष्टनशब्देन रुचिरः घोषप्रघोषरुचिरः सचासौ ब्रजः तस्य कर्दमेषु आभीरपल्लीं किंकिण्यो घोषोगोपालशब्दयोरिति वचनात् तन्नादेनां किंकिणीस्वेरेण हृष्टमनसौ मुग्धप्रभातवत् लोके बहिर्जनमनुसृत्य विद्व्यमात्रोऽयशोदारो ह्येषोऽति अंतिके समीपे उपेयतुः प्राप्तवन्तौ २२ घृणयादयया स्तन्यं स्रवंत्यौ अंगरागश्चंदनं मुग्धकोमलस्मितं मंदहासश्च अल्पदशना अणुतरादं तथा स्यत्तत् मुग्धस्मितं बाल्यदशनाश्चास्मि चित्तिवा २३ अतिरमणीयाः कुमारलीलाः बालक्रीडाः ययोस्तौ तथारौ यंहियदा अंतर्ब्रजजमध्ये आगता आगतौ द्वा सुपर्णौ तिवत् तदबलाः ब्रजयोषितः तदा प्रेक्ष्यत्युत्सृज्यतुः २४ शृंगिगोमवादयः दृष्टिणः सारमे यप्रसृतयः गृह्याणि गृहकर्माणि अनवस्थां न्याकुलताम् २५ नष्टानि अशुभानि तानि च जानूनि ये पातेतथातैः विचक्रमतुः पादविभेदं च क्रतुः २६ २७ रुचिरचतुर्ददीनं उदारं च तत्कुमारभावोचि श्रिया कीर्त्यानुभावेन गोपायस्व समाहितः ॥ इत्यात्मानं समादिशय गेच स्वगृहं गते ॥ नंदः प्रमुदितो मेने आत्मानं पूर्णमाशिषम् २० कालेन ब्रजतालपे नगोकुले रामकेशवौ ॥ जानुभ्यां सह पाणिभ्यां रंगमाणौ विचरेतुः २१ तावन्प्रियुग्ममनुकृष्य सरीसृपंतौ घोषप्रघोषरुचिरब्रजकर्दमेषु ॥ तन्नादहृष्टमनसा वनुसृत्य लोके मुग्धप्रभातवदुपेयतु रंतिमात्रोः २२ तन्मातरौ निजसुतौ घृणया स्रवंत्यौ पंकांगरागरुचिरावुपगृह्यदोभ्याम् ॥ दत्त्वा स्तनं प्रपिबतोऽस्म मुखं निरीक्ष्य मुग्धस्मिताल्पदशनं ययतुः प्रमोदम् २३ यद्वा गतातिरमणीय कुमारलीलावंतं ब्रजेत दबलाः प्रगृहीतपुच्छैः ॥ वत्सैरिति स्तत उभावनुकृष्य माणौ प्रेक्ष्यत्युत्सृज्यतुः गृहाजगृहसंत्यः २४ शृंग्यभिदंष्ट्र्य हि जलद्विजकंठकेभ्यः क्रीडापरावति बलौ स्वसुतौ निषेदुम् ॥ गृह्याणि कर्तुमापि यत्र न तज्जनन्यौ शे कातजायतुरलं मनसोऽनवस्थाम् २५ कालेनाल्पेन राजर्षेणामः कृष्णश्च गोकुले ॥ अष्टष्ट जानुभिः पद्भिर्विचक्रमतुरंजसा २६ ततश्च भगवान्विष्णुर्वयस्यै ब्रजबालकैः ॥ सह रामो ब्रजस्त्रीणां चिक्रीडे जनयन्मुदम् २७ कृष्णस्य गोप्यो रुचिरादीनकौ भारचापलाः ॥ शृण्वंत्याः किल तन्मातुरिति होचुः समागताः २८ वत्सान्मुंचन्कचिदसमयान् क्रोशं सजातहासः स्तेयं स्वाद्वन्पथदधिपयः कल्पितैः स्तेययोगैः ॥ मर्कान्भोक्ष्यन्विभजति स चेन्नास्ति भांडं भिनति द्रव्याला भेसु भृशकुपितो यात्युपक्रोश्य तोकान् २९ हस्ताग्राह्यैरचयति विधिं पीठकोरूखलाद्यैश्चिद्रंजं तनिहितवयुने शिष्यभांडेषु ताद्विद् ॥ ध्वांतागारे धृतमणि गणं स्वांगमर्थप्रदीपं काले गोप्यो यर्हि गृहकृत्पेषु सुव्यग्रचित्ताः ३०

संचपलत्वं यासुतास्तथा तन्मातुः शृण्वंत्याः तादृतिवक्ष्यमाणप्रकारेणोचुः २८ असमयान् प्राप्तो हनवेलात् अस्मदादीनां क्रोशेन सजातो हासो यस्य स तथा अथ कदाचित् स्वेन कल्पितैः स्तेययोगैः सौ यौ पायैः स्तेयं सौ पापं दधिपयश्च स्वाद्वन्पथदधिपयः कल्पितैः सत्कृष्णः मर्कबालं मार्जारं वा वानरं वा भोक्ष्यन् विभजति विभागं करोति नास्ति चेन्न वनीतादिभांडं भिनत्ति कदाचिदुपायानां भावेऽभावे च द्रव्यालाभे द्रव्यादिद्रव्यामासो कुपितः तादृनादिना बालाननुको व्यरोदयित्वा यातीत्यन्वयः मर्कं मनसि वा यौ च तोके मार्जारं कीटयोरिति च २९ स्तेययोगं दर्शयति हस्तेति हस्त्वेन हस्ताग्राह्येति हस्तेन ग्रहणार्थं पीठकाद्यैर्विधिं उपायं प्रकारं रचयति शिष्यस्थितभांडेषु मध्ये अंतर्निहितवयुने अंतर्निमित्तवनीतभांडितयथालुब्धुं सुगकं थाछिद्रं लुगुडादिनां विवरं करोतीत्यन्वयः गृहाधिकारे कउपायश्चित्तप्राद्वं ध्वांतागार इति अंधकारावृतगेहे धृतमणिगणं धृतसूपादिप्रकाशाधिकमकाशरत्नगणसंवीतं स्वांगं स्वदेहं अर्धप्रदीपं पदार्थप्रकाशकं कृत्वेति शेषः कस्मिन्समयेऽयमग्राह काल इति ३०

एवंतदाष्टर्चाभिर्भयत्वाद्विशति गृहमिति शेषः उपविश्य च वास्तौदहस्यदाभेहनादीनि पुरीषोत्सर्जनादीनि करोति स्तेयोपायैः स्तेयव्यापारैः विरचितकृतिः निर्मितचौर्यव्यापारः शोषनानि प्रती-
कान्यंगानि परस्परसंचारिणः सचरित्रः पुरुषोपधातथास्ते इत्यन्वयः सुप्रतीकोमार्जारो वामध्यस्थो वा सभयनयनं यस्मिन् स्तत्सभयनयनं च श्रीमुखं च सभयनयनं श्रीमुखं श्रिया युक्तं मुखं श्रीमुखं आस्यादलोको-
यासामस्तीति सभयनयनं श्रीमुखं बालोकिन्यस्ताभिर्व्याख्यातः प्रकाशयकथितोऽर्थः सुनविषयो व्यापारो यस्य सातथा उपालब्धुनिर्भर्त्सयितु इत्यशब्दः समाप्तिवचनः ३१ ३२ भयेन स-
भ्रान्तानि अनवस्थितानि चंचलानि प्रेक्षणानि दर्शनानि यस्य सातथा तच्छास्त्रियस्य सातथा तम् ३३ तत्र किं प्रमाणमिति तत्राह वदतीति ३४ मिथ्यावादित्वप्रत्यक्षतादर्श्यामीत्याशयेनाह यदीति
३५ यदि अस्य गिरो बालाः यदि त्वयानमृद्रक्षिता तर्हि मुखं विदारयेत्पाह यद्येवमिति व्यादत्तविदारितवान् क्रीडार्थमनुजबालकः प्रशस्तमानुषबालवपुः ३६ जगज्जंगमस्थावरम् सामान्यो-
क्तं विशिष्टं स्वमित्यादिना संप्रदेशः भूगोलम् भूमंडलम् वाय्वग्नीभौमौ ३७ ज्योतिश्चक्रं अश्विन्यादिनक्षत्रमंडलम् जलतंजसीबाह्याभ्यंतरगते नभः क्रतुविशेषः अंतरिक्षं स्वः स्वर्गः परलोको

एवंधाष्टर्चाद्विशतिकुरुते मेहनादीनि वास्तौ स्तेयोपायैर्विरचितकृतिः सुप्रतीको यथास्ते ॥ इत्थं स्त्रीभिः सभयनयनं श्रीमुखं बालोकिनीभिर्व्याख्यातार्थं प्रहसि-
तमुखीनह्युपालब्धुमैच्छत् ३१ एकदा क्रीडमानास्ते रामाद्या गोपबालकाः ॥ कृष्णो मृदंभक्षितवानिति मात्रेभ्यो वेदयन् ३२ सा गृहीत्वा करे कृष्णमुपालभ्य-
हितैषिणी ॥ यशोदामयसंभ्रांतप्रेक्षणाक्षमभाषत ३३ कस्मान्मृदमदीनात्सम्भवाभक्षितवान्तरहः ॥ वदंति तावका ह्येतैकुमारास्तेऽग्रजोप्ययम् ३४
श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं भक्षितवानं वसवैर्मिथ्याभिर्शासिनः ॥ यदि सत्यं गिरस्तर्हि समक्षं पश्य मे मुखम् ३५ यद्येवं तर्हि व्यादेहीत्युक्तः स गभवान्हरिः ॥ व्या-
दत्ता व्याहतैश्चर्यः क्रीडामनुजबालकः ३६ सा तत्र दृशे विश्वजगत्स्थानुचखं दिशः ॥ सा द्विद्वीपाब्धिभूगोलं स वाय्वग्नीदुतारकम् ३७ ज्योतिश्चक्रं जलं
तेजो नभः स्वर्विंदेय च ॥ वैकारिकाणीं द्विधाणि मनोमात्रा गुणान्नयः ३८ एतद्विचित्रं महज्जीवकालस्वभावकर्माशयलिङ्गभेदम् ॥ सूनुस्तनौ वीक्ष्य विदा-
रितास्येव्रजं सहात्मानमवापशं काम् ३९ किं स्वप्न एतद्भुतदेवमाया किं वामदीयो बत बुद्धिभेदः ॥ अथो जमुष्यापि ममार्भकस्य यः कश्चनौत्पत्तिकजात्म-
योगः ४० अदो यथा तन्न वितर्कगोचरं चे तोमनः कर्मवचोभिरंजसा ॥ यदाश्रयं येन यतः प्रतीयते सुदुर्विभाव्यं प्रणताऽस्मिन् तत्पदम् ४१

वा विपद्वाहं सर्वगतं वा वैकारिकाणीं द्विधा विष्णुदेवतानि ३८ स्वभावः सात्त्विकदिः कर्मब्रह्म आशयः संस्कारः लिङ्गलक्षणम् सूक्ष्मशरीरं वा बुद्ध्यादिसमूहो वा भेदः तत्तद्भुतुव्यावर्तकधर्मः
३९ शंकां प्रकटयति किमेति औत्पत्तिकः स्वभाविकः आत्मयोगः आत्मैश्वर्यातिशयः ४० ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति उपनिषद्वेद्यं ब्रह्मैवमम पुत्रतामाप्नोति यस्मात्तस्मान्मया बोद्धुमशक्य-
मिति न दूषणं किंतु ब्रह्मादिभिः सद्भुदुर्विभाव्यमित्याशयेनाह अदिति अदो वस्तुपथायादृशं तच्छाश्रमिति चे तोमनः कर्मवचोभिः चेतोब्रह्म मनोरुद्रः कर्मपुष्करनामदेवः इंद्रो वा वचोवाह्निः नृहस्पति-
र्वाउमावा अंजसासाक्षादेतैः कृतविधिघटकैर्गोचरविरचितनानानुमानविषयं न भवति विरुद्धतर्कगोचरं न भवतीति किमितियोज्यम् न निवर्तते हि शून्यप्राप्यमिति तत्राह यदाश्रयमिति यत्पदं आश्रयो यस्य
यदाश्रयजगदिति शेषः प्रत्येकब्रह्माश्रयत्वेन तिष्ठतीत्यनेन जगद्ब्रह्मणोर्भेदः सिद्धः स्थितिकाले च येन जीवने सिध्यति छष्टिकाले च यतः प्रतीयतेऽभिव्यज्यते उत्पद्यते इत्यर्थः यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन
ज्ञातानि जीवन्ति यत्प्रयंत्याभिः संविशंतीति श्रुतिः अनेन जन्मादिकारणत्वस्वरूपलक्षणभेदपुक्तमिति ननु यदा विदुर्किमिति न ज्ञायत इति तत्राह सुदुर्विभाव्यमिति सुखेन दुःखेन च विभाव्यं विशिष्टत्वेन विरुद्धत्वेन

क्षुब्धनामकमित्तुनाकृतक्षौमं सूत्रेणकांच्यानद्वंद्वं पुत्रस्नेहातिशयेनस्तुतयोः क्षरितयोः कुचयोः युगं पुनः कीदृशं जातः आविर्भूतः कंपश्चलनं यस्य तत्तथा तत् शोभने ध्रुवौ यस्याः सा सुभूः बद्धयारज्ज्वा
 आकर्षः तेनोत्पन्नः श्रमः आलस्यतेनोपेतयोर्भुजयोश्चलनौ कणौ खणखणायमानशब्दयुक्त्वा तथा विधौ स्विन्नं स्वेदजलोपेतं कबरत्के शब्दात् विगलती मालती मल्लिकायस्याः सा कबरदिगलन्मालती
 अत्र द्वितीया तपदस्या विभ्रतीत्यनेनान्वयः पृथुविशालम् ३ न्यषेधत्निवारितवान् ४ अतुल्यमलंबुद्धिमग्रां अधिश्चिते बुद्ध्या निहिते अधिकपाकं प्राप्ते वा पर्याप्त उत्तिष्ठ्यमाने उद्दिष्ट्यमाने सति प
 यः अवरोपयितुमिति शेषः ५ दक्षिः दंतैः दधि मंडभाजनं दधि मस्तु पूर्णपात्रं दधि मंडो भवेन्मास्ति तिलहलापुधः दृषदश्मना शिलापुत्रकेण मृषाश्रुः अविद्यमान नेत्रजलः दुःखात्पन्न बाष्पो न भवतां स
 र्थः हैय्यं गवर्नवनीतं अंतरबहिर्भावं अंतर्धानं वा गृह्णांतरं वा अंतरं परिधानीये बाष्पस्वीयेतरात्मनि क्रतुमध्यवकाशे च तादर्थ्ये वसरेऽवधौ विशेषविवरतां धिंष्ववसानविनार्ययोरिति पादवः ६ उत्तार्थ
 क्षौमं वासः पृथुकटितटे विभ्रती सूत्रननद्वं पुत्रस्नेहस्तुतकुचयुगं जातकंपंच सुभूः ॥ रज्ज्वाकर्षश्रमभुजचलत्कणौ कुंडले च स्विन्नं वक्रं कबरविगलन्मालती
 निर्ममंथ ३ तांस्तन्यकामजासाद्यमथ्नंती जननी हरिः ॥ गृहीत्वा दधि मंथानं न्यषेधत्प्रतीतिमावहत् ४ तमं कमारूढमपाययस्तनं स्नेहस्तुतं सस्मितमीक्षती
 मुखम् ॥ अतुल्यमुत्तुज्यजवेन सा ययावुत्तिष्ठ्यमाने पयसित्वधिश्चिते ५ संजातकोपः स्फुरितारुणा धरंसंदश्यदद्विर्दधि मंडभाजनम् ॥ मित्रा मृषाऽश्रुर्दृ
 दश्मनारहोजवासै हैय्यं गवमंतरंगतः ६ उत्तार्थ गोपी सुशृतं पयः पुनः प्रविश्य संदृश्य च दध्यमत्रकम् ॥ भग्नं विलोक्य स्वसुतस्य कर्म तज्जहास तं चापिन तत्र पश्य
 ती ७ उलूखलांघ्रे रुपारिव्यवस्थितं मकार्यकामं ददत्तं यथेप्सितम् ॥ हैय्यं गवंचौर्यविशंकितेक्षणं निरीक्ष्य पश्चात् सुतमागमच्छनैः ८ तामात्तयष्टिं प्रतगीक्ष्य
 सत्वरस्ततोऽवरुह्याभिससारभीतवत् ॥ गोप्यन्वधावन्नयमास योगिनां क्षमं प्रवेष्टुं तपसे रितं मनः ९ अन्वंचमाना जननी बृहत्चलच्छ्रोणी भराक्रांतगतिः
 सुमध्यमा ॥ जवेन विभ्रंशितकेशबंधनच्युतप्रसूनानुगतिः परामृशत् १० कृतागसंतं प्ररुदंतमक्षिणी कषंतं जन्मपिणी स्वपाणिना ॥ उद्गीक्ष्यमा
 णं भयविह्वलेक्षणं हस्ते गृहीत्वा भिषयं यवागुरत् ११ त्यक्त्वा यष्टिं सुतं भीतं विज्ञायाभं कवत्सला ॥ इयेष किल तंबहुं दाम्नास्तद्वीर्यकोविदा १२

बुद्ध्या अन्यत्र निधाय दध्यमत्रकं दधिमांडं भग्नं भिन्नं स्वसुतस्य तत्कर्म विलोक्य लोकात् ७ उलूखलांघ्रेः उलूखलदुश्प्रस्यर्चोपेण विगकितोर्के विदुन्मीलनमीलने कुवोर्णे ईक्षणे यस्य सतथात् पश्चात् १३
 ८ अभिससारगमनं प्रारब्धवानित्यर्थः गोप्याः कृष्णानुधावनं न तत्त्वबुद्ध्या कृतं किंतु भ्रातिबुद्धयेत्याशयेनाह नयमिति तपसे रितं प्ररितं क्षयसमर्थं ९ अन्वंचमाना जवविहाय शनरेतुगच्छती स्वं च
 तिपूजनयोरिति धातुः हंसवद्रमनवतीत्यर्थः शनैर्गमने निमित्तमाह बृहादिति बृहत्पयोः स्थूलयोश्चल्योः भ्रोणोभरिणा क्रांतास्त्वध्यगतिर्यस्याः सा तया विभ्रंशिता त्वेव सतात्केशवधात् पृथुताया
 सूनानां अनुगतिर्यस्याः सा तथा परामृशत् पश्यति १० अंजनमपिणी अंजितामपिः अंजनं योऽस्ते अंजनमपिणी अतिप्रीतिनेत्रे कषंतं निष्पीडित्यं लुपयंतं भीषयंती अतः प्ररुदन्ती दार्य
 हस्तमुत्तवती ११ दाम्नावत्सपाशेन अतद्वीर्यकोविदा कृष्णमाहात्म्यमजानती १२

यशोदायाभ्यज्ञानमकटयितुं तत्स्वरूपं निरूपयति नचेति यस्यांतःस्वतंत्रं वस्तुनैवास्ति यस्य बाह्येऽवस्तुनास्ति सर्वत्र सत्त्वेनातिबोधविशेषाभावात् धर्मात्पुत्रैव परं नास्त्येव अद्वितीयत्वेनासेद्वयत्वात् एः
कृष्णः जगत्पूर्वमपरंबहिरंतश्च वर्तत इति शेषः जगतो विना शिवात्पारिच्छिन्नत्वाच्च यश्च जगन्मयः । तत्सत्ताया अपितदधीनत्वेन तत्त्वव्यपदेशः ११ तदव्यक्तं ब्रह्म संतुल्यं कृष्णमर्कमणुत्तराणां मन्त्रा
तदव्यक्तमाह दीति सूत्रं मर्त्यलिंगमनुप्यलक्षणशरीरं अक्षजगिद्विजज्ञानंतदधः कर्तयस्मात्सतथा इन्द्रियागोचराभित्यर्थः अनेनाव्यक्तपदं विवृतमित्येति ज्ञातव्यम् १४ अनेनापि कृष्णस्य ज्ञानात्तान्त्रिपितुं
शक्यमित्याशयेनाह तदामेति ॥ येन बंधत द्वाय द्वयं गुलेन मभूदित्यन्वयः गोपिकाषदातेन द्वयं गुलेनैनान्यदामसदधेतदपि न्यूनमासीदिति १५ १६ एवं स्वगेहसमस्तदामसं च यत्तमाभौ तु तमाहा
त्स्यं हं द्वास्मयंती मंदहंसती विस्मितामवदित्यन्वयः १७ अणिमालघिमायोगगतिः स्वाभाविकी हेतोरित्यभिप्रेत्याह स्वमातुरिति मातृविषयकपयास्त्वबन्धनासीत् स्वयमेव बहोभूदित्यन्वयः

न चार्तनवहिर्यस्य न पूर्वनापि चापरम् ॥ पूर्वापरंबहिर्यांतर्जगतो योजगन्मयः १३ तं त्वाभ्रं कम्प्यकं मर्त्यलिंगमधोक्षजम् ॥ गोपिकोल्लखलेदाम्नाब
बंधप्राकृतं तथा १४ तदामबध्यमानस्य स्वार्थकस्य कृतागसः ॥ द्वयं गुलेन मभूतेन संदधेऽन्यच्च गोपिका १५ यदासीत्तदपि न्यूनं तेनान्यदपि संदधे ॥ तद
पि द्वयं गुलं न्यूनं यद्यदादत्तबंधनम् १६ एवं स्वगेहदामानियशोदासं दधत्यपि ॥ गोपीनां सुस्मयंतीनां स्मयंती विस्मितामवत् १७ स्वभातुः स्निग्धगात्राभा
विस्रस्तकवरस्रजः ॥ दृष्ट्वा परिश्रमं कृष्णः कृपया सोत्स्वबंधने १८ एवं संदर्शितां हं हरिणभक्तवश्यता ॥ स्ववशेनापि कृष्णेन यथेदं तैश्चरंशे १९ नेर्धावे
रं चिर्नमवोन श्रीरप्यंगसंश्रया ॥ प्रसादं लेभिरगोप्यो यत्तत्प्राप विमुक्तिदात् २० नायं सुखाप्यो भगवान् देहिनां गोपिकासुतः ॥ ज्ञानिनां चात्स्यपोतानां यथा
भक्तिमतामिह २१ कृष्णस्तु गृहकृत्येषु व्यग्रायां मातारिप्रभुः ॥ अद्राक्षीदर्जुनौ पूर्वगुह्यकौ धनदात्मजौ २२ पुरानारदशापानौ वृक्षतां प्रापितौ मदात् ॥
नल्लूबरमणिग्रीवाविति ख्यातौ श्रियान्वितौ २३ इति श्रीभागवते दशमस्कंधे जलखलबंधनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ राजोवाक् ॥ कथ्यतां भग
वन्नेतत्तयोः शापस्य कारणम् ॥ यत्तद्विगर्हितं कर्म येन देवक्रुपेस्तमः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ रुद्रस्यानुचरौ भूत्वा सुहृत्तौ धनदात्मजौ ॥ कैलासोपवने रभ्ये
मंदाकिन्यां मदोत्कटौ २ वारुणीमदिशं पीत्वामदाघूर्णितलोचनौ ॥ स्त्रीजनैरनुगायाद्भिश्चेतुः पुष्पिते वने ३ अंतःप्रविश्य गंगायां भोजवनशाजिनि ॥
चिक्रीडतुं युवातिभिर्गजाविकरंशुभिः ४ यदृच्छ्याच देवर्षिर्भगवास्तत्र कौरव ॥ अपश्यन्नारदो देवौ क्षीबाणौ समबुध्यत ५

१८ १९ यत्तत्पतंतं २० निरंतरनिरतिशयभक्तिप्रदैव भगवत्कर्षणनिपुणेत्याशयेनाह नापमिति आत्मैव परमात्मैव पोतौ नौ पेषातेत्यतएवाम् २१ पूर्वजन्मान् गुह्यको अधुना अर्जु
ननाम्ना कुम्भवृक्षौ २२ शापानिभक्तमाह मदादिति किनामानाविति तत्राह नलोति मदकारणमाह श्रियेति २३ इति श्रीभागवते दशमस्कंधे विज० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ हरेरेव संसारान्मोक्षयति दश
यितुनल्लूबरमणिग्रीवयोः शापमोक्षकारं निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्र राजाशुकं दृच्छति राजेति यद्विगर्हितं निदितकर्म तत्कथ्यताम् येन कर्मणा देवैर्वैस्तमो गुणकार्यक्रोधोभूत् १ २ वारुणीवार
णाज्जाताम् अंभोजवनराजिजल्लक्ष्मिंशेषः ४ क्षीबाणौ मत्सौ अश्लीलवचनौ वा ५

पर्ययुःसंवेष्टितवत्पः ६ ७ किंतुद्रीतमितितत्राह नहीति विषयान्जुषतःसेवमानस्यपुंसःजोष्यादसेव्यात्विषयात् श्रीमदादश्रियाधनसंपदौत्पन्नमदादभिजात्यादेरगिजनतिगिजमदात् विद्यानिमित्तमदाच्चान्यःबुद्धिभ्रंशः ज्ञाननाशकरोरजोगुणःरजोविकारोनास्ति विषयादिरेवज्ञाननाशकरइत्यर्थः तत्कथमत्राह धनेति यत्रविषयाभिजात्यधनमदेषुस्त्रियोद्यतपासर्वंअसुतर्पणमक्ष पानंभवति हिशब्दोऽवधारणे हिहेतावधारणेइतिपादवः अन्योनास्त्येव मद्यपानादयोमवंत्येत्यर्थः आसवइतिपाठेमद्यमित्यर्थः ८ संतुल्यादयःततःकिमत्राह हन्यंतइति यत्रत्या दिभुसत्सुइमंनश्वरदेहमजरामृत्युनश्वरजरामृत्युरहितमन्यमानैःपशवोभूतानि हननमत्रबहुविधंदेहवियोगकरणंधनापहरणंदेशोच्चाटनंअभिमानभंगकरणमित्यादि ९ यज्ञेण्मालंभनवत्परलो कविषयत्वेनपुण्यसाधनायेदंहिंसनोकिनस्यादित्यत्राह भूतधुमिति नायंस्वार्थःकिंतुपारलोक्ष्यमाप्तानंदइत्यत्राह किमिति किंशब्दःआक्षेपार्थः प्रश्लेषेविकल्पेकिमितियादवः दैनदिनजीवनगंनरे णकिमपिनजानातीत्यर्थः किमितिनवेदंनितत्राह निरयइति यतोनिर्गमनरहिततमोभवतीत्यर्थःअयगतावितिधातुः हिसामात्रेणतमसोऽभावेपिहिंसाविशेषेणतमःस्यात् तथाहि नित्यभूतत्वात्स त्वोद्धृतंब्रह्मवद्बोहःसर्वेशस्यब्रह्मणोऽनीशेनदुःखिनाजीवेनसहैकत्वकथनोपासनेग्रथमहिंसा सार्वस्यादिगुणान्श्रुतानपहायनिर्गुणत्वात्तत्तं द्वितीया तदवताराणांदुःखश्रमाज्ञानादिकल्पनंतुतीया

तंदृष्टाव्रीडितादेव्योविवस्त्राःशापशंकिताः ॥ वासांसिपर्यधुःशीघ्रंविबल्लैर्नैवगुह्यकौ ६ तौदृष्टामदिरामतौश्रीमदांघौसुरात्मजौ ॥ तयोरनुग्रहा र्थायशापंदास्यन्निदंजगौ ७ नह्यन्योजुषतोजोष्याद्बुद्धिभंशोरजोगुणः ॥ श्रीमदादाभिजात्यादेर्यत्रव्रीह्यतमासवम् ८ हन्यंतेपशवोयत्रनिर्दयैरजि तात्माभिः ॥ मन्यमानैरिमंदेहमजरामृत्युनश्वरम् ९ देवसंज्ञितमप्यंतेकमिविड्भस्मसंज्ञितम् ॥ भूतधुकुरुतेस्वार्थोकिंवेदनिरयोयतः १० देहःकिम न्नदातुस्यान्निषेकुर्मातुरेववा ॥ मातुःपितुर्वाबलिनःकेतुरग्नेःशुनोपिवा ११ एवंसाधारणंदेहमव्यक्तप्रभवाप्ययम् ॥ कोविद्वानात्मसात्कृत्वाहंतिजंतूह तेऽसतः १२ मन्यमानैरिमंदेहमजरामृत्युनश्वरम् ॥ देवसंज्ञितमप्यंतेकमिविड्भस्मसंज्ञितम् १३ असतःश्रीमदांघस्यदारिद्र्यंपरमांजनम् ॥ आत्मौप म्येनभूतानिदरिद्रःपरमीक्षते १४ यथाकंटकविद्वांगोजंतोर्नैच्छतिताव्यथाम् ॥ जीवसार्यंगतोल्लिङ्गैर्नतथाविद्वकंटकः १५

प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धस्यप्रपंचस्यतद्विवर्तत्वकथनंचतुर्थोक्त्यादिकंप्रविधस्यतमःप्राप्तिःस्यादितिनिरूप्यतइत्यर्थः १० ननुत्तरश्चोकेदेहस्यानिर्वाच्यत्वमुच्यतेदेहस्यजगदंतःपातित्वेनजगद्ब्रह्मविवर्त मितिकथयतःकथंतमइत्याशंक्यात्रसाधारणत्वमेवोच्यतेप्राप्तिस्तद्वावादित्याशयेनाह देहइति अत्रदातुःपोषयितुं निषेकुःगर्भोयानकर्तुः मातुःपितुःमातामहरण विकेतुःद्रव्यादिप्रदानेन बलिनःबला त्कारणप्रहीतुः ११ अव्यक्तात्मकृतेःप्रभवउत्पत्तिःअव्यक्तेअप्ययःप्रलयोयस्यसतथातं आत्मसात् आत्मत्वेन असतःकृते १२ प्रसंगात्प्रागुक्तंस्मारयति मन्यमानैरिति कीदृशंप्रथमंदेवसंज्ञितंमरणे कृम्यादिसांज्ञेतभवति देवोपंभट्टारकोयं कृमिहिनः विष्ठाकुलः भस्मितइति १३ ननुश्रीमदांघस्यांधवपरिहारायकिमौषधंतर्हीतितत्राह असतइति असतः हननादिकर्तुःदारिद्र्यंदरिद्राभावः गर्यंत दंजनंआप्यनाशनमभूदितितत्राह आत्मेतिआत्मौपम्येनआत्मसाध्येन भूतानिसुखासुखसंसक्तानि १४ अत्रहृष्टतयाह यथेति तांकंटकव्ययाजंतोरारव्यतिरिक्तस्यतल्लिङ्गैःसुसुदुःखविकासयाश्चादि सूचकैर्जीवेषुसुखादिमत्तयासाम्पसाधर्म्यगतोज्ञातवानविद्वकंटकस्तथान १५

ननुदारिद्र्यपर्यवस्यति युक्तं तस्यापि दुःखानुभवः प्रतीयते तत्कथमित्यत आह दारिद्र्यं इति निरहस्तं भः अहं गानवर्जितः विचारितुं सर्वमदौक्तः दारिद्र्यः न ह्यच्छायां वेच्छया यत्तच्छायाः प्रोतिवत्तच्छायाः सदा रंद्र-
परंतपो भवति एतद्वै परंतपो यद्व्याधितस्तत्पतति श्रुतिर्हि शब्दश्च हीता १६ ननु कच्छानुभवः कथं कारंतपो भवतीत्याशंक्यतं प्रकारं दर्शयति नेत्यमिति अनुशुष्यति देहगोचरानुशोपं गच्छति इन्द्रियमा-
ल्यदौर्बल्ये प्रवृत्तिनिवृत्तिः पातति चाकृत्सत्ताभावादिना स्याताम् अत्राभावादिन्द्रियमाबल्यस्याध्याहिसालक्षणाप्रवृत्तिर्न उच्यतीत्यर्थः १७ तत् किमत्र आह दारिद्र्यं इति युज्यते संगम्यते सत्समावर्तयतीत्य-
र्थः तत्फलमाह सद्गिराति रसोऽप्यस्य परं दृष्टानि वतेत इति स्मृतेः विषयदृष्ट्यानिवर्तत इत्यर्थः तत् विषयदृष्ट्यानिवृत्तेरारात्तिप्रसिद्धयनिमुक्तो भवतीति आराहूरसमीपयोरिति च १८ सच्छिन्नमात्रेणादिमना-
धानामपि दारिद्र्यस्यैव श्रेयः किं न स्यादित्याशंक्य सत्तामुपेक्षणीयत्वेन सत्संगत्या श्रेयः सिद्धिर्द्वितीयसीत्याशयेनाह साधनामिति धनमानमपहरतां दर्शनरतं भगुणैः प्राण्यगुणरहितैः अमृतायाश्च भूने १९

दारिद्र्यो निरहस्तं भो मुक्तः सर्वमदौ रंद्रः ॥ कृच्छ्रं यदृच्छया प्रोतिवत्तद्विदितस्य परंतपः १६ नित्यं क्षुत्क्षामदेहस्य दारिद्र्यस्यान्नकांक्षिणः ॥ इन्द्रियाण्यनुशुष्यंति हि सा-
पि विनिवर्तते १७ दारिद्र्यस्यैव युज्यते साधवः समदर्शिनः ॥ सद्भिः क्षिणोति तत्तर्पत आराद्विसिध्यति १८ साधूनां समचित्तानां मुकुटचरणैषिणाम् ॥
उपेक्ष्यैः किं धनस्तं भैरसद्भिः सदा श्रेयः १९ तदहं मत्तयोर्माध्यावारुण्याश्रीमदांधयोः ॥ तमो मदं हरिष्यामि ह्येण गोरजितात्मनोः २० यदि मौलिकेण
लस्य पुत्रौ भूत्वा तमः सुतौ ॥ न विवासमात्मानं विजानीतः सुदुर्मदौ २१ अतोऽहं श्वः स्थावरतां स्यातां नैवं यथायुनः ॥ स्मृतिस्थान्मत्स्यसादेन तत्रागमिद्
नुग्रहात् २२ वासुदेवस्य सान्निध्यं लब्ध्वा दिव्यशरच्छते ॥ वृत्ते स्वर्लोकतां भूयोलब्ध्वा भक्तौ यविष्यथः २३ श्रीशुक उवाच ॥ स एव पुंस्त्वा देवार्षिर्ग-
तो नारायणाश्रमम् ॥ न लकूबरमणिग्रीवा वासतुर्यमलार्जुनौ २४ ऋषेर्भागवतमुख्यस्य सत्यं कर्तुं दचो हरिः ॥ जगाम शनकैरतत्र यज्ञास्तां यमालार्जुनौ २५
देवार्षिर्मे प्रियतमो यदि मौघनदात्मजौ ॥ तत्तथासाधयिष्यामि यद्गीतं तन्महात्मना २६ इत्थं तरेणार्जुनयोः कृष्णस्तु यमयोर्थयौ ॥ आत्मनि वै शमात्रेण
तिर्यग्गतमुल्लसलम् २७ बालेन निष्कृष्टमूलखलं तदामोदरेण तसोत्कलितां प्रिबंधौ ॥ निष्येत तु पवनविक्रमितातिवेलस्कंधप्रवालविटपैः कृत्वा च ह-
शब्दौ २८ तत्र श्रिया परमया ककुभः स्फुरंतौ सिद्धावुपेयकुजयो रिव जातवेदौ ॥ कृष्णं प्रणम्य शिरसां सिलले कनाथं बद्धा जली विरजसा विदूषदुःस्म २९

नन्वस्तु प्रकृते भवैतयोः कीकृपते दंडउपेक्षावा इत्याशंक्य दंड एव क्रियत इत्याह तदहमिति माध्यामपुत्रकृतया २० तमः सुतौ अज्ञानावृत्तौ विवाससंबद्धहीनं आत्मानं विजानीत इति पितोऽन्तः २१
स्थावरताप्रामुख्येऽहः तत्र स्थावरत्वेऽपि २२ स्मृतेः फलमाह वासुदेवस्येति २३ यमलार्जुनौ सहोत्पन्नार्जुनौ २४ २५ २६ अतरेण मध्ये आत्मनि वै शमात्रेण वृक्षयोः प्रिये प्रवेशमात्रेण आत्मनः सान्निध्यं नाने-
ण वा तिर्यग्गततिरश्चीनम् २७ यदा बालेन दामोदरेण तदुल्लं निष्कृष्टमालं तदा तवार्जुनौ निष्येत तुः कीदृशौ उत्कलिता प्रिबंधौ उन्मूलितमूलौ पवनस्य तदानीमुद्रतवायोर्विक्रमि तेन पराक्रमेणातिवेलै-
वेलां सीमानमतिक्रान्तेः संक्षेपे प्रवालैर्विटपैः अति स्यादधिकार्षौ क्रौं प्रशंसायामतिक्रमइति २८ तत्र तस्यामवस्थायां कुजयोर्वृक्षयोः जातवेदौ अग्नीद्वयपेत्य अभिव्यज्य विरजतौ शपभोक्षेण रात्वरवमानगातौ ब-
द्धां जली सिद्धौ यमौ शिरसां सिलले कनाथं कृष्णं प्रणम्य इदं वक्ष्यमाणमुच्यतुः स्म गुणस्मरणपूर्वकमुक्तवता वित्यन्वयः स्मृतौ वृत्तिनिषेधे स्मृतिश्च ककुभो दिशः स्फुरंतौ प्रकाशयंतौ २९

व्यक्ताव्यक्तकार्यकारणात्मकम् रूपत्वात्प्रतिभावेनसन्निधियोग्यत्वाद्भूपमुच्यते ननुसाक्षाद्भूपम् रूपत्वात्तुजगद्रूपविष्णोःसाक्षात्सुखात्मकमित्यादिस्मृतेः ब्राह्मणाःवैदिकाः ३० सन्निधियोग्यत्वंदृश्यत्वं त्व
मिति सर्वभूतानांदेहे आत्मनोमनससंज्ञियाणामीश्वरःस्वविषयशक्तिप्रदः न केवलमंतरैवप्रवर्तकःबहिरपिसंशक्तिमत्त्वात्तच्छक्तिप्रबोध इतिभावेनाह त्वमिति तदुक्तं विष्णुःसर्वगुणोद्भवात्कालः३१ अ
यदेति कलकामधेनावितिधातुः विष्णुःव्यापनशीलः व्याप्तस्याकाशवदुत्पातेविनाशोऽस्यातामिति नेत् ३२ अव्यय इति जातस्यदिग्विमोक्तपुरिगिस्मृतेः अंतर्गामीतिवा आत्मन्यमीति ३१ प्रवृत्त्या
देरचेतनत्वेनस्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः तत्सत्तायाअपितदधीनत्वेनतत्त्वव्यपदेशोयुक्त इतिभावेनस्तोति त्वमिति महान्महत्तत्त्वं पूर्णगुणत्वेनपुरुषशब्दवाच्योपित्वमेवेत्याह त्वमीति अध्यक्षःसाक्षी सशक्तिर्
व्यनक्ति सर्वैति सर्वज्ञेनाणांकारणभूतानिमाणाश्चार्थःखंडायुरित्यादीनिविकारशब्दवाच्यानवेत्तिजानातितत्त्वेनपश्यतीतिसर्वज्ञत्रविकारवित् ३२ नन्वव्यक्तोहरितिपुरस्तादुदीरिततत्कथं दृश्यतेस्वप्न
याबुद्रथेतीन्द्रियविषयत्वोक्तेरत्राह गृह्यमाण इति स्वयमेवस्वात्मानं गृह्णातिनत्वन्य इत्यर्थः तदुक्तं स्वात्मना गृह्यमाण इति निमेवंविवेकःक्रियत इतितत्राह अग्राह्य इति विकारैःप्राकृतैःमहदहंकाराद्यभिमा
निभिःब्रह्मादिभिरग्राह्यः ननुनित्यसमीपस्थानिर्गुणादिभिर्ग्राह्येवत्पत्राह गुणैरिति सत्त्वादिभिर्गुणैःभिमानिनीभिरपि ननुवेदाहमेतंपुरुषं गृह्णातमिति श्रुतेःब्रह्माद्यवेद्यःकथमुच्यत इतितत्राह क इति अत्र
संस्थितिशब्देनउत्पत्तिर्लक्ष्यते स्थितेरुत्पत्त्यपेक्षत्वात् इहजीवराशौकःपुमान्गुणभूतस्यहरेःक्रीडायामंतरंगस्यजगतःस्थितेरुत्पत्तेःप्राक्सिद्धम् आनीदवात्स्वधयातदेकमातिश्रुतिसिद्धम् ब्रह्मविज्ञातुमर्हति

कृष्णकृष्णमहायोगिन्त्वमाद्यःपुरुषःपरः ॥ व्यक्ताव्यकमिदंविश्वंरूपंतेत्राह्मणाविदुः ३० त्वमेकःसर्वभूतानांदेहेआत्मोद्रेषेश्वरः ॥ त्वमेवकालोभगवान्
विष्णुरव्यय ईश्वरः ३१ त्वंमहान्प्रकृतिःसूक्ष्मारजःसत्त्वतमोमयी ॥ त्वमेवपुरुषोऽध्यक्षःसर्वज्ञेत्रविकारवित् ३२ गृह्यमाणैस्त्वमग्राह्योविनारैःप्राकृतैर्गुणैः ॥
कोन्विहार्हतिविज्ञातुंप्राक्सिद्धंगुणसंस्थिते ३३ तस्मैतुभ्यंभगवतेवासुदेवायवेधसे ॥ आत्मद्योतैर्गुणैश्चन्द्रमहिम्नेत्राह्मणेनमः ३४ यस्यावताराज्ञाप्यते
शरेष्वशरीरिणः ॥ तैस्तैरतुल्यातिशयैस्तिर्यग्योनिष्वसंगतैः ३५

शक्तोतिअर्हतिचेतक एवब्रह्मजानाति द्वियःसतीस्तांउमेणुंसाहुरित्यादिश्रुतिः इदमपिदर्शनंतरप्रसादनेत्यंगीकर्तव्यमेवैवैपृणुतेनेनलभ्यइतिश्रुतेः० द्वाउत्पत्तेःप्राक्सिद्धंनिर्जनत्वेनस्थितंकोनुज्ञातुमर्
तिर्लिङ्गमाभावात्कथंगुणानांज्ञापकानालिङ्गानांसंस्थितेःविनाशनात् जगतोनष्टत्वादिति ३३ ननुतद्विषयज्ञानाभावेतदुपासनाभावेनमोक्षशास्त्रव्यर्थेत्याशंक्य नमइत्येवकार्थतस्यापितर्थातिजनकत्वमती
तेरितिभावेनाह तस्माइति किंनिमित्तमेतद्विज्ञापनमितितत्राह आत्मेति आत्मनात्वयाद्योतेतेकार्यैशक्तिमत्तयाप्रकाशं तद्व्यात्मचोता तैर्गुणैःसत्त्वादिभिश्चन्द्रोभूहितः महिमायस्यसतथातरमैतुच्छेनादपि
हितयदाक्षिप्तपसरत्तन्महिनाजायतैव मिति श्रुतेः पिहितत्वमितरापेक्ष्यानस्वरयअपरिच्छिन्नत्वेनानाच्छाद्यत्वादितिभावेनाह ब्रह्मण इति तदुक्तं छान्दोग्येननुस्वस्थभगवान्पुरुषोत्तम इति वेधसेलक्ष्णे ३५
इदानींकृष्णोनामसाक्षा आराधय ॥ वतार एवनेदवदत्तवक्रश्चिच्छरीरितिज्ञापयितुर्हर्दविधाव ॥ रादेहस्थाअदेहरथाइति तत्रदेहस्थाअंतर्गाम्यादयोऽनस्याद्या अदेहस्थाइतिभावेनाह यस्येति परमहरेद
ताराःशरीरेष्वंतर्गाम्येनज्ञादंते अशरीरेणशरीरव्यतिरिक्तदाह्यरथेषुअशरीरिण मत्यादिद्वदत्तेनऽयते यैःसाधनैरित्यत्राह तैरतेरित्येयपनसोनिपमाद्यःशास्त्रविज्ञिताःतैरैतैरुत्पदेःअन्यातिशयेन
धिकैर्मनोनिपमादिभिः अतुल्यातिशयत्वंकथमत्राह तिर्यग्योनिष्वति तिर्यग्योनिपुवराज्ञादिसंबादिनीपुअलगतेःअसम्भाव्यै तदुक्तं ५१ यद्वतारादेहस्थाअदेहस्थाइतिद्विधेत्यादि यदा तैरैतैरुत्पत्तयः
यैःसाहात्म्यविशेषैःभूम्युद्धरणमंदधारणगोवर्द्धनोद्धारणलक्षणैरिति ३५

सत्त्वाहशोभवान्जनस्यभवायपुण्यलक्षणभद्राय प्रभवायप्रहृष्टवर्धनाय सांप्रतंयदुकुलेऽवतीर्णोसीत्यन्वयःआशिर्बांशुभानांपतिःपालयितादाताच भागेनांशेन ३६ इदमेवतुल्यंलक्षणादन्वयमहिमेतिभा
वेनाह नमइति ३७ भूमन्अनवच्छिन्नज्ञानानन्दस्वभाव सदानुचरावनुगतानुककारिणौचतौ अनुजानीहि अनुजानुह यदच्छयायासमदत्संगमोभवदर्शनसाधनममूतकिंपुनर्बुद्धिपूर्वकमितिभावेनाह
दर्शनमिति ३८ इतःपरश्रीमदादिकमावयोर्नभवितव्यं यतइन्द्रियाणांविषयव्यापारःस्यात्सनस्यात्किंतुतत्तुगुणादावेववाप्यादीन्द्रियव्यापारःस्यादितिप्रार्थयते वाणीति ३९ ४० सानुग्रहःशापःमोक्षल
क्षणानुग्रहसहितः ४१ मत्कृतात्मनामध्यवसन्निहितमनसाम् ४२ नरवाहोवैश्रवणःतस्यानिकेतनंयहम् ४३ बद्धोलूखलंउलूखलबद्धंश्रीकृष्णम् ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविज०कृत

सभवान्सर्वलोकस्यभवायप्रभवायच ॥ अवतीर्णोऽशभागेनसांप्रतंपतिराशिषाम् ३६ नमःपरमकल्याणनमस्तेविश्वमंगल ॥ वासुदेवायशांताययदूनां
पतयंनमः ३७ अनुजानीहिनौभूमन्सदानुचरकिंकरौ ॥ दर्शनंनौभगवतोऽङ्गपेरासिदनुग्रहात् ३८ वाणीगुणानुकथनेश्रवणौकथायांहस्तौचकर्मसुम
नस्तवपादयोर्नौ ॥ स्मृत्याशिरस्तवसुरप्रवरप्रणामेदृष्टिःसतांदर्शनेऽरतुभवतनूनाम् ३९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंसंकीर्तितस्ताभ्यांभगवान्गोकुले
श्वरः ॥ दाम्नाचोलूखलेबद्धःप्रहसन्नाहगुह्यकौ ४० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ज्ञातंमयापुर्वैतद्विषणिकरुणात्मना ॥ यच्छ्रीमदांधयोर्वाग्मिःशापःसानुग्रहः
कृतः ४१ साधूनांसमचित्तानांसुतरांमत्कृतात्मनाम् ॥ दर्शनान्नोभवेद्वंधःपुंसोऽक्ष्णोःसवितुर्यथा ४२ तद्वच्छतंमत्परमौनरवाहनिकेतनम् ॥ संजातो
मयिभावोवामीप्सितःपरमोत्सवः ४३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तौतंपरिक्रम्यप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ बद्धोलूखलमामंयजग्मतुर्दिशमुत्तराम् ४४ ॥
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेयमलार्जुनभंगोनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ गोपानंदादयःश्रुत्वाद्भयःपततोरवम् ॥ तत्रा
जग्मुःकुरुश्रेष्ठनिर्घातरवशंकिताः १ भूम्यानिपतितौतत्रददृशुर्मलार्जुनौ ॥ भभमुस्तद्विज्ञायलक्ष्यंपतनकारणम् २ उलूखलंविकर्षितंदाम्नाबद्धंचबा
लकम् ॥ कस्येदंकुतआश्चर्यमुत्पातमयकातराः ३ बालाऊचुरनेनेतिरश्मीनमुलूखलम् ॥ विकर्षतामध्यगेनपुरुषावप्यचक्षमाहि ४ नतेतदुक्तंजगृहर्न
घटेतेतितस्यतत् ॥ बालस्योत्पाटनंतर्वोःकेशिस्संदिग्धचेतसः ५ उलूखलंविकर्षितंदाम्नाबद्धंचस्वमात्मजम् ॥ विलोक्यनंदःप्रहसद्ददोविमुमोचह ६
गोपीभिःस्तोभितोऽन्यभगवान्बालवत्कचिद् ॥ उद्रायतिकचिन्मुग्धस्तद्वशोदारुयंत्रवत् ७ विभर्तिक्वचिदाज्ञप्तःपीठकोन्मानपादुकम् ॥ बाहूक्षपंच
कुरुतेस्वानांचप्रीतिमावहन् ८

टीकायांएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ हरेर्बालक्रीडाचरितचारुतरनिरवद्यतहिमश्रवणमननोपासनानिमुक्तिसाधनानिज्ञानसाधनत्वेनभवंतीतिभावेनतन्माहात्म्यमारिमन्ध्यायेनिरूप्यते तत्रादौपूर्वा
ध्यायोक्तयमलार्जुनभंगलक्षणमहिमाशेषवन्ति गोपाइत्यादिना निर्घातरवशंकिताः मेघनिर्घोषशंकिताः १ कस्यागामिफलसूचकंकुतआश्चर्यंतद्वशाद्व्यमानंयदद्भुतमविष्यदिनष्टसूचकंअष्टमात्रप्रय
क्तंउत्पातस्तन्निमित्तभयेनकातराः व्याकुलचित्ताः उत्पातइति कातराइतिक्वचित्पठंति २ ३ द्वौपुरुषौअचक्षमाहिदृष्टवतः ४ तदुक्तंबालोक्तं ५ ६ ७ तन्मानंमन्त्रंस्वपादुकंपादपीठं पादरक्षणंवा ८

तद्विदां भगवानेवायमवतीर्ण इति जानतां नारदादीनाम् ९ १० तत्र नन्दादिषु ११ इत उत्थातव्यं १२ अनश्नश्नकटश्च १३ १४ असौ कृष्णो बालकः कृष्णादन्यतमो बालको नाश्रयेतेति
यत्तदप्यच्युतरक्षणं अन्य बालकस्य मरणाभावः १५ औत्पातिकः उत्पातसंबन्धी अनर्थकरः इतो बृहद्वनात् तावत्ततः पूर्वमेव १६ पशव्यं पशुभ्यो हितं पुण्याद्रयः पुण्यवृक्षाः वृणानि वीरुधगुल्मा
नियत्रतत्तथा तद्वीरुधशब्दोऽकारांतोऽप्यस्ति पर्वताद्रीनगावगाविति च १७ युद्धं योगकुरुवं १८ १९ २० नोपेयातां समीपनागतौ २१ अजो हवीत् आह्वयामास २२ २३ २४ अ

दर्शयंस्तद्विदालोकजात्मनो भक्तवश्यताम् ॥ ब्रजस्योद्वाहयन्हर्षभगवान् बालचेष्टितैः ९ गोपवृद्धामहोत्पाताननुभूय बृहद्वने ॥ नन्दादयः समागम्य ब्रज
कार्यमर्चितयन् १० तत्रोपनन्दनामाह गोपो ज्ञानवयोधिकः ॥ देशकालार्थतत्त्वज्ञः प्रियकृद्रामकृष्णयोः ११ उत्थातव्यमितीऽस्माभिर्गोकुलस्य हितै
षिभिः ॥ आयांत्यत्रमहोत्पाताः प्रजानां नाशहेतवः १२ मुक्तः कथंचिद्राक्षस्या बालः प्राबालकोऽप्यसौ ॥ हरेरनुग्रहात् नूनमनश्चोपरि नापतत् १३
चक्रवातेन नीतोऽयं दैत्येन वियदूहता ॥ शिलायां पतितस्तत्र पस्त्रातः सुरेश्वरैः १४ यत्राग्निरेतदुभयोरन्तरं प्राप्य बालकः ॥ असावन्यतमो वापितच्चाप्य
च्युतरक्षणम् १५ यावदौत्पातिको रिष्टो ब्रजं नाभिभवेदितः ॥ तावद्बालानुपादाय यास्यामोऽद्यैव सानुगाः १६ वनं वृंदावनं नाम पशव्यं नवकाननम् ॥
गोपगोपीगवांसेव्यं पुण्याद्रिवृणवीरुधम् १७ तत्राद्यैव यास्यामः शकटांशुद्ध्वमाचिरम् ॥ गोधनान्यग्रतो यांतुमवतां यदिरोचते १८ तच्छ्रुत्वाैकधियो
गोपाः सर्वे नन्दपुरोगमाः ॥ उपनन्दवचो राजन् प्रतिनन्दं गृहान्ययुः १९ सरित्तीरगतं कृष्णं भग्नार्जुनमथाह्वयत् ॥ रामं च रोहिणीदेवी क्रीडन्तौ बालकैर्भृशम् २०
नोपेयातां यदाहूतौ क्रीडासंगेन पुत्रकौ ॥ यशोदां प्रेषयामास रोहिणी पुत्रवत्सला २१ क्रीडन्तं स्वसुतं बालैरतिवेलं सहाग्रजम् ॥ यशोदाऽजो हवीद्वीक्ष्य पुत्रस्नेह
स्तुतस्तनी २२ कृष्णकृष्णारविं दाक्षतात एहिस्तनं पिब ॥ अलं विहारैः श्रुत्वा तस्तद्भवान्भोक्तुमर्हति २३ हे रामा गच्छता त्रासु सानुजः कुलनन्दन ॥ प्रातरे
वृकताहारः क्रीडाश्रान्तोऽसि पुत्रक २४ प्रतीक्षते त्वां दाशार्हो भोक्ष्यमाणो ब्रजाधिपः ॥ एहावयोः प्रियं धेहि स्वगृहान्यात बालकाः २५ जन्मक्षतेऽद्यम
विताविप्रेभ्यो देहि गाः शुचिः ॥ धूलिधूसरितां गस्त्वं तातमज्जनमावह २६ पश्य पश्य वयस्यां स्तेमात् मृष्टान् स्वलंकृताम् ॥ त्वंचस्नातः कृताहारो विहरस्व स्व
लंकृतः २७ इत्थं यशोदा तमशेषशेषस्वरं त्वासु तस्नेहेन बद्धधीर्नृप ॥ हस्ते गृहीत्वा सहरामच्युतं नीत्वा स्ववाटं कृतवत्यथोदयम् २८ अथ नन्दः समा
हूय गोपानि दमभाषत ॥ श्रोतो वृंदावनं यामोयता भवथ माचिरम् २९ तच्छ्रुत्वाैकधियोगोपाः साधुसाध्विति वादिनः ॥ रथान् स्वान् स्वान् समायुज्यय
यूरुढपरिच्छदाः ३०

जाधिपः नन्दगोपः धेहि देहि हे बालकाः २५ धूलिधूसरितां गः धूलिधूसरितसर्वशरीरैः २६ २७ स्ववाटं स्ववज्रं २८ २९ तदुपनन्दं वचनं एकधियः एकस्मिन् बन्धे गतबुद्धयः बहूपरि
च्छदाः शकटाधिष्ठिता मांहादि साधनाः ३०

अनःसु शकटेषु ३१ ३२ नृत्पत्सुकुचेषुकुमादिकांतिर्यासांतास्तथा स्निग्धकंठयःकंठगुणोपेताः ३३ ३४ अर्धचंद्रवत् अर्धचंद्राकारवत् ३५ ३६ ३७ अविदूरेरसीपे ३८ क्षेपणेः
३९ अश्वपत्रैः पदैःपादैः कृत्रिमगोवृषैःमृदारुकुतगोवृषैः ३९ वृषायमाणौवृषवद्वर्धमानौनर्दतौवृषभशब्दकुर्वतौ अनुकृत्यविद्वेभ्य ४० ४१ ४२ अपरपादाभ्यां प्राहिणोत् ४३ कपित्थःकपि
त्थशाखायुक्तफलैः कृष्णोपारि ४४ ४५ समातराशौप्रातर्भोजनसहितौ ४६ जलाशयाभ्यां जलस्थानं महासरइत्यर्थः स्थानेभिर्मायभाशयइति महासत्त्वपहान्त्वःपराक्र गोव्यवसायोऽत्र

वृद्धान्बालान्बिभोराजन्सर्वोपस्करणानिच ॥ अनःस्वारोप्यगोपालायत्ताजातशरासनाः ३१ गोधनानिपुरस्तृशृंगाण्यापूर्थसर्नतः ॥ नूर्येषां
णमहताययुःसहपुरोहिताः ३२ गोप्योरुदरथानृत्पत्सुकुचेकुकुमाकांतयः ॥ कृष्णलीलांजगुःप्रीताःस्निग्धकंठयःसुवाससः ३३ तथायशोदारोहिण्यावे
कंशकटमास्थिते ॥ रेजतुःकृष्णरामाभ्यां तत्कथाश्रवणोत्सुके ३४ वृंदावनं संप्रविश्य सर्वकालसुखावहम् ॥ तत्रचक्रुर्ब्रजावासंशकटैरर्धचंद्रवत् ३५ वृंदा
वनं गोवर्धनं मुनापुलिनानिच ॥ वीक्ष्यासीदुत्तमाप्रीतिराममाधवो नृप ३६ एवं ब्रजौ कसंप्रीतिं त्यच्छंतौ बालवेष्टितौ ॥ कलवाक्ष्ये श्वकालनवत्स
पालौ बभूवतुः ३७ अविदूरे ब्रजभुवःसहगोपालबालकैः ॥ चारयामास तुर्वत्सानानाक्रीडापरिच्छदौ ३८ कविद्वयतौ वेणून्क्षेपेणैः क्षिपतः कचिद ॥ क
चित्पदैः किंकिणीभिः कचित्त्रिमगोवृषैः ३९ वृषायमाणौ नर्दतौ युयुधाते परस्परम् ॥ अनुकृत्य रुतैर्जैनून् चेरतुः प्राकृतौ यथा ४० कदाचैद्युना तारैव त्सां
श्वारयतोः स्वकैः ॥ वयस्यैः कृष्णबलयोर्जिघांसुर्दित्य आगमत् ४१ तं तस्मिन् रूपेण वीक्ष्य वत्स यूयगतं हरिः ॥ दर्शयन् बलुदेवा यशने मुग्धवत्सदत् ४२
गृहीत्वाऽपरपादाभ्यां सहलांगूलमच्युतः ॥ आमयित्वा कपित्थाग्रे प्राहिणो द्रत जीवितम् ४३ सकपित्थैर्महाकायः पात्यमानैः पपात ह ॥ तं वीक्ष्य
विस्मिता बालाः शशंसुः साधुसाध्विति ४४ देवाश्चोपरि संतुष्टा ववर्षुः पुष्पवर्षिणः ॥ तौ वत्सपालौ भूत्वा सर्वलोकैकपालकौ ४५ समातराशौ गोव
त्सां श्वारयंतौ विचेरतुः ॥ स्वस्वं वत्सकुलं सर्वेषां यथिष्ठं त एकदा ४६ गत्वा जलाशयाभ्यां शंपायित्वा पुर्जलम् ॥ ते तत्र ददृशुर्बालमहासत्त्वमवास्थि
तम् ४७ तत्र सुर्वज्रसंभिन्नगिरेः शृंगमिव च्युतम् ॥ सवैबको नाम महानसुरो बकरूपधृक् ४८ आगत्य तरसा कृष्णं तीक्ष्णतुंडोऽप्रसद्व शी ॥ कृष्णं महासुर
ग्रस्तं दृष्ट्वा रामादयोऽभ्रकाः ॥ बभूवुर्निद्रियाणीव विना प्राणैर्विचेतसः ४९ तं तालुमूलं प्रदहंत मग्निवज्रोपालसूनुं पितरं जगद्गुरोः ॥ चच्छर्दस्योऽतिरुषाऽक्षतं
बकस्तुं डेन हंतुं पुनरभ्यपद्यत ५० तमापतंतं सनिगृह्य तुं डयोर्दोर्भ्यो बकं ससखं मतांगतिः ॥ पश्यत्सु बालेषु ददारलीलया मुदा वहो वीरणवदिवैकसाम् ५१

यस्य सतथातं सत्वोद्धीजंतुषु छीबेव्यवसाये पराक्रमे आत्मभावेऽपि शिष्ये च द्रव्ये सत्तास्वभावयोरिति यादवः ४७ समहासत्वोपहासुरो वै एव स्युरेवंतु पुनर्नैवेत्यवधारणवाचका इत्यमरः ४८ वि
चेतसः ज्ञानहीनाः पापणकल्पाः ४९ जगद्गुरोर्हिरण्यगर्भस्य पितरं अक्षतं पुनः अतिरुषा तुं डद्वयेन कृष्णं हंतुं अभ्यपद्यत ५० कटस्योपादानं शृंगं वीरणं श्रीवृष्णं विदुरिति ५१

विसिस्मरे विसिस्ताः ५२ पूर्वस्थितयाश्रमस्थानं प्रणीयमीत्वा तद्वकासुरहिंसनलक्षणं कृष्णचरितम् ५३ कृष्णेऽतिशयेन प्रियेण आदरेण युताः वृषितेक्षणाः अलंबुद्धिराहितनेत्राः ५४ बतस्यै यतः धेभ्योभगं
तेषां विप्रिप्लवतमासीदपिस्त्रि ५५ अथापितथापि एतेऽनंताभिर्भवंतप युताजिघासयाहननेच्छया एनमासाचाग्रौपतंगइव शनभइवनश्याति ५६ पुरुषेण ब्रह्मज्ञानमेवापाद्यमिति भावेनाह अहो इति
अस्त्याना भूवभितिकुतो ज्ञायत इति तत्राह गर्ग इति ५७ भवेदेनां समारदुःखम् ५८ कौमारैः कुमारवस्थासंबंधिभिः विहारैः क्रीडाविश्वैः कौमारजहौ कृष्णः तत्रापंचमाब्दाद्वाल्म्यम् आनवव
र्षास्पांगंढम् आपोहशवर्षात्कैशोरम् कश्चित्स्तंभमूलेनिलीयतिष्ठति अन्यस्तु अन्विष्यतं दृष्ट्वा यद्वातीति याक्रीडाः तान्निलायनम् हस्तेन स्वशरीरेण वामृत्तिकया वाजन् निवारणं सेतुबंधः यथार्कटोवा
नरो विटपाद्विडपांतरं उत्प्लवति उत्पतति तथाऽकाशे उत्तुंगमृत्तिकात्तर्शिशुमारकारोपारिशिरसि पद्मेन शयपतनमुत्प्लवनम् पांशुभितौ माणिनिधाय तदुपरि हस्तनिधाय ते एकः एकस्त्वन्विष्य यद्वातीत्या

तदा बकारिं सुरलोकवासिनः समाकिरन् दनमल्लिकादिभिः ॥ समीदरे चानकशंखसंस्तवैस्तद्दीक्ष्य गोपालमुता विसिस्मरे ५२ मुक्तं बकास्यादुपलभ्य वा
ल्लकारामादयः प्राणमिदं द्वियोगणः ॥ स्थानागतं तं परिस्मर्य निर्वृताः प्रणीय वत्सान् व्रजमेत्यतज्जगुः ५३ तच्छ्रुत्वा विसिस्ता गोपागोप्यश्वातिप्रियादृताः ॥
प्रेत्यागतमिवौत्सुक्यादैक्षंत वृषितेक्षणाः ५४ अहो बतास्य बालस्य बहवो मृत्यवोऽभवन् ॥ अप्यासीद्विप्रयं तेषां कृतं पूर्वयतो भयम् ५५ अथाप्यभिभवं
त्येनं नैव ते घोरदर्शनाः ॥ जिघांसयैनमासाद्य न श्यंत्यग्रौपतंगवत् ५६ अहो ब्रह्मविदां वाचोनामत्याः संतिकर्हिंचित् ॥ गर्गो यदाह भगवान् न्वभावितथैव तत्
५७ इति नंदादयो गोपारामकृष्णकथामुदा ॥ कुर्वंतोरममाणाश्च नाविदन् भवेदेनाम् ५८ एवं विहारैः कौमारैः कौमारं जह तु व्रजे ॥ निलायनैः सेतुबंधैर्भर्कटो
त्प्लवनादिभिः ५९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे जिघांसु बकासुरवधोनाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततश्च पौगंडवयः श्रितौ व्रजे
बभूवुस्तौ पशुपालसंमतौ ॥ गाश्चारयंतौ सखिभिः सभंपदैर्देवावनपुण्यमतीव चक्रतुः १ तन्माधवो वेणुमुदीरयन् वृतो गोपैर्गृणाद्भिः स्वयं शाबलां वृतः ॥
पशून् पुरस्कृत्य पशव्यमाविशद्विहर्तुं कामः कुसुमाकरं वनम् २ तन्मंजुषोषालिमृगद्विजाकुलं महम्मनः प्रख्यपयः सरस्वता ॥ वातेन जुष्टं शतपत्रगंधिनानि
रीक्ष्य रंतुं भगवान् मनोदधे ३ सतत्र तत्रारुणपल्लवश्रिया फलप्रसूनोरुभरेण पादयोः ॥ स्पृशच्छिखान्वीक्ष्य वनस्पतीन् मुदा समयन्निवाहाग्रजमादिपूरुषः ४

दिशब्दश्रुतीतम् ५९ इति श्रीभागवतदशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रवणमननाभ्यां दुरितहरणाय हरेः पौगंडवयसि क्रियमाणं विक्रमं निरूपयत्यस्मिन् अध्याये ततः कौमा
रात्पौगंडवयः नववर्षलक्षणं वयः श्रितौ भागौ पशुपालत्वेन संमतौ योगौ १ उदीरयन् ध्वनयन् कुसुमाकरं कुसुमोत्पत्तिस्थानम् २ मंजवः मनोहराः घोषायेषाम् अलप्य मृगाश्च द्विजाश्च मंजुषोषैश्च
ल्लिमृगद्विजैः आकुलम् महतानारापणचरणारविंदानि रंतरं मनसां मनः प्रख्यं मनस्तु रयं निभ्रंलं पयोजलं स्यत तथा महम्मनः प्रख्यपयश्च तत्सरश्च महम्मनः प्रख्यपयः सरस्वतस्तस्तीति महम्मनः प्रख्य
यः सरस्वतत्वेन शतपत्राणां पद्मानां गंधोऽस्यास्तीति शतपत्रगंधीतेन वातेन वा युना ३ पल्लवारुणश्रिया युक्तयोः पादयोः प्रसूनोरुभारं स्पृशत्यः शिखः एव कराग्रकोटयोः पेषाते तथा तान्वनस्पतीन् वृक्षान्
अत्र भक्तिमरुग्रभीवाः पुरुषाः यथा पुष्पनिचयादिना मुकुंदचरणारविंदमर्चयंति तथा वृक्षाश्च पुष्पभरोपनतशास्त्राकराभैः पूजयंतीत्याक्षिप्तः शेषार्थो बोद्धव्यः ४

इमेवार्थविशदयति अहोति देववर यद्वा देवरा ब्रह्मादयः अमरादेवाः एतैरर्चितं सुमनः फलार्हणैः पुण्य फलोपायनैः आत्मनः स्वरयतमोपहत्यैश्च ज्ञाननिमित्तपापनिरासाथं तत्पुण्यमेव न तमोनि
मिच्छपापेन ६ एतोयथा देवादयो मनुष्या लिंगमवाप्य भगवंतं सेवेत तथा एते भ्रमरा अपिते धेतेषु तस्मात्स्वचरणपत्रसेवानवरतं न हातव्या मुमुक्षुभिरिति भावेनाह एतदिति अलिने भ्रमराः भ्रमराणां
पक्षमूलमलमाहर्षनीषिण इति अखिललोकतीर्थं समस्तजनस्य भ्रान्तलक्षणं कीर्तनयोग्यं युद्धे जननस्थानी पशास्त्रेष्वंभसि पावने इति च अखिलः अतल्पः लोकः प्रकाशः ज्ञानं ये पातेतथा ते पां
सेवायोग्यशास्त्रस्वागीयम् लुक्प्रकाश इति धातुः अनुपपद्यत गताविति धातुः यत्र गच्छति तत्रानुगमनलक्षणं सवां कुर्वतीत्यर्थः अनुपपदंवा मुनिगणाः सर्वज्ञानादेवादीनां गणाः वेत्तवेद्यस्य
सर्वस्य मुनिः सद्ब्रह्मादहं तत्पुत्पलमाला त्वदीपेषु वैष्णवेषु मुख्या गूढं मनुष्यलिंगधरनज इति न त्यजति ॥ ओहा कृत्पाग इति धातुः जहातीति पाठे वा व्यत्ययो बहुलुर्भिनः सत्राभिर्णयः अमराणां मा
त्मदेवं कुलदेवं अनघात्मदैवमिति पाठे अनघानां निर्दुःखानामुक्तानां आत्मदैवं मुक्तानां परमागतिः दुःखैर्नो व्यसनेष्वधर्मित्यमरः अनघेति पृथक्पदंवा ६ पूर्वोक्तमिति दिशति नृत्पतीति
शिखिनो मयूरः अन्यत्र के शशिः स धारिणः तापसाः हरिण्यः मृगत्रियः अन्यत्र हरिण्यवत्पस्ते जसाञ्जलतः आसां भारोऽस्तीति हरिण्यः परोपदेशसंबन्धेन हरिभक्तजनतापहरिण्य इत्युच्यते महेशाब्जानम

श्रीभगवानुवाच ॥ अहो जमी देववरा मरार्चितं पादांबुजं ते सुमनः फलार्हणैः ॥ नमंत्युपादाय शिखाभिः आत्मनस्तमोपहत्यैत रुजन्मयत्कृतम् ५ एतेऽलि
नस्तवयशोऽखिललोकतीर्थं गायंत जादि पुरुषानुपपद्यंते ॥ प्रायो जमी मुनिगणामवदीय मुस्या गूढं वने पि न जहत्यमरात्मदैवम् ६ नृत्पं त्यमी शिखि
ईड्य मुदा हरिण्यः कुर्वंति गोप्य इव तो प्रियमोक्षणेन ॥ सूक्तैश्च कोकिलगणा गृहमागता यधन्यावनौकस इयाहि सतां निसर्गः ७ एवं वृंदावनं कृष्णः श्रीमत्प्रतिम
नाः पशून् ॥ रेमे संचारयन्नद्रेः सरिद्रोधः सुमानुगः ८ कचिद्रायति गायत्सुमदां धालिष्वनुव्रतैः ॥ उपगीयमानचरितः सखिसंकर्षणान्वितः ९ कचिच्चकल
हंसानामनुकूजति कूजिनम् ॥ अभिनृत्यति नृत्यंतं बहिर्णं हासयन् कचिच्च १० मेघगंभीरया वाचानामभिर्दूरगान्पशून् ॥ कचिदाह्वयति प्रत्यागो गोपाल
मनोज्ञया ११ चकोरकौचचक्राह्वयति भारद्वाजा लिबर्हिणाम् ॥ अनुरौति स्म सत्त्वानां भीतवद्व्याघ्रसिंहयोः १२

निच्छेन्मोक्षमिच्छेज्जनार्दनादिति स्मृतेः हरिणीसाहिरण्यपीत्यभिधानम् तत्तत्वेक्षणेन प्रियं कुर्वति कोकिलगणाश्च सूक्तैः कर्णरम्यैः वचनैः प्रियं कुर्वतीति अन्यत्र कः ब्रह्माऽऽशिवः तपोः किलवार्ताकीर्तनं संभा
वनाचेषोऽतिको किलाऽद्रादयः परभृतः इतराणि रक्षार्थं प्राणधारिणः न स्वार्थं परमभागवता इत्यर्थः स्मार्तन्यायः गृहमिति गृहमागतायातिथये गृहिणाऽर्थपाद्यादिकदा तव्यमित्यतस्मात् वनौकसो
मादयो वा वानप्रस्थादयो वा धन्याकृतार्थाः स्वस्वं निवासमागतं त्वां समाजयंति अयं सतां जातिस्वभाव इत्याह सतां निसर्गः नितरां स्वभावः इयान् एतावान् हि यस्मात्तस्मादिदमुचितमिति भावः वैश्वान
रः प्रविशत्यतिथिर्ब्राह्मणो गृहान् तस्यैतां शांतिं कुर्वति हरिवैव स्वतोदकम् आशां प्रतीक्षेत्संतनून् तां चैष्टापूर्ते पुत्रपुत्रपुत्रसर्वान् एतदुक्तेषु रूपस्याल्पमेधसोपस्यामश्नसति ब्राह्मणो गृहे इति वार्ता संभावयोः कि
लेति पादवऽईड्य सर्वकर ७ कृष्ण एवं विधमाहात्म्यं वृंदावनमवाप्य रेमे इत्यन्यः अद्रेः पादेषु सारितो नद्यः रोधः सुधीरेषु पशून् संचारयन् ८ रतिमकारं दर्शयति कचिदिति अनुव्रतैरेनुचरैः सखिभिः संकर्षणे
न चान्वितः अनुगतः ९ हासयन् हासं जनयन् १० नामधिः प्रसूतिवारप्रयुक्तादिलक्षणैः गर्वांगोपाजानां प्रगोतः करणं ज्ञापयंत्या बोधयंत्या मनोरमया ११ व्याघ्रशार्ङ्गसिंहयोः सकाशात् भीतवत्स्वयम्
पिभीतो भवति १२

गोपस्य दत्तसंगो कपपद्वर्हणं शिरःपीठं यस्य स तथा तम् आर्येण्येष्टपादसंवाहनादिभिः विश्रामयति क्रीडाप्राप्त्येष्टनाशयति १३ रामकृष्णौ नर्तनादि कुर्वाणान् गोपालाकृत्यादिविशेषविषयेषु प्रशंसतुः
स्वस्वलादिविषये हस्तौ वलगतः उत्प्लुवतः १४ नियुद्धं बाहुवल्लीग्रहणादिद्रव्ययुद्धं १५ १६ महात्मनः कृष्णस्य मनोहराणि स्नेहेन छिन्ना आद्राधियोषेपाते तथा १७ बालशीलामुपसंहरति एवमिति स्व
मायया खेच्छयैव निगूढात्ममतिः प्रच्छन्नस्वरूपानुभवः अन्यापेक्षयति शेषः ग्राम्यैः पूर्वजनैः किमर्थं यं वक्तव्यमत्राह ग्राम्यवदिति धर्मइति शेषः १८ शुकः परीक्षितमाह धन्येयमिति कस्माद्वन्येत्यत्राह तु
गवीरुधइति तस्य कृष्णस्य पादौ स्पृशंतीति तत्पादस्पृशः कर्जनस्यै अभिभृष्टा अभितः श्रिताः लूना इत्यर्थः नद्यादयो दयासहितैरवलोकैरवलोकिताः गोप्प्यः श्रीर्यदुजयोरंतरं वलस्थलं स्पृहयतीति यत्स्पृहात्
स्मिन्भुजयोरंतरं रेणमध्ये आलिंगिता इति यत्तस्मादियं पृथिवी तद्गताः पदार्थाश्च धन्या इत्यर्थः १९ यद्वैकार्यार्थं भवतीति हनिता तच्छेषं वक्तुमुपक्रमते श्रीदामेति सुबल आशोकश्च कृष्णश्चाद्यायेषां ते तथा तान्

क्वचिक्कीडापरिश्रांतं गोपोत्संगोपवर्हणम् ॥ स्वयं विश्रामयत्यार्यपादसंवाहनादिभिः १३ नृत्यतोगायतो वापि वल्गतो युद्धवतो मिथः ॥ गृहीतहस्तौ
गोपालान् हस्तौ प्रशंसतुः १४ क्वचित्पल्लवतल्पेषु नियुद्धश्रमकश्चितः ॥ वृक्षमूलाश्रयः शेतो गोपोत्संगोपवर्हणः १५ पादसंवाहनं च कुक्केचिदस्य महा
त्मनः ॥ अपरेहतपाप्मानो व्यजनैः समवीजयन् १६ अन्येतदनुकृपाणि मनोज्ञानि महात्मनः ॥ गायंति स्म महाराजस्नेहं छिन्नधियः शनैः १७ एवं निगू
ढात्ममतिः स्वमायया गोपात्मजत्वं चरितैर्विदं बयन् ॥ रेमेरमालालितपादपल्लवो ग्राम्यैः समग्राभ्यवदीशचेष्टितम् १८ श्रीशुक उवाच ॥ धन्येयमद्य धरणी
तृणवीरुधस्तत्पादस्पृशोऽहुमलताः करजाभिमुष्टाः ॥ नद्योऽद्रयः खगमृगाः सद्यः बलोकैर्गोप्योऽन्तरेण भुजयोरपि यत्स्पृहा श्रीः १९ श्रीदामानामगोपालो
रामकेशवयोः सखा ॥ सुबल आशोककृष्णाद्यान् गोपान् प्रेम्णे दमब्रवीत् २० रामराम महाबाहो कृष्णदुष्टनिवर्हण ॥ इतो विदूरसुमहद्वनंतालालि संकुलम् २१
फलानितत्रभूरीणि पतंति पतितानि च ॥ संति किं त्ववरुद्धानि धेनुकेन दुरात्मना २२ सोऽतितीव्रोऽसुरो रामहे कृष्णस्वरूपधृक् ॥ आत्मसाम्यबलैरन्यै
ज्ञातिभिर्बहुभिर्वृतः २३ तस्मात्कृतनराहाराद्वीतैर्नृभिरमित्रहन् ॥ न सेव्यं ते पशुगणैः पक्षिसंघविवाजितम् २४ विद्यंतेऽभुक्तपूर्वाणि फलानि सुरभीणि च
॥ एष वै सुरभिर्गंधो विष्णुचीनो विगृह्यते २५ प्रयच्छतानि नः कृष्णगंधलोभितचेतसाम् ॥ बांछासीन्महतीरामगम्यतां यदि शोचते २६ एवं सुहृद्वचः श्रुत्वा
सुहृत्प्रियचिकीर्षया ॥ प्रहस्य जगमतुर्गोपैर्दृष्टौ तालवनं प्रभू २७ बलः प्रविश्य बाहुभ्यां तालान् संपरिकंपयन् ॥ फलानि पातयामास मतंगजइव जीवसा २८

१० दुष्टनिवर्हणदुष्टजनान्मूलन अविदूरं निकटे तालानां आल्यापंत्यासंकुलं निबिडं ११ तत्र सरतालवने फलान्यपरिपाकं प्राप्नोतीति नेत्याह पतितानीति संतुतान्यानीयभुज्यंतामिति तत्राह किंलि
ति २२ त्रीजः क्रूरः स्वरूपं गर्दभदेहं धारयतीति स्वरूपधृक् असहायश्चेन्निष्कासनीय इति नेत्याह आत्मेति २३ कृतः नराणामाहारोपेन सतथा तस्मात् २४ शमिरभुक्तपूर्वाणि विष्वक् सर्वजावतीति वि
ष्णुचीनः सर्वत्र व्याप्तिमानित्यर्थः विशेषेण शृङ्गतेज्याणो द्विषेणेति शेषः २५ लोभ आकांक्षा लुभगार्थं शृङ्गभ्रमिकां क्षायायित्वा तुः अदनाकां क्षाचेत्कालातरे आनेष्यामीति तत्राह तांछेति २६ २७ मतंगजः
वारणः श्वेजसाबलेन अवष्टंभेन वा भोजोवष्टंभबलयोरिति २८

रासमःगर्वमः नगैर्वृक्षैःपर्वतैश्चसहितम् २९ काशब्दगर्वमजातिजं कर्णनिष्ठुरशब्दं पर्यचरन्परितोवर्तत ३० उपक्रोष्टुंकोशतिरन्नेषार्थः क्षेपुं पराक्स्थितः प्राक्मुखः ३१ पदोःपादयोःभ्राश्रणेनपरिभ्रमणकरणेन ३२ तेनसररूपामुरशरीरेण बलेनपार्श्वस्थंतालकंपयन्भग्नोभूत् किंचसचपार्श्वस्थःअन्यतालेसोन्योप्यवरंतालप्रित्येःपरंपरया ३३ बलस्यलीलयाकर्मणा उत्सृष्टेनउत्क्षिप्तैस्वरदेहेनततलाहताः ३४ अन्यस्यचित्रमपिरामस्यैतत्कर्मचित्रंनभवतीतिशुकःपरीक्षितमाह नैतदिति द्विशब्दोधरासिन्धेयंननुसर्षयतीतिप्रसिद्धेद्योतयति ३५ क्रोष्टारःक्षेपकामाः ताच्छीलिकृतान्प्रत्ययः रवजादिरवकुर्वाणावा ३६ ३७ फलप्रकरसंकीर्णातालफलसमूहेनव्याप्ता ३८ तयोःरामकृष्णयोः ३९ आदन्भक्षितवंतः ४० ४१ गोरजसाक्षुरितकुंतलैःक्षुरितकेशपाशैःबद्धानिबर्हवन्प्रसूनानिपिच्छवन्

फलानांपततांशब्दंनिशम्यासुररासभः ॥ अभ्यधावत्क्षितितलंसनगंपरिकंपयन् २९ समेत्यतरसात्स्यद्वाभ्यांपद्भ्यांवल्बली ॥ निहत्योरामिकाशब्दंमुंचर्प्यचरद्वलम् ३० पुनरासाद्यसंरब्धउपक्रोष्टुंपराक्स्थितः ॥ चरणावपरीराजबलायप्राहिणोदुषा ३१ सतंगृहीत्वाथपदोभ्रामयित्वैकपाणिनाचिक्षेपतृणराजाग्रेभ्रामणत्यक्तजीवितम् ३२ तेनाहतोमहातालःपतमानोबृहच्छिराः ॥ पार्श्वस्थंकंपयन्भग्नःसच्चान्यंसोपिचापरम् ३३ बलस्यलीलयोत्सृष्टस्वरदेहहताहताः ॥ तालाश्चकंपिरेसर्वेमहावातेरिताइव ३४ नैतच्चित्रंभगवतिद्वयनंतेजगदीश्वरे ॥ ओतप्रोतमिदंयस्मिंस्तंतुपुंगयथापटः ३५ ततःकृष्णंचरामंचज्ञातयोधेनुकस्यये ॥ क्रोष्टारोऽभ्यद्रवन्सर्वेसंरब्धाहतबांधवाः ३६ तांस्तानापततःकृष्णोरामश्चनृपलीडया ॥ गृहीतपश्चाच्चरणान्प्राहिणोत्तृणराजम् ३७ फलप्रकरसंकीर्णादैत्यदेहैर्गतासुभिः ॥ रराजभूःसतालोग्रैर्धनैरिवनभस्तलम् ३८ तयोस्तत्सुमहत्कर्मनिशम्यविविधादयः ॥ सुमुचुःपुष्पवर्षाणिचकुर्वाद्यानितुष्टुवुः ३९ अथतालफलान्यादन्मनुष्यागतसाध्वसाः ॥ तृणंचपशवश्चेरुहंतधेनुककानने ४० कृष्णःकमलपत्राक्षःपुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ स्तूयमानोऽनुगैर्गर्गैःसाग्रजोव्रजमागमत् ४१ तंगोरजश्चुरितकुंतलवद्बर्हवन्प्रसूनरुचिरेक्षणचारुहासम् ॥ वेणुकृणंतमनुगैरुपगीतकीर्तिगोप्योदिदक्षितदृशोप्यगमन्समेताः ४२ पीत्वामुकुंदमुखसारधमक्षिप्तंगैस्तापंजदुर्विरहजं व्रजयोषितोऽह्नि ॥ तत्सत्कृतिंसमधिगम्यविवेशगोष्ठंसत्रीदहासविगमोयदपांगमोक्षः ४३ तदायशोदारोहिण्यौपुत्रयोःपुत्रवत्सले ॥ यथाकालंयथाकामंव्यधत्तांपरमाशिषः ४४ विगताध्वश्रमौतत्रमज्जनोन्मर्दनादिभिः ॥ नीवीवसित्वारुचिरांदिव्यस्रगंधमंडितौ ४५ जनन्युपहृतंप्राश्यस्वादन्नमुपलालितौ ॥ संविश्यमृदुशय्यायांसुखंसुषुपतुव्रजे ४६ एवंसभगवांकृष्णोवृंदावनचरःकचिद् ॥ ययौराममृतेराजन्कालिर्दीप्तसिभिर्वृतः ४७

भवपुष्पाणिरूपसतथा गोरजश्चुरितकुंतलवद्बर्हवन्प्रसूनश्च रुचिरेक्षणचारुहासश्चरस्यसतथातम् ४२ मुकुंदस्यमुखमेवसारधमंघु सरधायोग्यंसारधं सरधामधुमसिकाप्रोक्ताइतिहलाधुयःमहि विरहजंतापंयासासमांगमोक्षःकटाक्षनीरीक्षणंजीडयासहितःसत्रीदहासौहासश्चसत्रीदहासःतस्यविगमोराहित्यविशेषणप्राप्तिर्वायस्यसतथा तासांस्तत्कृतिसत्कारसमधिगम्यप्राप्य ४३ ४४ यज्जनज्ञानं जन्यदैवं शरीरमलोद्धर्तनं नीवीवत्संवासित्वाआच्छाद्य ४५ प्रायपपीत्वा संविश्यशयित्वा ४६ इदानीं कथांतरवक्तुमुपक्रमते एवमिति ४७

निदाघातपःश्रीभर्तृभवरविकिरणभवउष्णविशेषःतेनपीडिताः ४८ उपस्पृश्यआचम्यपीत्वा ४९ ५० तथाभूतान् धृतमायान् ईक्षयादृष्ट्यासंप्रतीतस्मृतयःसम्यक्प्राप्तप्रत्यभिज्ञानाः ५१ विषंविषमि
 अजलंपीत्वापरेतस्मृतस्यस्यात्मनःपुनरुत्थानं गोविंदस्यानुग्रहपुक्तनिरिक्षणकृतमन्वमंसतन्यरूपयन् ॥ ५२ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधे विजध्वजकृतटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 हरौभक्तिमतांसंसारविषंनिर्वीर्यभवतीतिनिदर्शयितुंअनंतरातीताध्यायेसंक्षिप्तोक्तकालिपनागमर्दनमहिमानंभयं चपत्यस्मिन्नध्याये तत्रराज्ञःप्रश्नमुत्थापयितुमह विलोक्येति कृष्णांपुत्रानां कृष्णा
 हिनाकृष्णसर्पेण उदवासयत्ततोऽन्यत्रावासमकारयत् १ अगाधेअतल्लक्षणैरन्यदृष्ट्वात्निश्चीतवान् प्रसह्यदृहीतवानित्यर्थः यथायेनप्रकारेणासीदस्यकारः २ ३ अप्यमाणंकाश्यमा
 नंपयोजलंपस्मिन्हृदेसतया यस्मिन्हृदे ४ विष्णुष्मताविशेषेणदहता शुषमुषदादृशतिधातुः विषेणविशिष्टमुदंविषोदंतेनयुक्ताऊर्मयःविषोर्मयःयस्यसतथासचासौमारुतःविषोदोर्मिमारुतःतेनाभिभ

अथगावश्चगोपाश्चनिदाघातपपीडिताः ॥ दुष्टंजलंपुस्तस्यास्तृषार्ताविषदूषितम् ४८ विषांभस्तदुपस्पृश्यदैवोपहतचेतसः ॥ निपेतुर्व्यसवःसर्वेभू
 छितावैकुरुद्वह ४९ वीक्ष्यतान्वैतथामृतान्कृष्णोयोगेश्वरेश्वरः ॥ ईक्षयाऽमृतवर्षिण्यास्वनाथान्समजीवयत् ५० तेसंप्रतीतस्मृतयउत्थायचज
 लंतिकाव् ॥ आसन्सुविस्मिताःसर्वेवीक्षमाणाःपरस्परम् ५१ अन्वमंसततद्वाजंगोविंदानुग्रहेक्षितम् ॥ पीत्वाविषंपरेतस्यपुनरुत्थानमात्मनः ५२ ॥
 इति श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ श्रीशुकउवाच ॥ विलोक्यदूषितांकृष्णांकृष्णःकृष्णाहिनाविभुः ॥ तस्याविशुद्धिमन्विच्छ
 न्सर्पैतमुदवासयत् १ राजोवाच ॥ कथमंतर्जलेगाधेन्यगृह्णाद्गवानहिम् ॥ सर्वैबहुयुगादासीयथासीद्विप्रकथ्यताम् २ ब्रह्मन्भगवतस्तस्यभूमन्स्वच्छंद
 वर्तिनः ॥ गोपालोदारचरितंकस्तृप्येतामृतंजुषन् ३ श्रीशुकउवाच ॥ कालिद्यांकालियस्यासीद्भूदःकश्चिद्विषाग्निना ॥ अप्यमाणपयोयस्मिन्पतंत्युपरिगाः
 खगाः ४ विष्णुष्मताविषोदोर्मिमारुतेनाभिभर्शिताः ॥ म्रियंतेतीरगायस्यप्राणिनःस्थिरजंगमाः ५ तंचंडवेगविषवीर्यमवेक्ष्यतेनदुष्टानंदीचखलसंयम
 नावतारः ॥ कृष्णःकंदबमधिरुह्यततोऽतितुंगादास्फोटयगाढरशनोन्यपतद्विषोदे ६ सार्पहदःपुरुषसारनिपातवेगसंक्षोभितोरगविषोच्छ्वसितांबुरा
 शिः ॥ पर्यक्कुतोविषकषायविभीषणोर्मिभीमोधनुःशतमनंतबलस्यकिंतव् ७ तस्मिन्हृदेविहरतोभुजदंडघूर्णवार्धोषमंगवरवारणविक्रमस्य ॥ आश्रु
 त्यतस्त्वसदनाभिभवंससैन्यश्वधुःश्रवाःसमसरत्तममुष्यमाणः ८

शिताआवृत्यगृहीताःयस्यहृदस्य ५ तेनकालिपेन खलानांसंयमनार्थंनिग्रहार्थंअवतारोयस्यसतथा आस्फोटयद्विगुणीकृतहस्तप्रहारंकृत्वा गाढरशनःहृदबद्धकक्षप्रदेशः विषोदेविषमिश्रितज
 ले हृदइतिशेषः ६ सर्पस्यनिवासभूतहृदःसार्पहृदः पुरुषसारस्यपुरुषवरस्यपुरुषश्रेष्ठस्यपुरुषोत्तमस्येत्यर्थः निपातवेगेनसंक्षोभितस्यसंचाक्रितस्यसंस्थानास्थितिक्लिष्टस्पोरगस्यविषेणसहउच्छृ
 सितःउद्वेक्षितःअंबुराशिर्पस्यहृदस्यसतथा विषकषायेणविषकाथेनविषारोगेणवाविभीषणोर्मिभिःभयंकरतरंगैर्ममभयजनकः रागेकाथेकपायोस्त्रीनियासेसौरभेरसेइतियादवः एवंविधोहरोधनुः
 शर्ततीरस्थानमुल्लुध्यपर्यकुप्त परितःउद्विच्यगतः हरेरेतच्चित्रमित्याह अनंतबलस्येति लक्षयोजनविस्तारायामपरिमितभूषावनेपिनचोद्यंकिमुनधनुःसतमित्यर्थः ७ अंगनृपक्षगुवरवारणविक्रम
 स्यजैद्विक्रमस्य यद्वा अंगैरवयवैर्वरणीयस्यवारणस्यविक्रमइवविक्रमोयस्यसतथा तस्यहरेर्भुजदंडघूर्णवार्धोषमंगवरवारणविक्रमस्ययथा

णः असहमानः चक्षुश्चाः सर्पः संकृष्णसमसरत्संस्तवन्वाधितुमागतवानित्यर्थः बरोनाकृपजामात्रोदैवादेरीसितवृत्तइति ८ अवदातः श्यामलः अवदातोरुणैर्पित्तैश्चैते श्यावनिराश्वयइति च चछाद
आच्छादितवान् आवृतवानित्यर्थः ९ परिवर्तिपरिवेष्टितं अदृष्टचेष्टनिश्चेष्टं १० वत्सतयः गर्भाधानयोग्यवयसः ११ त्रिविधा इत्युक्तं विप्रगते दिवीत्यादिना दिवि उत्पाताः १२ १३ १४ पशुवत्तृत्तियैवातेतथा दृष्टमात्रमवधारणः १५ माधवो मधुकुञ्जो
ज्वः १६ भगवच्छणैर्हैरैः पथध्वजादिलक्षणोपेतैः पदैश्चरणन्यासैः सूचितपासूचयंत्या पदव्यामार्गेण १७ वैशद्यापपुनरुक्तं विवृणोति तइति यवोन्नीहिविशेषः अशनिर्वज्र संघोलिरशनिर्द्वयोरिसम

तप्रेक्षणीयमुकुमारघनावदातं श्रीवत्सपीतवसनं स्मितसुंदरास्यम् ॥ क्रीडंतमप्रतिभयंकमलोदरां प्रिसंदश्यमर्मसुरुषामुजगश्चछाद ९ तं नागभोगपरिवी
तमदृष्टचेष्टमालोक्यतत्प्रियसखाः पशुपाश्रुशार्ताः ॥ कृष्णेर्पितात्मसुहृदर्थकलत्रकामादुःस्नानशोकभयमूढधियोनिपेतुः १० गावोवृषावत्सतयः क्रंदमा
नाः मुहुःसिताः ॥ कृष्णन्यस्तेक्षणाभीतारुदंत्यइवतस्थिरे ११ अथव्रजेमहोत्पातास्त्रिविधाह्यतिदारुणाः ॥ उत्पेतुर्दिविभूम्यात्मन्यासन्नभयशंसिनः ॥
१२ तानालक्ष्यभयोद्विग्नागोपानंदपुरोगमाः ॥ विनारामेणगाः कृष्णज्ञात्वाचारयितुंगतम् १३ तैर्दुर्निमित्तैर्निधनं मत्वा प्राप्तमतद्विदुः ॥ तत्प्रागास्तन्म
नस्काश्चदुःखशोकभयातुराः १४ आबालवृद्धवनिताः सर्वे गपशुवृत्तयः ॥ निर्जग्मुर्गोकुलादीनाः कृष्णदर्शनलालसाः १५ तांस्तथाकातरास्वीक्ष्यभग
वान्माधवोबलः ॥ प्रहस्यकिंचिन्नोवाचप्रभावज्ञो नुजस्यसः १६ तेऽन्वेषमाणादयितं कृष्णं सूचितयापदैः ॥ भगवच्छणैर्जग्मुः पदव्यायमुनातटम् १७
तेतत्रतत्राज्यवांकुशाशनिध्वजोपपन्नानिपदानिविशपतेः ॥ मार्गं गवामन्यपदांतरांतरे निरीक्षमाणा ययुरंगसत्स्वराः १८ अंतर्हृदभुजगभोगपरीतमाराकृ
ष्णं निरीहमुपलक्ष्यजलाशयांते ॥ गोपांश्चमूढधिषणान्परितः पशूंश्चसंकंदतः परमकश्मलमापुरार्ताः १९ गोप्योनुरक्तमनसोभगवत्यनंतैतत्सौहृदस्मित
विलोकगिरःस्मरंत्यः ॥ ग्रस्तेऽहिनाप्रियतमेभृशदुःखतप्ताः शून्यं प्रियव्यतिहृतं ददृशुस्त्रिलोकम् २० ताः कृष्णमातरमपत्यमनुप्रविष्टां तुल्यव्यथाः सम
नुगृह्यशुचः स्तवंत्यः ॥ त्रस्ताव्रजप्रियकथाः कथयंत्यजासंकृष्णाननेर्पितदृशोमृतकप्रतीकाः २१ कृष्णप्राणान्निर्विशतो नं दार्दीन्वीक्ष्यतंहृदम् ॥ प्रत्यषे
धत्सभगवान् रामः कृष्णानुभावविव २२

रः विप्रगतेः प्रजापतेः कृष्णस्य गवां मार्गे कृष्णपादेनान्यस्य गोपस्य अन्यासां गवां पादेनांतरांतरे मध्ये मध्ये मिश्रितइति विशेषः गवां पादेनान्यपदेनवज्रादिलक्षणेन पदेन इतरलक्षणेन पदेनार्तांतरमध्यादि
नाभूतेवा १८ जलाशयतिहृदसमीपे परितः स्थितान् गोपानुपलक्ष्य परमकश्मलमोहम् १९ तस्य कृष्णस्य सौहृदं च स्मितं च विलोक्य गिरश्च तत्सौहृदस्मितविलोकगिरः ताः स्मरंत्यः प्रियव्यतिहृतं तं
रहितम् २० अपत्यमनुप्रविष्टां आत्मना पुरस्थितं हृदये विष्टां शरीरेण तीरे स्थितां कृष्णमातरं यशोदां समनुगृह्य परिरभ्य यशोदादुःखतुल्यव्यथाः शुचः शोकादश्रूणिसवंत्यः बाष्पधारयानर्दो कुर्वंत्यः याः
पूर्वव्रजप्रियस्य कृष्णस्य कथाः कथयंत्यः आसन्ता अधुना त्रस्ताः कृष्णाननेर्पिते तन्नाः गोप्यो मृतकप्रतीका विज्ञाता अनेनेति विशेषः २१ कृष्ण एव माणोयेषां तैतया तान् हृदं निर्दिशतः प्रवेष्टुं कामान् २२

आज्ञायज्ञात्वा उरगबंधात्सर्पकृतबंधनात् उदतिष्ठत्तुत्यतोभूत् २३ भगवत्युत्थितेसर्पकक्रियोभूदित्यत्राह तत्प्रथ्यमानेति तेनकृष्णेनप्रथ्यमानवपुषावर्धमानशरीरेणव्यथितःआत्मभोगः स्वशरीरस्यसतथाअतएवकुपितोऽतएवश्वसन्दीर्घश्वासकुर्वन् श्वसनरधेनासिकाछिद्रेविषांबरीषंविषभ्राष्ट्रंयस्यसतथा क्लीबंबरीषंभ्राष्ट्रोनाकंदुनास्वेदिनीस्त्रियामित्यमरः स्तब्धेक्षणउल्लुकेमुखेयस्यस्तथा अंगारेलातउल्लुकेइत्यमरः एवंविधोभुजंगोहरिमीक्षमाणस्तथावित्यन्वयः २४ तंअमुंसर्पपरिससारपरितश्चचार द्वेसृक्किणीओष्ठांतर्भागौ ससर्पोप्यपसरन्तिर्वगच्छन्बभ्रामचतुर्दिशपरिवर्त्तमानोभूत् २५ हतौजसंक्षीणबलं आनम्यआनम्यप्रह्वीकृत्य अमृतकलस्यचद्रस्याधिगुरुःपरमगुरुःअमृतकलानामधिकोगुरुः उद्विग्नशीलइतिभावःइदंविषोषज्ञाना

इत्थंस्वगोकुलमनन्यगतिनिरीक्ष्यसस्त्रीकुमारमतिदुःखितमात्महेतोः ॥ आज्ञायमर्त्यपदवीमनुवर्तमानःस्थित्वामुहूर्तमुदतिष्ठदुरंगबंधात् २३ तत्प्रथ्यमानवपुषाव्यथितात्मभोगस्त्यक्तोन्नम्यकुपितःस्वफणान्भुजंगः ॥ तस्थौश्वसन्श्वसनरंध्रविषांबरीषस्तब्धेक्षणाल्लुकेमुखोहरिमीक्षमाणः २४ तंजिह्वादिशिखयापरिलेहिलहानंद्वेसृक्किणीअतिकरालविषाग्निदृष्टिम् ॥ क्रीडन्नमुंपरिससारयथासर्गंदोबभ्रामसोप्यपसरन्प्रसमीक्ष्यमाणः २५ एवंपरिभ्रमहतौजसमुन्नतांसमानम्यतत्पृथुशिरस्यधिरूढआद्यः ॥ तन्मूर्धरत्ननिकरस्पर्शातिताम्रपादांबुजोऽमृतकलाधिगुरुर्नर्त २६ तंनर्तुमुद्यतमवेक्ष्यतदातदीयगंधर्वसिद्धमुनिचारणदेवबध्वः ॥ प्रीत्यामृदंगपणवानकवाद्यगीतपुष्पोपहारनुतिभिःसहसोपसेदुः २७ यद्यच्छिरोननमतेगरकालशीर्ष्णस्तत्तन्ममर्दस्वलदंडधरोऽघ्निपातैः ॥ क्षीणेबलेभगवतोल्बणमाशुवक्राद्रक्तंवमन्परमकश्मलमापनागः २८ तस्याक्षिभिर्गरलमुद्वमतःशिरस्सुयद्यत्समुन्नमतिनिःश्वसतोरुषोच्चैः ॥ नृत्यन्पदानुनमयन्सयदाबभूवपुष्पैःस्तुतोथभगवान्पुरुषःपुराणः २९ तच्चित्रतांडवविरुणफणातपत्रोरक्तंमुखैरुवमन्नृपभग्नगात्रः ॥ स्मृत्वाचरांचरगुरुंपुरुषंपुराणंनारायणंतमरणंमनसाजगाम ३० कृष्णस्यगर्भजगतोतिभ्रावसन्नपार्ष्णिप्रहारपरिरुणफणातपत्रम् ॥ दृष्ट्वाहिंराजमुपसेदुरमुष्यपत्न्यआर्ताश्लथद्वसनमृषणकेशबंधाः ३१ तंताविपन्नमनसोथपुरस्कृतार्हाःकायंनिधायभुविभूतपतिंप्रणेमुः ॥ साध्व्यःकृतांजलिपुटीःपरमस्यभर्तुर्मोक्षेच्छवःशरणदंशरणंप्रपन्नाः ॥ ३२ ॥ नागपत्न्यरुजुः ॥ न्याय्योहिदंडःकृतकिल्विषेऽस्मिस्तवावतारःखलनिग्रहाय ॥ रिपोःसुतानामापितुल्यदृष्टेर्धत्सेदमंफलमेवानुशंस्यम् ३३

धैर्यमुक्तम् २६ उपसेदुःउपस्थिताः २७ गरकालशीर्ष्णःविषेणनीलशिरसःसर्पस्य मूर्छांतुकश्मलमोहइत्यमरः २८ शिरस्सुमध्येयद्यच्छिरः समुन्नमतिस्तत्क्षिरः अनुनमयन्नृत्यन्बभूव २९ अघ्निपातविशेषेणरुणंभुजम् अरणशरणं क्षीरसागरशायीयस्तम् ३० गर्भजठेरजगद्यस्यसगर्भजगत्तस्यकृष्णस्यातिभरेणावसन्नः पीडितःपार्ष्णिगःपादपृष्ठभागोयःतेनकृतेनप्रहारेणपरिरुग्णफणातपत्रंयस्यसतथातम् ३१ पुरस्कृतार्हाःअग्रेकृतपूजनाःपरमस्यसकाशात् पत्युर्मोक्षेच्छवः ३२ दंडःशासनंन्याय्योयुक्तं रिपोःसुतानामितिषष्ठीसप्तम्यर्थेरिपोःसुतेष्वपितुल्यदृष्टेः त्वतेषूभयेष्वपराधेषुदमदंडधत्से कथंयत्सहितितत्राह फलमिति अनुशंस्यअपराधानुरूपफलंअनुग्रहलक्षणदंडकरोपीत्यन्वयः ३३

ननुनिष्ठतः कथमनुग्रहोभवतीत्यत्राह अनुग्रह इति हिशब्दएवार्थभवता सर्वपूज्येनत्वया नः अस्माकं अयमनुग्रह एव कृतो ननु विरोधः कृतः तत्त्वया क्रियमाणो दंडोऽसतामसापुत्रावानां दुष्कर्मणां तामसं
निर्मासानां कल्मषापहः स्वलुपापपरिहारक एव अमुष्यासत्त्वं कथमत्राह यदिति अमुष्यकालियनाम्नो दंडगूकत्वं तत्तत्प्राणिदंशनशीलप्रेतित्वमभूत् इति ज्ञायते यद्यस्मात्तस्मादसत्त्वं योग्यं तथा अ
तस्तेतवक्रोधः क्रोधकारणदंडो योग्यस्य देहि नोनुग्रहः संमतः अस्माभिः प्रतिपन्न इत्यन्वयः दंडोऽपि भगवच्छीर्णोऽयमैषोनुग्रहः कृत इत्यादि स्मृत्येर्भक्तिमत एवायं विशेष इति ज्ञायते ३४ यददृक्त्वापि न दुष्कर्मनिमित्त
तमपि तु पूर्वजन्मन्यत्पुण्यकृतत्वं द्विष्यतप आदिप्रभातोपनतमिदमन्यामहे अत्युक्तैः पुण्यपापैरिहैव फलमभुते यतोऽप्यगवादिप्राणिद्रोहत्वदंशनोत्पन्नपापपरिहाराय त्वल्लक्ष्म्यादिसर्वदेवतावांछितसेवाचरणस
रोजरेणुर्मदिरमूर्धाभूदिति भावेन वदंति तप इत्यादिना भूदानादिलक्षणो धर्मः सर्वेषां जीवानां प्राणभूतः सर्वान्जीवयतीति वा ३५ तप आदिपुण्यस्य पुण्यस्यानुभावोऽयमभावः अधवसाधोवा काम्यतइ
तिका माः विषयास्तान् ३६ कीदृशा विषया इति भावेन तानाहुः न नाकेति नाकस्य पृष्ठे सुकृते तु भूत्वा इमं लोकं हीनतं वा विंशतीति पारमेष्ठ्यं सखलोकः मार्गभौमं च क्रवार्तिपद इमारा माः सरथाः रातु
यी इत्यादिलक्षणं रसाधिपत्यं अस्त्रिस्वर्गं विभवम् योगसिद्धिरणिमादिलक्षणाः अपुनर्भवं अपक्रमं क्लिभ्यं मोक्षम् अपुनर्भवमात्राद्विहरिसामीप्यमुत्तममित्यादि स्मृतेः ३७ किंच बहुक्लमपि ति भावेन
अनुग्रहोऽयं भवता कृतो हि नो दंडोऽसतांते खलुकल्मषापहः ॥ यददृक्त्वं ममुष्यदेहि नः क्रोधोऽपि तेनुग्रह एव संमतः ३४ तपः सुतसं किमनेन पूर्वनिस्तमानेन
च मानेन ॥ धर्मोऽथ वा सर्वजनानु कं पयायतो भवांस्तुष्यति सर्वजीवः ३५ कस्यानुभावोऽस्य न देव विद्महे तवांघ्रिरेणुस्पर्शाधिकारः ॥ यद्वांछया श्रीर्ललना च
स्तपोविहाय कामान्सुचिरं धृतव्रता ३६ न नाकपृष्ठेन च पारमेष्ठ्यं न सर्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा वांछंति त्वत्पादरजः प्रपन्नाः ३७ त
दीशनाथापदुरापमन्यैस्तमोजनिः क्रोधवशोऽप्यनीशः ॥ संसारचक्रे भ्रमतः शरीरिणो यदीप्सितं स्याद्वि भवत्समक्षम् ३८ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय
महात्मने ॥ भूतावासाय भूताय पराय परमात्मने ३९ ज्ञानविज्ञाननिधये ब्रह्मणेऽनंतशक्तये ॥ अगुणाय विकाराय नमस्तेऽप्राकृताय च ४० का
लाय कालनाभाय कालावयवसाक्षिणे ॥ विश्वाय तदुपद्रष्ट्रे तत्कर्त्रे विश्वहेतवे ४१ भूतमात्रेन्द्रियप्राणमनोबुद्धयश्चात्मने ॥ निर्गुणेनाभिमानेन गूढस्वा
त्मानुभूतये ४२

वदंति तदिति ईशनाथशंकरस्वामिन् यद्रवत्समक्षम् भवतः साक्षात्कारं तदापदुरापम् न च क्षुषापश्यति काश्चिदेन नान्यैर्देवैर्भनसानापि वाचेत्यादि श्रुतेः साधनसामग्रीमंतरेण दुष्पापमित्यर्थः तमसा
गुणेन जनिर्जन्म यस्य स तथा अतएव क्रोधस्वभावः तथाप्यनीशोऽसमर्थः ३८ दंडोऽपि भगवच्छीर्णोऽस्ति स्मृत्यर्थमात्मनि ज्ञापयितुं कृष्णस्तुवति नम इत्यादिना भूतावासापेक्षयनेन भूतनाशेन नाशः स्य
दित्युच्यते इति शंका निवारयति भूतापेति सर्वदा विद्यमानाय भूततापामिति वातुः ३९ अविकारापेत्युक्तं समर्थयते अप्राकृतापेति ४० कालाय भक्तकामधेनवे कालनाभाय कालाश्रयाय विश्वाय रवा
धीनप्रपंचाय तस्य विश्वस्वपोपद्रष्ट्रेऽध्यक्षाय तस्य कर्त्रे अर्वांतरकारणाय प्रकृतेर्मूलकारणत्वं निवारयति विश्वहेतव इति प्रपंचस्य मूलकारणाय विश्वस्य तदधीनत्वाद्द्विष्विष्णुर्ददीर्ये त इत्यादि स्मृतेः
विश्वाय विराट्पुरुषाय तत्कर्त्रे विश्वस्योत्पादनमायाभेदकाय इत्यादि रथो न युक्तः आप्राणाणि कृत्वा दिति ४१ विश्वस्य भगवदधीनत्वविवृणोति भूतोति भूतानि पंचमात्राः शब्दादयः इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि
प्राणाः दश मनः संकल्पविकल्पलक्षणम् बुद्धिर्निश्चयहेतुरेषामाशयः रथः अन्त्यात्स्वभावो यस्य स तथा तस्मै आत्मापलो धृतिबुद्धिः स्वभावो ब्रह्मवर्णः चैत्यमरः स्थानेभिप्राय आशय इति यादवः निर्गुणेन सत्त्वा
द्विगुणजन्मरहितैवाभिमानेन ज्ञानेन गूढाभ्रकाशि तास्वात्मानुभूतिरस्य स तथा तस्मै ४२

अनेतापनिन्यायसर्वगताय सूक्ष्मायज्ञेन्द्रियाविषयाय नित्यंविभुंसर्वगतंसुसुक्ष्ममितिश्रुतेः कूटस्थायज्ञान्वदेकप्रकाराय विपश्चितेसर्वज्ञापनिपुणबुद्धयेवा नानावादानां सिद्धांतानांअनुरोधायअनुकूलवर्तमानाय वाच्योर्थः तस्यप्रतिपाद्यत्वेयोग्यत्वंवाच्यशक्तिःवाचकःशब्दःतस्यार्थप्रतिपादनसामर्थ्यतद्भूयंयस्यसतथातस्मै ४३ प्रमाणमूलायप्रत्यक्षादिप्रमाणप्रतिष्ठापकायकवयेतिर्कातदार्शनशास्त्रं वेदःधोनिर्ज्ञप्तिकारणंयस्यसतथातस्मै धोनिःस्त्रीणांभेदस्यानेकारणेतान्नक्रेपणेइतियादवः निर्देशकारणायइदं कुदादिदंनव्युपादिर्तिर्दिधक्त्रे निर्देशग्रंथयोःशास्त्रमित्यमरः प्रवृत्तायप्रवृत्तिमार्गप्रवर्तकाय निवृत्तायनिवृत्तिमार्गप्रवर्तकाय च सृष्टौप्रवृत्तायप्रलयेनिवृत्तायेतिवा उभयेषांनिगमायमार्गायविषयायेत्यर्थः अयनंपदमीमार्गःपद्याच्चविनिगद्यतेनिगमइतिहलायुधः वेदमूर्त्तयेवा निश्चायकायवा निगमो निश्चयेवेदपरेपथिवणिक्पथइतियादवः ४४ कृष्णायउत्कृष्टानंदरूपाय भक्तजनदुरितकर्षणशीलायवाशत्रूणामग्रपेवानीलवर्णायवा कृष्णःसीसाद्यलोहेषुकृष्णोनीऽलेनलेकलौ शूद्रेकाकेपिकव्यासे ध्वांतेपक्षेर्जुनेहरावित्तिच रामापरामनाम्नेअभिरामायवाप्रकृष्टद्युत्याप्रेषाय यद्वा प्रकृष्टधानाय प्रद्युम्नद्रव्यद्रदिणमितिहलायुधः । अनिरुद्धायज्ञानिनांनिरोधराहिताय ४५ गुणाःसत्त्वादयः । भक्तिज्ञानादयोवा तेषांप्रदीपायज्ञापकाय गुणात्माप्रकृतिः तस्यांस्थितःउदयःस्वरूपंयस्यसतथातस्मै गुणैःश्रोत्रादीन्द्रियजन्यज्ञानैःप्रत्युपलक्ष्यायअनुमयस्वरूपाय गुणद्रष्टृगुणसाक्षिणे स्वसंविदेस्वयंप्रकाशाय तद्ब्रह्म वेदाहंब्रह्मास्मीतिश्रुतिः अनेनाप्यस्याप्यन्योद्रष्टातस्याप्यन्यइत्यनवस्थानिरस्तेतिज्ञातव्यं ४६ अव्याकृताःव्याहृतुमशक्याःसृष्ट्यादिविहारायस्यसतथातस्मै ननुव्याहृतुमशक्यविहारश्चेत्कथंतादृशंज्ञानमत्राहुः सर्वेति सर्वैर्व्याकृताविवृतासिद्धिः स्वरूपज्ञानंयस्यसतथा स्वानुग्रहेणज्ञापितस्वरूपइत्यर्थःतस्मै यद्वा सर्वव्याकृतसिद्धयेनामरूपात्मकंजगत्सर्वव्याकृतं नमोऽनंतायसूक्ष्मायकूटस्थायविपश्चिते ॥ नानावादानुरोधायाच्यवाचकशक्तये ४३ नमःप्रमाणमूलायकवयेशास्त्रयोनये ॥ प्रवृत्तायनिवृत्तायनिगमायनमोनमः ४४ नमःकृष्णायरामायवसुदेवसुतायच ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धायसात्वतांपतयेनमः ४५ नमोगुणप्रदीपायगुणात्मस्थोदयायच ॥ गुणप्रत्युपलक्ष्यायगुणद्रष्टृस्वसंविदे ४६ अव्याकृतविहारायसर्वव्याकृतसिद्धये ॥ हृषीकेशनमस्तेस्तुमुनेभौनशीलिने ४७ परावरगतिज्ञायसर्वाध्यक्षायतेनमः ॥ अविश्वायच्चविश्वायतद्रष्टृविश्वहेतवे ४८ त्वं ह्यस्यजन्मस्थितिसंयमान्विभोगुणैरनीहोऽकृतकालशक्तिधृक् ॥ तस्मात्स्वभावात्प्रतिबोध्यस्वनःसमीक्षयामोघविहारईहसे ४९

तस्यसिद्धिरुत्पत्तिर्नैतत्सतथातस्मै मुनयेसर्वज्ञानाय मौनशीलिने असंभावितभाषणशीलराहिताय ४७ परावरगतिज्ञायकार्यकारणस्थितिज्ञाय सर्वाध्यक्षायसर्वेषामुपारिगताय अविश्वायविश्वेभ्योजीवभ्योन्यस्मै शरीरेषुप्रविष्टत्वाद्विश्वोजीवउदीर्यतइत्यादिस्मृतिः तात्पर्यात्पुनरुक्तमाहुः विश्वायेति जीवस्यजगदंतःपातित्वेपिचेतनत्वेनस्वातन्त्र्यशक्ता निवारणाप्यश्वजीवग्रहणं जीवस्यतदधीनत्वाद्विश्वेविष्णुरितिस्मृतः अस्यात्पत्त्यादिहेतुत्वाद्विश्वहेतुश्चकीर्तितइति ४८ प्रातिस्विकजीवाभीष्टदानृत्वाच्चद्रष्टृनिर्गमपंचस्यमूलकारणंहरित्युक्ततत्पृथग्युक्तमाह त्वंहीति सत्यधर्मास्त्यकर्षादितिश्रुतेः अमोघविहारस्त्वं अतएवानीहोऽकिञ्चिदधीनत्वादिगुणैरस्यजगतोजन्मादीनीहसे हियस्मादेवस्यैषस्वभावोयमाप्तकामस्यकास्पृहेतिश्रुतेः तस्मात्तवसत्यपंचसप्तृत्वस्वभावात् समीक्षयास्यगज्ञानेननोऽस्मान्प्रतिबोध्यस्वेत्यन्वयः यथातवजगत्सप्तृत्वंस्वभावस्तथास्मत्प्रतिबोध्यनमपिस्वभावोस्त्वित्याशयः लोकेस्वरूपशक्त्यभावाद्द्वारादिनामाययान्यसहाये नवाश्रमेणकर्तृत्वंनथातवेत्याशयेनाह अकृतेतिकालःकारणंज्ञानंवा अकृतावरादिना नान्यनिमित्तंस्वरूपमिति यावत् एवंविधांशक्तिधारयसीस्वरूपभूतज्ञानक्रियाशक्तिधरइत्यर्थः तदुक्तं हरेस्वरूपशक्तिर्धार्मिकालशक्तिरधीते सप्तसर्वगुणरूपत्वादिति यथा स्वाधीनत्वात्तत्त्वादिगुणैःसृष्टिकरोषितथास्त्वनियतदुर्गावायुभ्यांसंहारस्थितीकरोषीत्याशयेनोक्तं अकृतेति तयोरोपकालाधीनत्वेनकालशब्दवाच्यत्वादित्यर्थःतदुक्तं हुर्गाच्चप्यवराततःसर्वसंहारकारित्वाद्वापुःसर्वस्यजीवनात् कालाभिमानिनावेतौदुर्गावायुश्चकीर्ततावित्तिच ४९

विश्वपेत्यादिनाहेरजगदात्मकत्वमुक्तमिति मंदांशकानिरासायस्थावराज्जगमस्यपृथक्कृत्यत्रैविध्यकथनेनमिथोपिमेदस्तात्त्विकइतिदर्शनार्थतस्यभगवत्प्रतिभात्वेनसत्त्वतःस्तवनेनहरेरसिंशयिताप्रीतिर्भवतीतिभावेनाहुः तस्यैवेति यस्त्वेनमस्तुभ्यंभगवतेइत्यादिनाप्रसक्तस्तस्येतवैवाभूस्तनवःप्रतिमास्थानीयाः शांताअशांतामूढयोनयउतेतियास्त्रिधाभिन्नाअमूरित्यर्थः त्रिलोक्याज्जगमसंज्ञाविशेषः अत्रापितारतम्यमस्तीत्याहुः शांताइतिसुखांतं सुखस्वभावमेवाप्नुवंतीत्युक्तस्मात्शांतादेवाः सतामप्यवितुः तेतवप्रियाः परापूर्वेषांस्वरूपावृणक्तिवितर्जुराणोअपरेभिरेतीतिश्रुतिः प्रियस्यापितारतम्यविशेषः अतकोहिशब्दः प्रियंद्विविधंअंतर्बहिश्चेति तत्रांतःप्रियाःसंतः बहिःप्रियाअसंतः अत्रापिकश्चनविशेषः संहारहेतुत्वादसंतइषदंतःप्रियाइवस्यतिहेतुत्वात्सतांविशेषःअतःप्रियाइत्यतोघुनेतिविशेषण तदुक्तं अंतःप्रियंवहिश्चेतिद्विधाप्रिययुदात्ततमित्यादिदेवादीनांशांतात्वादिंकंसुखांतं प्राप्नुयुर्गम्यदेवाः शांताः उदीरिता इत्यादिस्मृतिसिद्धं अशांताः मानुषाः प्रोक्ताः मूढयोनयोऽसुरादित्यर्थः अवनदिकर्मणवर्तनंचप्राणमुखेनेत्याहुः स्थातुरिति कर्मप्रवर्तनार्थसर्वशरीरेषुस्थातुरीहतःइहचेष्यामितिधातुः चेष्टकत्वमीहशब्दस्यप्रवृत्तिनिमित्तं अवनशब्दस्यापितदेवातईहतःप्राणस्यसकाशात्कर्मपरीप्सयाकर्मपालने

तस्यैवतेमूस्तनवस्त्रिलोक्यांशांताअशांताउतमूढयोनयः ॥ शांताःप्रियास्तेह्यधुनाऽवितुःसतांस्थानुश्चतेकर्मपरीप्सयेहतः ५० अपराधःसकृद्वर्त्तासौ
द्वयस्वप्रजाकृतः ॥ संतुमर्हसिशांतात्मन्मूढस्यत्वामजानतः ५१ अनुगृह्णीष्वभगवन्प्राणांस्त्यजतिपन्नगः ॥ स्त्रीणांनःसाधुशोच्यानांपतिःप्राणःप्रदीय
ताम् ५२ विधेहितेकिं करीणामनुष्ठेयंतवाज्ञया ॥ यच्छ्रद्धयानुतिष्ठन्मैमुच्यतेसपुमान्भयात् ५३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंसनागपत्नीभिर्भगवान्समभिष्टु
तः॥मूर्छितंभग्नशिरसंविमसर्जौप्रिकुट्टनैः५४ प्रतिलब्धेद्रियप्राणःकालियःशनकैर्हरिम् ॥ कृच्छ्रात्समुच्छ्रसन्दीनःकृष्णप्राहकृतांजलिः ५५ वयंश्वलाःसहो
त्पत्त्यातामसादीर्घमन्यवः ॥ स्वभावोदुस्यजोनाथभूतानांयदसद्वहः५६ त्वयासृष्टमिदंविश्वंधातुर्गुणविसर्जनम् ॥ नानास्वभाववीर्यौजोयोनिवीजाशया
कृति ५७ वयंचतत्रभगवन्सर्पाजात्युरुमन्यवः ॥ कथंस्वजामस्त्वन्मायादुस्यजांमोहिताःप्रभो ५८ भवाह्निकारणंतत्रसर्वज्ञजगदीश्वर ॥ अनुग्रहंनिग्र
हं वामन्यसेतद्विधेहि नः ५९ श्रीशुकउवाच ॥ इत्याकर्ण्यदचःप्राहभगवान्कार्यमानुषः ॥ नात्रस्थेयंत्वयासर्पसमुद्रंयाहिमाचिरम् ६० सज्ञात्यपत्य
दाराद्योगोन्मिर्भुज्यतेनदी ॥ यएतत्संस्मरेन्मर्त्यस्तुभ्यंमदनुशासनम् ॥ कीर्तयन्नुभयोःसंध्योर्नयुष्मद्वयमाप्नुयात् ६१ योऽस्मिन्स्नात्वा ममाक्रीडेदे
वादींस्तर्पयेज्जलैः ॥ उपोष्यमांस्मरन्नर्चेत्सर्वपापैःप्रमुच्यते ६२

च्छयापालनं प्रवर्तनं तदिच्छया प्राणस्य सकाशात् कर्म प्रवर्तनमिच्छति भगवानित्यतः समहाविभुरित्यर्थः तदुक्तं वायोऽसकाशाज्जगतः प्रवृत्तिकामयत्यज इत्यादिप्राणस्य प्राणमिति श्रुतिश्च शब्दगृहीता ५०
सोहव्यः संतुमर्हसीति द्विवचनमादार्थस्वचापल्यप्रकटनार्थं शांतानां देवानां आत्मन्त्वामिन् मूढस्येत्यस्य विवरणं त्वामजानत इति ५१ ५२ ५३ अंग्रिकुट्टनैः अंग्रिप्रदं नैः ५४ ५५ यदसद्वहो योदुराग्र
हः ५६ धातुर्हिरण्यगर्भस्य सकाशात् गुणभूतं सज्जनं सृष्टिरस्य जगतः प्राधान्येन विष्णोरेषा सृष्टिः विष्णुः प्रधानतः सृष्टा गुणसृष्टा चतुर्मुख इति वचनात् नानास्वभावाभ्यग्रे कृष्णं कर्णं वायोऽस्ति र्यग्गमनाभि
त्यादिना नाविधाः स्वभावाः वीर्याणि पराक्रमादीनि ओजोवष्टभः बीजं शुक्रादि आशयोऽभिप्रायः एषामाकृतिः स्वरूपपस्पतत् ५७ ५८ ५९ देवकार्यार्थं धातुषा विहं वः ६० स्नां योः संध्योः ६१
ममाक्रीडे क्रीडास्थाने ६२

त्वंपूर्वयस्यसुपर्णस्यभयात्तान्नाभ्रारभणकंद्दीपं हित्वा एतद्-हृदमुपाश्रितः अथसुपर्णो मत्पादलक्षणं मत्पादलांछनमिवलांछनं यस्य स तथा तं च त्वानावात् न भक्षयेत् ६३ ६४ परार्धैरनर्घ्यत्वेनोत्तमैः ६५ ६६ ६७ ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ असमंजसं अपराधम् १ उपहार्यैः उपहारकैः गरुडादीनां पूजकैरन्यजनेन पूज्यैर्वा सर्पजनैरिहो बलिः मासि प्राप्ते मासं क्रियत इति शेषः कीदृशः वानस्पत्यः सोमिव न स्यात्ति गते क्रियमाणः अमावास्यायां क्रियमाण इत्यर्थः यद्वा वनस्पतौ क्रियमाणः सबलिः प्राङ्नागानामैकमत्येनात्परक्षणार्थं निरूपित इत्यन्वयः २ आत्मनः गोपीथाय गोपनाय आत्परक्षणाय ३ कद्रोरपत्यं काद्रवेयः जातिज्ञानार्थमिदमुक्तं कदर्थीकृत्याधिकृत्य तांबालिपूजाम् बलिशब्दः पूजार्थः स्त्रीलिङ्गः पूजायां स्त्रीबलिर्दे

द्वीपं रमणं कंहित्वा-हृदमेतदुपाश्रितः ॥ यद्वा यात्सुपर्णस्त्वां नद्यान्मत्पादलांछनम् ६३ श्रीशुक उवाच ॥ एवमुक्तो भगवता कृष्णेनाद्भुतकर्मणा ॥ तं पूजयामास मुदानागपत्न्यश्वसादरम् ६४ दिव्यांबरसङ्घमणिभिः परार्धैरपि मूषणैः ॥ दिव्यगंधानुलेपैश्च महत्योत्पलमालया ६५ पूजयित्वा जगन्नाथं प्रसाद्य गरुडध्वजम् ॥ नागराजोऽभ्यनुज्ञातः परिक्रम्य प्रणम्य च ६६ सकलत्रसुहृत्पुत्रो द्वीपमध्ये जगाम ह ॥ तदैव साऽमृतजलाय मुनानि विषाभवत् ६७ अनुग्रहाद्भगवतः क्रीडामनुज रूपिणः ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे कालियमर्दनो नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ राजोवाच ॥ नागालयं रमणं कंकस्मात्तयाजकालियः ॥ कृतं किं वा सुपर्णस्य ते नैकेनासमंजसम् १ श्रीशुक उवाच ॥ उपहार्यैः सर्पजनैर्मासि मासीहो बलिः ॥ वानस्पत्यो महाबाहो नागानां प्राङ्निरूपितः २ स्वस्वं भागं प्रयच्छंति नागाः पर्वणि पर्वणि ॥ गोपीथाय आत्मनः सर्वे सुपर्णाय महात्मने ३ विषवीर्यमदा विष्टः काद्रवेयस्तु कालियः ॥ कदर्थीकृत्य गरुडं स्वयंतं बुभुजे बलिम् ४ तच्छ्रुत्वा कुपितो राजन् भगवान् भगवत्प्रियः ॥ विजिष्वां सुमहावीर्यं कालियं समुपाद्रवत् ५ तमापतंतं तं सा विषायुधः प्रत्यभ्ययादुद्धृतनैकमस्तकः ॥ दद्विः सुपर्णव्यदशहदायुधः करालजिह्वोऽच्छसितोऽग्रलोचनः ६ तं तार्क्ष्यपुत्रः स निरस्य मन्युमां प्रचंडवेगो भयुक् दनासनः ॥ पक्षेण स व्येनहिरण्यरोचिषा जघान कद्रूसुतमुग्रविक्रमः ७ सुपर्णपक्षाभिहतः कालियोऽतीव विह्वलः ॥ हृदं विवेश कालिं द्यास्तदगम्यं दुरासदम् ८ तत्रैकदा जलचरं गरुडो भक्ष्यमीप्सितम् ॥ निवारितः सौभ्रिणा प्रसह्य क्षुधितोऽहरत् ९ मीनान्मुहुः खितान् दृष्ट्वा दीनान् मीनपतौ हते ॥ रुषया सौभ्रिः प्राह तत्र तत्क्षेममाचरन् १० अत्र प्रविश्य गरुडो यदि मत्स्यान्संसादति ॥ सद्यः प्राणैर्वियुज्येत सत्यमेतद्वीम्यहम् ११

त्यभेदेनाकर एव चेति ४ विजिष्वांसुः हंतुकामः ५ विषमे वायुधं यस्य स तथा उद्धृतनैकमस्तकः उद्धृतानेककणः दद्विः दत्तैः व्यदशत् दंशितवान् दंता एवायुधं यस्य स तथा करालजिह्वश्च उच्छसितोऽग्रलोचनश्च तथा उच्छसितः दीर्घश्चासोपेतः उग्रलोचने यस्य स तथा ६ जघान अहनत् आत्मपादैस्तद्वितवानित्यर्थः ७ कालिं द्याः यमुनायाः तेन गरुडेन भगम्यं दुरासदं पश्चाद्दीनाभितिशेषः ८ गरुडस्यागम्यत्वे निमित्तमाह तत्रेति भक्ष्यत इति भक्ष्यम् ९ तत्क्षेमं तेषां शिशूनां क्षेमं योग्यरक्षाम् १० संसादति भक्षति प्राणवियोगमरणमाप्नोतु ११

लेलिहालेलिहानःसर्पैःछदोभंगमयादेवमुक्तम् गरुडाद्रीत्यैवावात्सीत् सौमरेःशापातिक्रमणसमर्थेनतेनकिमर्थंहृदंप्रविश्यहननंनकारातीयमाशंका विष्णुनाविष्णुभक्तैश्चब्रह्मशापोनुवर्त्यते ब्राह्मणानाम्
पीडायैबलिभिःक्षत्रियादिभिरित्यादिब्रह्मांडवचनेननिस्तुषीकर्तव्या एतीद्विवक्षयावालेलिहेत्युक्तम् १२ १३ उपलभ्यद्यष्टा प्रमोदनिधुतात्मानःआनंदपूर्णात्मानःअभिरिभिरालिंगनंचक्रुःअभीत्युपसर्गात्
मुल्यामुख्यभेदोद्वेगः १४ लब्धेहाःलब्धचेष्टाः पूर्वशवमायाइत्यर्थः १५ १६ १७ नष्टाचलब्धाचप्रजायरयाःसातथाअश्रुकणान्वाष्पविदून् १८ १९ क्षुत्तृष्टासुखमुत्तमश्रेणकाशिताःअ
भिभवंप्राप्ताः उपकूलतःकूलसमीपे २० शुचिःपवनःतस्यबलेनोद्भूतःशुचिनाम्नोरुतोबलेनवावृतःपरिवेष्टितः २१ निशीथेअर्धरात्रे अनतशक्तिधृक्अमितशक्तिधृक् २२ २३ २४ २५ २६ २७ इ

तत्कालियःपरंवेदेनान्यःकश्चित्सलेलिहा ॥ अवात्सीद्वरुडाद्रीतःकृष्णेनचविवासितः १२ कृष्णंहदाद्विनिष्कांतंदिव्यस्रग्गंधमंडितम् ॥ महामणिगणा
कीर्णैर्जांबूनदपरिष्कृतम् १३ उपलभ्योत्थिताःसर्वेलब्धप्राणाइवप्रजाः ॥ प्रमोदनिधुतात्मानो गोपाः प्रीत्याभिरिभिरिरे १४ यशोदारोहिणीनंदोगोपा
गोप्यश्चकौरव ॥ कृष्णंसमेत्यलब्धेहाजासन्लब्धमनोरथाः १५ रामश्चाच्युतमालिङ्ग्यजहासास्यानुभावविव ॥ नरागावोवृषावत्सालेभिरपरमांसुदम्
१६ नंदंविप्राःसामागम्यगुरवःसकलत्रकाः ॥ उचुस्तेकालियप्रस्तोदिष्ट्यामुक्तस्तवात्मजः १७ यशोदाचमहामागानष्टलब्धप्रजासती १८ परिष्वज्यां
कमारोप्यमुमाचाश्रुकणान्बहून् १८ ततश्चास्तंगतेभानौकृष्णोवासमकल्पयत् ॥ सरामसहगोपालैर्मात्रापित्रासगोधनैः १९ ताराव्रितव्रराजेंद्रेषु
तृष्टभ्यांश्रमकर्षिताः ॥ ऊषुर्ब्रजौकसोगावःकालिद्याउपकूलतः २० एतस्मिन्नेवकालेतुव्रजेकौरवसत्तम ॥ घोरःशुचिबलोद्भूतोदावाग्निःसर्वतोवृतः
२१ सुप्तान्निशीथआवृत्यप्रदग्धुमुपचक्रमे ॥ ततउत्थायसंभ्रांतादह्यमानाव्रजौकसः २२ कृष्णययुस्तेशरणमायामनुजमीश्वरम् ॥ कृष्णकृष्णमहा
भागहेरामामितविक्रम २३ एषघोरतमोवाह्निस्तावकानग्रसतेहिनः ॥ सुदुस्तरान्नःस्वान्पाहिकालाग्नेःसुहृदःप्रभो २४ नशकुपस्त्वच्चरणंसंयत्तुमकु
तोभयम् ॥ इत्थंस्वजनवैकुण्ठ्यानिरीक्ष्यजगदीश्वरः २५ तमग्निमपिबत्तीव्रमनंतोऽनंतशक्तिधृक् ॥ अयंकृष्णःपरिवृतोज्जातिभिर्मुदितत्सभिः २६
अनुगीयमानोन्यविशद्व्रजंगोकुलमंडितम् २७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ब्रजेविक्रीडतोरेवंगोपा
लच्छद्गरूपिणोः ॥ ग्रीष्मोनामर्तुरमवन्नातिप्रेयाञ्छरीरिणः १ सचवृंदावनगुणैर्वसंतइवलक्षितः ॥ यत्रास्तेभगवान्साक्षाद्रामेणसहकेशवः २ यत्रनिर्झरनि
र्हादनिवृत्तस्वनझिलिकम् ॥ शश्वत्च्छीकरैर्जुष्टुंहुमापिप्पलमंडितम् ३

तिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ हरेर्भूमारहरणस्यपदंतंरंगकर्तुमवतीर्णशेषेणतद्वक्तुमुमक्रमते ब्रजइत्यादिना गोपालच्छद्गरूपिणोःगोपाला
वित्तिकपटशब्दिनोः रूपंशब्देपशौग्रथेशोकेवृत्तौहितादिषु सौंदर्यैचस्वभावेचेतिपादवः नातिप्रेयाञ्जातिमियतरः धर्महेतुत्वात् १ २ वसंततुल्यत्वेनिमित्तमाह यत्रेति यत्रवृंदावने निर्झ
रस्यनिर्हादेनशब्देननिवृत्तस्वनाःप्रतिलब्धस्वराःझिलिकाःक्रीडविशेषा यस्मिन्तत्तथा तस्यनिर्झरस्यसीकरैः वायुशीर्षवारिर्बिंदुभिः ३

सरित्त्नदी सरोदेवसातः एतयोः प्रसवणनिर्जरं ऊर्मिस्तरंगः एतत्संबंधिवायुनाच कङ्कालसौमधिकं कंजपथं उत्पलनीलोत्पलं एषरिणुभिः परागैः हारिणामनोहरणं यद्वा रेणूनां हारोहरणं अस्यास्तीति हारितेन निदाघवन्तर्द्धम्योभवउत्पत्तिर्यस्य स तथादवस्तापः इव परिताप इति धातुः अच्यप्रत्यये एतत्सिद्धयति वनाग्निरित्यर्थः गीकारे बह्वीत्येतद्ब्रह्मचर्यमवाति शिशाद्वलेकोमलतरुणोपेतं ४ विष्वक्त्ववर्णाः वंदांशुकराः सूर्यरश्मयः पत्रशाद्वलितबालवृणनिबिडं भुवोगतं रंजजलनियुक्तं किंकारणमत्राह अगाधेति अगाधतोयपस्याः सा अगाधतोया सा च न्हादिनी नदी तस्यास्तटे रुहैः त्रीरजातैर्वृक्षैः समततः द्रवंत्याः स्यंदमानायाः पुलिन्याः विभक्तनद्याः शाखानद्या इत्यर्थः पुलिनैर्नमिचैः सर्वदा द्रवीभूतस्य ल्वादित्यर्थः ५ ६ विरणयन्वि विधैः स्वरैर्ध्वनयन् कृष्णः तद्वनमविशदित्यन्वयः ७ धातुर्गौरिकः ८ ९ १० आमणैः मंडलाकारेण तित्तिरेल्लघनैर्दशपदान्युत्पतनैः क्षेपैः आक्षेपवचनैः पाषाणक्षेपणैर्वा आस्फोटनैः एकं हस्तं द्विगुणीकृत्येतेरेण पाणिना स्फालनानि आस्फोटनानि तैः परस्परैः पाणिना पाणिमवलं

सरित्सरः प्रसवणोर्मिवायुना कङ्कालकंजोत्पलरेणुहारिणा ॥ न विद्यते यत्र वनौकसां देवि निदाघवद्ब्रह्मचर्यमवोति शिशाद्वले ४ अगाधतोयन्हादि न तितेरुहैर्द्रवत्पुलिन्याः पुलिनैः समततः ॥ न यत्र चंदांशुकरा विषोल्बणा भुवोरसंशाद्वलितं नियुक्ते ५ श्रीमद्वनकुसुमितं न दच्चित्रमृगद्विजम् ॥ गायन्मयूरभ्रमरं कूजत्कोकिलसारसम् ६ क्रीडिष्यमाणस्तत्कृष्णो भगवान्बलसंयुतः ॥ वेणुं विरणयन्गोपैर्गोधनैः संवृतोऽविशत् ७ प्रवालबर्हस्तबकस्रग्धातुकृतभूषणाः ॥ रामकृष्णादयोगोपानद्भृत्युयुधुर्जगुः ८ कृष्णस्य नृत्यतः केचिजगुः केचिदवादयन् ॥ वेणुं पाणितलैः शृंगैः प्रशशंसुरथापरे ९ गोपजातिप्रतिच्छन्ना देवागोपालरूपिणः ॥ ईडिरेकृष्णरामौ च नटा इवनटं नृप १० आमणैर्लघनैः क्षेपैरास्फोटनविकर्षणैः ॥ चिक्रीडितुर्नियुद्धेन काकपक्षधरावुभौ ११ क्वचिन्नृत्यत्सुचान्येषु गायकौ वादकौ स्वयम् ॥ शशंसतुर्महाराजसाधुसाध्विति वादिनौ १२ क्वचिद्विल्वैः क्वचित्कुंभैः क्वचामलकमुष्णिभिः ॥ अस्पृश्यनेत्रबन्धाद्यैः क्वचिन्मृगसंगेहया १३ क्वचिच्चददुरग्लवैर्विविधैरुपहासकैः ॥ क्वचित्त्थांदोलिकया कर्हिचिन्नृपचेष्टया १४ एवंतोलोकसिद्धाभिः क्रीडाभिश्चेत्तुर्वने ॥ नद्याद्रिद्रोणिकुंजेषु पुलिनेषु सरस्सुच १५ पशूंश्चारयतो गौपैस्तद्वने रामकृष्णयोः ॥ गोप रूपी प्रलंबोऽगादसुरस्तज्जिघांसया १६ तं विद्वानपि दाशार्हो भगवान्सर्वदर्शनः ॥ अन्वमोदतत्सख्यं वधंतस्य विचिंतयन् १७ तत्रोपहूय गोपालान्कृष्णः प्राह विहारवित् ॥ हे गोपा विहरिष्यामोऽहं द्वीभूयया यथम् १८ तत्र चक्रुः परिवृढौ गोपारामजनार्दनौ ॥ कृष्णसंघट्टिनः केचिद्रोपारामस्य चापरे १९

ध्याकर्षणम् विकर्षणनियुद्धेन मल्लयुद्धेन काकपक्षधरौ अकृतचौलके शधारिणौ त्रिवृत्कृतवेणीधारिणा वित्यर्थः ११ १२ कुंभैः कुम्भफलैः वतुलाकारैः कुम्भोल्लसलके लीबिकौ शिको गुरगुलः पुमानित्यमरः पृष्ठतोधावमात्सप्रभुमशक्यं त्वं मां स्पृशेत्पुष्पापुरतोलीलया धावतीति यत्तदिदमस्पृश्यक्राडनम् वल्लेण नेत्रमाच्छाद्य मास्पृशेति निगद्यंतमुक्त्वा पुरतोभ्रमणनेत्रबन्धलीला दूरातरप्रवेशो स्थितवृक्षलक्ष्मीकृत्योभाया प्राग्वृक्षस्य रूपशीविजयी स्यादिति यं क्रीडाधावनसंज्ञेत्यादिकमादिपदग्रहीतम् १३ ददुरग्लवैः मंडकवदुत्पतनैः १४ द्रोणीनिष्क्रान्त्युत्थम् अंतर्गतानि बिडोहस्वादिकुजः निकुंजकुजौ वा लीबेलतादिपिहितोदरे इत्यमरः १५ १६ १७ यस्यो विहारस्तवं चीति १८ परिवृढौ नायकौ कृष्णसंघट्टिनः कृष्णपक्षीयाः १९

वाक्छवाहकत्वंविशदयति तत्रेति उवाहकृष्णोभगवानित्यत्रव्यत्ययेनेतव्यः श्रीदामाकृष्णयुवाहेति कुतएवंकल्प्यते हरिवंशादिवचनात् तथाप्यंधुराग्रहइतिनक्तं बहमानविरोधेतुव्य
 त्यासःशब्दतोर्थतइत्यादिनिर्णयवचनात् २० २१ २२ २३ प्रलंबःकृष्णविहायराममवहत्तत्राकारणमत्राह अविषह्यमिति २४ धरणिधरेंद्र,एवंतराजस्तद्द्वैतैरवंअतिभारवत्वंय
 स्यसत्तथातम् पुरटपरिच्छदःस्वर्णालंकारः तद्विताद्व्युमताआदित्येनचसंपुक्त-तद्विद्युमान् उडुपतिश्चंद्र-तद्वानुबुदइतीयमाशंकाअभूतोपमा यद्वा तद्विद्युमान् तद्वितायुक्तोभघरधानेप्रलव तद्विद्वत्पाने
 पुरटपरिच्छदः चंद्रस्थानीधोरामः २५ अवरोचरमित्यलुक् २६ अथकृष्णस्तवानंतरागतस्मृति, उपात्तमूलस्मरणः वज्ररंहसावज्रवेगेन २७ महारवंसमीपनव्यसुःगतप्राणः

आचेरुर्विविधाःक्रीडावाह्यवाहकलक्षणाः ॥ तत्रारोहंतिजेतारोवहंतिचपराजिताः २० वहंतोवाह्यमानाश्चचारयंतश्चगोधनम् ॥ आंढीरकं नामवटंजग्मुः
 कृष्णपुरोगमाः २१ रामसंघट्टिनेयेतुश्रीदामवृषभादयः ॥ क्रीडायांजयिनस्तांस्तानूहुःकृष्णादयोचृप २२ उवाहकृष्णोभगवान्श्रीदामानंपरा
 जितः ॥ वृषभंभद्रसेनस्तुप्रलंबोरोहिणीसुतम् २३ अविषह्यमन्यमानःकृष्णदानवपुंगवः ॥ वहन्नुदुततरंप्रागादवरोहणतःपरम् २४ तमुद्वहन्धरणि
 धरेंद्रगौरवंमहासुरोद्विगतरयोनिजंवपुः ॥ सजास्थितःपुरटपरिच्छदोबभौतद्विद्युमानुडुपतिमानिवांबुदः २५ निरीक्ष्यतद्वपुरलमंबरोचरंप्रदीप्तदृग्भृ
 कुटितटोप्रदंष्ट्रकम् ॥ ज्वलच्छिखंकटककिरीटकुंडलविषाडुतंहलधरईषद्वज्रसद २६ अथागतस्मृतिरभयोरियुंबलोविहायसाध्वैचहरंतस्मात्मनः ॥
 रुषाहनच्छिरसिद्वेनेमुष्टिनासुराधिपोगिरिमिववज्ररंहसा २७ सजाहतःसपदिविशिर्णशीर्षकोमुखाद्वमन्ध्रधिरयपस्मृतोऽसुरः ॥ महारवंव्यसुरपतत्समी
 रयन्गिरिर्यथामववतआयुधाहतः २८ दृष्ट्वाप्रलंबंनिहतंबलेनबलशालिना ॥ गोपाःसुविस्मिताआसन्साधुसाध्वितिराविणः २९ आशिषोऽभिगृणं
 तस्तेप्रशंशंस्तुतदर्हणम् ॥ प्रेत्यागतमिवाल्गिग्यप्रेमविह्वलचेतसः ३० पापेप्रलंबेनिहतेदेवाःपरमनिर्हताः ॥ अभ्यवर्षन्बलमाल्यैःशशंसुःमाधुसाध्वि
 ति ३१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेप्रलंबासुरवधोनामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ क्रीडासक्तेषुगोपेषुतद्वावोदूरचारिणीः ॥
 स्वैरंचंत्योविविशुस्तृणलोभेनगह्वरम् १ अजागावोमहिष्यश्चनिर्विशंत्योवनाहनम् ॥ मुंजाटवर्गानिविविशुःक्रंदंत्योदावतर्षिताः २ तेऽपश्यंतःपशून्गो
 पाःकृष्णरामादयस्तदा ॥ जातानुतापानविदुर्विचिन्वंतोगवांगतिम् ३ तृणैस्तस्सुरदच्छिन्नैर्गोष्पदैरंकितैर्गवाम् ॥ मार्गमन्वगमन्सर्वेनष्टजीवाविचेतसः ४

२८ बलशालिनारामेण राविणः वादिनः २९ ३० माल्यैःपुष्पैः ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायाषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ स्वभक्तजनसंसारविनाशनहरेरेवसु
 शकंनान्यस्येतिनिदर्शनायदावाग्निपानप्रकटितमाहात्म्यमस्पवक्तुमुपक्रमतेऽस्मिन्नध्याये तेषांगोपानांगावःदूरचारिणीःदूरगामिन्यःस्वैरस्वेच्छयागह्वरंगंभीरकक्षं १ मुंजाटवर्गैश्चिकाटवोशराटवो
 वा उभयंचपचुरंद्रेत्यर्थः शरोरुंजइतीरेतइतिहलायुधः दवेनतापेनतर्षिताःजलपातकामाः २ अपश्यंतः अनुतापःपश्चात्तापः विचिन्वतःअन्वेषमाणाः ३ तासांगवांसुरैःद्विःदंतैश्चिन्नै
 रंकितैःभूतलैः नष्टजीवाःजीवन्मृताः विचेतसःइतोमताःअत्रगताःइतिविधुबुदयः वौदैवेमत्तेतोयेषांतेतथा येदैवेमत्तेतसावत्तचशरणंगच्छंतइत्यर्थः ४

अष्टमार्गमार्गहिवेतस्तोगते ततोमुंजाटव्याःसंन्यवर्त्तयन्गतमार्गमेवाःगंतुकामाधमवक्षित्पथः ५ ततःकृष्णेनाकिन्कारीतितत्राह तादृति प्रतिनेदुःप्रत्याक्रोशं त्रुः ६ संसारस्तुसदाहुः
स्मकरइतिदर्शनाथैकदुःखशमनानंतरं दुःखांतरंवदति ततइति ततःगोदर्शनानंतरं धूमकेतुःआग्निःसारथिनावायुनासभीरितःप्रेरितोवार्धितः उल्बणोल्लुमुकैःक्रूरतरज्यालाभिःस्थिरजंग
मान् विलेलिहानःविशेषेणास्वादयन् ७ प्रपञ्चाःशरणमितिशेषः ८ ९ नूनमिदानीं १० ११ १२ १३ योगमायानुभावितस्वरूपसामर्थ्येनप्रभावितं अमरंजराप्रणयून्यंनारायणं
मेनिरे १४ सायाह्नेसंध्याकाले १५ यथायावान्युगशतकालः यासांगोपीनायेनगोविंददर्शनेनविनाक्षणःकालस्तावानभवत् १६ किंतत्कर्मैतितत्राह दावाग्रेरिति चशब्दःसमुच्चये दावाग्नि

मुंजाटव्यांअष्टमार्गंक्रंदमानाःस्वगोधनम् ॥ अप्राप्यतृषितायातास्ततस्तेसंन्यवर्त्तयन् ५ ताआहूताभगवतामेवगंभीरयागिरा ॥ स्वनाम्नानिनदंशु
त्वाप्रतिनेदुःप्रहर्षिताः ६ ततःसमंताद्वनधूमकेतुर्यदृच्छयाभूत्क्षयकृद्वनौकसाम् ॥ समीरितःसारथिनोल्बणोल्लुमुकैर्विलेलिहानःस्थिरजंगमान्महान्
७ तमापतंतंपरितोदवाग्निगोपाश्वगावःप्रसमीक्ष्यभीताः ॥ ऊचुःस्मकृष्णंसबलंप्रपन्नायथाहरिंमृत्युभयार्दिताजनाः ८ कृष्णकृष्णमहावीर्यहेरामामोघ
विक्रम ॥ दावाग्निनादह्यमानान्प्रपन्नांस्त्रातुमर्हथः ९ नूनंतद्वांधवाःकृष्णनचार्हृत्यवसीदितुम् ॥ वयंहिसर्वधर्मज्ञत्वन्नाथास्त्वत्परायणाः १० ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ वचोनिशम्यकृष्णंबंधूनांभगवान्हरिः ॥ निमीलयतमाभैष्टलेचनानीत्यभाषत ११ तथेतिमीलितोक्षपुभगवानग्निमुल्बणम् ॥ पीत्वामुखे
नतान्कच्छ्राद्योगाधीशोऽप्यमोचयत् १२ ततश्चतेऽक्षिण्युन्मील्यपुनर्भीडिरमाश्रिताः ॥ निशम्यविस्मिताआसन्नात्मानंगाश्चमोचिताः १३ कृष्णस्ययो
गवीर्यतद्योगमायानुभावितम् ॥ दावाग्नेरात्मनःक्षेमंवक्ष्यतेमेनिरेऽमरम् १४ गाःसंनिवर्त्यसायाह्नेसहरामोजनार्दनः ॥ वेपुंविरणयन्गोष्ठमगाद्रोपै
रभिष्टुतः १५ गोपीनांपरमानंदजासीद्रोविंददर्शने ॥ क्षणंयथायुगशतंयासांयेनविनाभवत् १६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तयोस्तदद्भुतंकर्मदावाग्नेर्मोक्ष
मात्मनः ॥ गोपाःस्त्रीभ्यःसमाचरुयुःप्रलंबवधमेवच १७ गोपवृद्धाश्चगोप्यश्चतदुपाकर्ण्यविस्मिताः ॥ मेनिरेदेवप्रवरौकृष्णरामौत्रजंगतौ १८ इति
श्रीभागवतेमहा०दश०सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ततःप्रावर्ततंप्रावृट्सर्दसच्चसमुद्रवा ॥ विद्योतमानपरिधिर्विस्फूर्जितनभस्तला
१ सांद्रनीलांबुदैर्व्योमसविद्युस्तनयित्नुभिः ॥ अस्पष्टज्योतिराच्छन्नंब्रह्मेवसगुणंबभौ २

मोक्षप्रलंबवधंचेतिद्वयमेवेत्यर्थः १७ एकशब्दः समाहारे चोन्वाचयेसमाहारइतिपादवः ब्रजंगतौकृष्णरामौदेवप्रवरौमेनिरेइत्यन्वयः १८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वज
तटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ नारायणभक्तिवैशद्यावैशद्यदृष्टान्तत्वेनप्रावृट्संतुंवर्यत्यस्मिन्ध्याये ततःप्रीप्सत्तनंतरं सर्वेषास्तत्वानास्थावरजंगमलक्षणानां पदार्थानामुद्भवोयस्यासाव
थास्त्वं द्रव्येसत्तास्वभावयोरितिपादवः विद्योतमानाः तडिंदतरेप्रकाशमानाः परिधयःपरिधिपायस्यांसातथा विस्फूर्जितंअग्निगर्जनेपेतनभस्तलंयस्याएवंविधाप्रावृट्प्रावृत्ततइत्यन्वयः १ प्रावृट्
यांतरंदर्शयति साद्रिति जलेनसांद्रनीलांबुदैराच्छन्नंव्योमनभोबभौ विद्युतास्तनयित्नुनागाजितेनसाहितैः अतएवास्पष्टसंज्ञ्योतिः परायणज्योतिरंकृतपंतधितिश्रुतिःकथमिदसगुणचतुर्युसारूपब्रह्मेव २

अष्टौमासानिति द्वितीयासप्तम्यर्थे कालाध्वनोरत्यंतसंपोगेति सूत्रात् संवत्सरमधीते कोशकुटिलानदीति प्रयोगः उदरयंजलात्मकं वसुवस्तुभूम्या विद्यमानं स्वगोभिः खराश्विभिः पीतं चाभिरेव मोक्षुमार
व्यवान् पर्जन्यो गर्जन्येऽर्थः आभ्रमन्यमानेनाभिमानी सविता लक्ष्यते पर्जन्यो गर्जन्येऽर्थः आभ्रमन्यमानेनाभिमानी सविता लक्ष्यते
ज्जापते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजाइति च ३ प्रचंडं च सनवेपिताः कपिताः जीवनं जीवनसाधनं करुणयतीति करुणाः यद्वा कृष्णस्य करुणा इव अनेन भक्तिसामग्रीयताजानावुवर्षति कृष्णकटाक्षा इति
सूचितं भवति ४ ग्रीष्मे तमः कृशासूर्यतपनेन काश्चिदगता देवेन सवित्रा भीटा सोचिता वर्षा यसीवृद्धा अपि वृद्धगता काश्चिदगता सूर्यतपःपुंसः तनुस्तत्फलकाम्यतपः फलप्राप्त्यसंपदा वर्धते अनेन प्रवृ
त्तिप्रकारमागोदशितः ५ निशामुखेषु संध्यासु सूर्यादिग्रहानमति पापेन कर्मणा अनेन दुर्जनवृद्ध्या सज्जनाभिभवोदशितः ६ पर्जन्यनिनदं मंदगर्जनमघनाद् प्राक्पूर्वं तूष्णीं शयानाः
मंडूकाः नियमो नाम मौनेन जपादिकस्तस्यात्यये अवसाने वेदाध्ययनशीला भवन्ति अनेन तिष्ठन्नुग्रहमाकाशमापैः कालो वंध्यो न कर्तव्य इति दर्शितम् ७ ग्रीष्मे शुण्यतीः शोषं गच्छत्यः शुद्धनद्यः फल्गुजलाः
अनुग्रीष्मान्तरं वर्षासु उत्पद्यवाहिन्यः जलाभि वृद्ध्या तीरमुद्रिच्यस्यंदमाना बभूवुः अस्वतंत्रस्य विषयरागादिवशंगतस्य पुसादेहो वनितादिभोगेन वर्धते अनेन रजागुणस्वभावः सूचितः ८ हरिभिः

अष्टौमासानि पीतं यद्भूम्या मुदमयं वसु ॥ स्वगोभिर्मोक्षुमारैर्भेपर्जन्यः काला आगते ३ तद्विस्वंतो महामेवाश्वं च श्वससन् वेपिताः ॥ प्राणिनां जीवनं हं वसुमु
चुः करुणा इव ४ तपः कृशादेव भीटा आसीद्वर्षा यसीमही ॥ तथैव काम्यतपस्तनुः संप्राप्य तत्फलम् ५ निशामुखेषु संध्यास्तास्तमसाभां तिनग्रहाः ॥ य
थापापेन पासं हानि हिवेदाः कलौ युगे ६ श्रुत्वा पर्जन्यनिनदं मंडूका व्यसृजंगिरः ॥ तूष्णीं शयानाः प्राग्यद्बद्धा ह्यनियमात्यये ७ आसन्नत्पयवाहिन्यः
शुद्धनद्योऽनुशुण्यतीः ॥ पुंसो यथाऽस्वतंत्रस्य देहो द्रविणसंपदा ८ हरिता हरिभिः शष्पैरिंद्रगोपैश्च लोहिताः ॥ उच्छिर्लं ध्रुवतच्छाया नृणां श्रीरिव भूरभू
व ९ क्षेत्राणि सस्यसंपद्भिः कर्षकाणां मुदं ददुः ॥ मानि नाम नुतापं वा विपत्तिं तदजानताम् १० जलस्थलौकसः सर्वे न ववारिनिषेवया ॥ अबिभ्रन् रुचिरं क
पं यथा हरिनिषेवया ११

श्यामैः शष्पैः बालवृणैः हरिता यथामल इंद्रगोपैः आषाढसमये उत्पद्यमानैः जपाकुसुमगर्भैः कृमि विशेषलौहितारक्ताच उत्कृष्टैः उत्पलैः शिलैः गुल्फविशेषपुष्पैः छात्रैर्वा कृतच्छायाकृतशोभा भूर्तृणां
श्रीरिव संपदिव बहुविधाभूदित्यन्वयः अनेन भूमिवदेक एव चेत् नो गुणविकारेण नानास्वभावमापन्न इव प्रतीयत इति संसारस्यासारत्वज्ञानेन हेतुत्वेन हरौ भक्ति कर्तव्येति सूच्यते ९ कर्षकाणां मुले
स्नानादिक्रियायावत्तमानां क्षेत्राणि केदाराः सस्यानां संपद्भिः फलोद्रेकाऽभिमुखलक्षणाभिर्मुदं ददुः वाशब्दार्थे तदजानतां लोपिक्रियाविशेषमजानतां मानिनां कृष्णाद्यभिमानवतां पुंसां तान्येव क्षेत्राणि
अतिवृष्ट्या नृष्टिभेदुरसामभ्याघमावादिना सस्यानां शेन विपत्तिमनुतापं च ददुः पुनरुत्पत्तिना शेन बीजं नष्टमित्यनुतापं इद्रियाणि विषयजालादाकृष्य हरिचरणारविंद एव मनो निदधतां क्षेत्राणि पुण्यस्थाना
निसस्य सपद्भिः ज्ञानसमुद्रैः मुदं ददति तान्येव पुण्यस्थानानि तदजानतां स्नानादिक्रियाविशेषमुद्युमानां मानिनामहंकारिणां पुसां अयोग्यानां विपत्तिं तु लक्षणा बहुल्यविचय्येयननकिमपि
फलमाप्तिं इत्यनुतापं च ददतीत्येतत्समुत्पन्नत्वास्वयं विचक्षणैः प्रोवाश्रुत्वा ज्ञात्वा हरिचरणसरोजभक्तिः कर्तव्येति सूचितम् १० जलौकसः पातालवासिनः स्थलौकसः भूलोकवासिनः किंच सर्वे अंतरीक्षादि लो
कवासिनः सदैवां संसारदुःखानि वारयतीति वारिज्ञानं न वनिदोषं वारित्वस्य निवर्तसेवयाऽभ्यासलक्षणया रुचिरं निर्दोषं रूपमविभ्रन् रुचिर्भवति कथं कारं जातया यथा यथा वद्धरिनिषेवया जातया ११

अपक्रयोगिनः अपक्रःपरिपाकप्रमाणःयोगोस्यास्तीत्यपक्रयोगीतस्य गुणयुक्तजगुणयुक् यद्वा गुणेषुविषयेषुयुक्तंति अतएवकामार्त १२ नविव्यथुःनविलीनावभूःकुतःगिरयःगिरणो
द्विरणसमर्थत्वाद्वयथाभावमात्रेनिदर्शनम् ननुबुद्धिमस्वविवक्षायां अनेनसर्वसहनशक्तिर्हरिभक्तानामेवेतिदर्शितम् १३ असंश्रिताजनैरनाक्रांताः अनेनसच्छास्त्रानिर्तरमभ्यसनीयज्ञानो
त्पत्त्येदितिव्यतिरेकनिदर्शनम् १४ चलसौहृदाश्चलस्वभावाः विद्युतःलोकोपकारित्वाल्लोकबंधुषुमेघेषुस्थैर्यस्यिरास्थितिनचकु'नापुरित्यन्वयः कामिन्यःगुणिविविधेषुपुरुषेषुइव यथा
स्थैर्यनकुर्वीतितथा विद्युद्वच्चलभक्तिर्नकत्तव्या किंतुपूर्ववत्स्थिराइतिभावः चलसौहृदाःचलस्नेहाःमानुषस्वभावोदर्शितइतिवा १५ गुणिनिशब्दगुणोपेते नीलिमगुणयुक्तेवा विद्यतिमहेंद्रस्यवि
द्यमाननिर्गुण्यपारहितधनुःअभात्तभाति कथयिव गुणव्यतिकरेजगत्सज्जनेव्यक्तेप्रवृत्तेपुरुषोनारापणोपयथागुणवान्सत्त्वादिगुणैःप्रवर्त्तमानोभाति सृष्टेःपूर्वनिर्गुणःसत्त्वादिगुणप्रवृत्तिशून्यःगुणवान्
प्रज्ञस्तज्ञानानंदादिगुणपूर्णोवा निर्गुणः देहरहितः गुणव्यतिकरेगुणवान्देहवान्पुरुषोदिरण्यगर्भोपयेतिवा १६ स्वयज्योत्स्नपाराजितैःसंध्यारामंमार्गैर्धनैश्छन्नउडुपश्चंद्रः नरराजस्वरूपाभिव्यक्ति
नाप स्वभासास्वयंप्रकाशज्ञानेनभासितयाऽभिव्यक्तया अहमत्याऽहंकारारूपया पुरुषःसंसारपीयाभिव्यक्तस्वरूपोनभवति भगवत्प्रसादानुगृहीतज्ञानलक्षणप्रकाशेनाभिव्यक्तकृपःपुरुषःस्याद्यथा

सरिद्धिःसंगतःसिंधुशुक्षोभश्चसनोर्मिमान् ॥ अपक्रयोगिनश्चित्तकामार्तगुणयुग्यथा १२ गिरयोवर्षधाराभिर्हन्यमानानविन्यथुः ॥ अभिभूयमानाव्य
सनैर्यथाधोक्षजचेतसः १३ मार्गाबभूवुःसंदिग्धास्तृणैश्छन्नाअसंश्रिताः ॥ नाभ्यस्यमानाःश्रुतयोद्विजैःकालहताइव १४ लोकाबंधुषुमेघेषुविद्युतश्चल
सौहृदाः ॥ स्थैर्यनचक्रुःकामिन्यःपुरुषेषुगुणिविव १५ धनुर्वियतिमाहेंद्रनिर्गुणचगुणिन्यभात् ॥ व्यक्तेगुणव्यतिकरेगुणवान्पुरुषोयथा १६ नरराजो
डुपश्छन्नःस्वज्योत्स्नपाराजितैर्धनैः ॥ अहमत्याभासितयास्वभासापुरुषोयथा १७ मेवागमोत्सवाहृष्टाःप्रत्यनंदञ्छिखंडिनः ॥ गृहेषुतप्तानिर्विण्णायथा
च्युतजनागमे १८ पीत्वापःपादपाःपद्मिरासन्नप्रात्ममूर्त्यः ॥ प्राक्क्षामास्तपसाश्रांतायथाकामानुसेवया १९ सरस्वशांतरोधस्तृणपुरंगापिसारसाः
गृहेष्वशांतकृत्येषुग्राम्याइवदुराशयाः २० जलौघैर्निरभिद्यंतसेतवोवर्षतीश्वरे ॥ पाखंडवामशैवाद्यैर्वेदमार्गाःकलौयुगे २१

तथाशरदालक्षणप्रकाशेनप्रकाशितमंडलश्चंद्रइतिसूचितंभवति १७ शिखंडिनोमयूराः शेषानामागमएवोत्सवः तेनदृष्टाः शेषांचत्वंप्राप्ताः कुटुंबभरणादीनातप्ताः सज्जनदर्शनाभावाग्निनावा
अतएवनिर्विण्णाःविरक्ताःसंसारहेयनुद्धियुक्ताः १८ पद्मिर्मूलेः फलैःपुष्पैःनम्रात्ममूर्त्यः शास्त्रोपशास्त्राभिर्नतस्वरूपाःप्राग्ग्रीष्मेतपसातपोमासोजिततापेनक्षामाःकृशाः यथाकामानामनुसेव
याजातेनश्रेणेआंताःइंद्रियदौर्बल्यप्राप्ताः प्राकुटुंबव्यवस्थाप्राप्ताः पादेनप्राप्तेनआत्मानंपांतिरक्षंतीतिपादपाःतपस्विनःगतिसाधनत्वंतपद्भिः शास्त्रैःअपःपुरुषार्थावाप्तिहेतुत्वात्ज्ञानरसान्पीत्वा
स्वाद्यनप्रावरुद्धावशक्नुतात्मनःपरमात्मनोमूर्तिर्ग्रहविशेषोपैस्तेतथेतिभावः यद्वाप्राक्क्षामावनिताद्यभावेनतपसाकामाग्नितापेनआताजनाः कामानुसेवया पथादिववनिनादिलाभेननिर्तरकामभो
गेनपुत्रतत्पुत्रपुष्पफलादिनानप्राप्तमूर्त्यः परायणनिजशरीरायथाभवतितथेति १९ अंगहेपरीक्षित् सारसाश्चक्रवाकाःअशातानिजैःपूगानिरोधासितौराणिपेषांतानितथा तेषुसरःस्वपि
ऊषुर्हिजलप्रवाहाभिभूततीरवासस्याशक्यत्वेपितत्रैवोपुरित्यर्थः दुराशयाःग्राम्याःप्राकृतजनाःअशांतकृत्येषुअनुपगतकृत्येषुगृहेष्ववयथावसन्ति अनेनानित्यमसारिस्वभावोदर्शितः २० पाखंडादिमतज्ञा
नेनरकसाधकमितिज्ञातव्यम् २१

वायुभिर्नुवाः भेरिताः अमृतं जलं द्विजैरीरिताः भेरिताः विटपतयोरानाजानः विशः प्रजाउदित्य काले काले कालगुणं ज्ञात्वाऽमृतं हेमाविमुचंति प्रयच्छंति अमृतं व्योमि देवाभ्यो यज्ञोपैरसायने अवाचिते जलं दुग्धे मोक्षे वेहेन्निगोरस इति यादवः यद्वा षष्ठ्यंश इति ब्राह्मणोक्तं विशो वैश्या विशपतिभ्यो राजभ्यः यथा कालं मृतं कालात्मकं धनं ददतीति २२ वर्षिष्ठं भूतवर्षोपेतं २३ स्नुतस्तनीः क्षरितस्तन्यः २४ वनौकसो गावः मृगादयो वा गुहाः ददृशुरित्यन्वयः कथं भूताः प्रमुदिताः प्रकृष्टानंदाः वनराजीराजनं यासां ताः वनराज्यः मधुच्युतः मधुवन्मधुरक्षीरं च्यवतीति मधुच्युतः गंभीरश्चासौ सत्त्वादश्च गभीरसत्त्वादाः ते न सत्त्वादेन सह वर्तमानः यद्वा वृष्टयभावसमये मधुच्युतः वनराजीर्वनपंकीः ददृशुः वृष्टौ सत्यां गुहाददृशुरिति वनौकसः किरातावागिरेर्हंतोः सत्त्वादाराक्षसाः सत्त्वादाः भावप्रधानो निर्देशः नटाराक्षसत्वेन नादसहिताः २४ अभिवर्षति सति वनस्पतिकोडे गुहायां चैव निर्विशन् चपमुजानः २५ सभोजनीयैः सह भोक्तव्यैः २७ २८ आत्मशक्त्युपवृंहितां सवर्धिताम् २९ व्यभ्राविगतयेषां स्वच्छां बुतस्य

व्यमुचंन्वायुभिर्नुवाभूतेभ्यो ह्यमृतं धनाः ॥ यथा विशो विटपतयः काले काले द्विजेरिताः २२ एवं वनंतद्वर्षिष्ठं पक्कसर्जूरजं बुमत् ॥ गोगोपालैर्वृतां रंतुं संबलः प्राविशद्वरिः ॥ २३ धेनवो मदगामिन्य ऊयोभारेण भूयसा ॥ ययुर्भगवता हूता द्रुतं प्रीत्या स्नुतस्तनीः २४ वनौकसः प्रमुदिता वनराजीर्मधुच्युतः ॥ गिरेर्गंभीरसत्त्वादा सत्त्वादा ददृशुर्गुहाः २५ ॥ क्वचिद्वनस्पतिकोडे गुहायां चाभिवर्षति ॥ निर्विशन् भगवानरे मेकं दमूलं फलाशनैः २६ दध्योदनमुपानीतं शिलायां सलिलांतिके ॥ सभोजनीयैर्बुभुजे गोपैः संकर्षणां चितः २७ शाद्वलोपरि संविश्य सर्वतो मीलितेक्षणान् ॥ वृषान्वत्सान्वत्सतरां ग्राश्वस्वोद्योभरश्रमाः २८ प्रावृष्टश्रियं हतां वीक्ष्य सर्वभूतमुदावहाम् ॥ भगवान्पूजयां चक्रे आत्मशक्त्युपवृंहिताम् २९ एवं निवसतोस्तत्र रामकेशवयोत्रे जे ॥ शरत्सममद्वयं आस्वच्छां बुभुषितां निला ३० शारद्यानीरजोत्पत्यानीराणि प्रकृतिं ययुः ॥ अश्वानामिव चेतांसि पुनर्योगनिषेवया ३१ व्योमोद्गमभ्रशा बल्यं भुवः पंकमपांमलम् ॥ शरजहार श्रमिणां कृष्णभक्तिर्यथाऽशुभम् ३२ सर्वस्वं जलदा हित्वा विरेजुः शुभ्रवर्चसः ॥ यथायत्नैषणाः शांता मुनयो मुक्तकल्मषाः ३३ गिरयो मुमुचुस्तोयं क्वचिन्नमुमुचुः शिवम् ॥ यथा ज्ञानामृतं काले ज्ञानिनो ददते नदा ३४ नैवा विदंक्षीयमाणं जलं गाधजले चराः ॥ यथायुरन्वहं क्षयं न रामूढाः कुटुंबिनः ३५

विभुषितेन विभुषा बिन्दुना युतः अनिलः स्वच्छां बुभुषितानिलः सयस्यां सा तथा ३० शारद्या शरत्संबंधे न्यानीरजानां पद्मानां उत्पत्त्या प्रकृतिं स्वच्छतां योगप्रधानां पुनर्योगनिषेवया योगाभ्यासेन ३१ शरद्वयोभ्रः अर्चं अर्थं भ्योजलस्य दातारं मेघजहार वर्षाकालो विरत इत्यर्थः ततो भ्रशा बल्यं अभ्रं जलं दधत् मेघः न तु वर्षणं कुर्वन्तं शिवमिच्छा बल्यं व्योमनिःसवर्णं जहार अभ्रच्छायाभावात् भुवः पंकं कर्दमं अपांमलं कालोत्पन्नं च अहरत् तत्तदा भ्रमोक्तानुष्ठानं यथावत् स्थितिसूचनाया अग्नियामित्युक्तं अशुभं पातकम् ३२ सर्वस्वं जलं शुभ्रवर्चसः धवलवर्णाः त्यक्ताः पुत्रादिदुष्टैषणा यैस्ते तथा ३३ शिवं जलं ज्ञानवान्पूजयन् स्थलभेदाभियापेण निरीक्षणं जनमात्माभ्यो ज्ञानिनाम् ज्ञानदानादाने योगायोगममुहुर्तामुहुर्त्तकालभेदविवक्षतेति ज्ञातव्यं ३४ गाधजले चराः अल्पजलनिःसिनो गत्यादयः प्राणिनः क्षीयमाणं शुष्यमाणं जलं दृष्ट्वा सुखेनैवा विदन् अन्वहं क्षयं क्षीयमाणं अंतर्गच्छदायुः अनेन संसारस्यानित्यत्वेन असारत्वं सूचितवान् ३५

शरदर्कः शरद्वसुसंबंधी सूर्यः तस्माज्जातः शरदर्कजः तं । कुटुंबसंबद्धतापम् ३६ वरूथः आसम् अंकुरिताः । अनात्मव्यतिरेक्तेषु जडेष्वित्यर्थः ३७ उपरते उपरतविषयव्यापारे आत्मनिमन
सि यद्वात्पे शर्वाधिपे हरौ रते सति उपरतागमः निवृत्तशस्त्रश्रवणादिकः समाधिस्थ इत्यर्थः ३८ केदारभ्यः केदारार्थभाषणैरद्रिपैः तेषामिन्द्रियाणानि रोधेन प्रत्याहारेण ३९ अहं देह इति देहाभि
मानो देहविषयज्ञानं तस्माज्जातं देहमिमानं जन्तापम् । बोधआत्मज्ञानम् मुकुन्दो यथेति शेषः दृष्टोतद्वयम् ४० समाकाशं शरदाविमलानि विशदानितारकाणि यस्मिंस्तथा । सत्त्वेन व्यवसायेन य
कसंस्त्वगुणोपेतत्वा शब्दात्मकं ब्रह्म देवस्तस्य मुख्यवाच्यः श्रीनारायणस्तदंशयतीति शब्दब्रह्मार्थदर्शनम् शब्दब्रह्महिरण्यगर्भः तस्यार्थो हेतुः कारणमिति वा ४१ अखंडमंडलपूर्णमंडलम् ४२ गरुतं
शरदमिति शेषः अर्कजनितां तापं गोप्यः कामार्कजनितां तापं नजह्वः । तत्र निमित्तं कृष्णाद्दत्तचेतसः कृष्णेनाद्दत्तचेतोयासातास्तथा ४३ पुष्पिण्यः गर्भिण्यः ऋषभैरिति पाठः वृषभैरिति पाठोऽभावस्य

गायवारिचरास्तापमविदञ्छरदर्कजम् ॥ यथादरिद्रः कृपणः कुटुम्ब्यविजितेन्द्रियः ३६ शनैःशनैर्जहुः पंकस्थलान्यासंश्ववीरुधः ॥ यथाहंमतांधीराः शरी
रादिष्वनात्मसु ३७ निश्चलांबुरभूतूष्णींसमुद्रः शरदागमे ॥ आत्मन्युपरतेयद्वन्मुनिर्व्युपरतागमः ३८ केदारैभ्यस्त्वपोगृह्णन्कर्षकादृढसेतुभिः ॥ यथा
प्राणैः स्वविज्ञानंतन्निरोधेनयोगिनः ३९ शरदर्कांशुजंतापंभूतानामुडुपोऽहरत् ॥ देहाभिमानजंबोधोमुकुंदोव्रजयोषिताम् ४० स्वमशोभतनिर्मेघशर
द्विमलतारकम् ॥ सत्त्वयुक्तं यथाचित्तं शब्दब्रह्मार्थदर्शनम् ४१ असंढमंडलव्योमिरराजोदुग्धैः शशी ॥ यथायदुपतिः कृष्णो वृष्णिचक्रैर्वृतो भुवि ४२
आश्लिष्य समशीतोष्णं प्रसूनवनमारुतम् ॥ जनास्तापंजहुर्गोप्योन कृष्णाहृतचेतसः ४३ गावो मृगाः स्वगानार्यः पुष्पिण्यः शरदाभवन् ॥ अन्वीयमाना
ऋषयैः फलैरीषकिया इव ४४ उदहृष्यन्वारिजानि सूर्येण कुमुदं विना ॥ राज्ञा तु निर्भयो लोको यथा दस्यून् विना नृप ४५ पुरग्रामेऽश्रमिणाभिद्रयागम
होत्सवैः ॥ बभौभूः पक्वसस्याढ्या कलाभ्यां नितरां हरेः ४६ वणिजोनगरात्स्वीयान्निर्गम्यार्थान् प्रपेदिरे ॥ वर्षरुद्रायथासिद्धाः स्वपिंडान्कालागते ४७
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे अष्टदशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

होदरीविवेकज्ञानशून्यत्वाच्चोक्तमित्यर्थः फलैर्बजैर्नवीयमानाः उप्यमानाः ईषत्क्रियाः शनैः क्रियमाणाः कृषिक्रिया इव फलैः स्वर्गादिलक्षणैः अनुगता ईषत्क्रिया ऊनातिरेकपरिहारार्थाः विलंबमानयागक्रिया इव लामनिष्पत्तिभोगेषु बीजेफलधनेफलइति वा ४४ ४५ इंद्रयागप्रहोतसवैः इंद्रदेवत्याग्रायणेष्टिलक्षणोत्सवैः हरेः कलाभ्यानितरांबौ आश्रमिणा अग्रिमतांष्टदस्थमात्राणां वा ४६ प्रावृषिवर्षेण रुद्राः शरादिस्वीयान्नगरात्पत्तनाभिर्गित्यार्थान् देयादेयविषयाभ्युपेक्षिते वर्षेणाब्देन तल्लक्षितकालेनेत्यर्थः रुद्राः साधनसामग्रीसंपत्तिपर्यंतकालेन प्रतिबद्धाः सिद्धाः मंत्रौषधतपःसपन्नाः पुरुषाः कालेफलदानाभिमुखलक्षणे आगते आसन्नस्वीयान्नगरात्स्वत्वेनाभिप्रतादेहाभिर्गित्यस्वर्पिंडाभिज फलानुभावयोग्यान् देहान् यथाप्रपद्यंत इत्यन्वयः वर्षोऽसीभारताद्यंबुवृष्टिपुत्रावृषिस्त्रियाभितियादवः ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

स्वयोग्यतानुसारेण हरौ ब्रह्मसाधनं भक्तिः कर्तव्येति त्रैलोक्यस्मिन् अध्याये तत्र गोपस्त्रीणां कृष्णस्नेहातिशयं वक्तुमुपक्रमते इत्थं शरत्स्वच्छजलमित्यादिना पञ्चाकराणां सुगंधोऽस्यास्तांतिपञ्चाकरसुगंधोऽति
न वायुनावीतं परितुल्यं त्रैलोक्यमुक्ताविधिना शरदास्वच्छं निर्मलं जलयस्मिन् स्तब्धतया अनेन वायोऽशैत्यं सूचितं न्यविशत्वनमिति शेषः नेति शरदिति सूत्रेण लौकिकस्यात्मनेपदविधानं न तु छांदसस्य अच्युत
इत्यनेन वनक्रीडाचभावेऽपि सुखच्युतिनां स्तीति सूचयति १ अत्र वनशब्देन वृक्षसमुच्चय उच्यते कुसुमिताः पुष्पिताः पेताः वनराजयः वृक्षपंक्तयोऽस्मिन् स्तब्धतया शुष्मिभिर्मत्तैः स्वजातिश्रेष्ठैर्वा भृंगैर्द्विजगणैः
पक्षिगणैश्च पुष्पाणि शब्दानि सरसि अस्नाततटाकाः सरितः स्यंदमानान् च महीधराः पर्वतापस्मिन् स्तब्धतया मधुपतिमधिवः एवं विधं वनमवगाह्य वेणुं वृक्षं कूजं त्यज्यः कूजनं सुरतमग्नं कर्मवर्धनं सीत्कारो
द्भवं श्रोत्रीणां गोपीनां कर्षणार्थं यमुक्तं २ महः कामः तस्योदयः अंकुरीभावः यस्यात्तन्महोदयं स्मरोदयमिति केचित् पठन्ति तद्देवगुणीतमाश्रित्य काश्चिद्ब्रह्मज्ञापः परोक्षकासाचिददृष्टश्रुतकृष्णस्य चारितं
स्वसस्त्रीभ्यो न्यवेदयन् श्रित्यन्वयः ३ वर्णयितुं कीर्तयितुं ४ हरेस्तदाकारदर्शनं च सुखहेतुं रातिभावेन तस्य स्वरूपप्रकारं वक्ति बर्हापीडमित्यादिना बर्हापिच्छमेवापीडं शस्त्रोत्तंसं यस्मिन् नत् ॥ नटवत्वर
वपुः शुभाकारं बिभ्रदिति प्रत्येकं संबंधयितव्यं स्वपदेन स्वपादेन रमत इति रमणं रमयत् रंघान् सुषिराणि ५ बर्हमेवापिच्छो यस्य स तथा वनचरवपुः किराताकार इवाकारो यस्य स तथा शुभाकारे तनौ वपुः

श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं शरत्स्वच्छजलं पद्माकरसुगंधिना ॥ न्यविशद्वायुना वीतं मगो गोपालकोऽच्युतः १ कुसुमितवनराजि शुष्मिभृंगद्विजकुलघुष्टमरः
सरिन्महीध्रम् ॥ मधुपतिरवगाह्य चारयन्माः सह पशुपालबलश्रुकूजवेणुम् २ तद्ब्रह्मज्ञि य आश्रुत्य वेणुगीतं महोदयम् ॥ काश्चित्परोक्षकृष्णस्य स्वसस्त्री
भ्यो न्यवेदयन् ३ तद्वर्णयितुं मारब्ध्याः स्मरन्त्यः कृष्णचोष्टतम् ॥ नाशकस्मरवेगेन विक्षिप्तमनसो नृप ४ बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं बिभ्रद्वा
सः कनककपिशं वैजयंतीं च मालाम् ॥ रंघान्वेणोरधरसुधया पूरयन् गोपवृंदैर्वृंदारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद्भीतीकृतिः ५ बर्हापिच्छो वनचरवपुः कर्णयोः कर्णि
कारस्ये बाहौ निहितवदनः सज्जमन्य ब्रह्मस्ते ॥ भूविन्यासां गुलिभिरणयन् गायन् गोपवृंदान् भूतग्रामं तार्हिरमयन् ब्रह्मगंधर्वमेव ६ इति वेणुरवंशराजस्य सर्वभू
तमनोहरम् ॥ श्रुत्वा ब्रजस्त्रियः सर्वावर्णयंत्यो भिरेभिरे ७ गोप्यजुः ॥ अक्षपवतां फलमिदं परं विदामः सख्यः पशून् भिनिवेशयतोर्वयस्यैः ॥ वक्रं ब्रजे
शसुतपोरनुवेणुषु यैर्यैर्निपीतमनुरक्तकटाक्षमोक्षम् ८

रिति च वनचरागोपावा कर्णयोः कर्णिकार इत्येकं पदं कंठकाल इति वत् भूवो विन्यासः भूमंगविशेषः तेन सह गुलीभिः अन्यत्र हस्ते सज्जं संकरणयन् वेणुमिति शेषः अंगुलीमीरणयस्मिन् विवक्तव्ये हस्ते
स्वच्छंदो मंगमयस्त्वं गांधर्वब्रह्मैव भरतशास्त्रोक्तप्रकारमेव गोपवृंदान् गायन् यस्मिन् विवक्तिर्भक्तोऽप्यंघातुः भूतग्रामं प्राणिसमूहं रमयन् वृंदावनं प्राविशदिति पूर्वेणान्वयः ६ अभिरेभिरे इत्यत्र यारातिः सामुख्य
तः श्रिय एव तद्गीतस्य विशेषज्ञत्वाच्च दन्यासांतदभावाच्च सादौ पचारिकमभिरमणं तदुक्तं श्रीदेवो वेणुमाश्रित्य रेमे कृष्णमुखां नृजे इत्यादि सुरा इतरमांडगा इत्यत्र इतरमांडानि वेणुमंतरेणान्यभूषणा
निशता आविष्टा इत्यर्थः इतरेषां रामादीनां वा वेणुमुखेनेपात्रे मांडं भूषाभूषणो रिति यादवः वनचरागोपावा ७ गोपस्त्रीणां वर्णनं प्रकरं दर्शयति अक्षपवतामित्यादिना यैर्वैजेशसुतयो रामकृष्णयोर्वै
क्रानेतरापीतं दृष्टिभिरिति शेषः तेषां तेषामक्षपवतां च भूषणमिदं फलं लभ्यते विदामो न परं नान्यत् फलं अन्यस्य नरकदुःखफलहेतुत्वात् हेतुः स्वकीहृदययोर्वयस्यैः पशून् भिनिवेशयतोऽनुसंधं गो
प्यजुः शेषः अनुवेणोः पञ्चाङ्गमेजुं चूं चितं अनुरक्तः स्निग्धः कटाक्षमोक्षोपां स्मस्तत्तथा ८

चतस्यप्रवालारिभिः अनुरक्तपरिधानेनविचित्रःनानाविधःवेषोपयोस्तौतथा अनुरक्तंअनुरागोदेतं पशुपालगोष्ठ्यां गोपगोष्ठ्यामध्ये गवांसमष्टिःसंवातागोष्ठ्यशालाचकथ्यतइत्युत्पलमाला च
चक्रचित्स्थलेगायमानौतिष्ठतइतिशेषः ९ हेगोप्यःअयंवेणुःकिंकुशलतपोलक्षणंआचरत् स्मेतिस्मरणंकर्नेर्वाकिमप्यस्तीतिवृत्तपूर्वजन्मनिचीर्णवा स्मृतावृत्तेनिषेधेस्मेतिच योवेणुःहाशोदरस्याधरोष्ठः
सपुसुधातपारारसंसारगमय्येयंयस्मिन्सःसरागमय्येयः तरसंभुंक्तेआस्वादयाति सदर्भाःदर्भाकुरैःसहिताःतरवःहृष्टत्वचः अस्मद्वंशपोयमितिरोमांचितसर्वगात्राःयेनवेणुनापीतावशिष्टोपोरस त
स्योयःप्रवाहोयस्मिन्सयदवाशिष्टसारसौधः तस्मिन्मार्गेकृष्णेनसंचारितेऽध्वानि अश्रुआनंदजलमुमुचुरित्यन्वयः सदर्भाः सकुशावा १० भुवोभूमेःहेसखिपट्टदावनदेवकीसुतस्यपादांबुजाभ्यालब्धा
लक्ष्मीःश्रीर्येनतत्तदेवकीसुतपदांबुजलब्धलक्ष्मि लक्ष्मेतिकेचित् लक्ष्मचिह्नंगोविंदस्वपेणुमनुवेणुस्वरानुकूलमेघनादशंकयावेणुस्वरानुकारेणवामत्तानांमपूराणांनृत्यंहृष्टा आहताःसादराश्चअनुकूलंचारि
तंयेषतितथा कृष्णचरितानुकूलचरिताश्चान्वेमनुष्यविजातीयाःसमस्ताःसत्त्वान्तवोयस्मिंस्तदाहतानुचरितान्यसमस्तसत्त्वं सत्त्वोऽस्तीतिवचनात्पुंल्लिगोप्ययंदब्दः आहतौसादरांचितावितिच ११

चूतप्रवालवर्हस्तबकोत्पलालब्जमालानुरक्तपरिधानविचित्रवेषौ ॥ मध्येविरजेतुरलंपशुपालगोष्ठ्यारंगेयथानटवरौक्कचगायमानौ ९ गोप्यःकिमा
चरदयंकुशलंस्मवेणुर्दामोदराधरसुधासरसाय्येयम् ॥ भुंक्तेस्वयंयदवाशिष्टसौधमार्गहृष्टत्वचोऽश्रुमुमुचुस्तरवःसदर्भाः १० वृंदावनंसखिभुवोवितनोति
कीर्तियद्देवकीसुतपदांबुजलब्धलक्ष्मि ॥ गोविंदवेणुमनुमत्तमयूरचृत्यंप्रेक्ष्याहतानुचरितान्यसमस्तसत्त्वम् ११ धन्याःसुमूढमतयोपिहारिण्यएतायन्नं
दनंदनमुपात्तविचित्रवेषम् ॥ आपीयवेणुरचितंचसकृष्णसाराःपूजांदधुर्विरचितंप्रणयावलोकैः १२ कृष्णांनिरीक्ष्यवनितोत्सवरूपसारंश्रुत्वाचतत्कणित
वेणुविचित्रगीतम् ॥ देव्योविमानगतयःस्मरनुन्नसाराभ्रश्यत्प्रसूनकबरामुमुहुर्विनीव्यः १३ गावश्चकृष्णमुखनिर्गतवेणुगीतंपीयूषमुत्तभितकर्णपुटैःपि
बंत्यः ॥ सानंदनम्रतनवःकवलाःस्मरत्स्थुर्गोविंदमात्मनिदृशाश्रुकृष्णान्स्रवंत्यः १४ प्रायोबतांवमुनयोविहगावनेस्मिन्कृष्णेक्षणास्तदुदितंकलवेणुगीतम्
आरुह्ययेदुमभुजान्श्रुचिरप्रवालान्शृण्वंयमीलितदृशोविगतान्यवाचः १५

सुष्ठुमहाविवेकरीहितामतिर्यासांतास्तथा कृष्णसारानुसारेणपुंल्लिगेण कांतमृगेणवासाहिताःनंदस्यनंदनं वेणोरचितंनिःसृतंस्वरंचापीयास्वाद्यप्रणयेनसहितैःअवलोकनैःदर्शनैःउन्नतमस्तकत्वाद्दयुरि
ति १२ वनितानामुत्सवभूतरूपसारंस्थिरसौंदर्यस्यसतथातं तत्सौंदर्यंयच्चस्वभावेवेति सारोबभेस्थिरांशेचेतिपादवः तेनकणितत्वात्वातेनशब्दिताद्वेणोर्वितंनिर्गतंचित्रसप्तस्वरामिश्रगीतं वींगता
वितिधातुः चित्रमाश्रयंल्लेख्योःरितियादवः देव्योदेवत्रियःस्मरेणनुबंनटंसारोधैर्यासांतास्तथाभ्रश्यत्प्रसूनकबराःविगलितपुष्पकेशभराः विगताःस्रस्ताःनीव्यःवस्त्राणवस्त्रग्रंथयोवापासांतास्त
था नीवीवस्त्रांशुकमंथ्योरितिच १३ उत्तभितकर्णपुटैःनिश्चलकणारंभभागेः कवलाःकवलसहिताः गोविंदमात्मनिहृदिस्मरंत्यःदृशानेत्रेणअश्रुविंदून्स्रवंत्यः शावस्तुतस्तनपयःकवलाइतिकेचि
त्तश्रवावस्ताः तेषांस्मरणेनस्तुताः संस्तुताःक्षीराणि कवलाःशण्प्रसाःयासांतास्तथा तस्थुरित्यन्वयः कवलाःआसासंतातिकवलाः अर्शआद्यच् आज्ञाद्यतष्टावितिटाप्रत्ययेकृतेकवलेतिरूपं
सिद्धंभवति जायाशब्दवदितिवा १४ विगतास्त्यक्ताःस्वजातिसिद्धावाचैर्येस्तेविगतान्यवाचोपुत्तभौनाहत्यर्थःवत्तआश्रयमिदं हेअंबपाक्षिणामुनीनांचमौनत्वसामान्यादेवमुच्यते १५

यद्यदामुकुन्देनगीतं तदातदुपधायैतद्वचवधायै आवर्तेनाभसाभ्रमेणलक्षितेनमनोभवेनकामेनमग्नवेगोपासांतास्तथा ऊर्मयएवभुजाःआलिङ्गनेनस्पर्शलक्षणेनप्रमुदितार्जुमभुजाः आलिङ्गनप्रमुदितो
मिभुजाःतैःकमलमेवोपहारोपासांतास्तथा १६ अंनुदःप्रयागवर्णसाम्यात्सरुपुःभुरारेःस्ववपुषातपत्रव्यधात् कुपुमावलीभिःनंदनवनपुष्पराजिभिःसह यद्वा जलरुगानि करैःमह पुष्पमेषपुष्पमित्य
मिधानात् प्रेम्णाप्रवृद्धंसमुद्रिकंतद्विषितं हर्षणं रोमांचलक्षणयस्यसतथा अभिमानपेक्षयैतत् १७ पुल्लिखःशबरस्त्रियःतस्मात्कामादुत्पन्नमाधिमनोदुःखंजहुरित्यन्वयः कीदृशाःपूर्णाःकृतकृत्या तस्य
कृष्णस्यदर्शनंजातस्मरएवरुद्ररोगोपासांताः क्रीडासमयेतुषुषुषितेनादिग्धेनदयितायाःप्रियतमायाः गोप्यास्तनमंडितेनस्तनयोःघट्टितेनउरुगायस्यहरेःपादाब्जयोः स्वतःअरुणयोरपिरागज
ननार्थलिप्तेनश्रीमताकुंकुमेनाननकुचेपुलिपंत्यइति १८ हंतआश्चर्यं अयमद्रिगोवर्धनोहारिदासवर्षःभगवद्भक्तश्रेष्ठः कुतः ययोःरामकृष्णयोश्चरणस्पर्शादविभूतप्रमोदोयोऽद्विःसहगोगणयोस्तयोः
पानीयादिभिःभानंभूजांतोति यद्यस्मादिदमेवहिभक्तश्रेष्ठत्वम् सुयवसंशोभनोग्रासःदैर्घ्यछादसम् सूयवसाद्गगवतीहीतिदर्शनात् कंदरगुहाद्यहं वृष्टौस्थातुंयोग्यम् कदसूरणम् मूलंअकहूयमानंदीर्वा

नद्यस्तदातदुपधायैमुकुंदगीतमावर्तलक्षितमनोभवभग्नवेगाः ॥ आलिङ्गनप्रमुदितोर्भिभुजैर्भुरारेणृहंति पादयुगलंकमलोपहाराः १६ दृष्टातपेव्रजपशू
न्सहरामगोपैःसंचारयंतमनुवेणुमुदीरयंतम् ॥ प्रेमप्रवृद्धहृषितःकुसुमावलीभिःसरुव्युर्व्यधात्स्ववपुषांऽबुदआतपत्रम् १७ पूर्णाःपुल्लिखउरुगायपदाब्ज
रामश्रीकुंकुमेनदयितास्तनमंडितेन ॥ तद्दर्शनस्मररुजस्तृणरुषितेनलिपंत्यआननकुचेपुजहुस्तदाधिम १८ हंतयमद्रिरबलाहरिदासवर्षोयद्दामकृ
ष्णचरणस्पर्शप्रमोदः ॥ मानंतनोतिसहगोगणयोस्तयोर्यत्पानीयसूयवसंकंदरकंदमूलैः १९ गागोपकैरनुवननयतोर्दरवेणुस्वनैःकलपदैस्तनुभृत्सु
सरुयम् ॥ अरुपंदनंगतिमतांपुलकंतरूणांनिर्योगपाशकृतलक्षणयोर्विचित्रम् २० एवंविधामगवतोयावृंदावनचारिणः ॥ वर्णयंतोमिथोगोप्यःक्रीडास्त
न्मयतांययुः २१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेवेणुगीतवर्णनंनमैकोनाविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ हेमंतेप्रथमेमासिनंदनजकुमारि
काः ॥ चेर्हविष्यंभुजानाःकात्यायन्यर्चनव्रतम् १ आभुत्यांभसिकालिंघाजलांतेचोदितेरुगे ॥ कृत्वाप्रतिर्कृतिदेवीमानर्चुर्नृपसैकतीम् २

कारकंदम् १९ गोपकैःसहानुवनंगाःनयतोःसंचारयतोःतनुभृत्सुशरीरिषुजंतुषुसख्यंविचित्रमिदचितमपिचित्रम् किंतदिति कलपदैरुदारवेणुस्वनैः विवशानांगतिमतांजगमानाम् अरुपंदनंस्थावरधा
र्मभजनम् तद्वर्णास्थावराणाम् पुलकंजंगमधर्मोमांचभजनंविचित्रंपश्यतेतिशेषः कथमेतद्युज्यतइतितत्राह निर्योगेति नितरायोगपाशेनयोगशक्तिरक्षणपाशेनकृतलक्षणंअरुपंदनंस्पंदमानाख्यंयये
स्तौतयोः यद्वा निर्योगपाशःक्षेपणारूप्यःतेनकृतयोगचिह्नंययोः २० वृंदावनचारिणोहरेरेवविधाःयाःक्रीडास्तास्ताःमिथोवर्णयंत्योगोप्यः तन्मयतातत्स्वामितांययुरित्यन्वयः २१ ॥ इतिश्रीभाग
वतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायाएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ भक्तिरेवभगवत्पसाद्जननीतिदर्शयितुं गोपकुमारीणांकृष्णोभक्तिंरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्रतासांहरेःसर्वकार्याणामंतरंगं
कात्यायनीतितदचनव्रतकरणेनश्रीकृष्णःप्रसन्नोभवतीतितदर्चनाविधिक्रयति हेमंतइति कार्तिकमार्गशीर्षमासौहेमतत्तनुः तत्रप्रथमेमासिकार्तिकमासे व्रतनियमम् १ कालिंघायमुनायाःजलांते
जलसमीपे चशब्दवार्थः उदितेअरुणेअरुणोदयएव सैकतींसिकतानिर्मितांमतिमामानुजैःपूजांषक्तुः २

बलिभिःपरिवारदेवताविषयपूजाभिः ३ कात्यायनिकृत्यानामुत्पादके महातीमायामाहात्म्यंयस्यांसातथा तस्या संबुद्धिः महामायेमहान्योगउपायोऽस्याअस्तीतिमहायोगिनी तत्संबोधनमहायो
गिनि अधिगतेश्वरितेतुभ्यंनमोस्तु ४ इतिसमाप्तं एवंप्रकारंवा उषसिब्राह्मेमुहूर्ते ५ ६ नंदस्तुषाभूयाःस्मइत्येवंसंकल्प्यनदीमागत्यनदीमाप्य भूयान्नदमुतःपतिरित्यपिपाठः ७ योगेश्वरेश्वरइत्यनेनदू
श्रवणदर्शनादिशक्तिःसूच्यतेतासांकर्मसिद्धयेसंक्षमप्रतसिद्धयर्थं ८ नीपमजुनं परितोहासोपस्मिन्तद्वचनपरिहासम् ९ १० ११ श्वेलितंसिहवन्नादितं परिहासेनोदितंवा नानिर्पयुः जलादितिशेष

गर्भेर्माल्यैःसुरभिभिर्बालिभिर्वृषदीपकैः ॥ उच्चावचैश्चोपचारैःप्रवालफलतंदुलैः ३ कात्यायनिमहामायेमहायोगिन्यधीश्वरि ॥ नंदगोपसुतदेविपतिं
मेकुरुतेनमः ४ इतिमंत्रंजपंत्यस्ताःपूजांचक्रुःकुमारिकाः ॥ उषस्यभ्येत्यताःस्वैरमन्योन्यावद्वबाहवः ५ कृष्णमुच्चैर्जगुर्यात्यःकालिंघांस्नातुमन्वहम् ॥
एवंमासव्रतंचेरुःकुमार्यःकृष्णचेतसः ६ अद्रकालींसमानचुर्भूयानंदस्तुषाइति ॥ नदींकाचिदागत्यतीरेनिक्षिप्यपूर्ववत् ॥ वासांसिकृष्णगायंत्यो
विजह्नुःसलिलमुदा ७ भगवांस्तदभिप्रेत्यकृष्णोयोगेश्वरेश्वरः ॥ वयस्यैरागतस्तवव्रतस्तत्कर्मसिद्धये ८ तासांवासांस्युपादायनीपमारुह्यसत्वरः ॥
हसद्भिःप्रहसन्बालैःपरिहासमुवाचह ९ अत्रागत्याबलाःकामस्वंस्ववासःप्रगृह्यताम् ॥ सत्यं ब्रवाणिनो नर्मयद्युं व्रतकर्षिताः १० नमयोदितपूर्ववैअनृतं
तदिमेविदुः ॥ एकैकशःप्रतीच्छंतुसहैवोतसुमध्यमाः ११ तस्यतत्क्ष्वेलितं दृष्ट्वागोप्यःप्रेमपरिहृताः ॥ ब्रीडिताःप्रेक्ष्यचान्योन्यंजातहासाननिर्ययुः १२
एवंब्रुवतिगोविंदेनर्मणाक्षिपचेतसः ॥ आकंठमग्नाःशीतोदेवेपमानास्तमब्रुवन् १३ मानयंत्योवयंत्वांतुनंदराजसुतंप्रियम् ॥ जानीमोऽगव्रजश्चाध्वंदेहि
वासांसिवेपिताः १४ श्यामसुंदरतेदास्यःकरवामतवोदितम् ॥ देहिवासांसिधर्मज्ञवेपितानांमहाबल ॥ शीतार्दितानांबालानांनोचेद्राज्ञेब्रुवामहे १५
श्रीभगवानुवाच ॥ भवंत्योयदिमेदास्योमयोक्तंवाकरिष्यथ ॥ अत्रागत्यस्ववासांसिप्रतीच्छतसुमध्यमाः १६ नोचेन्नाहंप्रदास्येकिंकुद्रोराजाकरिष्यति ॥
ततो जलाशयात्सर्वादारिकाःशीतवेपिताः १७ पाणिभ्यांयोनिमाच्छाद्यप्रोत्तेरुस्तीरमंगनाः ॥ भगवानथतावीक्ष्यमुग्धभावप्रसादितः ॥ स्कंधेनिधाय
वासांसिप्रीतःप्रोवाचसस्मितः १८ यूयंविबस्त्रायदपोधुतव्रताव्यगाहतैतत्तदुदेवहेलनम् ॥ बद्धांजलिमूढैर्यपनुत्तयेंऽहसःकृत्वानमोऽधोवसनंप्रगृह्यताम् ॥
१९ एकेनपाणिनानेमुरेकेनाच्छाद्यचांगनाः ॥ तावीक्ष्योवाचभगवान्भूयोधर्म्यमिदंवचः २० एकेनपाणिनायोवैप्रणमेदेवमच्युतम् ॥ तस्यदंडःकरच्छे
दइतिधर्मविदोविदुः २१ तस्मादुभाभ्यांपाणिभ्यांप्रणमेत्स्वामिनंनरः ॥ तथाचयूयंकुरुततन्मोप्रियतरंभवेत् २२

१२ नर्मणागोहितस्नेहविनोदवचनेन १३ शीतजलेस्थित्यावेपिताःवयम् १४ तैतपदास्यःस्याप्रमवाम राज्ञेनंदगोपाय १५ १६ दारिकाःकुमार्यः १७ सुरवभावेनमधुरस्वभावेनभसादितः प्रसाद
गमितः १८ यूयंवस्त्रहीनापोजलंव्यगाहतेतियत्तदेतत् उतापकारणंदेवहेलनं देवतापराधःअतस्तस्यांहस अपराधस्यपरिहारायउतापेऽव्ययमीशोचेतिपादवः १९ २० २१ २२

विचक्षापुत्रनंदिगबरस्नानं व्रतच्युतिनियमभ्रंशं तत्पूर्तिकामाः तस्यव्रतस्यपूर्णताकामयमानाः तासांशेषकर्मणांसाक्षात्कृतंसाक्षीभूतंकृष्णनेमः अनेनकिंप्रयोजनमत्राह अवधामिति उज्झितुं उन्मूलयितुं २३ करुणः दयाशीलः २४ तासांकृष्णेभक्तपतिशयंकथयति दृढमिति प्रलब्धाः वंचितवत्कारिताः हापितास्त्याजिताः मुक्तलज्जाः कारिताः प्रस्तोभिताः चाटुवचनजालंभापिताः क्रीडनवहारुर्यत्रवत् अथापितथापि अमुंकृष्णमति गुणेषुदोषाविष्करणमसूया तत्रहेतुमाह प्रियेति प्रियेणकृष्णेनसहसंकथनलक्षणसमेननिर्वृताः २५ प्रेष्ठस्यकृष्णस्यसंगमसज्जिताः सन्नद्धाः नउच्छेत्तुः स्थितप्रदेशादितिशेषः लज्जयाईषन्निमील्यप्रेषितानीक्षणानियासांताः यद्वा लज्जयाईषितानिगतानीक्षणानियासांतास्तथा इषुगतावितिधातुः २६ पादंशरीर उत्तमानांश

इत्यच्युतेनाभिहिताव्रजाबलामत्वाविवक्षापुत्रनं व्रतच्युतिम् ॥ तत्पूर्तिकामास्तदशेषकर्मणांसाक्षात्कृतंनेमुरवद्यमुज्झितुम् २३ तास्तथावनतादृष्टाभगवान्देवकीसुतः ॥ वासांसिताभ्यः प्रायच्छत्करुणः स्नेहतोषितः २४ दृढप्रलब्धास्त्रययाचहापिताः प्रस्तोभिताः क्रीडनवच्चकारिताः ॥ वस्त्राणिचैवापहृतान्यथाप्यमुनैवाभ्यसूयन्प्रियसंगनिर्वृताः २५ परिधायस्ववासांसिप्रेष्ठसंगमसज्जिताः ॥ गृहीतचित्तानोच्चेत्तुस्तस्मिन्लज्जेषितेक्षणाः २६ तासां विज्ञायभगवानस्वपादस्पर्शकाम्यया ॥ धृतव्रतानांसंकल्पमाहदामोदरोऽबलाः २७ संकल्पोविदितः साध्योभवतीनामदर्चने ॥ मयानुमोदितः सोऽसौसत्योऽभवितुमर्हति २८ नमय्यावेशितधियांकामः कामायकल्पते ॥ अर्जिताक्थिताधानाप्रायोबीजायनेष्यते २९ याताबलाव्रजसिद्धामयेमारस्यथक्षमाः ॥ यदुद्दिश्यव्रतमिदंचैरुरार्याचर्चनसतीः ३० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्यादिष्टाभगवतालब्धकामाः कुमारिकाः ॥ ध्यायंत्यस्तत्पदाम्भोजंकृच्छ्राग्निर्विशुत्रजम् ३१ अथगोपैः परिवृतोभगवान्देवकीसुतः ॥ वृंदावनाद्रतोदूरंचारयन्गाः सहानुजः ३२ निदाघार्कातपेतिग्मेच्छायाभिः स्वाभिरात्मनः जातपत्रायितान्वीक्ष्यदृष्टमानाहव्रजौकसः ३३ हेस्तोककृष्णहेअंशोश्रीदामन्सुबलार्जुन ॥ विशालर्षभतेजस्विन्देवप्रस्थवरूप ३४ पश्यतेतान्महाभागान्पराथैकांतजीविनः ॥ वातवर्षातपहिमान्सहंतोवारयंतिनः ३५ अहोयेषांवरंजन्मसर्वप्राण्युपजीवनम् ॥ सुजनस्येवयेषांवैविमुखायांतिनार्थिनः ३६ पत्रपुष्पफलच्छायामूलवल्कलदारुभिः ॥ गंधानिर्यासमस्मास्थितोऽक्रमैः कामान्वितन्वते ३७ एतावज्जन्मसाफल्यं देहिनामिहदेहिषु ॥ प्राणैर्यैर्धियावाचाश्रेयआचरणंसदा ३८ इतिप्रवालस्तबकफलमूलदलोत्करैः ॥ तरूणांनम्रशाखानांमध्येनयमुनांगतः ३९

शरंतुपादशब्देनभण्यतइति २७ यन्मदर्चनंतस्मिन्कृतः नंदसुतः पतिर्भूयादितिसंकल्पः अनुमोदितः अनुज्ञातः २८ मत्संभोगलालसानांभवतीनाविषयौत्सुक्यंपुनः संसारवर्तनायस्यात् अतोस्मत्संकल्पोनिश्चयइतिशंकाभाभूदित्याशयेनाह नेतिकामायविषयेच्छाप्ररोहाय तत्रदृष्टांतमाह भर्जितेति धानाबीजं बीजायअंकुरोत्पादनशक्तिमते २९ आर्याचर्चनं क्रात्यायनौपजासतीः सत्यः ३० ३१ ३२ व्रजौकसः आहेत्यन्वयः तिग्मेतीद्रे ३३ ३४ परार्थायपरोपकरायएकातेनानियमेनजीवनंस्वापूरक्षणंयेषावेतान् न. नारयंतिसुधितानस्मास्तर्पयति ३५ सुजनस्यजन्मनः साफल्यमेतावत् ३६ ३७ ३८ ३९

तथोभयंओषितिनेतिच १२ लौकिकीं गतिं चोक्तसिद्धां रितिच १३ दानेकारणमाह भर्षाति धियामयुषिताः मोमवंचितयंत्यइत्यर्थः १४ द्विजसतीः द्विजपत्नीः १५ वरतातुमुक्षितेन ताच्छी
ल्लिकान्तुः प्रत्ययः चरगतिभक्षणयोरितिधातुः १६ १७ १८ चतुर्विधमक्षयमोच्यलेख्योप्यपानात्मकं बहुगुणं मधुरादिगुणोपेतम् १९ दीर्घश्रुतेन बहुकालश्रवणेन भगवतिभूतया
शयोपाभिस्ताः कदातुदक्ष्यामइत्यभिप्रायआशयः २० २१ किं गुणविशिष्टं ददृशुरिति तत्राह श्यामहिरण्यपरिधिमुवर्णमेखलं सुगर्वत्पीतांबरं वनमालयेन वनपुष्पेण वर्हेण मयूरपि
च्छेनेन धातुना भैरिकेण शबलेन नटवेषवेष्टेण यस्य सौतथातं अनुव्रतांसे कस्यचिद्वयस्यस्यस्कंधे कर्णयोरुत्पले अलकः कुतलं कपोले च मुखाब्जे हासो यस्य स तथात धुनानं परिकल्पयंतम् २२ दीर्घकालमा
रम्य श्रुतः प्रियतमस्योदयो दीर्घश्रुतः प्रियतमोदयः स एव कर्णपूराः कर्णालंकरणानितैः यस्मिन् कृष्णनिमग्नमनसः अवगाढदृढदृढदयाः पूर्वताः स्त्रियोयतं कृष्णं अक्षिविररैतः प्रविश्य सुविरपरिरभ्यभालि

न ते यदोमिति प्रोचुर्ननेति च परंतप ॥ गोपानिराशाः प्रत्येयतथोचुः कृष्णशमयोः १२ तदुपाकर्ण्य भगवान्प्रहस्य जगदीश्वरः ॥ व्याजहार पुनर्गोपान्दर्श
यल्लौकिकीं गतिम् १३ मां ज्ञापयत पत्नीभ्यः संसर्गकर्ममागतम् ॥ दास्यं तिकाममन्त्रं वः स्निग्धामयुषिताधिया १४ गत्वाथ पत्नीशालायां दृष्ट्वा सीनाः स्खलं
कृताः ॥ नत्वा द्विजसतीर्गोपाः प्रश्रिता इदमब्रुवन् १५ नमो वो द्विजपत्नीभ्यो निबोधत वचांसिनः ॥ इतो विदूरे चरता कृष्णेन प्रेषिता वयम् १६ गाश्चरय
न्स गोपालैः सरामोदूरमागतः ॥ बुभुक्षितस्य तस्यान्नं सानुगस्य प्रदीयताम् १७ श्रुत्वा च्युतमुपायातं नित्यं तददर्शनोत्सुकाः ॥ तत्कथाक्षिप्तमनसो बभूवु
र्जातसंभ्रमाः १८ चतुर्विधं बहुगुणमन्नमादाय भाजनैः ॥ अभिसन्तुः प्रियं सर्वैः समुद्रमिव निमग्नगाः १९ निषिध्यमानाः पातिभिर्भ्रातृभिर्वैधुभिः सुतैः ॥ भ
गवः युत्तमं श्लोके दीर्घश्रुतं भृताशयाः २० यमुनोपवने शोकनवपल्लवमंडिते ॥ प्रचरंतं वृत्तं गोपैर्ददृशुः साग्रजं स्त्रियः २१ श्यामं हिरण्यपरिधिं वनमाल्यवर्हं धा
तुप्रवालनदवेषमनुव्रतांसे ॥ विन्यस्तहस्तमिते रणधुनानमज्जं कर्णोत्पलालकपोलमुखाब्जहासम् २२ दीर्घश्रुतः प्रियतमोदयकर्णपूरैर्यस्मिन्निमग्नमनसस्त
मथाक्षिरंघ्रैः ॥ अंतःप्रविश्य सुचिरं परिरम्य तापं प्राज्ञं यथाभिमतयो विजहृन् रंद्रं २३ तास्तथा त्यक्तसर्वाशाः प्राप्ता आत्मदिदृक्षुः ॥ विज्ञायां सिलदृष्ट्या
प्राह प्रहासिताननः २४ श्रीभगवानुवाच ॥ स्वागतं वो महाभागा आस्पतांकरवामकिम् ॥ यन्नो दिदृक्षुः भ्येता उपपन्नमिदं हिवः २५ न श्रद्धामाधिकुर्वीति
कुशलार्थनिदर्शनाः ॥ अहेतुक्यव्यवहितं भक्तिमात्मप्रियेयथा २६

अतस्तस्मिन्निमित्तं चरं जहृः कथमिव यथा प्राज्ञाः सुषुप्त्यवस्थासाक्षिणः प्राज्ञमाप्तामिमत्तपः इन्द्रियवृत्तयः तापस्यजति सतासौ म्पतदासं पओभवतीति श्रुतेः यद्वा भगवच्च च ज्ञाननिपुणा प्राज्ञाः
प्राज्ञमिति पाठे परस्मैति संधेः २३ त्यक्तसर्वाशाः त्यक्तसर्वातिवृण्णाः आशादिगतिवृण्णयोरिति च दृष्ट्या अपरोक्षज्ञानेन तासां भोक्तावेज्ञानं अखिलदृक् अखंडज्ञानी २४ अभ्येताः अभ्या
गताः यद्यस्मादिदं वः उपपन्नं युक्तम् २५ एवं कुशलं पुण्यमेवार्थः कुशलार्थस्तस्य नितरादर्शनं येषां तं कुशलं अर्थनिदर्शनाः अर्थोत्तमयोर्भिद्वानधिक्रियते इति वचनात् कुशलानिपुणाश्च अर्थनिदर्शनाश्च ते तथा
यद्वा कुशलार्थो भगवाब्जे दर्शनमुदाहरणं वेधाते तथा कुशलाः स्वाधे दर्शना इति पाठः एते श्रद्धाविषयाभिलषणं कुर्वीति किंतु आत्मप्रिये भगवति अहेतुकीनिर्निमित्ता अव्यवहितानि रंतराभूतां भगवद्वक्ति
यधिकुर्वीति अधिकं कुर्वीति कथमिव यथात्मप्रिये स्वभर्तारि भगवतीति शेषः यथाशास्त्रविहितप्रकारेण तदेव त्रेष्टे इति श्रुतेः देहादिभ्योति प्रियत्वं हरेरेवेति मतिपादपति यद्वा स्वार्थदर्शनाः स्वार्थादिकलापदृष्ट

यः कुशलः यज्ञावेचानिपुणः अहेतुक्यव्यवहृतांश्रद्धायास्ति क्यबुद्धिः अध्यधिके ईश्वरेन कुर्वति व्यतिरेकदृष्टातमाह अहेतुकीति मन्त्राभावाप्रियेमापियथाभक्तिः कुर्वति न तथेति १६ तदसर्वस्मा
 १७ अधिकं कुत इत्यत्राह प्राणेति १७ यस्मादसद्विश्वेभ्यो भक्तिः कुर्वति नान्यत्र तस्मान्मदाज्ञां कुरुतेत्याह तदिति गंतव्ये निमित्तमाह पतयइति वः पतयः द्विजातयइति अतः कालक्षेपो नोचितः
 निमित्तांतरमप्यस्तीत्याह स्वसन्नमिति पाराविष्णोतिसंपादयिष्यति २८ यातेति वृक्षसंपरुषंगदितुं निगमनं प्रेभक्तः प्रणयतीति वचनं सः यंकुरु पदावसृष्टं श्रीपादच्युतं तेन दत्तं वा
 तुलसीदाम श्रीतुलसीमालां केशैर्नितरां वोढुं गदमूलं प्राप्ताः २९ कालक्षेपात् द्विजातयस्मात्पृच्छन्तीति सूचितं तत्र तत्सहायाभावात् पुनर्गमने तेनैव वृक्षं वीत्याहुः वृक्षतीति ततः
 शरणं विधेहि कुरु ३० कुत एव चान्य इत्यत्राह लोकाश्चेति ३१ तव पादमूलं प्राप्ता इत्यत्रांगसंगः सूचितस्तत्राह नेति इह नृणां संगसंगो मम प्रीतयेन भवति ममानुरागाय च न स्यात् तस्मान्मायिमनोभुं

प्राणबुद्धिमनः स्वात्मदारापत्यधनादयः ॥ यत्संपर्कात्प्रिया आसंस्ततः को न्वपरः प्रियः २७ तद्यातसाध्यो यजनं पतयो वो द्विजातयः ॥ स्वसन्नं पारायि
 ष्यंति युष्माभिर्गृहमेधिनः २८ ॥ द्विजपत्न्यरुचुः ॥ भैवं विभोऽर्हति मवान्गादितुं वृक्षसंसर्गं कुरुष्व निगमं तव पादमूलम् ॥ प्राप्तावयं तुलसीदामपदाव
 सृष्टं केशैर्निवोढुमति लब्धसमस्तबंधून् २९ वृक्षं तिनो न पतयः पितरौ सुतावान्भ्रातृबंधुसुहृदः कुत एव चान्ये ॥ तस्मात्प्रसीद पदयोः पतितात्मनानां नान्या
 भवेद्भतिरिदमति द्विधेहि ३० श्रीकृष्ण उवाच ॥ पतयो नाभ्यसूयेरन्नित्यं भ्रातृसुतादयः ॥ लोकाश्च वो मयोपेता देवा अप्यनुमन्वते ३१ न प्रीतयेऽनुगा
 गायद्वंगसंगो नृणामिह ॥ तन्मनो मयि युंजानान् चिरान्मामवाप्स्यथ ३२ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्ता द्विजपत्न्यस्तायज्ञवाटं पुनर्गताः ॥ ते चानसूयवस्ताभिः
 स्त्रीभिः सन्नमपारयन् ३३ तत्रैका विधृता भर्त्रा भगवंतं यथाश्रुतम् ॥ हृदोपगुह्य विजहौ देहं कर्मानुबंधनम् ३४ भगवानपि गोविंदस्तेनैवान्नेन गोपकान् ॥
 चतुर्विधेनाशयित्वा स्वयंचबुभुजे प्रभुः ३५ एवं लीलानखपुर्तुल्यं लोकमनुशीलयन् ॥ रेमे गोपगोपीनां रमयन्नृपवाकृतैः ३६ अथानुस्मृत्य विप्रास्ते अ
 न्वतप्यन्कृतामसः ॥ यद्विश्वेश्वरयो र्याच्छामहनन्नृविहंबयोः ३७ दृष्ट्वा स्त्रीणां भगवति कृष्णे भक्तिमलौकिकीम् ॥ आत्मानं च तया हीनमनुतप्ताव्यगर्हय
 न् ३८ धिग्जन्मनस्तु धिग्बुद्धिं धिग्दृष्टं धिग्बहुज्ञताम् ॥ धिक्कुलं धिक्क्रियादाहं धिन्मुखाये त्वधोक्षजे ३९

ज्ञानाः धृयं क्षिप्रं मां वाप्स्ययेत्यन्वयः अनेनाहं भक्त्यैव तुष्टो भवामि नान्येनेति सूचितम् ३२ इति शब्दो हेतौ ३३ विधृता पृथक्कृतात्यक्तेत्यर्थः विनिर्धेये पृथग्भावे इति यादवः कर्मानुबंधनं कर्मानुगम् ३४
 ३५ वाग्भिः कृतैः कर्मभिश्च गोपगोपीनां नामां सिरमयन् ३६ नन्वेते विप्राः समर्चिनाः उतासर्चिनाः नाद्यः अनुभवादर्शनात् तद्वितीयः कृष्णपरायणानां स्त्रीणां पाणिग्रहणसंबंधदर्शनात् अथ कर्षणं
 र्णयइति राज्ञो मानसं शंकां परिहरति ३७ येति ते विप्राः अथ भंगलाः कुतो न्वतप्यन् यतः कृतांगसः कृतापराधत्वात् अपराधसद्भावोक्तिप्रमाणभित्तत्राह अनुस्मृयेति अनुस्मरणं प्रमाणमित्यर्थः कोसावप
 राधइति तत्राह यदिति अहनन्तीति संवतः तिरस्कृतवंत इति तप्तइत्यर्थः नृविहंबयोः भनृष्यमनुकुर्वतोः ३७ तेषामनुत्तापः कथमभूदिति तत्राह दृष्ट्वेति ३८ किमाकारो ताविति तत्राह धिगिति ततो
 जन्मादिकं धिक्कुत्सितं धिग्भर्त्सने कुत्सनइति च ३९

शास्त्रज्ञानमयोक्तकभाषेकालेफलाभावाद्भगवदनुग्रहएववरीयानित्याशयेनाहुः नूनमितिमायिनांज्ञानिनामपि अत्रहेतुमाह यद्वयमिति गुरवोद्विजातयइत्येतद्वयमोहासंभवेहेतुः ४० दुरंत
भावं अव्यवहितमक्तिं शुभाभिधानामृत्युपाशान्छिद्यत्छिनत्ति ४१ आसांक्षीणां द्विजातिसंस्कारः उपनयनलक्षणः गुरौगुरुकुञ्जनिवासोविद्याध्ययनार्थमिति शेषः आत्ममीमांसाब्रह्मविचारः
शौचंवाह्याभ्यंतरशुद्धिः शुभाः क्रियायागादिलक्षणाः ४२ ४३ ४४ अन्यथास्मारयितुत्वेनापि तर्हि क्षीणां किमर्थं कृतमितितत्राह ईशस्येति ४५ स्वात्मदोषापवर्गेण अन्यत्रचं
चलत्वादिस्वकीयदोषपरित्यागेन स्थैर्यस्वभावेनेत्यर्थः ४६ ४७ ४८ ४९ ५० अथापि अनुतसा अपिहार्तिदिहअवोद्वृष्टकामाश्चनाचलन्ना गच्छन् कुतः कंसाद्रीता इति ॥ ५१ ॥ इति श्रीभागवतेमहापु
राणेदशमस्कंधेविंशतीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ स्वयं हिमानं प्रकटयितुमुत्पथवर्ती पुरुषः सन्मर्गोपदेशेन शिक्षणीय इति शास्त्रशासनपश्यन्कृष्णः सन्मार्गं दर्शयितुमुपक्रमतइत्याह शुक इति तत्र प्रव्रज

नूनं भगवतो मायामायायिनामपि मोहिनी ॥ यद्वयं गुरवो नृणां स्वार्थं मुह्यामहे द्विजाः ४० अहो पश्यतनारीणामपि कृष्णे जगद्गुरौ ॥ दुरंत भावं यश्छिद्यन्मृ
त्युपाशान् गृह्णाभिधान् ४१ आसां द्विजातिसंस्कारो न निवासो गुरावपि ॥ न तपो नात्ममीमांसा न शौचं न क्रियाः शुभाः ४२ अथापि द्युतमश्लोकैककृष्णे यो
गेश्वरेश्वरे ॥ भक्तिर्द्वैतान्चास्माकं संस्कारादिमतामपि ४३ ननु स्वार्थविमूढानां प्रमत्तानां गृहेहया ॥ अहो नः स्मारयामास गोपवाक्यैः सतांगतिः ४४
अन्यथा पूर्णकामस्य कैवल्यव्याप्तिशेषांतते ॥ ईशितव्यैः किमस्माभिरीक्षस्येतद्विडंबनम् ४५ हित्वान्यान्यजतेयं श्रीः पादस्पर्शशयाऽप्रकृत् ॥ स्वात्म
दोषापवर्गेण तद्याच्चाजनमोहिनी ४६ देशकालपृथग्द्वयमंत्रतंत्रविजोऽग्नयः ॥ देवतायजमानश्चक्रतुर्धर्मश्च यन्मयः ४७ स एष भगवान् साक्षाद्विष्णुर्गो
गेश्वरेश्वरः ॥ जातो भुवीति शृण्वानाये विमूढानविद्वहे ४८ नमस्तुभ्यं भगवते कृष्णाय कुंठमेधसे ॥ यन्मायामोहितदशो भ्रमामः कर्मवर्मसु ४९ सर्वे न
आद्यः पुरुषः स्वमायामोहितात्मनाम् ॥ अविज्ञातानुभावानां संतुमर्हत्यतिक्रमम् ५० इति कृष्णमनुस्मृत्यविप्रास्तेरुतहेलनाः ॥ दिदृक्षवोप्यच्युतयोः
कंसाद्रीतानचाचलन् ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानपितत्रैव बलदेवेन संयुतः ॥
अपश्यन्निवसन् गोपानि द्रयागकृतोद्यमान् १ तदभिज्ञोऽपि भगवान् सर्वात्मा सर्वदर्शनः ॥ प्रश्रयावनतोऽपृच्छद्वद्वा नंदपुरोगमात् २ कथ्यतां मे पितः कोऽयं
संभ्रमो वत्पागतः ॥ किं फलं कस्यचोद्देशः केन वा साध्यते मत्सः ३ एतद्ब्रूहि महान्कामो मह्यं श्रूय वे पितः ॥ नहि गोप्यं हि साधूनां कीर्त्यं सर्वात्मना विह ४
अस्त्यस्व परदृष्टीनामभिप्रोदास विद्विषाम् । उदासीनोऽरिव द्वर्ज्य आत्मवत्सुहृदुच्यते ५

एव निवसन् १ सर्वात्मा सर्वदर्शन इत्येतद्व्युत्पन्नमभिज्ञत्वे हेतुः श्रवणः सेवाशीलता २ कोपं किं विषयः मत्स्यविषयश्चेतत्राह किं फलमिति दृष्टमुतादृष्टफलम् यद्वा किमर्थं संश्रयः अस्य संश्रमस्य किं फलसाध्यं
यत्संश्रय इति कस्येति कादेवताभुविऽग्रद्रव्यसागलक्षणः केनाधिकारिणा हेतुना वा ३ तदेतत्पृष्ठसर्वमज्ञां ह्वय किमर्थं महान्कामः मम तस्मिन्कार्ये महत्याकांक्षा वर्तते मुशब्दार्थः इह वाच्यं व्यद
हारविशेषे यत्सर्वात्मना कीर्त्यं वक्तुं योग्यं तत्साधूनां गोप्यं न हि कुतश्च संकल्प्य तद्व्यतिरिक्तत्वादित्याह हीति ४ कथमेतदवगतमितितत्राह अस्तीति निरस्तस्वकीयपरस्त्रीयबुद्धीनां श्रव
दिसद्भावेऽप्येति शेषोऽर्थादिति तत्राह अभिप्रोति न विद्वतोऽपि उदासीनः विद्विष्येति तत्प्राप्तयेऽभिप्रायि विशेषमावास्तवकथित्वादिबुद्धयभावेन साधूनां गोप्यं नास्तीति प्रसिद्धमेवेत्यर्थः ननु चेदनां किंचित्स्थ

मितत्वेनसाधूनामित्राद्यभावावचनकंठोपरिगतवद्वैपचारिकं परोक्षमियाइवहिदेवाः प्रत्यक्षाद्विषयितुतेः षट्कर्णोभिद्यतेयंत्रइतिस्मृते. अतःकथंगोप्यनास्तीत्याशंक्ययोग्यतातिरेकमित्रादिकंना
स्तीतितत्त्वं ननुसर्वात्मना अतोगोप्यनास्त्येवेति शत्रुःसर्वथावर्ण्यः मित्रविषयेउदासीनोपितथा तस्यशत्रौकथनसंभवादरिवदसुहृद्वर्ज्यआत्मवत्सुहृद्वर्ज्यइत्यभिप्रायेणाह उदासीनइति अतस्त्व
त्सुहृत्त्वाद्वाप्यमपिमहंभूहीतिभावः ९ अस्तुतवक्तव्यं अथाप्यस्माकंफलज्ञानाभावेपिसंघोषोपासनादिवदनुष्ठानघटतइत्याशंक्यसत्यज्ञानाभावेयुष्माकफलमाग्निरस्यादित्याह ज्ञात्वेति कश्चित्ज्ञा
त्वानुतिष्ठतेकश्चिदज्ञात्वात्तद्विदुषःकर्मसिद्धिःअनुष्ठानफलंस्यात्अविदुषःकर्मानुष्ठानमजानतःपुंसःयथावत्फलंभवत् मंत्रावृत्त्याद्रव्यसंप्रत्याचक्रत्विगनुगुणेनवाकिचित्संभवेपिपूर्णफलंस्यादित्यर्थः
यथाऽविदुषो न स्यात् तथाविदुषइतिवा ६ अस्त्वन्यत्रप्रकृतेकिमितितत्राह तत्रोति तत्रदेवताकर्मणांमध्येतावत्प्रथमंक्रियायोगाःकर्मानुष्ठानप्रकाराः लौकिकवृद्धव्यवहारादवगताः गतानुगतवद्वा
७ पर्जन्यशब्दस्यमर्जन्मेघेपिवर्त्तनात्तद्व्यावृत्त्यर्थःइति तर्हिइंद्रइत्येवालमित्येव अस्वपर्जन्यशब्दस्यमेघाभिमानित्वविशेषचोतनार्थत्वात् तत्कथमत्राह मेघाश्चि आत्मवत्देहवन्मूर्तयः
हेहाःस्वदेहोयथाभिप्रम्यमानत्वेनमेघस्तथा मेघाअपीतिभावः मेघैःकिंप्रयोजनंलोकस्तेत्याशंक्यमिहसेचनइतिधातुनिष्पन्नमेघशब्दार्थसूचनपूर्वकतत्प्रयोजनमाह अभिवर्षतीति प्राणनंचेष्टाकरण जी
वनंशरीराप्यायनं अनेनप्राणशब्दत्रिवरणकृतं प्राणिनामितिपाठेपपसोगतैर्हेतुत्वेनपपःशब्दवाच्यत्वेजलस्यपपगतावितिधातोरर्थः ८ यतोमेघालोकोपकारिणःतत्तस्माद्वायुर्मुच्यतेजलदानमिधाना

ज्ञात्वाज्ञात्वाचकर्माणिजनोऽयमनुतिष्ठते ॥ विदुषःकर्मसिद्धिःस्याद्यथानाविदुषोभवेत् ६ तत्रतावात्क्रियायोगाभवताकिंविचारिताः ॥ अथवालौकि
कास्तन्मेपृच्छतःसाधुमण्यताम् ७ ॥ नंदउवाच ॥ पर्जन्योभगवानिंद्रोमेघास्तस्यात्ममूर्तयः ॥ अभिवर्षतिभूतानांप्राणनंजीवनंपयः ८ तत्तातवयम
न्येचवामुचांपतिमीश्वरम् ॥ द्रव्यैस्तद्वेतसासिद्धैर्यजतेकुरुभिर्नराः ९ तच्छेषेणोपजीवतित्रिवर्गफलहेतवे ॥ पुंसांपुरुषकाराणांपर्जन्यःफलमावनः १०
यएवंविसृजेदमंपरंपर्यागतंनरः ॥ कामालोभाद्ग्राह्येष्वात्सवैनामोतिशोभनम् ११ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ वचोनिशम्यनंदस्यतथान्येषांब्रजौकसाम् ॥
इंद्रायमन्युंजनयन्पितरंप्राहकेशवः १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कर्मणाजायतेजंतुःकर्मणैवप्रलीयते ॥ सुसंदुःखंभयंक्षेमंकर्मणैवाभिपद्यते १३ अस्ति
चेदीश्वरकश्चित्फलरूपःसकर्मणः ॥ कर्त्तारंयजतेसोपिनद्यकर्तुममुर्हिसः १४

मित्यर्थः ईश्वरंअप्यष्टुणांशिक्षणसमर्थं तेषामेघानां रेतसारतिकरलक्षणनेनजलेन सिद्धैःउत्पन्नैः अन्येचनराः ९ तच्छेषेणइष्टावशिष्टेन त्रिवर्गफलहेतवेधर्मार्थकामलक्षणपुरुषार्थसिद्धये पुरुषकारा
णांपराक्रमसिद्धकर्मणां फलमावनःफलसाधकः १० विपक्षेबाधकमाह यएवमिति कामाहुर्विषयाभिलाषात् लोभाद्विच्यवशंकया भयात् राजभयात् द्वेषादेवताद्वेषात् ११ प्रत्युक्रोधं १२
कर्मफलदातृत्वेनकर्मभेरियुत्वेनकर्मशब्दवाच्यत्वेनचनारायणएवसर्वस्वकर्तृत्पमिभ्रत्यसर्वस्वकारणंकर्मैवेत्याह कमेति १३ ननुप्रवृत्तुंदिपूर्वकत्वेनकर्मणोऽचेतनत्वेनतदयोगाज्जगत्तदधीनमिति
वस्तुनयुक्तं किंतुवेतनाधीनमेवेचेतनोपिनदेवदत्तवत्साधारणोभवति आप्तुविशेषएवकश्चिदिति श्रीकृष्णहार्दानीभिज्ञस्यनंदोपस्थापमानसीमांकागूढाविसंयिःपरिहरति अन्तिचेदिति यदिकश्चिदीश्वरो
स्तीतिमतंतर्हि स ईश्वरःकर्मणःफलमुत्सादिलक्षणंरूपयतिअनुकूलकरोतिददातीतिफलरूपः सहायकत्वः नस्वतंत्रइत्यर्थः एतदेवद्रष्टव्यं कर्त्तारमिति फलरूपत्वेनप्रयोजकत्वाज्जगतस्तदधीनत्वयाया
संश्लेषतोवाह कर्त्तारमिति सत्वदभिमतईश्वरोपिकर्मकर्त्तारंभजतेफलदातृत्वेनानुवर्त्तते नाकर्मकर्त्तारं कुतइत्यतआह नहीति स ईश्वरःकर्माकर्तुःफलदानेप्रभुःसमर्थोऽहं कर्त्तमात्मानमभ्यासतद्वत्प्राह
दीवि उद्धेकेकायमाभावात् १४

अवतरेत्स्वस्वमप्युपगमेदमुदितं इदानीमीश्वरएवत्वदमीष्टोनापेक्षितः वस्तुतस्तु स्वभावविहितकर्मणएवफलदातृत्वोपपत्तेः पयःस्यंदनादिवदित्याशयेनेश्वरमाक्षिपति किमिद्वेनेति स्वस्माद्भावः सत्ताप
स्यसतया नपराधीनसत्ताकः यद्धारदतंत्रोभावः स्वभावः तेननागायणेन विहितकथितं अन्यथाकर्तुमनीशेनासमर्थेन १५ ननुयदित्स्वभावेनैवकर्मक्रियतेतर्हि कर्तामृदं हसन्निहान्द्रव्यकिमर्थगपे
तस्यांशकथतदपिस्वभावानियतमित्यतः सर्वस्वभावाधीनमित्याह स्वभावेति हिशब्देनपयःस्यंदनादिकमपिनारायणकृतमित्यभिप्रेति एतस्वभावअक्षरस्यप्रशासनेगार्ग्येप्राक्त्यन्यानयः स्पंदतेति
श्रुतेः स्वभावादिशब्दवाच्यरयहरेरधीनमिदं समित्यभिप्रायेणावांतरेश्वरएवाप्रतिविध्यते नतुमुख्येश्वरइत्यत्रआचार्यैः फलरूपः सकर्मणइत्याद्यवातरेश्वरविषयमित्यभिप्राये स्वभावैकर्मणिचयः सत्त्वादि
षुशुभेषुच स्थितोविष्णुः सर्वकर्तापृथक्संस्थयसर्वगइत्यादिप्रमाणं चकृष्णहार्दतात्पर्योत्तराहारे यद्वासुध्वरः कर्मणोहरे फलरूपेज्ञानात्माकर्तारकर्मभजते अकर्तुः अकर्मणः प्रभवतीतिप्रभुः तदुक्तं तेन
ज्ञातेफल्यस्मात्कर्मणः फलमिदं इति अस्त्ववांतरेश्वरः कर्मफलरूपः भक्तोकिमायातभितितत्राह किमिति स्वस्वकर्मज्ञानविषयं बंधूतभगवतनुज्ञांतां प्रतिविधाना ननुत्रैलोक्येश्वरमिदं कथं कर्मफल
भागितुच्छीकरोषीतितत्राह अनीशेनेति अस्यदभिमतंकर्मशब्दवाच्यं वस्तु कर्मफलभाक् भवतीत्याशयेनस्वभाववैतुक्तं स्वः स्वाधीनः भावः क्रियायस्यस्वभावः तदुक्तं नचासौ कर्मफलभाक् नारायण
चित्रशक्यवेइत्यादि एतदेवोपपादयति स्वभावतंत्रमिति हिशब्देनतेषामवांतरेज्ञानां विष्णुवशत्वमंतरेणान्यकर्मवशत्वं नास्तीतिदर्शयति नान्यकर्मवशत्वं नुतेषां विष्णुं विना कचिदिति स्वभावस्थमिदं सर्वमि
त्यनेनसदंशब्दवाच्यं स्वभावस्यहरेरिति सूचितसचब्रह्मणमिदं विनामा विष्णुरजः परइत्यादिस्मृतेः १६ ननुविष्णोः सर्वनामवच्छेदकस्यैवोच्चनीचदेहयोगादियोगप्रान्तेवदत्ताद्विशेषाभावेनसर्वतदधीन

किमिद्वेनेहभूतानां स्वस्वकर्मानुवर्तिनाम् ॥ अनीशेनाप्यथाकर्तुं स्वभावविहितं नृणाम् १५ स्वभावतंत्रोहिजनः स्वभावमनुवर्तते ॥ स्वभावस्थमिदं सर्वं
सदेवासुरमानुषम् १६ देहानुच्चावचान्जंतुः प्राप्योत्सृजति कर्मणा ॥ शत्रुमित्रमुदासीनः कर्मैवगुरुरीश्वरः १७ तस्मात्सुपूजयेकमस्वभावस्थः स्वकर्मकृत् ॥
अजंसायेनवर्ततेतदेवास्यहिदैवतम् १८ वर्ततेब्रह्मणाविप्रोराजन्परोरक्षयाभुवः ॥ वैश्यस्तुवार्तयाजिविच्छूद्रस्तुद्विजसेवया १९ कृषिवाणिज्यगोरक्षा
कुसीदंतुर्यमुच्यते ॥ वार्ताचतुर्विधातत्रवयंगोवृत्तयोऽनिशम् २०

भित्तिवकुंनशक्यतेइतितत्राह देहानिति दुःस्वपतीतिदुःखीतदुःस्वसातंत्र्यात्तच्छब्दवाच्यत्वम् ननुतदनुभवतः अतः सर्वनामत्वंयुज्यतेउत्सृजतित्यजतिपूजति आपादयति जातस्यशत्रुवादिभावश्चरिणै
त्याह शत्रुरिति सुसंदुःखंभवोभावइत्यादिस्मृतेः यद्वापथात्तच्छक्तिभेदकत्वेनब्राह्मणादिशब्दवाच्यत्वहरेस्तथाशत्रुत्वादिशब्दवाच्यत्वमित्याह शत्रुरिति कर्मशब्दवाच्योहरेरेवशत्रुत्वादिः पूज
त्वाच्चोपदेशेनगुरुस्यर्थादिभोगादीश्वरः १७ यस्माद्विरतिसर्वमितिगिर्यादिनामाहरेरितिस्मात्स्वविहितकर्मकृत् स्वभावस्थः नारायणार्पितसर्वेन्द्रियवृत्तिः पुहः क्रियापतनयोः कर्मैवमिधानात्
भित्तिवृत्त्यादि क्रियाश्रयत्वेनजगत्सर्जनादिक्रियाश्रयत्वेनवापरोक्षपरोक्षज्ञानविषयत्वेनवाकर्मसुपूजयेदित्यन्वयः तदुक्तं एतस्मात्कारणात्कृष्णः शक्रस्यविमदाय च गिर्यादिस्थितमात्मानं पूजयामास च
छवैरिति स्वकर्मकृदित्युक्तविवृणोरेति अंजसेति येनांजसात्त्वेनयोर्वर्तते अस्पतः देवैवकुलदैवम् हिमेकप्रसिद्धम् अंजसात्वरितेतत्त्वेमहद्भुतस्वेदयोरितिपादवः अनेनयच्छास्त्रेविश्वरादिनाशाल्या
तंतदप्यस्यहरेनाभित्सिद्धम् १८ यस्यपद् किंकिमितितत्राह वर्ततेतिब्रह्मणावेदेनाविहितेनयागानि यद्वायोगेनकर्मणा अंजसासहितोवर्तते अस्पतदेवकर्मदैवतमान्याहि तंहीविभादेः किंनैर्विहितमित्य
त्राह ब्रह्मणेति कुच्छूचाद्यापणादिलक्षणेनतपसा ब्रह्मवेदस्तपस्तश्चभित्यम् वार्तयाकृष्णादिलक्षणाचतुर्विधया १९ कृषिभुवउल्लेखनादिक्रिया वाणिज्यसत्यानृतलक्षणाक्रियादि गोरक्षापशुपाल
नं वृद्धचर्यद्वयप्रयोगः कुसीदम् तत्रकृष्णादिषुगोभिर्वृत्तिराजीवनेपेक्षितेतथा २०

प्रकारांतरेषु ब्रह्माक्षिपति सत्त्वमित्यादिना विश्वं समस्तं अन्योन्यनिमित्तीकृत्येति शेषः २१ मेघानामिन्द्रो नियोजक इत्यत्राह रजसं रंजयति सर्वमिति रजो भगवानभिहितः न तच्चैतन्न स्य रजो गुणस्थ
मेघे प्रकृत्यं सजाघटीति सिध्यति संपन्नकार्या भवति किं करिष्यति न किमपीत्यर्थः प्रश्लेषे विकलौकिमिति यादवः २२ इतोऽप्यस्मत्कुलदेवतात्वाभावादिद्रयागो नोचित इत्याशयेनाह न न इति पुरः पुराणि प्राय
स्थितिमुपादाय गृहिणः संपत्नीकाः २३ एकतरंबहूनां सिद्धांतानां मध्ये एकभावं सिद्धांतमाजीव्योपजीव्यान्यं भावमुपधावति उपास्ते सपुरुष तस्माद्भावात्क्षेमं सुखं न लभते यौवनं जरयतीति जारः असती बहु

मत्तं रजस्तम इति स्थित्युत्पत्त्यंत हेतवः ॥ रजसोत्पद्यते विश्वमन्योन्यं विविधं जगत् २१ रजसा चोदिता मेधावर्षेत्यबूनि सर्वतः ॥ प्रजास्तैरेव सिध्यंति य
हेन्द्र किं करिष्यति २२ ननः पुरोजनपदानग्रामगृहिणो वयम् ॥ वनौकस्ततातिनित्यं काननाद्निवासिनः २३ आजीव्यैकतरं भावं यस्त्वन्यमुपधावति ॥
न तस्माद्दिदत्ते क्षेमं जारं नार्यसती यथा २४ तस्माद्ब्रवां ब्राह्मणानामेदं श्वारभ्यतां मसः ॥ यद्वद्रयागसंभारास्तैर्यंसाध्यतां मसः २५ पच्यंतां विविधाः
पाकाः सूपान्धः पायसादयः ॥ संयावापूपशङ्कुल्यः सर्वदोहश्च गृह्यताम् २६ हूयंतां मग्नयः सम्यग्ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ अन्नं बहुगुणं तेभ्यो दीयतां धेनुद
क्षिणाः २७ अन्येभ्यश्च चण्डालपतितेभ्यो यथा र्हतः ॥ यवसंचगवां दत्त्वा गिरये दीयतां बलिः २८ स्वलंकृता मुक्तवंतः स्वनुलिप्ताः सुवाससः ॥ प्रद
क्षिणं च कुरुत गोविप्रानलपर्वतात् २९ एतन्मम मंतं तात क्रियतां यद्विरोचते ॥ अयं गोब्राह्मणाद्रीणां मल्यं च दयितो मसः ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ कालात्म
नाम गवता शक्रदर्पजिघांसया ॥ प्रोक्तं निशम्य न दाद्याः साध्वगृह्णंततद्वचः ३१ तथा च विदधुः सर्वे यथाहमधुसूदनः ॥ वाचयित्वा स्वस्त्ययनं द्रव्यैर्गोवि
प्रभूभृताम् ३२ उपहृत्य बलीन्सर्वानादृतायवंसगवाम् ॥ गोधनानि पुरस्कृत्य गिरिचक्रुः प्रदक्षिणाम् ३३ अनास्पन दुद्युक्तानि ते चारुह्य स्वलंकृताः ॥
गोप्यश्च कृष्णवीर्याणि गायंत्यः सद्भिजा शिषः ३४ कृष्णस्त्वन्यतरं रूपं गोपविश्रंभं गतः ॥ शैलोऽस्मीति ब्रुवन्भूरिबलिमाददद्बहुपुः ३५ तस्मै नमो ब्रजज
नैः स च क्रेह्यात्मनात्मने ॥ अहो पश्य त शैलोऽसौरूपी नोऽनुग्रहं व्यधात् ३६ एषोऽवजानतो मर्यान्कामरूपी वने चरः ॥ हंति ह्यस्मै नमस्यामः शर्मणे जात्म
नोगवाम् ३७ इत्यद्रिगोद्विजमखं वासुदेवप्रचोदिताः ॥ यथाविधाय गोपालाः सह कृष्णा व्रजं ययुः ३८ इति श्रीभागवते दशमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

भर्तृका २४ २५ सूपो मुद्रां अंशः केवलान्नं संयावः भिन्नयवकृतः मुद्राभिर्जौदनावा अपूपं पिष्टकृतम् शङ्कुलीपैष्टिकामंडलाकृतं सर्वदोहः क्षीरदधितकादिकः २६ बहुगुणं षडसोपेतं २७ यवसंतृणचू
षिका गिरये गिरिसन्निहिता पतन्नास्त्रे हरये २८ २९ ३० शक्रदर्पजिघांसया शक्रादिदेवानां असुरावेशादपार्थिकं भवति तदनुग्रहार्थं तदपार्थिहनेच्छया तदुक्तं अत्यल्पस्त्वसुरावेशो देवानां च भ्रातृप्रापि
३१ ३२ ३३ ३४ गोपविश्रंभं गोपानां विश्वासकरं आदत्तं भक्षितवान् ३५ तस्मै आत्मने पर्वतरूपिणे सकल्पनमना भित्तनाह अहो इति ३६ ३७ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे
विजयध्वजकृतटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

गोवर्धनोद्धरणेन स्वनाथाः सगोबनागोपालाः इन्द्रकृतापदोरक्षिताः एवं भक्तिज्ञानसंपन्नान्संसारान्प्राणिनोरक्षत्येवाधोक्षज इति प्रतिपादयितुमधमध्याय आरभ्यते तत्र मुख्यप्राणमेकमंतरेणान्येषां देवादीनामत्यल्पासुरावेशस्तास्मिन्गते प्रकृतिभावश्चेत्युभयं दृष्टयितुमुपक्रमते इन्द्र इति विहतां निराकृतां कृष्णपवनार्थोपेपातितयातेभ्यः कुप्रहृष्टेर्ष्यामृषार्यानां प्रति कोप इति चतुर्थी कृष्णप्रतिचकोपं क्वानितिसूचनायेदं विशेषणं असुरावेशं प्रकटयतीति ज्ञायते नेन हेत्यनेन शक्रकोपेन कृष्णमाहात्म्यमेव प्रकाशयते १ अंतकारिणां प्रलयं कुर्वतामित्यनेन भगवंतमंतरेणान्यानि वृत्त्यं त्वमाह सांवर्तमिति अमुनैव जगत्संयकरत्वे संचिते प्यंतकारिणामिति तदेव विशेषितं प्राचोदयत्प्रेरितवानित्यर्थः ईशं कृष्णमुद्दिश्य मन्युना कोपेन अहमेवेशो नान्य इति मन्युना दैत्याभिमानेन वा मन्युर्दैन्ये क्रतोरुतीतियादवः २ मर्त्यभरणधर्मत्वेनानित्यं कृष्णमुपाश्रित्य सर्वस्मादधिकाश्रयोपमिति कृत्वा देवस्य त्रैलोक्याक्षेप्तुः समहेलनं अवज्ञां कृतवंत इति अनेने शमन्युनेत्येतद्विवृतम् ३ देवस्वभावत्वादसुरा

वि० अ०

२१

श्रीशुक उवाच ॥ इन्द्रस्तदात्मनः पूजां विज्ञाय विहतां नृप ॥ गोपेभ्यः कृष्णनाथेभ्यो नंदादिभ्यश्च कुपोह १ गणसांवर्तकं नाम मेघानां चांतकारिणाम् ॥ इन्द्राचोदयत्कुद्धो वाक्यं चाहेशमन्युना २ अहो श्रीमदमाहात्म्यं गोपानां काननौकसाम् ॥ कृष्णं मर्त्यमुपाश्रित्य ये च कुर्देवहेलनम् ३ यथाऽहं कर्ममयैः कुलवैज्ञानमानिनः ॥ विद्यामान् बीक्ष्णो हि त्वातितीर्षति भवार्णवम् ४ वाचालं मानिनं मत्तमज्ञं पंडितमानिनम् ॥ कृष्णं मर्त्यमुपाश्रित्य गोपा मेचकुरामि यम् ५ एषां श्रियाऽवल्लिप्तानां कृष्णेनाप्यायितात्मनाम् ॥ धुनुत श्रीमदस्तं भंपशून्नयत संक्षयम् ६ अहं चैरावतं नागमारुह्यानुव्रजे व्रजम् ॥ मरुद्गणैर्महावेगे नंदगोष्ठजिघांसया ७ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं मधवताज्ञसामेघानि मुक्तबंधनाः ॥ नंदगोकुलमासारैः पीडयामासुरोजसा ८ विद्योतमाना विद्युर्द्विनंदतः स्तनयित्नुभिः ॥ तीव्रैर्मरुद्गणैर्नुन्नावट्पुर्जलशर्कराः ९ स्थाणुस्थूला वर्षधारा मुचत्स्वप्नेष्वभीक्ष्णशः ॥ जलौघैः प्लाव्यमाना भूर्नादश्यत न तोन्नतम् १० अत्यासारातिवातेन पञ्चवज्रातवेपनाः ॥ गोपा गोप्यश्च शीतार्ता गोविंदं शरणं ययुः ११ शिरस्सुतांश्च कायेन प्रच्छाद्या सारपीडिताः ॥ वेपमाना भगवतः पादमूलमुपाययुः १२ कृष्णकृष्णमहाभाग त्वन्नाथं गोकुलं प्रभो ॥ त्रातुमर्हसि देवान्नः कुपिता द्रक्तवत्सल १३ शीतवर्षातिवातेन हन्यमानमचेतनम् ॥ निरीक्ष्य भगवान्मेने कुपितं द्रक्तं हरिः १४ अपर्त्ता बुल्लब्धं वर्षमतिवातांशिलामयम् ॥ तन्मखे विहतेऽस्माभिरिद्रोनाशाय वर्षति १५

गोपितत्त्वमेव कथ्यत इत्याशयेनाह यथोति अहं हरिसारैः अन्यत्र क्षरद्दारुकृतैः कर्ममयैः बहुव्यापारसाधैः अन्यत्र तत्क्षणादिबहुकर्मसाधितैः कुत्सितैरुपप्रयोजनैर्वापुवैः कुपापैरुपायैः कुत्सयोरिति यादवः बीक्ष्णो स्वानुकूलं विवदं दर्शनात्मिकां विद्यां आत्मज्ञानमित्यर्थः ४ वाचालं अस्ति चेदीश्वरः कश्चिदित्यादिशास्त्रकुत्सितभाषणं अतएव वर्तत ब्रह्मणेत्यादिमानं प्रमाणमस्यास्तीति मानिनं रजचोदितामेघादित्यादिनामत्तत्त्वमज्ञत्वं च लभ्यते आजीव्ये कतरं भावमित्यादिना पंडितमानित्वम् ५ अवलिप्तानां हस्तानां अप्यायितात्मनां विधितमनसां धुनुत निराकुरुत ६ नागं व्रजम् ७ निर्मुक्तबंधनाः गलितनिगडाः त्यक्तजलस्तंभा इत्यर्थः आसारैर्धारास्तपातैः देगवद्बर्षैरित्यर्थः ओजसा स्वशक्तिलक्षणबलेन ८ स्तनयित्नुभिर्गजैः स्तनयित्नुर्हि गजैर्जित इति यादवः जलान्देवशर्कराः चेतपाषाणैः ९ स्थाणुवत्स्थूलाः नतोन्नतनिम्नोच्चस्थलम् १० ११ रवकायेन शिरश्च सुतांश्च प्रच्छाद्य १२ १३ अचेतनं निःसंज्ञम् १४ अपर्त्ता अतृणौ अवृष्टिसमय इत्यर्थः १५

२६

प्रतिविधिपरिहारम् आत्मयोगेन आत्मसामर्थ्येन स्वनिर्मितोपायेनवा तमोऽज्ञानम् १६ अज्ञानहरणेनैकप्रयोजनमित्याशङ्क्यसंसारबंधमानेयिचारिणां शनः श्रमिन्त्याशङ्क्येन नहीति
मद्भावयुक्तानामद्भक्तियुक्तानाम् इत्यमर्थश्चेत्याठोप्येवं किंनस्यादिति चेन्न भक्तिशब्दार्थविवरणार्थत्वात् तथाहि भावोलीलाक्रियाचेष्टाभक्त्यादिष्वर्थेषु भावशब्दप्रवृत्तेः भगवच्छीलित्वादिष्वर्थेषु शनेनस
र्वकालं भगवत्सेवमनोवृत्तिरिति प्रकाशनेन भक्तेरिति तत्त्वमुक्तं स्यादिति ईशोहमिति स्मयोऽस्त्युल्लेखनोक्तिर्नहि सतां स्वभावमाह मच्च इति प्रशमाय प्रकृष्टमभिधायै १७ मया यं जपस्त्वं मया ह दत्ता
दिति अहमेव परिग्रहो मूल्यं स्य स तथा पत्नीस्वीकारशपथमूल्येपि परिग्रहः इति व्रतोनियमोजयस्तंभः गोपायेपालयामि १८ कृत्वा उन्मूल्यकृती छेदने छत्राकं शिलीं यथोपजोषं यथा सुखम् भ
र्त्तविलम् १९ २० वातवर्षनिमित्तं भयं अलं निवारितम् अलंतु मूषणेशकौप्यांशो विनिवारणे इति यादवः तत्राणं तस्माद्गपाद्रक्षणम् २१ कृष्णेनाश्वासितमानसाः आप्ययितमनोरथाः सोप

तत्र प्रतिविधिसंम्यगात्मयोगेन साधये ॥ लोकेशमानिनोमौढ्याद्वरिष्ये श्रीमदंतमः १६ नहि मद्भावयुक्तानां सुराणामीशविस्मयः ॥ मत्तः सतां मानभंगः
प्रशमायोपपद्यते १७ तस्मान्मच्छरणं गोष्ठं मन्त्रार्थं मत्परिग्रहम् ॥ गोपाये स्वात्मयोगेन सोऽयं मे व्रत आहितः १८ इत्युक्त्वैकेन हस्तेन कृत्वा गोवर्धनाच
लम् ॥ दधारलीलया कृष्णश्चक्राकमिव बालकः १९ अथाहमगवांगोपाह्नेऽबतातव्रजौकसः ॥ यथोपजोषं विशतगिरिगर्तं सगोधनाः २० नत्रासइहवः
कार्यो मद्भस्ताद्रिनिपातनात् ॥ वातवर्षभयं चालंतत्राणं विहितं हि वः २१ तथानिर्वीविशुर्गतं कृष्णाश्वासितमानसाः ॥ यथावकाशं संधानाः सप्रजाः सोपजीवनाः
२२ क्षुत्तृड्यथां सुखापेक्षां हि त्वातैर्ब्रजवासिभिः ॥ वीक्ष्यमाणो दधारार्द्रिसमाहं नाचलत्पदात् २३ श्रीशुक उवाच ॥ कृष्णयोगानुभावं तं निशम्येंद्रोऽतिवि
स्मितः ॥ निस्तंभो भ्रष्टसंकल्पः स्वान्मेघान्सन्यवारयत् २४ संव्यभ्रमुदितादित्यं वातवर्षचदारुणम् ॥ निशम्योपरतंगोपांगोवर्धनधरोऽब्रवीत् २५ नि
र्यातत्यजतत्रासंगोपाः सस्त्रीधनार्भकाः ॥ उपारतं वातवर्षं व्युदमायाश्च निमग्नगाः २६ ततस्तेनिर्ययुर्गोपाः स्वस्वमादाय गोधनम् ॥ शकटाटोपकरणं च बाल
स्थविराशनेः २७ भगवानपितृशैलं स्वस्थाने पूर्ववत्प्रभुः ॥ पश्यतां सर्वभूतानां स्थापयामास लीलया २८ तं प्रेमे गान्धर्विभृता व्रजौकसो यथा समीयुः
रिरंभणादिभिः ॥ गोप्यश्च सस्नेहमपूजयन्मुदादध्यक्षताद्रियुं युजुस्तथा शिषः २९ यशोदारो हि णि नंदो रामश्च बलिनां वरः ॥ कृष्णमालिङ्गयुं युजुराशिषः
स्नेहकातराः ३० दिवि देवगणाः सर्वे सिद्धगंधर्वचरणाः ॥ तुष्टुर्मुमुक्षुः सर्वे पुष्पवर्षाणि भारत ३१

जीवनाः श्रीहितं दुल्लादिशरीरयात्रासाधनैः सहिताः २२ सुखापेक्षाम् गयनासनवसनादिसुखसाधनभद्राम् हित्वा मुक्त्वा २३ योगानुभावयोगैश्चर्यं अनुभावः प्रभावे स्याद्विशेषे भावसूचक इति
महापुरुषान्दृष्ट्वा स्थापुन्त्यावण्परहित्यं स्तंभः तद्वहितो निस्तंभः भ्रष्टसंकल्पः गलितमनोरयः २४ व्यभ्रं विगतमेघम् वातश्च वर्षश्च वातवर्ष एकवद्भावः २५ व्युदमायाः विगतजलमायाः २६ शकटाटोप
करणं शकटगतमुपकरणं जीवनसाधनम् शकटाटोपकरणं चादाय गतौ शकटपरिवर्तनेनाटोपकरणं संभ्रमविधिर्यथा भवति तथेति २७ २८ प्रेमे वेगात् प्रेमेन्द्रोक्तान् भूतान् निश्चलाः पूर्णानंदावा समीयुः
समाजं मायाः २९ संहकातराः स्नेहकलिलान्तःकरणाः ३० ३१

३२ तद्विस्पृशः मनोहराः तद्बुभ्यामुपसंख्यानमित्यलुक् ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ अनुस्मरणार्थं मार्गं स्थापितव्यः सप्तवर्षपर्यंतं बालचरितमनुक्रम्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्र श्रीशुकोगोपानासंकथनप्रकारकथयति एवंविधानीति ये गोपाः कृष्णस्यैवंविधानिकर्माणि वीक्ष्य तत्र तत्र साक्षाद्दृष्ट्वपितस्वकृष्णस्य वीर्यमाहात्म्यं विदित्वा ज्ञानं तितेतद्वीर्यविदो न भवति ते गोपाः समेत्य संभूय मोक्षोपाकुर्वन्ति न्ययः १ बालस्थैतानि कर्माण्यप्यनुतानि वक्तुमशक्यं निवा इति यत्तस्मादसावात्मनः स्वस्य जगुप्सितं ग्राम्येषु विपिजनेषु जन्म कथमर्हति निरूपयमाणेन योग्य इत्यन्ययः २ कानि तानि कर्माणीति तत्राहुः यत इति बिभ्रत् अबिभ्रत् पुष्करं वच्म ३ तोकेन शिशुना आसीलितक्षणे ईषत्फुल्लनेत्रेण गहौजसः महाबलायाः अधृष्या

शंसदुंदुभयोनेदुर्दिविदेवप्रचोदिताः ॥ जगुर्गर्भवपतयस्तुं बुरुप्रमुसानृप ३२ ततोऽनुरक्तैः पशुपैः परिश्रुतोरानन्सगोष्ठं सबलोऽविशद्वारिः ॥ तथा विधान्यस्य कृतानि गोपिकागायं त्यईयुर्मुदिता हृदि स्पृशः ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ श्रीशुक उवाच ॥ एवंविधानि कर्माणि गोपाः कृष्णस्य वीक्ष्यते ॥ न तद्वीर्यविदोऽप्रोचुः समुपेत्य मुविस्मिताः १ बालकस्य ये देतानि कर्माण्यप्यनुतानि वै ॥ कथमर्हस्यसौ जन्मग्राम्येष्व्वात्मजुगुप्सितम् २ यः सप्तहायनो बालः करैर्नैकेन लीलया ॥ कथं बिभ्रद्विरिवरं पुष्करं गजरादिव ३ तोकेनासीलितक्षणे पूतनायामहौजसः ॥ एतं स्तनं सप्तहायनैः कालेनैव वयस्तनोः ४ हिंस्रतोऽयः शयानस्य मास्यस्य चरणानुदक् ५ अनोऽपतद्विपर्यस्तं रुदतः प्रपदाहतम् ६ एकहायन आसीत् बाह्विषया गोविहायसा ॥ दैत्येन यस्तृणावर्तमहन्कंठग्रहातुरम् ६ क्वचिद्वैयंगवस्तैर्न्येमात्रा बद्ध उलूखले ॥ गच्छन्नर्जुनयोर्मध्ये बाहुभ्यां तावपातयत् ७ वनेभं चारयन् वत्सान्सरामो बालकैर्द्वतः ॥ हंतु कामं वकंदोर्भ्यां मुखतोऽरिमपाटयत् ८ वत्सेषु वत्सरूपेण प्रविशंते जिघांसया ॥ हत्वान्यपातयन् तेन कापित्था च लीलया ९ हत्वा रासमदैतेयं तद्वंधूं श्वबलान्वितः ॥ चक्रे तालवनक्षेमं परिपक्वफलोचितम् १० प्रलंबघातयित्वा ग्रंथलेन बलशालिना ॥ अयोचयन्नजय शृङ्गोपांश्चारण्यवह्निः ११ आशीविषं महारौद्रं दमि त्वाविमदं हृदात् ॥ प्रसह्योद्वास्य यमुनां चक्रे सौनिर्विषोदकाम् १२ दुस्त्यजश्चानुरागोऽस्मिन् सर्वेषां नो ब्रजौकसाम् ॥ नंदतेतनयेऽस्मात्सुतस्याप्यौत्पत्तिकः कथम् १३ कसप्तहायनो बालः क्रमहाद्रिविधारणम् ॥ ततो नोजायतेशं काव्रजनाथ तवात्मजे १४ नंद उवाच ॥ श्रूयतां मेव च गोपाभ्येतुं शंका च वोऽर्भके ॥ एनं कुमारमुद्दिश्य गर्गो मेयदुवाच ह १५

वष्टभायावा ओजो वष्टं भवलोपोरिति स्तनं पीतम् वयमद्वाक्ष्येति शेषः कालेन तं केन ४ चरणानुदक् ऊर्ध्वं हिंस्रतः उत्क्षिपतः मास्यस्य मासमात्रवयस्कस्य प्रपदेन पादाग्रेण हतं पीडितम् ५ एकएव हायनो वीर्यवत्सरोयस्य स तथा तृणावर्तग्रहातिपत्कर्मतदपि ६ वैयंगवम् वैयंगवीनम् सचोदधि मंथने जातं न वनीतम् तस्य स्तैर्न्येचैर्यसति बाहुभ्यां गच्छति स बधः ७ मुखतः मुखे बह्वीत्येति शेषः अपाटयत् व्यदारयत् ८ तेन दैत्येन कापित्थानि कापित्थजीवानि फलेलुक् ९ क्षेमं प्राप्त रक्षणम् १० ११ दमि त्वाविमदं हृदात् १२ अनुरागो हृदयंगमः औत्पत्तिकः उत्पत्तिः सिद्धः कथम् १३ ततो नोजायतेशं केत्यादिना तद्वीर्यविद इति स्पष्टीकृतम् १४ व्येतु विगता भवतु वः पुण्याकम् प्रसक्तकथां प्रथं तरंगत्वेन कथांतरमारभ्य तद्विस्तृताय हकारः प्रत्यारंभे प्रसिद्धौ हहा विषादशुभातिष्विति च १५

गोःशुक्लाद्याः १६ कचिन्मथुरायां वसुदेवस्य सकाशात् अभिज्ञाः वसुदेवस्यापत्यमितितद्धितप्रत्ययज्ञानपटवः १७ न केवलमेतदेव नामरूपत्रयमेव अपित्वन्यान्पापिसंतीत्याह बहूनीति नारायणादीनि
 पानुरूपाणि मधुसूदनानि कर्मानुरूपाणि १८ आधास्यत् आधास्यति यद्वा यदिपूयमस्मिन्भक्त्युद्विक्तचित्तमकरिष्यन्तर्ह्ययं पुरुषार्थलक्षणमाधास्यत् लिङ्निमित्तेलङ्क्रियातिपत्ताविति सूत्रात् अ
 विधिः १९ २० २१ २२ २३ आनर्चुः पूजयामासुः २४ श्रीशुकः प्रथमभागसमाप्ति सूचनाय स्वष्टे देवतां कृष्णमभिष्टुवन् तत् आत्मरक्षा माशास्ते देव इति यज्ञविप्रवः यज्ञभंग इत्यर्थः तस्मादुत्पन्नपारुष
 आश्रयवत् ब्रह्मपाषाणवत् कर्कशैर्विषैः अनिलैश्च स्त्रियासहस्रैर्दत्तः कपमाना बालाश्च पशवश्च यस्मिन्स्तत्सीदद्बालपशु आत्माशरणं रक्षिताय स्य तत्तथा अनुकंपी हृदयद्वयीभावयुक्त उत्स्वयः उ
 तस्मयः निरस्तदर्पः उत्कृष्टमंदहासो वा महेंद्रस्य मंदगर्वमिनत्ति निर्मूलयतीति महेंद्रमदाभित् अवलोऽस्थूलः अणुर्बालः लीलासाधनमुत्फुल्लशिखी भयथा तथैकेन हस्तेन शैलं शिखोच्चयं पर्वतमुत्पाटय विभ्रत्

वर्णास्त्रियः किलास्यासंनृत्ततोऽनुयुगंतनूः ॥ शुक्लोरकस्तथापीतइदानीं कृष्णतांगतः १६ प्रागयं वसुदेवस्य क्वचिज्जातस्तत्वात्मजः ॥ वासुदेव इति श्रीमा
 नमिज्ञाः संप्रचक्षते १७ बहूनि संतिनामानि रूपाणि च सुतस्य ते ॥ गुणकर्मानुरूपाणि तान्यहं वेद नोजनः १८ एष वः श्रेय आधास्यद्गोपगोकुलनंदनः ॥
 अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमंजस्तारिष्यथ १९ पुरा नेन ब्रजपते साधवो दस्युपीडिताः ॥ अराजके रक्ष्यमाणा जिग्युर्दस्युन्समो धिताः २० य एतस्मिन् महाभा
 गोप्रीतिं कुर्वीति मानवाः ॥ नारयोऽभिभवत्येतां विष्णुपक्षानि वासुराः २१ तस्मान्नंदकुमारोऽयं नारायणसमो गुणैः ॥ श्रियार्का त्यानुभावेन तत्कर्म सुन
 विस्मयः २२ इत्यद्वामांसमादिश्य गर्गे च स्वगृहं गते ॥ मन्ये नारायणस्यांशं कृष्णमल्लिष्टकारिणम् २३ इति नंदवचः श्रुत्वा गर्गभीतं ब्रजौकसः ॥ दृष्टश्रु
 तानुभावास्ते कृष्णस्यामिततेजसः ॥ सुदितानंदमानर्चुः कृष्णं च गतविस्मयाः ॥ २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ देववर्षाति यज्ञविप्रवरूपा वज्राश्च वर्षानिलैः
 सीदद्बालपशुस्त्रियात्मशरणं दृष्ट्वानुकंप्युत्स्मयः ॥ उत्पाटयैक करेण शैलमबलोलीलोच्छिखी ध्रंयथा विभ्रद्रोष्ठमपान्महेंद्रमदभिप्सीयान्न इंद्रो गवाम् २५ ॥
 इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोवर्धने धृतैः शैले आसारा द्रक्षिते ब्रजे ॥ गोलोकादा ब्रजलृष्णं सुरभिः
 शक्र एव च १ विविक्त उपसंगं मन्त्री दितः कृतहेलनः ॥ पस्पर्श पादयोरेनं किरीटेनार्कवर्चसा २ दृष्टश्रुतानुभावोऽस्य कृष्णस्यामिततेजसः ॥ नष्टत्रिलो
 केशमदइदमाह कृतांजलिः ३

वार्मिद्रो गोविंदो नोऽस्मभ्यं प्रीयात्प्रतीमवति त्वन्वयः पायाञ्जलिपाठे नोऽस्मान् रक्षस्वित्यर्थः गोस्वामी गोविंदोऽधिकृतो गवाभित्यमरः ॥ २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विंशोऽध्यायः
 टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तस्मिन् अप्यसुरावेशे गते प्रकृतिरेव त्विति वचनात् देवस्वभावप्रकटनपूर्वकं सुरभिर्भीराभिषेकेण शक्रस्तुत्या च हरिमाहात्म्यस्याति सिद्धत्वान्मुमुक्षुभिस्तस्मिन्नतिशयितं
 मविधेयमित्यस्याप्यायस्यारंभः तत्र सुरभिर्द्विगोरोगमनं कथयति गोवर्धन इति गोलोकाद्वागधि कृतस्थानात् सुरभिः इंद्रस्तु स्वर्गलोकात् दिग्दृष्टिदीधितिस्वर्गवज्रवाग्बाणवारिषु भूमौ पशौ च विद्वाद्गो
 व्दोदशसु स्मृत इति हलायुधः योहरेर्विरोधमाचरत्स एवाब्रजदित्यन्वयः १ विविक्तेषु कांते विजिगृह्यमाव इति धातुः जनसंमर्दराहित्यस्थल इत्यर्थः २ इदानीं दृष्ट पूर्वश्रुतोऽनुभावोपनसतया इदं दमाह ३

किंशतत्राह विशुद्धेति अहंतवधामगृहस्थानीपिस्वरूपशरणं प्रपद्यतिशेषः अनंतपदार्थे राशेर्गुह्यतीतिगृहं ननुगृहवत्सत्त्वादिगुणदाकभीरचित्तैत्कालांतरेजीर्णत्वादित्यत्राह विशुद्धेति विभ
 तंशुद्धसत्त्वंरजस्तमोभिश्चरहितकेवलसत्त्वगुणोयस्मात्तथा चारुतरपदार्थे कुशलपुरुषेणरचितंनचैवयनमुभयंनस्यादित्यत्राह शांतमिति शांतंमंगलंशांतिःप्रशमनंमंगलंइति अतएवसुखनिष्ठवाक्यो
 भरहितवा नन्वेवंचेत्पाषाणकल्पमित्यत्राह तपोमयाभिति ज्ञानात्मकंयदासत्त्वमपिनसंबध्यतेतदारजसंबधोनास्तीतिकिंवक्तव्यमितिभावेनाह ध्वस्तेति अत्रलिंगमाह मायामयइति यत्रत्वयिअयंमा
 यामयः भगवदिच्छानिमित्तगुणसंप्रवाहःत्रिगुणसंबधोनिचिद्ये यस्मात्तस्मादितिशेषः विदसत्तायामितिशातोः जीववत्सत्संबधोनास्ति किंतुतद्व्यादौभिरकत्वसंबधोस्तीति कृत्वानविद्यतइति कीदृशःअग्रह
 णानुबंधःअग्रहणमाग्रहःसत्त्वानुबंधोगुणभूतोयस्यसत्तथा यद्वायत्रगुणसंप्रवाहेअग्रहणंअज्ञानमनुबभ्रातित्यग्रहणानुबंधः अनेनकार्याभावेकारणभावोऽनुमीयतेइतिसूचित ४ ननुखलेनपर्वान्मतिहन्मिभू
 रिक्रियातिर्द्रतिशत्रवोर्निद्राइतिश्रुतेः हरेःकामक्रोधादिदर्शनाल्लोभाद्यभावःकथंकथ्यतइत्यत्राह कुतइति तेगुणाः हेतवोनिमित्तानियेषांतेतद्वेतवः नविद्यंतइतिकुतोनुकिंवक्तव्यमित्यर्थः यद्वातस्यसंसार
 हेतवःकुतःकल्प्यंतइतिशेषः अनुधस्याज्ञानिनःलिंगभावाःलक्षणभूताः अत्रकारणाभावात्कार्याभावानुमानंचद्रष्टव्यमित्यर्थःयद्यपितवगुणानिमित्ताः कामादयोनसांतितथापिशास्त्रविहिनाअदोषकरत्वात्संती
 त्याशयेनाह अथापीति दंडंज्ञासनंहिंसावा दंडोऽस्त्रीशासनंराज्ञांहिंसायांलुगुडेगुणइतिपादवः विशुद्धसत्त्वंनिर्मलसत्त्वगुणयुक्तंइत्याद्यप्यव्याख्यानप्रत्याख्यानविगतशुद्धसत्त्वमित्यादिव्याख्यातमाचा

इंद्रउवाच ॥ विशुद्धसत्त्वंतवधामशांततपोमयंभवस्तरजस्तमस्कम् ॥ मायामयोयंगुणसंप्रवाहोनविद्यतेतेऽग्रहणानुबंधः ४ कुतोनुतद्वेतवईशम
 न्युलोआदयोयेऽबुधालिंगभावाः ॥ अथापिदंडंभगवान्बिभर्तिधर्मस्यगुप्त्यैखलनिग्रहाय ५ पितागुरुस्त्वंजगतामधीशोदुरत्ययःकालउपातदंडः ॥हि
 तायचेच्छातनुभिःसमीहसेमानंविधुन्वजगदीशमानिनाम् ६ येमद्विधाःस्युर्जगदीशमानिनस्त्वांवीक्ष्यकालेऽभयमाशुतंमदम् ॥ हित्वार्थमार्गंप्रभजंत्य
 पस्मयाईहासलानामपितेऽनुशासनम् ७ सत्त्वंममैश्वर्यमदद्भुतस्यकृतागसस्तेऽविदुषःप्रभावम् ॥ संतुंप्रभोथार्हसिमूढचेतसोमैवंपुनर्मन्मतिरीशमेऽस
 ती ८ तवावतारोऽयमधोक्षजेहभुवोभराणामुरुभारजन्मनाम् ॥ चमूपतीनामभवायदेवभवाययुष्मच्चरणानुवर्तिनाम् ९ नमस्तुभ्यंभगवतेपुरुषायम
 हात्मने ॥ वासुदेवायकृष्णायसात्वतांपतयेनमः १० स्वच्छंदेनात्तदेहायविशुद्धज्ञानमूर्तये ॥ सर्वस्मैसर्वबीजायसर्वभूतात्मनेनमः ११

पैः सत्त्वगुणांगिकारेमायामयोयंगुणसंप्रवाहोनविद्यतेइत्येतद्व्याहृतंस्यादितिप्रत्यक्षिरितिअसच्छासनेनधर्मस्थापनंप्रयोजनंसाच्छिन्ननेनांकफलंस्यात् किंचउभयेषांशासकाउभयेतौनैकइतीयंशंका अ
 सतांचसताचैवहारेवानुशासकः सतांतुश्रेयसेसैवहानुशास्तिर्भैविष्यतीत्याश्रेयवचनेनपरिहर्तव्येति ५ पितृत्वाद्भक्त्यात्सात्मित्वाच्चहरेरेकस्यैवानुशासकत्वंनान्यस्येत्याशयेनाह पितेति पुण्यपापफल
 पापकत्वेनउपातदंडःगृहीतशासनः हितायसतामितिशेषः गुरुरात्मवर्तांशास्ताशास्त्राजानुशासनं इहमच्छात्राणानांशास्त्वैवस्वतोयमइत्येतच्चिरस्तामितिज्ञातव्यम् ६ सतामनुशासनंश्रेयसद
 त्यभिमेतद्विद्वानांव्यक्तमाह यइति हेजगदीशमद्विधामानिनःस्युःतेकालेअसुरावशनिर्भोक्तमयेमाप्रेअभयंत्वांवीक्ष्य अस्मन्मदनिर्मूलनवीर्यत्वांष्ट्रायेनमदेनस्वदपराधमकार्षं तंमदंहिंसाअपस्मयाः
 निरस्तगर्वाः आर्यमार्गंविद्वज्जनसिद्धांतंप्रभजंति नकेवलमस्माकंतेवहानुशासनं खलानामपीत्याह ईहेति ७ तत्रकर्तव्यंप्रार्थयते सत्त्वमिति अविदुषःअज्ञस्य ८ सतांभवायपुण्यलक्षणमद्रायदे
 वदत्तवज्जननंभजतोहरेरवतारःकथंभवायस्यादितिदं आवेशेभसुदेवादौदेवानहरेःस्मृतमित्यादिपात्रवचनेनपरिहर्तव्यम् ९ १० नकेवलंयथातरासिद्धमिदंअत्रापीत्याशयेनाह स्वच्छंदेनेति
 स्वच्छंदेनस्वेच्छया सर्वस्मै सर्वव्यापिने सर्वबीजायसर्वस्पृष्टकारणाय ११

आसारसहितवायुभिः १२ ध्वस्तस्तम्भः निरस्तस्थूलस्वभावः १३ मघोनाइंद्रेण १४ अकारिकृतः हेमघवनइंद्र १५ पणव्यवहारइतिधातोः हानादिव्यवहारसाधनत्वात्पाणिः हस्तः इदं पाणिं यम्यमं
भ्रंशयामि विसृज्यस्तं करोमि चशब्दएवार्थे अनुग्रहमेव नान्याद्विधादिकं अनुग्रहानंतरमविनश्वरसपक्षेति समुच्चयेवा ऐश्वर्यमभिरत्वं भवादि समृद्धिः श्रीराभ्यामुद्धतेन भवेनांघ्रः ज्ञानलक्षणं च धूरहितः
१६ मयि मनसा युक्तैः अनित्यैश्च यदादौ विसंभवजितैः भवद्भिः स्वाधिकारेषु जैलोक्यरक्षणं दिशु स्थीयताम् १७ अथशब्दः कथारंभे मनस्विनी शुद्धमनाः स्वसंतानैः स्ववंशजातगोभिः सहोतिशेषः १८ वि
श्वात्मन् विश्वव्यापिन् सनाथाः कृताः स्मइति १९ नोऽस्माकं परमकं अत्युत्तममिष्टदैव इंद्रः ईश्वरः देवनादेवजातीनां ये च साधवः ऋष्यादयः तेषां भवाय भद्रलक्षणा यश्चेत्येते २० नः इंद्रं स्वायिनत्वात् २१

मयेदं भगवन् गोष्ठनाशयासारवायुभिः ॥ चेष्टितं विहते यज्ञे मानिनातीव्रमन्युना १२ त्वयेशानुगृहीतोऽस्मि ध्वस्तस्तं भो वृथोद्यमः ॥ ईश्वरं गुरुमात्मानं त्वा
महं शरणगतः १३ एवं संकीर्तितः कृष्णो मघो नाभगवानमुम् ॥ मेघगंभीरया वाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् १४ श्रीभगवानुवाच ॥ मया तेऽकारिमघवन्मत्स्र
भंगोऽनुगृह्यता ॥ मदनुस्मृतये नित्यं मत्तस्येन्द्रश्रियाभृशम् १५ मामैश्वर्यं श्रीमदांधोदंढपाणिं न पश्यति ॥ तं भ्रंशयामि संपद्भ्यास्य चेच्छाम्यनुग्रहम्
१६ गम्यतां शक्रभद्रं तोक्रियतां मेऽनुशासनम् ॥ स्थीयतां स्वाधिकारेषु युक्तैर्विसंभविजितैः १७ अथाह सुरभिः कृष्णमभिवंद्य मनस्विनी ॥ स्वसंतानैरुपामं
व्यगोपकृषिणमीश्वरम् १८ सुरभिस्त्वाच ॥ कृष्णकृष्णमहायोगिन् विश्वात्मन् विश्वसंभव ॥ भवता लोकनायेन सनाथा वयमच्युत १९ त्वनः परमकं दैवं त्वं न
इंद्रो जगत्पते ॥ भवाय भवगोविप्रदेवानां ये च साधवः २० इंद्रं न स्त्वाभिषेक्ष्यामो ब्रह्मणा चोदिता वयम् ॥ अवतीर्णोऽसि विश्वात्मन् भूमेर्भारापनुत्तये २१
एवं कृष्णमुपामं व्यसुरभिः पयसात्मनः ॥ जलैश्चाकाशगंगाया एरावतकरोद्धतैः २२ इंद्रः सुरर्षिभिः माकंचोदितो देवमातृभिः ॥ अभ्यर्षिचतदाशाहं गोविं
दइति चाभ्यधात् २३ तत्रागतास्तुंबुरुनारदादयो गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणाः ॥ जगुर्ग्यशोलोकमलापहं हरेः सुरांगनाः सननृतुर्मुदाम्बिताः २४ तंतुष्ट
तुर्देवनि कायकेतवो व्यवाकिरंश्चाद्भुतपुष्पवृष्टिभिः ॥ लोकाः परानिर्घृतिमाप्नुवंस्त्रयो गावस्तदा गामनयन्पयोदुताम् २५ नानारसौघाः सरितो वृक्षा जासन्भ
धुसवाः ॥ अकृष्टपच्यौषधयोगिरयोऽविभ्रानुन्मणीन् ॥ कृष्णेभिः पितृता निमर्वाणि कुरुनंदन २६ निर्वैराण्य भवं स्तात क्रूराण्यपि निसर्गतः २७ इति
गोगो कुलपतिगोविंदमभिषिच्य सः ॥ अनुज्ञातो ययौ शक्रो वृत्तो देवादिभिर्दिवम् २८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

सुरभिः आत्मनः पयसा २२ दाशार्हदशार्हकुलतिलकं दाशंसुखादिदानमर्हतीति वा अभ्यर्षिचतदेवमातृभिश्चोदित इन्द्रश्च सुरर्षिभिः सार्धमाकाशगंगाया जलैः कृष्णमभ्यर्षिचदित्यन्वयः गोविंदः गोविंदोला
भ्यो यस्य सः आलभत इति वा गोविंद इत्यभ्यधात् अभिधानं कृतवांश्च २३ सननृतुः समीचीनं नृत्यं चक्रुः २४ देवनि कायानां केतवः श्रेष्ठाः गांभूमिपयसाद्भुतां परिश्रुतां अनयन् प्रापयामासुः २५ मधुमत्सु
रसं संवत्सः ॥ उन्मणीन् अविभ्रानुन्मत्तवंतः २६ २७ २८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयवज्रकृतटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

किंविशिष्टं कृष्णमिति तत्राह सत्यमिति सत्यप्रवाधितम् जानातीति ज्ञानं सर्वज्ञं अंतत्रयशून्यं भविनाशिवा यत् ब्रह्मैवंविशिष्टं सत्त्वं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतिसिद्धं यच्च ज्योतिः स्वयंप्रकाशमानं परं ज्योती रूपं संपद्येति श्रुतिवेदितं यच्च सनातनं सदैकप्रकारं अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराण इति श्रौतं यच्च समाहिताः मुनयो गुणापाये सच्चादिगुणानिवृत्तौ आवरणाभावात्पश्यन्ति हिरण्यपरेकोशे विरजं ब्रह्म निश्कलं तच्छुभं ज्योतिषां ज्योतिस्तच्च दास्य विदो विदुरित्यादि श्रुतिशतं हि शब्देन गृहीतं एवं विधुगुणविशिष्टं ब्रह्म शब्दवाच्यं कृष्णमचक्षते तिसंबधः किंविशिष्टा गोपाः पुराऽक्रूरो यत्र हृदे मग्नः ब्रह्म कृष्णात्मकं अध्य गात् अधिगतवान् चक्षुषाऽपश्यत् द्रक्ष्यतीति भूतपूर्वत्वेन व्यपदेशः कथं याश्च क्व द्रष्टुमा नार्थं स्तस्माद्ब्रह्म सीधधानात् हृदान्मग्नः स्नाताः अत्रेति हासमाचक्षते यदि परब्रह्म त्वं तर्हि नः स्वलोकादर्श येति गोपैः प्रार्थितेन कृष्णेन च उक्तं पादि पुष्पाकं मल्लो कदिह क्षातं हिं शुद्धेन चक्षुषा भाव्यं तदर्थं मस्याः कालिं चाः हृदे मज्जनानंतरं द्रक्ष्यथेत्युदिता स्ते तथा कृत्वा शुद्धचक्षुषा तल्लोकं तत्र स्थितं सत्यादिगुणविशिष्टं ब्रह्माभिन्नं कृष्णमपश्यन्ति १६ एतदेव स्पष्टमाह नंदादय इति तु शब्दोपमभेदवक्ति १७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ निर्दोषमक्तिजनितं ब्रह्म ज्ञानमेव मुक्तिसाधनमिविद्या शास्त्रतात्पर्यार्थे निर्धारणात्तदर्थं वादं दत्त्वा स्मिन् अध्याये तत्र वैकुण्ठदर्शनानंतरं कः कथाप्रसंग इति तत्राह भगवानपीति यद्वा त्रिमुखे लोकादर्शनंतरा त्रिं शारदेन शरद्वत्

सत्त्वं ज्ञानमनंतं यद्ब्रह्म ज्योतिः सनातनम् ॥ यद्विपश्यन्ति मुनयो गुणापाये समाहिताः १६ नंदादयस्तु तदृष्ट्वा परमानंदनिर्गताः ॥ कृष्णं च तत्र लंदोभिः स्तूय मानं सुविस्मिताः १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे पूर्वार्धे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानपि तारां त्रिंशारदोत्फुल्लमल्लिकाम् ॥ वीक्ष्य रंतुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः १ तदोदुराजः कुकुभः करैर्मुखं प्राच्याविलिपन्नरुणैश्च शंतमैः ॥ स चर्षणीनामुदगाच्छुचो मृजन्मियः प्रियाया इव दीर्घदर्शनः २ दृष्ट्वा मुकुंदस्तमस्वदं मंडलं रामाननामनवकुंमारुणम् ॥ वनं च तत्कोमलगोभिरंजितं जगौ कलं वामदृशां मनोरमम् ३ निशम्य गीतं तदनंगवर्ध नं व्रजस्त्रियः कृष्णनिषिक्तमानसाः ॥ आजगमु रन्योन्यमलक्षिताशयाः स यत्र कार्तस्वरलो लकुंडलाः ४

संबंधिना कालेन उत्फुल्लमविकसितामल्लिकानवमल्लिकायस्यां सातां योगमायां स्वरूपसामर्थ्यं १ उदुराजश्चंद्रः प्राच्याः कुकुभो दिशः मुखं शंतमैः सुखकरैः कुकुमपुष्पवदरुणैः कुभमंदायां गताविति पातोः कुकुभितियोगात्मकः शब्दः भृशं भेदगमिन्याः प्राच्याः सौंदर्यं ति शयेन पूजयायास्त्रियोमुखं यौवनातिशयेन उदुकल्पस्य जनस्यातुरा गजनकत्वेन राजशब्दवाच्यः पुरुषः शंतमेनारुणेन करेण हस्तेन कलहा दूतदुःखाश्च कलिलं यथाविलिपतिनिर्मोष्ठितथेति शब्दास्त्रिप्रद्वितिशेषः कीदृशः उदुराजः चर्षणीनां सस्यानां सरकिरणसंतापमग्नानलक्षणाः शुचः मृजन् परिहरन् हिमकिरणकरणपाणिना वा दीर्घदर्शनः दीर्घकालदर्शनं यस्य स तथा अन्यत्र बहुकालप्रवासेन दृष्टिमाग्राप्राप्तः प्रियो भर्ता दर्शनीयो वा २ मुकुंदः अस्वदं मंडलं पूर्णमंडलं रामस्य बलमद्रस्याननमिव शोभमानं रामाणामाननमिव रमणीयं नवकुं मपुष्पवदरुणम् तमुदुराजं दृष्ट्वा तस्य चंद्रस्य कोमलगोभिः मृदुतररस्मिभिः रंजितं मंडितम् वामदृशां स्त्रीणां मनोरमं मनोहरम् वने सेवायोग्यस्थलं च दृष्ट्वा कलमव्यक्तमधुरस्वरं राजा वित्पन्वयः ३ अनंगवर्ध नं कामोद्रेककारणम् अन्योन्यं परस्परमलक्षिताशयाः अज्ञातमनोभावाः पूर्वमदृष्टवनस्थाना वा स कृष्णो यथास्ते तत्रेति शेषः कार्तस्वरं सुवर्णं तेन रचितानि लो लानि कुंडलानि यासां तास्तथा ४

तदातासांभावविशेषकथयति दुहंत्यसिद्धिः दोहनक्रियादिहानपात्रं वा अधिश्रित्यः श्रपयितुं शुद्ध्यामारोप्य संयावंकथयन्नुद्वा स्य अनवरोप्य ५ परिवेषयंत्यः भुञ्जानानां पात्रेषु भोक्तृव्यं विनिर्दिष्टं तस्य परिवेषणम् पर्यायंत्यः स्तनादिकर्मतिशेषः पादमर्दनादिताशुश्रूषंत्यः ६ प्रयुज्यतः शरीरोन्मार्जनं कुर्वत्यः स्थानसंमार्जनं वा अजंत्यो मण्वादिना मुसकठादिभ्यामभ्रणादिदधानाः कंठादिषु वस्त्राणिवसानां इति व्यत्यस्तदस्त्राभ्रणाः ७ वार्यमाणानि रोध्यमाना गोविदेनापहृता आकृष्टा आत्मानो मनांसि पासां तास्तथा ८ अलब्धविनिर्गमाः न लब्धविनिर्गमनं वाभिस्तास्तथा तस्य कृष्णस्य भावनया भक्तिः संस्कारेण युक्ताः ९ काश्चन ताः स्त्रियः गुणमयं सत्त्वादिगुणविकृतदेहं जहुरित्यन्वयः अपदेहत्यागः संसारिण इव न किंतु मुच्यमानस्येवेत्याह सद्य इति बंधनध्वंसोपि मारब्धगुण्यपापप्रणाशेन हृष्टत्वात्तत्रापि तथैवेत्याह दुःसहोतिदुःसहोदुःसहयः प्रेष्टस्य कृष्णस्य विरहः सांसारिको विद्योगस्तेनोत्पन्नस्तत्रितापः अत्युत्कटज्वरा तु भवः तेन युता शुभाः निरस्तपापाः ध्यानेन प्राप्तः अच्युतरपाशेषु ध्यानमाप्ताच्युताश्लेषः तेन उद्धृतयानिर्वृत्या स्वरूपानंदाविर्भावलक्षणया क्षीणानि प्रारब्धानि मंगलानि पुण्यानि यामिस्त १० अनाब्धफलानां कुतो निर्गतिरिति तत्राह तमिति जार उपपत्तिः पत्न्युरप्यधिक इति संभवितास्तं कृष्णं परमात्मानं नारायणमेव संगताः सम्पन्नास्तवत्यः अनेनो विबभूत हरिज्ञानेन प्रारब्धप्रणाश इति सूचितं ११ जारबुद्ध्यापि संगता इत्युक्तं तस्य तात्पर्यमज्ञानाद्विराजापृच्छति कृष्णयिति गोप्यः कृष्णं परं कां

दुहंत्योऽभिययुः काश्चिद्दोहं हि त्वा समुत्सुकाः ॥ पयोऽधि श्रित्य संयावमनुद्वा स्या पराययुः ५ परिवेषयंत्यस्ति द्वित्वा पाययंत्यः शिशून्पयः ॥ शुश्रूषंत्यः पती काश्चिदश्रंत्योऽपास्य भोजनम् ६ लिपंत्यः प्रमृजंत्यो न्याजं जंत्यः काश्चिदलोचने ॥ व्ययस्तवस्त्राभ्रणाः काश्चित्कृष्णांति कंययुः ७ तावार्थमाणाः पतिभिः पितृभिर्भातृबंधुभिः ॥ गोविदापहृतात्मानो न न्यवर्तंत योषितः ८ अंतर्गृहगताः काश्चिद्रूप्योऽलब्धविनिर्गमाः ॥ कृष्णतद्भावनायुक्ता दध्युर्मूर्खितलोचनाः ९ दुःसहप्रेष्ठविरहतीव्रतापधुता शुभाः ॥ ध्यानमाप्ताच्युताश्लेषनिर्वृत्या क्षीणमंगलाः १० तमेव परमात्मानं जारबुद्ध्यापि संगताः ॥ जहुरिगुणमयं देहं सद्यः प्रक्षीणबंधनाः ११ राजोवाच ॥ कृष्णविदुः परं कांतं तत्र ब्रह्मतयामुने ॥ गुणप्रवाहो परमस्तासां गुणधियां कथम् १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ उक्तं पुरस्तादेतत्तैश्चैद्यः सिद्धिं यथागतः ॥ द्विषन्नपि हृषीकेशं किमुता धोक्षजप्रियाः १३

संसारं पतिविदुः ब्रह्मतया श्रुतिशतगीतपरब्रह्मत्वेन विदुः अनाधिकारित्वात् या एव विद्यास्तासां गुणेषु विषयेषु धीर्बुद्धिर्निर्गतास्तथा गुणप्रवाहो परमः संसारप्रवाहनिवृत्तिः कथं संभाव्यते निवृत्तिमार्गलभ्या प्रवृत्तिमार्गेण कथं संसारनिवृत्तिः स्यादिति उत्तिष्ठताम्रवेति श्रुतेः १२ भक्त्या संततमभ्युपयनमहिमासस्मरणसमुदितसंविदानिवृत्तिगोप्यामुक्तिर्ननु कामादिना तेन लगीदिप्राप्तिरेव कृष्णकामास्तदागोप्यस्त्यक्त्वा देहं दिवं गता इत्यादि स्मृतौ रित्यभिप्रायद्विदुः कृत्वा र्थवादित्यापि स्वार्थसाधनसमर्थकत्वात्तेन चोद्यं परिहरति शुकः उक्तमिति द्वेयुक्तीहानदानुभवलक्षणानित्यदुःस्वानुभवलक्षणेति ते उभे अपि सिद्धि शब्दोक्ते तत्र यथाशास्त्रविहितमंगीकर्तव्यमिति तदुक्तम् सदा द्वेषिणामधरंतमः इति मुक्तिगद्गोदितचैव प्रभृतापित्यादि लोकसंग्रहार्थं किमुता धोक्षजप्रिया इति अन्यथा कायस्त्वशुभं कृत्वापि भक्त्या विष्णोः प्रसादकृदित्यादिनोवाहिरिष्यत् जगत्प्रपितामहो विष्णो जारबुद्धिः कथं घटत इति चेत् अतएव जारबुद्ध्यापीत्यत्रापि पदेन जारबुद्धिर्गर्हयामास स्त्रीणां जारो हि मेष्ठवुद्धिः सापि न घटत इति चेत् न स वैशां हरो मेष्ठवुद्धेरेविगाहवयावृत्तेस्तदेतत्प्रेय इति श्रुतेः अर्धं भावः कुतो वगत इति चेत् जगत्प्रपितामहे जारबुद्धिर्ननु कृत्वा चार्थवचनात् १३

नन्वाचर्यस्थापियथास्थितग्रंथाभिप्रायकथनं विनावक्रगत्याव्याख्याने कोभिप्रायइत्याशंक्योच्चरं ग्रंथानुकूल्यादित्थाशयेनाह नृणामिति व्यक्तिरवतारः अन्यथावतारो न घटत इत्यत्र हेतुमाह अव्यक्त
 स्येति ज्ञानादिगुणात्मनः भगवतो व्यक्तिर्न केवलमसुरनिर्हरणार्थाय किंतु मोक्षलक्षणपुरुषार्थाय पुरुषार्थस्तु भगवत्प्रसादेन स्यात्सत्त्वभक्त्या साहचर्यया स्वरूपविज्ञानेन स्वरूपविज्ञानं च गुणोत्कर्षज्ञानपूर्वकं
 भवन्त्यथा गुणोत्कर्षज्ञातरियादशीत्यादिति श्रुतेः तस्माद्वेषादिना नित्यमुत्खानं दानुभवलक्ष गमोक्षोर्वर्णनत्पेनापिन स्यात् १४ नन्वेवं तर्हि द्वेषादिना कासिद्धिमाप्नोतीति तत्राह कामामिति ये हरौ
 कामादिकं विदधत उपासते ते तन्मयतां यांति कामाद्यात्मतामाप्नुवंति न तु भगवन्मयतां नित्यस्तिमितानंदवारिधेः हरेः कामाद्यभावाद्दिशब्दो यं यं वापि स्मरन्भावन्त्यजत्यंतके लेश्वर तंतमेवैति कौंतेय सक्षत
 द्वावभावित इत्यादि स्मृति सूचयति अवधारणार्थो वा कामिनः कामिन्वेव क्रोधिनः क्रोधित्वमेवेत्यादि तदुक्तं विमुक्तावपि कामिन्प्राविष्णु कामाव्रजस्त्रियः द्वेषिणश्च हरौ नित्यद्वेषिणस्तमासि स्थिता इति
 विशेषोक्तको वा तदुक्तं भक्त्या हि नित्यकामित्वं न तु भाक्ते विना भवेत् अतः कांततया वापि मुक्तिर्भक्तिमत्तां हाराविति च मनुष्यविशेष उदेव विशेष्योत्तनार्थो विभवति स्नेहभक्ताः सदा देवाः कामित्सेनाप्स
 रस्त्रिय इत्यादि भक्त्यैव मोक्षो नान्येन साधनेन मयर्थं विशेषं च वक्ति भक्त्या वा कामभक्त्या वा मोक्षो नान्येन केनचिदित्यतः कामभक्त्या मोक्षं स्त्रीणावक्ति कामभक्त्या पत्न्यस्त्रीणां मित्यादेः उपासनाशः विशेषो
 स्तीति सूचयति उपास्यः स्वशुरत्वेन देवः स्त्रीणां जनार्दन इत्यादेः तत्तच्छोग्यतोपासनामंतरेण मुक्तिः कस्यापि न स्यादिति मंत्राचष्टेः योग्योपासाविनैव मोक्षः कस्यापि स्तेत्यतीत्यादेः पतित्वपितृगृह्यादि

नृणानि श्रेयसार्थाय व्यक्तिर्भगवतो नृप ॥ अव्यक्तस्याप्रमेयस्य निर्गुणस्य गुणात्मनः १४ कामं क्रोधं भयं मोहं मैत्रीं सौहृदमेव वा ॥ नित्यं हरौ विदधतो या
 तितन्मयतां हि ते १५ न चैवं विस्मयः कार्यो भवता भगवत्यजे ॥ योगेश्वरेश्वरे कृष्णे यत एतद्भिमुच्यते १६ तादृशान्तिकमायाता भगवान्ब्रजयोषितः ॥ अद
 दद्भृतां श्रेष्ठो वाचः पार्श्वैर्विमोहयन् १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्वागतं वो महाभागाः प्रियं किं करवाणि वः ॥ ब्रजस्यानामयं कञ्चिद्भूता गमनकारणम् १८ ॥
 जन्मेषां घोररूपा घोरसत्त्वनिषेविता ॥ प्रतियात ब्रजं नेह स्थेयं स्त्रीभिः सुमध्यमाः १९ मातरः पितरः पुत्रा भ्रातरः पतयश्च वः ॥ विचिन्वंतो ह्यपश्यंतो मा
 कृद्वं बहुसाध्वसम् २०

विशेषं सूचयति पतित्वेन श्रेष्ठोपास्यो ब्रह्मणामपि तेति चेत्त्यादेः गुरुत्वविशेषमपि श्रूते गुरुः श्रीब्रह्मणो विष्णुः सुराणां च गुरो गुरुरित्यादेः सर्वेषामपि ज्ञानेन गुरुत्वं ब्रह्मण उपास्यैव त्वविष्णो री
 तीमं चाह गुरुर्ब्रह्मास्य जगतो दैवं विष्णुः सनातन इत्यादेः १५ यथा हि शब्दापक्षि प्रावहवो विशेषाः शास्त्रांतरसिद्धाः सति तस्माद्भगवति विस्मयोन कार्य इत्युपसंहरति न चैवमिति विस्मयः आश्चर्यं बुद्धि
 र्भगवताप्येवमकारि किमुतास्माभिरिति दर्शो वा चित्रे दर्पे च विस्मय इति यादवः भगवत्यैवर्षादिगुणसामग्रीप्रतीत्यहेतुराति कठिन गइत्याह अत इति न ज्ञायते इत्यजः सौभर्षादियोगेश्वरा अपि गो
 गवलेनातिमानुषं कुर्वति किमुत तदीश्वरो यमिति भावनाह योगेश्वरेश्वर इति कृष्णविषयः प्रश्नः परिहारोऽप्यविषय इवेयते अतः कथं संशयनिस्तार इति शंका निरासामि भाषेणाह कृष्ण इति हेतुं त
 माह यत इति यतोयस्मात्कृष्णादेतज्जगद्भिमुच्यते संसारमुक्तं भवति यस्य प्रसादात्परमाविरूपादस्मात्संसारान्मुच्यते नापरेण ति श्रुतेः १६ परीक्षित्प्रश्नं परीहृत्य बुभुक्षितकथाशेषं वक्ति तादृशं वाचः ॥
 रिभाषणा दुहितैः पार्श्वैः स्नेहलक्ष्यैः वदतां व्यक्तवाचां कनीनां श्रेष्ठः प्रशस्ततमः १७ वरं किमियं करवाणि युष्माकं मया भीष्टं कर्तव्यं तं किं तदभीष्टं जानन्नप्यज्ञ इव च्छति ब्रजस्येति कृच्छिद्ब्रजस्य स्थानं अनामयं
 न अमयोरो गोपस्मिन् नृप १८ ननु यत्किं चिदभिचमपेक्षते भवदागमनं अन्यथा स्यामवस्थायां नोचितमिति तत्राह रजनीति घोरसत्त्वारोक्षसादयः १९ विचिन्वंतः मृगयंतः कृद्वं बहुसाध्वसं भयं २०

राकेशाश्वदः यमुनापाभानिलेनवायुनानिर्भयेनएजाद्रिःकंपमानैःतरुपल्लवैः शोभितं पद्मं यमुनानिलानीतनीरेजैजद्विः २१ ततोयुष्मानपत्रयंतोवंधवोभयमवाभुवतिपद्मापस्मान् सतीःस
त्यः २२ झूतागमनकारणमिष्यत्युक्तंराममूलत्वात्तद्वचोरेरितित्त्राह अथवेति मदाभिस्नेहान्मदधिकरणनेहात् यंत्रिताशया'बद्धातःकरणाः'नियमिताभिप्रायावा हियस्मात्तरसादामनमुप
चं सत्कथयत्राह प्रीयंतइति ममप्रीयमाणस्यसतःसर्वेपिप्रीणतिनचेत्तवेत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामिति तत्वात् २३ किंचअयदेकंशास्त्रविहितंवदाभीत्याशयेनाह भर्तुरिति स्त्रीणामप्रापयाश्वचनया
भर्तुःपतयुःशुश्रूषणंयमौहिलोकेवेदसिद्धः भर्तुरितिस्निहितोनारायणइतिबुद्ध्याशुश्रूषणंपरोधमौहियस्मात्तस्मात्तस्यभर्तुःबंधुनांकल्याणं चश्रेयइतिच नकेवलतद्वधूनांश्रेयः अपितुप्रजानां
ततिलक्षणांनाचानुपोषणं समृद्धिकरणंचभवतीत्यर्थः २४ पत्युःदौःशील्यादिदोषसद्भावेपिस्त्रीभिस्तत्प्रागोनविहितइत्याह दुःशीलइति दुःशीलःकलहादिशीलसंपन्नः दुर्भरानिर्वायिःकांति
विहीनोवा वृद्धःगतवयाः जडःस्वकार्यमूढःरोगीभग्नान्गोऽल्पांगः कुष्ठादिव्याधिपीडितोवा ब्रह्महत्यादिदोषसद्भावेकथनहातव्यइतित्त्राह लोकइति दौःशील्यादिदोषसद्भावेपिब्रह्महत्यादिपंचयहापात
करहितश्चेत्यतिःशुचिरेवहातव्योऽन्यथाविदोषइतिभावेनलोकइत्युक्तम् २५ कामस्यपुरुषार्थत्वेनपतिदोषेणतदग्रान्याजन्मनोनिष्पयोजनत्वमापन्नमित्तिप्रकारातरेणसाफल्यमापानोयं हीति वि

दृष्ट्वनंदुमुमितंराकेशकरंजितम् ॥ यमुनानिलनीरैजत्तरुपल्लवशोभितम् २१ तद्यातमाचिरंगोष्ठशुश्रूषध्वंपती'नसतीः ॥ क्रंदतिवत्साबालाश्वतान्प्रापय
तदुह्यत २२ अथवामदभिस्नेहाद्रवंत्योयंत्रिताशयाः ॥ आगताद्युपपन्नंतत्प्रीयतेममजंतवः २३ भर्तुःशुश्रूषणंस्त्रीणांपरोधमौह्यमायया ॥ तद्वधूनां
चकल्याणंप्रजानांचानुपोषणम् २४ दुःशीलोदुर्भगोवृद्धोजडोरोग्यधनोपिवा ॥ पतिःस्त्रीभिर्नहातव्योलोकेशुचिरपातकी २५ अस्वर्ग्यमयशस्यंचफल्लु
कच्छंभयावहम् ॥ जुगुप्सितंचसर्वत्रजौपपत्यंकुलस्त्रियः २६ श्रवणादर्शनाद्वचानान्मयिभावोऽनुकीर्तनात् ॥ नतथासन्निकर्षेणप्रतियातततोमृहाद्
२७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिविप्रियमाकर्ण्यगोप्योगोविंदभाषितम् ॥ विषण्णाभग्नसंकल्पाश्रितामापुर्दुरत्ययाम् २८ न्यकृत्यवक्रवनजान्यतिताप
शुष्यद्विबाधराणिचरणेनमर्हल्लिखंत्यः ॥ अक्षैरुपात्तमपिभिःकुचकुंकुमानितस्थुर्भृजंत्यउरुहःखभराःस्मृतूष्णीम् २९

पक्षेबाधकग्रह अस्वर्ग्यमिति चशब्दएवार्थे उपपत्तिःपत्युःप्रतिनिधिःउपपत्तिःजारस्तत्संबंधिकमग्राम्यलक्षणंतत्कुलस्त्रियः सर्वत्रपत्युरुत्तमायममध्यमेषुपुरुषेषुजुगुप्सितमेवेत्यन्वयः कथं
तदुच्यते अस्वर्ग्यस्वर्गविरोधेनभवति किंतुअप्यशरयं इहामुत्रचदुष्कीर्तितंकरंच तथापिनबहुलफल्लुगुच्छफलं अल्पकालविषयत्वात् कृच्छकष्टं स्यात्कष्टं कष्टमित्यमरःकृच्छंकर्तुःश्रमसा
धनंवा मरणादिभयजनकम् २६ ननुतदमुल्लेखमर्त्वास्वत्सेवनंजारसेवनवदस्वर्ग्यमभवति किंतुपतितवनान्मुख्यसाधनमेवस्यादित्याशंवयसत्यतथापिमृच्छवणादिनायुष्माकंमपिभक्तिःस्यात्
नतथाममसिर्कषंनिषेवणेनयस्मात्तस्माद्भवतीभिःग्रहानवाप्यमधिभक्तिःकर्त्तव्येत्याह श्रवणादिति २७ प्रतियातव्रजंनेहस्थेयंस्त्रीभिःसुमध्यमाइतिगोविंदभाषितमधुनाविप्रियं पश्चाद्विशेषतः
मिष्यं'चितामनसिदुःस्वचर्चाविचारं चिताचर्चिक्ययोश्चेति २८ दुःखंलक्षयितुमाह न्यकृत्योतिवक्रवनजानिमुखकमलानिन्यकृत्यअधःकृत्वा'बबफल्लुगुल्लान्यधराणिबिबाधराण्यतर्गतशोका
प्रयत्तितापेनशुष्यंति'बिबाधराणिपेषुतानितथा कामबाणप्रविद्धांगास्विन्नयोनिर्वैरागना पादागुष्ठनखनायोवदनालिखतीक्षितिभितिकामशास्त्रात्मसिद्धभावंदर्शयति चरणेनेत्यादिना उपात्तमपिभिरंगी
कृताजनैरसैवाभिः उरूणांदुःखानाभारोयासांतास्तथास्मकृष्णवावयाभिप्रायंसंस्पृश्य कामस्यदहनलौहैरुदग्धांगोत्पादिताश्रुभिः नेत्रद्वारेणनिर्यातिदुःखमतर्गतस्त्रियइति २९

तदर्थे कृष्णकृते विनिवर्तितः सर्वकामोपासां तास्तथा कृतेन रोदनेन उपहृतेऽप्येवं भेषजप्रणयकोपेन गद्गदपदं स्तब्धध्वनयं पदं तास्तथा ३० तथा विचार्य किमनुचितं तत्राह मैवमिति नृणां संपरुषं वचनं
मेवं गदितुं वक्तुनाहं सित इत्यत्राह संत्यज्येति हेतुवग्रह अवग्रहो वर्षा विधातः तद्वद्विहः भक्ताभीष्टवर्षणशील्येत्यर्थः शब्दादिसर्वविषयान् संत्यज्य भक्त्या तव पादशूलं भजेत्यनेन विदुः शब्दादिसर्वविषयान्
नृत्यन अत्र दर्शयताह देव इति ३१ शुभ्रपुष्पपती नितियदुदितं तत्राहः यत्पतीति हे अंगस्त्रीधर्मशास्त्रविदास्वामी श्रीणां पत्यादीनामनुवर्तने स्वधर्मं इति यत्तदस्येव नरादि र्धन्तां हि तान् विदुः सत्यं न किमर्थं गच्छन्ति
सितत्राह तदपीति देववरे अस्मत्पितादीनां जामातृस्थानीयेत्यपि तदपि क्रियत इति शेषः देवानां वरणीये वा देवाद्यभीष्टदातरि वा न कवलपति स्थानीये ईशेऽप्यर्षादिगुणसंपन्ने सस्माद्वरणीय इत्यर्थः परमानन्द
विषयोऽपि हि पतिरयं कथं तद्विषय इत्याशङ्क्य न केवलं सस्माकमेव परमानन्दगोचरः अपितु सर्वेषामिति भावेनाह ग्रेष्ठ इति अस्माकं विशेषतोऽपि ग्रेष्ठ इत्याह बंधुरिति बंधुरूपः परमात्मकिल तथा पुरातनवार्ता ता
र्त्तासंभान्ययोऽकिलेति यद्वात्मभूतो बंधुः ३२ इतोऽपि त्वमेवास्माकं मुख्यः पतिरित्याशयेनाह कुर्वतीति कुशलाः सारासारविवेकपटवः स्वे आत्मन् अनिभित्तबंधावात्मनि स्वाभिनिवात्पिरति कुर्वतीति
नोस्माकं नित्यामियैः पत्यादिभिः किं प्रयोजनमिति शेषः नित्यामियत्वं कथमिति तत्राह आतिदैरिति अनेन कृतं दत्तत्वाऽऽत्येतत्परित्यक्तं ततः किमत्राह तन्न इति यस्मात्त्वं मुख्यो भर्ताऽतस्तस्मात्तर्हि किं

ग्रेष्ठं प्रियेतरमिव प्रतिभाषमाणं कृष्णं तदर्थं विनिवर्तितं सर्वकामाः ॥ नेत्रे विमृश्य रुदितो पहतस्मिं किंचित्संरमगद्गदगिरो ब्रुवता नुरक्ताः ३० ॥ गोप्य ऊचुः ॥
मैवं विभोर्हतिमवान् गदितुं नृशंसं संत्यज्य सर्वविषयांस्तव पादमूलम् ॥ भक्त्या भजे मदुरवग्रहमात्यजास्मादेवो यथादिपुरुषो भजतो मुमुक्षूः ३१ यत्पत्य
पत्यसुहृदामनुवृत्तिरंगस्त्रीणां स्वधर्म इति धर्मविदा त्वयोक्तम् ॥ अस्त्येव तत्तदपि देववरे त्वयेशे ग्रेष्ठो भवांस्तनुभृतां किल बंधुरात्मा ३२ कुर्वतीति हित्वा यिरति कु
शलाः स्वजात्मनित्यामियैः पति सुतादिभिरातिदैः किम् ॥ तन्नः प्रसीद वरं देवमास्मिच्छिवा आशां धृतां त्वयि परामरविंदनेत्र ३३ चित्तं सखेन भवता पहतं गृ
हेषु यन्निर्विशत्युत्करावपि गृह्यकृत्ये ॥ पादौ पदं चलतस्तव पादमूलाद्यामः कथं व्रजमथोकरवामकिं वा ३४ सिंचांग नस्वदधरा मृतपूरकेण हासावलोकक
लगीतजहृच्छयामिम् ॥ नो चेद्वर्धं विरहजागम्युपशुक्ते दहाभ्यो न नयामपदयोः पदवीं सखेते ३५ यर्ह्यं बुजाक्षतवपादतलं रमाया दत्तक्षणं किंचिदरण्यजनप्रिय
स्य ॥ अस्माक्ष्मतत्प्रभृतिनान्यसमक्षमं गस्थातुं त्वया विरहिता बत पारयामः ३६

रूपः प्रसाद इत्यत्राहः मास्मेति आशामतिवृष्णाम् आशादिगतवृष्णयोरिति यादवः ३३ प्रतियातेत्यस्योत्तरमाहः चित्तमिति हे सखे नो याचित्तं उत तदपि गृहेषु न निर्विशति उपभोगं न मनस्य
ति कुत इत्यत्राहः भवतेति भवता पहतं तस्मादिति शेषः सहि सर्वमनोवृत्तिभेदकः समुदात्त इति वचनात् करावपि कर्मसाधनेऽपि गृह्यकृत्ये गृहयोग्यकार्ये समाजनेऽपि लेपनादिलक्षणैः प्रतित इति शेषः अर
त्पादौ गमनसाधनेऽपि तव पादमूलात् पदं एकपादन्यासमात्रमपि न चलत इत्यथो तस्मात्कथं व्रजयामः किं वाकरवाम इति न सायत इति शेषः ३४ तर्हि भवतीनां किमभीष्टमित्यत्राहः सिंचेति पूरकेण प्रवाहेण
हाससंहितावलोकने कलगीतमधुरगानेन जातो हृच्छयः कामः स एवाभिः तां सिंच अभिषिंचयाम नो चेत्तन्नामयसि चेत् विरहाज्जातेनाग्निना उपयुक्तो गृहीतो देहोपासां तास्तथा ३५ यर्ह्यं पादोक्षि
नेदत्तक्षणं दत्तावसरम् अस्माक्ष्म स्पृष्टव्यं अरण्यजनः संन्यस्तजनः तत्प्रभृतिवदानीमारभ्य अन्यसमक्षं अन्यजनाभिमुखं न पारयामः न शक्नुमः बत अद्भुतमाश्चर्यं तव गहिमा अनेन त्वयं गच्छन्ति नानं त
मन्यांगस्पर्शनं शंका निवारिता ३६

अद्यापि लक्ष्म्या तव पादपद्मं दृष्ट्वा धूलिनिषेवणं काञ्चित्किमुतास्माकमिति भावेनाहुः श्रीरिति अन्येषां सुराणां ब्रह्मादीनां प्रयासः प्रयत्नः यस्याः भयः स्ववीक्षणकृतः स्वनिरीक्षणाथं कृतः सा श्रीर्वक्षसि नंदं ल
 बध्वापितुल्यस्याः पदं यस्य तव पादांबुजज-चकमे कायितवती यथा वयं चतुर्दशतया तस्य तव पादरजोनिषेवणाया प्रपन्ना इत्यन्वयः स्ववीक्षणकृत इति पाठस्वदर्शनार्थमित्यर्थः ३७ वृजिना दनं दुःखनाशन
 वसतीः गृहान् त्वदुपासने आशाश्रद्धायासां तास्तथा सुहरचतस्मिन्तं च मुदरस्मितं तं निरीक्षणेन उद्धूतेन तीव्रप्रकाशमाग्निना तप्तमात्मा देहोपासात् पुरुषभूषणपुरुषातिलक ३८ हरीक्ष्यदर्शनीय वयं तव दा
 स्योभवा मेत्यन्वयः आशिषिलिह्लोटादिति आशिषिलोटे दासीभूत्वा शिषं कामयामह इत्यर्थः दासीभावे कारणमाहुः अलकेति कुंडलश्रिया पुक्तं गंडस्थलं जघरसुधाचयस्य तत्तथा हसितेन युक्तमवलोकं
 च प्रसिजनं दत्तामयं भुजदंडयुगं च त्रिषष्ट्करमणं प्रधानरतिस्थानं वक्षश्चिलोक्य हृष्टा विचार्य वीक्ष्येति वा ३९ अस्मत्स्मरशमनचनचित्रमिति भावेनाहुः काव्येति तैतवकल्पदैः अव्यक्त
 मधुरशब्दावयवैः अमृतं श्रवणानंदकरं पद्मे गुणीतं वंशपानं तेन समोहिता त्रिलोक्या त्रिलोक्ये काव्या त्रैलोक्यसौभाग्यमलंकारभूतमिदं रूपमुदरतरावपवोपह्वयमाकारचनितरां हृष्टा आर्याणां सतां चरितान् मार्गा
 दिं तशेषः न चलेत्स्सलितानभवतीत्यन्वयः इदं न चित्रमित्याहुः यदिति यच्च स्माद्वेणुगानात्तस्य रूपस्य स्पर्शादिना वागवाद्ययोः तः प्रज्ञाश्च तनराशयः पुलकानि रोमांचानि अबिभ्रन् दधुरिति ४० सर्वं
 श्रीर्यत्पादांबुजजश्चकमे तुलस्यालब्ध्वापि वक्षसि पदं किल श्रुत्य जुष्टम् ॥ यस्याः स्ववीक्षणकृतोऽन्यसुरप्रयासस्तद्वद्वयं च तव पादरजः प्रपन्नाः ३७ तन्नः प्रसी
 द वृजिना दनं तं ३८ प्रमूलं प्राप्ता विसृज्य वसतीस्त्वदुपासनाशाः ॥ त्वत्सुंदरस्मितनिरीक्षणतीव्रकामतप्तात्मनां पुरुषभूषणदेहिदास्यम् ३८ वीक्ष्यालकावृतमु
 खं तव कुंडलश्रीगंडस्थलाधरमुधं हसितावलोकम् ॥ दत्ताभयं च भुजदंडयुगं विलोक्य वक्षःत्रिषष्ट्करमणं च भवामदास्यः ३९ कारुण्यं गते कल्पदामृतवेणुगीतं
 संमोहितार्थचरितान् चलेन्निलोकयाम् ॥ त्रैलोक्यसौभाग्यमिदं च निरीक्ष्य रूपं यद्रोद्विजद्रुममृगाः पुलकान्यबिभ्रन् ४० व्यक्तं भवान् ब्रजभयार्तिहरोऽभिजा
 तो देवो यथादिपुरुषः सुरलोकगोप्ता ॥ तन्नो निधेहिकरपंकजमार्तबंधो तप्तस्तेन पुचशिरस्सुचकिंकरीणाम् ४१ श्रीशुक उवाच ॥ इति विष्णुवितंतासां श्रुत्वा
 योगेश्वरेश्वरः ॥ प्रहस्य सद्यं गोपीरात्मारामो न्यरीरमत् ४२ ताभिः समेताभिर्दुदरचेष्टितः प्रियेक्षणोत्फुल्लमुखीभिरच्युतः ॥ उदारहासद्विजकुंददीधिति
 व्यरोचते णांक इवोडुभिर्वृतः ४३ उपगीयमान उद्रायन्विता शतयूथपः ॥ मालां बिभ्रद्वैजयंतीं व्यचरन्महयन्वनम् ४४ नद्याः पुलिनमाविश्य गोपीभि
 हिं मवालुकम् ॥ रमेतत्तरलानंदिकुमुदामोदवायुना ४५

स्य स्वाभित्वेन भर्तृगुणयोगादस्मत्कुलेऽभिजातत्वेन बंधुत्वेन संबंधयोग्यत्वाद्वा स्माकं त्वत्संबंधेन जारसंसर्गदोषागमनेन निश्चत्वं दूरोत्सारितं स्यादिति भावेनाहुः व्यक्तमिति भगवान्यथा सुरलोकगो
 शावायनतयाभिजातः तथादिपुरुषो देवो भवान् ब्रजभयार्तिहरोभिजात इति व्यक्तं इदमसंदिग्धमिति पक्षस्तस्माद्यथायस्यादिति वा कामाग्नितपेऽप्युपयन्योऽप्यम् ४१ विष्णुवितंतां कामावैवचनं न्यरीरमत्
 नितरारं प्रयासात् ४२ समेताभिः मिलिताभिः उदारः उत्कृष्टः हासः द्विजादताः कुंदामल्लिका आसां शोधिताः कातिर्यस्य तः द्विजाप्यकुंदाः द्विजकुंदाः उदारहासेन विवृतानां द्विजकुंदानां दीधिति र्यस्य तस्य
 त्तिवा एणांकध्वजः एणः कुरागोहरिण इति हलायुधः ४३ शतशब्दोऽनेकवाची वैजयंती विजयावहा ४४ हिमवालुकं शीतलत्वेकं तस्यानद्याः तरलैः भंदकल्लोलैः आनंदवितुशाल्य
 स्यात्सीतितरलानंदी कुमुदानामोदस्य वायुस्तत्तरलानंदी कुमुदामोदवायुः तेन यद्वा नयानचातरलानि नृत्पंतीव स्थितानि च तान्यानि दीनित्फुल्लानि कुमुदानि च तरलानंदिकुमुदानि तेषा
 मामोदेन सौरभेण संपृक्तेन वायुना ४५

परिरंभआलिगनं वदेव करालकेलीतीद्रकीडातस्यांनवि विस्त्रयं धिस्तस्यांस्तनेपुआलभनेनमोचनस्पशंलक्षणेननर्मणाहास्यात्तयाच कराग्रानांनसानांपातैः उल्लेखलक्षणेनैश्च क्ष्वेलावलोकहसितैः बालासिंह
नादनिरीक्षणमदहासैश्च रतिपार्सिकाभमुत्तंभयन् उल्लुंभयन् उल्लोपयन्त्रित्यर्थः रमयाचकाररेमे बाहुपीडनकुचग्रहणाधैराहितेननखदंतनिखातैः बोधितस्तनुशय स्तरुणीनामुन्मिग्रालशनकैरपिमारु
तिमयः ४६ भुविस्त्रीणांमध्येस्वात्मानमाधिक्येनाभ्यधिकंमेनिरे ४७ सौभाग्यमदं सौभाग्यानिमित्तमदं मानमहंकारंमदाहंकारोः प्रशमायप्रसादायप्रसादायानुग्रहायच प्रकषेणप्रसादजननायच अंतरधीय
ततासांहृष्ट्याअदयोऽभवदित्यर्थः ४८ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधविजयध्वजकृतटीकायांसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ हरेरेवयोगैश्चर्यमौत्पात्तिकंनान्यस्येतज्ज्ञापनभावेनगोपस्त्रीणांश्रीकृष्णेभक्त्य
तिशयंकथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रगोपीनांसंतापादिप्रकारंप्रवक्तिशुकः अतर्हितइति यूथपंगजेंद्रम् १ गत्याबालासिंहस्तेलनगमनेनअनुरागेणस्नेहेनउदितानिस्मितानितैः रंजितानिसंपर्कगतानीक्षितानि।

बाहुप्रसारपरिरंभकरालकेलीनीवीस्तनालयननर्मकराग्रपातैः ॥ क्ष्वेलावलोकहसितैर्वजसुंदरीणामुत्तंभयनरतिपतिरमदांचकार ४६ एतंभगवतःकृष्ण
लब्धमानामहात्मनः ॥ स्वात्मानंमेनिरेस्त्रीणामाधिक्यमाभ्यधिकंभुवि ४७ तासांतत्सौभाग्यमदंवीक्ष्यमानंचकेशवः ॥ प्रशमायप्रसादायतत्रैवांतरधीय
त ४८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अंतर्हितेभगवतिसहसै वज्रजांगनाः ॥ अतप्यंस्तमचक्षणाः करि
ण्यइवयूथपम् १ गत्यानुरागस्मितरंजितेक्षितैर्मनोरमालापविहारविभ्रमैः ॥ आक्षिप्तचित्ताः प्रमदारमापतेस्तारताविचेष्टाजगृहस्तदात्मिकाः २ गति
स्मितप्रेक्षणभाषणादिषुप्रियाः प्रियस्यप्रतिरूढमूर्तयः ॥ अमावहंन्दित्यबलास्तदात्मिकानावेदिषुः कृष्णविहारविभ्रमाः ३ गायंत्युच्चैरमुमेवसंगतावि
चेरुन्मत्तकवद्वनाद्वनम् ॥ पप्रच्छुराकाशवदंतंबीहर्भूतेषुसंतंपुरुषंवनस्पतीन् ४ दृष्टोवः कच्चिदश्वत्थप्लक्षन्त्यग्रोऽकिंशुक ॥ नंदसूनुरिहागात्किंसहहासा
वलोकनैः ५ कच्चिकुरवकाशोकनागपुन्नागचंपक ॥ रामानुजोमानिनीनादोग्धानंदस्यचात्मजः ६ कच्चितुलसिकल्याणिगोविंदचरणप्रिये ॥ सहस्रा
लिकुलैर्विभ्रमृष्टेऽतिप्रियोऽच्युतः ७ मालत्यदर्शिवः कच्चिन्मलिकेजातियूथिके ॥ प्रीतिवोजनयन्यातः करस्पर्शनमाधवः ८

रीक्षणानिअनुरागस्मितरंजितेक्षितानितैः मनोरमौआलपविहारौतयोविभ्रमैः शृंगारैः आक्षिप्तचित्ताः आकृष्टमनसः पायाभगवतारचितावीशिष्टचेष्टास्तास्ताजगृहुः न्यरुरूपन् तस्मिन्कृष्णेआत्मानो
यासांतास्तथा ग्रहणंअनुरणयंचदात्मिकाः तदाकारमिताइतिपाठार्थोऽनुष्ठुतामादधाते २ एतदेवविशिनाष्ट गतीति प्रियस्यकृष्णस्यगत्यादिषुप्रतिरूढाअंकुरिता अंगीकृताभूतिर्पासांतास्तथातजनि
मिच्छं दर्शयति असाविति असौकृष्णोऽहंवानुइतिविकल्पान्यान्पृष्ट्वावातात्मिकाः तद्वत्चित्ताः प्रश्नेविकल्पेनुस्विच्चेतियादवः नावेदिषुः आत्मानमितिशेषः कृष्णविहारविभ्रमवद्विभ्रमोयासांतास्त
था अनेनापितदात्मकत्वंविवृतम् ३ संगताः मिलिताः आकाशवद्वृतेषुबहिरंतरंतंबाह्याभ्यंतरदेशयोर्वर्तमान अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणः स्थितइतिश्रुतिः ४ उन्मत्तत्वंस्पष्टयति स्पष्टइति हेगउदः
प्रत्येकमभिसंबध्यते हेन्यग्राधवट न्यकूबधःरोधःआवरणंयस्यसः पादैरधोभूमिभावृणोतीति किंशुकपलाश पलाशः किंशुकपण्येइत्यमरः रक्तपुष्पवान् ५ कुरवकः करजः नागः नागकेशः पुन्नागः
पुरुषस्तुंगइति दोग्धाजिह्वाभधुरः ६ ७ मालतीजातिभेदः बोधुष्माभिरदर्शितः यूथिकाशतपत्रिका ८

मियालोराजादनः देवदार्श कोविदारः कांचनारकः असनः पीतसारकः अक्षंशुकनासम् परार्थभविनः लोकोपकारार्थमुत्पन्नाः यमुनाकुलसमीपे जाताः रहितआत्मास्वामीकृष्णावासांतास्तथाता
साम् ९ हेतितितेस्वयाकिंश्रुभंतपोलक्षणंकृतम् पर्याप्तमंगोपांगपूर्णश्रुभंतवकिंवतामंत्रितं सत्कारपूर्णकल्यावृत्तमस्तीत्यर्थः युगेक्षयातेपर्याप्तिकृतंहीबहितेथवदितिपादवः सेदागुफासंतोपविस्म
यामंत्रणेवतेत्यमरः अस्तीतिकथमवगम्यतेइत्यत्राह केशवेति केशवस्य सुकेशभारस्याधोः स्पर्शोपवोत्सवस्तेनउत्पुलकितैः ऊर्ध्वमुखोच्छसितैः अंगरुहैः रोमलक्षणैर्वृक्षैः विभासितपद्मस्मादितिक्षेपः यद्वा
केशवांश्रिस्पर्शेनोत्सवापकृष्टप्रसवासतीत्वमंगरुहैर्वृक्षैः उत्पुलकितारोमांचित्ताविभासितद्वाअग्रिस्पर्शनलक्षणेनोत्सवेनोत्पुलकितंगरुहैः कुरितपुष्पितकलितैर्वृक्षैः हेअग्रिस्पर्शेनागयणश्रीपादसंभवेउत्प
नेअपिपद्मार्थाभिरितिभ्रुत्पुलकितसंभाविते उरुक्रमस्यनिविक्रमस्यविक्रमात्पादविक्रमणात् अंगरुहैः उत्पुलकितैर्विभासिता अहोस्वत्वरारहवपुषानारायणेनकृतेनपरिरभणेनालिंगनेनोद्धतिलक्षणेनकेया
ह्वेन्यतरस्यामितिसूत्रेणशोभमानाः केशाभस्यसंतीतिमत्वर्थैवमत्पयोविधीयतेअर्थांतरविवक्षायांगोपीनामनमीष्टत्वम् १० हेएणपतिमृगजाये वेईश्वरः कयाचित्प्रपयाप्रिपत्तमयाइहोपगसः तामीप्यमाधः किं
कीदृशः हेसासिमृगमाधे गत्रैराननादिशरीरावयवैः बोधुप्याकंदशांसुनिर्वृतिं तन्वचापि विस्तारयन् प्रश्नेनिमित्तमाह कातेति कांतायाः कमनीयायाः अंगसंगादालिंगनरक्षणात्संक्रांतकुचकुंभेनरजितायाअ
नुरागीकृतायाः अस्मत्कुलपतेः कृष्णस्पांसावलीबन्धाः कुंदस्रजः कुंदपुष्परचितमालायांगंधहवातिभागच्छतीतिपत्तस्मादितिक्षेपः वागतगंधनपोरितिधातुः यद्वा कांतस्यभगवत्तंगसंगसंयोगोपस्याः

चूतप्रियालपनसासनकोविदारजं बक्षविल्वबकुलाप्रकदंबनीपाः ॥ येऽप्येपरार्थभविनोयमुनोपकूलाः शंसंतुल्लक्ष्णपदवीरहितात्मनांनः ९ कितेकृतांक्षि
तिशुभंवतकेशवांश्रिस्पर्शोत्सवोत्पुलकितंगरुहैर्विभासि ॥ अप्यंत्रिस्पर्शभवउरुक्रमविक्रमाद्वाआहोवराहवपुषापरिरभणेन १० जप्येणपत्न्युपगतः
प्रिययेहगात्रैस्तन्वच्छांससिसुनिर्वृतिमीश्वरोवः ॥ कांतांगसंगकुचकुंभंरजितायाः कुंदस्रजः कुलपतेरिहवातिगंधः ११ बाहुंप्रियांसउपधायगृहीतपद्मो
रामानुजस्तुलसिकालिकुलैर्मदांघैः ॥ अन्वीयमानइहवस्तरवः प्रणामंकिंवाभिनंदातिचरणयावलोकैः १२ पश्यतेहलताबाहूनप्याश्लिष्टावनस्पतेः ॥
नूनंतत्करजस्पर्शाद्विभ्रत्युत्पुलकान्यहो १३ एवंकृष्णपृच्छमानावृंदावनलतास्तस्मिन् ॥ व्यक्षतवनोद्देशेपदानिपरमात्मनः १४

सातथा अत्रस्त्रीशब्दोऽप्याहार्यः साकांतांगसंगालीवस्याः कुचकुंभंरजितायाकुलपतेः कुंदस्रजः गंधोस्यास्तीतिमत्वर्थैश्चप्रत्ययात्गंधवान्वापुरिहवाति वीजयतीति गोपीनामेकवचनबहुवचना
भ्यांभक्त्यातिशयापिशोबीग्रहणसूचयति यद्वाएणपत्नीतुल्यनेत्रत्वात्सलीत्युपवर्धते वः ईश्वरोभर्ता मृगः कयाचित्प्रिययाहरिण्याउपगतः आश्लिष्टोपिंकिनभवति गहितत्वात् अस्मत्कुलपतेरस्मिन्निहाय
कयाचिदालिंगितस्याशयेनाहुः कांति कांतायाअंगेउरोवयवेसंगोययोस्तौकांतांगसंगौतौकुचौचकांतांगसंगकुचौतयोः कुंभेनरजितायाः अरुणीभृतायाः कुलपतेः कुंदस्रजंगंधइहवाति स्वयंचनह
स्यतेतत्सद्भावोविज्ञापतइतिव्यंग्यालंकारोक्तिः ११ विटमुत्तमनुवर्तमानस्यपुंसोमात्स्यादिपुण्यादानेच्छयातत्समीपजिगमिषासंभवेनतत्प्रश्नउपयुज्यते अन्वत्यादिप्रश्नः कोपयुज्यतइत्यतः संभवंदशीयितुमा
हु बाहुमिति हेतरवः प्रणामपदक्षिणादिनामसत्त्वाः संसारात्तारयंतीतिरवोऽन्वत्यादयः भगवच्चरणप्रियतुलसिकापुष्पमकरंदलोलैरलिकुलैरन्वीयमानोरामानुजएकबाहुंमिया याअंसेउपधायापरेणगृहीतप
दः प्रणामंचरणकुर्वन् मणयावलोकैः वः अभिनंदातिकेवत्यन्वयः भावण्याऽलंकारोक्तिः यद्वाइहचरन्नरामानुजः प्रमयावलोकैः वः प्रणाममभिनंदातिकेचानेनस्यावराणांभक्त्युत्पत्तिः सूचितेति १२ नूनानंक्षयेन
यास्तस्यकुलस्यकरनस्यस्पर्शाद्विभ्रत्युत्पुलकितानिपुष्पकलस्रज्यानीविभ्रति ताः लसाः वनस्पतेः बाहून्शास्ताआश्लिष्टावपिसंगत्याः पश्यत अहोउन्मुखोभवतेत्यन्वयः अयंरूपकारलंकारः चूतसुसम्भारकः
१३ उपसंहरति एवमिति वनोद्देशेवनप्रदेशे १४

परमात्मवर्णाकृतिर्वैकथ्यवगम्यतइतितल्लक्षणमुच्यते पदानांति लताकल्पलताआदिशब्देनचक्रादिकंश्रुते यवादीत्यपिपाठः १५ अन्विच्छत्य'अन्वेषणंकुर्वत्य'वध्वाःकस्याश्चिदोपाक्षिपःपदैधरौ
निक्षिप्तैःसुपृक्तानिअंतरालेभिन्नतानि इष्यार्ताःसमब्रुवन्संलापमकुर्वन् १६ प्रकोष्ठःकरतलमूलभागः करिणासहितायाःकरिण्याःपदानियथा स्वांसन्यस्तहस्तायाःकरिण्याःपदैःसंपृक्तानि करिणाकृता
निपदानिवा १७ १८ हेआलयःसत्यःधन्यानिरपेक्षाः आळिःसत्रेसखीपंक्तयोरितिपादवः निरपेक्षोगुणैःपूर्णधन्यइत्युच्यतेबुधैरितिच ब्रह्माचामूर्ध्नायान्दधुरितियत्तस्माद्वन्याइत्यर्थः तस्माद्विष्णो
रुतवेअभिप्रायसिद्धये रक्षासिद्धयेवा १९ नमुधन्यानांकृष्णपावतलपुक्तानरिणूनांसंदर्शनंयुष्माकमभूदितःपरंशोकस्याकिंकारणमित्याशंक्यसत्यमथापितदीयपदसंपृक्तमन्यस्त्रीपदंसंदर्श्यसंस्मृत्यमवा
शोकोजायतइत्याशयेनाहुः तस्याइति गोपीनांमध्येएकागोपीकृष्णमपहृत्यवशीकृत्य अच्युताधरंअच्युतस्यहरेरच्युतंसंततस्यंदमानामृतमधरोष्ठंहोरहस्येकांतदेशेमुंकेपत्ततस्तस्यागोप्याभूनि
पदानि संदृश्याधरपानंसंस्मृत्यउच्चैःक्षोभंचित्तविक्षेपकुर्वतितस्माच्छोकइत्यर्थः २० इदमधिकंशोककारणमित्याशयेनाहुः नेति नूनंतर्कएवंकथंनस्याःगोप्याःपदानिनलक्ष्यंतेनदृश्यंते अदर्शनेका

पदानिष्यकमेतानिनंदमूनोर्महात्मनः ॥ लक्ष्यंतोहिध्वजांभोजवज्रांकुशलतादिभिः १५ तैस्तैःपदैस्तत्पदवीमन्विच्छंत्योऽग्रतोऽबलाः ॥ वध्वाःपदैःसुपृ
क्तानिविलोक्यार्ताःसमब्रुवन् १६ कस्याःपदानिचैतानियातायानंदमूनना ॥ अंसन्यस्तप्रकोष्ठायाःकरिण्याःकरिणायथा १७ अनयाराधितोनूनंभगवा
न्हरीरीश्वरः ॥ यन्नोविहायगोविंदःप्रीतोयामनयद्रहः १८ धन्याअहोजमीआल्योगोविंदांध्यजरेणवः ॥ यान्ब्रह्मेशौरमादेवीदधुर्भूनांतदूतये १९ त
स्याअमूनिनःक्षोभंकुर्वंत्युच्चैःपदानियत् ॥ एकाप्रहृत्यगोपीनारहोमुंकेऽच्युताधरम् २० नलक्ष्यंतोपदान्यत्रतस्यानूनंतृणांकुरैः ॥ सिद्धत्सुजातांप्रितलाभु
न्नित्येप्रेयसींप्रियः २१ इमान्यधिकमग्नानिपदानिवहतोवधूम ॥ गोप्यःपश्यतकृष्णस्यभाराक्रांतानिकामिनः २२ अत्रावरोपिताकांतापुष्पहेतोर्महा
त्मना ॥ अत्रप्रसूनापचयःप्रियार्थंप्रेयसाकृतः २३ प्रपदाक्रमणेएतेपश्यतासकलेपदे ॥ केशप्रसाधनंत्वन्नकामिन्याःकामिनाकृतम् २४

रणमूहयंति तृणांकुरसंबंधेनस्त्रिभूत्यरिघातमाभुवत्सुजातंललितमंथितलंपस्याःसातथा प्रेयसींउन्निषे उद्धृत्यनीतवान् उद्धृष्टनयनेनभूमिसंबंधाभावात्पदादर्शनमपिअतएवतादृशमेवनास्माकपाठ
मितिशोकोस्माकम् २१ शुष्मत्परित्यागवत्प्रेयसीपरित्यागेनगमनात्तत्पदादर्शनंकिंनस्यादित्यतःकुतउद्धृत्यगमनमनुमीयतइत्यतएवांल्लिङ्गमग्रतिहतमित्याहुः इमानीति धूमान्योरविनाभावव
त् भारतवहपुरुषपदमज्जनंभारवहनाविनाभूतंप्रत्यक्षसिद्धत्वादुद्धृष्टागमनमनुमीयतइत्यर्थः मानयितुंशीलमस्यास्तीतिमानी तस्यअधिकगुंमारोक्तिरियम् २२ अवरोहणंभेहाधिक्यादित्याजयेनाहुः
महात्मनेति कथमिदमवगतंपुष्पनिमित्तादित्यत्राहुः अत्रेतिअपचयःनस्त्रादिसंपोगेनयथान्नानंभवतितथाप्रलूनं इममपिप्रेयसाप्रेमातिशयमकृतम् २३ इदमरिचत्रमित्याहुः प्रपदेति हेगोप्यः
प्रपदयोःपादाग्रयोराक्रमणंययोरस्तितेप्रपदाक्रमणेएतेपदेपादलक्षणैरसकलेअंतर्पूर्णंअतश्चास्त्रापुष्पापचयेमियकृष्णकरावनिमित्तशास्त्राग्रहेदुस्यपदत्वायावत्पादप्रमाणरहितेपश्यतेत्यन्वयः केशप्रार्ज
न्याकेशप्रसाधनकेशसंस्कारः क्रमगवावितिधातोः कामभानंदःकामोगतिर्ज्ञानचाप्यस्त्वइतिकामी पूर्णानंदज्ञानवानित्यर्थः तेनकामिना अदरतेच्छावत्तादा २४

कांताखियंतानिपुण्याभिचूडयतासंस्कृतकेशपाशे सुदर्शनीयं निदधता कृष्णेन हस्यलेउपविष्टं पश्यते तिशेषः इदं भुवं निश्चितं संदेहं न कुरुतेत्यर्थः अयं सर्वस्मादधिकशोकतम इत्याहुः रेम इति तपाकामिन्या रेमेच सुरतलीला मप्यनुबभूव न स्वार्थमिति सूचयति आत्मरत इति आत्मनि स्वरूपानंदरतः आत्मन्येव वारामः क्रीडा यस्य स तथा आत्मरत आत्मक्रीडा इति श्रुतिः अनेन विशेषणद्वयेन हरेर्विद्वृत्तिं निषिध्यति भगवत्प्रीतिसाधनभक्तिज्ञानादितारतम्यात्मीतितारतम्यममूचि इति ज्ञापते तथा चान्यागोप्य इन्द्रियवृत्तयः कृष्णनीता कामिनीभक्तिर्द्विविधा प्राप्तेति बुद्धिमता तत्तत्पदानितत्तदर्थबोधकत्वेन योजनीयानीति संग्राह्यमिति संतोष्य शोकादिकंच गुणनिमित्तमिति अतएवाखंडितः कामेनेति शेषः २५ इति शब्द आदि वचनः प्रकृष्टं कृष्णविषयं प्रलापं कुर्वत्यः विटविषयमनर्थवचनं कुर्वत्यश्चातिशेष्टचेतना अविपरीतचेतनाश्च कामिनां दुरात्मतां स्त्रीणामेवैदं न्यदर्शयन् दर्शयत्यर्थः २६ अहंभावः सर्वथा त्याज्य इति दर्शयितुमाह यामिति अनेन राक्षस्याः बुद्धेः स्वभावो दर्शितः २७ अत्यधिकं भजतेति हेत्यनेन विषयलोपुपानां प्रवृत्तिरीदृशी इति दर्शयति कथांतरारंभंवा तमाह तत इति प्रत्यारंभे प्रसिद्धे हेतियादवः वनो देशं विषयप्रदेशं केशवंप्रशस्तकेशपाशं वने कामिनम् २८ पारये समर्थपेपारंगंतं

तानि चूडयतांतामुपविष्टमिह ध्रुवम् ॥ रेमेतया चात्मरत आत्मारामोप्यखंडितः २५ इत्येवं प्रलपंयस्ताश्चेरुर्गोप्योऽविचेतनाः ॥ कामिनां दर्शयन् दैव्यं स्त्रीणां चैवंदुरात्मताम् २६ यां गोपीमनयत्कृष्णो विहायान्याः स्त्रियो वने ॥ साचमेनेयदात्मानं वरिष्ठं सर्वयोषिताम् २७ हित्वा गोपीः कामयानामामसौ भजते इह ॥ ततो गत्वा वनोद्देशं दत्ताकेशवमब्रवीत् २८ न पारयेऽहंचलितुं नयमां यत्र ते मनः ॥ एवमुक्तं प्रियामाह स्कंध आरुह्यतामिति २९ ततश्चांतर्द्वेकृष्णः सावधूरन्वतप्यत ॥ हानाधरमणप्रेष्ठकासिक्कासिमहाभुज ३० दास्यास्ते कृपणायामे सखे दर्शय सन्निधिम् ॥ अन्विच्छं त्यो भगवतो मार्गं गोप्योऽविदूरतः ३१ ददृशुः प्रियविच्छिष्टां मोहितां दुःखितासतीम् ३२ तया कथितमाकर्ण्य मानप्राप्तिं च माधवात् ॥ अवमानं च दौरात्म्याद्विस्मयं परमं ययुः ३३ गत्वा वनाद्द्वन्द्वं द्रव्योत्सायावद्विभाव्यते ॥ तमः प्रविष्टमालक्ष्य ततो निववृत्तुः स्त्रियः ३४ तन्मनस्कास्तदालापास्तद्विचेष्टास्तदात्मिकाः ॥ तद्गुणानेव गायं त्योनात्मागाराणि सस्मरुः ३५ पुनः पुलिनमागत्य कालिद्याः कृष्णभावनाः ॥ समवेता जगुः कृष्णं तदा गमनकांक्षिणीः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वोद्भेज्याष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

नशक्नोमीति वा यत्र गंतुं विटगतस्वभावदर्शयितुमाह एवमिति २९ मत्तया लभ्यो नान्यथेति भावदर्शयति तत इति शब्दबुद्धेः स्वभावोपमिति दर्शयितुमाह सावधूरिति हाविषणास्मिन्ने हाविषादश्रुभातिं पतिच हेनाय आशपदहेरमणरतिपद । हेम्रेष्ठ प्रियतम ३० दास्याः शिक्षायोग्यायाः दास्युहिसायामिति धातुः कृपणायाः कृपाविद्यायाः गाढाष्टिपातिरभति दुर्विषयगहनराहित्येनेति गोप्य इन्द्रियवृत्तयः शास्त्रविषयाः अविदूरतः ज्ञात्वा स भीषि स्थिताः ३१ मुक्तेः पूर्वमपरोक्षबुद्धेः आविर्भावतिरोभावौ कचित्स्यातामिति भावदर्शनायोच्यते प्रिये-यादिना ३२ मानप्राप्तिं अपरोक्ष उल्लेखमानप्राप्तिम् ३३ यावच्चंद्रव्योत्सायावद्विभाव्यते तावद्द्वन्द्वं चंद्रां चंद्रिकास्तमानयतं तं प्रविष्टं प्राप्तं तमालक्ष्य दृष्टुं निववृत्तुः निवृत्ता इत्यनेन दुःशास्त्राभिवृत्तसच्छास्त्राभ्यसनापयत्नं च कुरिति सूच्यते स्वयैष्ट्यैश्च शब्दसंघातयोरिति धातोः शास्त्रविषया बुद्धयः ३४ सत्त्वबुद्धीनां स्वभावदर्शयति तन्मनस्का इति ३५ समवेता एकीवर्षयीकृताः तस्य कृष्णस्यागमनकांक्षिण्यः ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

वेदांतानधिकारिणामुमुक्षुविविदिषूणांसमर्थानां हरेः संकीर्तनमेव तदुपासनं स्यात्तत्प्रसादजनकत्वेनेत्यतः स्त्रीभूतानां गोपीनां उपासनाप्रकारं निरूपयत्यस्मिन्नध्याये । तत्र गोप्यः चित्तसंनिहितत्वात्संबो
ध्यामायन् । जयतीति । कृष्णेत्यध्याहार्यम् । हे कृष्ण व्रजं त्वयि स्मिन्निवासगोपाइति गोपनिवासस्थानं व्रजः । अयं ते तव जन्मना अधिकं जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते तत्र हे त्वत्तरं चाहुः श्रयत इति । तत्र
जेइदिपरमैश्वर्यं इति धातुः । ईदं ऐश्वर्यातिददातीति नित्यैश्वर्यरूपत्वादिति दाराश्रीः साऽधुना श्रयते आश्रयते हि यस्मात्तस्माच्चेत्यर्थः । तव जन्मनि मितं श्रयः श्रयणञ्च त्वयाऽविनाभूतत्वाच्छ्रयत इति भावः
स्वाभिप्रायं दर्शयति दयितेति । हे प्रेष्ठ भवान् स्वात्मनैव स्वादिह अतां द्रष्टुं कामानां दृश्यतां च क्षुर्विषयो भवतु त्वयि गता सवः समर्पितमाणाः त्वात्मां विचिन्वते । सा कांक्षत्वा दर्शनदानं युक्तिमित्यर्थः १ व्रजजन
स्य आर्तिहंति हि न स्तिनाशयतीति व्रजजनार्तिहातृस्य संबोधनं व्रजजनार्तिहन्वीरशूर निजजनस्य स्मययोगर्वः तं ध्वंसि स्मितवत् स्मितं यस्य स तथा तत्संबुद्धिः निजजनस्य पध्वंसनस्मितं पुष्पपूषकामसमुद्रा
विति धातोः योषितां समृद्धिकामानां कामसमृद्धिपारयेति शेषः कथं कारं पालनमत्राहुः भजेति हे सस्वेषां चारुंदरं तव जलरुहस्य पद्मस्य सममानं प्रवृत्तिगुणस्य दर्शनेच्छा स्यात्ताह कृशकिं वन्मुसंदर्शयन्
त्वं किं करीः दासीः नो भजपालयस्मस्मृत्वा पत्यादीन् विहायार्थान्नेवनं प्राप्ता इति भवे भवति द्विरावृत्तिः कर्तव्या जन्मनि जन्मनिकिं करीरित्यर्थः यद्वा भवेतादर्थ्ये सप्तमी अस्मद्भ्रातृमित्रित्यर्थः । यद्वाऽस्म
ज्जिवनसत्तायां विवक्षितायां अन्वयमरणमेवास्माकमापद्यत इत्यर्थः २ अलुक् समासनामोपेन शरदुदाशयेत्येकपदं शरदुदाशये शरत्कालसंबन्धिसरोवरे साधु भूम्याद्युपद्रवमंत्रेण जातमुत्पन्नं अतएव स

गोप्यर्चुः ॥ जयति ते धिकं जन्मना व्रजः श्रयत ईदं दारासाधुतत्र हि ॥ दयित दृश्यतां त्वादिदृक्षतां त्वयि गता सवस्त्वाविचिन्वते १ व्रजजनार्तिहन्वीर
योषितां निजजनस्मयध्वंसनस्मित ॥ भज सस्वेषां के किं करीः स्मनो जलरुहाननं चारुदर्शयन् २ शरदुदाशये साधु जातसत्सरसिजोदरश्रीमुषादृशा ॥ सुर
तनाथ ते शुल्कदासिकावरदनिघ्नतो नेह किं वधः ३ विषजलाशयाद्यालराक्षसाद्वर्षमारुताद्वैद्युतानलात् ॥ वृषमयाद्वयाद्विश्वतो मुखाद्वृषभतेव यं रक्षितामुहुः
४ सखलु गोपिकानंदनो भवान्खिलदेहिनामंतरात्मदृक् ॥ विखनसार्चितो विश्वगुप्ते सख उदेयिवान्सात्वतां कुले ५ विरचिताभयं वृष्णि वयं तेशरणमीयु
षां संस्तेर्भयात् ॥ करसरोरुहं कांतकामं दंशिरसिधेहिनाः श्रीकरग्रहम् ६

त्यशस्तं विकसितं यत्सरसिजं पञ्चतस्य उदरं अरुणायमानं अंतर्दलं तस्य श्रियशोभां गुण्यातीति शरदुदाशये साधु जातसत्सरसिजोदरश्रीमुदृत्यादृशा । शुल्कदासिकाः क्रीतदासीः नो निघ्नतः मारयतः तेऽस्म
दाशादिह न तैर्किं वधो न भवति । खड्गोदेरप्यधिको वधोऽर्धरात्रेऽस्मत्प्रागित्यर्थः । सुरतनाथनिधुवनवीर ३ इदानीमपि अस्मद्भ्रातृभवात्कार्यातिथया यथापुरा कृता इत्याशयेनाहुः विषेति विषजलाशयात्
विषयुतयमुनाह्वात् यद्वा विषजलपानेन आशयोदीर्घनिद्रामरणं तस्मात् व्यालात्सर्पात् राक्षसात्तृणावर्तनान्नः वर्षपुक्ताद्वायोः वैद्युतानलातानि धर्तुं लक्षणाग्नेः वृषमयाद्वत्सासुरीनिभत्वाद्वात् किं वद
नाह वृषभश्रेष्ठ विश्वतो मुखाद्वयात् तत्स्वभावमुहुः रक्षिता इत्यन्वयः ४ गोप्यः स्वतत्प्राज्ञानं विज्ञापयति स इति गोपिकानंदयतीति गोपिकानंदनः स भवान् हे सस्वेषां विश्वगुप्ते जगद्भ्रातृ सात्वतां यदू
नां कुले उदेयिवान् उदयगतः जन्मभजनाय योग्यो नेत्याशयेनाहुः अखिलेति अखिलदेहिनामंतर्प्राप्तिवत् न द्रष्टव्यं ति पश्यतीति । यद्वाऽस्मत्प्राज्ञानं स्वरूपं पश्यतीति अनश्रक्तन्योऽभिवाचकशीतीति श्रुतेः
किंच विखनसार्चितः ब्रह्मणा पूजितः विरिचिगुह्य इत्यर्थः । यद्वा यः सात्वतां कुले उदेयिवान् स भवान् गोपिकानंदनः खलु न भवतीत्यर्थः निषेधे वागलंकारे दीप्ते न तु नये खल्विति च अलंस्त्वोऽतिषेधयोः प्राचा
क्रीतकृतायोगाक्षेपापेक्षकः । तर्हि क इति तत्राहुः अखिलेति । न खल्विति पाठे वाक्यालंकारार्थः ५ विरिचिगुह्ये दपेक्षिताशेषपुरुषार्थमदः स्यात्तत्र कथं निर्णय इत्याहुः विरचितेति । श्रियः करं दृष्ट्वातीति
श्रीकरग्रहं शरणमीयुषां पुसां धेहिनिधेहि । हे कांत कमनीय ६

१५.५ लंकरनिधानेनपूर्यते । अपितुकचेपुचरणनिधानेचोपेक्षितमित्याहुः । प्रणतेति तृणचरान्पशून्अनुगच्छतीति तृणवरानुगं फणिफणेष्वपितं कृणुकुह । हृच्छयंकामं कृद्विच्छिद्धि ७ वल्लुगुनिभ
नोहराणिवाक्यानिनिराकांक्षाणिपदात्मकानियस्यांसातथा । तथातुधानविदुषांमनोज्ञायाहृद्यया । मधुरयेत्यनेनप्राप्ताबाधभाषणशंकांनिराकरोतिविधिकरीःदासीः । अधरसीधुनाअधराप्रतेन । आ
प्याययवसेचयजीवयवा । मुह्यती, मोहगच्छतीः ८ तप्तान्जीवयतीति तप्तजीवनंश्रवणमात्रेणमगलं श्रीमत्समृद्धिमत् । आततंविस्तृतंभुवियेजना, तवकथामृतंशृणोतिपानादिना । तेभूरिबहुलं दुःख
द्यंतिस्वेष्टयतीति । भूरीणिहिरण्यादीनिददतीतिवा भूरिस्वर्णजातरूपंहिरण्यंरा, कल्पणंहेमरुक्मंमुवर्णीमिति भवतीतिशेष ९ तवकथामृतंशृणोतिपानादिफलदं चेत् अधरसीधुनाप्यायनकिमर्थमित्या
शंक्यतवहसितादिनामुग्रावयंतवाधरसीधुमार्थयामहइत्याशयेनाहुः । प्रहसितामिति हेप्रियप्रेम्णावीक्षणंध्यानमंगल विहरणंविहारः विक्रमलक्षणः हृदिस्पृशःहृदयगमाः । अविद, संभाषणादयः ।
संविद्युद्देश्यतिज्ञायांसकेताचारनामसु संभाषणोक्त्तिपाकारोविज्ञानेतोषणेपिचेतिवचनात् एतेसर्वेपिमुनेरसंभवन्ति । कुहकधूर्तेतिपण्यकोपोहिपस्मात्तस्मात् अधरामृतपानमार्थेनम् १० त्वच्चरितंज्ञाने

प्रणतदेहिनांपापकर्शनंतृण चरानुगंश्रीनिकेतनम् ॥ फणिफणार्पितंतेपदांबुजंकृणुकुचेपुनःकृद्विहृच्छयम् ७ मधुरयागिरावल्लुगुवाक्ययाबुधमनोज्ञया
पुष्करेक्षण ॥ विधिकरीरिमावीरमुद्यतीरधरसीधुनाप्याययस्वनः ८ तवकथामृतंशृणोतिपानादिफलदं चेत् अधरसीधुनाप्यायनकिमर्थमित्या
विशृणोतिभूरिदाजनाः ९ प्रहसि तंप्रियप्रेमवीक्षणंविहरणंचतेध्यानमंगलम् ॥ रहसिसंविदोयाहृदिस्पृशःकुहकनोमनःक्षोभयंतिहि १० चलसियद्
जाच्चारयन्पशून्नालिनसुंदरंनथतेपदम् ॥ शिलतृणांकुरैःसीदतीतिनःकलिलतांमनःकांतगच्छति ११ दिनपरिक्षयेनीलकुंतलैर्वनरुहाननंविभ्रदावृतम् ॥
वनरजस्वलंदर्शयन्मुहुर्भनसिनःस्मरंवीरयच्छसि १२ प्रणतकामदंपद्मजाचितंधरणिमंडनंध्येयमापदि ॥ चरणपंकजशंतंमंचतेरमणनस्तनेष्वर्पयाधिह
न् १३ सुरतवर्धनंशोकनाशनंस्वरितवेणुनासुष्ठुचुंबितम् ॥ इतररागविस्मारणंनृणांवितरवीरनस्तेऽधरामृतम् १४ अटतियद्भवानहिकाननंनुटिर्गुणाय
तेत्वामपश्यताम् ॥ कुटिलकुंतलंश्रीमुखंचतेजडवदीक्षतांपक्षमनुदृशाम् १५

नामपिदुर्बोधकंकिमुतास्माकमितिभावेनाहुः चलसीति । पशूंश्चारयन्पशून्चदात्रजाचलसिगच्छसि तदाशिलतृणांकुरैःछिन्नशिखरत्वेनपरुषैरिषीकादिनृणांशैःशिलाःशर्करास्ताभिस्त्रुणांकुरैश्चवा सीदतिः
व्ययतीति कलिलतानारायणोन्पोवेतिसंशयपंकिलताम् ११ ननुव्याकुलचित्तानांकायोदोषायोगात्कृद्विहृच्छयमितिकथमुक्तं अत्रवदंति दिनेति । दिनपरिक्षयेसंध्याकालेवनादागच्छन्नितिशेषः
वनरजस्वलंवनभूमौसतागोरजसायुक्तंदर्शयन् नीलकुंतलैरावृतम् । वनरहंजलजंकमलंतद्वच्छोभमानमाननंविभ्रत् त्वेनोमनसिस्मरंकांभुहुरनिशंनूतनम् १२ धरणिमंडनंभूमिगूषणं सर्वापदिध्ये
यंपद्मजाचितंनृणांराधितम् । शंतमसुखतम आधिहन्मनोदुःखनाशन । तेचरणपंकजंनःस्तनेष्वर्पयन्वेहीत्यन्वयः १३ स्तनतटेषुचरणार्पणावुद्गुद्वज्जलितकामाग्निज्वालाशमनायतवाधरामृ
तंपिपासुम्योऽस्मभ्यंदेह्यत्याहुः सुरतेति । सुरतंग्राम्यर्थः स्वरितवेणुनाध्वनियुक्तवेणुना रागोरसःइतरेषारसानांआस्वादनसुखंविस्मारयतीतिइतररागविस्मारणं इतरेषुमधुरेषुवस्तुपुरा
गंस्नेहंविस्मारयतीतिइतररागविस्मारणंवा वितरदेहि । विश्राणनंवितरणंस्पर्शनंमतिपादनमितिहल्लयुयः १४ किंच अहोरात्रमस्माकत्वंतं चेतनमेवान्योव्यापारोनेष्यतेइत्याशयेनाहुः
अटतीति । यद्यदापिस्मिन्नहिकाननमतिगच्छतितदावस्मिन्नहिनुटिः नुटीतिश्रान्तिपदिकग्रहणेतनविभक्त्यंतपदंलक्षयति । अणुद्वयलक्षणः परमाणुः त्रयःपरमाणुवत्त्रयसरेणुः । त्रयस्त्रयसरेणुःतुटिःसः

कालवपवः । नःत्वाभपश्यतामस्माकंयुगायतेयुगवदाचराति । दिव्यद्वादशसहस्रपगिमितसमानोवर्त्तते पक्षमनुदतिव्ययतीतिपक्षमनुदः । तादृशोदशोयासांतास्तथा । तासांमनिभिषनेत्राणांतव
मुखमक्षिताईक्षमाणानामस्माकंप्रवृत्तिर्जडवदचेतनवन्निश्चयमितिर्थाः । अनेनबहुकालोपेष्टितुल्यइतिसूच्यते । नुहंशमितिपाठेनुमानवस्यतवमुखमीक्षतांहर्षापक्षमलद्वन्द्वेषाक्षेपलक्षणप्रवृत्ति
शून्यमित्यर्थः । अनेनमानवस्याप्यनिमिषत्वंसूच्यते १५ भगवदुन्मुखस्मरणमुग्धागोप्योरतिविहाररुमयोयमितिनिष्पत्त्यसुरतसंविदाधिक्षिपति पतीति । तेतवसकाशमागताद्विचरयात् हेकितवकः
पुरुषःनिशिपोषितस्त्यजेदित्यन्वयः आगमनेहेतुंवर्दति गतिविदइति । गतिविदःआकर्षलक्षणगानज्ञस्यतवोद्रीतेनस्थितोत्थानकरगानेनमोहिताःमूर्च्छांप्रापिताः १६ किंबहुनेःकेनास्मदवस्थेयंही
तिविज्ञापयंति रहसीति हृच्छयस्योदयोयत्माचत्तया वीक्षयनिष्पत्त्य अतिस्पृहाअतिशयितस्पृहयामुह्यते विभक्तिव्यत्ययश्छांदसः बृहतिदधातीतिबृहत् श्रियनिवासस्थानमितिशेषःयद्वाबृहदुरःश्रिय
इत्येकंपदंबहुवचनंद्रष्टुणामनुक्षणंकातिविशेषबाहुल्यद्योतकम् १७ यदिभवानस्मदापदनपरिहरिष्यतितल्लयमवतारोव्यर्थोभविष्यन्नचतद्युक्तं अतोस्मदुःखंभवताअवश्यंपरिहरणीयमितिभावेनाहुः ब्रजे
ति । भोअंगतेतवेयंव्यक्तिरवतारलक्षणाव्रजौकसांगोपाणां मार्गौकसांतैर्थिसार्थानावा निवहौकसांग्रामवासिनांवावनाकसांवनवासिनां । संन्यासिनांवावानप्रस्थानांवाजलाश्रयाणांवा अलपत्यर्थं वृ

पतिमुतान्वयभ्रातृबांधवानतिविलंघ्यतेह्यच्युतागताः ॥ गतिविदस्तवोद्रीतमोहिताःकितवयोषितःकस्यजेन्निशि १६ रहसिसंविदंहृच्छयोदयंप्रहसि
ताननंप्रेमवीक्षणम् ॥ बृहदुरःश्रियोवीरवीक्ष्यतेमुहुरतिस्पृहामुह्यतेमनः १७ ब्रजवनौकसांव्यक्तिरंगतेव्राजिनहंयलंविश्वमंगलम् ॥ भजमनाक्चनस्त्व
त्स्पृहात्मनांस्वजनहृदुजांयन्निषूदनम् १८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेगोपीगीतनामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिगोप्यः
प्रगायंत्यःप्रलपंत्यश्चचित्रधा ॥ रुरुदुःसुस्वरंराजनकृष्णदर्शनलालसाः १ तासामाविरभूच्छौरिःस्मयमानमुखांबुजः ॥ पीतांबरधरःस्रग्वीसाक्षान्मन्मथ
मन्मथः २ तंविलोक्यागतंप्रेष्ठप्रीत्युत्फुल्लदशोबलाः ॥ उत्तस्थुर्युगपत्सर्वास्तन्वःप्राणमिवागतम् ३ काचित्करांबुजंशौरेर्जगृहेऽजलिनामुदा ॥ काचि
द्वधारतद्वाहुमंसंचंदनरूपितम् ४ काचिदंजलिनागृह्णातन्वीतांबूलचर्वितम् ॥ एकातदंघ्रियुगलंसंतप्तस्तनयोरधाव ५ एकाभ्रकुटिमाबध्यप्रेमसंरंभवि
ह्वला ॥ प्रत्यवैक्षत्कटाक्षेणनिर्दष्टदशनच्छदा ६ अपराऽनिमिषदग्भ्यांजुषाणातन्मुखांबुजम् ॥ आपीतमपिनाट्यतंसंतस्तन्नरण्यथा ७

जिनहंरीदुःखनाशिनी यद्यस्माच्चपिस्पृहायस्यसत्त्वत्स्पृहाःआत्मायासांतास्तथातासां नश्चक्षुर्विषयमनाकृषिपदपिभज सामान्योक्त्यापुनरुक्तकुर्वीति स्वजनेति विश्वमंगलंयद्व्यक्तकृपस्वजनस्यहृदुजा
अंतर्गतगोपाणांनिषूदनंनिभूलकरं तस्मादस्माकंस्वजनैकत्वादभीष्टंभवताकर्तव्यमितिभावः १८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविष्णुतटीकायांएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ यथागोपीनामात्मानं
प्रकाशयन् भगवांस्तथासाधनसामग्र्याज्ञानिनामपीतीममर्थदर्शयितुमस्याःपायस्यप्रारंभः । तत्रशुकः रोदनदिकमपिभक्त्युद्रेकलक्षणमितिदर्शयितुंगोपीनारोदनप्रकारंकथयति इतीति । चित्रधाना
शविष्येन सुस्वरंयथाश्रोतृसुखकरंभवति तथास्वरंकुर्वत्यः अनेनपारिदेवनादिकव्यावर्तयति १ भक्त्युद्रेकोद्भूतरोदनफलमाह तासांमिति । मनोभन्तातीतिमन्मथःकामःसाक्षात्पश्रीकृतसर्वांगसुंदर
इत्युक्तस्तस्यापिमन्मथःमदमथनः । मदनोमन्मथःप्रारंभः कामइतिरुद्रः । अननैवीविषयभगवदुपासनासामर्थ्यात्समुद्भूतःसौंदर्यसागरःकाप्रदतिशुचितंभवति २ तन्वःभोगायतनशरीराणि ३ गोपीनांस्त्रा
दिग्रहणादिपुहरेःकरादानादिना भक्त्येकलभ्यः श्रीनारायणइति निर्दर्शयंस्तत्प्रवृत्तिकथयति काचिदित्यादिना । चंदनरूपितलिप्तम् ४ चर्वितंभक्षितोच्छिष्टंअवात् द्वधार ५ प्रेसरंताविह्वला व्रण
यवोपाकुलिता भ्रुकुटिललाटशिरांआबध्यप्रकाश्य निर्दष्टदशनच्छदानितरांशोष्टोपुटा ६ अनिमिषनिमेषलक्षणव्यापारशून्यमितिक्रियाविशेषणं जुषाणःसेवमाना ७

तद्विरहितं कृत्वा पुलकांगीरोचितगाथा जपगुह्याल्लिख्य आनंदनिर्भरपरमानंदपूर्णा ८ जनः शोकाकुलः संसारीवा भ्राजं पठितम् । दुःखशमनबोधकं परमात्मानं वा ब्रह्मेनात्मनान्वाह्य इति श्रुतिः ९ पुरुषो विष्णुः शक्तिभिः लक्ष्मीविभूतिभिः १० अनिलश्च पटपदाश्च अनिलपटपदाः विकसतोः कुंदमंदारयोः सुष्ठुरताः कीडा वंतः अनिलपटपदाः पस्मिन्स्तत्तथा ११ शरत्कालचंद्राश्चासदोहेन निरंतरराज्याध्वस्तनिरस्तदोषातमः रान्यधकारोपस्मिन्स्तत्तथा । कृष्णायाः यमुनायाः ईहया प्रवाहलक्षणचेष्टया आपस्ताः आयासं प्राप्ताः । तरला अणुतरंगा एतैराचितानि आसितानि च कोमलानि च बालुकानि सैकतानि यत्र तच्च योक्तं यद्वा कृष्णे ह वा श्रीकृष्णमूर्तिः कीडया आपस्ता निच तरलानि च चलानि चात एवाचितानि इतस्ततो विकीर्णानि च शेषं सप्तम् । अणुस्तरंगोलोः स्यात्तरला कुरलस्तथेति गोपालः आचितलक्षणसिक्तयोरिति च १२ मनोरथांतं प्रार्थितार्थपूर्तिं मनोरथानामर्थानामंतं निर्णयहेतुं परमात्मानम् । रथगताविति धातुः श्रुतिविषये तस्य ब्रह्मणो दर्शनेन विषयीकरणलक्षणेन जाता ह्लादेन पूर्णार्थलक्षणेनावधूता ह्नुजो विषयीकरणलक्षणायासां तास्तथा उत्तरीयैः आवरणयवस्त्रैः । आसनं विमलोत्कर्षणीज्ञानेत्यादि ब्रह्मविषयीकम् । अन्यत्रात्मनो वा योर्वैद्ये । सतो बंधुमसति निराविद्वदि ति श्रुतिः ॥ १३ ॥ गोपीपारिषद्वत्तगोपस्त्रीसमूहमध्यवर्ती । त्रैलोक्यलक्ष्मीणां त्रैलोक्यसौंदर्याणां मेकं पदं स्थानम् त्रिलोक्यजनसेव्या लक्ष्मीः श्रीस्तस्या एकं केवलं पदं भोगयोग्याश्च भवं ॥ १४ ॥

तं काचिन्नेत्ररंभ्रेण हृदि कृत्य निमील्य च ॥ पुलकांगुपगुह्यास्ते योगीवानंदनिर्भरा ८ सर्वास्ताः केशवा लोकपरमोत्सवनिर्वृताः ॥ जहृर्विरहजंतां पंप्राज्ञं प्राप्य यया जनः ९ ताभिर्विधूतशोकाभिर्भगवानच्युतो नृप ॥ व्यरोचताधिकं तात पुरुषः शक्तिमिथं १० ताः समादाय कालिंद्यानिर्विशयपुलिनं विभुः ॥ विकसत्कुंदमंदारसुरतानिलपटपदम् ११ शरच्चंद्रांशुसंदोहध्वस्तदोषातमः शिवम् ॥ कृष्णे ह वायस्त तरलाचितकोमलबालुकम् १२ तद्दर्शनाह्लादविधूतह्नुजो मनोरथांतं श्रुतयो यथाययुः ॥ स्वैरुत्तरीयैः कुचकुंकुमांकितैरचीकृष्यन्नासनमात्मबंधवे १३ तत्रोपविष्टो भगवान्स ईश्वरो योगेश्वरांतं हृदि कल्पितासनः ॥ चकास गोपिपारिषद्वतोर्चितस्त्रैलोक्यलक्ष्म्येकपदं वपुर्दधत् १४ सभाजयित्वा तमनंगदीपनं सहासलीलक्षणविभ्रमजुवः ॥ संस्पर्शनोत्कां ककृतांगहृच्छयं संस्तभ्य ईषत्कुपीता बभाषिरे १५ ॥ गोप्य ऊचुः ॥ भजतोऽनुमजंत्येक एतद्विपर्ययम् ॥ नो भयांश्च भजंत्यन्य एतन्नो ब्रूहि साधुभो १६ श्रीभगवानुवाच ॥ मियो भजंति ये सख्यः स्वार्थैकांतोद्यमाहिते ॥ न तत्र सौहृदं धर्मः स्वार्थं तद्विजान्यथा १७ भजंत्यभजतो ये वै करुणापितरो यथा ॥ धर्मो निरपवादोऽत्र सौहृदं च सुमध्यमाः १८

अनंगकामंदीपपतीत्यनंगदीपनः तं लीलया लालित्येन ईक्षणं हाससहितं सहासं सहासलीलेक्षणेन विभ्रमं त्योऽनुदिशं संफलं त्यः भुवो यासां तास्तथा संस्पर्शनेनात्पत्वा उत्का उत्कंठा सैवाऽलक्षणं तेन कृतः पूर्णः अंगेश्वरीरेहच्छयः कायः संस्पर्शनोत्कां ककृतांगहृच्छयः तम् । संस्तभ्य करचरणायंगं स्पर्शनेनाभिव्यक्तं कामं निरुध्येत्यर्थः १५ गोप्यः शास्त्रतत्त्वमजानं त्योहरेरुक्तज्ञवाकरणाभिप्रायेण पृच्छति भजत इति । एकेकेचिद्भजतः सेवमानाननुमजंति सेवानुल्लसत्फलसमर्पणेन सेवंते एकेकेचित् । एतस्योक्तयविपर्ययं कुर्वीति फलोद्देशेनासेवमानानविशिष्टफलदानेनानुवर्तते अन्नेनोभयांश्चानुवर्तते । यदेतत्पक्षत्रयं अत्र साधु निर्दोषपक्षमस्माकं ब्रूहि विविच्य कथयेत्यर्थः १६ तत्र पारिहारं वस्तुमुपक्रमते मिथ इति । हेमरूपः येषमिथो भजंति उपकारप्रत्युपकारलक्षणं सिवां कुर्वीति तस्वार्थैकांतोद्यमाहिस्वप्रयोजननियतप्रयत्नायस्मात्स्मात्तेषु सौहृदं अनिमित्तः स्नेहलक्षणो धर्मो नास्ति । ननु तार्ही किमस्ति तत्राह स्वार्थमिति । स्वप्रयोजनार्थं चित्तजानी ध्वम् । विषयं प्रविषेति मति १७ ये अभजतः फलोष्पेच्छाननुगतान् भजंति फलं मर्पयंति तत्र कारणमाह करुणा इति करुणयंति प्राणिनो हृद्वाक्कृतददयामवतीति करुणाः । तत्र हृदं ताः लोकानुग्रहकरणशालाः पितरो यथा बालादीन् हृद्वाग्गुणांतरां चास्तीत्याह धर्म इति हेतुमध्यमाः अत्र ते पुजने पुतौ हृदलक्षणेन धर्मश्चानिरपवादः निर्दोषः इदं संज्ञातसमाधिस्थलक्षणम् १८

असंप्रज्ञातसमाधित्यस्यलक्षणमाह भजतोपीति । अत्रकेचिज्जना भजतोपि फलार्थतया सेवमानानपिन भजति स्वप्रयोजनाभावात् कथं तदित्यत्राह आत्मेति । आत्मनि परमात्मन्येवाश्रयः कीदृशेषां
 ते तथा ब्राह्मणवृत्तिभूत्या इत्यर्थः तदपि कथमित्याशंक्य सुखार्थे हि प्रवृत्तिः सुखं तु स्वत एव पूर्णमित्याशयेनाह आप्तकामा इति । काम्यत इति कामः आनंदः हि शब्दो हेतौ । आनंदोऽसौ निमित्तमाह अकृतंति
 अकृतं परमात्मानं जानंतीति तच्छान्च निष्पापत्वादित्याह गुरुद्वह इति । गुरुनिपापानि द्रोहितवन्तो नाशितवन्त इति नास्त्यकृतः कृतेनेति श्रुतिः । नराणां क्षणपापानामिति स्मृतिः । कीदृशाः कृतघ्ना इत्येतो
 नाह भजतोपीति ये केचिद्भजतः शरणार्थितया सेवमानानपिन भजति ग्रहणलक्षणां सेवानं कुर्वति अभजतः कुतो भजति तत्कारणमाह आत्मारामा इति परमात्मा विषयमतिरहितदेहलक्षणात्मानि नितरां रताश्च
 तर्हि कुत्र गतिरित्यत्राह आप्तेति आप्तो विस्त्रब्धे स्त्रीजनकामो येषां ते तथा एतादृशाः कृतघ्ना हि कृतं न जानंति नाशयंति च अत एव गुरुद्वहः देवा हि गुरुणां द्रोघा इत्युच्यंते हविराद्यदानात् १९ अहमेवेकं
 ति भवतीनामाशं कामाभूदित्याह नाहमिति अपिसमुच्चये तु शब्दो विशेषप्रकाशकः अहमजतः फलार्थितया सेवमानानभजतोपि फलार्थितया सेवमानानभजामि तदिच्छया फलं न दास्यामि यमेवैष नृण
 ते तेन लभ्य इति मम विजया शिखामणेः ततः प्रयोजनाभावात् तेभ्यः प्रयोजनं न मेत्यर्थः तर्ह्येषां सेवानिष्फला किं नेत्याह अमीषामिति अमीषां भयं वा यथा यथा सेवाः स्युः तथा तथा मत्तः उच्चावचाः सेवा फ
 लसंपदः स्युरेवार्थनायोग्यानामधिकारिणां कल्पवृक्षाद्यथा फलानि तेत्यर्थः २० भगवान्गोपीनां सेवास्तवनव्याजेन स्वोपासनाप्रकारं दर्शयति यथेति यथा अधनो धनहीनः दारिद्र्यः देवास्तु व्यधने

भजतोपिनैकेचिद्भजंत्यभजतः कुतः ॥ आत्मारामाद्याप्तकामाद्यकृतज्ञा गुरुद्वहः १९ नाहं सख्यो भजतोपि जंतून् भजाम्यमीषामनुवृत्तयो यथा ॥ तथै
 व मत्तः फलसंपदः स्युस्त्वावचाः कल्पतरोरिवार्थिनाम् २० यथाऽधनो लब्धधने विनष्टे तच्चित्तयान्यन्निभृतं न वेद ॥ एवं मदर्थापितलोकवेदस्वानां हि वो मय्य
 नुवृत्तयोऽबलाः ॥ मया परोक्षं भजतातिरोहितं सामूयितुं नार्हं यमां प्रियं प्रियाः २१ न पारयेहं निरवद्यं संयुजां सुसाधुकृत्यं विबुधा युषापिवः ॥ यो मां भजे हुर्जर
 देहशृंखलाः संवृश्च वृद्धिं प्रति याति सो धुना २२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वाद्धिं त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ध ॥

नष्टे तच्चित्तयान्प्रधननियतरतमनस्कत्वेन नितरां भृतं हृत्तं अन्यजवेद यद्वा निर्भृतांस्तिमितं निश्चलं स्थिरं पुरोवर्त्य न्यद्वस्तु हेअबलाः एवं मदर्थापि तलोकवेदस्वलौकिककर्मवैदिककर्मलक्षणसर्वस्वे
 यासां तास्तथा तासां वोपुष्माकं अनुवृत्तयः सेवाल्लक्षणा उपपासनाविषयानस्युरित्यन्ययः तर्हि किमर्थं भवतां तरधार्थित्याशंक्यास्माकं स्वभावोयमित्याशयेनाह मपेति अभजतोति शतप्रत्ययः
 इच्छावाची परोक्षं भजता व्यवधानमिच्छतामयातिरोहितं पारोक्ष्यकृतं परोक्षमिषा इव हि देवा इति श्रुतिः व्यवधानमस्मत्प्रियं यस्मात्तस्मात् हेमियाः पूषा प्रियं मासासूयितुं असूयासहितां मतिकर्तुं नार्हं तेत्य
 न्वयः संनिकर्षो हि मर्त्यानामनादरणकारणमिति स्मृतेऽशिक्षणाप्येवं कृतं २१ ननु पुष्पदन्तुग्रहाभावात् तत्कथमित्याशंक्यानुग्रहविशेषकथयति नेति विबुधा पुषादिव्यवसरकल्पितजीवनलक्षणेनापि
 अहं निरवद्यं संयुजां निर्दुष्टमनोयोगवृत्तीनां वः सुसाधुकृत्यं पुष्माकं सर्वसंमर्तं निर्दोषं कर्ममतिकर्तुं न पारयेन शक्नोमीत्यनेन गोपीज्वलिको नुग्रहोऽस्तीति दर्शितं न केवलं पुष्मास्वनुग्रहविशेषमनिर्व्याजमकर्त्तव्या
 नजमाने कस्मिंश्चिदपि स्यादित्याशयेनाह यो मां भजे न्मासु दिश्य भक्तिं करोति स पुरुषः स्त्रीजनो वा धुना रिभजन्मन्येव दुर्जर देहशृंखलाः भक्तिज्ञाने विनाजरीयतुं शिथिलीकृतं मशक्याः लिंगशरीरल
 क्षणशृंखलाः संवृश्च वृद्धिं सत्त्वभूतानंदलक्षणां प्रति याति तस्य तावदेव चिरमित्यादि श्रुतेः यद्वा दहते स च्यते इति देहः दुर्जगदुरुच्छेदाः पुत्रमित्रादिनिबद्धस्नेहलक्षणाः शृंखलाः सर्वप्रथम
 भजेत्सेत सो धुनैव भक्तिज्ञानादिसाधनसामग्रीलक्षणां वृद्धिं प्रति यातीत्यन्ययः २२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयवज्रकृतटीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

भक्तिः सत्त्वमगवत्प्रतिरेकानंदः नुमवेकारणान्यत्साधनमिति निदर्शयितुं रासक्रीडावर्णयत्यस्मिन्नव्याये सतत्रप्रयत्नेति जलनृकीडनरममाणइत्यादिभूतिः तत्रगोपीनां कृष्णविरहसमुद्भूतसंतापप्रणामवांक्ते
इत्यभिहिततापस्यागोनिमित्तमाह तत्संगेति हरैरंगसंगलक्षणसेवनेन उपचिताः फलकृषेण परिणतः आशिषः आर्धनायासां तास्तथा यद्वा उपचिताः संचिताः समृद्धिमतः आशिषः गृभानि यासां तास्तथा
१ समृद्धफलशुभानुभवप्रकारं वक्तुमुपक्रमते तत्रेति तत्रवनेतस्यामवस्थायां अन्योन्याबद्धबाहुभिः इति रासक्रीडाप्रकारं दर्शयति समतलपतृणप्रदेशे वितस्मिमाश्रोतशंकुसंख्याप्य तत्परितः
सर्वैः स्वपादमवष्टभ्यवृत्ताकारेण स्थित्वैकस्यावामहस्तं अन्यस्यानिकटवर्तिन्यादक्षिणपाणिना संयुज्य स्वशक्त्या वष्टभेन वगुलाकारभ्रमणचक्रवर्त्तकपारासक्रीडा २ नृत्यादिषु भ्रतरीतिसंज्ञेषु गा
तुमुपक्रांतेषु योधिरसोल्लासोजापतेसरसः तत्संबंधीरसोरासः तदुद्वेकेण क्रीडा नृत्यविशेषः एवं विधोरासकीडोत्सवः कृष्णेन सम्यक्प्रवृत्तइत्यन्वयः कीदृशो गोपीनां तासां मंडलेन वलयेन मंडितोलं कृतः
कथं भूतेन तासां गोपीनां मध्यमविष्टेन मध्येशंकुस्थापनात्कथमभ्यप्रवेशः संगतइति तत्राह द्वयोरिति वलयस्थितानां तासां द्वयोर्द्वयोर्मध्ये मविष्टेन एकस्पंदकथघटतइत्यतो योगेश्वरेणेति योगैश्वर्या
देकस्य बहुत्वघटतइति भावः कीदृशानां कृष्णेन कंठे गृहीतानां तत्रैवं विशेषः कृष्णदक्षिणभागस्थितायाः कृष्णदक्षिणासग्रहण वामभागस्थितायास्तस्य वामस्कंधग्रहणं स्वनिकटस्थजिपः कंठे गृहीतं
तेनैव रासोत्सवः संप्रवृत्तइति गतेनान्वयइत्यर्थः ३ नन्वेवं कृष्णे रासक्रीडाकारिणे केसाक्षिण इति तत्राह यन्मन्येतेति कृष्णो यदारासक्रीडाकर्तुमन्येतन्यरूपदिति न्यत्ययः तादृचदानमः औत्सुक्येन नि

श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः ॥ जहृर्विरहजंतापंतं तसंगोपचिताशिषः १ तत्रारमतगोविंदो रासक्रीडामनुव्रतैः ॥ स्त्रीरनै
रन्वितः प्रीतैरन्योन्याबद्धबाहुभिः २ रासोत्सवः संप्रवृत्तो गोपीमंडलमंडितः ॥ योगेश्वरेण कृष्णेन तासां मध्ये द्वयोर्द्वयोः ॥ प्रविष्टेन गृहीतानां कंठे स्वनि
टखियः ३ यन्मन्येत न भस्तावद्विमानशतसंकुलम् ॥ दिवौ कसांसदाराणामौत्सुक्यनिष्ठतात्मनाम् ४ ततो दुंदुभयो नेदुःखात्पेतुः पुष्पवृषयः ॥ जगुर्गंध
र्वपतयः सस्त्रीकास्तद्यशोऽमलम् ५ वलयानां नूपुराणां किंकिरीणां च योषिताम् ॥ सप्रियाणामभूच्छब्दस्तुमुलो रासमंडले ६ तत्रापिशुशुभेताभिर्भगवा
न्देवकी सुतः ॥ मध्ये मणीनां हैमानां महामरकतोयथा ७ पादन्यासैर्भुजविधुतिभिः सस्मितैर्भूविलासैर्भग्यन्मध्यैश्चलकुचपटैः कुंडलैर्गंडलोलेः ॥ स्विद्य
न्मुख्यः कबररशनाग्रंथयः कृष्णवध्वोगायं त्यस्तं तद्वितद्वतामेव च केविर्रेजुः ८

भूतात्पनां निश्चल्यन्तां सदाराणां सभार्याणां दिवौ कसां विमानशतसंकुलभासेति शेषः ४ ततः रासोत्सवप्रारंभानंतरम् ५ ६ तत्रापिरासक्रीडायामपि यद्वा तत्रापिनभस्यपि रासमंडलएव च
तसप्रियाणामिति पदपूर्णार्थलभते अन्यत्र कृष्णव्यातिरेकेण प्रियाभावात् अस्मिन्पक्षे प्रियेण बहु रूपंगतेन कृष्णेन सहितानां तत्रापिशब्दसामर्थ्यात्प्रारवश्यात् शिक्षार्थनभरयपिरासक्रीडामृच्छेति प्रव
वर्थ हैमानां हिमवत्संभूतानां मणीनां माणिक्यानामभ्ये मरकतश्याममणिष्विव अनंतरत्नप्रभस्येत्युक्तं रत्नजातीनामुत्पत्तिर्हि मवद्विरेति प्रसिद्धं यद्वा हैमानां हेमकारसंभूतानां तत्पत्त्यानां मणीनानिर्मल
त्वेन कांत्यतिशयात् ७ तत्र नृत्यप्रकारं कथयति पादोति पादन्यासैर्वक्त्राणि पादविशेषविशेषैः भुजानां विधुतिभिः कंपनविशेषैः भूविलासैः भूमंगैः चलकुचतटैरितिकेचित् कबरेत्यादौ श्रुयदिति प
दमध्याहार्यं श्रुत्येत्यः कबररशनाग्रंथयः बंधविश्लेषः यासां तास्तथा यद्वा कबररशनानामग्रंथयः अबधनानि यासां ताः मुच्यमानकबरकांच्यइत्यर्थः स्तनितरसनाग्रंथयइतिकेचित् स्तनप्रनइति यातु
कृष्णवध्वः कृष्णपरिग्रहाः कृष्णयुक्ताः गोपखिपइति वा भावैः पुरुषान्बध्नीतीति बध्वः समस्तभावैः खलु बधनं खियइत्युक्तं तं कृष्णं गायंत्योपाएवं विधास्ताः मेघचक्रे मेघमंडले तद्वितद्वोति कातिविशेष
स्रोतनार्थदृष्टातोपादानं ननु पादन्यासादिविशेषप्रकाशनार्थं अचेतनत्वात्तद्वितां यद्वा यत्तद्वितइति तद्वितोयथाप्रकाशनाऽप्रकाशने तथा पादविन्यासाद्यारत्नमिति दर्शनाय तद्वितां विधातोः तद्वितेति

प्रतिरोधानं प्रच्छेदति विप्रतिरोधानगमनशीलार्थे इत्यतः ८ रक्तकंठः रागयुक्तकंठगुणाः अभिमर्शः कामकलोद्गोषकरस्पर्शविशेषः यासां गीतेन इदं जगदावृतं व्याप्तं देवसाक्षिकत्वात् ९ अभिभ्रिताः
 स्वरांतरानंतरिताः स्वरजातीः पञ्चादिस्वरभेदान् उन्नयेत्कृष्टस्तेन गीतवती मूर्च्छयामास च निषादं भगाधारपदं जगद्व्यमयैवताः पंचमश्चेत्यमी सप्ततंत्रीकंठोत्थिताः स्वर इत्यतः १० कृष्णाभिर्मर्शमुदिताय द्रीतेनेदमावृतम् ९ काचित्सममुकुंदनस्वरजातीरभिभ्रिताः ॥ उन्नयेत्पूजितातेन प्रीय
 तासाधुसाधिवति १० तदेव ध्रुवमुन्नयेत्स्यैमानं च बहदाव ॥ काचिद्रासपरिश्रान्ता पार्श्वस्थस्य गदाभूतः ॥ जग्राह बाहुना स्कंधं स्रवत्कवरमल्लिका ११ तत्रै
 कांसगतं बाहुं कृष्णस्योत्पलसौरभम् ॥ चंदनालिसमाप्रायदृष्टरोमाचुबुंबह १२ कस्याश्चिन्नाट्यविक्षिप्तकुंडलत्विषमूषिते ॥ गंडखंडेऽभिदधत्याजादात्तांबू
 लचर्वितम् १३ नृत्यंती गायती काचित्कूजलूपुरमेखला ॥ पार्श्वस्थाच्युतहस्ताजं श्रान्ताऽधास्तनयोः शिवम् १४ गोप्योलब्धाऽच्युतकांतां श्रियं कां
 तवल्लभम् ॥ गृहीतकंठ्यस्तदोभ्यां गायंस्तं विजहरे १५ कर्णोत्पलालकवितंककपोलघर्षवक्राश्रियो वलयनूपुरावोषवाद्यैः ॥ गोप्यः सभगवताननृत्यः
 स्मकेशस्तस्तजोभ्रमरगायकरासगोष्ठ्याम् १६ एवं परिष्वंगकराभिर्मर्शस्निग्धेक्षणोद्दामविलासहासैः ॥ रेभेरमेशो ब्रजकामिनीभिर्यथास्वतंत्रः प्रतिधंवि
 दंश्यन् १७ तदंगसंगप्रमुदाकुलेंद्रियाः केशान्दुकूलं कुचपट्टिकां वा ॥ त्यक्तुं पतिं वोढुमलं ब्रजल्लियो विस्त्रस्तमालयाभरणाः कुरुद्वह १८ कृष्णविक्रीडितं वी
 क्ष्यं यमुह्यंत सुरस्रियः ॥ कामादिताः शशांकश्च सगणो विस्मितोऽभवत् १९ कृत्वा तावं तमात्मानं यावतीर्गोपयोषितः ॥ ररामभगवांस्ताभिरात्माशोधि
 लीलाया २०

लंक्ष्यते कपोलालकारस्वेदजलेन च दक्षाणां श्रीः शोभायासां तास्तथा वलयनूपुरलक्षणवाद्यधोपैः सभगवता च सभं भ्रमरा एव गायकाः अनुस्वरदानकरा यस्यां तास्तथा भ्रमरगायकारासगोष्ठीरासकी
 हा तस्याम् १६ स्वतंत्रं ईश्वरो विधिनिषेधाद्यविषयः प्रतिधं विधिनिषेधविजितं पुरुषं ननु कुर्वन् यद्वा प्रवृत्तिर्यै विध्याद्यगोचरे कोपे प्रवृत्ते प्रतिधं विदुरेति च १७ तस्य कृष्णस्यांगसंगेनोत्पन्नेन प्रभेदेना
 नंदेना कुलानि पूर्णानिन्द्रियाणि यासां तास्तथा केशादीन् वोढुं पतिं कृष्णमात्यक्तुं अलं पर्याप्ताः शक्तिवर्जिता आसन्नित्यर्थः अपपरीवर्जन इति सूत्रात् यद्वा शक्त्याभावेऽपि निवारिता अलं तु भूषणेशक्तौ पर्या
 प्ताः शक्तिवारण इति प्रेमकामात्मत्वात् वहनादिशक्त्यभावे इत्यर्थः कुरुद्वह हेति विशेष्यसंबोधेन कृष्णस्य मक्तिभाभिनीलोत्पलं पश्येत्पि मुसिकरणेन भक्तेरावश्यकर्तव्यत्वं सूचयति १८ सगणः राहि
 ष्यादिनक्षत्रगणनसहितः यद्वा गणनं तं लयानतेन सहितः १९ किमत्र संलये यमत्राह कृत्वाति यद्वा योगैश्वर्यात् वहु रूपप्रेक्षणं न ब्रह्मिभिः स्त्रीभिरमणं घट इति राज्ञः सिद्धत्वे विमंदाशंकां परिहरति याव
 तीर्थावरणः ररामेति व्यत्ययेन परदारभिमर्शनेन दोषो नास्तीति वरूपमाणमर्थमिदं सूचयति यद्वा ररामचिकीडे रासकीडा विराडसूचनार्थो वा २०

इदमभक्तपारवश्यं हरेरजसं स्मरेदित्याशयेन हरिचरितं वक्ति तासामिति प्रामृजत्संमार्जितवान् २१ ऋषभस्य प्रवृत्तानुमथितवीर्यस्य हरेः स्फुरतोश्च लसोर्मिकरकुण्डलयोः कुंतलानां त्विषादीभ्यां दृष्टिगडश्रि
यायुक्तसुरतयोपहासोपेनाभीष्टांगिनीरीक्षणेनानन्दमात्मनो दधत्यः तस्य हरेः कररुहाणां नखानां स्पर्शेन स्मरोल्लासजनकलक्षणेन नखसंतेनाभिव्यक्तं प्रमोदः प्रकृष्टआनंदोयासां तास्तथा २२ वनक्रीडां नि
रूप्य जलक्रीडावक्ति ताभिरिति कृष्णस्याग संगेन ध्वस्ताः स्रस्ताः स्रजोयासां ताः सुकुचानां कुंकुमरजोभिराजितारागिनाः याः ताभिर्गौपीभिः आगच्छंति आवृत्य गच्छंतीत्यगास्तरंगास्तत्संगेन ध्वस्तानि
स्नाः स्रजोयस्याः सा तथा तस्याः सकुचकुंकुमरगुभिरंजितायाः यमुनायाः वाः वार्या विशदित्यन्वयः गंधर्वाणां पालिभिः श्रेणिभिः श्रांतः भिन्नसेतुरिति द्वयभराद्विशेषः यद्वा श्रुतिसापामेति धातोः श्रांतं नि
स्थानिरस्तमृन्मुः भिन्नसेतुविशेषतलोकमयीदः भेदो विशेषेदलनइति अत्र विशेषो नामव्यावर्तको धर्मोपलक्ष्यते पृथक्पृथक् स्थापितवत्सेतुरिति वा एः कामस्य भादीं विराजयतीति भराद् कामस्य भाराजति शि
पतीति वा इभराद् कृष्णः गोपीविषये गजगजिशब्द इति धातोः गजीभिः शब्दयंतीभिः यद्वा भिन्नसेतुरित्यनेन गजस्य मदातिरेकसूचनेन कृष्णस्य तात्कालिकहर्षातिरेकव्यंजयति भिन्नवेदविहितधर्ममयीदइत्य
र्थः कृष्णस्वधामोपगतधर्मः कंशरणं तदस्यादिस्वेकिविरुद्धस्यादिति नासावगीकर्तुं योग्यइति २३ स्वस्मिन्स्वेन वारतिनपराच्चनपरेण वा यस्य सतथेत्यनेन तत्तत्कालेरक्षणकथनं लोकमोहनापविशेषस्मर

तासां रतिविहारेण श्रांतानां वदनानि सः ॥ प्रामृजत्कृष्णः प्रेम्णा शंतमेनांगपाणिना २१ गोप्यः स्फुरन्मकरकुण्डलकुंतलत्विड्ढश्रिया सुरतहासनि
रीक्षणेन ॥ मानंदयत्यक्रुपमस्य जगुः कृतानि पुण्यानि तत्कररुहस्पर्शप्रमोदाः २२ ताभिर्यथैश्रममपोहितुमंगसंगध्वस्तस्रजः सुकुचकुंकुमरंजितायाः ॥
गंधर्वपालिभिरनुद्वृत्ता विशद्वाः श्रांतो गजीभिरिमराडिव भिन्नसेतुः २३ सौतजलेयुवतिभिः परिषिच्यमानः प्रमेक्षितप्रहसिताभिरभिष्टुतांगः ॥ वैमानि
कैः कुसुमवर्षिभिरीक्ष्यमानो मेस्वयं स्वरतिरत्र गजेंद्रलालः २४ ततश्च कृष्णोपवने जलस्थलप्रसूनगंधानिलजुष्टदिक्टे ॥ चचारभृंगप्रमदागणावृतो यथा
मदच्युद्धिदः करेणुभिः २५ एवं शशांकांशुविराजितानि शाः ससत्यकामो नुस्ताबलागणः ॥ सिषेव जात्मन्यवरुद्धसौभगः सर्वाः शरत्काव्यकथारसाश्रयाः
२६ राजोवाच ॥ संस्थापनाय धर्मस्य प्रशमायेतरस्य च ॥ अवतीर्णो हि भगवानंशेन जगदीश्वरः २७ सकथं धर्मसेतूनां वक्ता कर्ता भिरक्षिता ॥ प्रतीपमा
चरद्ब्रह्मन्परदारभिमर्शनम् २८

णापवेति गमयितव्यम् २४ कृष्णायाः यमुनाया उपवने जलप्रसूनानि कुमुदादीनि स्थलपुष्पाणि सौगंधिककुंदादीनि तेषां गंधमिश्रवायुना जुष्टाः परिमलिताः दिक्टाः दिगंताः यस्य सतथा तस्मिन् मद
च्युन्मदजलस्रवी अन्यत्र द्रष्टुं शक्यं नाशनः रदलेखनइति धातोः पुष्पपापयोरदलेखनयेन सद्भिरदः चित्रशुभेन पुष्पपापलेखनकर्त्रेत्यर्थः करेहस्तविषये अणुभिः लतावत्तुंडावतबाहुभिरित्यर्थः भृंगवद्वापमान
प्रमदागणपरिवृतः यद्वा भृंगस्त्रियः तासां गणेन सवृतः २५ उपसंहारति एवमिति अनुरताबलागणः अनुरतस्त्रीगणः तादृच्छातु कूलरमितस्त्रीजनोवा नितरां सुखं वा सुताः भिशाः रार्त्राः एकोपि क्षणो रति
क्रियां विना न हापित इति शरत्काल लक्षणवर्णनेन येकाव्यकथायां संघाताः रसाः शृंगारहास्यादिकृपाः एतेषामाश्रयः आश्रया इति पाठे निशा विशेषणं रसानां श्रयंतीति रसाश्रयाः आत्मन्यवरुद्धं निरुद्धं
सौमगसौरतं निर्दुष्टरेतो लक्षणवर्णनसतथा सुरतक्रियावीर्यनिरुध्यक्रियेत इत्यर्थः यद्वा वशीकृतयोगे चर्यः यद्वा आत्मनि देहे विकाशीकृतसौंदर्यः २६ ज्ञातशस्त्रात्पार्थीपि परीक्षितस्वनाम्रोर्यसफलं कुर्वन्
तथा श्रावृज न विद्वज्जनचित्तसंदेहप्रहाणापृच्छति संस्थापनायेति इतरस्याधर्मस्य हिंसाब्देन यदापदादिधर्मस्य ग्लानिर्भवति मातेत्यादिवाक्यप्रमाणयति २७ प्रतीपं पतित्कूलं किमकारि त्यत्राह अभि
मर्शनं अविचार्यग्रहणम् २८

विषयभोगलौक्यात्कृतोर्कित्याह आत्मारामइति कोमिप्रायोऽस्यमचरितंचरेत् महुकमेवचरेन्नचरितंचरेदितिचेति नःपरिसरवार्त्तिजनस्य २९ नारायणानुग्रहसुधापात्राणांस्मृतिविहितधर्मव्याति
 क्रमोपदोषायदृष्टः किमुतदूरीकृतविधिनिषेधबंधस्यहरेरित्याशयेनप्रशंपरिहरति धर्मेति चशब्दःकैमुत्यद्योतकः यद्यर्थोवा यद्यपीश्वराणांयोगैश्वर्यपारंगतानांसाहसःहेतुगूणयोधर्मव्यतिक्रमःशास्त्र
 विहिताचारविरुद्धाचारोऽजगत्स्यपुत्रविक्रयः विश्वामित्रस्यश्वभक्षणप्रवृत्तिः सप्तर्षीणांशवभक्षणोद्योगःइत्यादिलक्षणोदृष्टःशास्त्रेत्थापितसेषानदोषापधर्मप्रतिबंधकायनभवति तत्कुतइतिहेतुगर्भ
 विश्लेषणमाह तेजीयसामिति तेजोबलेप्रभोवचज्योतिष्यचिंधिरेतासि नवनीतेदुर्गइतियादवः तत्रदृष्टमाह वल्लेरिति अमेध्यादिदहनलक्षणोपेतस्याग्नेः ३० नन्वेवेचेत्श्रेष्ठाचरितत्वेनाश्रेष्ठस्यपरा
 वराचरणप्रसंगः यद्यदाचरतिश्रेष्ठइत्यादिस्मृतेश्चेतितत्राहनेतिस्मृतिः सत्कर्मणः आचारमनुजानातिनत्वसत्कर्मणः लोकसग्रहमेवापिसंपश्यन्कर्तुमर्हसीतिविधानाच्चेतीममर्थहिशब्देनविशिनष्टि हिस्याद्वि
 शेषणेहेतावितियादवः मनसापिनाचरेत्किमुतकायेन विपक्षेवाधकमाह नश्यतीति नशददर्शनइतिधातोः समूलमुच्छिन्नोभवतीत्यर्थः अदर्शनंलोपइति सूत्रात् लुपछेदनइतिधातोः भौढ्यात्क्रोधोद्वेकात्
 भौरूप्याद्वा मोहकान्मौर्यगूढतइति मोहोमोहनितंद्रितइति कालांतरेसंजातेननिवर्तनेननाशोनस्यादित्यतः आश्विति किंचित्कालमवसरंनददातीत्यर्थः व्यतिरेकंदर्शयति यद्येति यथारुद्रोविषम
 पिबन्न तथाहप्रविषंपारस्यामीतितत्पानेननश्यति तस्मात्तत्त्वकर्तव्यमित्यर्थः विषपानेनाशुनाशःस्यादितिदर्शनायतदुक्तं नतुसमूलतरुच्छेदविषये विषपानान्मृतिदृष्ट्वा अन्यस्यनिवृत्तिसंभवात् नतथा

आत्मारामोयदुपतिःकृतवान्वैजुगुप्सितम् ॥ किमभिप्रायएतन्नःसंशयंछिंधिसुव्रत २९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ धर्मव्यतिक्रमोदृष्टईश्वराणांचसाहसः ॥ ते
 जीयसांनदोषायवह्नेःसर्वभुजोयथा ३० नैतत्समाचरेज्जातुमनसापिद्वनीश्वरः ॥ नश्यत्याश्वाचरन्भौढ्याद्यथारुद्रोऽपिबद्विषम् ३१ ईश्वराणांवचःसत्यंतथै
 वाचरितंक्रचिद् ॥ तेषांयत्स्ववचोयुक्तंबुद्धिमन्नैतदाचरेत् ३२ कुशलाचरितेनैषामिहचार्थेनविद्यते॥विपर्ययेणचानर्थोनिरहंकारिणांप्रभो ३३ किमुतास्त्रि
 लसत्त्वानांतिर्यङ्मर्त्यदिवौकसाम् ॥ ईशितुश्चेशितव्यानांकुशलाकुशलान्वयः ३४ यत्पादपंकजपरागनिषेवत्सायोगप्रभावविधुतास्त्रिलकर्मबंधाः ॥ स्वै
 रंचरंतिमुनयोपिननह्यमानास्तस्येच्छयात्तवपुषःकुतएवबंधः ३५ गोपीनांतत्पतीनांचसर्वेषामपिदेहिनाम् ॥ योतश्चरतिसोभ्यक्ष्णपक्रीडनदेहमाक् ३६

प्रकृतइति ३१ यद्येवंतच्छाश्वत्वेनेश्वरोक्तमपिश्राद्धमित्यापातमितितत्राह ईश्वराणामिति सत्यंपरमार्थत्वेनाभिष्टापकं परमार्थैर्वस्तव्यमितियादवःतद्वचनमेवसत्यंचेत्युक्त्याद्विद्वांस्तथासत्किं
 धूर्लोकांसंग्रहमितिविधानंनव्यर्थमिति तत्राह तथैवेति कचिदित्युपहासादिव्यावृत्तये अनुवर्तिनवैदिककर्ममार्गप्रदर्शनार्थपदाचरणंतदपिसत्यंफलदर्शनात्तद्विचनंसत्यंकिनेत्याह तेषामिति अ
 युक्त्येदोऽप्रमाणलक्षणमित्यादिलक्षणप्रतीतिकार्यविषयं यद्वास्ववचसोऽयुक्तंविरोधि तेषापदाचरितंबुद्धिमानेतन्नाचरेदितिश्रुतिश्च ३२ इतोपिशुक्जलनारिकेलफलवन्निष्कृशरीराभिमानानां
 दूरीकृतकुशलाकुशलानांफलवत्त्वाद्धर्मव्यतिक्रमोपदोषायेत्याशयेनाह कुशलेति इहंसंसारमंडलेअर्थः प्रयोजनप्रारब्धकर्मनाशेनापातकदेहत्वाद्भीष्टत्वाच्च विपर्ययेणविपर्ययाचरणेनानर्थोनरकपा
 तादिलक्षणःअत्रहेतुमाह निरहंकारिणामिति ३३ उपसंहरति किमुतेति अत्रिलसत्त्वानांसमस्तप्राणिनामित्यस्यविवरणं तिर्थद्वयैत्यादिना ईशितव्यानांनियम्यानांईशितुर्नियामकस्य चसगु
 चये ईक्षितव्यानामचेतनानां च कुशलाकुशलान्वयः पुण्यपापफललेपःकिमुत ३४ कथांतरात्कैमुत्यन्यायंदर्शयति यत्पादिति भक्तियोगप्रभावेनविधुतोविध्वस्तोत्रिलबंधोपेपातितथा ननश्याना
 अतएवपुत्रस्नेहेनवध्यमानानभवन्ति कर्मभिर्वा ३५ क्रीडनंक्रीडासाधनंदेहमजतीतिक्रीडनदेहमाक् अव्यस्रःसाक्षी अयंचबंधाभावहेतुः ३६

स्वेच्छाविग्रहस्वीकरोतिस्वहृत्स्वकिंयोजनमित्यत आह अनुग्रहापेक्षितादृशीमानुषदेहकीडांश्चितं श्रुत्वा तत्परः भगवानेवपरोपस्यसतथा तस्मिन्तान्पर्वथुक्तोवा यद्वा सपुरुषइवजन्मभृत्युन्नयोमवे
त् ३७ स्वैरिणीवृत्तिमभितानांगोपीनाग्रहणं तद्भूतिभिः कथंचकृतं कथंचकृष्णेषोषाविष्करणमकृतमत्राह नेति गुणेदाषाविष्करणमसूया क्रुधदुहेष्यासूयार्थानां यन्तिकोपतिचतुर्थी २८ प्रसारात्रे
ब्राह्मेमुहूर्ते ३९ संसरानिवृत्तिहेतुत्वादस्मिन्कृष्णविक्रीडिते श्रद्धादिकं कार्यमिति विधाय कफलमाह विक्रीडितमिति च शब्दः श्रद्धातिशयजननार्थः पूर्वोक्तविक्रीडिता नित्यभारं सारनिवर्तकानित्येवं
चेति आशुभक्तिमित्यनुदिनं कृत्वा हृदोगं कामयनिर्गमपहिनातिमतिरिति दुष्टकामत्याग एव संसारनिवृत्तिरित्यर्थः ४० ॥ इति श्रीभागवतं महापुराणे दशमस्कन्धे विषयध्वजकृतटीकायां एकत्रिंशो
ध्यायः ॥ ३१ ॥ मुकुन्दमक्यासंसारविश्रामोक्षस्यज्ञानरत्नदानस्य निदर्शनाय नन्दस्य सर्पाङ्गमोक्षं शंसूहृत्वा बलभद्रापतच्छिरोरत्नदानं चानिरूपयत्यस्मिन्ध्याये तत्र प्रथमतो गोपानायात्राप्रकारं कथ

अनुग्रहाय भक्तानां मानुषदेहमाश्रितः ॥ भजते तादृशीं कीडांयां श्रुत्वा तत्परो भवेत् ३७ नासूयचृपकृष्णाय मोहितास्तस्य मायया ॥ मन्थमानाः स्वपार्श्व
स्थान्स्वान्स्वान्दारान्त्रजौकसः ३८ ब्रह्मरात्रउपाद्यतेवासुदेवानुमोदिताः ॥ अनिच्छन्त्योययुगोप्यः स्वयहान्भगवत्प्रियाः ३९ विक्रीडितं प्रजवधूभि
रिदं च विष्णोः श्रद्धांश्वितो नृशृणुयादथ वर्णयेद्यः ॥ अर्क्तिपरां भगवति प्रतिलभ्य कामं हृदोगमाश्वपहिनोत्यचिरेण धीरः ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
दशमस्कन्धे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा देवयात्रायां गोपालाजातकौतुकाः ॥ अनोभिरनदुष्ट्युक्तैः प्रययुस्तं विभावनम् १ तत्र स्नात्वा
सरस्वत्यादिवंशपुत्रं प्रभुम् ॥ आनर्चुरहर्णे भक्त्या देवीं च नृपतेऽबिकाम् २ गावो हिरण्यवासां सिमधुमध्वन्नमाहताः ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददुःसर्वदेवो नः प्रीयतामिति
३ ऊषुः सस्वरतीतिरेजलं प्राश्रयतव्रताः ॥ रजनीतां महाभाग नन्दसंनंदादयः ४ कश्चिन्महान हिंस्तस्मिन्विपिनेति बुभुक्षितः ॥ यदृच्छयागतो नन्दं शया
नमुरगो ग्रसीव ५ सचक्रो शाहिनाग्रस्तः कृष्णकृष्णमहानयम् ॥ सर्पोऽग्रसते तात प्रपन्नं परिमोचय ६ तस्य चाक्रंदितं श्रुत्वा गोपालाः सहस्रोत्थिताः ॥
ग्रस्तं च दृष्ट्वा संप्रांताः सर्पैर्विव्यधुरुल्लुक्कैः ७ अलातैर्हन्त्यमानोऽपि नापुञ्चतमुरंगमः ॥ तमस्पृशत्पदाम्भ्येत्यभगवान्सात्त्वतां पतिः ८ सर्वैर्भगवतः श्रीम
त्पादस्पर्शहताशुभः ॥ भजेत्सर्पवपुर्हित्वा रूपं विद्याधरा र्चितम् ९ तमपृच्छद्वृषीकेशः प्रणतं समुपस्थितम् ॥ दीप्यमानेन वपुषा पुण्ड्रं हेममालिनम् १०
को भवान्परया लक्ष्म्या रोचतेऽद्भुतदर्शनः ॥ कथं जुगुप्सितामेतां गतिं वा प्रापितोऽवशः ११ सर्प उवाच ॥ अहं विद्याधरः कश्चित्सुदर्शन इति श्रुतः ॥ श्रि
यास्वरूपसंपत्त्या विमानेनाचरं दिशः १२ ऋषीन्विरूपान् गिरसः प्राह सं रूपदर्पितः ॥ तैरिमां प्रापितो यो निप्रलब्धः स्वेन पाप्मना १३

यति एकदेति अंबिकामाहात्म्यविषयां किं वंतीयाकर्णजातकौतुकात्पत्यबकुतुहलबुद्धयः अंबिकावनंदुर्गावासस्थानं नन्दं अनदुष्ट्युक्तैः वृषभयुक्तैः अनोभिः शकटैः १ पशवोजीवास्तेषां तं भुंसमर्थं
समर्थे धिपतौ भूभरितं च तत्र वने सरस्वत्यां स्वदं मानायां अर्हणेः पुष्पोपहारादिसाधनैः २ मध्वन्नं यद्वा मधुरान्नं मधुसौद्रम् ३ ४ यदृच्छया तस्मिन्वने आगतो भूत् आश्रयने निश्चित्य
अतिबुभुक्षित इति शपानं निद्राकुर्वतम् ५ अर्कषेणापच विषदंगतं शरणागतं वा ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ पाप्मना अपराधेन प्रलब्ध उपलब्धो विमलब्धो वा दिक्षु गन्तौ दूरं राहितम् लोके च स्वदावेद
पशवमचक्षत इति अंगिरसः पुत्रा अंगिरसः १३

१४ आपृच्छे आज्ञाप्रार्थये अमीवहन् दोषनाशन १५ १६ १७ चातंस्तुत्वा दाशार्हकृष्णम् १८ निशाम्यहृष्टा १९ २० विरजांवरौघौतवन्त्रौ २१ मल्लिकागंधास्त्रादनेनवचाभालिनो
भ्रमराः यस्मिन् मल्लिकागंधमत्तालि २२ जगतुः गगनकृतवंतौ कथंकारमिततत्राह ताविति स्वरमंडलमूर्च्छनां सप्तानां स्वराणां मंडलानां समूहानां मूर्च्छनाभेकविंशतिलक्षणं कल्पयंतौ पु
नपदैकस्मिन्क्षणे यद्वा मंडलमावृत्तिलक्षणं सप्तस्वराद्यपोत्राभाएकविंशतिमूर्च्छनाइति भरतः २३ २४ २५ तौ नाथौ यस्य सतत्राथः तं कालं न द्रावणम् २६ स्वपरिग्रहं स्वस्त्रीजनं दस्युना व्याघ्रेण ग्रस्ताः

शापो मे नुग्रहयैव कृतस्तैः करुणात्मभिः ॥ यदहं लोकगुरुणापादस्पृष्टो हताशुभः १४ तत्त्वाहं भवभीतानां प्रपन्नानां भयापहम् ॥ आपृच्छे शापनिर्मुक्तः
पादस्पृष्टादमीवहन् १५ प्रपन्नोऽस्मि महायोगिन् महापुरुष सत्पते ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण सर्वलोके श्वरेश्वर १६ ब्रह्मदंढाद्विमुक्तो हं मद्यस्तेऽद्भुतदर्शनात्
यन्नाममृत्क्षेत्रसिलालोत्पन्नात्मानमेव च १७ सद्यः पुनाति किं भूयस्तस्य स्पृष्टः पदाहिते ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनुज्ञाप्य दाशार्हं परिक्रम्या भिवाद्य च ॥
सुदर्शनो दिवं यातः कृच्छ्रात्तदंश्च मोचितः १८ निशाम्य कृष्णस्य तदात्मवैभवं ब्रजौकसो विस्मितचेतसस्ततः ॥ समाप्य तस्मिन्त्रयमपुनर्ब्रजं नृपाय युस्तक
थयंत आहताः १९ कदाचिदथ गोविंदो रामश्चाद्भुतविक्रमः ॥ विजहत्तुर्वने राज्यां मध्यगौ ब्रजयोषिताम् २० उपगीयमानौ ललितं स्त्रीजनैर्बद्धसौ हृदैः ॥
स्वलंकृतानुलिप्तौ सखिगणौ विरजांवरौ २१ निशामुखं मानयंता वुदितोऽपुनरुपतारकम् ॥ मल्लिकागंधमत्तालि जुष्टं कुमुदवायुना २२ जगतुः सर्वभूतानां मनः
श्रवणमंगलम् ॥ तौ कल्पयंतौ युगपत्स्वरमंडलमूर्च्छनाम् २३ गोप्यस्तद्व्रतिमाकर्ण्य मूर्च्छितानां विद्वन् ॥ श्लथदुकूलमात्मानं सस्तकेशं च जंततः २४
एवं विक्रीडतोऽवैरंगायतोऽसंप्रमत्तवत् ॥ शंस्रूढ इति ख्यातो धनदानुचरो भ्यगात् २५ तयोर्निरीक्षतो रेवतत्राथं प्रमदाजनम् ॥ क्रोशंतं कालयामास दिशु
दीच्यामशंकितः २६ क्रोशंतं कृष्णरामेति विलोक्य स्वपरिग्रहम् ॥ यथागादस्युना ग्रस्ता भ्रातरा बन्धवावताम् २७ माभैष्टेयभयारावौ तालहस्तौ म
नस्विनौ ॥ आसेदतुस्तंतरसात्वरितं गुह्यकाधमम् २८ सर्वाक्ष्यतावनुप्राप्तौ कालमृत्युद्वौ द्विजन् ॥ विसृज्य स्त्रीजनं मूढः प्राद्ववज्जीवनेच्छया २९
तमन्वधावद्गोविंदो यत्र यत्र सथावति ॥ जिहीषुस्तच्छिरोरत्नं तस्थौरक्षन् स्त्रियो बलः ३० अविदूर इवाभ्येत्य शिरस्तस्य दुरात्मनः ॥ जहार मुष्टिर्नैवांग
सहचूडामणिं विभुः ३१ शंस्रूढं निहत्यैव मणिमादाय मासुरम् ॥ अग्रजायाददप्रीत्यापश्यंतीनां च योषिताम् ३२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कंधे विद्याधरशापविमोचनशंस्रूढहननं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

क्रोशंतीऽगायथा तथा क्रोशंतं विलोक्य दस्युतस्करशर्वलौहंतारौगां नृहंसकाविति च २७ अभैष्टभीता मामवंस्वित्पमपवाक्यपुक्तौ तालो गीतांगवाद्यविशेषः यद्वा तालस्मृणराजः स हस्ते गयोस्तनौ
था मनस्विनौ विशिष्टमनोपुक्तौ वरसावलेन वरस्त्री बलं हंसीति २८ मरणकालः कश्चिदसुरोवा मृत्युयुग्मः दद्विजन् बिम्बत् २९ ३० ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजय
जकृतटीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

स्त्रीणां उपासनामकारहंश्चादिति दर्शयितुं गोपीनां भगवल्लीलाजुस्मरणकथयन्त्यस्मिन्नव्यपि तत्र प्रथमतस्तत्सां कृष्ण्ये किलक्षणवक्ति गोप्यइति प्रकृष्टगानेनाहतचेतस्त्वंभक्तैर्लक्षणसूचयति १ ।
 अथैकस्यागीतं तद्वाभ्यां द्व्यां श्लोकाभ्यामन्वयः एकगोपीगोप्यंतराणि संबोधयति हे गोप्यः शृणु नेति शेषः वामबाहुमूले कृतं वामकपोलेन सतथा वलिगता नतिताभ्यर्च्यस्य सतथा अधरे
 पितो वेणुर्धेन सतथा मुकुंदो यत्र पदाकोमलांगुलिभिः आश्रितमार्ग आच्छादितं त्रंशुमीरयति गापतीत्यर्थः २ तदा सिद्धैः सह व्योमयानवनिता विमानरथाः स्त्रियः तद्गीतमुपधार्य श्रुत्वा विरि
 अनंतरं स्वयमशक्ताः सलज्जाः कामबाणेन समर्पितं विद्वं चित्तं यासां वास्तथा अपस्मृतानीवी वल्लभं यि यासां ताः मृच्यमानवत्तत्रां धिं मरणरहिताः कदमलं मूर्छां पयुरित्यर्थः ३ हारेण भासत इति ह
 सः हारवद्विशदो हासो यस्य सतथेति पाठार्थो उरसि स्थितविद्युत् विद्युदिव विष्णुं यो वयति श्रीवत्सां कनामेति यद्विद्यदा कूजितवेणुर्भवति ४ तदा एत्यसमेत्यत्र जनुषादयः लिखितचित्रमिव निश्चेष्टा
 नित्यन्वयः धृतकर्णाः निश्चलकर्णाः कवलत्तुणग्रासः निद्रिताः कार्यतररहिताः ५ हे आलसि कर्हिचित्कदाचित् यत्र पदायस्मिन् देशे स्थित्वा मासमाह्वयति ६ तर्हि तदा तस्मिन् देशे स्थित
 रितस्त्रीरेष्यसि वाऽनिलनीतं तत्पदां बुज्जरजः आमृशन् अपृशन् नै इत्यन्वयः कथं भूतः बर्हिणस्य मयूरस्य स्तवकैः पिच्छबंधविशेषैः धातुभिर्गौरिसंभवेः मनः शिखादिभिः पलाशैः पल्लवैः वदस्य मल्लर्पा

श्रीशुक उवाच ॥ गोप्यः कृष्णवर्णं यातेतमनुद्रुतचेतसः ॥ कृष्णलीलां प्रगायं त्यो निन्दुः स्वेन वासरान् १ ॥ गोप्य ऊचुः ॥ वामबाहुकृतवामकपोलो
 लिगतभ्रुधरापितवेणुः ॥ कोमलांगुलिभिराश्रितमार्गो गोप्य ईरयति यत्र मुकुंदः २ व्योमयानवनिताः सहसिद्धैर्विस्मितास्तदुपधार्य सलज्जाः ॥ काम
 र्गणसमर्पितचित्ताः कश्मलं ययुरपस्मृतनीव्यः ३ हंता चित्रमबलाः शृणुते दं हारभास उरसि स्थितविद्युत् ॥ नंदसूनुरयमार्तजनानां शर्मदो यर्हि कूजितवेणुः
 वृंदशो ब्रजवृषामृगावो वेणुवाद्यत्ततचेतस एव ॥ दंतदष्टकवलाधृतकर्णानिद्रिता लिखितचित्रमिवासन् ५ बर्हिणस्तवकधातुपलाशैर्बद्धमलपरिव
 विंदं वः ॥ कर्हिचित्सबल आलसगोपैर्गाः समाह्वयति यत्र मुकुंदः ६ तर्हि भग्नगतयः सरितो वै तत्पदां बुज्जरजो निलनीतम् ॥ आमृशन् पयसि वा बहुपुण्याः
 मधेपितमुजाहतवेगाः ७ अनुचरैः समनुवर्णितवीर्य आदिपूरुष इवाचलभूतिः ॥ वनचरो गिरितटेषु चरंतीं विष्णुना ह्वयति गाः सयदा हि ८ वनलतास्तरवः
 त्मनि विष्णुं व्यजंयंत इव पुष्पफलाद्याः ॥ प्रणतभारविटपामधुधाराभ्रमहृष्टनवः सलज्जुः स्म ९

स्य मल्लपुरुषाशिरः परिकरस्य विदं वेनाकारो यस्य सतथा मयूरो बर्हिणो बर्हिनीलकंठो मुजंगमु गित्यमरः किंच बहूनि अनेकानि पुण्यानि यासां तास्तथा विपुलानेकयोर्बहुरिति यादवः प्रेम्णा कामोक्त
 नवेपिताः कपीताः भुजास्तरंगलक्षणायासां तास्तथा अतएव हतवेगाः भं दीकृतस्य दनलक्षणजवाः अतएव भग्नगतयः स्तिभितप्रवाहाः आसत्तिपनुपंगः अनेन सरतीति सरित इति सरिच्छब्दायै
 ति दर्शितम् ७ अनुचरैः सनकादिभिः अन्यत्र गोपैः अचलभूतिः स्थिरश्रीः भूतिः श्रीजन्मभरमस्ति यादवः वनचरः कक्षे संचरन् अन्यत्र वने चरणं शयनं जलशयन इत्यर्थः यदा वेणुना धमात्
 निना गिरितटेषु चरंतीः तृणभक्षणं कुर्वतीः अन्यत्र वा योस्तद्विस्तृतं मुखे वर्तमाना गाः पशून् अन्यत्र वदवाणी राह्वयति सनकादिभिः स्तूयमानो जलशयानः आदिपुरुषो वायुमुखे वर्तमानश्चुतिस्त
 यन्पूर्वकम् दिशति ८ तदा तस्मिन् स्थितं विष्णुं व्यजंयंत इव पुष्पफलाद्याः अतएव प्रणतं प्रणमनं विभ्रतीति प्रणतभाराः अणुप्रत्ययः विटपाः शाखायेषां तरुणायासालतानां वातेतास्तथा यद्वा
 फलभारेण प्रणतता विटपायेषां तितथा प्रेम्णा हृष्टरोमां चित्तास्तनवो येषां यासां वातेतास्तथा एवां विधावनलतास्तरवश्च मधुधारा रसधाराः सलज्जुः स्म स्मृत्वा लृष्टवंत इत्यर्थः अन्यत्र आत्मनि हृदये स्थितं
 व्यजंयंतः अपरोक्षीकुर्वंत इव ज्ञानपुष्पेण जीवन्मुक्त्यवस्था फलेन ढायाः प्रणतस्य भारोभरणं येषां तेषां तेषां विटपाभुजायेषां तेषां मूढ्यारोपितां जलिपुट इत्यर्थः अतएव भक्तपुद्गे केण रोमांचित

वनेअरप्येतानिषृत्तिधर्ममनुतिष्ठतोवनेभासि ग्रीष्मेपंचाग्निज्वालासेवायां वर्षर्तौकाननेवनेजले हिमर्तौकंठलज्जालिलेवसंतः वनंभास्यत्पुकाननश्रुतिपादवः तरवःसंसारतरणशीलातीर्णससारा
वा मुमुक्षुबोधुच्यमानामुक्ताश्चयथायोग्यमधिकारिणोमधुधाराः ज्ञानेनैश्वत्वाद्यानंदांबुसंततीः ससृजुस्तस्वभावामुभयोरित्यर्थः धाराः स्वांगेबुसंतत्पासैन्याग्रेस्वर्गतिष्वपीति स्वर्गःस्वभावनिर्भोकनिश्च
याप्यायसृष्टिस्थितिच अत्रवनचरशब्दसामर्थ्यान्मत्स्याद्यवतारविषयत्वेनापिज्ञातव्यावेतौश्लोकौ शब्दशक्तिविशारदैरितिग्रंथबाहुल्यमपादुपरम्यतइति ९ यार्ह्यदासंधितवेणुः स्वरेणेतिशेषः
कृष्णःदर्शनीयायाःचक्षुःप्रियायाःविकचैःउत्पलैःनीलोत्पलैःकृतायामालायादिव्यगंधाया अमानुषपरिमलायाःतुलस्याश्चमधुनापीतेनमत्तैरालिकुलेः अभीष्टगातुमुपकांतं अलघुगंधीरंगीतंआद्रियत्
आर्चत् आहतौसादराचिंताविति १० तदासरसिविहरतोयेसारसहंसविहंगातेपक्षिणःएत्यसंभूय चारुणागीतेनहृतचेतसःआकृष्टबुद्धयःअतएवयतचित्ताःएकाग्रकृतमानसाः अर्धनिमीलितनेत्रा
धृतमौनाःस्वजातिचापल्यरहिताहरिमुपासतेत्यन्वयः ११ हेव्रजदेव्यःबलेनसहितःस्त्रजामालयाऽवतंसेनकर्णोत्पलेनचात्रिलासःकातिविशेषोपस्यसतथा यद्वा संगवतंसयोर्विलासोपस्यसतथा
आत्मशोभाजनकत्वेनधृतयोःसंगवतंसयोःशोभाजनकइत्यर्थः क्षितिभृतोगिरेः सानुषुशिसरेषुस्थितः लोकदृष्ट्यातदानींजातहर्षः आविष्कृतानंदविशेषः कृष्णोयार्ह्यदावेणुरवेणआह्वयत् गाइति
शेषः विश्वेदेहमाविष्टपर्वतमानं प्राणिजातंउभरंभति ऊर्ध्वमुखोक्रोरोति आह्वयतिवा नूतनंकर्तुमुपक्रमतेवा उपरंभत्तूर्ध्वमुखेप्रक्रमेनिवृत्तेतथेतिच १२ तदामेघःमहतोहरेरुच्चैर्गजनेनकर्मबाधेर्पजन

दर्शनीयविकचोत्पलमालादिव्यगंधतुलसीमधुमत्तैः ॥ अलिकुलैरलघुगीतमभीष्टमाद्रियद्यार्हिसंधितवेणुः १० सरसिसारसहंसविहंगाश्चारुगीतहृतचेतस
स्य ॥ हरिमुपासततेयतचित्ताहंतमीलितदृशोधृतमौनाः ११ सहबलःसंगवतंसविलासःसानुषुक्षितिभृतोव्रजदेव्यः ॥ आह्वयद्यार्हिवेणुरवेणजातहर्ष
उपरंभतिविश्वम् १२ महदतिक्रमणशंकितचेतामंदमंदमनुगर्जतिमेव ॥ सुहृदमभ्यवर्षत्सुमनोभिश्चाययाचविदधेवितपत्रम् १३ विविधगोपचरणे
षुविदग्धोवेणुवाद्यमधुरांनिजशिक्षाम् ॥ तवसुतःसतियदाऽधरोर्बिबेदतत्वेणुरनयत्वरजतीः १४ सुमनसस्तदुपधार्यसुरेशाःशक्रशर्वपरमेष्ठिपुरोगाः ॥
कवयजानतकंधरगात्राःकश्मलंययुरनिश्चिततत्त्वाः १५ निजपदाज्जलैर्ध्वजवज्जनीरजांकुशविचित्रललामैः ॥ व्रजभुवःप्रशमयन्सुरतोदंबर्षमधुर्धुगतिरी
रितवेणुः १६

कातिक्रमणमतिलघनंस्पादितिशंकितमनाः मंदंमंदंअनुवेणुरवानुकूलंयथाभवतितथागर्जति किंच सुमनोभिःपुण्यसदृशसलिलविदुभिःश्यामवर्णसाम्यात्सुहृदामित्रअभ्यवर्षत् किंच छायापारितपत्रं
वित्तपात्आतपात्त्रायतश्चित्तवितपत्र विदधेवहरोरितिशेषः सितपत्रमितिपाठेभवेच्छत्रमित्यर्थः वेणुरवेणव्रजदेवीराह्वयदितिवा १३ हेसतियशोदेविविधानांगवांगीतशब्दानापतयःगंधर्वाःतेषाचरणेषु
गीतगतिषुविदग्धःसमर्थः यद्वा विविधानांस्वस्वजातिस्वभावचेष्टामुनानाविधानांगोपांनांचरणेषुकर्मसुविदग्धःकुशलः यद्वा विविधोगोपोरक्षणतस्यचरणेषुतत्तदापद्रक्षणविधिषुप्रविष्टइत्यर्थः अधरोर्बिबे
दतत्वेणुः अधरोर्बिबिबेदत्यन्वयः तवसुतःयदावेणुवाद्यमधुरावेणुलक्षणवाचेकर्णसुखहेतुंनिजशिक्षामात्मपगानाशिक्षां प्रतिस्वरजतीःएव्हादिस्वरसामान्यान्यनयत्प्रार्थयामास १४ तदा
सुमनसोदेवांगनाःसुरेश्वराश्चगीतविषयेकजलंमोहययुरित्यन्वयः कीदृशाःआनतकंधरगात्राः ईष्यतकंठदेहावयवाःकवयःगानपारज्ञानिश्चिताअप्यनिश्चिततत्त्वाःअभूत्पूर्वगीतश्रवणात् गीततत्त्वानिश्च
यरहिताः किंकरा तद्गानमुपधार्यतात्पर्येणश्रुतिनिधाय १५ ध्वजादयएवविचित्राणि नानाकाराणि ललामानिलांछनानिधेषांतानितथा यद्वा ललामानितिलकापेषांतानितथा यद्वा ललामानिभूषणानि
येषांतानितयातैः ललामोक्षीव्यजेश्रेष्ठभूषापापुङ्खविह्वपोरितिच निजपदाज्जलैःभंगुलीललामैः यद्वा निजानित्यानिअन्येनानिजानिपदान्येवपादाकाएवाब्जानियानितेषादलैर्विभागैःव्रजभुवःगवां

भा.व.प.

सुतेतोदसुरनिस्सातव्यथां अकषेणशमयन्परिहरन्वर्षणायहताशरीरेणयुक्तोर्ध्वोवृषभस्तस्यगतिरिवगतिरेस्यसर्वधुर्धुर्गतिः यद्वा वर्षधुपंगजराजःतदार्दरितवेषुःशब्दितवेषुर्धुः १६ तेनमजमिते
नप्राप्तेनकृष्णेनसविलाम्बीक्षणेनविभ्रोपेतवीक्षणेन अप्रिप्तोमनोभवस्यकामस्यवेगदुःकलक्षणःसंस्कारोपासुतास्तथा रात्रिविशेषेनान्द्रजगतिगोष्टाल्यमंदिरंगमिताःभाषिताः वयकश्मलेनमनो
भवस्थानलक्षणोमोहेनलसत्कबरंकेशभारं वसनंवल्लवास्थितवानविदामनजानीमदस्यन्वयः कुजगतिमितिपाठेयावरस्वभावमित्यर्थः ब्राह्ममुहूर्तादुत्थायकृष्णाज्ञपावनत्पाश्र्वजनांपथादागतस्य
कृष्णस्यपुनर्दर्शनेनसुभानांगोपिकानांवल्लनमिदमितिभावः १७ भाषिध्वःकौमुभरत्नधारी दयितगंभाप्राणमियगंघातुलसीयस्यांसातथा तयामालपोपलक्षितः प्रणयिनःस्निग्धमतस्यानुवर्तमान
स्यकस्यचिद्वोपस्यासेतुजशिरसितुजंभक्षिपदधानोगाआगमयन्वनाद्भजमावर्तयन् कृष्णःकृत्तिकदाचित्कस्मिंश्चित्कालेपत्रपासिन्देशेअगायत १८ तदावचितचित्ताःभलोभितांतःकरणाःकृष्ण
गृहिभ्यःकृष्णमृगपरिश्रुद्भूताः हरिण्योगुणगणार्णं गुणगणसमुद्रकणितवेषुध्मातवेषुं कृष्णमनुगम्यउपावनीयुः उपासतेत्यन्वयः काइव विशुक्तहृताः परित्यक्तनिजपतयः उभयत्रसमानं
गोपिकागोपंगनाइव अन्यत्रगोपनशीलाइव १९ हेअनघेयशोदे कुंददाम्राकुंदपुष्पमालयालंकृतः कौतुकवेषः विवाहकालेवरस्यहस्तेयसूत्रबध्यतेतौकौतुकदीपोवेषः सत्यस्यमकुंददाम

ब्रजमितेनवयंसविलासवीक्षणार्पितमनोभववेगाः ॥ ब्रजगतिंगमितानविदामःकश्मलेनवसनंकवरंवा १७ मणिधरःकचिदागमयन्गामालयादयितंगंध
तुलस्या ॥ प्रणयिनोनुचरस्यकदांऽसेप्रक्षिपन्भुजमगायतयत्र १८ कणितवेणुमुपवांचिताचिताःकृष्णमीयुरनुकृष्णगृहिण्यः ॥ गुणगणार्णमनुगम्यहरी
ण्योगोपिकाइवविमुक्तगृहेशाः १९ कुंददामकृतकौतुकवेषोगोपगोधनवृत्तोयमुनायाम् ॥ नंदसूनुरनघेतववत्सोनर्मदःप्रणयिनांविजहार २० मंदवायुरु
पवात्यनुकूलंमानयन्मलयजस्पर्शेन ॥ बंदिनस्तमुपदेवगणाधेवाद्यगीतबालिभिःपरिव्रुः २१ वत्सलोब्रजगवांयदगाधोबंधमानचरणःपथिवृद्धैः ॥ कृ
त्स्नगोधनमपोह्यादिनांतेगीतवेणुस्नुगोज्ञतकीर्तिः २२ उत्सवंश्रममपोह्यदृशीनामुद्रहन्सुरसज्ज्छुरितसक् ॥ दित्सयैतिसुहृदाशिषपदेवकीजठरभूरुदु
राजः २३

कृतकौतुकवेषः कौसुमंविषयाभेदेहस्तसूत्रकुतूहलइतियादवः गोपादिभिःपरिवृतःप्रणयिनानर्मदःलीलावचनेनआनंददःतववत्सःबालःनदसूर्युदायमुनाथाविजहार २० तदामलजस्पर्शनं
दनगंधादनेनकृष्णमानयवयुर्धुथानुकूलोभवतितथायमंदंउपवातिवैजयतीत्यन्वयः किंच तदायेउपदेवगणाःदेवसमोपेवर्त्तमानाःगंधर्वाःवीदनेवंदमानाःयद्वा मंगलपाठकाश्चवाद्येनगतिनबालिनाउ
पहाणेचतंकृष्णपरिवन्तुः २१ किंचिदुत्पन्नोपायोगज्ञानावदातिवत्सलइति ब्रजगवाविषयेवत्सलःगोष्ठगोपुत्रिगद्यतमः अगाधःगंभीरःअन्धाविज्ञातमहिमा पथिज्ञानादिवृद्धैर्वैद्यमानचरणःस्तूपमान
पादन्यासः दिनातेसंध्यायामासबाधा कृत्स्नगोधनंसमस्तपशुलक्षणधनमपोह्यवार्य गीतवेषुः गातुमुपकातवेषुः अनुगैर्वयस्यैःउद्धृतामपिपंकादुहृत्येवप्रकाशिताकिर्तियेस्यसतथा २२ वनप
रिभ्रमणोत्पन्नंभ्रमयमोहानिरस्यस्वदृष्ट्यादक्षीनउत्सवेसुस्रोतसंवद्वहन सुररजःश्रीरत्नक गोसुरसमुत्पन्नधूल्यामि,भ्रतामालाचरयसतथादेववयाजउमेवभूर्वर्षाक्षस्थानंयस्यसतथा उद्धुराजश्वं
द्रव्यलुप्तोपयेय सयद्यदाब्रजमेतितदाएषकृष्णःसुहृदमनिमित्तबंधूनां आशिषःइष्टफलानिदितस्यादातुमिच्छेत्पेवेतित्यन्वयः चंद्रोपिब्रजगवांअध्वपगूनापधिकानावत्सर्वैषामर्थ्यात्कामोद्रंक्लतिराती
तिवत्सलःवत्सोनामकुलेवर्षेइतियादवः गोष्ठाध्वनिवहःब्रजाइतिच अगस्य उदयपर्वतस्यअधःशृंगेवर्तमानः उदयस्याधित्यकाशृंगंचंद्रमागार्द्धमितिच्योतिषिकाःसंगिरते वृद्धैःसमर्थैःपथिव्यामया
गैर्दिनतिरात्रौकृत्स्नगोधनंसमस्तकलासमेधितचित्रकाल्यधनमपोह्यपरिपूर्वगीतवेषुःकुविमिश्रणितस्ववंशः अनुगैःअभिन्त्यादिदक्षत्रैःउद्धृतकीर्तीरादयुपरिकृतगणनःरविकिरणसंसर्गसमुत्पन्नभ्रमनिधूय

वि० अ०

८३

59

उत्सवमित्युभयत्रसमंजनसमयेक्षीराब्धितीरवालुकानववीथिषु विक्रमं कुर्वत उच्चैः श्रवसः स्रुरजश्चरितसकृच्चंद्रोपि २३ श्रीकृष्णं प्रशस्य बलभद्रप्रशंसयोपसंहरति अक्षुण्णं देति वादणीपानो
 त्पचमदेन ईषद्विघूर्णितलोचनः विश्रान्तनेत्रः अन्यत्र घूर्णकाशः लुप्यकाश इति धातुः चंद्रः कीदृशः स्त्रीणां मानदः अभिमानसंभनः दो अवसंभन इति धातुः वनानां भासां कांतीनां मालास्यास्तीति वनया
 की बदरश्चंद्रः तद्वत्पांडुसुवर्चस्वस्य तथा मानवो बदरः सिंधु शशिनस्तु त्रिनामकमिति वचनात् बदरफलवद्रागोपेतं वदनमिथार्थेन शोभते पांडुशब्दोऽप्यर्थः स्यात् बदरो बृहस्पतिः पांडुः शुक्रस्तपो
 र्वदनमिव वदनं यस्य स तथा चंद्रः कनककुंडलक्ष्म्या मुदुगंभंडयन् अलंकुर्वीत्युभयत्रसमम् २४ दुरंतं व्रजगवां दिनतापमो च यान्ति त्यपि समं द्विरदराजवद्विहारोगमनक्रीडायस्य स तथा इदम्
 पि पुरुषक्षणां समं एवं विधेय एष दुपतिः बलभद्रः यामिनीपतिश्चंद्र इव दिनतिसाधंतनसमये उदयपर्वतशिखरं व्रजमुपयातीत्यन्वयः उपयातीति लटागोपस्त्रीणां भवन्ति त्यमनुस्मरणं कादाचित्कमिति सू
 चयति २५ एवं विधाः कृष्णलीलानुगायतीः अनुगायंत्यः अल्लोपच्छांदसो वृत्तभंगमया द्वाकृतः पद्माएवं नुवैणुं विकल्प्य नुविकल्पे नुपृच्छयामित्यमरः महानुदयः संप्रदासांताः महोदयाः २६ इति श्रीभागव

मदविघूर्णितलोचन ईषन्मानदः स्वमुदुगंभंडयन् कनककुंडलक्ष्म्या २४ यदुपतिर्द्विरदराजविहारो यामिनीपतिरि
 वैषदिनांते ॥ मुदितवक्र उपयाति दुरंतं मोचयन् व्रजगवां दिनतापम् २५ श्रीशुक उवाच ॥ एवं व्रजस्त्रियो राजकृष्णलीलानुगायतीः ॥ रे भिरहस्सुतश्चि
 तास्तन्मनस्कामहोदयाः ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ तर्ह्यगतो गोष्ठमरिष्टो वृषभा
 सुरः ॥ महीं महाककुत्सायः कं पयन्त्सुरविक्षताम् १ रवमाणः स्वरतरं पदाचविलिखन्महीम् ॥ उद्यम्य पुच्छमभ्राणि विषाणाग्रेण चोद्धरन् २ किंचि
 किंचिच्छकुन्मुंचन्मूत्रयन्स्तब्धलोचनः ॥ यस्य निर्हार्दितेनांगनिष्ठरेण गवां नृणाम् ३ पतंत्य कालतो गर्भाः स्रवंति स्मभयेन वै ॥ निर्विशंति घनायस्य ककु
 द्यचलशंकया ४ तंतीक्ष्य शृंगमुद्रीक्ष्य गोपागोप्य श्वतत्रसुः ॥ पशवो दृढवुर्भोताराजस्य संत्यज्य गोकुलम् ५ कृष्णकृष्णेति ते सर्वे गोविंदं शरणं ययुः ॥ भगवा
 नथ तद्वीक्ष्य गोकुलं भयविद्धुतम् ६ मा भैष्टेति गिराश्चास्य वृषासुरमुपाह्वयत् ॥ सपालैः पशुभिर्मंदत्रासितैर्गमिसत्तम ७ बलदर्पहाहं दुष्टानां त्वद्विधानां
 दुरात्मनाम् ॥ इत्यास्फो व्याच्युतोरिष्टं तलशब्देन कोपयन् ॥ सस्युरंसे भुजाभोगं प्रसार्या विस्थितो हरिः ८ सोऽप्येवं कोपितो रिष्टः खुरेणावनिमुल्लिखन् ॥
 उद्यत्पुच्छभ्रमन्मेघः कुद्धः कृष्णमुपाह्वयत् ९ अग्रं यस्त विषाणाग्रः स्तब्धोऽग्लोचनोऽच्युतम् ॥ कव्याक्षिप्याद्रवत्तूर्णमिद्रमुक्तोऽशनिर्यथा १०

ते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ अरिष्टनामासुरहननलक्षणं विक्रमदेवकार्यसिद्धिकामकेन नारदेनोद्घोषितस्यासुरजातेः कंसस्य सज्जनोपद्रवो गंचकथयत्यस्य
 प्रध्याये ॥ अथ संखचूडवधानंतरं देव्यात्तरनिग्रहलक्षणकथारभ्यते संखचूडनिहत्य पदागोपस्त्रीभिः सह व्रजमागतः श्रीकृष्णस्तर्हि उवाच । वृषभासुरः वृषभाकारो दैत्यः महातौ ककुत्सायश्च यस्य स तथा १ र
 वमाणः रवं कुर्वाणः २ शकुद्रो मयं स्तब्धे स्थूणीकृते अतिस्थिरे लोचने यस्य स तथा निर्हार्दितेन गर्जितेन ३ मासत्रयदवां क्गर्भे स्त्रावः तत आसप्तमात्पदनंततः प्रसवः नृणामनुष्यस्त्रीणां अचलशंकया पर्वत
 शंकया ४ तत्रसु त्रस्ताः भीताः आनन् ५ हेमं दानि भाग्य ७ मुजाभोगं आभोगमुजं शुवृत्तभूतम् ८ उद्यतिपुच्छे त्रभंतो ये घायस्य स तथा ९ स्तब्धे निश्चले अमृक्कृभिर्मिव रक्ते लोचने परयत् स तथा
 कव्याक्षिप्याद्रवत्तूर्णमिद्रमुक्तोऽशनिर्यथा १०

प्रत्यपोवाह प्रत्यपातयत् अभ्याकृष्यपृष्ठतोपनीतवानित्यर्थः तिर्यङ्गीतवान् ११ १२ अंबरं वस्त्रं कृत्वा उत्कृष्य विषाणमिति शेषः तेन विषाणेन १३ मूत्रशकृती अनिमिलितेक्षणः विवृतनेत्रः नि
र्गताकृतिर्यस्मात्सतथा निर्रतिर्यमः तस्य क्षयं ग्रहं यमलोकमित्यर्थः १४ ककुचिनं वृषासुर स्वजातिभिः गोपैर्देवैर्वा १५ देवोनारायणः तद्विषयं दर्शनं ज्ञानं यस्य सतथा यद्वा देवं दर्शयतीति
यद्वा देवानामिव दर्शनं यस्यातीन्द्रियत्वात् सतथा देवानां पश्येन्नमस्तन देवयस्य दर्शनसतथेति वाप्याकंसहननं शीघ्रतमं स्यात्तथा हेति चोतनार्थः मृत्युपसर्गः अनेन देवकार्यमेव नारादेन साध्यते न त्वसु
रकार्यमिति ज्ञायते १६ किमाहेति तत्राह यशोदापादिति कन्यां दुर्गापशोदापाः मुतां कृष्णदेवक्या पुत्रं रामं चन्द्रोहिणीपुत्रमाह वसुदेवेन तौ ककृतावत्राह विभ्यता त्वदिति शेषः १७ स्वस्य

गृहीत्वा शृंगयोस्तं वाजरादशपदानिसः ॥ प्रत्यपोवाह भगवान् गजः प्रतिगजं यथा ११ सोपविद्धो भगवता पुनरुत्थाय सत्वरः ॥ आपतत्स्विन्नसर्वांगो निः
श्वसनक्रोधमूर्छितः १२ तमापतंतं सनिगृह्य शृंगयोः पदासमाक्रम्य निपात्य भूतले ॥ निष्पीडयामास यथा द्रुमं बरं कृत्वा विषाणेन जघान सोपतत् १३
जस्रग्वमन्मूत्रशकृत्समुत्सृजन् क्षिपंश्च पादाननिमीलितेक्षणः ॥ जगाम कृच्छ्रं निःक्रंतरेथ क्षयं पुष्पैः किरंतो हरिमीडिरेसुराः १४ एवं ककुचिनं हत्वा स्तूपमा
नः स्वजातिभिः ॥ विवेश भगवान् गोष्ठंगोपीनां नयनोत्सवः १५ अरिष्टे निहते गोष्ठे कृष्णेनाद्भुतकर्मणा ॥ कंसाय प्राह भगवान्नारदो देवदर्शनः १६ य
शोदायाः सुतां कन्यां देवक्याः कृष्णमेव च ॥ रामं च रोहिणीपुत्रं वसुदेवेन विभ्यता ॥ न्यस्तौ स्वमित्रेन देवैरभ्यांते पुरुषाहताः १७ निशम्य तद्गोजपतिः
कोपात्प्रचलितो द्रियः ॥ निशातमसिमादत्तवसुदेवजिवांसया १८ निवारितो नारादेन तत्सुतौ मृत्युमात्मनः ॥ ज्ञात्वा लोहमयैः पार्श्वैर्बर्धसहमार्यया १९
प्रतियाते तु देवपौकंस आशास्य केशिनम् ॥ प्रेषयामास हन्येतां भवतारामकेशवौ २० ततो मुष्टिकचाणूरशलतोशलकादिकान् ॥ अमात्यान् हस्तिपांश्चैव
समाहूया हभोजराट् २१ भोजो निशम्य तामेतद्वीरचाणूरमुष्टिक ॥ नंदव्रजे किलासाते सुतावानकदुंदुभे २२ रामकृष्णौ सुतौ मह्यं मृत्युकालनिदर्शितौ ॥
भवद्भ्यामिह संप्राप्तौ हन्येतां मल्ललीला २३ मंचाः क्रियंतां विविधमल्लरंगपरिश्रिताः ॥ पौरजानपदाः सर्वे पश्यंतु स्वैरसंयुगम् २४ महामात्रनिबोधेदं
वचो मम महामते ॥ गजः कुवल्यापीडः अभिन्नकरटामुखः २५ संस्थाप्योद्धारिणं गस्य करारोपितमुद्गरः ॥ तेन ते तत्र हंतव्यौ सुतावानकदुंदुभे २६ सो
प्याकुलमतिः प्राह निहंतव्यौ कथं मया ॥ स्वस्त्रीयौ भोजराजस्य कंसस्य जगतीपते २७ इत्युक्तस्तेन कंसस्तु महामात्रेण दुर्मतिः ॥ उवाच भूपो वचनं समे
ताञ्छावयन् २८ कंस उवाच ॥ शृणु ध्वमेतद्वचनं मयोदितं निशम्य सर्वे हृदि धारयंतु तत् ॥ येनाहमेतत्पुंसु हृत्स्वमादितश्चरामि बंधुष्वपीपतस्य कारणम् २९

मित्रे विश्वसनीये सुहृदि याम्यां कृष्णरामाभ्यां तव पुरुषानियोगकारिणः २८ निशानं निशितं नेजितमिति शेषः २९ आशास्य सम्यक् शिक्षित्वा भवतामहं न्येषुष्येन ३० ३१ ३२ मृत्यु
मारकौ कालेन यमेन निरंतरं दर्शितौ ३३ मंचाः उत्तुंगस्तथादिरचितस्थानानि मल्लरंगस्य परितः सर्वासु दिक्षु श्रिताः स्थिताः स्वैरसंयुगयोधाकांक्षापूर्कं युद्धम् ३४ हे महामात्र हस्तिपकुवलयभूमंडलं आपी
डयतीति कुवलयैर्कैरव आपीडोऽस्त्रेण सतथेति अभिन्नकरटामुखः मदस्त्राविगंडमुखः ३५ मुद्गरोद्गंडः ३६ जगतीपते राजप्रधानलोकमर्तुः जगतीराजप्रधानेपीति हलायुधः ३७ ३८ ३९

३० ३१ सात्वानासर्जानांमंडलेनसमुद्देनालंकृते ३२ ३३ नामप्रसिद्धः ३४ सर्वेषांस्त्वानां प्राणिनां आशयार्थमभिप्रेतार्थवैतीति सर्वस्वाशयार्थवित् ३५ ३६ निर्वातसेदेन अतिमात्रव्यय
यावद्विलोसंकुलो लोचनाशयौ पस्याः सा तथा ३७ गीर्वाणतुल्याश्चामरवल्लभानुगाश्च अमरवल्लभइंद्रः ३८ जराचविनाशश्च जराविनाशौ तौ आदीयेषां अखिलानामाधीनां ते जराविनाशश्च
खिलाधयः तान्मजितुं शीलमेधामस्तीति जराविनाशश्च खिलाधिभागिनः तेषां महदंतरं विशेषः ३९ अस्तु विशेषस्ततः किं दोषः स्यादिति धियागते इतीति ४० अनुकथमेतदुष्टचेष्टितं किं
मप्यतिक्रम्यकरणाद्बोध्यत्वादिति तत्राह इमानिति अवधार्य अवज्ञाय ४१ मलिनत्वं सदृष्टं तमाह गजेनेति अमरैरधमः गर्हितः अधमौ गर्हितं न्यूनाविति च देवयोनिषु नीचइति वा ४२ मया कृतस्य

मातामममहाभागा कदाचित्कमलेक्षणा ॥ विचचारमृदोद्याने मंदमारुतवीजिते ३० प्रोत्फुल्लाशोकवकुलपूगपुन्नागशोभिते ॥ भ्रमरमरसंघाते कूजत्को
किलसंकुले ३१ नृत्यच्छिखंडिनिवहेमर्कटाटोपसुंदरे ॥ वसंतसमये रम्ये सालमंडलमंडिते ३२ चरंती तत्र मेमाता चितयामास सुव्रता ॥ भर्तारं काम
संतसाऋतुसत्तास्वलंकृता ३३ तत्रैव काश्चिद्वंधवोद्धमिलो नाम नामतः ॥ चरन्तं गर्हितः काले दृष्टाता मे कचारिणीम् ३४ विज्ञाय चितितंतस्याः सर्वस्वाश
यार्थवित् ॥ उग्रसेनवपुर्विभ्रत्स्मितालापवीक्षितम् ३५ तामास सा दकामार्तः कामयानां पतिव्रताम् ॥ अजानमाना सा म्येतरे मे तेन समं वने ३६ सा तं
विदित्वा रमणेतरंतीनितांतसेदाविलोचनाशया ॥ उवाच कस्त्वं कितवार्थं गर्हितदुःरात्मना येन कृतं त्वये दृशम् ३७ इति नुव्रंतीं परितां त्वय्यच्छनैः सदीर्घ
बाहुर्द्धमिलोऽभ्यभाषत ॥ वयं हि गंधर्वकुलोद्भवाः प्रिये गीर्वाण तुल्यामरवल्लभानुगाः ३८ भवादृशीनां मनुजांगनानां जानीहि भद्रे सुलभा वयं न च ॥ जरा
विनाशश्च खिलाधिभागिनां नृणां सुराणां महदंतरं प्रिये ३९ इति नुव्रंतं सा भूयः प्राह क्रोधाकुलैर्द्विधा ॥ किमांसां त्वयसे भूयः कृत्वेत्यं दुष्टचेष्टितम् ४० इमा
नति क्रम्य जलाग्निमेदिनीसमीरणाकाशनिशेशसूर्यान् ॥ दिक्कालधर्मानवधार्य येन दुःरात्मने त्वं मलिनिकृता हम् ४१ गजेनेव मदांधेन पद्मिनीवनम
ध्यगा ॥ विशृंखलेन विमलायेनाहं मलिनिकृता ॥ सर्वं किमिति मां भूयः सां त्वयस्य मराधम ४२ इति नुव्रंतीं प्रोवाच स भूयः शापशंकितः ॥ अनुलोमः स
रोजाक्षि मनुष्यासु दिवौकसाम् ४३ नराणां देवकांतासु प्रतिलोमो हि संगमः ॥ जानीहि नाहमागस्कृतेन पंकजगंधिनि ४४ तस्मात्ते जायते पुत्रो मदीयं न
वृथा भवेत् ॥ श्रीमान्धीमान्महोत्साहो न मे वाग्जायते मृषा ४५ इत्येनं वादिनं कुहामाताममयशस्विनी ॥ प्राह सत्यज्यसंतसा पातिव्रत्यं सुदुर्लभम् ४६
निःसेतो भिन्नवृत्तस्य पापस्योन्मार्गवर्तिनः ॥ क्रूरस्ते तनयो भूयात्साहसी निर्दयोऽवृणः ४७

कर्मणः सावद्यत्वे जलाग्नयति क्रमणदोषापादनं स्यादेव योनिस्तेन मम स्वत्संगमो नु कूल एव विहितत्वादिति छलाभिर्माधिराह इतीति दिवौकसां देवानां मनुष्यासु स्त्रीपुंसंगमोऽनुलोमोऽनुकूलः ४३ मनुष्या
णां देवस्त्रीपुंसंगमः प्रतिलोमो विरुद्धः श्वेतन्वादीनां गंगादिपुंसंगमो दृष्टचरोऽतः कथमेतदिति मंदांशं कापूर्वाऽवस्थामपेक्ष्य दोषाशक्ताः सतीति हि सवदेन परिपरति ४४ ४५ ४६ निःसेतो रित्य
स्य विवरणं भिन्नवृत्तस्येति वृत्तचरितं अस्य विवरणं उन्मार्गवर्तिनइति निर्दयः निर्गताकरुणायश्मात्सतया अधृणः अकृत्यजुगुप्सारहितः घृणाजुगुप्साकृपयोरिति च इयं नानगतिशोषणादि
ज्वातिघातोऽयजनादिधर्मभूयः घृणाकृपातपारहितः ४७

४८ तावकानां देवानां भित्तिशेषः ४९ ५० बंधुषु दुर्जनान् बंधुभूतान् दुर्जनान्वा ५१ केते इति तत्राह उग्रसेनमिति ५२ कुतः पितृहत्यादिदोषो नास्तीति तत्राह भवेति ५३ ५४ ५५ ५६ ५७
५८ विशासं तु पश्यंतु भूतराजाय भैरवविग्रहधारिणे रुद्राय भीदुषे स मर्थाय अमिष्टा ज्ञेवा अर्थतत्त्वज्ञप्रयोजनवाधार्थं वेत्तारम् यदुपगमं गदुश्रेष्ठम् ५९ हानशब्देन वदान्पाठस्यते ॥ तेषां पते
अकुर मैत्राभिन्नकर्म ६० सौम्यसुंदर सौम्यो दिग्ग्रेसो मजीविसुंदरे सोमदैवते इति च कार्यगौरवसाधनम् महतः कार्यस्य साधनसमर्थनम् ६१ ६२ निसृष्टः क्लृप्तः अभ्युपायनैः सहितैः ६३ वैद्युतो विद्युतो निर्ग

नानुग्राह्यो देवतानां द्विजानां च तपस्विनाम् ॥ इत्थं वदंत्यां तस्यां सकुट्टायां शापशंकितः ४८ तावकानां भवेच्छत्रुरित्युक्त्वांतरधीयत ॥ गते तस्मिन्महोद्या
नाम्माताम तपस्विनी ४९ केनाप्यज्ञातवृत्तांता गृहानेवाभ्यपद्यत ॥ ततः शार्गर्भमालंब्य कालेनैव सुषावमाम् ५० इति मे नारदः प्राह कदाचिद्भगवानृषिः ॥
ततः प्रभृत्य हं वेद्यितानेतां बंधुदुर्जनान् ५१ युयंतं प्रप्रमाणं हि द्विषंत्ये तोपि मां सदा ॥ उग्रसेनं च दुर्बुद्धिमाहु कंच दुराशयम् ५२ वसुदेवं च कितवमन्यांश्च
तदुपाश्रयान् ॥ हत्वानजायते दोषो मम मर्ध्वजन्मनः ५३ तेनादेक्ष्यामि परुषं हन्येनामिति तावहम् ॥ ताभ्यां हताभ्यां बालाभ्यां कुंजरेण बलीयसा ५४ कृ
त्वा पारत्रिकीं पूजां यांतु तत्पदवीमिमं ॥ वसुदेवो ग्रसेनो च तथा न्योनंददेवकौ ५५ गोपालायादवाश्वे वये चान्येताननुव्रताः ॥ पश्यंतु विवृतैर्नैर्हैन्यमानौ स्व
दारकौ ५६ आहूयं तां जनपदाः पश्यंतु मम पौरुषम् ॥ महामात्रस्वयामद्रं गद्वायुपनीयताम् ५७ द्विपः कुवल्यापो ङो जहितेन ममाहितौ ॥ आरभ्यतां धनुर्या
गश्चतुर्दश्यां यथाविधि ५८ विशासं तु पश्यन्वेध्यान् भूतराजायमीदृशे ॥ इत्याज्ञाप्यार्थतत्त्वज्ञमाहूय यदुपगमम् ५९ गृहीत्वा पाणिना पाणितत्राक्रुमु
वाचह ॥ भो भोदानपते मे ह्यक्रियतां मैत्रमादृतः ॥ नान्यस्त्वतो हिततमो विद्यते भोजगृष्णिषु ६० अतस्त्वामाश्रितः सौम्यकार्यगौरवसाधनम् ॥ यथेन्द्रो वि
ष्णुमाश्रित्य स्वार्थमध्यगमद्विभुः ६१ गच्छन्तं द्रजंतं त्रसुतावानकदुंदभे ॥ आसाते तां विहानेन रथेनानयमाचिरम् ६२ निसृष्टः क्लृप्तः मृत्युदेवैर्वैकुण्ठ
संश्रयैः ॥ तावानयसमंगोपैर्नैदाद्यैः साभ्युपायनैः ६३ घातयिष्ये इहानीतौ कालकल्पेन हस्तिना ॥ यदि मुकौ ततो मूर्खवर्तिये वैद्युतोपमैः ६४ तयोर्निह
तयोस्तस्मान् वसुदेवपुरोगमान् ॥ तद्वंधूनिह निष्पामिवृष्णिभोजदशार्हकान् ६५ उग्रसेनं मत्पितरं स्थविरं राज्यामुकम् ॥ तद्भातरं देवं कंच ये चान्ये विद्विषो मम
६६ ततश्चेषामहीमित्रभाविर्नष्टकंठका ॥ जरासंधो मम गुरुर्वैविदो दयितः सखा ६७ शंबरो नरको बाणो मय्येव कृतसौहृदाः ॥ तैरहं सुरपक्षीयान् हत्वा
भोक्ष्ये महीं नृपान् ६८ एतज्ज्ञात्वानयस्मि प्रसामकृष्णाविहार्भकौ ॥ धनुर्यागनिरीक्षार्थं द्रष्टुं दुपुराश्रियम् ६९

तोमित्रैः तस्योपमायेपातैः ६४ ६५ मत्पितरं एव एतद्विशेषः ६६ मैत्रिभाविर्नष्टकंठकाः संततत्राह जरासंध इति ६७ ६८ आनयने निमित्तमाह ६
तुरिति धनुर्यागकृष्णोत्सवार्थं ६९

मनीषित्वं वसाकर्तुमिष्टं मरणं ज्ञात्वापि परिहारप्रयत्नो न कृत इति यदत आत्महत्यालक्षणं यद्वचं तस्य मार्जनं परिहरणं भवति फलनिष्पत्तिमज्ञात्वा प्रयत्नो व्यर्थ इति नानि रूपा इत्याह सिद्धीति फलसिद्ध्या वा सिद्धौ च हर्षशोकाभ्यामनविषमोभूत्वा कर्मकुर्यादिति विधिशास्त्रं तर्हि फलावाप्तिः किमधीनेति तत्राह देवमिति फलभावनं फलकारणम् ७० तर्हि दानापेक्षितं किं नेत्याह मनोरथानिति जनेन क्रियमाणत्वाच्च याप्यनुष्ठेयमिति भावः यद्यपि फलसिद्धिः हर्षधीना तथापि ७१ ७२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ श्रोतॄणां यंतॄणां प्रवक्तॄणां ध्यातॄणां च बुद्धचारो हार्थसंकलय भगवद्विक्रमं वर्त्तमानं वर्तिष्यमाणं च कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ केशिदैत्यत्रयलक्षणं भगवद्विक्रमं वक्तुमाह केशीति निर्दरयन्मिदन्मनोजववत्जवो यस्य स तथा अत्राणि च विमानानि च अश्रविमानानि सटाभिः स्कंधदीर्घरोमाभिः अवधूतानि अश्रविमानानि तैः संकुलं हृषितेनाश्रजातिशब्देन भीषितमाखिलं यस्य स तथा हेष्वाचवाजिनामिति हलायुधः १ विकटं विस्मृतं आस्पकोटरं

अकूरुवाच ॥ राजन्मनीषतं सम्यक् न वचावद्यमार्जनम् ॥ सिद्ध्या सिद्धयोः समं कुर्यादैवं हि फलभावनम् ७० मनोरथान्करोत्युच्चैर्जनो देवहतानपि ॥ युष्मते हर्षशोकाभ्यामथाप्याज्ञां करोमि ते ७१ एवमादिश्य चाक्रूरं मंत्रिणश्च विस्मयतः ॥ प्रविवेश गृहं कंसस्तथा क्रूरः स्वमालयम् ७२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ श्रीशुक उवाच केशीतु कंसप्रहितः स्मुरैर्महीं महाहयो निर्दरयन्मनोजवः ॥ सटावधूता अविमानसंकुलं कुर्वन्नभो हृषितभीषिताखिलः १ विशालनेत्रो विकटास्य कोटरो बृहद्रलो नीलमहांबुदोपमः ॥ दुराशयः कंसहितं च कीर्तुर्ब्रजं स नंदस्य जगाम कं पयन् २ तत्रासयंतं भगवान्स्वगोकुलं स्वहेषितैर्वालि वृष्णितांबुदम् ॥ आत्मानमाजौ मृगयंतमग्रणीरुपाह्वयत्सव्यनदन्मृगैर्वत् ३ सतं निशम्याभिमुखो न भस्तर्लपि वनिवाभ्यद्रवदत्यमर्षणः ॥ जघान पद्भ्यामरविंदलोचनं दुरासदं शृङ्गजवो दुरत्ययः ४ तद्वंचयित्वा तमधोक्षजोरुपाग्रगृह्य दोभ्यां परिपीडय पादयोः ॥ सावज्ञमुत्सृज्य धनुःशतांतरे यथोरमं ताक्ष्यं सुतो व्यवस्थितः ५ सलब्धं स ज्ञः पुनरुत्थितो मुखं व्यादाय केशीतरसापतद्वरिम् ॥ सोप्यस्य वक्त्रे भुजमुत्तरं स्मयन् प्रवेशया मासयथोरगंबिले ६ दंतानि पेतुर्भगवद्भुजसृष्टास्ते केशिनस्तप्तमयसृष्टशोयथा ॥ बाहुश्च तद्देहगतो महात्मनो यथामयः संववृधे उपेक्षितः ७ समेधमाने न सकृष्णबाहुनानिरुद्धवायुश्चरणांश्च विक्षिपन् ॥ प्रांस्वन्नगात्रः परिवृतलोचनः पपातलंबं व्यसृजान्क्षितौ व्यसुः ८ तद्देहतः कर्कटिकाफलोपमाव्यसोरपा कृष्यभुजं महाभुजः ॥ अविस्मितोऽयं निहतारिस्त्रियैः प्रसूनवैष्ववृषाद्विरीडितः ९

मुखगतस्य स तथा दुराशयः दुष्टाभिप्रायः कृष्णहननलक्षणो यस्य स तथा २ बालेन पुच्छेन विधूणितो विभ्रातो बुदो यस्य स तथा तं आजौक्षे पार्थमात्मानं स्वमृगयंतं विचिन्वंतं अजगति क्षेपणयोरिति धातुः युद्धे वा इयमापिता दध्यं सप्तमी अग्रणीस्तस्याभिमुखे स्थितः ३ तं नादं ४ तद्वचनं सावज्ञ अवमानसहितमिति क्रियाविशेषणं ५ मुखं व्यादाय विदार्य ६ तप्तं अपोनामलोहं स्पृशतः तप्तमयं तापात्मानं पदार्थं स्पृशंतीति तप्तमयसृष्टशोयथा उपेक्षितः आनयो व्याधिः ७ विरेपन्नितस्ततः परारयन् लंबं शकृन् तुरगस्य शकृल्लंबं कामाकारकोशयोरिति च कोशं वा ८ कर्कटीकं कृष्णलता तत्फलसदृशं उर्वारकवत् मुदुलि त्वर्थः कर्कट्याः फलं गर्भस्तत्सदृशं प्रसवे स्वयं ज्विते यथा तथा भुजापकर्षेण भृत इत्यर्थः व्यसोर्भृतस्य उल्लिख्यैः उल्लिपा अमरादेवास्त्रिदेवा दिवो कस इति च प्रसूनवैषः फलपुष्पसमूहः प्रसूनं फलपुष्पयोरिति च ववृषाद्विरित्यत्र ताच्छीलिकः शत्रुप्रणयः अवेत्पत्र अकारलोपश्च तेन अयं वर्णः औत्पत्तिको गुणो लक्ष्यत इति ९

१० अमयेयात्मन् अपरिच्छेद्यस्वभाव नन्वेवेदं गुह्यमात्रः पुरुष इत्यादिपरिमाणवचनस्य कगतिरिति तत्राह योगेशोति योगिनां योगविषयत्वेन स्वेच्छाविग्रहग्रहणेन तदुपपत्तेः योगेशत्वस्य वायुविषयत्वमिति मंदाक्षं कानिरस्यति जगदीश्वरेति आत्मन एष प्राणो जायते आकाशाद्वायुः प्राणः श्रद्धात्वायु रित्यादि श्रुतेः वायोर्योगदंतः पातित्वेन तदी गत्वन पृथग्बलव्यमिति भावः कृष्णशब्दस्य बह्वर्थविषयत्वेनोक्तविशेषणाविशिष्टः कइतिसंशयनिवृत्तिः कथमिति तत्राह वासुदेवेति वासुदेवशब्दस्यार्थांतरमाह अभिलेखि नन्वेवेचेत्संशयस्तदवस्थइति तत्राह सात्वतामिति नन्वेनेन सात्वज्जातिश्रेष्ठइत्येवाप्यतं ननु तदाधिपत्यमित्यत उक्तं प्रभो इति समर्थेधिपतौ प्रभुरिति ११ उक्तविशेषणानामन्यत्रापि कथंचिदुक्तं संभवेनापि विष्णुत्वा निश्चयइति तत्राह त्वमिति प्रत्यगात्मा तयामीत्यर्थः ईदृशो न्योनास्तीत्याह एकइति एकस्य च बहुश्ववस्थानं कथमिति तत्राह ज्योतिरिति मथनादिनाह गिषयत्वेनाग्नेः सत्ता जायते तनवेति तत्राह गूढइति कथं गूढत्वमित्यत उक्तं गुह्येति हृदयगुहायां शोभति जीववत्तद्वित्त्वं सारीचेतनः केनेत्याह साक्षीति संसारिणामनुष्ठीयमानयोः पुष्पपापयोर्द्वेष्टा वायोरंतरस्थत्वेन साक्षित्वेऽपि मुख्यताक्षित्वं तत्वेत्याशयेनाह महापुरुषइति पुरुषोत्तमइत्यर्थः पुरुषोत्तमस्यैव मुख्यसाक्षित्वं यतो

देवर्षिरूपसंगम्य भगवत्प्रवरो नृप ॥ कृष्णमिच्छिष्टकर्माणरहस्येदमभाषत १० कृष्णकृष्णाप्रमेयात्मन्योगेशजगदीश्वर ॥ वासुदेवाखिलावाससात्वतां प्रवरप्रभो ११ त्वमात्मा सर्वभूतानामेको ज्योतिरिवैष साम् ॥ गूढो गुहाशयः साक्षी महापुरुष ईश्वरः १२ आत्मनात्मा श्रयः पूर्वमाशयात्तज्जमे गुणान् ॥ तैरिदं सत्यसंकल्पः सृजस्यस्य वसीश्वरः १३ सत्त्वं भूभरभूतानां दैत्यप्रमथरक्षसाम् ॥ अवतीर्णो विनाशाय साधूनां रक्षणाय च १४ दिष्ट्या ते निहतो दैत्यो लीलया ऽयं हयाकृतिः ॥ अस्य हेषितसंज्ञस्तास्य जंत्यनिर्मिषादिवम् १५ चाणूरमुष्टिकं चैव मलानन्यांश्च हस्तिनम् ॥ कंसं च निहतं द्रक्ष्ये परश्वोहनि ते विभो १६ तस्यानुशंख्य वनमुराणां नरकस्य च ॥ पारिजातस्य हरणमिंद्रस्य च पराजयम् १७ उद्धाहं वीरकन्यानां वीर्यशुल्कादिलक्षणम् ॥ वृगस्य मोक्षं पापाद्धारकायां जगत्पते १८ स्यमंतकस्य च मणेरानं सहभार्यया ॥ मृतपुत्रप्रदानं च ब्राह्मणस्य स्वधामतः १९ पौंड्रकरयवधं पश्चात्काशिपुर्याश्च दीपनम् ॥ दंतवक्रस्य निधनं चैव स्य च महाक्रतौ २० यानि चान्यानि वीर्याणि द्वारकामावसन्भवान् ॥ कर्ता द्रक्ष्याम्यहं तानि गेयानि कविभिर्भुवि २१ अथ ते कालरूपस्य क्षपायिष्णोरमुष्यवै ॥ अक्षौहिणीनां निधनं द्रक्ष्याम्यर्जुनसारथेः २२

तद्विश्वत्वं तस्यैव मुख्यं न पशुपतेरिति भावेनाह ईश्वरइति १२ अलौकिकस्य वरतुनोऽसाधारण लक्षणेन निर्णेतुं शक्यते इति तत्राह आत्मनेति पूर्वजगदादौ आत्मना परपेराणां मारेण केनोपाक्षनेनेत्यत उक्तं भाषयेति भाषयामकस्या कुलालस्य शालाद्यधिष्ठानदर्शनादस्पाकिमधिष्ठानमिति तत्राह आत्मा श्रयइति सभगवान् कस्मिन् प्रतिष्ठितइति स्वेमाहिस्त्रीनिश्रुतेः गुणान्महार्दान् १३ अवनशकारं दंशयति रुद्रमिति १४ अविमिषादेवाः सुरभस्यावनिमिषाविति च १५ स्वाकार्यैव च नं प्रमाणयितुं भाविनमर्थदिव्यचक्षुषो परलभ्यवति चाणूरमित्यादिना तत्तव करेण १६ यथेदानीं केनयादिह ननं प्रत्यक्षं भवत्येव कालांतरे क्रियमाणमपि कर्मद्विषयं भविष्यतीति भावेनाह तस्येति तस्य कंसस्य अनुग्रहतरशंखादीनां हननामेति शंखः पंचजनामुरः १७ आदिशब्देन लक्ष्येव धनप्राह लक्ष्मणं कालिके चिह्नेनाग्निमुद्रांगसंयोरिति च १८ १९ २० वीर्याणां अवश्यं ज्ञेयत्वमाह गेयानीति भुवोति विशेषणं वीर्याणां संभारनिवृत्त्यर्थमेव कृतत्वं सूचयति २१ अथभारतपुद्गेऽमुष्यवै २२ लयस्यावशिष्टं क्षपायिष्णोः क्षीपं कर्तुं कामस्य अक्षौहिणीनां दष्टादशानामिति शेषः अर्जुनसारथेरित्यनेन भारतपुद्गइति सूचयति २२

उपास्यं विनिश्चिनाष्टि विशुद्धेति भगवंतं शरणमीमहीत्यन्वयः कीदृशं विशुद्धविज्ञानघनं अमाकृतज्ञानमूर्तिं स्वसंस्थया स्वव्यवस्थया अपराधीनस्थित्या समाप्तसर्वार्थं समाप्ताशेषपुरुषार्थं कश्चिद्वेदवृत्ति
र्माययपीतिसंगिरतेतत्राह अमोघेति कुतस्तत्कथ्यतेइतितत्राह नित्येति नित्यानिवृत्तमायागुणानामप्रकृतिगुणानामवाहः परंपरायस्मिन्स्तथा नन्वेतन्मुक्तानामप्यस्तीति तत्राह स्वतेजसेति स्वप्रभा
वेण तेजोबलेनभावेऽन्यइति २३ हे आद्यंतराक्षसनाशकर्तरीश्वरं त्वानतोस्मि ईश्वरत्वं समर्थयते स्वाश्रयमित्यादिना आत्माधीनयामाययापकृत्यास्वेच्छया वा क्रीडार्थं क्रीडितुं विनिर्मिताशेषकल्पन विर
चितसमस्तदेवब्राह्मणासुरादितत्तद्वस्तुतारतम्यलक्षणविशेषव्यवस्थानं मनुष्यविग्रहइवविग्रहोपसृतथात मांसदृष्ट्यामनुष्याकारमित्यर्थः मनुष्यवेहस्वीकारेकृत्यमाह धुर्यमिति धुरंवहति योधुर्ये इत्यतो
यदुष्णिष्सात्वतां धुरस्यवाहारं आद्यंतधुर्यमिति विशेषणद्वयेन दुष्टविनिग्रहविशिष्टपालनरक्षणकार्यार्थं मनुष्यविग्रहस्वीकारइति विज्ञायते आद्यतो मनुष्यविग्रहोपस्येत्यर्थो गीकारादिनोराक्षसाभ्योक्तास्तद्व

विशुद्धविज्ञानघनं स्वसंस्थया समाप्तसर्वार्थममोघवर्तिनम् ॥ स्वतेजसानित्यनिवृत्तमायागुणप्रवाहं भगवंतमीमहि २३ त्वामीश्वरं स्वाश्रयमात्ममायया
विनिर्मिताशेषविशेषकल्पनम् ॥ क्रीडार्थं माद्यंतमनुष्यविग्रहं नतोस्मि धुर्यं यदुष्णिष्सात्वताम् २४ श्रीशुक उवाच ॥ एवं यदुपतिकृष्णं भगवत्प्रवरोमु
निः ॥ प्रणिपत्याभ्यनुज्ञातो ययौ तददर्शनोत्सवः २५ भगवानपि गोविंदोदत्वा के शिनमाहवे ॥ पशूनपालयत्पालैः प्रीतैर्व्रजसुखावहः २६ एकदा ते पशून्पा
लांश्चारयंतोऽद्रिसानुषु ॥ चक्रुर्निलायनक्रीडां चोरपालापदेशतः २७ तत्रासन्कतिचिच्चोराः पालाश्च कतिचि नृप ॥ मेषायिताश्च तत्रैके विजह्रुस्कुतोभयाः
२८ मयपुत्रो महामायो व्योमो गोपालरूपधृक् ॥ मेषायितानपोवाहप्रायश्चोरायितो बहून् २९ गिरिदर्या विनिक्षिप्य नीतं नीतं महासुरः ॥ शिलयापि
दधेद्भारं चतुःपंचावशेषिताः ३० तस्य तत्कर्म विज्ञाय कृष्णः शरणदः सताम् ॥ गोपान्नयंतं जग्राह वृकं हरि रिवौजसा ३१ सनिजं रूपमास्थाय गिरिं द्रिसदृशं
बली ॥ इच्छन् विभोक्तुमात्मानं नाशकोदुरुणातुरः ३२ सनिगृह्याच्युतो दोर्म्यां पातयित्वा महीतले ॥ पश्यतां दिवि देवानां पशुमारममारयत् ३३ गुहापि
धानं निर्भिद्य गोपान्निःसार्य कृच्छ्रतः ॥ स्तूयमानः सुरैर्गोपैः प्राविवेश स्वगोकुलम् ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वार्धे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ अक्रूरोपि चतारान्निमधुपुर्यां महामतिः ॥ उषित्वारयमास्थाय प्रययौ नंदगोकुलम् १ गच्छन्पथिमहाभागो भगवत्पुत्रो बुजेक्षणे ॥ अक्तिपरा
मुपगत एतदेवमर्चितयत् २ अक्रूर उवाच ॥ किं मया चरितं भद्रं किंतु संपरमतपः ॥ किं वा थाप्य हते दत्तं यद्भूत्याम्यद्य केशवम् ३

तत्त्वाज्जनार्दन इति वचनं निरुणाद्विशुद्धविज्ञानघनमित्यादि विशेषणानि चोक्तानि व्याहृतानि स्युरिति २५ तस्य दर्शनेनोत्सव उत्कृष्टअन्नंदो यस्य स तथा २६ २७ चोरपालापदेशतः वयंपशूंश्चोरायाम
वयंपालयामइति अपदेशेन छन्नमनसा निलायनक्रीडां निलीनकर्मलक्षणक्रीडाम् २७ २८ चोरायितः चोरवद्वर्तमानः २९ गिरिदर्या पर्वतगुहायाम् ३० हरिः सिंहः ३१ गुरुणामहताहरिणा गृहीत इति
शेषः ३२ पशुमारयति त्यक्तप्राणान् करोति ३३ ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायापचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ अज्ञानां भगवद्वक्तिकरणानि दर्शनार्थं गोकुलयात्रा कथन
च्छन्ननाक्रूरस्य भक्तपुत्रेकः प्रतिपाद्यते स्मिन् अध्याये मधुपुर्यामधुराया यस्याराज्या न्ययुक्ततारात्रि १ २ भद्रं पुण्यं सामान्योक्तविशिनाष्टि किंतममित्यादिना अर्हते विष्णुभक्त्यादिगुणसंपन्नाय ३

अहंकीर्तनेवेदाध्ययनं ४ उक्तमनुवदति वैवाभीति अहमेवमच्युतदर्शनदुर्लभमिति आप्मानं मादयस्यामिनावजानामि कुत इत्यत्राह स्यादिति कथमेतत्संभवतीत्यत्राह ह्यियमाणद्वयति कश्चनविष्णुभाकि
मान् ५ भवोजन्म योगिभिः सनकादिभिः ६ वत आश्रयं अद्य अत्यनुग्रहं अधिकानुग्रहं अकृत अक्रात् अतिममान्यनुग्रहमिति पाठो अति अत्यर्थं समेकृतवानित्यर्थः प्रहितः प्रेषितः अधिपक्षं विशिनष्टि कृताव
तारस्योते पूर्वैर्ब्रह्मादयो यस्यां प्रियस्वस्य नखानां मंडलस्य त्विपाते जसादुरत्ययनमोऽज्ञानमववागुश्वा अतर्त्तीर्णं वत इत्यन्वयः ७ यच्च ब्रह्मादिभिः सुरैरर्चितं ससात्वते पांचरात्रिकैः सहितैः यच्च गोचाराणा
प गवां वृषचरार्थं अनुचरैः गोपैः समं वने भ्रातं यच्च वने गोपिकानां कुचकुंभमां कितं मुद्रितं तद्द्रव्य इति पूर्वत्रान्वयः ८ नूननिश्चयात् स्मितावलोकं ऽरुणकं जसदृशलोचने यस्य तत्तथा स्मितसहितोऽवलोकपोषो
स्ते तथा गुहाः निविडाः अलकाः कुंतलाः तैरावृतं यद्वा गुहाः गुलिकाः तद्ब्रह्मकाः यद्वा गुहः इक्षुविकारः तद्गन्धस्निग्धा अलकास्तैरावृतं दर्शननिश्चये शकुनं वेक्ति प्रदाक्षिणां गति वा इत्यनेन अन्ये भारद्वाजादि
पक्ष्यादयोऽष्टांते इति सूचयति गुहः पिण्डेषु विकृते स्तुही गुलिकयोर्गुह इति च ९ ड्युपः गतवतः उपलभनं दर्शनं भविता भविष्यति ग्रहं मम दृशः नेत्रस्य संसर्पिचीनं फलं स्यान्ननुस्यदेव तत्र भेदे संसर्पिचीने इति च
यश्चावधारणे नित्यसमीक्षानुभवेन निवृत्तिरसदृश इत्येकं वापदं न संदृशं तिष्ठतीति श्रुतिः संदर्शनसाधनस्य नेत्रस्येत्यर्थः १० चैतन्यैकरसस्य हरेर्गोपत्वेनावभासननचोद्यमिति भावेनाह यदिति यो हरिः

ममैतदुर्लभं मन्ये उत्तमश्लोकदर्शनम् ॥ विषयात्मनो यथा ब्रह्मकीर्तनं शूद्रजन्मनः ४ मैवं मामवमं रयामि स्यादेवाच्युतदर्शनम् ॥ ह्यियमाणः कालनद्यां क
चित्तरतिकश्चन ५ ममाद्यामगलं नष्टं फलवांश्चैव मे भवः ॥ यन्नमस्ये भगवतो योगिध्येयां प्रिपंकजम् ६ कंसो बलाद्याकृतमेत्यनुग्रहं द्रक्ष्ये प्रिपदं प्रहितोऽमु
नाहरेः ॥ कृतावतारस्य दुरत्ययं तमः पूर्वैः स्तरस्य नखमंडलत्विषा ७ यदर्चितं ब्रह्ममवादिभिः सुरैः श्रिया च देव्यामुनिभिः ससात्वतैः ॥ गोचाराणामनुचरैः
समं वने यद्गोपिकानां कुचकुंभमां कितम् ८ द्रक्ष्यामि नूनं सुकपोलनामिकं स्मितावलोकं ऽरुणकं जलोचनम् ॥ मुखं मुकुंदस्य गुडालकावृतं प्रदक्षिणं प्रेचरं ति
वैमृगाः ९ अप्यद्य विष्णोर्मनुजत्वमीयुषो भारवताराय भुवो निजेच्छया ॥ लावण्यधाम्नो भवितोऽपलभनं मय्यननु स्यात्फलमद्य संदृशः १० य ईक्षिताहं र
हितोऽप्यसत्सतोऽस्य ते जसापास्ततमो भिदाभ्रमः ॥ स्वमायया तन्मृगचितेषु तन्मप्राणादिभिर्जंतुषु भाति चित्रया ११

अविद्यमानं दर्शनं आत्मानं यद्यभिमन्येत तदाद्युक्तदोषः स्यात् न चासावस्तीत्यर्थः यज्ञदत्तवदेहस्य स्याज्ज्ञानादि संभवेनाहं भावश्च त्ववचनमौपचारिकं किं स्यादिति तत्राह अपास्तेति अपास्त निराकृतः
तयो भिदाभ्यामज्ञानान्यथा ज्ञानाभ्या उपलब्धो भ्रमः प्रवृत्तिर्यस्य स भ्रमः अनवस्थान इति धातोः घृणाति निवृत्ताविति अवस्थानं गत्य भावस्य दभावः कापेऽपु प्रवर्तमानमित्यर्थः वस्तुतत्त्वाज्ञानविपरीतमिति च प्रवृ
त्ति युक्तो न भवतीत्यर्थः यदा तमसा वस्तु तत्त्वाज्ञानं ज्ञातमिदा इदं जतमित्यन्यथा ज्ञानं तदेव भ्रमो भ्रान्तिजानयम्यद्रोत्सारितं ननु युक्तोऽप्येतादृश इत्यत उक्तं स्वतजसति सत्यं किंतु बलमानदोजस्य स हो
ज्ञानमनाकुलं स्वरूपान्येव जीवस्य व्यज्यते परमाद्विभोरिति श्रुतेरस्य परमभावेण तदात्मानमेव वेदाहं ब्रह्मस्मीति स्वमायया स्वेच्छया आत्मन् आत्माधारतया रचितेषु जंतुषु प्राणादिभिः सह चित्रया मुरार
तिर्यगादिना जातिभिश्च तेन भाति ननु तद्विचारोपि स्यादित्यत्राह तत्सन्निति तथैव सन्न अदि कारणाभ्यां दीतः श्रेष्ठ इत्यर्थः सर्वैरभ्यर्हितो वा सत्सत्येभ्यो हितं श्रेष्ठसाध्यासि संभव्यपीति च अनेन मू
लरूपो हरिर्यथा निर्विकारस्तथा रूपांतराणि तसूचेतं भवति हेयदेहि त्वेनाभासमानस्य किकर्मेतत्तत्राह ईक्षितोति असत्सतोऽनुभुमभयोऽईक्षिता द्रष्टा जंतुभिः क्रियमाणस्य पुण्यपापलक्षणस्य कर्मणः साक्षी
त्यर्थः न त्वस्य दर्शनाभिमानलक्षणविकारः भाषणमुदित्येति वा ११

यस्यहरेरखिलामीवहमिःअखिलानिअमीवानिपापानिघ्नंतीत्यखिलामीवहानितैः अतएवसुमंगलैःगुणकर्मजन्मभिः विमिश्राःसंकलितावाचः श्रीकृष्णकृष्णसखवृष्णिवृष्टेयादिलक्ष्मणाजगत्प्राप्य
तिआह्लादयंतिजीवयंतिवा शुभतिशोभयंतिशुभयुक्तंकुर्वन्ति पुनंतिपवित्रयंति वैगंगादौप्रसिद्धमित्यन्वयः यावाचरतैःविष्ण्वादिभिर्विरक्ताःशून्याःवर्जिताःस्युस्ताःसद्भिःअशोभनामताः अवबोधिता
इत्यन्वयः १२ अस्तेवंविधमाहात्म्योभगवांस्ततःप्रकृतेकिमत्राह सचेति चशब्दएवार्थे ईश्वरएवब्रजेआस्तेकिलेत्यन्वयः सात्वतामन्वयेयदुक्कुलवतीर्णःकिंकार्यायेतितत्राह स्वसेत्विति स्वेनकृतःसेतु
र्मयादातापालयंतिरक्षयंतीतिस्वसेतुपालाः अमराणांवर्याःअमरवर्याःस्वसेतुपालानाममरवर्याणांइन्द्रादीनाशर्मकृत् सुखकृत् देवकार्यायावतीर्णइत्यर्थः अत्रकिप्रमाणमित्यत्राह गायंतीती देवाःव्यासाद
यःपुत्राणादिषु मेयसंभवेगानंयुक्ततत्कथमित्यत्राह पशइति यद्यशोवितन्वन्नारस्ते अशेषाणामंगलंभेयस्कृतं तद्यशः १३ स्वमानसंप्रतिवक्ति तंत्विति अहमद्यतमेवद्रक्ष्येइत्यन्वयः दृशिमतचक्षु
ष्मतामहोत्सवं त्रैलोक्यकांतंकमनीयंरूपंदधानं भद्रंकर्णोभिःशृणु गमदेवामद्रंपश्येमानमिर्यजत्रातिश्रुतिः प्रमाद्यजपसःप्रभातकालावयवाःक्षणादयः सुदर्शनाःसर्वजगत्पूज्यवस्तुदर्शनमदाभासन्ति
त्यन्वयः १४ कालाख्यमुजगत्परंहसारंहोलक्षणविशेषेण अघास्यत्धास्यति धरिष्यत्यपिकिम् १५ यत्रनिजहस्तपद्मेसमर्हणंजलपूर्वपूजानिधायदत्त्वाकौशिकःइंद्रःजगत्त्रयेद्रतामाप महाब

यस्याखिलामीवहमिःसुमंगलैर्वाचोविमिश्रागुणकर्मजन्मभिः ॥ प्राणंतिशुभंतिपुनंतिवैजगद्यास्तद्विरक्ताःस्युरशोभनामताः १२ सचावतीर्णःकिल
सात्वतामन्वयेस्वसेतुपालामरवर्यशर्मकृत् ॥ यशोवितन्वन्नजआस्तईश्वरोगार्थंतिदेवास्तदशेषमंगलम् १३ तंत्वद्यनूनंमहतांगतिगुरुत्रैलोक्यकांतंदृशि
मन्महोत्सवम् ॥ रूपंदधानंभ्रियईप्सितास्पदंद्रक्ष्येममासन्नुषसःसुदर्शनाः १४ अप्यंभ्रिमूलेपतितस्यमेविभुःशिरस्यधायन्नजहस्तपंकजम् ॥ दत्ताभयं
कालभुजंगरंहसाप्रोद्वेजितानांशरणैषिणांनृणाम् १५ समर्हणंयत्रनिधायकौशिकोमहाबलिश्चापजगत्त्रयेद्रताम् ॥ यद्वाविहारेब्रजयोषितांश्रमस्पर्शेनसौ
गंधिकगंध्यपानुदत् १६ नमय्युपैत्यप्रियबुद्धिमच्युतःकंसस्यभृत्यःप्रहितोपिविश्वदक् ॥ यौतर्बहिश्चेतसएतदीहितंक्षेत्रज्ञईक्षत्यमलेनचक्षुषा १७
अप्यंभ्रिमूलेपतितंकृतांजलिमामीक्षतेसस्मितमार्द्रयादृशा ॥ सपद्यध्वस्तसमस्तकिल्बिषोवोढामुदंवीतविशंकऊर्जिताम् १८ सुहृन्मंज्ञातिमनन्यदैवतं
दोभ्यांबृहद्भयांपरिरभ्यतेऽथमाम् ॥ आत्माहितीर्थीक्रियतेतदैवमेवंध्वंशकामात्मकउच्छ्वसत्यतः १९

लिखितयाइंद्रवत् यद्वस्तपंकजसौगंधिकस्पकह्वारस्यगंधद्वगंधोस्यास्तीति विहारेवनक्रीडायां अपानुदत्निराकरोत् १६ ननुकिंतवबुहुगलापेनयतस्त्वंकंसभृत्यः तत्प्रहितश्रतस्त्वय्यप्रियबुद्धि
यदच्युतइतिमंदाशंकांपरिहरन्निवाह नमयीति नोपैत्यपिकिं नोपैत्येवेत्याह विश्वदगिति विश्वदृक्कान्मममनोनैर्मलंपविजानातीत्यर्थः एतदेवविवृणोति यदितिचेतसएतदीहितंसंकल्पलक्षणंवेष्टित
अंतर्बहिश्चस्थितमितिव्याप्तिकथनमात्रेणचेतनस्यचेष्टितसाक्षित्वंसम्पद्विवृतंस्यादितिक्षेत्रज्ञइत्युपादत्त इदंशरीरकौंतेयक्षेत्रमित्यभिधीयतेइत्यादिनाक्षेत्रज्ञशब्दार्थःसम्पद्विवृतः १७ दयार्द्र
यादृशामांसस्मितमीक्षतेकिं ईक्षणाफलमाह सपदीति ईक्षणानंतरमपास्तकिल्बिषः सप्यङ्गिराकृताशुभोऽतएववीताविधिघाशंकायस्यसवीतशंकोहमृजिनामुद्रिकांमुदंवोढावहिष्यामीत्यन्वयः १८ अ
थयदापरिरंभणेहेतुमाह सुहृत्तममिति अन्यदैवतभिष्टमदंयस्यानास्तिस्तथा परिरंभणात्कफलमाप्तंभवतीतितत्राह आत्मेति अतोस्मान्परिरंभणात् आत्मादेहस्तीर्थीक्रियते शुद्धजलवत्क्रियते
पानीक्रियतेवा ज्ञानदानाययोग्योभवतीत्यर्थः अन्येषांभगवद्भक्तौबुद्धयवतारीक्रियतेवा ज्ञानोपदेशायचाविकारीक्रियतेवा किमतइत्यत्राह बंधश्चेति कायात्मकःविषयकृष्णाल्लक्षणोर्बधःउच्छ्वसतिनिर्वी
र्येच्छिन्नोभवतीत्यर्थःउच्छेदोपिस्तुमुच्ये अतोदेहेतुकोवाप्रवाहकूपेणस्तयोवा १९

ममवत्तद्वैक्षणसमयेददमित्याशयेनैव किं लब्धांगसंगमिति उरुश्रवाः पूर्णकीर्तिः व्याप्तश्रवणशक्तिमान्वा हेभकूरहेतावत्सत्तिसंबोधयति च यदि जन्मभृतः जन्मनः साफल्यप्राप्ताः साधकमाह ग्रहापि सति यद्वत्तमेन भगवता योनाहतः वागादिना सादरार्चितो न भवति अमुष्यपुंसो यज्जन्मतदधिकर्त्तव्यमिति निष्फलत्वात् २० अयं श्रीकृष्णः क्षीराब्धिगाप्येव नान्यद्वदितस्य लक्षणमाह नेति वनस्पतिर्वृक्षमात्रेकलपादौ पुष्पवर्जिते इत्युत्पलमालायथा यथा स्वस्वयोग्यफलदानेन २१ इदानीं बलमद्रमुद्देश्य कूरचित्तावक्ति किंचेति ग्रहीतसंचितौ ग्रहीतपुण्यपादबवनरज्जौ यद्वत्तमो प्रजोऽनन्तमानयन् रूपयन् रामः ममस्वबंधुषु न देवादिषु कंसकृतं कर्मसंग्रहयतो विचारयिष्यति किंचेत्यन्वयः पादबंधनपाशंतुपशूनांसंचितं विदुरितिवररुचिः ग्रहीतमानने अग्रजे इति पाठे सुममः पंथाः यद्वा यद्वत्तमः ग्रहीता नां फलदानाय शुभानां संचितः सग्रहायेन स तथा तस्मिन्सति स्म यन्मदं स्मिंतं कुर्वन् कृष्णः मांसं प्रेक्ष्यत इति कृष्णविषयो वा २२ २३ असिललोकपालानां किरीटेषु सत्सु चूडामणिपुपादरेण वोपस्यस तथा तस्य क्षितिकौतुकानि मूमि मंगलकराणि पदानि पादतलसंछनानि अज्जादिभिर्विलक्षितानि लिखितानि विवाहस्तसूत्रे च मंगले कौतुकां विदुरिति च २४ संभ्रमः भक्तपुत्रे कनिमित्तव्यापारविशेषः

लब्धांगसंगप्रणतं कृतां जलिमां वक्ष्यतेऽकूरततेर्युरुश्रवाः ॥ तदा वयं जन्मभृतो महीयसानेवाह तोयोधिगमुष्यजन्मतव २० न तस्य कश्चिद्द्वयितः सुहृत्तमो नवाप्रियो हेप्यउपेक्ष्य एव च ॥ तथापि भक्तान्मजते यथा यथा वनस्पतिर्यद्वत्तपाश्रितार्थः २१ किंचाग्रजो मावनतं यद्वत्तमो स्मयन् परिष्वज्य ग्रहीतसंचितौ ॥ ग्रहंप्रवेश्याप्तसमस्तसत्कृतं संप्रेक्ष्यते कंसकृतं स्वबंधुषु २२ इति संचितयन् कृष्णश्च फलकतनयोऽध्वनि ॥ रयेन गोकुलं प्राप्तः सूर्यश्चास्तगिरिचूष २३ पदानि तस्यासिललोकपालकिरीटचूडामणिपादरेणोः ॥ ददर्श गोष्ठे क्षितिकौतुकानि विलक्षितान्यजयवांकुशाद्यैः २४ तददर्शनाह्लादविद्वदसंभ्रमः प्रेम्णोत्थरो माश्रुकलाकुलेक्षणः ॥ रथादवस्कंद्य सतेष्वचेष्टप्रभोरिमान्यां प्रिरजां रस्यहो इति २५ ददर्श कृष्णं रामं च प्रजे गोदोहनं गतौ ॥ पीतनीलांबरयौ शारदां वुरुहे क्षणौ २६ किशोरौ श्यामलश्वेतौ श्रीनि केतौ बृहद्भुजौ ॥ सुमुखौ सुंदरौ बालद्विरदविक्रमौ २७ ध्वजवज्राकुशांभोजैश्चिह्नितैरंगिभिर्ब्रजम् ॥ शोभमानौ महात्मानौ सानुकुशस्मितेक्षणौ २८ उदाररुचिरक्रीडौ स्रग्विणौ वनमालिनौ ॥ पुण्यगंधानुलिप्तांगौ स्नातौ विरजवाससौ २९ प्रधानपुरुषावाद्यौ जगद्धे तूजगत्पती ॥ अवतीर्णौ जगत्पर्येक्षांशेन बलकेशवौ ३० दिशो वितिमिराराजन् कुर्वाणौ प्रभया स्वया ॥ यथामस्कतः शैलोरौ प्यश्वकनकाचितौ ३१ स्थानूर्णमवभुज्यसोऽकूरः स्नेहविलहः ॥ पपात चरणोपांते दंढवद्रामकृष्णयोः ३२

उत्थानिरोमाणि पस्पस तथा रोमांचितगात्रश्चायं अशुकलयाकुलेक्षणश्च आकुलेकाल्लेईक्षणे पस्पस तथा अवस्कंद्य अवरुह २५ गोदोहनं त्यलमिति गेषः । गोदोहनक्रिया गताविति वा २६ अयो लक्ष्म्याः कांतेर्वा नि केतौ मंदिरायमाणौ २७ अनुक्रोशेन दयया स्मितेन सहितमीक्षणं ययोस्तौ तथा २८ उदारामहतीख्यातावा दक्षिणा वारुचिराचक्रोडायोस्तौ । उदारे महीन्याते दक्षिणे दानशौडक इति पादवः । स्नातौ शुद्धौ २९ जगत्पर्येभूमेरर्थे अर्थप्रदाने प्रधानपुरुषावित्यादावुच्यमाना गुणा बलमद्रेहरेः मंभिधाना दुःखंते न त्वौत्पत्तिकः तदुक्तं वैष्णवार्थबलेशदावीर्यपुरुषोत्तमं अपेक्ष्यतद्वृणाः सर्वे इत्यादौ ३० मरकतसदृशः कृष्णः रजतपर्वतसदृशो रामः कनकाचितावित्युभयोः समं यदेतदादित्यस्य परं कृष्णरूपमित्यत्र यथादित्यस्य कृष्णप्रभातिमिरापहा कृष्णमरकतश्यामप्रभा विदिशो वितिमिराः करोतीति युक्तमिदं नेन कृष्णप्रभाया अंधकारनिरासकत्वं कथमिति मंदांशं कदा दूरतो निरस्तेति ३१ अवभुज्य अवरुह ३२

आह्लादभानंदः ३३ रथांगचक्रतेनाकितेनपाणिना ३४ ३५ मधुपर्कार्हमधुपर्कपूर्णा मधुपर्कचस्रौद्रं दधिप्रोक्तं मनीषिभिरिति तात्रिकाः आहरत्तद्वचान् ३६ संवाङ्मपादाविति शेषः ३७
 सुखवासैः कर्षूरां वृत्तादिभिः ॥ ३८ ॥ इति श्री० म० द० वि० षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ गोचारणायेत्यारभ्य किंचाग्रजइत्येतेन ग्रंथेन पथियान्मनोरथान् चकार दध्यौ तांस्त्रेभ्य इत्यन्वयः ॥ करण
 कारणे कालेसाधनेनुरतादिषु स्पष्टाद्युच्चारणेभेदेऽप्यानपद्यामनादिभित्तिपादवः १ ननु मुख्यमनोरथोभोक्तः सोऽनेन लब्धः संसारानिवृत्तेरित्यत्राह किमलभ्यमिति तत्परा मुख्यभागवतास्त
 स्मसादयंतरेणान्यनां कालंत इति भावः २ सायंतनाशनं रात्रिभोजनं सायं प्रातर्द्विजातीनां भोजनं श्रुतिचोदितमिति पाज्ञवत्कथं सुहृत्सुवमुदेवादिषु वृत्तिवर्तनं आजीवलक्षणं धृत्तिर्ग्राजीवियो
 श्चेति च ३ माधवः मधुकुलोद्भवः यस्य कंसस्य संदेशो यस्य स तथा यस्य कंसस्यार्थे दूतः यत्प्रयोजनमुद्दिश्येति वा तस्य कंसस्य यदुषु वैरानुबन्धं वैरेण संततदोषभावं प्रकृतस्यैरस्यानुवर्तनं वा अनुबं

भगवद्दर्शनाह्लादवाष्पपूर्णकुलेक्षणः ॥ पुलकाकितौत्कंठचाद्याख्यातुं नाशकनृप ३३ भगवांस्तदभिप्रेत्य रथांगांकितपाणिना ॥ परिरेभेऽभ्युपलक्ष्य
 प्रीतः प्रणतवत्सलः ३४ संकर्षणश्च प्रणतमुपगुह्य महामनाः ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिमनयत्मानुजो गृहम् ३५ पृष्ठाथ स्वागतं तस्मै निवेद्य परमासनम् ॥
 प्रक्षाल्य विधिवत्पादौ मधुपर्कार्हमाहरत् ३६ निवेद्य गां चातिथये संवाङ्मश्रांतमादृतः ॥ अन्नं बहुगुणं मेध्यं श्रद्धयोपाहरद्विभुः ३७ तस्मै भुक्तवते प्री
 त्यारामः परमधर्मवित् ॥ सुखवासैर्गैधमाल्यैः परांप्रीतिं व्यधात् पुनः ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ श्रीशुक उवा
 च ॥ सुखोपविष्टः पर्येकरामकृष्णानुमोदितः ॥ लेभेमनोरथान्सर्वान् पथियान्सचकार ह १ किमलभ्यं भगवति प्रसन्ने श्रीनिकेतने ॥ तथापि तत्परा राज्ञे
 ववांछति किंचन २ सायंतनाशनं कृत्वा भगवान् देवकीसुतः ॥ सुहृत्सुवृत्तिकंसस्य पप्रच्छान्यच्चिकीर्षितम् ३ पृष्ठो भगवता सर्ववर्णयामासमाधवः ॥ वैरानु
 बन्धं यदुषु वसुदेववधोद्यमम् ४ यत्संदेशो यदर्थं वा दूतः संप्रेषितः स्वयम् ५ यदुक्तं नारदेनास्य स्वजन्मानकदुन्दुभेः ६ श्रुत्वाऽक्रूव चः कृष्णो बलश्च परवीरहा ॥
 प्रहस्य नंदं पितरं राज्ञादिष्टं विजज्ञतुः ६ गोपान्समादिशत् सोऽपि गृह्यतां सर्वगोरसः ॥ उपायनानि गृह्णीध्वं युज्यतां शकटानि च ७ यास्यामः श्वो मधुपुरीं दा
 स्यामो नृपतेरसान् ॥ द्रक्ष्यामः सुमहत्पर्वयांति जानपदाः किल ८ एवमाधोषयत्स्वन्नानंदगोपः स्वगोकुले ॥ गोप्यस्तास्तदुपश्रुत्य बभूवुर्व्यथिताशयाः ९
 रामकृष्णौ पुरीं नेतुं मकूरं ब्रजमागतम् ॥ काश्चित्कृतकृतापश्चात्सम्लानमुखश्रियः १० संसदुकूलवलयकेशग्रंथ्य श्वकाश्वन ॥ अन्याश्च तदनुष्ठाननिवृत्ता
 शेषवृत्तयः ११ नाम्यजानन्निमं लोकमात्मलोकं गता इव ॥ स्मरंत्यश्वापराशौरे नुरागस्मितेरिताः १२

यो दोषभावे प्रकृत्यादौ विनश्वरे मुख्यानुयायिनिशिशौ प्रकृतस्यानुवर्तन इति ४ अस्य कंसस्य नारदेन यदुक्तं तदपि किंतु कृतत्राह स्वजन्मेति ५ विजज्ञतुः विज्ञापयामासतुः ६ ७ रसानाज्यादीन् हेमा
 निवा रसोरागे विषे वीर्येति कादौ पारद्वये रेतस्यास्वादाने हे हि निपासिरसशब्दयोरिति च पर्वतस्त्वम् ८ पक्षपादः पुनस्त्वेव ग्रंथोपर्वविदुर्बुधा इति दत्तः ९ क्षत्रपात्रा ९ रामकृष्णौ पुरीं नेतुं आगतं अकूरं श्रु
 त्वा राज्ञा गोपस्त्रिपक्षमापन्ना बभूवुरित्यन्वयः तत्कथामिति विविक्वाह काश्चिदिति १ तस्य कृष्णस्य मधुपुरीगमनश्रवणकृताभ्याहृतापश्चात्सम्लाना मुखश्रीर्पासां तास्तथा १० संसदुकूलेत्यादाव
 पितृकृते संबन्धयितव्यं ॥ यद्वा तत्कृतेति कृष्णकृते ॥ तदनुष्ठानेन निवृत्ता शेषे द्विवृत्तयः ११ इमं लोकं देह आत्मलोकं मोक्षं ॥ हृदि स्पृशः मनोहराः हृदयंगमाः अनुरागस्मितपर्वकमीरिताः १२

चित्राणिपदानिपासुतास्तथा गतिंयात्रांचेष्टांअंगविषयां स्निग्धहातेनसहितमवलोकनम् १३ १४ अच्युताशयाःअच्युतबुद्धयः १५ हेविधात तव क्वचिदयानास्ति कथंप्रणयेनदेहिन जंतून्म्याभि
अभावेनसंयोज्यएकीकृत्यपुनस्तान्देहिनःअकृतार्थान्अमाप्तमनोरथानेवविपुलास्त्रिविधकुतहेहान्करोषिअहोऽत्यन्दयः । अतस्तेतवचेष्टितंअपार्थक्येनफल कथमिति अर्भकचेष्टितयथातथेति १६
अत्रमयाकिमवद्यमकारितितत्राह यस्त्वमिति । यस्त्वमुकपोलादिविशिष्टमुकुंदवक्रपदस्यदर्शयित्वापुनःपारोक्ष्यंपरोक्षविषयंचक्षुरगोचरंकरोषि यस्मात्तेत्वयाकृतमवाध्वमंगलमित्यन्वयः शोकस्यापनो
दोनिरासार्थेनसःशोकापनोदः स्मितश्लेशःतथातेनसुंदःमनोहरं स्मितस्यश्लेशःस्मितश्लेशः १७ हेविधात त्वंअकूरसमाख्ययाअनृगंसोपमकठिनोयमितिगुणसमाननाम्नास्मृतःपूर्वं अधुनाकूरइतिस्मर्यं
से कुतःयेनचक्षुषामधुद्विषणकदेशेमुस्ताचेकावयवेतदीयंतस्त्ववविद्यमानं असिलस्यविन्वस्यसंगेच्छीयत्सौदर्यतदद्वाक्षमतत्त्वयाहे एवंदत्तंचक्षुरन्नवत्कृतघ्नवद्भरसे वतकष्टमित्यन्वयः । कूरोभयंकरेकं
धेनृशंसकठिनोष्णयोरितिच यद्वा तस्यमधुद्विषोविद्यमानमसिलपूर्णसर्गस्वाभाविकमकृत्रिमसौष्ठवमन्यत्समं १८ इदानींकृष्णकटाक्षीकृत्यवदति नेति स्वकृतेस्वात्मानकृष्णभृदिदयातुराःकृष्टिआपिनो
स्माच्चसमीक्षतेनाचितपति यत्तस्माच्चंदसूनुःअंगमंगसौहृदःनवमियःनूतनप्रियश्च कीदृशीरस्मान् गेहादीन्विहायस्वदास्यमद्रामत्यक्षमुगागताःअदासत्पंदा अद्रामत्यक्षसत्ययोरितिच १९ सुसप्रभातत्वेनि

हृदिस्पृशाश्चित्रपदागिरःसंमुमुहुःस्त्रियः ॥ गतिंसुललितांचेष्टांस्निग्धहासावलोकनम् १३ शोकपहानिनर्माणिप्रोहामच्चरितानिच ॥ चितयंत्योमुकुंद
स्यभीताविरहकतराः १४ समेताःसंवशःप्रोचुरश्चुमुख्योऽच्युताशयाः १५ गोप्यऊवुः ॥ अहोविधातस्तवनक्वचिदयानसंयोज्यम्याप्रणयेनदेहिनः ॥
तांश्चाकृतार्थान्वियुनक्ष्यपार्थक्येचेष्टितंतेर्भकचेष्टितंयथा १६ यस्त्वंप्रदर्यमिनकुंतलावृतमुकुंदवक्रसुकपोलमुन्नतम् ॥ शोकापनोदस्मितश्लेशसुंदरं
करोषिपारोक्ष्यमसाधुतेकृतम् १७ कूरस्त्वमकूरसमाख्ययास्मृतश्चक्षुर्हिदत्तंहरसेबताज्ञवत् ॥ येनेकदेशेसिलसर्गसौष्ठवंतदीयमद्राक्षमवयमधुद्विषः १८
ननंदसूनुःक्षणभंगसौहृदःसमीक्षतेनःस्वकृतातुराअपि ॥ विहायगेहान्स्वजनान्सुतान्पतीन्स्वदास्यमद्रोपगतानवप्रियः १९ सुसंप्रभातारजनीयमाशिषः
सत्याबभूवुःपुरयोषि ध्रुवम् ॥ याःसंप्रविष्टस्यमुखंब्रजस्पतेःपार्थत्यपांगोत्कलितस्मितासवम् २० तासांमुकुंदोमधुमंजुभाषितैर्गृहीतचित्तःपरवान्
नस्वपि ॥ कथंपुनर्नःप्रतियास्यतेबलाग्रास्याअलज्जाःस्मितविभ्रमज्जुवः २१ अद्यध्रुवंतत्रदृशांमहोत्सवोदाशाहंशोजांधकट्याष्णिसात्वताम् ॥ महोत्स
वंश्रीरमणंगुणास्पदंद्रक्ष्यंतियेचाध्वनिदेवकीसुतम् २२

मित्रमाहुःयाद्वति ब्रजस्पतेः गोकुलनाथस्यसकारंश्लावसः अपागेनकटाक्षनिरीक्षणेन उत्कलितमुत्पन्नंअभीष्टवर्षकीकृतंवास्मिन्मेवासवममृतंपरिमंस्तथा १० इदानींकृष्णकटानंरयोवदति मनस्वीअष्टा
मनाःअपिमुकुंदोमधुरागतः पुनःनोस्मान्प्रतिकथंप्रतियास्यतेआगमिष्यते नकेनापीत्यन्वयः अनागमनेनिमित्तमाहुः । तासांमधुरागनानामधुमंजुभाषितैःमधुवत्पुष्परसवत्मनुभिःश्रुतिमनोहरैर्वचनैः ।
गृहीताचित्तोवशीकृतचेताः अतएवपरवान्पराधीनः । परवांस्तुपराधीनोनिमःपरवशःस्मृतातिहत्यायुवः तासांमधुरवचनेभेवकारणंनस्वयीदत्ताश्रयेनाहः अवलाःसुरतधाट्यदिपुराः । किं श्रयाः
अक्षीलललाःतदपिमुख्यंनेत्याहुः । अलज्जाःलज्जाराहिताः । श्रुत्विलोभिसुखसुखकोनेत्यहुः रिमतेनसहविभ्रमंतीभ्रूयांसांवास्तथा सधुद्वोर्ध्वदुनम्यदुदिलासेनसुंदरी निद्रितपदंयानुबो
धयेत्सावरागेनेविकामंदकः । यद्वा हेअबलास्तामधुरागनाःग्राम्याःनित्यसुरतक्रमोरना स्नितास्फुटीकृताविभ्रमंतीभ्रूयांसांवास्तथा २१ तत्रमधुरायांहागाहोदीर्घादृक्महोत्सवोभजेतिशे
षः यद्वा नुस्त्वयानंदोयस्यसत्तयातं येदाशाहोदयःदेवकीसूतंद्रक्ष्यंतीति यत्तस्मात् येचाध्वनिद्रक्ष्यंतीतिवैषाहंशोचितेति २२

इदानीमकूरंशेषं विमैतादिति एवंविधस्यातिदारुणकर्मणि प्रवृत्तस्यैतद्विधस्यैतादृशस्य वा २३ कृष्णस्येश्वरत्वंसवदंते । अनार्द्रधीरिति अनेनानिःसंगत्वंहरं दर्शितम् । दुर्मदाः उत्तरकायाधाः स्थविरैः कुल
वृद्धैः २४ नाभिकमनिष्ठमकारिण्यन् विभ्रंशितानामतएवदीनचेतसाम् २५ हे गोप्य'क्षणद्वानिद्रावसरदाः सुरतोत्सवप्रदावा रात्र्यांतमोदुःखम् २६ अह्नःक्षयेसंध्यासमये तं कृष्णमनेदिना कृष्णादरातिशयात्
अवेतिसस्त्रीसंघोधनम् भवेमतास्वतिशेषः २७ २८ कृतमैत्र्यादिकः कृतसूर्यमंडलाघष्ठितनारायणापासनादिक्रियः २९ ३० प्रत्यादेशप्रतिवचनम् तिष्ठंतुनायातिविगमननिषेधपरं वचनं ३१

मैतद्विधस्याकरुणस्यनामभूदकू'इत्येतदतीवदारुणः ॥ योसावनाश्वस्यसुदुःखितंजनंप्रियात्प्रियंनेष्यतिपारमध्वनः २३ अनार्द्रधीरेषसमास्थितोरथंतम्
न्वमीचत्वरयंतिदुर्मदाः ॥ गोपाअनोभिःस्थविरैरुपेक्षितदैवंचनोऽद्यप्रतिकूलमीहते २४ निवारयामःसमुपेत्यमाधवंकिंनोऽकारिण्यन्कुलवृद्धबांधवाः
मुकुंदसंगान्निमिषार्धदुस्त्वयाहैवेनविभ्रंशितदीनचेतसाम् २५ यस्यानुरागलालितस्मितवल्गुपत्रलीलावलोकपरिरंभजरासगोष्ठ्याम् ॥ नीताःस्मनः
क्षणमिवक्षणदाविनातंगोप्यःकथंनवतितरेमतमोदुरंतम् २६ योह्नःक्षयेव्रजमनंतसखःपरीतो गोपैर्विशम्भुररजश्छुरितालकसक् ॥ वेणुं कृणन्स्मितकटाक्ष
निरीक्षणेनचित्तंक्षिणोतितमृतेऽवकथंभवेम २७ एवंब्रवाणाविरहातुराभृशं व्रजस्त्रियःकृष्णनिषक्तमानसाः ॥ विसृज्यलज्जामरुदुःस्मसुस्वरंगोविददामो
दरमाधवेति २८ स्त्रीणामेवंरुदंतीनामुदितेसवितर्यथ ॥ अकूरश्चेदयामासकृतमैत्र्यादिकोरथम् २९ गोपास्तमन्वसज्जंतंदाद्याःशकटैस्ततः ॥ आदा
योपायनंभूरिकुंआमोरससंभृताम् ३० गोप्यश्चदयितंकृष्णमनुब्रज्यानुरंजिताः ॥ प्रत्यादेशंभगवतःकांक्षंत्यश्चावतस्थिरे ३१ तास्तथातप्यतीर्विक्षिप्यस्व
प्रस्थानेयदूततः ॥ सांत्वयामाससंप्रेष्यैरायास्यइतिदौत्यकैः ३२ यावदालक्ष्यतेकेतुर्यावद्रेणूरथस्यच ॥ अनुप्रस्थापितात्मानोलेख्यानीवोपतस्थिरे
३३ तानिराशानिववृत्तुर्गोविंदविनिवर्तने ॥ विशोकाअहनीनिन्युर्गाथंत्यःप्रियचोष्टितम् ३४ भगवानपिसंप्राप्तोरामाकूरोत्थानृप ॥ रथेनवायुवेगेन
कालिंदीमघनाशिनीम् ३५ तत्रोपस्पृश्यपानीयंपीत्वामृष्टमणिप्रभम् ॥ वृक्षसंढमुपब्रज्यसरामोरथमाविशत् ३६ अकूरस्तावुपामंज्यनिवेश्यचरथोप
रि ॥ कालिंद्याहृदमागम्यस्नानंविधिवदाचरत् ३७ निमज्ज्यतस्मिन्सलिलेजपन्ब्रह्मसनातनम् ॥ तावेवददृशोऽकूरोरामकृष्णौसमन्वितौ ३८ तौरथस्थौ
कथमिहसुतावानकदुंदुभेः ॥ तर्हिस्विरस्यंदनेनस्तइत्युन्मज्ज्यव्यचष्टसः ३९ तत्रापिचयथापूर्वमासीनौपुनरेवसः ॥ निमज्ज्यदर्शनंमेनेमृषार्किसलिले
तयोः ४० भूयस्तत्रापिसोऽद्राक्षीस्तूयमानमहीश्वरम् ॥ सिद्धैर्भुजंगपतिभिर्गुरुरैतकंधरैः ४१ सहस्रागिरसंदेवंसहस्रफणमौलिनम् ॥ नीलांबरंबिस
श्वेतशृंगैःश्वेतमिवस्थितम् ४२ तस्योत्संगेघनश्यामंपीतकौशेयवासमम् ॥ पुरुषंचतुर्भुजंशानंपद्मपत्रारुणक्षणम् ४३

समीचीनतयाप्रेषयितुंयोग्यैः दौत्यकैः दूतसंबन्धिभिःवाक्यैः ३२ केतुर्ध्वजःल्लेखयानिचित्राणि ३३ गोविंदविनिवर्तनेकृष्णदर्शने ३४ ३५ इयामणिप्रभम् ३६ ३७ ब्रह्मअघमर्षणमूक्तम् ब्रह्म
वेदस्तपस्त्वमितिच ३८ स्पंदनेरे नस्तःनविचेतेस्वात्किम् ३९ सलिलेतयोः रामकृष्णयोः दर्शनंमृषार्किमितिमेनइतिशेषः ४० असुरैरसुषु रतैः बलीकृतैर्द्विषैरित्यर्थः ४१ तिरुष्वेतंचेतपन्ना
कृतंतुवद्वचम् शिखरैःसहश्वेतनामानंपर्वतम् ४२ उत्संगेभोगेवपुरंगंतसंगहीनोजनार्दनइतिच ४३

सुभ्रूयतश्चतुर्भुजस्तथा ४४ तुंगांस्तथास्वलयश्चतुर्भुजस्तथास्वलयः तुंगावन्तस्यस्तथा उरस्थस्थीर्यस्तथास्तथा वल्लिभचपलुत्तंथाकशवच्चदर्यस्तथास्तथा पल्लुवचपकोष्ठेवापि
 स्तुतावितिवैजयन्तीमाला सुंदरेलांकितानंतांढकोठिनवशानोदरमित्यर्थः ४५ कनिष्ठिकाभूलकरभःकांचीपदंकटितटंचओणीचकरभवदुचिरमांसलंउरुद्वयंचतानि तैरन्वितः ४६ ४७ ४८
 ४९ नवभिर्द्विजोत्तमैःकथ्यपादिभिः ५० पृथग्भूमैर्वैदिकतांत्रिकमार्गविषयैः ५१ ५२ भारेनतद्रक्तिस्वभारेन परिक्लित्रेआनंदाश्रुजलस्नातेआत्यलोचनेयस्तथा ५३ सत्वंस्त्वगुणम्
 आत्ममाववा ५४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयपञ्चकटीकायांस्तत्रात्रिंशोऽध्यायः ३७ अक्रूरस्तुतिव्यपदेशेनविद्वदधिकारयोग्यंभगवदुपासनाप्रकारंनिरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्राक्रूरभ
 गवंतंदष्टोत्तरंकिंचकारेतिपरीक्षितोमानसींशंकांशुकःपरिहरति एवमिति १ नम्यस्यानम्येदंशिष्टचस्पज्ञापनापग्यावर्तकलक्षणाह अखिलेति कदाचित्कारणंकाशाचिन्तेत्यन्यथाप्रतीतिनिवारण
 ति भूतमिति । यदेतावन्मित्रकारणत्वंतत्कदाचिन्नापगच्छतीत्यर्थः अखिलहेतुहेतुमितिपाठेउपादानकारणानामपिकारणमित्यर्थः । किनामधेयोऽयमिति तत्राह नारायणमिति । अरविरुद्धत्वाभारागु
 चारुप्रसन्नवदनंचारुहासनिरीक्षणम् ॥ सुभ्रूयसंचारुर्णसुकपोलारुणाधरम् ४४ प्रलंबपीवरमुजंतुंगांसोरस्थलश्रियम् ॥ कंबुकंठंनिम्ननाभिंवलितम्
 ह्रवोदरम् ४५ बृहत्कटितटओणीकरभोरुद्वयान्वितम् ॥ चारुजानुयुगंचारुजंघायुगुलसंयुतम् ४६ तुंगगुल्फारुणस्वव्रातदीधितिभिर्धृतम् ॥ नवांगु
 ल्यंगुष्ठदलैर्विलसत्पादपंकजम् ४७ महार्हमणिविभाजिकरीटकटागदैः ॥ कटिमूत्रब्रह्मसूत्रहारनूपुरकुंडलैः ४८ आजमानंपद्मकरंशंखचक्रगदाधरम् ॥
 श्रीवत्सवक्षसंभाजकौस्तुभंवनमालिनम् ४९ सुनंदनंप्रमुखैःपार्श्वैःसनकादिभिः ॥ सुरैर्ब्रह्मरुद्रार्चनवभिश्चद्विजोत्तमैः ५० प्रह्लादनारदवसुमुखैर्भागि
 वतोत्तमैः ॥ स्तूयमानंपृथङ्मार्गैर्वचोभिरमलात्मभिः ५१ श्रियापुष्ट्यागिराकांत्याकीर्त्यातुष्ट्येलयाऽजया ॥ विद्ययाऽविद्ययाशक्त्यामाययाचनिषे
 वितम् ५२ विलोक्यसुभ्रूयप्रतीतोभक्त्यापरमयायुतः ॥ हृष्यतनूरुहोभावपरिक्लिन्नामलोचनः ५३ गिरागद्वयस्तौषीस्तस्वमालंब्यसात्वतः ॥ प्रण
 म्यमूर्ध्नाज्वहितःकृतांजलिपुटःशनैः ॥५४॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥३७॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंदृष्ट्वातमक्रूरःप्रसन्नहृदयं
 द्वियः ॥ तुष्टापुण्डरीकाक्षंभक्त्यावनतकंधरः १ अक्रूरउवाच ॥ नतोस्म्यहंरवाखिलहेतुभूतनारायणंपुरुषमादिमव्ययम् ॥ यन्नाभिजातादुरविदुकोशाह
 ह्याविरासीद्यतएषलोकः २

णास्तेषामयनम् ननुताहंकिमयशब्दगुणाश्रयत्वेनाकाशइतिचेत्तत्राह ॥ पुरुषमिति पूर्णबहुगुणम् आकाशस्यैकगुणत्वान्महान्विशेषः । नन्वाकाशोवैनामरूपयोर्निर्वाहीतिश्रुतेरविनाशिस्वेनाखिल
 हेतुत्वंनरसमुदायोनामिति नरसमुदायादिसर्वपदार्थस्यावकाशयत्वेनाश्रयत्वेननारायणशब्दाव्यवहाराकाशस्यैकनस्यादिस्पतोवाह पुरुषमिति । पुरुषस्यापिपितृपितामहादिवद्वट्टमृदादिवद्वाबी
 जपरंपरास्यादितितत्राह आदिमिति । वैशेषिकरत्नेयथापरमाणौकारणत्वंतर्थाश्रयत्वमनपीत्यर्थःएवंविधस्यापिस्वभवेकैकटवाह्निनाशित्वंस्यात्किंनेत्याह अव्ययमिति । नकेवलंस्मृतृत्वेनास्यकार
 णत्वंपयमिपितुसंहर्षत्वेनापीतिमावेनाह आदिमिति अदभक्षणइतिधातोः अभुष्टादादित्यर्थः । संहर्षत्वमप्यस्मिन्पर्याप्तमितिप्रकटनायेणप्रत्ययप्रयोगः जीवोजीविस्यजीवनामितिन्पायेन अ
 नुरस्याप्यन्योऽचास्यादित्यतोवाह अव्ययमिति सर्वकारणेविरिंचेजाप्रतिपत्तिप्रकारणत्वमस्यकथमितितत्राह यन्नाभीति । विरिंचस्यकारणत्वंतर्हिंकथमिति तत्राह यतइत्ये यतोविरिंचाञ्छोको
 देवलोकोभूदिविशेषः २

आदित्वं स्पष्टपति मूरिति आत्मन आकाश-संभूत इति श्रुतिः आदिभूतादिरहंकारः अजाच आदिश्च अजादिः प्रकृत्याख्यकारणमित्यर्थः न केवलमस्य समस्ताचेतनहेतुत्वं किंतु चेतनराशेरित्याशयेन वाह अजादिरिति । ब्रह्मादिचेतनसंघ अजादिः ये सर्वे अजादयोजगतो हेतवो यथायोगं कारणानि ते सर्वे तवांगभूता अंगेभ्यो जाताः पद्मचाभूमिरिति श्रुतः ३ त्वदंगजाता जाद्यविज्ञातमाहात्म्यमर्थेन न यानज्ञापयति किं वक्तव्यमित्याशयेनाह नेति अवेदने निमित्तमाह अन्येति अन्यात्मतया गृहीताः एते जीवात्मानो मत्तो न्येति भगवता गृहीताः ईश्वरो भ्रातृत्वा च यथा गृह्णातीति चेन्न अहंपरोहि मद्रिआजीवात्मानो लपशक्तपदस्थादेः । नहीश्वरस्य सर्वज्ञस्य भ्रातरुपयते नाहिद्रुष्टेर्विपरिलोपो विद्यते इति श्रुतेः । ये तवांगेभ्यो जातास्त एते अजादयः आत्मनस्तव स्वरूपं न विदुरित्यवयवः । अजो ब्रह्मा आदिर्येषां रुद्रादीनां ते अजादय इति तद्गुणसंविज्ञाने बहुव्रीहौ ब्रह्मणोऽप्यज्ञानमापद्यते वेदाहमेतं पुरुषमिति श्रुत्या तद्विज्ञानप्रतीतेरतो ब्रह्मकारणकारुद्रादयो न विदुरित्यर्थः । किं न स्यादित्यत आह अज इति । अजाया गुणैर्वद्भ्रातृहेतुगुणैर्विशेषण गुणात्परदूरीभूतं अजादय इत्यत्र अजाशब्देन चित्प्रकृतिरपि ग्राह्या तस्या अपि सर्वात्मना तद्विषयज्ञानाभावात् तदुक्तं यथा हरिः स्वमात्मानं वेदतद्ब्रह्म मापि चेत्यादि । अनेन वेदाहमित्यस्यापि गतिरुक्ता भवति । अत ईश्वरस्य दुर्ज्ञेयत्वात्साधनानुष्ठानवैयर्थ्यमित्याशंका परास्ता तत्प्रसादेन यथा योग्यज्ञानसंभावयथा शक्तिस्वहितमनुष्ठेयम् ४ अत्र किं प्रमाणमित्यनोवृद्धाचार एव प्रमाणमित्याह त्वामिति । अधिष्ठानविशेषमाह साध्यात्ममिति । आत्मशब्दोक्तनरैः सह ततो अधिकत्वेन वर्तमानं भूतैराकाशादिभिः सह तदुत्तमत्वेन वर्तमानं देवैर्ब्रह्मादिभिः

भूस्तोयमग्निः पवनः स्वमादिर्महान जादिर्मन इन्द्रियाणि ॥ सर्वेन्द्रियार्था विबुधाश्च सर्वे ये हेतवस्ते जगतांगभूताः ३ नैते स्वरूपं विदुरात्मनस्ते अजादयोऽन्या त्मतया गृहीताः ॥ अजो नुबद्धः सगुणैरजाया गुणात्परं वेदनते स्वरूपम् ४ त्वां योगिनो यजंत्यद्वा महापुरुषं माश्वरम् ॥ साध्यात्मं साधिभूतं च साधिदैवं च साधवः ५ अग्न्याच विद्यया केचित्त्वा वै वैतानिका द्विजाः ॥ यजंते विततैर्यज्ञैर्नाना रूपामराख्यया ६ एकेत्वसि लकर्मणि संन्यस्योपशमंगताः ॥ ज्ञानिनो ज्ञानयज्ञे न यजंति ज्ञानविग्रहम् ७ अन्येतु संस्कृतात्मानो विधिना विहितेन वै ॥ यजंति त्वन्मया स्त्वा वै बहुमूर्त्यैकमूर्तिकम् ८

सह ततो विशिष्टगुणत्वेन तिष्ठतं तत्तदुपासनार्थं तत्तदधिष्ठानेषु तत्तद्गुणप्रवर्तकत्वेन तत्तदुत्तमत्वेन वर्चमानमित्यर्थः । तदुक्तं स्थितो ब्रह्मादिवेदेषु स्वादिभूतेषु चेश्वर इत्यादि ५ योगिनो यजंत्यद्वेति विशेषणा त्केचिदन्यथा यजंतीति ध्वनितमर्थमाह अग्न्येति अग्न्याविद्यया वेदविद्यया कर्मप्रधानप्रकाशिकया वैतानिकाः याज्ञिकाः यज्ञकर्मशीला इत्यर्थः । अस्त्रीवितानमुल्लोचे विस्ताराध्वरयोः क्षणे त्रिषु शून्येष्वमंदे च विषाण्युत्प्रेषुर्गुणिष्विति उक्तविशेषणैरपमर्थो विज्ञापयत इत्याह विततैरिति विस्तृतैः इंद्रयजाभिप्रयजेत्यादि बहुदैवत्यकर्मणामेकविषयत्वं कथं स गच्छत इत्यत्राह नाना रूपेति नानाविधानि शुद्धादिरूपाणि सौंदर्याणि वा स्वभावावायशांतिवायेषति नाना रूपाः ते चाभराः देवाः नाना रूपा अभराः तेषां मालायां विशिष्टं विष्णुमिति शेषः सर्वदेवेष्वहिरः सर्वदेवनिषामक इत्यादि वचनबाहुल्यादुपगतं विष्णोः सर्व भामत्वं अमरेति विशेषणेन वेदस्पर्शपात्रावेनाप्राप्तापंस्यादिति शंका निरस्ता इन्द्रविष्णवेव मुख्यमिति ६ प्रवृत्तिमार्गं विहितोपापनामकारमुक्त्वाऽधुनानिवृत्तिमार्गं विषयोपास्तिविधानमाह एक इति तु शब्देन सर्वां मुख्यत्वं दर्शयति उपशमं भगवन्निष्ठम् ७ वैदिकप्रतमुक्त्वा तांत्रिकमतमाह अन्येति वाति अन्येषां चारात्रिकाः तु शब्देन तत्रापि बाहुविध्यमस्तीति सूचयति संस्कृतात्मानः शिक्षित बुद्धयः संप्रदायागतप्रज्ञावाशुद्धदेहावाविहितेन विधिना पंचधा कायितेन कालेन वा पंचकालपरायणैरिति वचनात् विधीतुं देवकालौ चेति चत्वार्येव मयः सर्वोत्तम इति बुद्धिर्भाते तथा बहुमूर्त्यां वै बहु रूपेण च भक्तानुग्रहार्थं बहुत्वग्रहणम् । निजमेकमेवेत्याह एकमूर्तिकमिति । व्यष्ट्यासमष्ट्या च त्वाभेव यजंतीत्यर्थः ८

ननु शैवागमेषु शिवस्य यष्टव्यत्वेनोक्तत्वात्सर्वैवामवयजंतीति कथं पुन्यत इति तत्राह त्वामेवेति । शिवरूपिणं पुरुषार्थं शिवैरुद्धरूपं नियामकमस्यास्तीति शिवां तयार्थमिणमित्यर्थः । दधीच्यादेवह्ना
चायं विभेदेन शैवपाशुपाताद्युपदेष्टुमेदेनवा ९ उपसंहरति सर्वे एवेति । सर्वेषां देवानामासीश्वरा इन्द्रादयः तेषामासीश्वर सर्वदेवमहेश्वरः सर्वे इति कथितं तत्राह यइति ये इन्द्रादिनाना देवतानां भक्ताः ।
अतएव तद्वक्तृत्वं पूज्यं धर्मन्यायियः स्वातंत्र्यबुद्धयो यद्यपि तथापि तत्सर्वस्वामित्वजनं तो देवास्तदत्तबालित्वमप्यतत्कृत्यार्थस्वयं स्वीकुर्वन्त्यथा पश्यतो हरत्वं तेषां स्थापयितुं कुर्वन्ति किंतु तत्फलम्
सर्वदेवतथा श्रुतत्वादिति भावः यद्वा विष्णोरन्याविलक्षणधीर्यपतितथा यद्यपि तथापि पूर्वादृष्टवशाज्जाना देवताभक्ताः ये ते त्वत्सर्वोत्तमत्वज्ञानाभावात् तेषामित्यतः प्रभावित्युक्तम् १० एतदेव विशदयति यथेति
ति अद्रिभ्यः प्रभवः उत्पत्तिर्पासांताः अद्रिप्रभवाः पर्जन्येन गर्जन्मेषेन आपूरिताः सिधुंसमुद्रंत्वा गतय पूजामार्गाः पुरुषार्थसाधनानि शास्त्राणि वा यंततः पूजावसाने ब्रह्मार्पणबुद्ध्या वासितान्यर्थः
११ ननु पूजादिकं सर्वभगवद्विषयं चेन्मत्तमेदः कथमुत्पद्यत इत्याशंक्य सत्त्वादिगुणोपरकत्वाच्च दृष्टबुद्धित्वेन तद्देद इत्याशयेनाह सत्वमिति प्राकृता प्रकृतिनिमित्तास्तेषु सत्त्वादिषु प्रोताः सम्पक्
स्यूताः संवल्लिता इत्यर्थः कार्यतेष्ववश इत्यादि हि शब्देन दृष्टीतम् १२ ननु प्राकृतपदार्थेष्ववस्थितस्य हरस्ततो विशिष्टत्वमाह मासंभवात् किं विशेषेण प्रणतिः प्रार्थ्यत इति तत्राह नुभ्यमिति तुभ्यं नमोस्तु

त्वामेवान्यो शिवोक्तेन मार्गेण शिवरूपिणम् ॥ ब्रह्माचार्यविभेदेन भगवन्समुपासते ९ सर्वे एव यजंति त्वां सर्वदेवमहेश्वरम् ॥ येनाना देवताभक्ता यद्यप्यन्य
धियः प्रभौ १० यथाद्रिप्रभवानद्यः पर्जन्या पूरिता विभौ ॥ विशंति सर्वतः सिधुतद्वत्त्वांगतयोऽततः ११ सत्वरजस्तम इति भवंति प्रकृतेर्गुणाः ॥ तेषु हि प्रा
कृताः प्रोता आब्रह्मस्थावरादयः १२ तुभ्यं नमस्तेस्त्वविषयकदृष्टये सर्वात्मने सर्वंधियां च माक्षिणे ॥ गुणप्रवाहोऽयमविद्यया सकृद्वर्तते ते देववृत्तिर्यथात्मसु
१३ अग्निर्मुखं तं स्वनिर्गमिरीक्षणं मूर्धन्यो नमो नाभिरथो दिशः श्रुतिः ॥ द्यौः कंसुरेन्द्रास्तव बाहवोऽर्णवः कुक्षिर्मरुत्पाणबलं प्रकल्पितम् १४ रोमाणि वृक्षौषधयः
शिरोरुहामेघाः परस्यास्थिनः खानितेऽद्रयः ॥ निमेषणं रात्र्यहनी प्रजापतिर्मेतुं दृष्टिस्तव वीर्यमिष्यते १५ त्वग्यव्ययात्मन पुरुषैः प्रकल्पिता लोकाः सपा
ला बहुजीवसंकुलाः ॥ यथा जले संजिहते जलौकसोऽप्युदुंबरे वामशकामनो मये १६

यः सात्त्विकादिना नाजंन कृतपूजाविषयत्वेनोक्तस्तस्मै तेभ्योऽपि नमोस्त्वित्यन्वादिदयते प्रतिविशेषणमनुसंधेयमिति चोक्तनायवा अविषयकदृष्टये अप्रतिहतज्ञानाद एकैकस्यैकैकभावेतदेष्टव्यत्वाद्
स्वकथमप्रतिहतज्ञानत्वमित्याशंक्य सर्वस्वामित्वेन स्वातंत्र्यप्रतीतिज्ञानप्रतिबंधकाभावाद्युक्तइति भावेनाह सर्वात्मन इति सर्वेषां तत्तच्छक्तिमाकृष्य वशीकृत्यतिष्ठत इत्यर्थः तदेव शिशिनाष्टि सर्वेति
सहितस्वर्गनोवृत्तिभेदः समुदाहृतइत्यादेः यद्वा अनेनासंगत्वं स्पष्टयत इति अस्य सर्वस्वातंत्र्यमस्तीति कथमवगंतुं शक्यमित्याशंक्य संसारस्य हरीच्छाधीनत्वज्ञानादित्याह गुणप्रवाह इति अस्य हरे
मैच्छयेच्छया अनिवेधेषु मांस्विष्णवाविविधैस्मरेषु मानिति च देवत्वोपाधि विशिष्टा आत्मानंति प्रत्येकमन्वेतव्यम् १३ नाना देवताभक्ताः क्रियमाणं पजनादिकं त्वद्विषयं कथं स्यादित्याशंक्य तेषां त्वदं
शोद्धतत्वेन त्वत्संबंधित्वादिति भावेन तेषां त्वदंगजन्यत्वमाह अग्निर्मुखमिति मुखोऽत्राग्निस्तव मुखमिति युच्यते मुखोऽत्र दृष्टाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायते त्यादाविति तद्वत्त्वैव च प्रकल्पितमहं पदयामीत्येवं यो
जनीयं विष्णोरेगसमुद्रताविष्णोरेगानि देवता इत्यादेः इक्ष्णनेत्रं केशिरः पुंसकः केशिरां बुनोरित्यभरः सुरेन्द्राः लोकपाला अर्णववदंतीति नेप. १४ निमेषणं निमेषोन्मेषौ निमिषो मुकुलीभावो रानिरुक्तु
छता अहर्नमेषः प्रजापतिर्दक्षः वीर्यरेतः १५ संजिहते संजायते जलमेवाश्रितस्मिन्नपि तिजलौकतः मरुत्पादय-उदुंबरे जतु फले मशकाः पिपीलिका विशेया मनोमये ज्ञानस्वरूपे १६

पुरुषसूक्तोक्तमग्न्याग्निविशेषस्तुत्यामस्त्याद्यवतारामस्तोतुमुपक्रमते यानीति आमुष्टशुचःमार्जितशोकाःपरिहृतदुःखाः पूर्वविद्यमानान्येवरूपाणि विभार्थानाविद्यमानानीति इदमर्थमिह शब्दोक्ति
भूतामेव विभर्ता शोक्षवतारतनुंसदेत्यादेश १७ कारणमनस्यायमन्वादिर्भक्षणं निमिचीकृत्यमनस्यवेषधारण इत्यर्थः असुरमदंस्यति नाशयतीति मत्स्यः घातकर्मणीति घातुः मत्स्यानामुदकमेव प
रंजीवनमिति सूचनाय प्रलयाधिचरायेति प्रलयाधिचरणमन्यस्य नशक्यमिति ईश्वरत्वद्योतनाय वा च शब्दोक्त्ययमात्रं समुच्चयेवर्तते मधुकैटभमृत्यवेकेशवाय १८ अकूपाराय कूर्मरूपाय कूर्मैवा
ध्याय कूपारइति बृहतेनित्यबुद्धाय किंकृत्यमित्यत उक्तं मंदरेति १९ साधुलोकमयापह देवजनस्पक्षपादः प्राप्ताय मयपहंतीति क्रांतिभुवनाय त्रिविक्रमाय २० ११ संकर्षणादि
षुहोऽन्निधानविशेषात्तेषामवतारान्तर्भावकृत्त्वानमनक्रियते ननु साक्षादधोक्षजावतारत्वेन तदुक्तं प्रद्युम्नेचानिरुद्धे च बलदेवे च केशव इत्यादौ २२ बुद्धावतारप्रयोजनं दैत्यमोहनमेव नान्यदिति
द्योतयति दैत्येत्यादिना २३ २४ आत्मावेहः आत्मजः पुत्रः अर्थो हिरण्यादेः स्वजनो बंधुजनादिः भ्रमाभिभ्रांतिकरोमि २५ अनित्यानात्मदुःखेषु विपर्ययमिति ॥ अनित्येषु निस्पृहादिः

यानियानीहरूपाणि क्रीडनाथं विभर्षिहि ॥ तैरामृष्टशुचो लोका मुदा गायंतिते यशः १७ नमः कारणमनस्याय प्रलयाधिचराय च ॥ हयशीर्ष्णे नमस्तुभ्यं
मधुकैटभमृत्यवे १८ अकूपाराय बृहते नमो मंदरधारिणे ॥ क्षित्युद्धारविहाराय नमः सूकरमूर्तये १९ नमस्ते द्रुतसिंहाय साधुलोकभयापह ॥ वामना
य नमस्तुभ्यं क्रांतिभुवनाय च २० नमोऽष्टगूणापतये दसक्षत्रवनच्छिदे ॥ नमस्ते रघुवर्याय रावणांतकराय च २१ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणा
य च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतापतये नमः २२ नमो बुद्धाय शुद्धाय दैत्यदानवमोहिने ॥ म्लेच्छप्रायक्षत्रहंत्रे नमस्ते कालिकरूपिणे २३ भगवन्जीव
लोकोयं मोहितस्तव मायया ॥ अहं ममेत्यसद्वाहो भ्राम्यते कर्मवर्त्मसु २४ अहं चात्मात्मजागारदारार्थस्वजनादिषु ॥ भ्रमाभिस्वप्नकल्पेषु मूढः सुखधिया
विभो २५ अनित्यानात्मदुःखेषु विपर्ययमतिर्ह्यहम् ॥ द्वंद्वारामस्तमो विष्टेन जानेत्वांजगत्पते २६ यथाऽबुधोजलं हित्वा प्रतिच्छन्नं तदुद्भवैः ॥ अभ्येति मृ
गतृष्णां वै हित्वा हंत्वा पराह्मुखः २७ नोत्सहेऽहं रूपणधीः कामकर्महतं मनः ॥ रोद्धुं प्रमाथिभिः स्वाक्षैर्हियमाणमितस्ततः २८ सोऽहं तवांश्च्युपगतोऽस्म्य
सतांदुरापंयन्नाप्यहं भवदनुग्रहमीशमन्ये ॥ पुंसो भवेद्यर्हिसं सरणापवर्गस्त्वय्यज्जनाभसदुपासनयामतिः स्यात् २९ नमो विज्ञानमात्राय सर्वप्रत्ययहेत
वे ॥ पुरुषेशप्रधानाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये ३०

अनात्मन्यात्मबुद्धिः २६ तदुद्भवैः जलोद्भवैः शैवलादिभिः अबुधः मृगतृष्णां मृग्यंत इति मृगाविषयास्तत्तृष्णां च २७ मनोरोद्धुं नोत्सहे २८ तथापि प्रपतइत्याशयेनाह सोहमिति यः प्रनः
समाधानकरणाशक्तः सोहं यच्च तवांश्च्युपगतमनं च अपिशब्द एवाथ स्वपदमाप्तौ निमित्तं ध्वनयति पुंस इति यदि यदा संसरणात्संसारपवर्गो मोक्षो भवेत् कस्य पुंसस्तदाह हे अज्जनाभसतां पुरुषाणां
उपासनया सेवया हेतुना त्वयि मतिः मननबुद्धिः अवतरतीत्यर्थः २९ मननविषयरूपमाह नम इति ज्ञानस्वरूपं नान्यत् मात्रं कात्स्न्येवधारण इति पादवः यद्वा विज्ञानमात्रमात्रं यस्मिन्सतथा तस्मै
मात्रापरिच्छदे देशे प्रवृत्तौ कर्णभूषणे अक्षरावयवे मान इति च नैषातर्कणप्रतिरापनेयेति च श्रुतिः सर्वेषां ज्ञानाहतेव कारणाय विरिचिंशं करोः प्रत्ययहेतुत्वं औपचारिकमिति भावेनाह पुरुषेति पु
रुषेश्वरयोर्विरिचिंशं करयोरप्युत्तमोत्तमाय एवंविधस्य किनामयेयमित्यत उक्तं ब्रह्मण इति सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः विरिचिंशं यत्तमत्वे को हेतुरित्यत उक्तं अवंतेति ३०

वासुदेवमूर्तेर्भोस्तुत्वमिति कृत्वा र्वनमति नमइति सर्वभूतक्षयाय सर्वभूतनिवासाय शुद्धस्फाटकसंकाशवासुदेवां निर्जनामित्यादे हृषीकेशाद्विप्रेता प्रभोसमर्थ ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवतमहा
पुराणे दशमस्कन्धे विजयवज्रकृतटीकायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ तस्मिन्निजजन्मनि योग्यताया अभिमनोनास्ति किंतु सर्वत्राद्भुतत्वमेव यत्तदेतेषु द्वित्राध्यायेषु न्यनक्ति तत्रादावकूरहृष्टमगवद्वृष
स्पातधानकारणं लब्ध्वा कूरयोः प्रश्नोत्तराभ्यां हरेः सर्वैरचित्पाद्भुतमाहात्म्यं च वाक् स्तुवत इति आत्मनेवपु. नटत्वेन दांशितं नाट्येन टनविषयं हनुमदादिरूपं यथातिरोधते तथा १ आवश्यकं नित्यकर्म २
दयालुः श्रीकृष्णः आत्मनो माहात्म्यं तेन वादयितुं अज्ञातवत्पृच्छति तमिति अद्भुतदर्शिन लक्षणे स्तालक्षणा महे व्यावृत्तपश्यामः ३ अकूरः पारिहरति अद्भुतानीति इह भूम्यादौ पावस्यद्भुता
निसंति विश्वात्मके विश्वरूपे लयितानि विपरयतो मे किमदृष्टं सर्वदृष्टमेव तानि विश्वात्मके लयिसंति तस्मात्त्वा विपश्यतो मे किमदृष्टमिति वा ४ किं त्वयाद्भुतं दृष्टमिति प्रश्नस्य सर्वदृष्टमेवेति पारिहारः
नमस्ते वासुदेवाय सर्वभूतक्षयाय च ॥ हृषीकेश नमस्तेऽस्तु प्रपन्नपाहि मां प्रभो ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कन्धे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८
श्रीशुक उवाच ॥ स्तुवतस्तस्य भगवान् दर्शयित्वा जले वपुः ॥ भूयः समाहरत्कृष्णो नटो नाट्यमिव आत्मनः १ सोऽपि चातर्हितं वीक्ष्य जलाद्गमज्ज्यस
त्वरः ॥ कृत्वा चावश्यकं सर्वं विस्मितोरथ माविशत् २ तमपृच्छद्भृषीकेशः किं ते दृष्टमिहाद्भुतम् ॥ भूमौ वियतितो ये वा तथा त्वां लक्षयामहे ३ ॥ अकूर उवाच ॥
अद्भुतानीह यावति भूमौ वियति वाजले ॥ त्वयि विश्वात्मके तानि किमेदृष्टं विपश्यतः ४ यत्राद्भुतानि सर्वाणि भूमौ वियति वाजले ॥ तं त्वानुपश्यतो ब्रह्म
न किमेदृष्टमिहाद्भुतम् ॥ ५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा चोदयामास स्यंदनं गां दिनी सुतः ॥ मथुरामनयद्रामं कृष्णचैव दिनात्यये ६ मार्गेश्राम जनाराजं
स्तत्र तत्रोपसंगताः ॥ वसुदेवसु गौरीक्ष्य प्रीता दृष्टिं न चाददुः ७ तावद्भुजौ कसस्तात नंदगोपादयो ग्रतः ॥ पुरोपवनमासाद्य प्रतीक्षितोऽवतस्थिरे ८ तान्समेत्याह
भगवानकूरं जगदीश्वरः ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रश्रितं प्रहसन्निव ९ भवान्प्रविशतामग्रेसहयानः पुरीं ब्रज ॥ वयं त्विहा वसुच्याथ तावद्भक्ष्यामहे पुरीम् १०
अकूर उवाच ॥ नाहं भवद्भवांरहितः प्रवेक्ष्येमथुरां प्रभो ॥ त्यक्तुं नार्हं सिमानाथ भक्तं ते भक्तवत्सल ११ आगच्छयामगेहात्रः सनाथां कुर्वधोक्षज ॥ साग्रजः
सहगोपालैः सुहृद्भिश्च सुहृत्तमः १२ पुनीहि पादरजसा गृहान्नो गृहमेधिनाम् ॥ यच्छौचेनातिवृष्यंति पितरः साग्रजः सुराः १३ अवनिष्यां प्रियुगलमासीदृक्षा
ध्यो बलिर्मखे ॥ ऐश्वर्यमनुलंभे गतिं चैकांतिनां तुया १४ आपस्तंऽप्यवने जन्मर्षी लोकाञ्छ्रुच योऽपुनन् ॥ शिरसा धत्तयाः शर्वः स्वर्ग्याताः सगरात्म
जाः १५ देवदेव जगन्नाथ पुण्यश्रवणकीर्तन ॥ यदूत्तमोत्तमश्लोकनारायण नमोऽस्तुते १६ श्रीभगवानुवाच ॥ आयास्ये भवतो गेहमहमार्ग्यसमाश्रितः ॥
यदुवर्गं द्रुहं हत्वा वितरिष्ये सुहृत्प्रियम् १७ श्रीशुक उवाच ॥ एवमुक्ते भगवता सोऽकूरो विमना इव ॥ पुरीं प्रविश्य कंसाय कर्मविद्यगृहं यौ १८

कथमागत इत्यतः लक्ष्मणोऽपि यत्रोति यत्र भूम्यादौ सति सर्वाणि अद्भुतानि यत्र यस्मिन् त्वयि सति तं त्वानुपश्यतो मे किमद्भुतं दृष्टं सर्वदृष्टमेव तदुत्तं दृष्टमिति प्रश्नः ब्रह्मन्पूर्ण ५ दिनात्यये अपराह्णे ६ तयोर्वसुदेवसुत
योः लम्बाः प्रीताः यत्तत्राः दृष्टिं न ददुः प्रत्यादानं च कुः ७ प्रतीक्षितः पश्यतः ८ १ मवान्प्रवेशतामग्रेसहयानः पुरीं ब्रज २ अवसुच्याथ तावद्भक्ष्यामहे पुरीम् ३ अवनिष्यामग्रेणास्य एकांतिना भक्तमखे
नारायणः १५ अमुकं द्रुहं हत्वा १५ १६ यदुवर्गं द्रुहं हत्वा १७ त्वयोक्तं कर्म पाकृतमिति १८

१९ स्फाटिकातिङ्कटिकरत्नमिथितानि तुंगाविज्जतानि च गोपुराणि पुरद्वाराणि यस्य सातथा बृहत्तिथिशास्त्रानि स्फुरन्ति शोभमानानि हेमजानि मिथिवानि कपाटानि तोरणानि च यस्यां सातथा तज्जैरैरारकूटैर्लो
हविशेषैर्नैर्निर्वाणिकोष्णैर्हर्मवर्णानि यस्यां सातथा आरण्या रकूटमित्यभिधानं यद्वा सास्त्रेण विरचिते आरकोष्ठे अट्टालावयवमेदस्यां सा यद्वा ताम्रकृतानि अराणि दलानि चार्धं प्रस्तथाना आरंकोष्ठं यस्यां सात
था सा च अस्सी सपरिस्त्रासातनदीयस्यां सातथा तज्जैरकोष्ठापरिस्त्रा अतएव दुरासदां कुष्पवेशां तज्जैरकोष्ठां परिस्त्रा दुरासदां मिति पठंति उच्यते सर्वसाधारणवनेरम्यारमणीया च उपवनानां मारामाणां प्रमदा
वचानां थालिः पंक्तिस्त्वयाशोभिता उच्यते रम्योपवनालिशोभिताम् २० सौवर्णैः सुवर्णवद्भैः शृंगाटकैश्चतुष्पथैः हर्म्यैः धनिनानिवासैः निष्कुटेः पथिकावासे गृहवाटीभिर्वा श्रेणीसभाभिः गृहपञ्चपंथैरालङ्कृत
भाभिः श्रेणीविश्यागृहपंक्तिः तत्पुरतः कृतसभाभिर्वा भवनैः प्रशस्तैः गृहैरुपस्कृता अलङ्कृता वेदिषु परिष्कृतभूमिषु वलभीषु आच्छादनवक्रदारुषु मोतचित्रफलकेषु मुक्ताहरिद्रिः मुक्तावलिरिमिश्रितैः वैदूर्यादि
भिः २१ जुष्टेषु न्युमेषु जालानां गवाक्षाणां आमुखरं धंसुस्त्रिच्छद्रूपं तेषु विद्यमानेषु कुट्टिमेषु बद्धभूमिकेषु स्थलेषु आविष्टैरुपविष्टैः पारावतैः कपोतैः बहिर्भिमयैश्च नादितां शब्दितां वदनादिजलैः ससिक्तामाद्रीं क
तारथ्यारथ्यमार्गाः आपणः निषद्यामार्गः पण्यवीथिकामार्गः प्रतिगृहं पंथा चत्वरश्चतुष्पथः विस्तृतमार्गः यस्यां सातथा तां प्रकीर्णानि व्याघ्रानि माल्यां कुरलाजतदुलानि यस्यां सातथा २२ आपूर्णकुंभैः स्वलंक

ततो पराङ्ग्रे भगवान्कृष्णः संकर्षणाम्बितः ॥ मधुरां प्राविशद्रोपैर्दिदृक्षुः परिवारितः १९ ददर्श तां रफाटिकतुंगगोपुरां बृहत्स्फुरद्भेमकपाटतोरणाम् ॥ ता
आरकोष्ठापरिस्त्रा दुरासदामुद्यानरम्योपवनालिशोभिताम् २० सौवर्णशृंगाटकहर्म्यनिष्कुटश्रेणीसभाभिर्भवनेरुपस्कृताम् ॥ वैदूर्यवज्रमलनीलवि
ड्मैर्मुक्ताहरिद्रिवलभीषु वेदिषु २१ जुष्टेषु जालामुखरं धकुट्टिमेष्वविष्टपारावतबहिर्नादिताम् ॥ संसिकरथ्यापणमार्गचत्वरं प्रकीर्णमाल्यां कुरलाजतदु
लाम् २२ अपूर्णकुंभैर्दधिचंदनोक्षितैः प्रसूनदीपावलिभिः सपल्लवैः ॥ सधृतं रंभाक्रमुकैः सकेतुभिः स्वलंकृतद्वारगृहां सपट्टिकाम् २३ तां प्राविष्टा वै सुदेवनंदनौ वृ
तौ वयस्यैर्नरदेववर्त्मना ॥ द्रष्टुं समीयुस्त्वरिताः पुरस्त्रियो हर्म्याणि चैवारुरुहुर्नृपोत्सुकाः २४ काश्चिद्विपर्ययकृतवस्त्रभूषणविरमृत्यचैकं युगुलेष्वथापराः ॥ कृतै
कवस्त्रश्रवणैकनूपुरानां क्त्वा द्वितीयं त्वपराः स्वलोचनम् २५ अश्रयं एकास्तदपास्य सोऽसवाजभ्यज्यमाना अकृतोपमज्जनाः ॥ स्वपंत्य उत्थाय निशम्य निः
स्वनं निपायं त्योऽर्भमपोह्यमातरः २६ मनां सितसा मरविंदलोचनः प्रागल्भ्यलीलाहसितावलोकनैः ॥ जहार मत्तद्विरदं द्रविक्रमोद्देशादधच्छीरमणो महा
त्सवम् २७ दृष्ट्वा मुहुः श्रुतमनुदुतचेतसस्तंत्येक्षितोऽस्मिन् तसु धोक्षणलब्धमानाः ॥ आनंदमूर्तिमुपगृह्य दृष्ट्वा तमलब्धं दृष्ट्यत्त्वचो जहुरन्तं मरिदमाधम् २८
तानि द्वाराणि येषां तितथा स्वलंकृतद्वारादृष्ट्वा यस्यां सातथा तां कीदृशैरुपपूर्णकुंभैः दधिचंदनरसेन चोक्षितैः सिकैः प्रसूनानां दीपानां आवलयोपेषु ततथा तेऽपल्लवैः किसलयसहितमुलैः वृतेन प्रसवबंधनेन सह
वासवृत्तारं भागवलीसंवृत्तं तथा क्रमुकाः पूगाः तैः पाट्टिकपाटपयां ततावतानवलेखनसहितसपाट्टिकाताम् २३ यापूर्वकर्णाणि तसौ दार्यातां नरे देववर्त्मनाराजमार्गेण २४ विपर्ययकृतानि व्यत्यस्तत्वेनालं
कृतानि वस्त्राणि भूषणानि यासां ताः वस्त्रस्थाने भूषणानि भूषणस्थाने वस्त्राणीति युगुलेषु मध्ये एकं विस्मृत्य एते देवस्फारयति कृतैर्कोतं वज्रं परिधानमात्रं एकं श्रवणभूषणं एकं नूपुरं च यासां ताः एकमं क्त्वा एकं
लोचनं नां क्त्वा अजितं मणीकृतमकृत्वा २५ अभ्यज्यमानास्तैललेपनं कुर्वाणाः अकृतोपमज्जनाः अकृतजलस्रानाः अर्भवालं अपोह्यतिर्यक् कृत्वा २६ प्रागल्भ्येन धाष्ट्र्येन लीलासहितहसितेनावलोकने
न कटाक्षनिरीक्षणैः २७ श्रुतं कृष्णरूपसौंदर्यं त्रियः एकदापि न दृष्ट्वा यमित्याधि मनः पीडितं दर्शनेन जहुरित्यन्वयः तस्य कृष्णस्य मेघैश्च दंष्ट्रैश्च स्मितं च तत्प्रेक्षितोऽस्मिन्नेतेष्वसुधा प्रेक्षितोऽस्मिन् तदुधा
तस्यान्वयेन तस्य भोगोपासां तां स्वस्थां आत्मनि निश्चिन्तं दृष्ट्यन्वयः रोमां च चिताः २८

सौमनस्यैः सुमनसां पुष्पाणां राशिभिः ३९ आनर्चुः पूजया गासुः ३० रंगकारं वर्णकारकम् ३१ ३२ ३३ साक्षेपवाक्यं विवृणोति ईदृशानीति परिधत्त परिधानं कुरुष्व ३४ जिजीविषा जीवितुमिच्छा लु
पतिश्ववच्छेदं कुर्वति राजकुलानिराज्ञां समूहाः ३५ ३६ वासः कोशान् वस्त्रालयराशीन् कोशोत्तीकुलमलेदिव्ये शास्त्रे धृतं हेतुना विविच वस्त्रकरं दकान्ता ३७ दक्षे परिधानोत्तरीये विसृज्य
३८ वायकः तंतुवायकः वेषमहुतालंकारं एतदेव विशदयति विचित्रेति विचित्रानां विधावर्णाः नीलरत्नाद्ययोपेततया तैः शैलेयैः धातुभिः आकल्पेः आभरणैः ३९ लक्षणं मुद्रा पर्वण्यविपौर्ण

प्रासादशिरसारूढाः प्रीत्युत्फुल्लमुखां बुजाः ॥ अभ्यवर्षसौमनस्यैः प्रमदा बलकेशवौ २९ दध्यक्षतैः सोदपात्रैः स्रग्गंधैरभ्युपायनैः ॥ तावानर्चुः प्रमुदिता
स्तत्र तत्र द्विजातयः ३० रजकं कंचिदायां तं रंगकारं गदाग्रजः ॥ दृष्ट्वाऽया च तवासां सिधौ तान्यत्युत्तमानि च ३१ देह्यावयोः समुचितान्यंगवासां सिचार्हतोः
॥ अविष्यति परश्रेयो दातुस्तेनात्र संशयः ३२ सयाचितो भगवता परिपूर्णं सर्वतः ॥ साक्षेपं रूषितः प्राहृष्ट्यो राज्ञः सुदुर्मदः ३३ ईदृशान्येव वासां सिनि
त्वं गिरिवने चराः ॥ परिधत्त किमु ह्युत्तराजद्रव्याप्यभीप्सथ ३४ याता शुबालिशामैव प्राथ्यं यदि जिजीविषा ॥ बध्नांति घ्नंति लुपंति हंसराजकुलानि च
३५ इत्येविकथ्यमानस्य कुपितो देवकी सुतः ॥ रजकस्य कराग्रेण शिरः कायादपाहृत् ३६ तस्यानुजीविनः सर्वे वासः कोशान्विसृज्य वै ॥ दुहुवुः सर्वतो
मार्गे वासां सिजगृहेऽच्युतः ३७ वसित्वात्मप्रिये वस्त्रे कृष्णः संकर्षणस्तथा ॥ शेषाण्यादत्त गोपेभ्यो विसृज्य भुविकानि चिद ३८ ततस्तु वायकः प्रीतस्त
योर्वेषमकल्पयत् ॥ विचित्रवर्णैः शैलेयैराकल्पैरनुरूपतः ३९ नानालक्षणे वेषाभ्यां कृष्णरामौ विरेजतुः ॥ अलंकृतौ बालगजौ पर्वणी वसिते तौ ४० त
स्य प्रसन्नो भगवान् प्रादात्सारूप्यमात्मनः ॥ श्रियं च परमां लोके बलैश्चर्यं स्मृतीं द्रियान् ४१ ततः सुदाम्नो भवनं मालाकारस्य जग्मतुः ॥ तौ दृष्ट्वा ससमुत्थाय
ननाम शिरसाभुवि ४२ तयोरासनमानीय पादं चायार्हणादिभिः ॥ पूजां सानुगयोश्चैकस्त्रकां बूलानुलेपनैः ४३ प्राहनः सार्धं कंजमपावितं च कुलंप्रभो ॥
पितृदेवर्षयो महांतुष्टाह्यागमनेन वाम् ४४ भवंतौ किल विश्वस्य जगतः कारणं परम् ॥ अवतीर्णा विहां शेनक्षेपाय च भवाय च ४५ नहि वां विषमादृष्टिः
सुहृदो र्जगदात्मनोः ॥ समयोः सर्वभूतेषु भजंतं भजतोरपि ४६ शाध्याज्ञापय मां श्रुत्य किमहं करवाणि वाम् ॥ पुंसोऽस्य नुग्रहो ह्येष भवद्विर्यं निपुण्यते ४७ इत्य
भिप्रेत्य राजेंद्र सुदामा प्रीतमानसः ॥ शस्तैः सुगंधैः कुसुमैर्मालां विरचितां ददौ ४८ ताभिः स्वलंकृतौ प्रीतौ कृष्णरामौ सहानुगौ ॥ प्रणताय प्रपन्नाय ददतुर्व
रदौ वरान् ४९ सोपिवद्रेऽचलां भक्तिं तस्मिन् न वासिल्लात्मनि ॥ तद्वक्त्रेषु च सौहार्दं भूतेषु च दयां पराम् ५० इति तस्मै वरं दत्त्वा श्रियं चान्वयवर्धिनीम् ॥
बलमायुर्यशः कार्तिनिर्जगाम सहाग्रजः ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वाद्धेऽष्टौ कोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

॥ ४१ ॥

यास्य यावास्त्येव सिते तौ श्वेतस्यामौ ४० बलं च ऐश्वर्यं च स्मृतिश्च द्रियं च बलैश्चर्यं स्मृतीं द्रियाः तान् बलं शरीरशक्तिः रूपसौंदर्यं वा ऐश्वर्यं अणिमादिः स्मृतिर्भगवत्स्मरणं इन्द्रियं ज्ञानं च ४१
४२ ४३ सार्धं कंजमपोजं पावितं शुद्धीकृतं ४४ ४५ ४६ शाधिशिक्षस्व कर्तव्यमनुजानीहीति वा एतत्कुर्वीते निपुण्यते मेर्यं दत्तं विपदेः ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां कोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

अथनिर्गमनानंतरंशोभोसैरंध्रापचछेत्पन्वयः शृहीतांगविलेपभाजनशृहीतचंदनपात्रां कुब्जांवक्रशरीरां वचसायुवतीतर्गणी वचसारसप्रदःआनंदप्रदःकाभरागप्रदोदा १ हेवरोह साधुसत्त्व निर्दोषेपेशलेसत्पेसाधुशब्दप्रयुज्यतइति २ यच्छास्त्रविहितंननुतदेव दासी अनुलेपकर्मणिचंदनसौत्रभ्यकर्मभिसंमताअविप्रतिपत्ता अन्यतमःअन्येष्वपिश्रेष्ठतमः ३ धर्षितात्मा अस्ववशमनाःशरीकृतमनावा ४ सुवर्णादितरद्रजतंतेनकर्पूरोलक्ष्यते कर्पूरसंपर्केणशोभापरिमलातिशयलक्षणास्यास्तीतिमुत्रर्णैतरशोभिना भगवच्छरीरकांतिमपेक्ष्यसंप्राप्तः अपरभागोगुणोत्कर्षराहित्येनसतथा तेन ईषहुभोत्कर्षप्राप्तेनवा भगवदंगसंगेनसम्यगुत्कर्षप्राप्तेनवा अनुरंजितौस्वकांतवत्कुलरागशोभाप्राप्तौ ५ ऋज्वीकर्तुंसमीकर्तुं आत्मनोदर्शनेपत्तुंउत्तदर्शयन् एष्यत्कंसहननंलोकान्प्रत्यापयामि तिभावः ६ कुब्जायाःप्रपदेपादाग्रेस्वपादाभ्यामाक्रम्यावष्टभ्य द्वेअंगुलेउत्तानेपस्मिन्पाणौतेनद्वेअंगुलोत्तानपाणिना चुबुकेमुखाधःप्रदेशे आस्यप्रशुद्धउदनीनमत्तज्जमयांचकार ऊर्ध्वमाकृष्टवा

श्रीशुकउवाच ॥ अथव्रजनराजपथेनमाधवःस्त्रियंशृहीतांगविलेपभाजनम् ॥ विलोक्यकुब्जायुवतींव्राननांपप्रच्छधात्रींवचसारसप्रदः १ कात्वंवरोर्वै तदिहानुलेपनंकस्यांगेनयसिनःकथयस्वसाधु ॥ देह्यावयोरंगविलेपमुत्तमंश्रेयस्ततस्तेनचिराद्विष्यति २ सैरंध्रयुवाच ॥ दास्यस्म्यहंतं सुख्यसंमतात्रि चक्रनाम्नीहानुलेपकर्मणि ॥ मद्भावितंभोजपतेरतिप्रियंविनायुवांकोऽन्यतमस्तदर्हति ३ रूपपेशलमाधुर्यहसितालापवीक्षितैः ॥ धर्षितात्माददौसांद्रमु भयोरनुलेपनम् ४ ततस्तावंगरागेणसुवर्णैतरशोभिना ॥ संप्राप्तापरभागेनशुशुभातेऽनुरंजितौ ५ प्रसन्नोभगवान्कुब्जात्रिवक्रांरुचिराननाम् ॥ ऋज्वी कर्तुमनश्चक्रेदर्शयन्दर्शनफलम् ६ पद्मामाक्रम्यप्रपदेद्वयंगुलोत्तानपाणिना ॥ प्रगृह्यचुबुकेह्यास्यमुदनीनमदच्युतः ७ सातदर्जुसमानांगीबृहच्छ्रोणिप योधरा ॥ मुकुंदस्पर्शनात्सद्योबभूवप्रमदोत्तमा ८ ततोरुपगुणौदार्यसंपन्नाप्राहकेशवम् ॥ उत्तरीयांतमालुप्यसस्मयंजातहृच्छया ९ एहिवीरगृहंया मोनत्वात्यक्षुमिहोत्सहे ॥ त्वयोन्मथितचित्तायाःप्रसीदपुरुषर्षभ १० एवंस्त्रियायाच्यमानःकृष्णोरामस्यपश्यतः ॥ सुखंवीक्ष्यानुमानांचप्रहसंस्तामुवा चह ११ एष्यामितेगृहंसुधुंसाभाधिविकर्शनम् ॥ साधितार्थोऽगृहाणांनःपांथानांत्वंपरायणम् १२ विस्मयमाख्यावाण्यातांव्रजन्मार्गेवाणिकप थैः ॥ नानोपायनतांबूलस्रगंगैःसाग्रजोऽर्चितः १३ ततःपौरान्पृच्छमानोधनुषःस्थानमच्युतः ॥ तस्मिन्प्रविष्टोददृशेधनुर्द्रुमिवाद्भुतम् ॥ पुरुषैर्बहु भिर्गुप्तमर्चितंपरमर्धिमत् १४ वार्यमाणोऽभिरुक्कृष्णःप्रसह्यधनुराददे १५

नित्यर्थः ७ ८ उत्तरीयांतं उत्तरीयवस्त्रांचळं सस्मयंतमदं हृच्छयःकामः ९ त्वपाकारणेनउन्मथितचित्तायाः विलोलितमनसः १० हेत्यनेनायामितिहासोलोकेप्रवर्ततामितिसूच्यस्तामाहेतेज्ञाप्य तइति ११ तरुणानांपुसांआधिविकर्शनमनःपीडापरिहारनिमित्तंउहमागमिष्यामि किंतु किंचित्कार्यमस्तीत्याह साधितार्थइति अर्थःकंसवधलक्षणः त्वंसंवेयापरिहारार्थनित्याह अग्रहाणामिति अग्रहाणांशुद्धरहितानांवनवासिनामित्यर्थः पांथानांपथिकानांनोस्माकंत्वंपरायणउत्तमाश्रयः अनेनासंगानामीश्वराणामस्माकम् भक्ताएवपूजादिनाश्रयभूताइतिदर्शितम् १२ आख्यामधुरया वणिजांपथानोयेषतिथयतैःदर्शनार्थमागतैः पण्यवीधिकास्थितैःवैश्यैश्चाचिवैः नानाविधोपापनंबांबूलादिकपेषितेयतैः १३ पृच्छमानःपृच्छन् १४ १५

उपयामौ द्यौः सङ्घितं सज्यम् मिषिपपरिप्रितेन कालेन अनिमिषेण निमेषेण रहितेन वा स्तिथितपक्षवर्णानैरेणेत्यर्थः यदकरीनित्यमदजलस्रावीगजः मदकुलो गजोवा १६ रोहसीचावापृथिव्या १७ आतता
यिनः आयुधान्यातत्यविरुत्यागच्छतः १८ धनुषः द्वे शकलेन वे आदाय १९ शालामुखादनुर्गृह्णन् २० दीर्घपराक्रमम् तेजः बलप्रभावं वा प्रागल्भ्यवाच्यं रूपं सौर्ध्वैकवद्रावादेकवचनम् तेजः
प्रागल्भ्ययोरूपं च भुव्राह्मिविस्थितमित्यर्थः २१ अस्तं अस्तगिरिं श्वटमुपशल्प्य स्वावस्थानम् २२ क्षीरोपसेचनं क्षीरोपसेचकमूषिष्ठमग्नम् २३ धनूरक्षिणावधं प्रेषितस्वबलस्य वधं च किंकृत
मितितत्राह गोविदेति गोविंदरामाभ्यामविक्रीडितम् २४ दीर्घप्रजागरः निद्राराहित्यं यस्य स तथा अचटपश्यन् उभयथाहं हकानि बाह्यानि च यद्वा जाग्रति स्वप्ने च दौत्यकराणि सचकानि
२५ तान्येव व्यनक्ति अदर्शनमित्यादिना प्रतिरूपेषु छायालक्षणे सुसत्स्वपि स्वशिरोऽदर्शनम् द्वितीये च द्वादावसाति अविद्यमाने पि ज्योतिषां च द्वादीनां द्वैरूप्यं द्विभूतं त्वद्वै च द्वावित्यादि बहुवचनेन दीपा

करेण वामेन सलीलमुद्धृतं सज्यं च कृत्वानिमिषेण पश्यताम् ॥ नृणां विकृष्य प्रवभंजमध्यतो यथेक्षुं दंडमदकयुं रुक्मः १६ धनुषो भज्यमानस्य शब्दः स्त्रोद
सीदिशः ॥ पूरयामासं श्रुत्वा कंसस्त्रासमुपागमत् १७ तद्रक्षिणः सानुचराः कुपिता जाततायिनः ॥ ग्रहीतु कामा जावदुर्गृह्यतां वध्यतामिति १८ अथ ता
न्दुभिप्रायान्विलोक्य बलकेशवौ ॥ कुद्वौ धनुष आदाय शकलेतांश्च जघ्नतुः १९ बलं च कंसप्रहितं हत्वा शालामुखात्ततः ॥ निष्क्रम्य चेरतुर्हृष्टौ निरीक्ष्य पु
रसंपदः २० तयोस्तदङ्गतं वीर्यं निशम्य पुरवासिनः ॥ तेजः प्रागल्भ्यरूपं च मे निरेविबुधोत्तमौ २१ तयोर्विहरतोः स्वैरमादित्योऽस्तमुपेयिवान् ॥ कृ
ष्णरामौ वृत्तौ गोपैः पुराच्छकटभीयतुः २२ अवनिज्यां प्रियुगुलं मुक्त्वा क्षीरोपसेचनम् ॥ ऊषतुस्तां सुखं रात्रिज्ञात्वा कंसचिकीर्षितम् २३ कंसस्तु धनुषो
भंगं रक्षिणां स्वबलस्य च ॥ वधं निशम्य गोविंदरामविक्रीडितं परम् २४ दीर्घप्रजागरो भीतो दुर्निमित्तानि दुर्मतिः ॥ बहून् यचष्टोभयथा मृत्योर्दौत्यकरा
णि च २५ अदर्शनं स्वशिरोऽप्रतिरूपेषु सत्स्वपि ॥ असत्यपि द्वितीये च द्वैरूप्यं ज्योतिषां तथा २६ छिद्रप्रतीतिः स्थायायां प्राणघोषानुपश्रुतिः ॥ स्वर्ण
प्रतीतिर्वृक्षेषु स्वषदानामदर्शनम् २७ स्वप्ने प्रेतपरिष्वंगः स्वरयानं विसादनम् ॥ यायान्न लदमाल्येकस्तैलाभ्यंगो दिग्बरः ३८ अन्यानि चेत्यंभूतानि स्व
प्रजागरितानि च ॥ पथन्मरणसंज्ञस्तो निद्रालेभेन चेतया २९ व्युष्टायानि शिकौरव्यमूर्ध्वं चाभिसमुत्थिते ॥ कारयामास वै कंसो मल्लक्रीडामहोत्सवम् ३०
आनर्तुः पुरुषारं गंतूर्यभेयंश्च जघ्निरे ॥ मंचाश्चालं कृताः सग्भिः पताका चैलतोरणैः ३१ तेषु पौराजानपदा ब्रह्मक्षत्रपुरोगमाः ॥ यथोपजोषं विविशुराजानश्च
कृतासनाः ३२ कंसः परिवृतोऽमात्यैराजमंच उपविशत् ॥ भंडलेश्वरमध्यस्थो हृदयेन विदूयता ३३

दयो ब्राह्मणं द्विषि स्वात्मित्यादिना २६ छायायां छिद्रप्रतीतिः सुषिरदर्शनम् कर्णे प्रतिष्ठे करेण प्राणघोषस्य शरीरवायोः प्रणवमुच्चरतो भद्रध्वनेरनुपश्रुतिश्च वृक्षेषु स्वर्णच्छायादर्शनम् पृथिव्यां
स्वषदानां पादलालंछनामदर्शनम् २७ प्रेतपरिष्वंगः मृतालिंगनम् स्वप्ने विसादनं पद्मकंदमग्नलक्षणम् नलदमालीदक्षिणा सुतोवाजयतीति श्रुतिः पद्ममालां शिरः कृत्वा योगच्छेदक्षिणामुख एव पश्य
विशिष्टस्वप्ने तक्षणां मृत्युमेप्यतीति स्वप्ने दर्शनं इति यद्वा चक्ररक्तपुष्पं मृणालं च न्यवर्षा सुजायमानं नलदम् तत्कृतमालाधारी अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयमित्यमरः २८ अन्यानि वनभू
कर्णसंज्ञानापचनेत्रं विनासिका एकजिह्वेति पंचलक्षणं विबुधा विदुः रित्यादीनि २९ निशि व्युष्टायानि वृत्तायां अभिसमुत्थिते उदयपर्वतादिति शेषः ३० पणवगोमुखादितूर्य ३१ ब्रह्माणामासनाः क्षत्राणं
भंडलेश्वराः पुरोगमा मुखापेक्षिते तथा यथोपजोषं पथासुसम् राक्षोविशिनिष्ठं राजान इति ३२ विदूयता तप्यमानेन ३३

वि० अ०

३७

३१

महानातालशब्दोचरेषु उच्यैः श्रविततालशब्दोचित्यर्थः उपाध्यायाः मल्लशिक्षाचार्याः संहिताः ३४ काश्चिन्मल्लान्नामानिर्देशति चाणूरिति येचाणूरभृतयः तेष्वमल्लेषु प्रधानाः स एव सुपस्थानं
 गसमीपम् ३५ भोजराजेन समाहूता येन पादयोपास्तो किमकुर्वन् भित्तत्राह नंदगोपादय इति निवेदितोपायनाः दत्तप्रभुताः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चत्वारिंशोऽ
 ध्यायः ४० कृष्णरामाभ्यां नंदादिभिः सह स्थितमुत्पृथगिति संशयानिरासार्थं तत्कर्म कथयति अथेति कृतशौचौमुखमल्लानादिनामाप्रशुद्धी पट्टा कृतं पर्याप्तं पूर्णशौचं शुचेश्चैः सर्वदहनत्वं योऽस्तीति अत्रि
 वत्सर्वदाहकावित्यर्थः अत्रापि विशेषोऽस्तीत्याह परंतपाविनि शत्रूणां भवतापकौनर्सेवामित्यर्थः मल्लदुंदुभिनिर्घोषं मल्लयुद्धोचितदुंदुभिध्वनिं मल्लयुद्धं द्रष्टुं तस्मिन्माजगमतुः १ २ परिकरं कक्षाख्य
 मुदरबंधं कांवाकुटिलालकान्तमुद्यच्छेदकीकृत्य बद्धा ३ अपक्राम अपसर यमसादनं पमयहम् ४ बलादाकर्षणे कालः मृत्युर्वा कालो मृत्योर्पमेचैवेति संहारं तस्मिन्कोरुद्र इव रुद्रोपाविशांतकशतिश्रुतिः क्ले

वाद्यमानेषु तूर्येषु मल्लतालोत्तरेषु च ॥ मल्लाः स्वलंकृता द्वासाः सोपाध्यायाः समाविशन् ३४ चाणूरोमुष्टिकः कूटः शलस्तोशल एव च ॥ तज्जासेदुरुपस्थानं व
 ल्गुवाद्यप्रहर्षिताः ३५ नंदगोपादयो गोपाभोजराजसमाहूताः ॥ निवेदितोपायनास्त एकास्मिन्मंचाविशन् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधं
 धेचत्वारिंशोऽध्यायः ४० श्रीशुक उवाच ॥ अथ कृष्णश्रामश्च कृतशौचौ परंतपौ ॥ मल्लदुंदुभिनिर्घोषं श्रुत्वा द्रष्टुमुपेतुः १ रंगद्वारं समासाद्य तस्मिन्ग
 जमवास्थितम् ॥ अपश्यत्कुवल्यापीडं कृष्णोऽबध्न प्रचोदितम् २ बद्धा परिकरं शौरिभिसुबहुकुटिलालकान् ॥ उवाच हस्तिपंवाचामेव नादगभीरया ३ अं
 बष्ठांबष्ठमार्गं नौदेह्यप्रक्राममाचिरम् ॥ नोचेत्सकुंजं स्वाद्यनयामियमसादनम् ४ एवं निर्भीर्त्सितोऽबध्नः कुपितः कोपितंगजम् ॥ चोदयामास कृष्णाय कालांतक
 यमोपमम् ५ करींद्रस्तमभिद्वत्यकरेण तस्मादग्रहीत् ॥ कराद्विगलितः सोऽमुं निहत्यां प्रिष्वलीयत् ६ संकुद्रस्तमचक्ष्णोऽप्राणदृष्टिः सकेशवम् ॥ परामृश
 त्युष्करेण प्रसन्नविनिर्गतः ७ पुच्छे प्रगृह्णाति बलं धनुषः पंचविंशतिम् ॥ विचर्कष्यथानां गुप्तां पण्डवलीलया ८ सपर्यावर्तमानेन सव्यदक्षिणतोऽच्युतः ॥
 बभ्रामभ्राम्यमाणेन गोवत्सेने वबालकः ९ ततोऽभिमुखमभ्येत्य पाणिना हत्य वारणम् ॥ प्राद्रवद्यापयामास स्पृश्यमानः पदे पदे १० स धावन् क्रीड
 याभूमौ पातित्वा सहसोत्थितः ॥ तं तत्पातितं कुहोदंताभ्यां सोऽहनत्क्षितिम् ११ स्वविक्रमे प्रतिहते कुंजरं द्रोऽत्यमर्षितः ॥ चोद्यमानो महामात्रैः कृष्ण
 मभ्यद्रवदुषा १२ तमापतंतमासाद्य भगवान्मधुसूदनः ॥ प्रगृह्य पाणिना हस्तं पातयामास भूतले १३

राजनयेपमइवास्थितः कालांतकयोपमः तम् ५ करींद्रकराद्विगलितः विच्छेदितः सकृष्णः अमुं करींद्रं निहत्य मुष्टिना पश्यत् करींद्रस्यांग्रिषुपादेऽप्यलीयतानिलीनोऽभूत् ६ अचक्षाणः अपश्यन् प्राणः दृष्टिर्यस्य
 सत्तपा गजोपाणेन पादमध्ये निलीने केशवज्ञात्वा पुष्करेण शुंडोऽग्रेण तं कृष्णं परामृशत् आकृष्टवान् सकृष्णः पुष्करग्रहणात् प्रसन्नसहसा विनिर्गतः ७ विनिर्गतां किंचकारेति तत्राह पुच्छ इति पंचविंशदनुः
 परिमितस्थूलपर्यंतं नागसंपदं ८ सोऽच्युतः सव्यदक्षिणतोऽबभ्राम पुच्छं दृष्ट्वा त्वेति शेषः परिपरित आवर्तमानेन पुनः पुनः सव्यतोऽक्षिणतश्च भ्रमता गजेन दृष्टत इति कथमेव बालको भ्राम्यमाणेन गोपुच्छे
 न दृष्टेन भ्रमाति पथात्तथेति ९ ततः किमनपलीलयेति तत्त्वापुच्छं युक्त्वा करींद्रस्याभिमुखं गत्वा पाणिना वारणं आहत्य प्राद्रवदित्यव्ययः ततः किमभूदिति तत्राह यापयामासोति प्राद्रवन् कृष्णः करींद्रं या
 पयामास स्वपृष्ठत आगमयामास गजोपिदधन्वा द्रवदित्यर्थः १० ११ १२ १३

तेन दंतेन हस्तिपान्महामात्रान् १४ द्विपंगजं विपाणोपरत्तेन अमुजाशधिरेण मदजलविंदुमिथ विरूढाविस्तुतास्वेदजलकाणिकापास्मिस्तद्विरूढस्वेदकाणिकं तादृशं वदनां बुरुहं योस्तैषा १५ १६
मल्लानामशानिरिवमासमानः उपर्यप्येवं योगिनां परंतं च ब्रह्म ब्रह्मवेदस्तपस्तत्त्वमिति च भोजपतेः कंसस्य मृत्युरिव नित्यमेवेति योज्यम् १७ मनस्वीशूरोपि उद्विज्जे ओविजीभयचलनयोरिति धातुः
भीतो भूत् १८ देहप्रमयानिरीक्षतां मनःक्षिपंतौ आकर्षतौ १९ नागराः नगरवासिनः राष्ट्राः जनपदवातिनः प्रहर्षवेगेन उत्कलितमुत्फुल्लमीक्षणमाननं च ये पातेतथा २० २१ तयोः कृष्णरामयोः रूपगुणः

पतितस्य पदाक्रम्य मृगेन्द्रं वलीलया ॥ दंतमुत्थाप्य तेनैव हस्तिपानहनद्वरिः १४ मृतकं द्विपमुत्सृज्य दंतपाणी विरेजतुः ॥ अंसन्यस्ता विषाणा सृङ्मदार्बि
दुभिरंजितौ १५ विरूढस्वेदकाणिकवदनां बुरुहाबुभौ ॥ वृतौ गोपैः कतिपयैर्बलदेव जनार्दनौ ॥ रंगं विविश तू गजगजदंतवरायुधौ १६ मल्लाना
मशानि चूर्णानं रक्ताणि स्मरोमूर्तिमान् गोपानां स्वजनोऽसतां क्षितिभृतां शास्ता स्वपित्रोः शिशुः ॥ मृत्युर्भोजपतेर्विधातुर्विहितस्तत्त्वं परं योगिनां वृष्णी
नांच पतिः सदैव शुशुभ्रे रंगेऽच्युतः साग्रजः १७ हतं कुवलयपिण्डं दृष्ट्वा तावापि दुर्जयौ ॥ कंसो मनस्व्यपितदाभृशमुद्विज्जे नृप १८ तौ रंजेतू रंगगतौ महाभुजौ वि
चित्रवेषाभरणस्रगंबरौ ॥ यथानटावुत्तमवेषधारिणौ मनःक्षिपंतौ प्रभयानिरीक्षताम् १९ निरीक्ष्य तावुत्तमपूरुषौ जनानां च स्थितानां गरराष्ट्रकाचप ॥ प्रह
र्षवेगे उत्कलिते क्षणाननाः पपुर्न वृत्तमानयनैस्तदाननम् २० पिबंत इव च क्षुभ्यो लिहंत इव जित्वा ॥ जिघ्रंत इव नासाभ्यां श्लिष्यंत इव बाहुभिः २१ ऊचुः पर
स्परं ते वै यथा दृष्टं यथा श्रुतम् ॥ तद्वपुगुणमाधुर्यं प्रागल्भ्यस्मारिता इव २२ एतौ भगवतः साक्षाद्वरेणारायणस्य हि ॥ अवतीर्णा विहांशेन वसुदेवस्य वेश्मनि
२३ स एष किल देवक्यां जातो नीतश्च गोकुले ॥ कालमेतं वसन् गूढो ववृधे नंदवशेऽपि २४ पूतना जनेन नीतां तं चक्रवातश्च दानवः ॥ अजुनौ धेनुकः केशी
गुह्यकोऽन्ये च तद्विधाः २५ गावः सपाला एतेन दावाग्नेः परिमोचिताः ॥ कालियोदमितः सर्पः शक्रश्च विमदः कृतः २६ स प्राह मे कहरं तेन धृतोऽग्निप्रवरोऽमु
ना ॥ वर्षवाताशानिभ्यश्च परित्रातं च गोकुलम् २७ गोप्यश्च नित्यमुदितहासितप्रेक्षणं मुखम् ॥ पश्यंत्यो विविधांस्तापांस्तं रंति स्म श्रमं मुदा २८ वदंत्यने
नवं शोऽयं यदोः सुबहु विश्रुतः ॥ श्रियं यशो महत्त्वं च लप्स्यते परिरक्षितः २९ अयं चास्याग्रजः श्रीमान् रामः कमललोचनः ॥ प्रलंबो निहतोऽनेन बहवो धेनुका द
यः ३० जनेभ्ये ब्रुवाणेषु तूर्येषु निनदस्तु च ॥ कृष्णरामौ समाभाष्य चाणूरो वाक्यमब्रवीत् ३१ हे नंदसूनो हे राम भवंतौ वीर्यसंतौ ॥ नियुद्धकुशलौ शु
त्वारज्ञा हूतौ दिदृक्षुणा ३२ प्रियं राज्ञः प्रकुर्वंत्यः श्रेयो विंदति वै प्रजाः ॥ मनसा कर्मणा वाचा विपरीतमतोऽन्यथा ३३

रूपगुणः माधुर्यं च तेन यद्वा रूपगुणेन कांतिगुणेन कीर्तिगुणेन वामाधुर्येणावा वाचइति शेषः प्रागल्भ्येन वैशारधेन च स्मारितः स्मृतिकारिताः रूपांशवदेषौ लोकादित्यादेः २१ २३ एतं कालं एताव
कालम् २४ अंतर्नाशनीता गुह्यकः शंसवृद्धः २५ २६ २७ श्रमं च तं रंति २८ इति वदंति अनेन कृष्णेन २९ ३० ३१ वीर्येण पराक्रमेण समतौ सम्म कर्मण्यातौ नियुद्धं बाहुयुद्धं मल्लयु
मिति यावत् तस्मिन्कुशलौ निपुणौ ३२ ३३

तत्कथमवगतमितितत्राह नित्येति नियुद्धेनक्रीडंतः गोपालावत्सपालाश्च गोवत्साश्चारयंतीति किंवदंत्पावगतमित्यर्थः ३४ किंकलहेनफलमितितत्राह भूतानिनि ३५ ३६ द्यूयभोजपतेः प्रजाः
वयंचापि विशेषोस्ति वयंवनेचराः यूयंतत्समीपचराः अतो विशेषप्रियाश्च तथापि वयंतत्स्य नित्यं प्रियं करवामो न प्रियं मतिपत्तस्मान्नः परमनुग्रह एव ३७ तत्रापि किंचित्त्वं त्वं वदस्तीत्याह बाला इति
वयंचाला इति वदतस्तु व्यबलैः मल्लैः समं नियुद्धमिदमित्यर्थः अर्धमास्फुटस्फुटतु ३८ चाणूरः कृष्णोक्तं गिरिहराति नेति ३९ अनयोऽन्यायलक्षणः अर्थः विक्रमविक्रमस्व मुष्टिको बलेन रामेण
सह विक्रमं करोत्विति ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ एवं चाणूरोक्तप्रकारेण चितितः संकल्पो मनोरथो येन स तथा हेतियुद्धमारंभे
प्रत्यारंभमसिद्धौ हेति च १ तत्र मल्लयुद्धकरणप्रकारं कथयति हस्ताभ्यामिति आस्फोटय हस्तौ हस्ताभ्यामूकचैव परस्परं विष्टज्यभूयः संवृद्धपरिक्रम्य परस्परमित्येकश्लोकमादित्वेन केचित्पठंति २

नित्यप्रमुदिता गोपालावत्सपालास्तथा स्फुटम् ॥ वनेषु मल्लयुद्धेन क्रीडंतश्चारयंति गाः ३४ तस्माद्वाङ्मयं प्रियं यूयं वयंच करवामहे ॥ भूतानि नः प्रसीदंति सर्वभूतस्य
यो नृपः ३५ तन्निशम्याऽज्ज्वीत्कृष्णो देशकालोचितं वचः ॥ नियुद्धमात्मनो भीष्टं मन्यमानो भिनद्य च ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजाभोजपते यूयं वयंचापि
वने चराः ॥ करवामः प्रियं नित्यंतत्रः परमनुग्रहः ३७ बाला वयंतुल्यबलैः क्रीडिष्यामो योचितम् ॥ भवेन्नियुद्धं माऽधर्मः स्पृशेन्मलसमासदः ३८ चाणूर
उवाच ॥ न बालो न किशोरस्त्वं बलश्च बलिनां वरः ॥ लीलये भो हतो येन सहस्रद्विपसत्त्वभृत् ३९ तस्माद्भवद्गवां बलिभिर्यो द्वव्यं नानयोऽत्र वै ॥ मयि वि
क्रमवाष्पेण्यबलेन सह मुष्टिकः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ श्रीशुक उवाच ॥ एवं चितित संकल्पो भगवान्म
धुसूदनः ॥ आससाद ह चाणूरं मुष्टिकं रोहिणीसुतः १ हस्ताभ्यां हस्तयोर्बद्धा पद्भ्यामेव च पादयोः ॥ विचर्कपतुरन्योन्यं प्रसह्य विजिगीषया २ अरत्नी
द्वे वरत्निभ्यां जानुभ्यां चैव जानुनी ॥ शिरःशीर्ष्णो रसोरस्तावन्योऽन्यमभिजघ्नतुः ३ परिभ्रामणविक्षेपपरिरंभावपातनैः ॥ उत्सर्पणापसर्पैश्चाप्यन्योन्यं
प्रत्ययुध्यताम् ४ उत्थापनैरुन्नमनैश्चालनैः स्थापनैरपि ॥ परस्परं जिगीषंतावन्योन्यमभिचक्रतुः ५ तद्बालबलवद्युद्धं समेताः सर्वयोषिताः ॥ ऊरुः पर
स्परं प्रेक्ष्य सानुकं पावरूयशः ६ महानयं वताधर्मं एषां राजसभासदाम् ॥ ये बालबलवद्युद्धं राज्ञोऽन्विच्छंति पश्यतः ७ क्व वज्रसारसर्वांगौ मल्लौ शैलेन्द्रसन्निभौ
कचातिसुकुमारांगौ किशोरौ नान्मयौवनौ ८ धर्मव्यतिक्रमो ह्यस्य समाजस्य ध्रुवं भवेत् ॥ यत्राधर्मः समुत्तिष्ठेन्न स्थेयं तत्र कर्हिचित् ९

१ विक्षेप आकृष्य मोचनं अवपातनमधोमुखेन पातनं उत्सर्पणं उत्क्षेपः अपसर्पः पृष्ठतो गमनं ४ उन्नमनमुत्तानीकरणं अभिचक्रतुः मुख्यनियुद्धं कृतवन्तौ मल्लयुद्धं नियुद्धज्ञाविशद्वेदध्वजसते द्वाविशद्वे
दयपरे चत्वारिंशद्विधतयेतिसंभ्रामविजयवचनात् सर्वनियुद्धविधिदर्शनार्थं भगवतैर्विक्रीडंततत्र द्विधायास्तभावादयमेवार्थ उपरि तैरतैर्नियुद्धविधिभिर्विधैरच्युतेतरौ युयुधात इत्यादिनामूच्यते च ५
बालबलवतोः कृष्णचाणूरयोः युद्धतत्प्रेक्ष्य वक्रयशःसंघशः ६ राजसभायां सिद्धं युयुधातं विंशतीति राजसभासदः तेषां कोयमधर्म इत्याहुः पश्यति बालस्य बलवत्तां सह युद्धान् विच्छंति अनुकूलं भवते
राज्ञः पश्यतः सत इत्यनेन उभयेपामप्यधर्मः प्राप्त इति ज्ञायते ७ कथं अर्थमस्तीति तत्राहुः कृते वज्रवत्साराणि बलादयानि सर्वाणि अगानिकरचरणादीनि ययोस्तीत्यथा सागैर्बले स्थिराशैर्
पुमाणा ये वरेभैर्विविधं ८ समाजस्य सम्पत्समूहस्य अर्थतो मन्वादिवाक्यं मतीक्षयंति पत्रेति ९

किमित्यप्रवेशइति तत्राहुः अनुवर्तिता विबुधविपरीतं विबुध आत्मसर्वांगसंबन्धमलं कलिबषमुच्यते इति च अनपायिमलं कलिबषमित्यर्थः १० श्रमपर्याप्तं श्रमवारिण्यात्पथकोशं पथमुकुलं ११ हेतुस्यः
 रामस्य मुखनपश्यतां किंपश्यतेत्यन्वयः अमर्षेण सहितो ह्यामः सामर्षहासः तेन संरेभेण च शोभनं चारुतरं १२ नृणां लिङ्गेन लक्षणेन गूढः छन्नः अयं कृष्णनाभापुराणपुरुषः यथासुब्रजभूमिषु विक्रीडया क्रीडे
 च्छपाभंचतिगच्छति पादाभ्यामिति शेषः गाश्चारयन् गिरावंचति च ताम्रजम्बुवः सगिरिश्रपुण्याः पावनाः बत आश्रयार्थे स्थितिः किं विशिष्टः वने विद्यमानानि विचित्राणि नानावर्णानि
 शाल्यानि पुष्पाणि यस्य स तथा गिरावमरैर्देवैरार्पितांघ्रिः ब्रजमुविअमरैरमलैः शुद्धांतः करणैर्गोपालैरचितश्चीचरणः १३ अमुष्येत्वरस्य पृष्ठावप्यसारमथनोत्थं जंगाररसमथनाहुत्पन्नं चेदं कृत्रिममिहाह
 अनन्यसिद्धमिति अन्यस्मादप्रकृतं जातं भवतीति अन्वेषामाविद्यमानं अनुसवं प्रतिक्षणं अभिनवं नूतनं ज्ञानमंतरेण दुष्प्रापं श्रियोयशसश्चैकातधामनि यतः स्थानरूपं द्रव्याश्रयलक्षणगुणं
 न संप्राप्य शिष्टाज्ञः सभ्यदोषाननुस्मरन् ॥ अनुवन्विबुधब्रह्मो नरः कलिबषमश्रुते १० वलगतः शत्रुमभितः कृष्णस्य वदनां बुजम् ॥ वीक्ष्यतां श्रमपर्याप्तं
 पद्मकोशमिवांबुभिः ११ किं पश्यतरामस्य मुखमाताम्रलोचनम् ॥ मुष्टिकं प्रति सामर्षहासं संरेभं शोभनम् १२ पुण्याबत ब्रजमुवोयदयं वृत्तिगमूढः पुरा
 णपुरुषो वनचित्रमाल्यः ॥ गाश्चारयन् सह बलः कृष्णयं श्वेषु विक्रीडयाऽचति गिरावमरार्चितांघ्रिः १३ गोप्यस्तपः किमचरन् यदमुष्यरूपं लावण्यसार
 मथनोत्थमनन्यसिद्धम् ॥ दृग्भिः पिबंत्यनुसवाभिनवं दुरापमेकांतधामयशसः श्रिय ईश्वरस्य १४ यादोहनेऽवहनने मथनोपजल्पप्रेक्षेत् सनाभं रुदितो
 क्षणमज्जनादौ ॥ गायंति चैनमनुरक्तधियोऽश्रुकंठ्यः पुण्याब्रजस्त्रिय उरुक्रमचित्तयामाः १५ प्रातर्व्रजाद्व्रजतजाविशतश्च सायं गोभिः समं कृण्वतोऽस्य
 निशम्य वेणुम् ॥ निर्गत्य तूर्णमबलाः पथिभूरिपुण्याः पश्यंति सस्मितमुखं सदा वलोकम् १६ एवं प्रभाषमाणा सुस्त्रीषु योगेश्वरो हरिः ॥ शङ्खं हंतुं मनश्चक्रे
 भगवान्भरतर्षभ १७ तैस्तैर्नियुद्धविधिभिर्विविधैरच्युतेतरौ ॥ युयुधातेतथान्योन्यंतथैव बलमुष्टिकौ १८ भवगद्गात्रनिष्पातैर्वज्रनिष्पेषनिष्ठुरैः ॥ चाणू
 रो मज्जमानां गोमुहूर्त्तानि मवापह १९ सश्येन वेग उत्पत्य मुष्टीकृत्य कराबुधौ ॥ भगवंतं वासुदेवं कुद्वो वक्षस्य ताडयत् २० नाचलत्तप्रहारेण सजाह तड
 वद्विपः ॥ बाह्वोर्निगृह्य चाणूरं बहुशोभायमन्हरिः २१ भूपृष्ठे पथियामास तरमाक्षीणजीवितम् ॥ विस्मस्ताकल्पकेशस्रार्गिद्रध्वज इवापतत् २२ तथैव
 मुष्टिकः पूर्वस्वपृष्ठाभिहतेन वै ॥ बलमद्रेण बलिना तलेनाभिहतो भृशम् २३ प्रवेपितः सरुधिरमुद्रमन्मुखतोऽर्दितः ॥ व्यसुः पपातो व्युपस्थेवा ताह
 त इवाग्निपः २४ ततः कूटमनुप्राप्तं रामः प्रहरतांवरः ॥ अवधीलीलयाराजसावज्ञं वाममुष्टिना २५

तथाः दृग्भिः पिबंति तां गोप्यः किं तपः अचरन् चकुरित्यन्वयः १४ यागोऽप्यो गोदोहनादवेनं कृष्णगायंति तां गोकुलस्त्रियः पुण्या इत्यन्वयः अवहनने व्रीहिताडनकाले दधिप्रमथनवेलाया उपजल्पमिधः
 संभाषणसमये उपलप्य इति केचित्पठन्ति गोमयादिना स्थललेपनकाले प्रेक्षेत् सने दोलाचलनकाले अमरुदिते बालरोदनकाले उक्षणे प्रांगणसेचनसमये मज्जने स्नानकाले मार्जने इति केचित् आदिशब्देन
 स्खलनपतनादिकं पृष्ठते उरुक्रमचित्तयामः कालविशेषोपासांतास्तथा उरुक्रमश्चैनमवतोयावोपासात्तास्तिवा १५ वेणुरवनिशम्य ब्रजानि गिर्यपथि स्थित्वा १६ १७ इतराणां २८ गन्तव्यं प्राण
 संवेदकेशम् १९ २० २१ २२ २३ व्युपस्थे भूमिपृष्ठे २३ सावज्ञं आयासम् २५

२६ २७ संसृज्यसंगम्य वरुंगंतौ नृत्यंतौ तौ वीक्ष्य नूतनूपुरौस्तुतुलाकोटी नूतनूपुरावित्तिकेचित् तुलाकोटिस्तुनूपुरइति २८ २९ ३० निःसारयतनिर्गमयत ३१ ३२ लघिन्नापन्नित्वा लघनेन अग्न्य
यभ्यो गवित्प्रधानरूपेभ्य इत्यर्थः ३३ मनस्वीधीरः ३४ दुर्विषहेच उग्रचेतेजसीवलाचिषीयस्पसतयेति ३५ उत्तुंगमचादवपतनादंगभंगः कथं नाभूतत्राह विश्वाश्रयइति विश्वमाश्रयोपस्पेतिविग्रहेऽक
चोच्चानिस्तारइत्यत उक्तं आत्मसंज्ञइति अपराधीनत्वात् ३६ ३७ ३८ सकंतः चीर्णपुष्पफलादानार्थं कंसेस्थितो वायुः संसारावस्थायां तदुद्विग्नमुद्रयाभीतमुद्रया अन्यत्रमरणादुद्विग्नमुद्रया तमोश्वरभ्या
यन्नित्यदाप्यनादौ पुनः दैत्यस्य मृत्युसमये मेचेऽग्रतः स्थितं यदक्षुत्तं अविनाशिनित्यं चक्रं सुदर्शनं आयुधं यस्य स तथा ददर्श हरेरूपमाप आविष्टइत्यर्थः अन्यस्त्वक्षुत्तं चक्रं छत्रैवायुधं यस्यास्त्वमोदेवतायास्तच्च

तथैव हि शलः कृष्णपदापहतशीर्षकः ॥ द्विधा विदीर्णस्तोशलः कउभावपि निपेततुः २६ चापूरेमुष्टिकेकूटे तोशलेशलकेहते ॥ शेषाः प्रदुद्रुर्मलाः सर्वे
प्राणपरीप्सवः २७ गोपान्वयस्यानाकृष्यतैः संसृज्यविजहंतुः ॥ वाद्यमानेषु तूर्येषु वरुंगंतौ नूतनूपुरौ २८ जनाः प्रजहृषुः सर्वे कर्मणारामकृष्णयोः ॥ ऋ
तेकंसं विप्रमुख्याः साधवः साधुसाध्विति २९ हतेषु मल्लवर्षेषु विदुतेषु चमोजराद् ॥ न्यवारयत्स्वतूर्याणि वाक्यं चेदमुवाच ह ३० निःसारयतदुवृत्तौ वै सुदेवा
त्मजौ पुराद् ॥ धनं हरत गोपानां नंदं बन्नीतदुर्मतिम् ३१ वसुदेवस्तु दुर्मधाहन्यतामाश्वसत्तमः ॥ उग्रसेनः पिता चापि सानुगः परपक्षगः ३२ एवं वित्त्य
माने वै कंसे प्रकुपितोऽव्ययः ॥ लघिन्नोत्पत्यतरसामं च मुत्तुंगमारुहद् ३३ तमापतंतमालोक्य मृत्युमात्मन आसनाद् ॥ मनस्वी सहसोत्थाय जगृहे सोऽसि
चर्मणी ३४ तं सङ्गपाणिं विचरंतमाशुश्येन यथा दक्षिणसंन्यमं बरे ॥ समग्रहीद्विषहो ग्रेते जायथो रगं ताक्ष्यं सुतः प्रसह्य ३५ निगृह्य केशेषु च लत्किरीटं नि
पात्य रंगोपरितुंगमं चाव ॥ तस्योपरिष्ठात्स्वयमज्जनाभः पपात विश्वाश्रय आत्मतंत्रः ३६ कंसोपि कृष्णेन जगन्नयैकनिवासभूतेन निपात्य सोऽयः ॥ तेनात्म
ते त्रेण च पीडितोऽसुंत त्याज राजान्निमिषांतरेण ३७ कंसं परेतं विचकर्ष भूमौ हरिर्यथैभं जगतो विपश्यतः ॥ हाहेति शब्दः सुमहांस्तदाऽभूदुदीरितः सर्वजनैर्नरै
र्ब्र ३८ सनित्यदो द्विग्राधिया तमीश्वरं पिबन्न दन्वा विचरन् स्वपन्नश्च सन् ॥ ददर्श चक्रायुधमक्षुत्तं यत देवरूपं दुरवापमाप ३९ तस्यानुजाभ्रातरोऽष्टौ कं न्यग्राध
कादयः ॥ अभ्यधावन्नतिक्रुद्धा भ्रातृनिर्वेशकारिणः ४० तथातिरभसांस्तांस्तु संयत्ता नरोहिणी सुतः ॥ अहन्नपरिवमुद्यम्य पशूनि वमृगाधिपः ४१
नेदुर्दुदुभयो व्योम्नि ब्रह्मेशाद्या विभूतयः ॥ पुष्पैः किरंतस्तं प्रीताः शशं सुनं वृत्तुः स्त्रियः ४२ तेषां स्त्रियो महाराज सुहृन्मरणदुःखिताः ॥ तत्राभीयुर्विनिघ्नंत्यः
स्वशीर्षाण्यश्रुलोचनाः ४३ शयानान्वीरशय्यायां पतीनाल्लिङ्ग्य शोचतीः ॥ विलेपुः सुस्वरं नार्यो विस्मजंत्यो मुहुः शुचः ४४

क्रायुधमन्यथाज्ञानसाध्यं यददर्शितदेवतयोदेवतायाः रूपं नित्यदुःखलक्षणं आप दुरावापमित्युभयत्र समं चक्रं तैन्पेजलावर्तैरथागैचक्राष्टयोः संचारे मंढले नृच्छेद्यभेदार्थं देवयोरिति च ३९ ४०
भ्रातृनिर्वेशो निष्कृतिरा नृप्यंतकारिणः सिंहव्याघ्रौ मृगाधिपाविति च ४१ विभूतयः हरिर्विशेषसन्निधानपात्राणि ४२ ४३ वीरशय्यायां रणभूमौ विलेपुः विमलापचक्रुः विलज्जंत्यः ददंत्यः
स्यागोविद्धापित्तदानमुत्सर्जनविसर्जने इति हलायुधः ४४

करुणयानाथंतेप्रायेतेइतिकरुणानाथास्तेषुवत्सलस्त्रिगतेतवविद्यमानाः येगुरासनाथास्तेवयमितिवा ४६ ४६ ४७ प्रभवउत्पादकः अप्ययःसंहारहेतुः प्रभवाप्ययौहिभूतानामितिश्रु
तिः यथासुखंभवतितथानैवतेनवर्धते ४८ संस्थांमृतसंस्कारं ४९ ५० सस्वजातेआलिंगनंकुर्वति । कितुवद्वांजलीतस्थतुरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजय
ध्वजकृतटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ गुरारेर्भगवतोबंधनशक्तेःप्रकारःप्रतिपाद्यतेस्मिन्नध्याये तत्रशुक्रःकंसवधानंतरश्रीकृष्णेनोक्तप्रकारेतिराज्ञोमानसप्रश्रपारिहरति पितराविति उ
पलब्धःसम्यग्ज्ञातोऽर्थःवस्तुनित्याप्रतिहतंभगवत्स्वरूपंअस्मत्पुत्रोनेति याभ्यांतीतथाविधौज्ञात्वा माभूज्जातमत्स्वरूपौमाभूतामितिनिष्पन्न निजामायाबंधकशक्तितवानविस्तृतवान् १ प्रीणयन्प्री
तिमुत्पादयन् प्रश्रपेप्रकृष्टसेवायांअवनतोमग्नः १ अस्मन्निमित्तंनित्योत्कठितयोर्युवयोःपुत्राभ्यामावाभ्यांबाल्यपौगंडकैशोरावयोवस्थापित्रोरानंदहेतवोनागमन् गुप्तापुरतोबाल्याद्युचितालीलान
प्राप्ताइत्यर्थः १ अमाप्तौनिश्चितमाह नेति दैवहतयोर्भाग्यहीनयोःनौआवयोःभवत्समीपेवासोनलब्धइतिपश्चात् येबालास्तेपित्रोर्द्वेहेरिधतायांमुदावदतेसापिनलब्धेत्यन्वयः विंदतेइतिछांदसः अ

हानाथप्रियधर्मज्ञकरुणानाथवत्सल ॥ त्वयाहतेननिहतावयंतेसगृहप्रजाः ४५ त्वयाविरहितापत्यापुरीयंभरतर्षभ ॥ नशोभतेवयमिव
निवृत्तोत्सवमंगला ४६ अनागसांत्वंभूतानांकृतवान्द्रोहमुल्बणम् ॥ तेनेमांभोदशानीताभूतधुक्कालभेतशम् ४७ सर्वेषामिहभूतानामेषहिप्रभवाप्ययः ॥
गोप्ताचतमवज्ञायनतथामुखमेधते ४८ श्रीशुकउवाच ॥ राजयोषितआश्वास्यभगवान्लोकभावनः ॥ यामाहुर्लौकिकींसंस्थांहतानांसमकारयत् ४९
मातरंपितरंचैवमोक्षयित्वाथबंधनात् ॥ रामकृष्णौवदंतातेशिरसांस्मृशयपादयोः ५० देवकीवसुदेवश्चविज्ञायजगदीश्वरौ ॥ कृतसंबंदनौपुत्रौसस्वजाते
नशंकितौ ५१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेपूर्वार्धेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ पितरावुपलब्धार्थौविदित्वापुरुषोत्तमः ॥
माधूदितिनिजांमायांततानजनमोहिनीम् १ उवाचपितरावेत्यसाग्रजःसात्वतर्षभः ॥ प्रश्रयावनतःप्रीणन्नंबतातेतिसादरम् २ नास्मत्तोयुवयोस्तातनि
त्योत्कंठितयोरपि ॥ बाल्यपौगंडकैशोराःपुत्राभ्यामगमन्काचिव ३ नलब्धोदैवहतयोर्वासोनौभवदंतिके ॥ येबालाःपितृगेहस्थाविंदतेलालितानुदम् ४
सर्वार्थसंबोदेहोजनितःपोषितःपुनः ॥ नतयोर्यातिनिर्वेशंपित्रोर्मर्त्यःशतायुषा ५ यस्तयोर्यात्मजःकल्पआत्मनाचयनेनच ॥ वृत्तिनदद्यात्तंप्रत्यस्वमां
संखादयंतिति ६ मातरंपितरंवृद्धंभार्यासांर्ध्वीमुतंशिशुम् ॥ गुरुंविप्रंपन्नंचकल्पोऽबिभ्रच्छ्रमन्मृतः ७

भयं प्रतिष्ठां विंदत इति श्रुतिः ४ सर्वेषामर्थानां मोक्षादिपुरुषार्थानां संभव उत्पत्तिर्यस्मात्सर्वार्थसंबोदेहोयाभ्यांजनितः पुनः पोषितश्च तयोः पित्रोः शतायुषावर्षसहस्रेषां निर्वेशं निष्कृतिनयातिमर्त्यः अल्पा
युः ५ अल्पायुश्चेत्कथं निष्करोतीत्यतोपावदायुः पितृपारिचर्याकार्या अन्यथा ६ नर्त्यः स्यादिति वाक्ते यस्तयोरिति यस्तयोः पित्रोः आत्मनः प्रपितपुरुषमंतरेण स्वयमेव धनेनालंबुद्विजनकेन च द्रव्येण च व
त्तिजीवनं न दद्यात् तं प्रत्ययमलोके स्वमांसं खादयति यमग्रदा इति शेषः आत्मज औ र तोपिनिर्वनश्चैत्किं कर्तव्यं दित्यत आह कल्प इति देहेन धनेन च कर्तुं समर्थ इत्यर्थः हिलात्र वृद्धौ च माता पितराविति स्मृति
प्रमाणयति ६ सूचितं स्मृतिमर्थतः अतः कयति मातरामिति मातरं सर्वां वस्थां मानयोग्यां पितरं वृद्धं जराग्रस्त भार्यां मरणयोग्यामपि सांर्ध्वीं अक्षतव्रतां सुतं शिशुं स्वजीवनं प्रवृत्तावसमर्थं गुरुं ज्ञानोपदे
ष्टारं विभज्जानपूर्वंपन्नं च शरागतं च एतान विभ्रद्वरपमकुर्वन्संभ्रसन्नधिजीवन्नपि मृतः मृतकल्प इत्यर्थः कंचन वृद्धं कंच सांर्ध्वीं कंच नाशिं सुपेक्षायाः शयनं कंच न विप्रमिति पृथग्वान्वेतव्यमिति ७

नन्वेवमस्तु प्रकृतो किमिति तत्राह तत्राविति यत एव शास्त्रार्थस्तस्मात्कंसात्कसिंहसायामिति धातोः सर्वहिंसाधिकरणत्वेन तत्राज्जोभोजपतेर्नित्यमहोरात्रमुद्विग्नचित्तयोः अतएव बाधनर्चतो परिचर्याम कुर्वतोः अकल्पयोः शक्तिसामग्रीहीनयोः नौभावयोः एते इतः पूर्वैर्दिवसाः मोघं व्यतिक्रान्ता इत्यन्वयः ८ एतदेव विशिनष्टि तत्संतुमिति दुर्हदोः दुः सयुक्तमनसोः दुरज्जोभनदुःखयोरिति यादवः ९ वि श्वात्मनः सर्वातपोमिणः १० ११ १२ स्वाः प्रजाः अस्मान् जज्ञुः आज्ञुं यद्वा प्रजास्वासुकांश्चिदस्मानिति ययातिशापात्तृपासनेयदुभिर्नासितव्यं न स्यात्तव्यमिति शेषः १३ शंका त्यागे कैमुत्येन निमित्तमाह मपीति उपासीने सेवमाने सति १४ विश्वं सर्वं सृजति ददातीति विश्वसृक् दिग्भ्य आनीप १५ १६ सिद्धा इति लोपमा मुक्ता इव कृष्णरामाभ्यां गतज्वराः नष्टसंतापाः क्रुष्णरामेण र

तत्रावकल्पयोः कंसा न्नित्यमुद्विग्नचेतसोः ॥ मोघमेते व्यतिक्रान्तादि वसावामनर्चतोः ८ तत्संतुमर्हथस्तातमातनौ परतंत्रयोः ॥ अकुर्वतो वांशुश्रूषां क्लिष्टयो दुर्हदोर्भृशम् ९ इति मायामनुष्यस्य हरेर्विश्वात्मनो गिरा ॥ मोहितावंकमारोप्य परिष्वज्यापतुमुदम् १० सिंचंतावश्रुधाराभिः स्नेहपाशेन संवृतौ ॥ न किंचिदूचतूराजन्वापकंठौ विमोहितौ ११ एवमाश्वास्य पितरौ भगवान् देवकीसुतः ॥ मातामहंतूयसे नंयदूनाम करोन्नृपम् १२ आह चास्मान् महाराज प्रजा स्वान्नमुमर्हसि ॥ ययातिशापाद्यदुभिर्नासितव्यं नृपासने १३ मयि भृत्य उपासीने भवतो विबुधादयः ॥ बलिहरं त्यवनताः किमु तान्येन राधिपाः १४ सर्वान् स्वजातिसंबंधान् दिग्भ्यः कंसभयाद्रतान् ॥ यदुवृष्ण्यं धकमधुदाशार्हकुगुर्हकान् १५ सभाजितान् समाश्वास्य विदेशावासकार्शितान् ॥ न्यवासयत्स्व मेहेषु वितैः संतर्प्य विश्वसृक् १६ कृष्णसंकर्षणमुजैर्गुप्तालब्धमनोरथाः ॥ गृहेषु रेमिरे सिद्धाः कृष्णराम गतज्वराः १७ वीक्षंतोऽहरहः प्रीता मुकुंदवदनौ बुजम् ॥ नित्यप्रमुदितं श्रीमत्सदयस्मितवीक्षणम् १८ तत्र प्रवयसोऽप्यासन् युवानोऽतिबलौ जसः ॥ पिबंतोऽभैर्मुकुंदस्य मुखां बुजमुधां मुहुः १९ अथ नंदं समासाद्य भगवान् देवकीसुतः ॥ संकर्षणश्च राजेंद्र परिष्वज्येदमूचतुः २० पितर्युवाभ्यां स्निग्धाभ्यां पोषितौ लालितौ भृशम् ॥ पित्रोरप्यधिकाप्रीतिरात्मजेष्वात्मनो पिहि २१ सपितासाच जननीयौ पुष्णीतांस्वपुत्रवत् ॥ शिशून् बध्नुमिह रुस्तृणान् कल्पैः पोषरक्षणे २२ यातयूयं व्रजं तात वयं च स्नेहदुःखितान् ॥ ज्ञातीन्निद्रंष्टु मेघ्यामो विधाय सुहृदां सुखम् २३ एवं सांत्वय भगवान् नंदं सव्रजमच्युतः ॥ वासोऽलंकारकुप्याग्रैरर्हयामास सादरम् २४ इत्युक्तस्तौ परिष्वज्य नंदः प्र णयविह्वलः ॥ पूरयन्नश्रुभिर्नैत्रैः सह गोपैर्ब्रजं ययौ २५ अथ शूरसुतरो जन्पुत्रयोः समकारयत् ॥ पुरोधसा ब्राह्मणैश्च यथावद्विजसंस्कृतिम् २६ तेभ्योऽदाह क्षिणां गावोरुक्ममालाः स्वलंकृताः ॥ स्वलंकृतेभ्यः संपूज्य सवत्साः क्षौममालिनीः २७

मणेन रत्याह १७ १८ तत्रमथुरायां प्रवयसो वृद्धाभापयुवीनः आसन् तत्र किमौषधमिति तत्राह पिबंत इति १९ २० आत्मनः स्वस्मादपि २१ पुष्णीतां अपुष्णाताम् पोषणमकुर्वताम् पोषरक्षणे पोषण रक्षणयोः २२ वयं नोऽस्माकं ज्ञातीन् स्नेहान् निमित्तेन दुःखितान् युष्मान् द्रष्टुमेषामोऽधुना व्रजं यात इदानीमागतुं कार्यमस्ति तत्संसाध्यमिति याह विधायेति २३ सात्वय्यसात्वापित्वा सव्रजं संगोपम् वासोभिरलंकृतैश्च कुप्याग्रैः रजतहेमादिव्यतिरिक्तद्रव्यश्रेष्ठैश्च अकूप्यं रूप्यहेमादिकूप्यमन्यदनादिकमिति हलायुधः २४ २५ द्विजसंस्कृतिं ब्राह्मणसंस्कारउपनयनलक्षणम् २६ गात्रांगाः रुक्मं सु वर्णं क्षौमाणि पुष्पमालाश्चासां संतीति क्षौममालिनीः २७

याः कृष्णामयोः जन्मनक्षत्रेन सादृशाः संकल्पितास्ताश्चाददात् पाः कसेनाधर्मेण हृतास्ता अपि २८ द्विजत्वमुपनीतस्वंपाप्य लब्धसंस्कारो लब्धदं हशुद्धी गायत्रं व्रतं गायत्री जपानियमं ब्रह्मचर्यं वा २९ प्रभवौ मूलकारणे नान्येत्येकपदं नमना कशब्दवत् अन्यस्य सिद्धं न भवतीति नान्यसिद्धं औत्पत्तिकम् अतएवामलं ज्ञानं तन्नेरेहितैः मनुष्येष्टाभिः प्रादप्यंतौ ३० यस्मादयत्नस्मात्कार्यं का उपपन्नो जगतम् ३१ यथा तदुपासाद्यसमित्याणी उपेतोऽस्मिन् प्रापतुः भक्त्या देवमिवैरूपेण नयस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तेषां गुराविति श्रुतिसूचयति ३२ अंगैः शिक्षादिभिः उपनिषद्भिः वेदांस्तदुपयो

याः कृष्णरामजन्मक्षेमनोदतामहामतिः ॥ ताश्चाददादनुस्मृत्यं कसेनाधर्मतो हताः २८ ततश्च लब्धसंस्कारौ द्विजत्वंप्राप्य सुव्रतौ ॥ गर्गाद्यदकुलाचार्या द्वायत्रं व्रतमास्थितौ २९ प्रभवौ सर्वविद्यानां सर्वज्ञौ जगदीश्वरौ ॥ नान्यसिद्धामलं ज्ञानं गृहमानौ नरेहितैः ३० अयोगुरुकुले वासमिच्छंतावुपजग्मतुः ॥ काश्यसां दीपनिर्नामजवंति पुरवासिनम् ३१ यथोपासाद्य तौ दातौ गुरौ वृत्तिमनिदिताम् ॥ ग्राहयंतावुपेतौ स्मभक्त्या देवमिवाहतौ ३२ तयोर्द्विज वरस्तुष्टः शुद्धमावानुवृत्तिभिः ॥ प्रोवाच वेदानसिखलान्सांगोपनिषदोगुरुः ३३ सरहस्यं धनुर्वेदधर्मन्यायपथास्तथा ॥ तथा चान्वीक्षीक्षी विद्यां राजनीतिं च षड्विधाम् ३४ सर्वतदमरश्रेष्ठौ सर्वविद्याप्रवर्तकौ ॥ सकृन्निगदमात्रेण तौ संजग्रहतुष्टप ३५ अहोरात्रैश्चतुःषष्ट्या संयातौ तावतीः कलाः ॥ ततश्च कृतविद्यौ तौ कृतास्त्रौ रामकेशवौ ॥ गुरुदक्षिणया चार्पणं छंदयामासतुष्टप ३६ द्विजस्तयोस्तं महिमानमद्भुतं संलक्ष्य राजन्नतिमानुषीमिति ॥ समं यत्पत्न्यासमहार्णवे मृतं बालं प्रभासे वरयां बभूवह ३७ तथेत्थयारुह्य महारथैर्यं प्रभासमासाद्य दुरंतविक्रमौ ॥ वेलां मुपव्रज्य निषीदतुः क्षणां संधुर्विदित्वा र्हणमाहरत्तयोः ३८ तमाह भगवानाशुगुरुपुत्रः प्रदीयताम् ॥ यो साविहृत्स्वयाग्रस्तो बालको महतोर्मिणा ३९ तमाह वरुणे देवो विनयावनतः स्थितः ॥ नचाहार्णवे देवदेवैः त्यः पंचजनोऽहरत् ४० अंतर्जलचरः कृष्णशंखरूपधरोऽसुरः ॥ जलमाविश्य तंहत्वा गृह्यतामित्युवाच सः ४१ ततस्तौ जलमाविश्य हत्वा अंतर्जलवासिनम् ॥ विदार्य जठरं तस्य नापश्यदुदरेऽर्भकम् ४२ तदंगप्रभवं शंसमादाय रथमागमत् ॥ ततः संयमनीनामयमस्य दयितां पुरीम् ॥ गत्वा जनार्दनः शंखं प्रदध्मौ सहलायुधः ४३ शंसनिर्हृदमाकर्ण्य प्रजासंयमनो यमः ॥ तयोः सपर्यामहर्तौ चक्रे भक्त्युपबृंहितः ४४ उवाचावनतः कृष्णं सर्वभूताशयालयम् ॥ लीलामनुष्य हेविणो युवयोः करवामकिम् ॥ इत्युक्तेन देवेशो देवकीनंदनोऽब्रवीत् ४५

गिरीरहस्यज्ञानवीसादितान् ३३ सरहस्यं प्रयोगोपसंहारसहितं धर्मपथः वर्णाश्रमधर्मलक्षणः पूर्वमीमांसा लक्षणो वा न्यायपथात् ब्रह्मतर्कादितर्कशास्त्र उल्लेखः आन्वीक्षीक्षीमीमांसा शास्त्रं वेदेति ह्यासाद्यर्थनिर्णायकं संधिचविग्रहं चैव यानमासनमेव च द्वेधीभावं संप्रत्यक्षं बुद्धान्कवयो विदुरिति षड्विधाम् ३४ सकृन्निगदमात्रेण एकवारं पाठमात्रेण ३५ चतुःषष्ट्या संलक्ष्य पांसंख्यां तैरहोरात्रैः कालावय वैस्तावतीः तावत्संख्याः कलाः चतुःषष्टिः कलाविद्या इत्यर्थः संयातौ सम्पत्कृपासौ छंदयामासतुः मार्पयामासतुः ३६ महार्णवे मरुते तीर्थे ३७ वेलां तीरसीमारुह्य ३८ यो सौ गुरुपुत्रः त्वया बहोर्मिणाग्रस्तः स प्रदीयतामित्यन्वयः ३९ तं कृष्णं ४० शंखमत्स्यरूपधरः ४१ ४२ ४३ ४४ सर्वभूतानामाज्ञापोहदयस्थानमालयोपस्य स तथा तम् ४५

४६ ४७ ४८ गुरुनिष्क्रियानुरुक्तप्रतिक्रियायुष्मद्विधानांपुंसांगुरोः कोनुकामानामभ्येकामोवशिष्यते सर्वोपिकामसिद्धोभवतीत्यर्थः ४९ ५० सौम्यपश्यत्यः ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ भयवन्मनोवशीकरणार्थमकिरेव प्रधानसाधनमिति दर्शयितुं हरेर्गोपीष्वनुकंपित्वं निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्र कृष्ण उद्धवंगोकुलं मम धितुं वक्ति वृष्णीनामिति १ य एवं विधगुणोपेत उद्धवस्तमाह कचिद्रहसि २ मद्रियोगेन मम विरहेण पथाधिस्तं प्रसंदे शैर्भेदीयाज्ञावचनैः ३ अहमेव प्राणोजीवनं यासां तास्तथा त्यक्तदैहिकाः दूरीकृतदहधर्माः दयित इष्टस्पदा तारं प्रेष्ठं स्वशरीरादेरपि प्रियतमं आत्मानं संततानुगत रूपं ४ स्वस्वभक्तवात्सल्यकथयति य इति धेये जनामदर्थे भानि मित्तीकृत्य त्यक्तलोकधर्माः लोकोदेहस्तद्धर्माः अशनवसनानुलेपनादिलक्षणास्त्यक्ता ये स्वेतया यद्वा त्यक्ताः स्वर्गादिलोकविषयाः धर्माः यागादिसुकृतलक्षणाः मदर्थं भक्तिमित्ते निवृत्तौ वर्तमाना ये ते यद्वा मासु दिश्य त्यक्ता दत्ता लोकधर्माः

श्रीभगवानुवाच ॥ गुरुपुत्रमिहानीतं निजकर्मनिबंधनम् ॥ आनयस्व महाराज मच्छासनपरस्कृतः ४६ तथेति तेनोपनीतं गुरुपुत्रं यदूतमौ ॥ दत्त्वास्व गुरुवे भूयो वृष्णीष्वेतितमूचतुः ४७ ततः प्रीतमनाराजं निदं वचनमब्रवीत् ॥ सां दीपनिर्महाभागो रामकृष्णवर्दिमौ ४८ सम्यक्संपादितावत्सौभव्यां गुरुनिष्क्रिया ॥ कोनुयुष्मद्विधगुरोः कामानामवशिष्यते ॥ गच्छतं स्वगृहं वीरौ कीर्तिर्वा मस्तु पावनी ४९ गुरुणैव मनुज्ञातौ रथेनानिलरंहसा ॥ आयातौ स्वपुंरंतातर्जन्यनिनदेन वै ५० समनंदं प्रजाः सर्वा दृष्ट्वा रामजनादर्नौ ॥ अपश्यंत्यो बह्वहानिनष्टलब्धधना इव ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृष्णीनां प्रवरो मंत्री कृष्णस्य दयितः सखा ॥ शिष्यो बृहस्पतेः साक्षादुद्धवो बुद्धिसत्तमः १ तमाह भगवान्प्रेष्ठभक्तमेकांतिनं कचिद् ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रपन्नार्तिहरो हरिः २ गच्छोद्धवव्रजं सौम्यपित्रोर्नः प्रीतिमावह ॥ गोपीनां मद्रियोगाधिं प्रसंदं शैर्विमोचय ३ तामन्मनस्का मत्प्राणामदर्थं त्यक्तदैहिकाः ॥ मामेव दयितं प्रेष्ठमात्मानं मनसा गताः ४ ये त्यक्तलोकधर्माश्च मदर्थं तान् विभम्यर्हम् ॥ मयिताः प्रेयसां प्रेष्ठे दूरस्थे गोकुलस्त्रियः ५ स्मरंत्यं गविमुह्यंति विरहौकंठच विह्वलाः ॥ धारयंत्यति कृच्छ्रेण प्रायः प्राणान् कथंचन ६ प्रत्यागमनसंदे शैर्वक्तव्या मेमदात्मिकाः ॥ इत्युक्त उद्धवो राजसंदेशान् भर्तुरादृतः ७ आदाय रथमारुह्य प्रययौ नंदगोकुलम् ॥ प्राप्तो नंदव्रजं श्रीमान्निम्लोचातिविभावसौ ८ छत्रयानः प्रविशतां पशूनां खुररेणुभिः ॥ वासितार्थेनियुध्य द्विर्नादितं शुष्मिभिरवृषैः ९ धावंतीभिश्च वासाभिरुधोभारेण वत्सकान् ॥ इतस्ततो ववृधद्विर्गोभिर्वत्सैश्च गुंफितम् १० गोदोहशब्दाभिरववेणूनां निःस्वनेन च ॥ गार्यतीभिश्च कर्माणि शुभानि बलकृष्णयोः ११

जनविषयाः नमनाद्याचारयेस्ते अहं तान् विभेदितेभ्यो भीवोस्मि विभार्मिरक्षितास्मि मत्सायुज्यमावहंतीति भक्तवश्यतादर्शयति विभार्मिवा ५ विरहेणोत्पन्नमौत्सुक्यं च उक्तं ठारागित्वेन विह्वलाः ६ प्रत्यागमनसंदेशैः आगमिष्यति युष्मत्प्रेष्ठः कृष्ण इत्यादिवाक्यैः मयि आत्मा मतिर्मनसाक्तिः मतिर्बुद्धिर्यासां तास्वयामत्स्वभावावा ७ विभावसौ सूर्ये निम्लोचति अस्तं गच्छति सति सूर्यवह्नीविभाव इति दिवाकर इति केचित् ८ यानं रथः वासितार्थे संभोगार्थं वृषकाभिनीवासितावाशुष्मस्येमादृढं बलमेवाम् स्तीति शुष्मिणः तैः ९ ऊधोभारेण युक्ताभिः वासाभिर्वत्सलोलुपाभिर्गोभिश्च वत्सैश्च गुंफितं नादितं गवां योनिनदोगुंफितयादवः इतस्ततो ववृधद्विर्गोपैश्च सुविराजितमिति पाठः २५ ववृधाद्रेरुत्पत्ता द्विः नृत्पद्विर्वा इतस्ततो विलंघद्विरीरितिकेचित्पठंति विलंघनं कुर्वद्भिः १० ११

54

वि० अ०

88

1

१ नारायणशब्दार्थभूतइतिकचित्पाठः ।

धनेफलमिति च यद्यप्यनविष्णुस्तर्हि गोवर्धनोद्धरणदिकर्मनकुपात् मानववल्गासाध्यत्वादित्यादि हि शब्दोक्ति अजामेकालोहितशुक्लकृष्णा प्रधानादिद्विमुत्पन्नामित्यादिना प्रकृतेर्बाज्योनेत्वप्रतीतेः कथमे-
तयोर्बुध्यत इति तत्राह इमाविति यस्त्वेव पुरुषः प्रकृतिरिति श्रुतेः प्रधानं प्रकृतिर्भूलकारणमित्यर्थः अनेन चिरं च स्वकारणस्ववाण्यपि चित्रयुक्तेत्याशयेनाह पुरुष इति प्रकृतिपुरुषश्चैव प्रविश्य पुरुषोत्तम इ-
त्यादेः सत्कारणत्ववाचोपि गतिरुक्ता भवतीति असंगस्य तत्प्रवेशः कथमित्यत उक्तं पुराण इति पुरमणातिप्रामोतीति तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेरसंगस्य प्रवेशोपुज्यत इत्यर्थः यद्वा बीजयोनिस्त्वेतुमाह
प्रधानमिति प्रधानत्वात् सर्वस्मादुत्तमत्वात् एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः उत्तमत्वं कुत इत्यत्राह पुरुष इति पुरातनपुरुषत्वात् अन्येषामवर्गीनपुरुषत्वादित्यर्थः केवलमवतारप्रयोजनं कंसादेहननं नम-
वति किंतु स्वोपदिष्टज्ञानरक्षणं चेति भावेनाह अन्वीयेति इमौ पुराणौ पूर्णानंदौ कृष्णरामौ विलक्षणेषु विविधलक्षणेषु नानाविद्यव्यावर्तकधर्मेषु भूतेषु अन्वीय अवतीर्य विज्ञाय व्यासाचार्यनाम विशिष्टज्ञानमुत्पा-
द्यामुरजनप्रकृतिजनेन तन्नाशं विज्ञाय तद्धननेन तिरोहितज्ञानोपदेशेन च ज्ञानस्येशाते समर्थयेत्तरक्षत इत्यन्वयः ३२ जन्मादिकं श्रोतव्यं श्रीकृष्णस्यैव मोक्षहेतुत्वात् सत्येति भावेनाह यस्मिन्निति कर्माशयं

यस्मिन् जनः प्राणवियोगकालेक्षणं समावेश्य मनोविशुद्धम् ॥ निवृत्त्यर्कमाशयमाश्रुयातिपरांगतिं ब्रह्ममयोऽर्कवर्णः ३३ तस्मिन् भवंतावखिलात्मयोनौ
नारायणे कारणमर्त्यमूर्तौ ॥ भावं व्यधत्तां नितरां महात्मन् किं वा विशिष्टं युवयोस्तु कृतम् ३४ आगमिष्यत्यदीर्घेण कालेन व्रजमच्युतः ॥ प्रियं विधास्यते पि-
त्रोर्मगवान्सात्वतांपतिः ३५ हत्वा कंसं रंगमध्ये प्रतीपं सर्वसात्वताम् ॥ यदा हवः समागम्य कृष्णः सत्यं करोति तत् ३६ मासिद्येतां महाभागौ द्रक्ष्यथः कृष्ण-
मंतिके ॥ अंतर्हृदि सभूतानामास्ते ज्योतिरिवैधसि ३७ न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियो वा स्थमानिनः ॥ नोत्तमो नाधमो वापि समानस्य समोपि च ३८
न मातानपिता तस्य न भार्या न सुतादयः ॥ नात्मी यो न परश्चास्य न देहो जन्म कर्म वा ३९ लोके स्य जन्म कर्माणि सदसन्मिश्रयोनिषु ॥ क्रीडार्थं सोपि साधूनां
परित्राणाय कल्पते ४० सत्त्वं रजस्तम इति भजते निर्गुणो महान् ॥ क्रीडन्नीहोऽनुगुणैः सृजत्यवतिहंत्य जः ४१ युवयोरेव नैवायमात्मजो भगवान्हरिः ॥ सर्वे
षामात्मजो ह्यात्मा पिता माता स ईश्वरः ४२ दृष्टं श्रुतं भूतमवद्विष्य स्थास्तु चरिष्णुमहदल्पकंच ॥ विनाच्युता द्वस्तुतयान चान्यत्स एव सर्वपरमार्थरूपः ४३

रीरारंभकर्मसमूहं यस्मिन्मनोवानिष्टं विनियम्य विनाश्य ब्रह्ममयः ज्ञानप्रधान इत्यर्थः अर्कवत्स्फटिकवद्वर्णः प्रकाशो यस्य स तथा अतिस्वच्छ इत्यर्थः ३३ भावं भक्तिं यद्वा लीलादिकं वा यद्विषय-
भंतरेण किमपि नास्तीत्यर्थः व्यधत्तां व्यधत्तां कृतवंतावित्यर्थः महात्मन् महात्मनि चेतनोत्तमे इत्यर्थः ३४ ३५ प्रतीपं प्रति कूलम् ३६ अंतिके काले त्रेपां विना बालबुद्धिमतरेण कृष्णस्य दूरस्थः त्वं नास्ती-
त्याह अंतर्हृदि तिष्ठसि काले ज्योतिरग्निः ३७ प्रेष्ठानां हृदये वर्तते नान्येषामिति नियमो नास्तीति भावेनाह नहीति अमानिनः अहंममाभिमानरहितस्य योग्यतानुसारेण समानस्य समोपि चेति पाठः
३८ ३९ नन्वेवं विधस्य हरेः कथं जन्मादिकमुपपद्यत इति तत्राह लोक इति सदसन्मिश्रयोनिषु सुरनरतिर्यग्योनिषु ४० अनुगुणैस्तत्कर्तृभानुकूलैः सत्त्वादिभिः ४१ सम्यक्प्रणिहिते आत्मनि मनसि जाय-
ते प्रकाशत इत्यात्मज इत्यध्यात्मम् ४२ युवयोरेकैव त्वं संक्षिप्य वदामीत्याह दृष्टमिति भविष्यत्भूतमवद्वत्तमानं रथास्तुरथा रचरिष्णुजंगमं अच्युताद्विनाऽन्यत् ब्रह्मादिकं वस्तु तथा स्वातन्त्र्येणैवास्ति किं-
तु सर्वसंपन्नवर्धनीयमेव सकीदृशः परमार्थरूपः नित्याप्रतिहतस्वरूप इति बुध्यमान इति ४३

निरूप्यप्रज्ञाव्यासस्तूहद्वारिदेहस्यादिषुवास्तुदेवताःमार्जनालेपनाभ्रतादिभिः सभ्यगभ्यर्च्यभयंथनमयुः ४४ मयनरज्ज्वाविकर्षतः उल्लिखतःकरकंकणायासांताः यद्वाभयनरज्ज्वाऽवि
कर्षतः चलद्विनिर्गतबादिभिस्त्वर्षतिकपोलादीनिअरुणकुंकुमानिआननानियासांतथाअरुणानिकुंकुमानियेषुतानितथावा ४५ येनध्वनिनादिशामंगलाभ्यनेनादिगंतवासिनांजनानामशुभं
नश्यतीत्युच्यते ४६ शतकौभंशतकुंभेनसुवर्णेनविरचितम् ४७ ४८ प्रेतस्यमृतस्यभर्तुःकंसस्यनिष्कृतिमानृष्यमस्माभिःकरिष्यति अस्मद्वंदेनकर्तुमिच्छतिकिमित्यर्थः इतिवदंतीनांकृता
ह्लिकः अनुष्ठितमातःकालकियः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायाचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ गोपस्त्रीणाव्यामोहोक्तिर्भग्यापिश्रीकृष्णैर्कर्मात्कानिरूपयत्य
स्मिन्नध्याये तत्रगोपीनामुद्धवसंदर्शनात् दृष्टमनसांतत्त्वप्रभ्रकारंवल्लभाह तंवीक्ष्येति परिमृष्टकुंडल शानोल्लीढवत्चोतमानकर्णभरणम् १ अतीवप्रशस्ततमदर्शनमवलोकनंयस्यसतर्था अपेक्षइतिसा
मान्यप्रभ्रः कुतोदेशादागतइतिचविशेषप्रभ्रः अच्युतस्येवेषभूषणानियस्यसतथा वैष्णवलक्षणनेतरव्यावृत्तोऽसौकः वैष्णवेषुकिनामधेयइतिततोऽपिविशेषप्रभ्रइतिमिथानुब्रज्यसामान्यतोऽस्मत्प्रे

श्रीशुकउवाच ॥ एवंनिशासाब्रुवतोर्व्यतीतानंदस्यकृष्णानुचरस्यराजन् ॥ गोप्यःसमुत्थायनिरूप्यदीपान्वास्तून्समभ्यर्च्यदधीन्यमंथन् ४४ तादीप
दीप्तैर्मणिभिर्विरेज्ज्वलिविकर्षत्करकंकणाःस्त्रियः ॥ चलन्नितंबस्तनहारकुंडलत्विषत्कपोलारुणकुंकुमाननाः ४५ उद्रायतीनामरविंदलोचनंनृजंगनानां
दिवमस्पृशद्धनिः ॥ दध्नश्चनिर्भयनशब्दमिश्रितोनिरस्यतेयेनदिशामंगलम् ४६ भगवत्पुदितेसूयैर्ब्रजद्वारिव्रजौकसः ॥ दृष्टारयंशतकौभंकस्याय
मितिचाब्रुवन्४७अचूरजागतःकिंवायःकंसस्यार्थसाधकः ॥ येननीतोमधुपुरीकृष्णःकमललोचनः४८किसाधयिष्यत्यस्माभिर्भर्तुःप्रेतस्यनिष्कृतिम् ॥ इ
तिस्त्रीणांवदंतीनामुद्धवोऽगात्कृताह्लिकः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तंवीक्ष्य
कृष्णानुचरंनृजस्त्रियःप्रलंबवाहुंनवकंजलोचनम् ॥ पीतांबरपुष्करमालिनंलसन्सुखारविंदंपरिमृष्टकुंडलम् १ सुविस्मिताःकोयमतीवदर्शनःकुतश्चकश्चा
च्युतवेषभूषणः ॥ इतिस्मसर्वाःपरिववुस्तुकास्तमुत्तमश्लोकपदांबुजाश्रयम् २ तंप्रश्रयेणोपवनताःसुसत्कृतंसत्रीढहासेक्षणसूच्यतादिभिः ॥ रहस्यपृच्छ
न्परिविष्टमासनेविज्ञायसंदेशहरंरमापतेः ३ जानीमस्त्वांयदुपतेःपार्षदार्यमनुव्रतम् ॥ अत्रैहप्रेषितःपित्रोर्भवान्प्रियचिकीर्षया ४ अन्यथागोब्रजेतस्य
स्मरणीयंनचक्ष्महे ॥ स्नेहानुबंधोबंधूनामुनेरपिसुदुस्त्यजः ५ अन्येष्वर्थकृतामैत्रीयावदर्थविडंबना ॥ पुंभिःस्त्रीषुकृतायद्वत्सुमनस्स्ववषट्पदैः ६

इतिस्मृत्वातंपरिववुः आवेष्टितवत्यइत्यन्वयः २ पुनस्ताभिःकिंकृतमग्राह तमिति अनेनसामान्यज्ञानंविशिष्टज्ञानपर्यवसायीतिनिरणायि प्रश्रयेणोपचारेण प्रियंसत्यंचसूतमितिव ३ पार्षदार्यपा
र्षदानांसमीपवतिनांभृत्यानांभ्रैर्भैः पूज्यंवा अनुव्रतमगवन्मनोनुकूलव्रतम् ४ अन्यथायशोदानंदगोपयोःप्रियकरणेच्छामंतरेणस्मरणीयंस्मरणकारणयोग्यंनचक्ष्महेनपश्यामः गोब्रजेभुविगोष्ठं सुर
मिलोकक्यावृत्त्यर्थोऽगोशब्दः मवांनृजःसमूहोपस्मिन्स्थानेतत्तथातस्मिन्ना पशुजातियुक्तगोष्ठेवा ५ इतोपिस्नेहलक्षणानुग्रहंविनाऽन्यत्वास्तीतिभावेनाह अन्येष्विति अन्येषुपिगुण्यतिरिक्तेषुबंधु
षुभैत्रीस्नेहानुवृत्तिलक्षणयाभिन्नभावाक्तिः अर्थकृताप्रयोजननिबद्धादित्यन्वयः कथमिवेतितत्राहः यावदर्थेति यद्वत्तथापुंभिःस्त्रीषुकृतायैत्री यावदर्थयावत्प्रयोजनसमाप्तिपर्यंतविडंबनमनुकरणमात्रंय
स्याभासातथा यावदर्थविडंबवत्यनुकरोतीतियावदर्थविडंबनावा इममर्थदृष्टांतंतरेणद्वदपति सुमनःरिंसाति षट्पदैःशृंगैः ६

निःस्वविचहीनं अकल्पं रक्षणं दावसमर्थं दक्षदक्षिणयजमानं वा ७ वीतफलं रहितं प्रणयकोपातिरेकदर्शनार्थं बहुदृष्टांतकथनं जारउपपत्तिः ८ उत्तरकथाप्रसंगः कश्चित् ब्राह्मणं ददर्शति गोविंदं गतयन आदिभिस्त्यक्तलौकिकाः त्यक्ताः लोकाचाराः पुरुषाग्रतः स्थितवसनादिदृढीकरणादिलक्षणाक्रियायाभिस्तास्तथा ९ गायंत्यः गायंतीः रुदंत्यः रुदंतीः कैशोरौ शवावस्थायां गताह्वयइति लोकाचाराविरुद्धाचरणगानादिकम् १० तथाच कृष्णसंगमध्यानेन मुग्धाकाचिन्मधुकरं दृष्ट्वा प्रियेण कृष्णेन प्रस्थापितं प्रेषितं दूतं कल्पयित्वा इदं वक्ष्यमाणं ब्रवीदित्यन्वयः ११ हेमचन्द्रसप्तन्याः मथुरायां स्थितायाः समानभार्यायाः अधरमधुपानलोकोद्व तस्या आलिंगनकान्ते हृदि हितकुचाभ्यां विलुलिनायां इतरततो विस्मितायां गान्ध्यायामनुपक्तकुचकुंभेन कपितश्मश्रुभिरंचितस्त्वमस्मान् मास्पृश प्रणयकोपात्कितवबंधोऽसि संबोधयति कितवस्य न वनीतादिपरद्रव्यचोरस्य कृष्णस्य बंधोन केवलत्वमेवमास्पृश कितुसा कितवोन स्पृशति भावेन वा किं बहुत्विति समधुपतिः श्रीकृष्णः तस्यां यथुरायां विद्यमानानां मानिनीनां मानधराणां स्त्रीणां प्रसादं प्रणयकोपशतिलक्षणमनुग्रहप्रसादं बहु नतमूर्ध्नि विशेषः कीदृशं यदुसदसिविदं व्यथनुरणयोग्यं सोत्प्रासपूर्ववक्तव्यं सोत्प्रासः समनाकस्मितमिति स्वकैतवं परस्मिन्नापितं क्रामयितुं पटुतम इति भावेनाह यस्येति यस्य कृष्णस्य दूतस्त्वमपीह गृह्यते इत्यर्थः हे भ्रमर कितवबंधोऽन्मत्तपुष्पबंधोऽसप्तन्याः भृंगयाः कुचस्पर्शनेन विलुलितमाल उदुद्धकाम आसमंता

निःस्वत्यजंतिगणिका अकल्पं नृपतिप्रजाः ॥ अधीतविद्या आचार्यमृत्विजो दत्तदक्षिणम् ७ स्वगावीतफलं वृक्षं भुक्त्वा चातिथयोगृहम् ॥ दग्धं मृगास्तथाऽरुण्यं जारो भुक्त्वा परस्त्रियम् ८ ददर्श गोपीगोविंदमनोवाग्देहचेष्टितैः ॥ कृष्णदूतो ब्रजं प्राप उद्वहस्त्यक्तलौकिकाः ९ गायंत्यः प्रियकर्माणि रुदंत्यश्च गताह्वयः ॥ तस्य संस्मृत्य संस्मृत्य यानि कैशोरवाल्ययोः १० काचिन्मधुकरं दृष्ट्वा ध्यायंती कृष्णसंगमम् ॥ प्रियप्रस्थापितं दूतं कल्पयित्वेदमब्रवीत् ११ गोप्युवाच ॥ मधुपकितवबंधो मास्पृश आस्मान् सप्तन्याः कुचविलुलितमालाकुंकुमश्मश्रुभिस्त्वम् ॥ बहुतु मधुपतिस्तन्मानिनीनां प्रसादं यदुसदसिविदं व्यथयस्य दूतस्त्वमीदृक् १२ सकृदधरसुधां स्वां मोहनीं पाययित्वा सुमनस इव सद्यः कस्त्यजेन्मां भवा इदं ॥ परिचरति कथं तत्पद्मकिं जलकपादमपि बत हृतचित्ता उत्तमश्लोकजल्पैः १३

तुंकुमपुष्परसमिश्रमुखरोमभिरस्मान्मास्पृश ईदृक्त्वं यस्य वसतस्य दूतस्त्वमधुपतिश्चेति मधुपतिः वसंतनामा परिदृढः यत्सदसि पुष्पसमूहे विदं व्यथयति कर्तव्यमेतन्मानिनीनां भृंगीणां प्रसादं प्रसन्नभावं बतु करोतु कृष्णवद्वेल्लक्षणं न करोति त्वेति वा उन्मत्तः कितवो धूर्त इत्यमरः १२ कृष्णस्य कितवत्वं कथमापाद्यते इत्यत एव मिति व्यनक्ति सक्कादिति भवा इदं भवानिव पूज्य इवा स्थितः कः पुरुषः मां त्यजेत् जत्यजति मत्स्यागो हत्वा दोषो भवति ब्राह्मणं स्वयमाहूय याचमानमर्कचनम् पश्चात्वास्तीति यो ब्रूयात्तमाह ब्रह्मघातकमिति स्मृतिर्विदतीति भावेन कथितः स्वामधरसुधां अधरोष्ठमृतपाययित्वेति निषेधवचनाभावादुक्तदोषः कथं स्यादित्याशंक्य सकृत्पापानेनास्य बहुतुष्णा जननहेतुत्वात् च तोषाधिक इवेति भावेनोक्तं सक्कादिति तुष्णाजनकत्वं च कथमित्यत उक्तं मोहनीमिति बुद्धिमोहकरीश्च मोहिनीमिति पाठो मोहकत्वाकिरस्यास्तीत्यर्थः अत्र निदर्शनमाह सुमनस इति यथा सुमनसः पुष्पस्य गंधमाग्राय पुनस्तदानीमेव तत्त्यागो हृष्टचरस्तथेति तस्य सत्वत्तुष्णा नास्ति चेत्वापि माभूदिति मार्शं कीति भावगर्भमाह परिचरतीति अत्र लक्ष्मीपदमभरश्रीपदं चाभ्याहृत्य व्याख्येयं लक्ष्मीः मथुरागमनावा तस्य कृष्णस्य पद्मकिं जलकपादं कोमलं पादकथं रत्नप्रकारेण परिचरति शुश्रूषत इति स्त्रीत्वाहेतुमाह अपीति

सापिउत्तमश्लोकजल्पैः उत्तमश्लोकस्पहरेः जल्पैः मधुरवचनविशेषैर्हृतचित्तामुग्धचित्तत्वात्तृष्णायापरिचरतीत्येवंनिश्चये बतहर्षे चित्ताउत्तमसि संध्यकरणेनाप्रियत्वातिरेकदर्शनार्थमेवंकथनं नतुषोपापा
दकत्वेन निर्दोषकत्वात्तस्य सर्ववैलक्षण्यमदर्शनार्थचेति ज्ञाप्यत इति सुमनसइवसच इत्यनेन शरीरदौर्गन्ध्यकितवपाठित्यं प्रदर्शित्वं प्रवयसस्त्वचेति त्यागनिमित्तानि सतीतसूचयति सुमनसइवपुष्पस्य
सदृशीयथापुष्पसौरोरभ्येगघ्राणैर्द्रियतर्पकत्वेन च सेव्यं स्यात्तथाह सचः सचस्कायथाभ्यग्रवयसि वर्चमाना तरुणी तरुणैः परिहर्तुं शक्यातथेति किंच सुमनसः मालत्यालतायाः तनुत्वं यथा तथा मम भ्येम
श्रिया ब्रह्मनेनालिंगने सुखोद्रेकं लक्षयति यथा सुमनसो देवाः स्वसेवकं न त्यजति तथा मामपि यथा बुधाः कामकलाज्ञास्तरुणी न भुञ्जंतीति तथावा अतो मवाद्देवश्रीकृष्ण एव नृशस्त्वेन त्यक्तवानिति वा
सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रीदेवबुधयोः पुमानिति यादवः इतरत्समपरिहरतीति केचित्पठन्ति १३ स्वपुरतो वप्यमानया प्रियवार्तयोद्बुद्धमदनकलिका पुनरपि श्रोतुकामा असहमाने वाधि क्षिप्तं कोपनार्थमधि
कंचकीति कृत्वा तमुद्धवमाक्षिपतीव वक्ति किमिहेति षट्मुदर्शनेषु संघ्यादिषु चान्ध्रिवक्रगतविर्यस्य स तथा षट्मुखविषेषु भगवद्भक्तिपरिपंथिषु अंधिः पादोपरयसतथेति वा तस्य संबुद्धिः हेपदं ग्रे उद्धव अधिरथिल
धिगत्यर्था इति यातुः स्वअग्रहाणां गृहाश्रमरहितानां वनचारिणां भित्तिर्यः नोस्माकमिहाग्रतः पुराणपुरे वर्तमानं यदूनामधिपतिर्नाकबहुकर्णबिलपूर्णायासिनशब्दयेत्यन्वयः कै नैशब्द इति यातुः तस्य गृहांतर्वाति
स्त्वेन वनमध्यवासिपुरतो गायनमनन्वितमित्यर्थः तर्हांदं कस्याग्रतोपुक्तमितितत्राह विजयेति विजयोर्युजंस्त्वस्य सत्कारुण्यः तस्य सखीनां मथुरांगानां अग्रतस्तस्य कृष्णस्य संगः गायतांगीयतां त्वयेति
शेषः तत्र गातुस्त्ववकलसिद्धिरप्यस्तीत्याह क्षपितेति तत्प्रसंगेन क्षपितानि रस्ताकुचानां रुक्संतापलक्षणाया सातास्तथा इष्टाः कृष्णप्रियाः मथुरांगाना उद्गात्रे ते तु म्यभिष्टमभीष्टधनादिकं कल्पयंतीत्यन्वयः त

किमिह बहुषडंग्रे गायसित्वं यदूनामधिपतिमग्रहाणामग्रतो नः पुराणम् ॥ विजयसखसखीनां गायतां तत्प्रसंगः क्षपितकुचरुजस्ते कल्पयंतीति श्रमिष्टाः १४ दि
विभुविचरसायां काः स्त्रियस्तदुरापाः कपटश्चिरहासभ्रूविजृम्भस्ययाः स्युः ॥ चरणरजउपास्ते यस्य भूतिर्वयं काजपिचकृपणपक्षे उत्तमश्लोकशब्दः १५ वि
सृजशिरसि पादं वेद्वयहं चाटुकारैरलमनुनयसारैर्याहिदौत्ये मुकुंदम् ॥ स्वकृतइह विमृष्टापत्यपत्यामलोकाव्यसृजदकृतचेताः किं नु संधेयमस्य १६

स्मात्तेऽप्यंघनसमय इति श्रुतेः तत्प्रसंगमिति पाठे भवान् गायतां भित्तिर्यः तस्मात्तस्मै पदे लोड् तत्प्रसंगेन मकृष्टालिंगनलक्षणेन विजयसखस
खीनामग्रतोपदुपासितां गायतां संतं कृष्णेष्टाः स्त्रीनामभीष्टं कल्पयंतीति वा १४ ननु मगलभावे च्चेमेव प्रलपन्निनामत्तकाशिन्यालज्जाभावात् कृष्णभागमिष्यतीति शंका मा भूदित्याह दिवीति स्वर्गादिषु विद्य
माना देवस्त्रियः तस्य कृष्णस्य दुरापाः दुष्पापाः स्युः किंतु मुपापा एव कर्षणमंत्रमाह कपटोति याः स्त्रियः कपटश्चरश्चिरहासयुक्तो यो भ्रूविजृम्भः भ्रूभंगस्तस्य विषया लक्ष्मीभूताः स्युः अष्टात्मकमानं दंपटयति गम
यतीति कपटांशं चिन्त्य हारंति कपटश्चिरः हे कपटोति वा तत्र हेतुमाह चरणेति भूतिर्लक्ष्मीर्यस्य हरेश्चरणरजउपास्ते तदुग्रहार्थमिति शेषः ननु भवंत्योपितथा कुर्वन्ति तत्राह वयमिति तत्र वयं वनचा
रिण्यः काः स्याम अपिच पुनरिषिषु कृपणस्य किंप्रचानस्यास्माद्विषयजनस्य पक्षे अति के उत्तमश्लोकशब्द एव कर्णविषयो न तु वाच्योर्थश्चक्षुर्विषय इत्यर्थः यद्वा उत्तमश्लोकशब्दः कृपणपक्षे दीनपक्षपातीभूतः
सोप्यस्मद्विषयो नाभूदित्यर्थः १५ प्रणतकृष्णशिरस्थितस्वपादस्मरणतिरेकविषयास्वपादमुद्भवशिरसि स्थितं यत्वा वक्ति विसृजेति तत्र शिरसि स्थितं मम पादं विसृजमुंघ्र अहंत्वां वेधि अनुनयसारैः सांत्व
विषयेश्चाटुकारैरपातरमणीयैः प्रियवचनैः अलं पयां किंच दौत्ये स्थितः त्वं मुकुंदयाहि किमित्येवं कोपमवचनं वदसीति तत्राह स्वकृतइति स्वकृते स्वनिमित्तं कृष्णार्थमित्यर्थः विसृष्टापत्यपत्यामलोकाः
त्यक्तपुत्रमूर्तवंधुजनाः अस्मानिह नेनैव सृजदिति यदतोऽकृतचेताः अकृतज्ञः कृतज्ञ इत्यर्थः इतो हंत्वांसं दयापीतितत्राह किं न्विति अस्य कृष्णस्यानुसंधेयं किं नु किमपि त्यन्वयः अनुनयसारैः अष्टैः वा उ
पापप्रणयसंक्रांत चरणामलकः शशी संघ्यारुण इवाभाति यस्य पायास्तत्र शिव इति वचनात् ईश्वरोऽप्यज्ञानमोहनार्थमेवं विधली लो जयतीति १६

प्रणयकोपातिरेकेणासंधयेत्वेदोपात्तादयति मृगयुरिति योरागनामाभूत्वाकर्षाद्रंवालिनोविव्यधेहिंसितवान् कइव मृगयुर्लुब्धकइव यथालुब्धकःउपाशयेस्थित्वाविध्यतिमृगंतथायमपीत्याश्लेपार्थः क
पेःसुग्रीवस्यइंद्रियंद्रावितवानित्यपराधं हृष्टेतिस्तुत्यर्थः किंच किरातःनिषादइव स्त्रियंवि रूपंछिन्ननासिकाकर्णत्वेनसौंदर्यहीनामइव त परामृष्टायाःशूर्पणख्यामेपतिर्भवेतिविरूपंविपरीतशब्दंश्रुत्वावि
रूपामकरोव ननुशुद्धस्त्रियमितिनिष्कृष्टार्थः किनःपरमानंदिनोमुक्ताःभारतमित्रंयस्यसाकिरातः स्त्रीजितःस्त्रैणः स्त्रीजितापराभूतायेनसतथा कामयानांपतिमिच्छन्ती कामएवयानयस्याःसातथा स्मरना
मरथाधिरूढत्वाहुष्टामित्यर्थः किंचवामनावतारेमहावहर्षेयज्ञेसबहुमानंबलेःत्रिपदपरिमितंभूमुपहारमादायकृतप्रदवायंबलिनामानंदैत्यबिलवासपातालवासिनंकृत पूजायाहेतुमाह वेदेति वेदवि
दामृषीणांवर्येणसमूहेनवंचइतियत्तस्मान्मुग्धाद्वलेःपूजामवाप्यापितंबद्धापातालनिवासिनमकरोदित्यर्थः बलपरिवर्तनइतिधातोः बलिमिद्रस्यविद्यमानेनैलोवयेपरिवर्तमानंपरकीयंस्वीयवत्वंशंक्रत्वाचर
णलक्षणंचौर्याख्यापराधंहृष्टादुष्टशिक्षणंकृतवानित्याध्यात्मार्थः बकारवकारयोःअन्योन्यात्मकमनुशासनसिद्धं कृष्णःकीदृशः वेदविदांवैदिकानांवर्गोवर्जनयेषुतवेदविद्वगांबिद्यादयःतैःवंचइत्यनेनाविष
मानकथननिपुणत्वेनास्मन्मनोमोहनंकृत्वाहृतवानितिसूचितं निंदास्तुवीउपसंहरति तदिति यतोऽयंकृष्णोस्माशुकाधानमकरोत्तस्मादसितेनमल्लिनेनकृष्णेनसहसख्यैःसहासनशयनादिलक्षणैरलंवा
रितं असितस्यमेघश्यामस्यनित्यमुक्तस्यवा विश्वबंधनइतिधातुः हरेःसख्यपश्वेनार्चनादिकमुपलक्ष्यते अर्चनादिभिरलभूपणमात्ममइतिशेषः निर्विण्णाचेत्किमितिस्तत्संगंकारोपीतित्राह दुस्त्यजइति
तस्यकृष्णस्यकथार्थः चरितविषयव्यवहारोदुस्त्यजस्त्यक्तुमशक्यःपारवश्यादितिशेषः किंचदुःखंत्यजतीति यद्वातस्यकथानिवृत्तिः अशोभनंददातीति १७ गुणाअप्यनेनसूचिताइतिप्रकटनापोत्तर

मृगयुरिवकर्षींद्रिविव्यधेयःकिरातःस्त्रियमकृतविरूपांस्त्रीजितःकामयानाम् बलिमपिबिलवासंवेदविद्वर्गवंचस्तदलमसितसख्यैर्दुस्त्यजस्तत्कथार्थः १७
यदनुचरितलीलाकर्णपीयूषविष्टमकृददनविधूतद्वंद्वधर्माविनष्टाः ॥ सपदिग्रहकुटुंबंदीनमुत्सृज्यदीनावहवइहविहंगाभैक्षचर्याचरंति १८ वयमृतामिव
जिह्वंयाहृतंश्रद्धधानाःकुलिकरुतमिवाज्ञाःकृष्णवधोहरिण्यः ॥ ददशिमसकृदेतत्तन्नस्पर्शतीव्रस्तनरुजपरमार्तिभण्यतामस्यवार्ता १९

बंधेनगुणानेववाक्ति यदनुचरितेति यस्यकृष्णस्यानुवचनमनुयुगंवान्ववतारंवाचरितालीलेवकर्णपीयूषकर्णाभूतंतस्यविष्टांबंदुस्तस्यसकृददनेनएकवारश्रवणलक्षणेनविधूताद्वंद्वधर्मागादिलक्षणायेषां
ते तेचादिनष्टाअनुच्छिन्नज्ञानधर्माश्च अनुच्छित्तिधर्मेतिश्रुतेः विनष्टाइतिपृथक्पदंवा विगतंनष्टनाशनयेभ्यस्तेतथा मुक्तावपिस्वरूपभेदधर्माहितानभवंतीत्यर्थः सवाअयमात्माब्रह्मविज्ञानमयोमनोमयइ
त्यादिश्रुतेः सपदिवैराग्यज्ञानानंतर्दीनंदारिद्र्यापादकंकुटंबंविमृज्यदीनाः दीक्षयइतिधातोः दीनानिदोषाइत्यर्थः बहवोविहंगाःविहायसनाम्नाकाशेनहरिणाधारेणगच्छंतीतिविहंगाः सन्यासिनइहजी
वराशौभैक्षचर्याज्ञानलक्षणासुदिश्यचरंति देहयानांकुर्वीति ज्ञानार्थमेवतेषांदेहधारणनोदरपूरणार्थमित्यर्थः प्रव्रजत्येतद्वसंवैतेपूर्वैर्विद्वान्प्रजांनकामयतोकिंप्रजांकरिण्याप्रोयेषानोयमात्मायंलोकइतिते
हस्मपुत्रेष्णायाश्वत्तिषणायाश्वलोकेषणायाश्वन्युत्थायाधमिक्षाचर्याचरंतीतिश्रुतेः १८ कृष्णवधोवयंस्यजिह्वंकुटिलंयाहृतंवचनमृतसत्यमितिश्रद्धधानाः ययाअज्ञाःकृष्णमृगवधोहरिण्यःकुलिकस्य
मृगविश्वसकर्तुःरुतंगीतंनानामकारंश्रद्धते आस्तिक्यबुद्धिं कुर्वीति तथातस्यैतस्यसकृन्नलस्यार्जनेननलस्यशर्पेतापनेतापनेनतन्निग्रेस्तनानांरुजेनक्षतेनजातायातांपरमांत्युत्कटातिमुखलक्षणापीडादद
शिमअनुबभूविमेतियत्ततोस्यवार्ताभण्यतां श्रुतयातयाप्यानदमाशास्मइति जिह्वमंदमल्पमपिव्याहृतमितिपदतःश्रद्धधानाःईश्वराणांवचःसत्यंतयैवाचरितंक्वचिदिविवचनान् जिह्वमदेभक्कपोरिति
स्वध्वनिसादस्याद्वारिणीनांकुलिकरुतवशत्वंतत्सत्यंतादित्यध्यात्मंयोज्यंअन्यवार्तातेकेचित् अन्यविषयंवचनंनत्वेतद्विषयं सर्वस्मादन्यस्यबिलक्षणस्यभिन्नस्येतिवा १९

आत्मनः कृष्णैकचित्तत्वं दर्शयतीति ब्रह्मविष्टेवक्ति प्रियेति हे प्रियसस प्रियस्य कृष्णस्य सत्त्वे पुनरागा. पश्चाद्वावृत्त्यागतोऽसि पुनरप्रथमेश्वरेण व्यावृत्तावधारण इति त्वं प्रियसा कृष्णेन पुनः प्रेषितः असि किमनु रंधे कथं मयस्मत्तः स्वीकर्तुमिच्छति तं वरय प्रेष्ठवंधुत्वात्त्वमस्माकमाननयोसि आत्मनो नेतुमागत इति भ्रातृविराह भंगेति अंगभोलद्वय इह स्थितानस्मान्दुस्त्यजं बंधोः कृष्णस्य पार्श्वसमीपं नय सिक्किदार्थे च प्रियतः सपत्नीबुद्ध्या न शक्यमित्याह सततमिति श्रीनामवधूस्तस्योरसि सततमास्ते सततशब्दः अपेक्षिक इति तत्राह साकमिति अर्थावित्तेन आस्त इति सपत्न्याः लक्ष्म्याः कदापि वि योगमावात् त्वन्नीतानां दर्शनमपि दुर्लभं किंपुनः संभाषणं किनितरांतर्वात्तादानकुतस्तमांसुरतल्लानुभव इत्यास्तामयमसंगति २० इदं चोन्मत्तप्रलपितसमयित्याह अपीति अधुना आर्यस्य पूज्य स्ववसुदेवस्य पुत्रः श्रीकृष्णः मधुपुर्यांबतलोकस्य मनः संतोषं विधाप्य आस्ते अपि किं किंच स कृष्णः पितुर्न दस्यगेहं भार्यापशदांतं वापितरं स्मरत्यपि किंच वंधुभूतान् गोपांश्च स्मरति अपि च स कृष्णः काचित्क वनकालमादाया किं करीणां नोस्माकं गृहीतोऽपि अनुग्रहं करोसि किं वद कोपमनुग्रह इति तत्राह भुजमिति कदानुगुरुवत्सु गंधं भुजमस्मन्मूर्ध्नि अधास्यत्प्रायिष्यति तदपि वक्तव्यमित्यर्थः यथागमिष्य

प्रियसस पुनरागाः प्रेयसाप्रेषितस्त्वं वरय किमनु रंधे माननीयोसि मेऽग ॥ नयसि कथमिहास्मान्दुस्त्यजं बंधुपार्श्वसततसुरसिसौम्य श्रीवधूः साकमास्ते २०
अपि बतमधुपुर्यामार्यपुत्रोऽधुना स्ते स्मरति सपितृगेहं सौम्य बंधूंश्च गोपान् ॥ कचिदपि सकथं नः किं करीणां गृहीतो भुजमगुरुमुगंधं मूर्ध्नि धास्यत्कदानु २१
श्रीशुक उवाच ॥ अथोद्भवो निशम्यैव कृष्ण दर्शनलालसाः ॥ सांत्वयन् प्रियसंदेशैर्गोपीरिदमभाषत २२ अहोयूयं स्म पूर्णार्था भवंत्यलोकपूजिताः ॥
वासुदेवे भगवति यासां मित्यर्पितामतिः २३ दानव्रततपो होमजपस्वाध्यायसंयमैः ॥ श्रेयोविधिभिरन्यैश्च कृष्ण भक्तिर्हि साध्यते २४ भगवत्युत्तमश्लो
के भवती भिरनुत्तमा ॥ भक्तिः प्रवर्तिता दिष्ट्या मुनीनामपि दुर्लभा २५ दिष्ट्या पुत्रान्पतीन् देहान्स्वजनान् भवनानि च ॥ हित्वा वृणीत यूयं यत्कृष्णाख्यं पु
रुषं परम् २६ सर्वात्मभावोऽधिगतो भवतीनामयोक्षजे ॥ विरहेण महाभाग महान्वोऽनुग्रहः कृतः २७ श्रूयतां प्रियसंदेशो भवतीनां सुखावहः ॥ यमा
दायागतो भद्राजहं मर्तुं हि किं करः २८ श्रीभगवानुवाच ॥ भवतीनां वियोगो मे न हि सर्वात्मना क्वचित् ॥ यथाभूतानि भूतेषु स्ववाच्यं भिर्जलं मही २९ तथा
हं च मनः प्राणबुद्धीन्द्रियगुणाश्रयः ॥ आत्मन्येवात्मनात्मानं सृजेह न्यनुपालये ३०

सर्वाधास्यसंदेशः तदागमनं कदाचित्पृच्छामीति वा २१ २२ पूर्णार्थाः कृतकृत्याः इति शब्दो हेत्वर्थः २३ शास्त्रतो नियमकरणं त्रयं संयम इन्द्रियनिग्रहः हितसाधनानुष्ठानं श्रेयोविधिः २४ दुर्लभे
ति वचनं भक्तिः कर्तव्यत्वं परं ननु मुनीनां तादृशी भक्तिर्नास्तीति २५ यूयं कृष्णाख्यं परमपुरुषं वृणीतेति पक्षदिष्ट्या सदैवानुग्रहः २६ भवतीनां सर्वात्मना अस्वदस्वामिना हरिणा सह भावोलीलाधिगतः
प्राप्त इति यदतो विरहेण महानुग्रहः कृत इति मन्ये २७ इदानीं कृष्णसंदेशं वक्तुमुपक्रमते श्रूयतामिति २८ सर्वात्मना सर्वप्रकारेण निरूप्यमाणोऽसि एतदर्थं दर्शनेनोपाप्यति यथेति यथापचभूतानि
भूतेषु च राक्षसरीरिषु कारत्वेनानुगतानि तथाह कानि तानि भूतानि त्यत आह समिप्यादिना वाच्यं भिरिति शब्दः प्रयोगः २९ सामान्यत उक्तं विशिनष्टि अह इति नृन्बन्धुपुरुषकारणत्वं करयेति
तत्राह आत्मना परश्रेणामं तरेणात्मानं देहादित्सर्वसृजेह न्मिसंहरामि अनुपालये परस्मादिति ननु तर्हि भूतवत्त्वं तदभिन्नं किमित्यत उक्त आत्मनीति ३०

स्वाधारदेनातत्त्वेन आत्मनेत्युक्तं विवृणोति आत्मेति आत्ममायानुभावेन स्वरूपेच्छानिश्चयेन निश्चयं विशिनष्टि भूतेति भूतादीन् व्याप्य वर्तमानेन अनेन भूतादीनामवांतरकारणत्वेन तत्तत्कारणत्वो
क्तिविरोधः भूतैर्द्रियगुणात्मनेत्यनेन जडरूपत्वं परमात्मनः प्राप्तनिवारयति आत्मेति ज्ञानमयः पूर्णज्ञानः गुणानां सत्त्वादीनामन्वयोपस्य स तथा न केवलं ज्ञानमेव गुणोऽप्यं किं त्वन्येषाम् न दादयः संतीत्यतो वक्तुं
गुणान्वय इति आनंदादिगुणानामन्वयोपस्यन्ततया ३१ उक्तार्थोक्तप्रमाणमिति तत्राह सुषुप्तीति मायया हरेरिच्छया वृत्तिः स्वरूपलाभोयासां तास्तथा ताभिः स्वापादिकं सकर्तृकं कार्यत्वात् घटव
दित्याद्यनुमानं पक्षधर्मतावलेपते ज्ञायत इत्यर्थः ३२ उपजीव्यप्रमाणमावेनानुमानस्य दुर्बलत्वं स्यादिति तत्राह एतदत इति समाम्नायः निर्दोष आगमः एतस्यानुमानार्थस्यातो निर्णयो यस्मात्स तथा
अंतोऽर्थवसिते मृत्याविति च न केवलमनुमानेनायमर्थः संपद्यते वेदादिनापीति भावेन चाह एतदंत इति हरितत्त्वनिर्यायकः एतज्ज्ञानपर्यवसायीत्यर्थः वासुदेवपरावेदावासादेव पराप्रसाः वासुदेव

आत्ममायानुभावेन भूतैर्द्रियगुणात्मना ॥ आत्मा ज्ञानमयः शुद्धोऽव्यतिरिक्तो गुणान्वयः ३१ सुषुप्तिस्वप्नप्रज्ञाग्रद्विर्मायावृत्तिभिरीयते ३२ एतदंतः समा
म्रायो योगः सांख्यं मनीषिणाम् ॥ त्यागस्तपो दमः सत्यं समुद्रांता इवापगाः ३३ यत्त्वहं भवतानि वैदूरेव त्र्यपि यो हशाम् ॥ मनसः सन्निकर्षार्थं मदनुष्ठान
काम्यया ३४ यथा दूरतरे प्रेष्ठे मनजाविश्य वर्तते ॥ स्त्रीणां च न तथा चेत् सन्निकृष्टेऽक्षगोचरे ३५ मय्यावेश्य मनः कृत्स्नं विमुक्ता शेषवृत्तियत् ॥ अनुस्मरं
त्यो मां नित्यमचिरान्मा मुपेक्ष्यथ ३६ यन्मया क्रीडितारात्रिर्वनेऽस्मिन् व्रज आस्थिताः ॥ अलब्धा वा स कल्याणा जापुर्मीमां द्विचितया ३७ श्रीशुक उवाच
एवं प्रियतमा देशमाकर्ण्य व्रजयोषितः ॥ तारुचुरुहवं प्रीतास्तत्संदेशागतस्मृतीः ३८ गोप्य ऊचुः ॥ दिष्ट्याऽहितो हतः कंसो यदूनां सानुगोऽवकृत् ॥
दिष्ट्याऽपैल्लब्ध सर्वार्थैः कुशल्यास्तेऽच्युतोऽधुना ३९ कञ्चिददाग्रजः सौम्य करोति पुरयोषिताम् ॥ प्रीतिं सुसिन्धुसव्रीडहासोदारेक्षणार्चितः ४० कथं रति
विशेषज्ञः प्रियश्च पुरयोषिताम् ॥ नानुबध्येत तद्वाक्यैर्विभ्रमैश्चानुभाजितः ४१ अपि स्मरति नः साधोगोविंदः प्रस्तुते क्वचित् ॥ गोष्ठीमध्ये पुरस्त्राणां प्रा
म्य स्वैरकथांतरे ४२ तार्किकनिशाः स्मरति यासु तदा प्रियाभिर्दूदावने कुमुदकुंदशशांकरम्ये ॥ रमेक्षणचरणनूपुरासगोष्ठ्यामस्माभिरीडितमनोज्ञकथः
कदाचित् ४३ अप्येष्यतीह दाशार्हस्तसंस्कृतया शुचा ॥ संजीवयन् व्रजंगार्त्रैर्यद्भो वनमंबुदैः ४४

परायोगा इत्यादेः स्या गोदुर्दर्शनाभ्यासवर्जनम् सत्यं सत्यभूतं वाक्यम् अत्र दृष्टांतमाह समुद्रांता इति ३३ कस्त्यजेन्यां भवाद्यगित्युक्तिपरिहारमिवाह यास्त्विति यो हं मतिर्केवर्तमानोऽपि भवतीनां दशां
दूरेवर्ततेति प्रतीयत इति यत्तन्मदनुष्ठानकाम्ययानिरंतरमदुपासनेच्छया मनः सन्निकर्षार्थं कृतमित्यन्वयः ३४ निदर्शनेनैतमर्थमुपपादयति यथेति च शब्दात्पुरुषाणामिति ग्राह्यम् प्रेष्ठे प्रियतमोपदार्थपूर्वा
नुसृत इति शेषः अक्षगोचरे इन्द्रियविषये ३५ लोके प्रियतमस्मरणे फलसंदेहो न तथा मत्स्मरणं फलनिश्चयादिति भावेनाह मयीति यद्विमुक्ता अशेषा वृत्तयोपस्यत तथा तन्मनः मय्यावेश्य नित्यं मां प्रनुस्मर
त्यो यूप्यं शिष्रमांता या उपेक्ष्येत्यन्वयः ३६ अस्मिन्नर्थे स्वानुभूतमर्थप्रमाणयति यन्मयेति यद्यथा व्रजे आस्थिता अस्मिन् वने अलब्धा वा स कल्याणा अमात्रह सुखाः यूप्यं मयारात्री क्रीडिताः मां द्विचितयामामापुः
एवमिति शेषः ३७ तत्संदेशागतागतमगवद्विशेषस्मरणाः ३८ यदूनामिदः आसैनैः ३९ ४० तातावाक्यैः कथं नानुबध्येत विभ्रमैः गृहारचक्षाभिः अनुभाजितः समाजितः ४१ ग्राह्याणां शब्दादे
विषयालसनां स्वरकथांतरे स्वच्छंदविषयस्य व्यवहारविशेषे प्रस्तुते प्रसक्ते ४२ यामुनिशासु ४३ गार्त्रैरवयवैः ४४

अदीर्घणकालेनागप्याग्नीतिपदुक्तस्तोभनमाग्न्य धागमनेनिमित्ताभावादित्याह कस्मादिति ४९ कृतात्मनः पूर्णरूपस्य अर्थो विषयः किं क्रियेत किं सुसंकुर्षान् ४९ कृष्णस्य पूर्णकामत्वात् तत्तथास्तुपु
प्याकंसुखनिमित्तं कृतत्राह परमिति आशा अतिवृष्णा ४७ न केवलमस्माकमेव कृष्णाशादुत्पज्ज्वा अन्यस्यापीत्याहुः कइति ४८ आक्रीडिताः क्रीडारगीक्रताः इयेसरिदादयः ४९ नदगोपसुतपुनः पुनः
स्मारयति बत आश्चर्यं ननु सरिदादिदर्शन एव श्रीकृष्णस्मरणं अन्यज्ञानास्तीत्यायात्तमितितत्राह श्रीनिकेतइति तस्य श्रीकृष्णस्य पदके प्रशस्तपदे प्रशस्तत्वं कुत इत्यत उक्तम् श्रीनिकेतइति ५० उक्तमेव द्र
व्यति गत्येति ५१ नित्यं स्वजाप्यां विज्ञापयति हेनायेति ऐश्वर्यमूर्ते रमाया अपि आशीः प्रद ब्रजनाथानागोपाना आतिनाशन भग्नदुःखार्णवेति शेषः गवां विदोलाभोयस्मात्सतया गोविद
इति ५२ ॥ इति श्रीभागवते म० दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ भक्तिमेवानिरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ गोप्यः उद्धवं कृष्णबुद्ध्या पूजयति स्मेत्याह शुकइति १ वि

कस्मात्कृष्णइहायाति प्राप्ताज्योहताहितः ॥ विहृत्य नगरस्त्रीभिः प्रीतः सर्वसुहृद्वृतः ४५ किमस्माभिर्वनोको भिरन्याभिर्वीमहात्मनः ॥ श्रीपतेराप्तकामस्य क्रि
येतार्थः कृतात्मनः ४६ परं सुसंहिनैराशयं स्वैरिण्यप्याहर्षिगला ॥ तज्जानतीनां नः कृष्णे तथाप्याशादुरत्यया ४७ उत्सहेतसं त्यक्तुमुत्तमलोकसंविदम् ॥ अनि
च्छतोपियस्य श्रीरंगा न्नच्यवते कचिदुत्तरिच्छैलवनोद्देशागोवेषुरवाइमे ॥ संकर्षणमहायेन कृष्णेनाक्रीडिता विमो ४९ पुनः पुनः स्मारयति नंदगोपसुतं
बत ॥ श्रीनिकेत तत्पदके विस्मृतं नैव शकुमः ५० गत्याललितयोदारहासलीलावलोकनैः ॥ माध्यागिरा हृतधियः कथं तद्विस्मरामहे ५१ हेनाथ हेरमाना
थ ब्रजनाथार्तिनाशन ॥ मयमुद्धरगोविंदगोकुलं वृजिनार्णवात् ५२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४९ श्रीशुक उवाच ॥ त
तस्ताः कृष्णसंदेहौ व्यपेतविरहामयाः ॥ उद्धवं पूजयां च कुर्वात्वा स्निग्धमधोक्षजे १ उवास कतिचिन्मासां गोपीनां विनुदन् शुचः ॥ कृष्णलीला कथागायनरम
यामास गोकुलम् २ यावत्पुत्रहानि नंदस्य व्रजेऽवात्सीत्स उद्धवः ॥ व्रजौ कसां क्षणप्रायाण्यास कृष्णस्य वार्तया ३ सरिद्वनगिरिद्रोणीर्वीक्षन्कुसुमितान्दुमान्
कृष्णक्रीडासमरे हेरिदासो व्रजौ कसाम् ४ दृष्ट्वैवमादिगोपीनां कृष्णवेशात्मविल्लवम् ॥ उद्धवः परमप्रतिस्तानमस्य ब्रिदजगौ ५ उद्धव उवाच ॥ एताः
परंतनुभृतां मुविगोपवध्वो गोविंद एवमखिलात्मनिरुढभावाः ॥ वांछंति यद्भवधियो मुनयो वयं च किं ब्रह्म जन्मभिरनंतकथानयत्र ६

नुदन् परिहरन् कृष्णस्य लीलाः यासुतास्तथा २ अवात्सीत् उवास क्षणप्रायाणि क्षणकलयानि ३ पार्श्वद्वयो बत निजानि प्रकुसुमितवृक्षनिविष्टास्थलीद्रोणीसातुविशेषः व्रजौ कसां कृष्णक्रीडास्मर
णं यथाभवति तथेति क्रियाविशेषणम् सुसंकुत्वारमे हरिदास उद्धवः ४ गोपीनामेवमादिकृष्णवेशात्मविल्लवं दृष्ट्वा नमस्यन् यावत्पुत्रं ५ अखिलात्मनि पूर्णात्मनि गोविंदं दृढभावाः एवां नित्यमाति
वर्धयान भक्त्या एतागोपवध्वस्तनुभृतां मध्ये परमुत्तमं शरीरभरणफलमाजल्पन्वयः मुन्यादिपुंसु त्सां कीं वीक्षिष्यन्त्यत इति तत्राह वांछंति भवधियः भद्रबुद्ध्यां पिमुनयः यद्वा किल क्षणमुक्तिसाधनं वांछंति व
यं च वांछामः न त्वित्यं प्रभवाम तत्र को हेतुरित्यतो बोधवधिय इति ससारोद्भिद्बुद्धिर्वादित्यर्थः भवमयादिति पाठे ससारभयसंदश्येति लयलोपे पक्षमी मुनीनां ब्रह्मकुलोत्पन्नोत्तमत्वात् किमिति दि
पुरिच ब्रवीषीति तत्राह किं ब्रह्मोति यत्र ये पुत्रास्ते जनेन पुत्रानंतस्य हरेः कथानास्ति तैर्वाकं नाकिमपि प्रयोजनम् जीवन्मृतत्वादित्यर्थः ६

इमाः स्त्रियः कृष्णेष्वरूढभावः कृष्णानुपपत्तेः कथामितितत्राह वनचरा इति तेऽपार्थवनचरत्वांकेन स्यादित्यत उक्तं व्यभिचरोति व्यभिचारशीलाः अनैकांतिकस्वभावाः अनिपतभर्तृभिः रति
 वृद्धा इत्यर्थः शीलं वृत्तस्वभावयोरिति कृष्णोपिकश्चिद्वोपः किंन स्यादित्यत उक्तं परमात्मनीति अनन्वये किमर्थं श्रेयः प्रयच्छतीत्यतो भक्तिरेव प्रयोजिकेत्पाशयेनाह नन्विति आविदुषोपि साक्षात्कीमजान
 तोपि अनुभजतः स्वयोग्यतानुरोधेन भक्तिं कुर्वतः पुंसः ईश्वरः साक्षाच्छ्रेयस्तनोति नन्वित्यनेन भक्त्या त्वनन्यपाशक्य अहमेवंविधोर्जुनेत्येति ह्यदर्शयति प्रश्नावधारणैति ह्यसमीहानुमतेन न्विति उपयुक्तः से
 वितोऽगदराजः औषधश्रेष्ठरोगिकर्मानुकूलं रुदंदाति यथा तथा प्रापीति ७ यः प्रसादं ब्रजवल्लवीनां गोष्ठस्यानां गोपीनां उदगात् उदितः अयं भक्त्या नितांतरतेऽश्रयः स्वयं पिता च नास्ति नन्वस्माभि
 रनुज्ञातेन तु शास्त्रेणेत्यर्थः कीदृशीनां स्वर्गागनानां ललितांगरुचां अखिलविलासोपेक्षशरीरकांतीनां कथं भूतानां गोपीनां रासक्रीडोत्सवे अस्य कृष्णस्य भुजदंढेन गृहीतकंठाश्च लब्धाः शिष्यश्च मुरतसु सोढोष
 कशुभवाक्यप्रबंधाश्च यास्तासां अन्याः अन्यासां स्त्रीणां बहुलं रुदंसीति विभक्तिव्यत्ययविधानात् अन्यस्त्रिय ईदृशप्रसादनापुरीति कुत इति वा ८ अहं आसां गोपीनां चरणरेणुजुषावृंदावने प्ररूढा

क्वेमाः स्त्रियो वनचरा व्यभिचारशीलाः कृष्णैकैव परमात्मनि रूढभावः ॥ नन्वीश्वरो नुभजतो विदुषोपि साक्षाच्छ्रेयस्तनोत्यगदराज इवोपयुक्तः ७ नायां श्रि
 यो ननु नितांतरतेऽप्रसादः स्वयं पिता चल्लितांगरुचां कुतो न्यः ॥ रासोत्सवेऽस्य भुजदंढगृहीतकंठाश्च लब्धाः शिष्या उदगाद्व्रजवल्लवीनाम् ८ आसामहो चर
 णरेणुजुषामहं स्यावृंदावने किमपि गुल्मलतौषधीनाम् ॥ यादुस्त्यजं स्वजनमार्थपथं च हित्वा भेजुर्मुकुंदपदवीं श्रुतिभिर्विमृग्याम् ९ यावैश्रिया चित्तमजा
 दिभिरास्त्रैकामैर्योगैश्चैरपि यदात्मनिरासगोष्ठ्याम् ॥ कृष्णस्य तद्भगवत्श्रृणारविदं न्यस्य स्तनेषु विजहुः परिरभ्यतापम् १० वंदेनं द्रवज्जीणां पादरेणुम
 भीक्ष्णशः ॥ यासां हरिकथोद्गीतं पुनाति भुवनत्रयम् ११ श्रीशुक उवाच ॥ अथ गोपीरनुज्ञाप्य यशोदानंदमेव च ॥ गोपानामंयदा शार्होयास्यन्नारुह्य
 यम् १२ तं निर्गतं समासाद्य नोनोपायनपाणयः ॥ नंदादयो नुरागेण प्रावोचन् श्रुलोचनाः १३ मनसो वृत्तयो नः स्युः कृष्णपादावुजाश्रयाः ॥ वाचोभिधा
 यिनीर्नाम्नां कायस्तत्प्रवणादिषु १४ कर्मभिर्भ्राम्यमाणानां यत्र कापीश्वरेच्छया ॥ मंगलाचरितैर्दानैरतिर्नः कृष्ण ईश्वरे १५ एवं सभाजितो गोपैः कृष्णभ
 क्त्यानराधिप ॥ उद्धवः पुनरागच्छन्मथुरां कृष्णपालिताम् १६ कृष्णाय प्रणिपत्याह भक्त्युद्रेकं ब्रजौकसाम् ॥ वासुदेवाय रामाय राज्ञे चोपायनान्यदात्
 १७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ७ ॥

नां गुल्मलतौषधीनां मध्ये गुल्मादिकं किमपि स्यादुद्धवेयं अहो अमीषा पूर्वजन्मा जितगुण्यराशिः या गोप्यः स्युः कुमशक्यं स्वजनं भर्त्रादिकं आर्यपथं स्मार्तमार्गं नियतस्वभर्तृसंगविषयं हित्वा वेदशिरोभिरपि
 मार्गैर्णीयं मुकुंदपदवीं भेजु रित्यन्वयः ९ श्रियाऽजादिभिः ब्रह्मादिभिरासकाभैः सत्यसकलैः योगैश्चैः सनकादिभिरपि आत्माने हृदये नि राप पदचित्ता गोप्यः कृष्णस्य भगवत्श्रृणारविदं स्तने
 पुन्यस्य परिरभ्य कामनिमित्तं तां विजहुः आसामिति पूर्वोक्तान्वयः १० वंदे स्तौमि ११ १२ १३ नोस्माकं मनसो वृत्तयो व्यापाराः कृष्णपादपञ्चाश्रयाः स्युः अस्माकं वाचोनाम्नाभिधापिनिर्वर्तयः
 स्युः अस्माकं कायस्तत्प्रवणादिषु नमस्कारादिषु स्यादित्यन्वयः १४ यत्र कापि देवयोनिषु अचेतनस्य कर्मणः प्रवर्तकत्वकथं घट इत्यत उक्तं ईश्वरेच्छयेति रतिर्भक्तिलक्षणा १५ १६ ॥ १७ ॥ इति श्री
 भागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

३७

62

अन्वावेश्यपदार्थानामनुत्पत्तमहत्वात्कूलतयाप्रविश्य स्वशक्तिभिः इच्छादिस्वरूपशक्तिभिः श्रुतेः प्रत्यक्षस्यचविषयः अनृतेन हि प्रत्युद्धाः वाचारंभणविकारइत्यादिश्रुतिः अपर्ययोपपत्तइत्यादिनि
 र्गोपायैर्द्विपत्तनिकर्षलक्षणप्रत्यक्षं तत्सुष्ठुतादेवानुभाविशदिति श्रुतेः कृतस्यतनुं विततं विवृत्यतदपश्यदित्यादिश्रुतेः ब्रह्मादिज्ञानेप्रत्यक्षस्यचविषयोवा १९ इममेवार्थसदृष्टातंदर्शयति यथेति योनि
 पुभोगस्थानेषु उत्पत्तिमत्त्वात् भूतशब्दवाच्येषु चराचरेषु पूर्वादृष्टवशात्गमगमेषु वस्तुषु पृथिव्यादयो नानाशुक्लीलपीताद्यात्मनाभांति आत्मास्वयं योनिः कारणेपांता नितयातेषु आत्मापरमात्मा
 केवलआत्मतेन इति विशेषणद्वयेन महान्विशेषोस्ति महादिभ्य इति सूचयति २० विश्वस्यात्मयोनिस्त्वम्पश्यति छजसीति केवलत्वं स्पष्टयति नेति गुणैः सत्त्वादिभिः उत्पत्तिहेतुभावादिति
 युक्तिमिति भावेनाह तदिति अन्वयस्त्वमिति नेत्याह ज्ञानात्मन इति कचकार्त्स्न्यदेशे कालेच २१ जनितो तविष्णुरिति जन्मप्रतीतिः जातस्य हि भ्रुवो मृत्युरिति मरणस्य अवश्यं भावात् कथं नैव हेतुरित्युच्यत इ
 तिवत्राह देहोति देहादिगोपाधिः देहाद्युपाधिः तस्योत्पत्तौ कारणभूतगुणकर्मणामनिरूपितत्वादसंभावित्वात्साक्षाद्भवः शुक्रशोणितसंपर्कलक्षणं जन्म न स्यात् 'हियस्मादतस्तव देहबन्धो न स्यात् देहवि
 योगलक्षणो मोक्षश्च नैव स्याच्चान्यत्र स्यातामतो नो निकायं वाद्योग्यं त्वयिविवेकः तत्त्वनिश्चायकं ज्ञानं स्यादित्यन्वयः २२ साक्षाद्भवो नारितचेत्तार्हं कीदृशोस्तीति तत्राह त्वयेति त्वयोदितः प्रकाशितः

आत्ममृष्टमिदं विश्वमन्वावेश्य स्वशक्तिभिः ॥ ईयते बहुधा ब्रह्मन श्रुतिप्रत्यक्षगोचरः १९ यथा हि भूतेषु चराचरेषु महादयो योनिषु भांतिनाना ॥ एवंभा
 केवलआत्मयोनिष्वात्मात्मतंत्रो बहुधा विभाति २० सृजस्यथोलुपसिपासि विश्वं रजस्तमः सत्त्वगुणैः स्वशक्तिभिः ॥ नबध्यसे त्वंगुणकर्मभिर्वा ज्ञानात्मनस्ते
 कचनैव हेतुः २१ देहाद्युपाधेरनिरूपितत्वाद्बोहिसाक्षान्नचिदात्मनः स्यात् ॥ अतो न बन्धस्तवनैव मोक्षः स्यातां निकायं त्वयिनो विवेकः २२ त्वयोदितो
 यं जगतो हिताय यदा यदा वेदपथः पुराणः ॥ बाध्येत पाखंडपथैरसाद्रितदा भवान्सत्त्वगुणं विभर्ति २३ सत्त्वं प्रभोद्यवमुदेव गृहेव तोर्णः स्वांशेन भारमपनतु
 मिहासिभूमेः ॥ अक्षौहिणीशतवधेन सुरेतराणां राज्ञाममुष्यच कुलस्य यशो वितन्वन् २४ अवेशेनो वसतयः सलुभूरिभागा यत्सर्वदेवपितृभूतनृदेवमूर्तिः ॥
 यत्पादशौचसलिलं त्रिजगत्पुनाति सत्त्वं जगद्गुरुधोक्षजयाः प्रविष्टः २५ कः पंडितस्त्वदपरं शरणं समीयाद्रक्तप्रियादृतगिरः सुहृदः कृतज्ञात् ॥ सर्वान् ददाति
 सुहृदो भजतोपिकामानात्मानमप्युपचयापचयौ नयस्य २६ दिष्ट्या जनार्दन भवान्हनः प्रतीतो योगेश्वरैरपि दुरापगतिः सुरेशैः ७ छिंध्या शुनः सुतकलत्र
 धनासमेहदेहाभिमोहरशनां भवदीयमायाम् २७ इत्यर्चितः संस्तुतश्च भक्तेन भगवान् हरिः ॥ अक्रूरं सस्मितं प्राह गीर्भिः संमोहयन्निव २८

अपमवोदेहयोगलक्षणो जगतो हिताय ज्ञानलक्षणोपभवति कथमिति तत्राह यदेति २३ एतदेवाविशिनष्टि सत्त्वमिति अमुष्यकुलस्य यदुपपदस्य २४ हेअधोक्षज सर्वदेवादयो मूर्तयः प्रतिमायस्य स तथा
 जगद्गुरुः सत्त्वं यावत्सतीः प्रविष्टः हेईश अद्य तावत्सत्यो नोस्माकं दृष्टाः भूरिभागाः पूर्णभागाः अभवन् सलु नैतच्चिन्त्रमित्याह यत्पादेति २५ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुत्यर्थं गुरुमुखात्सम्यग्ज्ञातवानहं त्वमतः स्तो
 भीत्याशयेनाह कइति भक्तप्रियात्कृतगिर इति पदच्छेदः भक्तप्रिया हतगीश्रेति वा तस्माद्भजतः सेवमानस्य सुहृदः फलपेक्षारहितस्य आत्मानमपि सायुज्यलक्षणं मोक्षमपि स्वात्मानमपि साक्ष्यं वा यस्योपच
 यापचयौ बृद्धिक्षयौ नस्तद्व्यपेन कृष्णस्य बलवार्धकादिकं न स्वाभाविकमिति दर्शितम् २६ योगेश्वरादिभिर्पि दुरापगतिः दुष्प्रापस्वरूपो भवान् न प्रतीतः प्रतीतिविषयं गतइत्यत इदं कर्तव्यमिति प्रार्थयते
 कितीदिति तत्राह छिंधीति भवदीयमायां भवदाज्ञाकारिर्बन्धशक्तिश्छिन्दीत्यन्वयः किं विधामन्नाह सुवेति मोहलक्षणारशनां रज्जुम् २७ लोकविषयाभिर्गीर्भिः संमोहयन् तत्त्वज्ञानं अन्यथा कुर्वन्ति
 नत्सकुरस्येत्यन्वयः २८

३९ अर्ह्याणां पुण्यानां मध्ये भेदाः देवा स्वार्थाः स्वप्रयोजननिरताः आत्मार्थकैर्म्योऽर्चनादिना तिलक्षणं प्रयोजनं प्राप्य फलानां दातारः न तु सर्वसमाहृत्यर्थः साधवः सर्वतुल्याः न स्वार्थपरायणाः परार्थैकनिष्ठा इत्यर्थः समाह्वयित्वरेधा तु सर्वतुल्येषु वाच्यवदिति यावद्वः ३० देवा अपि हि अस्म्ययादिशब्दवाच्यत्वात् न भवति तत्र संनिहितत्वात् तासां देवशब्दवाच्यत्वात् प्रतिभावेनाह नहीति अस्मयानि जलमया नितीर्यशब्दवाच्यानि न भवति किंतु तत्साहितानि देवतानि किमत्र इति तत्राह तदिति ते उरु कालेन क्रतुयासेवया ३१ पांडवानां वृत्तिजिज्ञासार्थां किंचिच्छ्रेयश्चिकीर्षयेत्यस्याविवरणमेतत् गजेन समआह्वयोयस्स तस्या हस्तिनापुरमित्यर्थः ३२ शतजुंगिरिनिवासिभिः क्षत्रिभिरानीताराजः स ह वसंतं तेन संति स्वमाहिमानमाच्छाद्येति शेष इत्यत आत्मेनेपदम् ३३ तत्र हेतुर्लघ्वगिति तत्त्वज्ञानजन्यत्वात् ३४ सद्विद्यास्यामः तथा कारिण्यामः संसृजम् ३५ ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ योग्यानां भगवति हरास्वत एव भाक्तिः प्रकाश्रिभगवानुवाच ॥ त्वं नो गुरुः पितृव्यश्च श्लाघ्यो बंधुश्च नित्यदा ॥ वयं तु रक्षयाः पोष्याश्च अनुकंप्याः प्रजाहिवः २९ भवद्विधामहामागनिषेव्या अहंसत्तमा ॥ श्रेयस्कामैर्नृभिर्नित्यं देवाः स्वार्थानि साधवः ३० न ह्यस्मयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिलामयाः ॥ ते पुनं त्युस्कालेन दर्शनादेव साधवः ३१ स भवानुहृदां वैनः किंचिच्छ्रेयश्चिकीर्षया ॥ जिज्ञासार्थं पांडवानां गच्छस्व गजसाह्वयम् ३२ पितुर्धुपस्ते बालाः सह मात्रा सुदुःखिताः ॥ आनीताः स्वपुंराज्ञावसंत इति शुश्रुम ३३ तेषुराजां बिकापुत्रो भ्रातृपुत्रेऽपि दीनधीः ॥ समो न वर्तते नूनं दुष्पुत्रवशगो धृक् ३४ गच्छ जानीहितं हृतमधुना साध्वसाधुवा ॥ विचार्य तद्विधास्यामो यथा शंसुहृदां भवेत् ३५ इत्यक्रूं समादिश्य भगवान्हरिरीश्वरः ॥ संकर्षणो ह्यव्यावैततः स्वभवनं ययौ ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वार्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ श्रीशुक उवाच ॥ सगत्वा हास्तिनपुरं पौरवेंद्रयशोऽकितम् ॥ ददर्श तत्रां बिकेयं स भीष्मं विदुरं पृथाम् १ सहपुत्रं च बालीं च भारद्वाजं सगौतमम् ॥ कर्णं सुयोधनं द्रौणिं पांडवान् सुहृदोऽपरात्र २ यथा वदुः स गम्य बंधुभिर्गीर्दीनी सुतः ॥ संपृष्ट स्तैः सुहृद्वातीं स्वयं चापृच्छ द्रव्ययम् ३ उवास कतिचिन्मासान् राज्ञो वृत्तविवित्सया ॥ दुष्प्रज्ञस्याल्पसारस्य स्वलच्छं दानुवर्तिनः ४ तेजोजो बलं वीर्यं प्रश्रयादींश्च सद्गुणान् ॥ प्रजानुरागं पार्थ पुनः सहद्विश्चिकीर्षितम् ५ कृतं च धार्तराष्ट्रैर्यद्रदानाद्यकोशलम् ॥ आचख्यौ सर्वमेतस्मै पृथा विदुर एव च ६ पृथा तु भ्रातरं प्राप्तमक्रमुपसृत्य तम् ७ उवाच जन्मनिलयं रमंत्यं शुकलेक्षणम् ७ अपि स्मरंति नः सौम्यपितरौ भ्रातरश्च मे ॥ भगिन्यौ भ्रातृपुत्राश्च जामयः सख्य एव च ८ भ्रात्रीयो भगवान् कृष्णः शरण्या भक्तवत्सलः ॥ पैतृष्वक्षेयान् स्मरति रामश्चांबुरुहेक्षणः ९ सपत्नमभ्येशो च तर्तां वृकाणां हारिणामिव ॥ सांत्वयिष्यति मां वाक्यैः पितृहीनांश्च बालकान् १०

इयत्त इति व्यनक्त्यस्मिन्वाच्ये तत्रादावक्रूरस्य धृतराष्ट्रादिवशेनैव किं सगत्वेति १ बालीं कुरुवंशे कंचन वृद्धं राजानं शंतनोर्भ्रातरम् भारद्वाजं भरद्वाजस्यापत्यं द्रोणम् सगौतमं सकृपम् २ ते भीष्मादिभिः सुहृद्वातीं प्रति संपृष्टः अभूदिति शेषः अक्रूरः स्वयंचतेषामन्ययं अनामयं पृष्टवान् ३ वृत्तविवित्सया स्वपुत्रेषु वृत्तवर्तनं समं विषमं चेति ज्ञातुमिच्छया अल्पमन्याप्यं सारं स्य सप्तयत्तस्य तत्र हेतुः स्वलच्छं दानुवर्तिन इति स्वलानां पुत्राणां छंदमिच्छामनुवर्तिनं वीर्यमस्यास्तीति तस्य ४ तेजो ज्योतिर्लक्षणं दीतिः भोजः पराभिभवलक्षणं सामर्थ्यं बलं शरीरं रूपं वीर्यं पराक्रमः ५ ६ जन्मनिलयं रमंत्यं शुकलेक्षणम् ७ जामयः भ्रातृवर्गभार्याः ८ पितृष्वसुः पुत्रान् पांडवान् ९ सपत्नमभ्येशु मध्ये वृकाणां मध्ये स्थिताम् १०

दुमणेरुदयादुत्पुष्पानलिन्वापयातयाभ्रूरस्पदशीनादुद्ग्रेचितपाभक्त्याविवक्षाविशेषमबुद्धभगवदुपानित्यंतत्पराकुंतीमनस्वाविर्भूतं कृष्णस्तौति कृष्णेति महानपरिच्छिन्नोयौभौज्ञानमुपायोवास्तीति
 तत्तंबुद्धिः महायोगिन् महत्पूज्यविशालयोः रितियादवः सर्वमाप्नोतिधारयतीतिसर्वात्मा हेसर्वात्मन् गोविंदगवामिंद्र ११ मृत्युवत्तभयहेतोः संसारात् आपवर्गिकात् अपवर्गाल्पक्रियामाध्यफलप्राप्तेः
 साधकाय तदापादकाद्वा अपवर्गः क्रियासाध्यफलाप्तौत्यागमोन्नयोरिति वैजयंती १२ कृष्णसीसाद्यलोहेषु इत्यतः कृष्णशब्दस्य सीसाद्योपिवृत्तेस्तत्रासाध्यं शुद्धायेति कित्तत्तु शुद्धमत्राह ब्रह्मण इति
 अस्याप्यनेकार्थवृत्तेर्न निर्णय इत्यतः परमात्मन इति दुर्भग्नारीरेव सतोहरे कर्दम इव शुद्धत्वं कथं युज्यत इति तत्राह योगेश्वरायेति योगेश्वरपादद्वय इत्यर्थः ननु तर्हि योगैश्वर्यनिमित्तं शुद्धत्वं चेत् स्वतोनास्ती
 त्यायातमित्यत उक्तं योगायेति ज्ञानसंहताय ज्ञानात्स्वत्वेनाप्राकृतत्वात्स्वाभाविकमित्यर्थः ततः किमत्राह त्वामिति १३ इति एवमादिगुणपूर्ण १४ तस्याः पुत्राणां युधिष्ठिरादीनां उत्पत्तेर्हेतुभिः दुर्वा
 ससोऽनुग्रहेण यमीनिर्द्धसंयोगादिलक्षणैः १५ यास्य नृगंतुमिच्छन् पुत्रलालसं पुत्रस्नेहकातरं बहुभिः सहितं सौहृदोदितं सुहृद्भावेन कथितं १६ १७ १८ तमो घटुः समित्यर्थः पुत्रनाशेनेति
 कृष्णकृष्णहायोगिन् सर्वात्मन् विश्वपालक ॥ प्रपन्नां पाहि गोविंद शिशुभिश्चावसीदतीम् ११ नान्यत्तव पदं भोजात्पश्यामः शरणं नृणाम् ॥ बिभ्यतां मृत्युसं
 सारादीश्वरस्यापवर्गिकात् १२ नमः कृष्णाय शुद्धाय ब्रह्मणे परमात्मने ॥ योगेश्वराय योगाय त्वामहं शरणागता १३ इत्यनुस्मृत्य स्वजनं कृष्णं च जगदीश्वर
 म् ॥ प्रारुद दुःखिताराज न भवतां प्रपितामही १४ समदुःखसुखोऽक्रूरो विदुरश्च महायशः ॥ सांत्वयामास तु कुंती तत्पुत्रोत्पत्तिहेतुभिः १५ यास्य नरा
 जानमभ्येत्य विषमं पुत्रलालसम् ॥ प्रावदत्सुहृदामध्ये बंधुभिः सौहृदोदितम् १६ भो भो वैचित्रवीर्यत्वं कुरुणां कीर्तिवर्धन ॥ श्रातर्युपरते पादौ बंधूनां सम
 मास्थितः १७ धर्मेण पालयन्नुर्वी प्रजाः शीलेन रजयन् ॥ वर्तमानः समः स्वेषु श्रेयः कीर्तिमवाप्स्यसि १८ अन्यथा त्वाचरन् लोके गर्हितो यास्यसे तमः ॥
 तस्मात्समस्त्वं वर्तस्व पादवेष्वात्मजेषु च १९ नेह चात्थं तं संवासः कस्यचित्केनचित्सह ॥ राजन्स्वेनापि देहेन किमु जायात्मजादिभिः २० एकः प्रसूय
 तेजं तुरेक एव प्रलीयते ॥ एको नु भुंक्ते सुकृतमेक एव च दुष्कृतम् २१ अधर्मोपचितं वित्तं हरंत्यन्ये लपचेतसः ॥ संभोजनीया पदेशैर्जलानीव जलौकसः २२
 पुष्पाति यान धर्मेण स्वबुद्ध्या तमपंडितम् ॥ अंतःकृतार्था हि न्वंति प्राणारायः सुतादयः २३ स्वयं किल्बिषमादाय तैस्त्यक्तो नार्थको विदुः ॥ असिद्धार्थो
 विशत्यंधं स्वधर्मविमुखस्तमः २४

शेषः तमोराहुस्तमो धंचेति च दुःखैर्नो व्यसनेष्वधमिति च १९ सर्वस्यानित्यत्वात् कचित्कस्मिंश्चिदपि विशेषेण स्नेहो न कार्यः योग्यतां तरेणैति भावेनाह नेहेति इह लोके कस्यचित्केन चित्सहात्यतस्त
 वासोनास्त्येव जायात्माज्जादिभिः सह संवासनिदर्शनात्किं विशेष्यनिषिध्यत इत्यत्र कैमुत्यमाह स्वेनापीति २० इतोपि वैषम्यबुद्धिर्न कार्येत्याह एक इति २१ अन्ये अल्पचेतसः दुर्बुद्धिर्धर्मोप
 चित्तं अर्जितं हरंतिसंभोजनीया पदेशैः संभोजनीयाः सह भोजनयोः साः बंधवः अपदेशैः कपटवचनैः मयैतेऽपेक्षणीया इति मिथ्या हेतुभिरित्यर्थः जलानि हरंतो जलसंबंधिततायाजलौकसः माणिनो यथाहं
 ति यद्वा जलौकसोपादोगणस्य विद्यमानानि जलानि यथान्ये हरंति २२ यः स्वबुद्ध्या मत्त्वश्रान्तबुद्ध्या अधर्मेण न्यपेन यान् पुष्पातिस्त्वेनाभिमततास्ते प्राणादयस्त्वं ते मरणसमये तमपंडितं अज्ञाहि न्वंतित्य
 जंति अग्निं वाग्न्येति वातं पाण्डु इति श्रुतेः कीदृशाः अकृतार्थाः अपूर्णस्वप्नो जनाः यथा यो योऽधर्मेण यान् स्वीयबुद्ध्या पुष्पातिस्ते प्राणादयः तमपंडितां हि न्वंतीति तं च मरणं विदुरिति २३ पुनः स्वयं किल करोती
 तितत्राह स्वयमिति नार्थको विदुः स्वयमोजनकुशलोनभवति २४

भा.द.पू.

१०४

किमन्येन बहुपन्थासेन मङ्गले किमागतमितितनाह तस्मादिति लोके शरीरं स्वप्नेति लुप्तोपमा स्वप्नवत्मायावत्तद्रजालवत् अनौराख्यविजृम्भितवदन्धत्रस्वनिमित्तं स्वप्नस्य स्नाधीनत्वप्रतीतिस्तदर्थमावा
मनोरथमित्युक्तं आत्मनामनसा आत्मानं परमात्मानं भजन् शांतीं भगवदेकनिष्ठः स्वपरपुत्रं द्विविहायात्मजेष्णं दुपुत्रेषु च समो भवेन्न्यन्वयः २५ अनया वाचानवृत्त्याभि अलं बुद्धिं न प्राप्नोमि अमृतं देवाजं
अमृतं न्योमि देवा न्येज्जगत्तपे रसायने अयाचिते जले ह्यग्नौ यो जने हे हि गोरसे क्लीबेनात्ममरत्नी तु गुह्यमाप्तमभि न पोरिति च २६ मृता वाक् मुदा मृतं तादृक् च तदवशात् सौदामनी विद्युत्तद्विद्युता यद्वा

वि. ७५०

४८

तस्माद्भो कमिमं राजस्वप्रमाया मनोरथम् ॥ संभजन्नात्मनात्मानं समं शांतीं भवप्रभो २५ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यथावदतिकल्याणं विचिन्वानपतेर्भवान् ॥
तथाऽनयानवृत्त्या मिमर्त्यः प्राप्य यथा मृतम् २६ तथापि मृतासौम्यहृदि न स्थीयते चले ॥ पुत्रानुरागविषमे विद्युस्तौ दामनी यथा २७ ईश्वरस्य विधिं
को नु विधुनोत्यन्यथा पुमान् ॥ भूमेर्भारावताराय शोक्तीर्णो यदोः कुले २८ यो दुर्विर्मर्शपथयानिजमाययेदं सृष्ट्वा गुणान् विभजते तदनुप्रविष्टः ॥ तस्मै न मोदुर
बबोधविहारतंत्रं संसारचक्रगतये परमेश्वराय २९ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यभिप्रेत्य नृपतेरभिप्रायं सयादवः ॥ सुहृद्भिः समनुज्जातः पुनर्यदुपुगीमगात् ३०
ज्ञांशं सरामकृष्णाभ्यां धृतराष्ट्रं विचेष्टितम् ॥ पांडवान् प्रतिकौरव्ययदर्थं प्रेषितः स्वयम् ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पूर्वार्धे अष्टादशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ दशमस्कंधपूर्वार्धः समाप्तोऽयम् ॥

विशेषेण यौतिमकाशवद्विविच्युत्तादृशी सौदामनी शयनमापया अस्थिरावपेति विधिमाज्ञां विधुनोति अन्यथा करोति अनेकार्थत्वाद्वा तूनां दुर्विर्मर्शपथया दुर्विज्ञेयमार्गादुरवबोध, दुर्ज्ञेयः विहारः
सृष्ट्वा विषयपारम्पर्याक्रियां तत्पतेर्माधीनसंसारचक्रयतिः संसारवृत्तिः प्रकारो यस्य स तथा तस्मै इत्यभिप्रेत्येति ज्ञात्वा २७ २८ २९ ३० ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वज
कृतटीकायामष्टादशोऽध्यायः ४८

७४

॥ इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे पूर्वार्धः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते दशमस्कंधे उत्तरार्धप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ सच्छास्त्रस्यासच्छास्त्रेणैवकतिपयेष्वध्यायेषु श्रीकृष्णस्य जरासंधेन सह संग्रामं वर्णयति तत्त्वनिर्णयेन सदसत्तां भक्तिद्वयाभ्यां लुब्ध्वाभ्यां विहितानि वर्णावाप्तिर्भवति तत्र कथां पसं
जयितुमाह अस्तीति अस्ति प्रास्ति शब्दाभ्यां अविद्याया द्वे रूपे संशयविपरीतज्ञाननामनी उच्येते तत्र संशयज्ञानसत्तामात्रमस्ति विपरीते तदपि नास्तीत्यस्ति प्रास्नी असंभुविभूत्तायामिति धातोः यद्वा
निश्चायकप्रमाणामावेन निश्चयज्ञानाभावात् संशयविपरीतज्ञानवाचकावेतौ असुनिरसनीति धातोः कंसस्य महिष्यौ कसिर्हि सायामिति धातोः हिसारमनोऽधमेस्य महिमबंधकत्वेन संबंधिभ्यौ विण्वधेन इति
धातोः कृष्णनाम्ना धर्मैष भर्तृस्त्विर्वाहके कंसनाम्न्यधर्मैर्हते विनाशिते स्वपितुः स्वपोषकस्य जरासंधस्य जूवपोहानाविति धातोर्वयोहानिंहतुभूता शैवीशास्त्रसंहिताजरेत्युच्यते तस्यासंधामरणापत्तावपि
न भुञ्जामीति प्रतिज्ञायस्य स तथा तस्य गृहान् प्रमेयविशेषानयितुः भाग्यस्थिते शब्दशक्तिविचक्षणैः पुरुषैरध्यात्मविषयतया अत्रार्थो ज्ञातव्य इति ग्रंथबाहुल्यभीरुणामयानप्रदर्शयति १ आत्मवैकल्पकारण
म् आत्मवैधन्यादिनिमित्तम् अन्यत्र प्रतिपादनात्तामर्षम् १ नृनृप इति धातोः नृनृनृपान् शैवशास्त्रोक्तान् पितृतीति नृपः शास्त्रज्ञः यः प्रतिसंभूयेत्याभिधानात् पाविष्णु स एवादो दुष्टदहकस्त्वं वांति शरणं गच्छ

श्रीशुक उवाच ॥ अस्ति प्रास्तीति कंसस्य महिष्यौ भरतर्षभ ॥ हते भर्तृरिदुःस्वार्ते ईयतुः स्वपितुर्गृहान् १ पित्रे मगधराजाय जरासंधाय दुःखिते ॥ वेद
यांचक्रतुः सर्वमात्मवैकल्पकारणम् २ सतदप्रियमाकर्ण्य शोकामर्षयुतो नृपः ॥ अयादवीं महीकं तुं चक्रे परममुद्यमम् ३ अक्षौहिणीभिर्विशद्विस्तिष्ठ
मिश्रापि संवृतः ॥ यदुराजधानीमथुरां न्यरुणत्सर्वतो दिशम् ४ निरीक्ष्य तद्वलं कृष्ण उद्वेलमिव सागरम् ॥ स्वपुरं तेन संरुहं स्वजनचभयाकुलम् ५ चिं
तयामास भगवानहरिः कारणमानुषः ॥ तद्देशकालानुगुणं स्वावतारप्रयोजनम् ६ हनिष्यामि बलं ह्येतद्भुविभारं समाहितम् ॥ मागधेन समानीतं पश्यतां
सर्वभूताम् ७ अक्षौहिणीभिः संख्यातं भटशरथकुंजरैः ॥ मागधोऽपि न हंतव्यो भूयः कर्त्ता बलौद्यमम् ८ एतदर्थो वितारोऽयं भूभारहरणाय मे ॥ संरक्षणा
यसाधूनां कृतोऽन्येषां वधाय च ९ अन्योऽपि धर्मरक्षायै देहः संभ्रियते मया ॥ विरामाय ह्यधर्मस्य काले प्रभवतः क्वचित् १० एवं ध्यायति गोविदे मगधाधिप
तिर्बली ॥ मथुरां सवनोद्यानां रूरोधदुहसैनिकः ११ कलिंगश्चेकितानश्च दंतवक्रविदूरथौ ॥ उल्मुको वेणुदारी च शाल्वश्चैव द्रुमैः १२ पूर्वद्वारं समासा
द्य रुद्रधुर्मागधानया ॥ विदानुर्विदावा वं सौ विराटो दरस्तथा १३

तीति यावदवावैष्णवाः तद्ग्रहिताम् ३ एकस्थानमारभ्य षोडशस्थानेषां संख्या साऽक्षौहिणीत्युच्यते इति अन्ये गजानां सप्तसहस्राणि द्विशतं सांशतीतिः एवं यथानामपि संख्या अश्वानामेकांशति स हस्तीपं
चशतींशतिश्च पदातीनां पंचांशति स हस्तींशतिश्च पक्षीहिणी संख्या ब्रुवते एकोगज एकोरथ खपोऽश्वः पंचपदा तय इति दश संख्या पतिनाम त्रिगुणिता पत्तिः सेना मुखमिति भिन्नं वापदं सेना मुख
त्रिगुणो गुरुमाना तच्चिगुणो गणनामा गणत्रिगुणा वाहिनीनाम वाहिनी त्रिगुणा वृत्तना तच्चिगुणा चम् त्रिगुणिता च मूरनी किनी दशानी किनी त्र्यक्षौहिणीति केचित् एकमेकरथान्यश्वापत्तिः पंचपदा
तयः पत्त्यै त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्यायथोत्तरम् सेना मुखं गुरुगणौ वाहिनी वृत्तना चम् अनी किनी दशानी किन्यक्षौहिणीत्यमरः ४ ५ ६ ७ ८ ९ अन्योऽपि वाहादि राणि इव काले प्रभवतः वर्धमान
स्याधर्मस्य विरामाय विनाशाय १० मथुरापो गयानां परमानंदराजो वेदातविद्यां तस्याश्चतुर्द्वाराणि क्रमादीनि पासं दक्षीणवीरादयः लिङ्गा देवगिदत्ता बहवः सैनिकाः सेना रक्षकाः यस्तुहाना मेनराश्वाश्च
सैनिका इत्यमरः ११ १२ १३

१४ १५ १६ १७ १८ १९ श्वेलंतःअट्टहासकुर्वतः २० कर्दवःसमूहः २१ सपरिच्छदौसोपस्करणौ २२ सहस्रमराणिदलानियस्यतत्तथा २३ धौमहाशौदकोनारायणःतस्यविद्यमानाकौमोद
की त्रिभुस्थानेषुकोटिद्वयेमध्येचनतंवक्रांनितं कार्मुकंतुचतुर्हस्तमितियादवःशार्ङ्गमृगविकृतं गुणेनज्ययाअन्वितंसहितम् २४ २५ २६ २७ स्वावतांस्वच्छुक्तानां पद्मा त्वंदःरसकोपेपंतैर्द्वारतः

एकलव्योबाह्लिकश्चतथापंचनदेश्वरः ॥ रुरुधुर्दक्षिणद्वारंपौडूकश्चमहाबलः १४ युधामन्युर्वृहत्क्षत्रःशालवोभूरिश्रवास्तथा ॥ उत्तमौजाश्चरुक्मीचहम
श्वेवसुदक्षिणः १५ एतेनियुक्तराजानोजरासंधेनभारत ॥ पश्चिमद्वारमासाद्यरुरुधुर्मथुरांपुरीम् १६ द्रुपदःशिशुपालश्चत्रिगतोऽथजयद्रथः ॥ शकुनिःसो
मदत्तश्चकुर्णिदश्चमहाबलः १७ जरासंधेनसहिताःसर्वेमदबलान्विताः ॥ उत्तरद्वारमासाद्यरुरुधुर्भरतर्षभ १८ तेनिरुद्वयचतुर्द्वाराण्युद्वेलांभोधिसन्नि
भाः ॥ सिंहनादंचकुर्वतोदध्मुःशंखाननेकशः १९ श्वेलंतोयुद्धसन्नद्वाजघ्नुर्भेरीःसहस्रशः २० तद्वीरभूपालकदंबजृम्भितंयुगावसानार्णवघूर्णितोपमम् ॥ नि
शम्यकृष्णोनचचालचेतसासृगालघोषंमृगराडिवोद्धतः २१ एतस्मिन्नेवकालेतुगगनात्सूर्यवर्चसौ ॥ रथावुपस्थितौसद्यःससूतौसपरिच्छदौ २२ आयु
धानिचदिव्यानिपुराणानियदृच्छया ॥ चक्रंसुदर्शनंघोरंसहस्रारंमनोरमम् २३ गदाकौमोदकीगुर्वीनाम्राकौमोदकीशुभा ॥ त्रिनतंकार्मुकश्रेष्ठशार्ङ्गसंज्ञं
गुणांश्वितम् २४ तीक्ष्णधारःशितमुखःखड्गोनंदकसंज्ञितः ॥ लघूशराचितौरम्यौतूणौचाक्षयसायकौ २५ तुरगाःशैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥ हलं
चबलभद्रस्यमुसलंचदृढगुरु २६ इत्येतान्यायुधान्याजौगगनादागतानिसः ॥ दृष्ट्वाराजहृषीकेशःसंकर्षणमथाऽब्रवीत् २७ पश्यार्यव्यसनंप्राप्तंयदूनांत्वाव
तांप्रभो ॥ एषतेरथआयातोदयितान्यायुधानिच २८ यानमास्थायजह्येतद्व्यसनात्स्वान्समुद्धर ॥ एतदर्थाहिनौजन्मसाधूनाभीशसत्कृतम् २९ त्रयोविंश
त्यनीकानांभूमेर्भारमपाकुरु ॥ एवंसंभंज्यदाशाहौदंशितौरथिनांवरी ३० दंशितैश्चयदुश्रेष्ठैर्बहुभिश्चसमन्वितौ ॥ निर्जग्मतुःपुरवराद्वलेनाल्पीयसानृप
३१ निर्गत्यसदनात्कृष्णोवृष्णीनाहूयसर्वशः ॥ आज्ञापयामासतूर्णंचतुर्द्वारिस्थपालने ३२ वसुदेवंचनिशठंकृतवर्माणमुद्धवम् ॥ कृष्णोनिर्यातयामा
सपूर्वद्वारेणभारत ३३ उग्रसेनंसुदामानंपृथुंविपृथुमेवच ॥ हरिर्निर्यातयामासद्वारेणानुत्तरेणवै ३४ सात्यकिंचगदंचैवप्रसेनंगादिनीसुतम् ॥ हरिःप्र
तीचीद्वारेणप्रेषयामासदुर्मदान् ३५ गोविंदस्तुमहातेजाःस्वयंदारुकसारथिः ॥ आत्तामष्टिप्रहरणःसंकर्षणसहायवान् ३६ उत्तरेणविनिर्गम्यद्वारेणजगदी
श्वरः ॥ शंसंदध्मौमहाप्राणंदैत्यदानवभीषणम् ॥ आहदारुक्मासीनंरथाग्रेमाधवःस्मयन् ३७

तेषांस्वावतामितिपठश्लादसः २८ साधूनांसाधुभिःसत्कृतम् कृद्योगेषष्ठी २९ त्रयोविंशत्यनीकानांत्रयोविंशत्यश्वौहिणीनांसमुत्पन्नंभूमेर्भारम् ३० ३१ ३२ ब्रह्मसूत्रादयौवसुदेवादिशब्दवाच्याः
३३ ३४ दुःसंभंज्यंतिअल्पीकुर्वतीतिदुर्मदास्तान् तुमागमाभावच्छादसः ३५ ३६ महाप्राणंमहाघोषम् ३७

सुदुर्मदान् सुदुर्मदान् ३८ ३९ ४० वसुदेवादिमिश्रतुर्मैः कलिमाद्यष्टानां कदम्बदाहैसाधोविधिधातुः कदनंयुद्धम् ४१ गोविदेनाध्मानयावासितचेतोपेषांतेतथा तेषांराज्यानां कटकेनसैन्येन
सैन्येपिकटकोऽस्त्रियामित्यभिधानम् समूहेनवा ४२ ४३ ४४ ४५ माधवौमधुकुञ्जानौसैन्येनयानध्वजैः रथध्वजैर्वाजिभिर्भैः सागथिमिश्रसहितौ वाजीत्वचेगरेखगेदिति अश्वैः जलधरैरेणुभिश्च ४६
सुपर्णतालध्वजाभ्याचिह्नितौ अंकितौ हरिरामयोः कृष्णबलभद्रयोः रथौ विलम्बपंत्यः पवपंत्यः पुरगृहम् अट्टालकगृहोरेरिष्टादिरेरचितचतुरस्रस्थल हर्म्यधनिनावास गोपुरं पुरद्वारम् अल्पवयसौ

श्रीभगवानुवाच ॥ रथंवाहयधर्मज्ञयत्रतौचैद्यमागधौ ॥ तर्पयामि नृपान्मर्वान्सायकैर्युद्धदुर्मदान् ३८ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तोदारकस्तेनहयान्तरू
मचोदयत् ॥ व्यनदत्सिंहनादं च गोविंदः परवीरहा ३९ शंसमाध्माय रामोऽपि सिंहनादं व्यनीनदत् ॥ ततोऽभूत्परसैन्यानां हृदि चितासवेपथुः ४० पू
र्वद्वारि नृपैः साद्वैयदूनांकदनं महत् ॥ आसीच्चतुर्भिरष्टानांतदद्भुतमिवाभवत् ४१ दक्षिणद्वार्यपितथा गोविंदाध्मातचेतसाम् ॥ आसीच्चदूनांकदनं
जन्यकटकेनवै ४२ अपरद्वार्यपितथायदूनांहृदधन्विनाम् ॥ आमीद्राजसमाजेनसंग्रामोरोमहर्षणः ४३ तेहन्यमानायद्वोराजभिः शक्रविक्रमैः ॥ न
चेलुः संगराद्राजन्लोकद्वयजिगीषवः ४४ तत्रयादवशार्दूलोविष्णुर्लोक्यवल्लभः ॥ आससादमहाधोरैयत्रतौचैद्यमागधौ ४५ जरासुतस्तावभिर्वाक्ष्यमाध
वौमहाबलौघेनबलीयसावृणोत् ॥ ससैन्ययानध्वजवाजिसारथीमूर्यान्लौवायुरिवाभरेणुभिः ४६ सुपर्णतालध्वजचिह्नितौ रथौ विलक्ष्यत्याहारिरामयोर्म
धे ॥ स्त्रियः पुराट्टालकहर्म्यगोपुरं समाश्रिताः संमुमुहुः शुचार्दिताः ४७ हरिः परानीकपयोमुचामुहुः श्लीमस्त्रायुल्बणवर्षपीडितम् ॥ स्वसैन्य
मालोक्यसुरासुरार्चितं व्यघूर्णयच्छार्ङ्गशरासनोत्तमम् ४८ गृह्णन्निषंगादथसंदधच्छरान्विकृष्यमुंचिच्छतबाणसंचयम् ॥ निघ्नन्नरथान्कुंजरवाजियूथपा
त्रिरंतरंयद्दलातचक्रम् ४९ ततः शशांकाकृतिपांचजन्यं महारवदैत्यकुलापचारम् ॥ मुखेनिधायाशुपुपूरयादवानाश्वासयन्क्षत्रियकूटघाटितान् ५०
नृपास्तदाकर्ण्यतुर्कर्णेनिशुक्रमेणनिभिन्नहृदोबभूविरै ॥ यदुप्रवीराश्चसमुद्यतायुधारणेनृपाञ्जघुरनीकसंयुताः ५१ ततश्चतुर्द्वारगतान्महीपतीन्पुन्यदुप्रवी
राः परिभूय सर्वशः ॥ चक्रुः शरैर्वैः सहसैकवाहिनजाप्यापिताः शार्ङ्गरेवेणशौरिणा ५२ ततोहरिचैद्यपतिमंडलीकृतकामुकः ॥ भर्त्सयन्कृष्णकृष्णे
तितिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ५३ तमभ्यधावद्रोविंदोविमुंचन्सायकान्बहून् ॥ मंडलीकृतकोदंडस्तैलघौताञ्छितान्शरान् ५४ ततः पंचशरान्घोराना
दायदमघोषजः ॥ चतुर्भिस्तुरगानाशुविग्याधैकेनसारथिम् ५५

अल्पसेनौकृष्णरामौमागधंमलयाणंवोपमसेनंहृष्टासमुत्पन्नयाशुवा ४७ व्यघूर्णयत्विस्फारयामास परानीकपयोमुचांशुसेनामेधानाम् ४८ श्रीकृष्णस्यहस्तलाघवंकथयति गृह्णन्निधि निषंगाच्छ
पीरात् श्राम्यमाणमलातचक्रंउत्सुकमंडलंनिरंतरंछिद्रदर्शनं दुःशर्कपद्मद्वय ४९ दैत्यकुलस्यापचारंनशकर क्षत्रियाणांकूटनसमूहेन घाटितान्सदोष्टितान् ५० क्रमेणसत्तद्धोषतानुसारेण ५१
एकवाहिनः एकवाहनगतान् पृष्ठवाहनहीनानित्यर्थः ५२ ५३ ५४ दमघोषजः शिशुपालः ५५

सिंहनादं व्यनदन्ति सिंहनादं चकार ५६ वीरः शूरोऽस्ति बलवान् शक्तिमानसि ५७ धानुष्मत्त्वं धनुष्मतां माहात्म्यम् ५८ आशुगैः शरैः ५९ ६० यदूचं दयति बलेन समर्द्धयतीति घट्टनदंनः ५१ ६२ ६३ ६४
 कालांतमारुतेन प्रलयकालवायुना ६५ ६६ निर्भिन्नकुंभाः विदलीकृतमूर्धानः अनीकशः राशिशः करिप्रभृतयो निर्भिन्नकुंभादयो बभूवुरित्यन्वयः ६७ अंगप्रसूताः देहोत्पन्नाः अस्त्रगापगाः रुधिरनद्यः
 भुजाएवाहयो यासुतास्तथा एवमुत्तरत्रापि कच्छपाः कूर्माः द्विपाएव द्वीपाः अंतरद्वीपाः इयाएव ग्रहाग्रहाः ६८ धनुस्तरंगैः आयुधगुल्मैश्च संकुलाः आस्फूर्जिताः उन्नतस्थलादधः तज्जलध्वनय तैराव
 तैः जलध्रमणैश्च भयानकाः भयभदाः वृत्तफलकध्वनयो वा स्फूर्जितास्त एव आवर्त्ताः महामणिप्रवेकाः प्रवेका उत्तमा एवाश्मानः आभरणान्येव शर्करायासुतास्तथा ६९ संकर्षणं एव विधाभ

भूयो दशाशुसंधाय विव्याध मधुसूदनम् ॥ व्यनदस्तिं हनादं च तदद्भुतमिवामवत् ५६ ततस्तमाह गोविंदः साधुसाध्विति पूजयन् ॥ भो भो चैव महेश्वर
 वीरोऽसि बलवानसि ५७ अतो मे पश्य दुर्बद्धे धानुष्मत्त्वं स्वयं रणे ॥ इति त्ववति गोविंदे राजानः सर्व एव ते ५८ विव्यधुर्निशितैर्बाणैर्यौगपद्येन माधवम् ॥
 तांस्तान् प्रत्येकशः कृष्णो विद्वापंचाभिराशुगैः ५९ सारथिंचतुरोवाहाननयद्यमसादनम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिः शरैर्भूयोप्येकैकं नृपतीन् रणे ६० वक्षस्यास्येल
 लोटे च विव्याध यदुनंदनः ॥ ततश्च त्रिंशतां राज्ञां त्रिंशत्कार्मुकमाहवे ६१ त्रिंशद्भिः सायकैराशुचिच्छेदय दुपुंगवः ॥ दमघोषसुतस्यापि धनुश्छिन्ना त्रिभिः
 शरैः ६२ ध्वजंच मुकुटच्छत्रे च कर्त्त प्रहसन्निव ॥ ततो दशहरिर्भलान् शार्ङ्गे संधाय माधवः ६३ आकर्णितं समाकृष्य चैधं विव्याध संगरे ॥ तेन राजन्यकटकां वि
 भ्रांतं शरताडितम् ६४ कालांतमारुतो द्यूतशैलदुमलतोपमम् ॥ त्रातारं नाध्यगच्छद्ब्रह्मताश्चरय साराथि ६५ शरान्विमुञ्चञ्जलजंच पूरयन् विस्फूर्जय
 न् कार्मुकमुग्रपौरुषः ॥ विलोकयन् मागधसैन्यमाहवे निरंतरं यद्वदलातचक्रम् ६६ निर्भिन्नकुंभाः करिणो निपेतुरनीकशोऽश्वाः शररुग्णकंधराः ॥ रथाहता
 श्वध्वजसूतनायकाः पदातयश्छिन्नभुजोरुकंधराः ६७ संछिद्यमानं द्विपदे भवजिनाभंगप्रसूताः शतशोऽसृगापगाः ॥ भुजाहयाः पूरुषशीर्षिकच्छपाहता द्विप
 द्वीपहयग्रहाकुलाः ६८ करोरुमीनानरकेशशैवलाधनुस्तरंगा युधगुल्मसंकुलाः ॥ आस्फूर्जितावर्तभयानकामहामणिप्रवेकामरणाश्मशर्कराः ६९ प्रवर्ति
 तामीरुभयावहामृधेमनस्विनां हर्षवहाः परस्परम् ॥ विनिघ्नतारिन्मुसलेन दुर्मदान्सं कर्षणेनापरिमेयतेजसा ७० बलंतदंगाणवदुर्गभैरवंदुरंतपारंगवेद्रपा
 लितम् ॥ क्षयंप्रणीतं वसुदेवपुत्रयोर्विक्रीडितं तज्जगदीशयोः परम् ७१ स्थित्युद्भवांतं भुवनत्रयस्य यः समीहतेऽनंतगुणः स्वलीलया ॥ नतस्य चित्रं परप
 क्षानिग्रहस्तथापि मर्त्यानुविधस्य वर्ण्यते ७२

सृगापगाः प्रवर्तिता इत्यन्वयः ७० अंगहेविष्णुरात यन्मगधेद्रेण पालितं अर्णवदुर्गं अतएव भैरवंदुरंतपारंचतुरविपयतीरांतरं अनवसिनसमाप्तिं वा तद्वलंकृष्णराभाभ्यां क्षयंप्रणीतमित्यन्वयः जगदी
 श्वराभ्यामनायासेन कृतमेतच्छुद्धमित्याह वसुदेवपुत्रयोरिति जगदीशयोः वसुदेवपुत्रयोः तद्युद्धं परं केवलं विक्रीडितं क्रीडामात्रमेव ७१ योनंतगुणो भुवनत्रयस्य स्वलीलया स्थित्युद्भवांतं समीहत करोति स्थि
 तिः उद्भवश्च अंतश्च तथापि यो विरुद्धत्वादकवद्भातः यद्यपि तस्य हरेः परपक्षानिग्रहः चित्रं न भवति तथापि मर्त्यानुविधस्य मनुष्ययर्ममनुकुर्वतो हरेस्तच्छुद्धुद्भवतारार्थवर्ण्यते प्रशस्यत इत्यन्वयः ७२

सीरिणंबलमद्रमापेतिशेषः ७३ ७४ ७५ व्यसयित्वा वंचयित्वा ७६ ७७ हतानीकश्चहतसेनश्चअवशिष्टासुश्चअवशिष्टमाणश्चततयातं हतानीकावशिष्टास्वातिपाठोक्रियाविशेषणम् ७८
७९ मुक्तोविशेषः ८० ८१ ८२ ८३ पुरंप्रविशतिसतिहुंदुभादयोनेदुरित्यन्वयः ८४ कांतुकाभिर्दंडमालाभिराबद्धतोरणाम् ८५ निचीयमानःरासीक्रियमाणः ८६ यदुराजा

हतेषुसर्वसैन्येषुजरासंधोमहाबलः ॥ विद्रुतेष्ववशिष्टेषुरथेनेकेनसीरिणम् ७३ तावुमौगिरिसंकाशौमत्ताविवमहागजौ ॥ परस्परमयुध्येतांसामर्षैर्बलशालिनौ ७४ मागधस्तुगदांमुखीमादायामर्षविह्वलः ॥ भ्रामयित्वाशतगुणंचिक्षेपबलवक्षसि ७५ तामापतंतीतरसागदांशृंगोपमांगिरेः ॥ व्यसयित्वाहलधरोमुधाचक्रेस्मयन्निव ७६ व्यर्थीकृत्यगदांतस्यमुसलेनहलायुधः ॥ पोथयित्वास्थेभ्रुब्धोनिहत्यरथसारथी ७७ जग्राहविरथंरामोजरासंधंमहाबलम् ॥ हतानीकावशिष्टासुंसिंहसिंहमिवौजसा ७८ बभ्रमानंहतानीकंपाशैर्वारुणमानुषैः ॥ वारयामासगोविंदस्तेनकार्यचिकीर्षया ७९ समुक्तोलोकनाथाभ्यांवीडितोवीरसंमतः ॥ वनंविबिधुस्तपसेवारितःपथिराजभिः ८० हतेषुसर्वानीकेषुनृपोबार्हद्रथस्तदा ॥ उपेक्षितोभगवतामागधोदुर्मनाययौ ८१ मुकुंदोप्यक्षतबलोनस्तीर्णारिबलार्णवः ॥ गृहीत्वामागधेद्रस्यधनंस्त्रीकोशवाहनम् ८२ विकीर्यमाणःकुसुमैर्बिदशैरनुमोदितः ॥ मायुरैरभिसंगम्यविज्वरैर्मुदितात्मभिः ॥ उपगीयमानविजयःसूतमागधबंदिभिः ८३ शंस्रहुंदुभयोनेदुर्भेरीतूयाप्यनेकशः ॥ वीणावेणुमृदंगानिपुरंप्रविशतिप्रभौ ८४ सित्तमाग्रांहृष्टजनांपताकाभिरलंकृताम् ॥ निर्घुशं ब्रह्मवोषेणकौतुकाबद्धतोरणाम् ८५ निचीयमानोनारीभिर्माल्यदध्यक्षतांकुरैः ॥ निरीक्षमाणःस्नेहंप्रीत्युत्कलितलोचनैः ८६ आयोधनगतंवित्तमनंतवीरभूषणम् ॥ यदुराजायतत्सर्वमाहृतंप्रादिशत्प्रभुः ८७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तृतीयेमासिभूयश्चराजाबार्हद्रथोबली ॥ दिवानिशंतप्यमानःस्मरन्पूर्वपराभवम् १ आहूयसर्वभूपालान्चकारकलहोद्यमम् ॥ समस्त्यान्मालवांश्चेदीनकुरुपांचालकेरलान् २ कुलिंदकुंतलावंतिकाशिगांधारखंजयान् ॥ कलिगकेकयानांघ्नान्दशार्णान्वंगसैधवान् ३ माद्वान्त्रिगर्तान्सौवीरान्पार्वतेयांश्चसर्वशः ॥ आहूयाक्षौहिणिगणैस्त्रयोविंशतिभिर्घुतः ४ सयागधानातिक्रम्यपश्चिमाभिमुखोययौ ॥ आकर्षन्निवभूपालान्गजाश्चरथवल्मान् ५ आगत्यमथुरांगेकुंभ्राविशद्यमुनातटे ॥ स्कंधावारेणमहताराजिर्बहुभिर्वृतः ६ उपगीयमानोऽन्यरमतसूतमागधबंदिभिः ॥ तदाकर्ण्यरणोद्योगमागधस्यबलीयसः ७ भंत्रयामासशर्वर्यांकृष्णःसंकर्षणादिभिः ॥ वसुदेवोद्ववाकूरशैनेयाहुकसारणैः ८ एभिरालोच्यशर्वर्यांसम्यङ्द्विद्वारितक्रियः ॥ उपस्थनुदितेसूर्येसमाहूयभटोत्तमान् ९

पउग्रसेनाय ॥ ८७ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजलतटीकापामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ २ ३ ४ ५ स्कंधावारेणसैन्यानिवेशार्थंवृत्तं
विरचितपुरातःपुराविश्वहनिचयेन ६ ७ ८ ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ हयगतावितिधातुः हयत्यनेनेतिहयः वैराणंपल्याणंअवष्टासनमित्यर्थः श्रेणीबद्धाः पंक्तिबद्धाः पंजरंगजानांपृष्ठेशत्रुमुक्तशरस्तंभियंत्रशृङ्गे १७ अनादत्तप्रहरणाः
 अस्थीकृतायुधाः १८ पीतवाससःश्रीकृष्णस्यप्रवेशप्रवेशसमये १९ विभ्रांतमनवस्थानं २० २१ तदाजरासंधसेनावस्थाप्रकारंकथयति केचिदिति २२ पर्याणमुभयपार्श्ववलंबकमापदंक
 त्रिधाविभज्यगोविंदःस्वसेनांचतुरंगिणीम् ॥ न्ययोजयदमेयात्माभागधेद्रबलंप्रति १० संकर्षणंचहार्दिक्यगंदंसारणमेवच ॥ वामेनप्रेषयामासमार्गेणम
 धुसूदनः ११ सायकिंविष्टुं चैवष्टुमुद्वमेवच ॥ दक्षिणेनैवमार्गेणप्राहिणोत्सेनयासह १२ स्वयंकतिपर्यैर्युक्तोरथैःकमललोचनः ॥ अग्रेमगधराजस्यप्र
 विवेशमहद्वलम् १३ सासेनावहुनागाश्वरथपादातिसंकुला ॥ प्रसुप्तायमुनातीरेविस्रब्धारमतेसुखम् १४ उदयाद्रिसमारोहत्यर्केतमसिनश्यति ॥ नी
 दस्थेष्वेवकूजत्सुविहंगेषुततस्ततः १५ बिकसत्सुरगेजेषुगायत्स्वलिकुलेषुच ॥ प्रविवेशबलंभीमंभागधेद्रस्यदुर्जयम् १६ हयाश्चाबद्धवैराणाःश्रेणी
 बद्धाःसमंततः ॥ कुंजराश्वतदाराजन्नारोपितपंजराः १७ अनादत्तप्रहरणाभटाश्चाबद्धमूर्धजाः ॥ अप्रविष्टाप्रवर्माणस्तदानारूढवाहनाः १८ रथाश्चा
 बद्धतुरगाःसर्वतोनुद्धृतध्वजाः ॥ सेनायामगधेद्रस्यप्रवेशेपीतवाससः १९ त्रिदिक्षापतितंसैन्यंदृष्ट्वातद्राजमंडलम् ॥ इतिकर्तव्यतामूढंविभ्रांतंसमप
 द्यत २० केचिद्भटाःसमापेतुर्भयात्केचिच्चदुद्रुवुः ॥ केचिदात्तप्रहरणास्त्वभिसस्रुरीनृणे २१ केचिद्विभिन्नवर्माणच्छिन्नपादोरुबाहवः ॥ रिपूनेवा
 न्यवर्तंतक्रोधोद्धृत्तारुणेक्षणम् २२ केचिद्वयानपर्याणानारुह्यदृढविक्रमाः ॥ मर्दयंतोरिपून्पुद्गेविमलंलोभेरेयशः २३ राजानःसहस्रोद्धुष्ट्रासैनिकसं
 क्षयम् ॥ विनारणोपस्करणचक्रुःकेचनसंगरम् २४ केचिद्विसृज्यशिविरंविशुर्गहनंवनम् ॥ केचिन्मागधमासाद्यविजयस्वेतिचानुवन् २५ रथेनैकेनगोविंदः
 प्रविश्यरिपुवाहिनीम् ॥ जवानसुबहून्वीरान्सायुधान्सरणोद्यमान् २६ संकर्षणोपिबलवान्महत्यासेनयावृतः ॥ बलंप्रविश्यवामेनमर्दयामास
 मागधम् २७ शैनेयोपिमहाबाहुर्दक्षिणेनैववर्त्मना ॥ प्रविश्यचतुरंगेणसैन्येनमहताऽर्दयत् २८ एवंप्रव्यथितासेनाभागधेद्राभिरक्षिता ॥ दुद्रावत्रा
 स्यमानावैक्षणमात्रंदिशोदश २९ तामनुदुव्यवार्ण्यैःसायकिःपंचयोजनम् ॥ निहत्यमागधसैन्यंजयीव्यावर्तताहवात् ३० मतंगजान्पर्वतसन्निभा
 न्वहून्निगृह्यसोपस्करतोमरांकुशान् ॥ रथांश्चशस्त्रध्वजवाजिसंयुतान्निनायकृष्णोमथुरांमनोरमा ३१ छत्राणिहेमांबररत्नमिश्रितान्यनेकवालव्यजना
 निमाधवः ॥ किरीटपट्टांगदकुंडलांशुकान्यवापकृष्णोऽगणितानिसंयुगे ३२ हलायुधोमागधकोशवाहनप्रजावरोधा युधभूषणादिकम् ॥ निथोजितः
 कंसमिदारणजितंयदुप्रवीरायधनंन्यवेदयत् ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ध ॥

विकावा २३ रणोपस्करणंयुद्धसाधनं २४ २५ २६ २७ २८ २९ मगधस्यअधिपतिःमागधःतस्यमागधस्य विद्यमानमपिमागधसैन्यं अन्यथामागधनिहत्येत्यनन्वितंस्यात्
 ३० ३१ हेमांबरादीनिछत्राणीत्यस्यविशेषणानि ३२ ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ५०

रणश्लाघीअन्युत्तरणमाकांक्षमाणः १ २ वारकांताकदंबैःगणिकास्त्रीनिकरैः ३ मांगल्यैर्मंगलद्योतकैः ४ ५ ६ ७ ८ द्वंद्वेनपुद्गेन ९ १० सत्क्रियासत्कारं ११ राज
सैन्यसहितं दृष्टदर्शनकौतुकस्वप्नकौतुकंकेनसतथास्त्रमेकौतुकंदृष्टाकौतुहलबुद्धिर्भवति तथाबाणमंपददृष्टवानित्यर्थः दर्शनचक्षुषिस्वप्नेतुद्विशास्त्रोपलब्धिविधि १२ १३ १४ रयानानिपुतंश्रं १५

पि० अ०

५१

श्रीशुकउवाच ॥ मागधस्तुरणश्लाघीमाधेवेनपरिजितः ॥ जगामशोणितपुरंबाणंद्रष्टुंबलेःसुतम् १ तंतथायांतमाकर्ण्यवृतराजन्यमंडलम् ॥ मित्रंपरा
जितंयुद्धेविष्णुनादानवेश्वरः २ अलंकृतैर्गजैरश्वैर्विचित्रस्यंदनैर्भटैः ॥ वारकांताकदंबैश्चसूतमागधंबदिभिः ३ ध्वजैःपताकैश्छत्रैश्चमांगलयैःषट्दहस्वनैः ॥
सुवर्णतोरणैश्चित्रैर्दीपैःकलशदर्पणैः ४ उपतस्थेजरासंधोबाणोबाहुमहस्रवान् ॥ तौदृष्ट्वापरमस्मिग्यौपरस्परमनोऽनुगौ ५ पूजांचक्रतुरन्योन्यमन्योन्य
प्रियकारिणौ ॥ ततोऽब्रवीजरासंधोबाणमाभाष्यभंसदि ६ दानवेंद्रनिबोधेदंगोपेनाधर्मचारिणा ॥ रात्रौचौर्यप्रतापेनवंचितोऽस्मिदुरात्मना ७ गृही
तावहवस्तुंगामातंगामदशालिनः ॥ तुरंगमाश्वबहवोरथाश्चसपरिच्छदाः ८ द्वंद्वेनसज्जमानंमामिमेभूपानसेहिरे ॥ निरुद्धस्तरहंभूपैरतैःसमसुखासुखैः
९ त्वत्सन्निधिमिहायातःसाहाय्यंकुरुमेप्रभो ॥ इत्युक्तस्तंनिजपुरंपवेश्यबलिनंदनः १० सराजमंडलायाशुकारयामाससत्क्रियाम् ॥ भोजनस्नानशयन
गंधतांबूलपूर्वकैः ११ अर्हणैर्हयामाससराजन्यंजरासुतम् ॥ तंभुक्तवंतंविश्रांतंदृष्टदर्शनकौतुकम् १२ अलंकृतंसहवृत्तैरासीनंकांचनासने ॥ उवाचदान
वपतिर्नृपानाभाष्यसादरम् १३ बाणउवाच ॥ जरासंधनिबोधेदंनमृषाकथ्यतेमया ॥ एतेगजाइमेअश्वाइदंरान्यमिमाःप्रजाः ॥ त्वदधीनमिदंविश्वंय
च्चान्यद्वस्तुविद्यते १४ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रददौतस्मैमागधायबलेःसुतः ॥ गजानांपष्टिसाहस्रंरथानानियुतंतथा ॥ प्रयुतंचतुरंगाणामनोमारु
तरंहसाम् १५ दानवानांप्रसिद्धानांमायासंग्रामवेदिनाम् ॥ त्रिशतंस्वात्मसाम्भानांददौबाणोबलेःसुतः १६ विचित्रशिबिका छत्रव्यजनाकल्पवाससाम् ॥
असंख्यातंददौराजन्यभांडशय्यासनादिकम् १७ कुंभांडंकूपकर्णचमंत्रिणौदैत्यसत्तमौ ॥ आज्ञापयामासबाणःसाहाय्यार्थंकुरुद्वह १८ कसुरासुरसंवा
तसंहारणपटुर्हरिः ॥ कुंभांडंकूपकर्णौक्त्वराकौबाणमंत्रिणौ १९ अजानतोविष्णुशक्तिंभूपालाविनशिष्णवः ॥ चक्रुर्भूयोरणोद्योगंमागधेनप्रचोदिताः
२० बाणेनसमनुज्ञातोमागधःशोणितात्पुरात् ॥ निर्गत्यानेकभूपालचतुरंगबलान्वितः ॥ दिनैकतिपयैर्भूधोमथुरामन्वपद्यत २१ संनिरुध्यपुरद्वारं
गोपुरादालतोरणैः ॥ दीर्विकोपवनोद्यानैरुपेतंसालभूषितम् २२ कुंतैःकुठारैःकुदालैर्दंडारैश्चभूरिभिः ॥ कर्पणस्थैश्चपाणैर्दंभजपरितःपुस्त २३
अज्यमानेपुरेतस्मिन्श्रुत्वामागधमागतम् ॥ सन्नाहमेरीःसन्नाद्यरामकृष्णावर्माणौ २४

१६ १७ १८ अथजरासंधेनसहयोद्धुंश्रीकृष्णस्याशक्यमितिर्भदाशंकापरिहरति केति वराकौपंढातेल्निःसारी १९ २० २१ सालैःप्रकारैःभूषितं २२ दंडभारैर्दीर्घाकुलनिशितवःभगवत्सपदं
दैःकर्पणस्थैःपाषाणयंत्रनिहितैः२३ २४

४

२६ दीप्तौक्रोधेनज्वलितौ २६ २७ २८ २९ आहवलालसौयुद्धोत्सुकौ ३० ३१ शतसंमितैःशतसंख्यापरिमितैः ३२ छिन्नपुष्कराःद्विधाकृतहस्ताः ३३ ३४ ३५ ककानांलोहप

स्थाश्वकुंजरानीकैःसायुधैःसपरिच्छदैः ॥ सात्यकिंकृतवर्माणमुग्रसेनंतथागदम् २५ आहुकंवसुदेवंचपुरस्कृत्यमहाबलौ ॥ निर्जग्मतुरसंभ्रांतौदीप्तौकेत
रिणौयथा २६ मथुरायाविनिर्गत्यकृष्णःकमललोचनः ॥ पांचजन्यंमहाशंसंप्रदध्मौरिपुभीषणम् २७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंयदूनांक्षत्रियैःसह ॥ कुमांडकूप
कर्णौचदानवौबाणमंत्रिणौ २८ दैत्यसैन्येनमहतावृतौमायाविशारदौ ॥ युयुधातेमहावीर्यौमाययावृष्णिभिःसह २९ स्वसैन्यंमाययाक्लिष्टंदृष्ट्वायादवस
त्तमः ॥ विज्ञानाख्येणतन्मायामपास्यनिमिषांतरे ॥ सात्यकिंकृतवर्माणंप्रोवाचाहवलालसौ ३० आभ्यांअवतैरिणदुर्मदाभ्यांरणसुघोरंकुरुतांरणप्रियौ ॥
तावेवमुक्तौकदनंभयानकंमहाबलौसंप्रतिचक्रतुर्नृप ३१ चापेनैकेनगोविंदःक्षत्रियैःशतसंमितैः ॥ युयुधेनहितचित्रंराजन्विश्वात्मनोहरेः ३२ केचिद्वताःसमापे
तुःकुंजराश्छिन्नपुष्कराः ॥ निपेतुर्बहवोराजंस्तुरंगकृतकंधराः ३३ विशीर्णैरास्तृतापृथ्वीस्यंदनैश्छिन्नबंधनैः ३४ भटाश्वरुधिराकागाश्छन्नपादोरुबाहवः ॥
पेतुःकृतमहामूलाःकिंशुकाइवपुष्पिताः ३५ शार्ङ्गमुक्ताःशरगणाःकंकर्वाहिणवाससः ॥ तैलाकानतपर्वणःस्वर्णपुंस्त्राजयोमुखाः ॥ एकैकस्मिन्दशदशभट्टेचा
श्वेशतंशतम् ३६ रथेरथेचसाहस्रमयुतंचगजेगजे ॥ अदृश्यंतपरांनीकेतदद्भुतामिवाभवत् ३७ तथातैरर्धमानेषुचतुरंगेषुमागधः ॥ रथेनक्रोडाचिह्नेनबल
भद्रमुपाद्रवत् ३८ सपूर्ववैरंचृपातिःस्मरन्रुपारथंमहाकांचनतालकूबरम् ॥ आलक्ष्यदूरादधिगम्यरंहसाजरासुतःप्राहहलायुधंगदी ३९ आदत्स्वतेभुस
लंरामतूर्णयेनाहितानिच्छसिजेतुमाहवे ॥ बलंचबाह्वेस्तवदर्शयाशुमेयावद्रदानंप्रहराम्यहंत्वायि ४० इत्येवमुक्तोमगधेश्वरेण संकर्षणोमर्षणविह्वलेक्षणः ॥
आदायघोरंमुसलंतडित्प्रभंदंडंयथासूर्यसुनोयुगक्षये ४१ आवर्तयित्वामुसलंहलायुधःसहस्रकृत्वोरिपुदर्पहारिणम् ॥ धूमांकुरोद्गारिणमाशुतस्मैचिक्षेप
राजन्व्यनदद्वरिथया ४२ रामबाहुविमुक्तेनमुसलेनजरासुतः ॥ साश्वसूतेरथेक्षुब्धेक्षणेनव्यंसितःस्वयम् ४३ ततःकालायसीगुर्वीगिरिकूटोपमांगदाम्
विभ्रद्गुर्वीपदापृथ्व्यांचालयन्नभ्यगाद्वलम् ४४ तमापतंतमालोक्यपरिधरेरहिणीसुतः ॥ तमेवाभ्यद्रवत्पद्भ्यांविमृज्यस्यंदनंरणे ४५ पश्यतांसर्वभू
तानांमागधःक्रोधविह्वलः ॥ आवर्तयन्गदांगुर्वीमयःसारमयीदृढाम् ॥ अभ्येत्यगदयारामंप्रजहारननादच ४६ तांगदांपतितांव क्षस्यश्मकुट्टनिभांद
ढाम् ॥ वामेनजग्रहेरामःस्वहस्तेनकुरुद्वह ४७ विमृज्यसगदांतूर्णमुरस्याहस्यमागधम् ॥ जग्राहाश्लिष्यबलिनंबलवान्रोहिणीसुतः ४८ ब
बंधपद्भ्यांजठरंमागधस्यहलायुधः ॥ चकारकुक्षौतत्कंठंततस्तौपेततुर्भुवि ४९

छानांबर्हिणांमयूराणांपक्षाएववासांसियेषति ३६ ३७ क्रोडाचिह्नेनवराहलक्षणेनध्वजेन ३८ कांचनतालश्चकूबरःयुगंधरश्चपरिस्मिन्ततया ३९ ४० सूर्यसुतोयमः ४१ द्वारेगर्हिहः ४२
स्वयंमागधोव्यंसितोवंचितः ४३ कालायसीकृष्णायोमयीम् ४४ ४५ ४६ अश्वकुट्टनिभांअश्वसारसाम् ४७ ४८ ४९

तयोर्निपतितो राजन्नुपर्यासीद्वलायुधः ॥ तं मागधः क्षणेनाधश्चकारामितविक्रमः ५० तत उत्थाय तौ वीरौ क्रोधसंरक्तलोचनौ ॥ भूयोजग्राहतुर्वोरैव तौ द्वा
विवकुंजौ ५१ तावुभौ परमकुदौ परस्परवधैषिणौ ॥ उरसोरः समाहत्य भीमौ चकृषतूरणे ५२ एवं धनुः शतशतं तावाकृष्य परस्परम् ॥ निकटस्थान् दुमान् शौ
लांश्चूणयामासतुर्ध्व ५३ तं विमृज्य जरासंधो गदामादाय दुर्मदः ॥ उदतिष्ठ देमया तमारामोऽपि समहाबलः ॥ क्षणादादत्तमुसलं प्रहर्तुं मुपचक्रमे ५४ तं का
मपालो मुसलेन मूर्ध्नि जनुष्यंसे भुजयोर्नाभिदेशे ॥ ऊरौ च जानौ जठरे च वक्षस्य नेकशो वै प्रजहार युद्धे ५५ तं मागधो वक्षसिकं घरे च मुखे ललाटे च वुके तथाऽ
से ॥ नाभौ नितंबे च तथैव पाश्वे संसमानं प्रजहास रामम् ५६ एवं प्रहरतोस्तत्र राममागधयोर्मध्ये ॥ राजानोरणसंविग्ना बभूवुर्भृशपीडिताः ३७ क्रमेण तौ वि
मनसो निवृत्तकदनोद्यमाः ॥ आसन्नासन्ननिधनं मन्वाना मागधेश्वरम् ५८ सात्यकिस्तु महातेजाः संगरे बाणमंत्रिणा ॥ युध्यमानं त्रिभिर्बाणैः कुंभां डेन सम
र्दितः ५९ सोऽतिविद्धो महाबाहुः कुद्वः सर्प इव शस्त्र ॥ आददेष च नागचान् कुंभां डं हंतुमाहवे ६० ततो हाहारवोज्ज्ञे सेनायां दैत्यमंत्रिणः ॥ सात्यकि
रतं महाबाहुराकृष्याकर्णमाशुभैः ६१ विव्याध कुरुशार्दूलकुंभां डं बाणमंत्रिणम् ॥ नाभौ कंठे ललाटे च हृदि मूर्ध्नि पिदानवम् ६२ अभिविद्धारथोपस्थे नि
षसाद विचेतनः ॥ तं विचेतनमालोक्य दुर्मनास्तस्य सारथिः ॥ अपोवाहरणात्तूर्गैरथेन भरतर्षभ ६३ कूपकर्णस्तु दैतेयः प्रसक्तः कृतवर्मणा ॥ गतं कुंभां
डमालोक्य प्रासंच प्राणमंशयम् ॥ विमृज्य कृतवर्माणमपायात्समरांगणात् ६४ तौ विमृज्य रणे दैत्यावनापृच्छय च भूपतिम् ॥ अविमृष्टौ मागधेन ह
तशेषबलान्वितौ ॥ दैत्यौ ते नैव मार्गेण जग्मतुः शोणितं पुरम् ६५ इति श्रीभागवते महा० दशमस्कंधे ३० एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
बाणसेनां गतां दृष्ट्वा शस्त्रैर्घनेन शार्दिताः ॥ राजपुत्रा विमनसो बभूवुर्धृपसत्तम १ गतांच दानवीसेनां श्रांतांश्च वरणीपतीन् ॥ दृष्ट्वा शृण्वं च युध्दं तं राम
स्य वदधे बलम् २ समागधं गृहीत्वा जौ मौलौ वामेन पाणिना ॥ प्रहर्तुं मैच्छाच्छिरसि मुसलेन हलायुगः ३ ततोऽनरिक्षेव न घोषधर्षांशुश्राववार्णां विश
दाशरीरिणीम् ॥ न रामवध्यो भवता जरासुतः सुखीनिवर्तस्वरणादिति स्फुटम् ४ वचस्तदाकर्ण्य हलायुधो बलीविमृज्य चास्थाय रथं रणांगणात् ॥ न्य
वर्तत ब्रह्मर्षिंसिद्धसंघैरभिष्टुतो मागधसूतवंदिभिः ५ जरासुतसंप्रतिनम्रकंधरो नृपैश्च युद्धाभिजितैः समन्वितः ॥ हतावाशिष्ठारूपबलेन संत्रतो निवृत्तयु
द्धप्रययौ स्वकपुरम् ६ श्रीशुक उवाच ॥ गोविंदस्तु महातेजाः सपत्न्यां च्छिरसंचयैः ॥ आच्छाद्य भूपान्विद्धाव्यहत्वा च सुबहूत्रणे ७

ति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयव्यज्रकटीकायां मेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ विमनसः युद्धविरतमनसः १ दानवस्त्वं बाणम्यविचमानाम् २ मौलौ संपतकेशे मौलिः संपत
केशेषु चूडायां मुकुटेऽप्यमिति ३ धर्षणं भीरां गभीरं नृपरावधर्षः समुदाहृत इति अशरीरिणां शरीरहीना वैवीमित्यर्थः ४ ५ ६ ७

सम्यक्प्रतीतपुरुषैः ब्रह्मतीविद्याशास्त्रविषयापेक्षिततयातैः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ मथुरारक्षितुनिर्गम्यनिर्धार्य पंचम्यर्थेवादितीया १६ १ गौराविनोदशेनेन उन्नतप्रदेशे वृक्षमूलनिवासिनंकृता वासं केचनलोकविलक्षणम् १७ १८ १९ फललाभः आनन्दः चेतनस्य मूलज्ञानं ते एव कृते पूर्ण आहारोपसप्ततयातम् २० प्रणामचक्रतुरित्यादिना प्रतीयमानः कृष्णयाम्यवराभयोः नभ्यनक्षत्रावोभेदावि

संस्तूयमानः संतुष्टैः सूतमागधबन्दिभिः ॥ ब्राह्मणैश्च महाविधैः स्तोत्रं कुर्वद्भिस्त्वैकैः ८ अन्वीयमानो भगवान् प्राविशन् मथुरां पुरीम् ॥ दृष्टपुष्टजनाकीर्णौ तुंगप्रा कारतोरणाम् ९ चलत्कदलिकोपतां दीपां कुराविराजिताम् ॥ प्रविशन् राजमार्गेण स्त्रीभिः प्रासादसंस्थितैः १० पुष्पैश्च लाजांजलिभिः कीर्यमाणैर्यराजत ॥ उपायनानि दिव्यानि पुष्पस्रगनुलेपनान् ११ प्रियंकरामाधवाभ्यामुपजहुः पुरीकसः ॥ एवं सराजमार्गेण गत्वा यादवसत्तमः १२ सभां प्रविश्य विपुला मुपविश्य वरासने ॥ रामेण सहितो वीरः शैने येन च धमिता १३ पूजितो यदुभिर्विप्रैर्दिविशक्र इवामरैः ॥ तत्रासीनैर्बुद्धिमद्भिर्यदुष्टद्वैर्महात्मभिः १४ उग्रसे नोद्धवमुत्तरकूरप्रमुखैर्हरिः ॥ समाभाष्याभ्यनुज्ञातः संकर्षणसहायवान् १५ द्रष्टुकामो महादुर्गो गोमंतं पर्वतोत्तमम् ॥ निर्गम्य मथुरां प्रातर्दक्षिणाभिमुखो ययौ १६ सरामानुगतः श्रीमानुत्तीर्य यमुनां हरिः ॥ देशान्वहूनतिक्रम्य पर्वतान् सरितो गिरौ १७ गच्छन्कचिद्वनोद्देशे वृक्षमूलनिवासिनम् ॥ ददर्श केचन मुनिं जटामण्डलमण्डितम् १८ चीरकृष्णाजिनधरं कमण्डलुविराजितम् ॥ माधवौ समुपाविष्टं तेजसा भास्करोपमम् १९ फलमूलकृताहारं वृत्तं शिष्यशतै र्मुनिम् ॥ दृष्ट्वा परमसंतुष्टौ रामकृष्णौ जगत्पती २० प्रणामचक्रतुर्वीरौ यथान्यायमतं द्रितौ ॥ इदं चोवाच भगवान् कृष्णस्तं मुनिपुंगवम् २१ नमस्ते भर्ग वश्रीमन् जामदग्न्यतपोधन ॥ रामकृष्णौ स्मृतावावाक्चित्ते श्रवणंगतौ २२ इत्युक्तस्तेन धर्मात्मा वासुदेवेन भर्गवः ॥ निरीक्ष्य माधवौ प्राह प्रीत्युत्फुल्लमुखे क्षणः २३ स्वागतं ते यदुश्रेष्ठ साग्रजाय महात्मने ॥ जानेत्वां यदुषूत्पन्नं भगवंतमधोक्षजम् २४ कार्याणां कारणं पूर्वं जगतामादिपुरुषम् ॥ नमस्ते पुंडरीका क्षविश्वलोकैककारण २५ किमर्थमिह संप्राप्तौ भवंतौ विष्ववंदितौ ॥ इत्युक्तौ जामदग्न्येन प्राह तू राम केशवौ २६ गोमंतं द्रष्टुमिच्छावो दुर्गहे तोरिह प्रभो ॥ तदाकर्ण्य ब्रवीद्रामो जामदग्न्यो जनार्दनम् २७ एवमस्तु महाबाहो गोमंतं गच्छ साग्रजः ॥ करवीरपुरं नाम तन्मूले पारिपालितम् २८ शृगालवासुदेवेन स यु वानं सहिष्यति ॥ तं हत्वा समरेशैलं गोमंतं साध्ववाप्स्यथ २९ इत्युक्तौ तेन रामेण जामदग्न्येन माधवौ ॥ तमनुज्ञाप्य सर्वज्ञं जगत्तुर्दक्षिणामुखौ ३० तौ तथा यदुशार्दूलौ गच्छं तौ दक्षिणापथम् ॥ ददर्श तु श्वगोमंतं मभ्रं कषमहादुमम् ३१

नामावंगमयति तत्कथमुभयोर्विष्णुत्वे संगच्छत इत्याशये सर्वावताराभिन्नोपि सर्वशक्तिरपि स्वयं पूज्यपूजकनीचोच्चमोहनापदुरात्मनां अस्वैकसोविष्णुर्दृश्येत्तत्र तद्गीतिषां पुण्यवचनेन परिहर जीवेति २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० अभ्रं कषमहातोडुमाः यस्मिन्सतथावं अभ्राणि मेवान्कभंतुल्लिखंतीत्यभ्रं कषाः कषतेर्धातोरभ्रादिपुण्यवचनेन परिहरति ३१

३२ ३३ ३४ ३५ पदातिनौपादैः सचरमाणौ रथादिरहितावित्यर्थः ३६ ३७ वासुदेवौ वसुदेवपुत्रौ लघुशृगालौ ३८ वासुदेवस्य शृगालनामः ३९ ४० प्रियसुहृत्प्रातःपूजितौ ४१ तदी-
यैस्तस्य विद्यमानैः ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ सालः सज्जः तालस्तृणराजः तयालः कालस्कंधः प्रियालो राजादनः अ-
शोको वज्रुलः सालः सज्जः चूरयः वृणराजस्तालः कथयते कालस्कंधस्तमालः स्यात् राजादनः प्रियालः स्यात् वज्रुलोऽशोक उच्यते १ कदंबो हरिप्रियः निबः पिचुमंदः पिचुमंदस्तु निबः स्यात् हितालो वन-

करवीरपुरचैव तन्मूले तु गतोरणम् ॥ दृष्ट्वा विचित्रप्राकारं हर्म्यप्रासादगोपुरम् ३२ शंखमाध्यापयामास शंखचक्रगदाधरः ॥ तस्य शंखध्वनिं श्रुत्वा बभूव
क्रोधविह्वलः ३३ शृगालो वासुदेवाख्यः प्रत्यगाद्यनुदन्नौ ॥ सोऽभ्येत्य बहुपादातिरुग्रथकुंजरः ३४ अभ्यवर्षच्छरीरेण छादयन्निवमाधवौ ॥ तद-
नीकमना धृष्यं दृष्ट्वा यादवसत्तमौ ३५ यो धयामास तु वीरौ द्वावेवाजौ पदातिनौ ॥ सैन्यं च बाणपूगेन व्यधितं शृगालं विह्वलम् ३६ दृष्ट्वा शृगालभूपालस्तावधा
वदमर्षणः ॥ तमायां तमभिप्रेक्ष्य रथिनं धृतकार्मुकम् ॥ न्यवारय द्वासु देवो वेले वरुणालयम् ३७ तावु औपरमकुद्वौ वासुदेवौ महाबलौ ॥ युयुधाते तथाऽ-
न्योन्यमन्योन्यवधकाक्षिणौ ३८ स तथा विद्यमानस्य वासुदेवस्य संगरे ॥ शिरो जहार गोविंदः क्षणेन मुकुटोज्ज्वलम् ३९ ततस्तस्मै निकाः सर्वे हतशेषाः
कुरुद्वह ॥ कृष्णेन स्वामिनि हते दुहुवुः सर्वतो दिशम् ४० ततस्तौरामगोविंदौ करवीरपुंरुमहद्व ॥ प्रविश्य पूजितौ विप्रैर्वणिग्भिश्च यथाप्रियः ४१ तद्राजेश्वर-
थानीककोशादिधनसंचयम् ॥ मथुरां प्रेषयामास तदीयैर्भृत्यपूरुषैः ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ श्रीशुक उवाच
गोमंतपर्वतश्रेष्ठं तु गडुमलतान्वितम् ॥ सालतालतमालाढ्यं प्रियालशोकशोभितम् १ कदंबनिबर्हितालपुगपुत्रागशोभितम् ॥ आरुह्य कदलीखंडमंदि-
तं मत्तकोकिलम् २ भ्रमरसंघातप्लवंगाकंपितदुमम् ॥ फलभारनतैः स्कंधैर्नारिकेलैर्विगजितम् ३ बहुप्रस्रवणोपेतं सुच्छायं निर्मलौदकम् ॥ रम्यंदृष्ट-
शतुर्वीरैः प्रदेसं रामकेशवौ ४ तत्र प्रवर्षणं नाम शृंगपर्वतमूर्धनि ॥ अवापतु र्यत्र मेघानि स्रवर्षं त्यक्त्वा ५ तत्रारुह्य दुश्रेष्ठौ पश्यंतौ हि दिशो दश ॥ रम-
माणौ यथा काममूषतुः पर्वतोत्तमे ६ एतस्मिन्नेव काले तु शिरो देसागरोत्तमे ॥ निवासे देवदेवस्य शंखचक्रगदाभृतः ७ उपासीनो महाबाहुः श्रीमान् वैरोचनो
बलिः ॥ जहार देवदेवस्य किरीटं रत्नाचित्रितम् ८ इंद्रनीलसहस्राढ्यं गोमेदकशताचितम् ॥ पद्मरागमहानीलमुक्ताफलविराजितम् ९ पुष्परागप्रबाला-
ढ्यं दिव्यकांचननिर्भितम् ॥ हतं दानववीरेण विदित्वा पुरपालकः ॥ तमन्वधावत्स्वस्ति ते यो विहंगराट् १०

कमुकः नागः नागकेसरः पूगो तिसारो ग्रामकमुकः पुत्रागः सुरार्णिका २ ३ बहुभिः प्रस्रवणैर्निर्झरैरुपेतं ४ ५ ६ ७ उपासीनो महाबाहुर्हित्यादिना मुक्तागम्येक्षीरसागरे बलिना दानवैर्द्रुणदरोः किरीटहरणं
गरुडेन तं जित्वा किरीटमाध्यागच्छता भार्येणोत्तेव सतं श्रीकृष्णं दृष्ट्वा किरीटहीने तच्छिरसितं विधानमुच्यते तत्र संशयः अमुकस्य बले गर्भं अजमनिद्रवप्रभिविश्रुतेः नित्यनिरस्ता निद्रा स्वप्ने किरीट-
नमनमिदं दिक्कथं संगच्छत इति यमाशंका बहुनिस्थानजातानि कृष्णस्य शिरसागर इत्यादिमाहात्म्यवचनेन परिहृते विज्ञातव्यम् ८ ९ १०

११ १२ १३ नमोनमइतिपुनरुक्तिरादरार्था पुरुषायेत्युक्तेजीवायेतिशंकास्यात् अतस्तन्निरासार्थकारणेतिकारणवर्धमोक्षयोरिति श्रुतेः जीवस्यापिकारणत्वप्रतीतिर्नस्तुपत्वेनशंकानिवृत्त्येनारायणा
 पेति अयंशब्दोवेवदत्तादिशब्दवत्सांकेतिकोनमवति कितुगुणनिबद्धइतिभावेनाह अखिलेति नताईशौर्यादिगुणयोगोऽस्येत्यत्राह सुरारिराक्षसवत्संहारिचेन्नकोप्येनमाश्रयतीत्यत्राह नारायणेति
 नारोनस्तमुदायस्तदाश्रयोनारायणःतस्मै ननुसर्वाश्रयत्वरारजवद्ब्रह्मस्थत्वेनोतातःस्थत्वेनाहोस्विद्वायुवदुभयरूपेण नाद्यः अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइतिश्रुतिव्याकोपात् नद्वितीयः
 कर्मभोगमाप्तेः ननुतीयः अस्वढात्मनोद्वितीयत्वानुपपत्तेरितितत्राह अखिलेति १४ सृष्टिसंहारयोश्चतुर्मुखं चमुल्लहेतुत्वोक्तेरस्यासंबद्धेतुत्वंकथंभीततत्राह हिरण्यगर्भत्वमिति मूलेआदिकालेहिर

तर्भन्तरेसमासाद्यदानवैर्द्रुंरासदम् ॥ कृत्वायुद्धंमहाघोरंजित्वादानवपुंगवम् ११ गृहीत्वारत्ननिचयंकिरीटंभास्करोपमम् ॥ आगच्छन्ददृशेदेवदेवकीर्णदं
 हरिम् १२ वसंतंसाग्रजंरम्येगोमतेपर्वतोत्तमे ॥ तस्यमूर्ध्निनिधायाशुकिरीटंदिव्यभूषणम् ॥ प्रणम्यपादयोर्मूर्ध्नीस्तोतुंसमुपचक्रमे १३ गरुडउवाच ॥
 नमोनमःकारणपूरुषायनारायणायाखिलवल्लभाय ॥ सुरारिसंहारणकारणायनारायणायाखिलकर्मसाक्षिणे १४ हिरण्यगर्भत्वमुपेत्यमूलेसृजस्यशेषं
 भुवनंसंख ॥ नारायणात्मन्परिपासिमूयोजहारचांतिभगवन्शिवात्मन् १५ तंत्वायदोर्वेशकरंसुरेशंजानेऽवतीर्णंभुवनेवृषाकपिम् ॥ अहं हि श्रुत्यस्तव
 वैनतेयोब्रूहिक्रियांकिंकरवाणिदेव १६ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वादेवदेवेशंप्रणिपत्यविहंगराट् ॥ जानुनीधरणीकृत्वातस्थौप्रांजलिग्रतः १७ तं दृष्ट्वायाद
 वश्रेष्ठो गरुडं पांक्षपुंगवम् ॥ प्रीत्युत्फुल्लमुखोदोर्भ्यौपस्पशंगंतदुत्तमम् १८ गच्छभद्रयथाकाममेहिकालेमयास्मृतः ॥ इत्युक्त्वातंविस्तृज्योभावीश्वरौ
 रामकेशवौ १९ फलमूलकृताहारौपीतनिर्झरवारिणौ ॥ अवरुह्यगिरेःशृंगात्करवीरपुरंगतौ २० तत्रतौचतुरोमासानुषित्वाभरतर्षभ ॥ महत्यासेनयासा
 धंजमर्तुर्मथुरांपुरीम् २१ शृगालंनिहतंश्रुत्वामागधःक्रोधविह्वलः ॥ आजगामकुरुश्रेष्ठमहत्यासेनयावृतः २२ तेनसार्धमभूयुद्धंसप्ताहंरामकृष्णयोः ॥
 तदापराजितोयुद्धेमागधोबहुसैनिकः २३ जगाममागधानेवबहुभिःक्षत्रियैःसह ॥ रामकृष्णौचधर्मज्ञौसूतमागधबंदिभिः २४ स्तूयमानौविशिशतुः
 सानुगौमथुरांपुरीम् ॥ एवंसप्तदशकृत्वस्तावदक्षौहिणीबलः २५ युयुधेमागधोराजायदुभिःकृष्णपालितैः ॥ अक्षिण्वतबलंसर्वंदृष्ट्वाभिःकृष्णतेजसा
 २६ हतेषुतेष्वनकिेषुत्यक्तोऽयादरिभिर्नृप ॥ अष्टादशमसंग्रामेआगामिनिनितंदतरा २७ नारदप्रेषितोवीरोयवनःप्रत्यदृश्यत ॥ रुरोधमथुरापेत्य
 तिसृभिर्मर्लेच्छकोटिभिः २८

अयमसृष्टातदंतर्पामित्वेनतन्नामवाच्यत्वमुपेत्य भूयःपश्चान्नारायणात्मन्नायणनामपरमात्मन्पुनःशिवात्मानंसृष्टातदंतर्पामित्वेनतन्नामवाच्यं तदुक्तं ब्रह्मस्थोब्रह्मनामासौरुद्रस्थोरुद्रनामकइत्यादि
 १५ एवंविधोविष्णुस्त्वमित्याह तंत्वेति भुवनेप्रसिद्धंवृषाकपिंविष्णुमवतीर्णतत्सृष्ट्यादिहेतुंचजानइत्यन्वयः विष्णोरुद्वेष्टवृषाकपिरित्यतोयदोर्वेशकरमित्यादिक्रियाविशेषणकर्तव्यं धर्मप्रेरकत्वेनफलवर्ष
 णादृषः कस्यसुसस्यापावृत्वात्कपिः यद्वाअकाहुःसात्तशरणगतंजगत्पातीतिवृषाकपिरिति १६ १७ तस्यउत्तममंगंतमार्गंशिरइत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३
 २४ २५ अक्षिण्वत अज्ञीयत २६ २७ २८

२९ उभयतोमागधाद्यवनाचयावृजिर्दुःखम् १० अस्तेतिपट्टीवृतीपार्थ्ये अनेनसह चावधोयुधतोः ३१ दुःखंशच्छत्यस्मिन्नितिदुर्गं सुदुरोराधिकरणइतिगमेर्दमत्ययः विशिनष्टि द्विप
मेति द्वेपदेयषांतेतथाद्विपदः पदेतिनिपातोविशिनष्टः मनुष्यैराम्यमित्यर्थः ३२ ३३ त्वष्टुर्विष्वकर्माणोविद्यमानंत्वात् कृतद्विज्ञानपत्राह शिल्पनैपुणमिति शिल्पविद्यापटुत्वम् ३४ र
थ्याराजमार्गः वीथीवणिजामार्गः यथावास्तुवास्तुलक्षणमनीतकस्य दिविस्पृग्मिः हृद्युभ्यामुपसख्यानमित्यलुक्समासः ३५ राजतैः रजतमयैरपुटैर्लोहविशेषैः कृषैः कोष्ठैरंत्युटैः ३६ रत्नकूटैः रत्न

चूलेकेचाप्रतिद्वंद्वोवृष्णिर्नश्रुत्वात्मसंमतान् ॥ तंदृष्ट्वाऽर्चितयत्कृष्णः संकर्षणसहायवान् २९ अहोयदूनांवृजिनंप्राप्तंभुजयतोमहत् ॥ यवनोऽर्थनिर्हं
द्वेऽस्मानद्यश्वोवामहाबलः ३० मागधोऽप्येतिदुष्टात्मापरश्वोनैवसंशयः ॥ आवयोयुधयोरस्ययद्यागच्छेजरासुतः ३१ बंधून्वाधिष्यत्यथवानेष्य
तेस्वपुरंबली ॥ तस्मादद्यविद्यास्यामोदुर्गाद्विपददुर्गमम् ३२ तत्रज्ञातीन्समाधाययवनंघातयामहे ॥ इतिसंमंयभगवान्दुर्गाद्वादशयोजनम् ३३ अं
तस्मद्रेनगरं कृष्णोऽद्भुतमचीकृपत् ॥ दृश्यतेयत्रहिंत्वाप्रांविज्ञानंशिल्पनैपुणम् ३४ रथ्याचत्वरवीथीभिर्नयावास्तुविनिर्मितम् ॥ सुरद्वमलोद्यान
विचित्रोपवनान्वितम् ३५ हेमशृंगैर्दिविस्पृग्भिः स्फाटिकाद्वालगोपुरैः ॥ राजतारपुटैः कोष्ठैर्जुष्टैर्हैमैः स्वलंकृतैः ३६ रत्नकूटैर्गृहैर्हैमैर्महामरकतस्थलैः ॥
वास्तोष्पतीनांचगृहैर्वलभीभिश्चनिर्मितम् ३७ चातुर्वर्ण्यजनाकीर्णयदूनांचगृहैर्लसत् ॥ सुधर्मापारिजातंचमहेन्द्रः प्राहिणोद्वरेः ३८ यत्रचावस्थितो
मर्त्योर्मर्त्यधर्मेर्विबुध्यते ॥ यत्प्रियदेवदेवस्यविष्णोः क्षीरोदवासिनः ३९ श्यामैककर्णोन्वरुणोहयान्शुक्लान्मनोजवान् ॥ ददौसहस्रसख्यातान्देवदेवायतो
यराट् ४० अष्टौनिधिपतिः कोशान् रत्नपूर्णानविक्षयान् ॥ तथान्येलोकपालाश्चददुःस्वाधिकृतं धनम् ४१ यद्यद्भगवतादत्तमाधिपत्यंस्वसिद्धये ॥ सर्वं
प्रत्यर्पयामासुर्होभूमिगतैरुप ४२ तत्रयोगप्रभावेणनीत्वास्वान्भगवान्हरिः ॥ मथुरायाश्चरामेणकृष्णः समनुमंत्रितः ४३ निजंगामपुरद्वारात्पद्ममाली
निरायुधः ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तं विलोक्यविनिष्क्रान्तमुज्जिहानमिवोडुप
म् ॥ दर्शनीयतमं श्यामपीतकौशेयवाससम् १ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभामुक्तकंधरम् ॥ पृथुदीर्घचतुर्बाहुंनवकंजारुणक्षणम् २ नित्यप्रमुदितंश्रीमत्सु
कपोलंशुचिस्मितम् ॥ मुखारविंदविभ्राणंस्फुरन्मकरकुंडलम् ३ वासुदेवो ह्ययमितिपुमान् श्रीवत्सलालनः ॥ चतुर्भुजोऽरविंदाक्षो नवमालयतिसुंदरः ४
लक्षणैर्नारदप्रोक्तैर्नान्योभवितुमर्हति ॥ निरायुधश्चरन्त्यद्वांयोत्स्येऽनेन निरायुधः ५

शृंगैः वास्तोष्पतीनां वास्तुदेवतानाम् ३७ ३८ मर्त्यधर्मेजरादिलक्षणैः क्षीरोदगायिनोविष्णोर्गोपतिप्रबुधंतदपिददौ ३९ ४० निधिपतिः कुबेरः अष्टौकोशाभिधीन् अविक्षयानव्ययान्स्वाधि
कृतंस्वकीयत्वेनाभिमत् ४१ क्षीरोदधिमेघनेहरिणादत्तम् ४२ योगप्रभावेणमथुरास्थितपदार्थराशिर्पथाद्वाराकास्थितमवतिततथाकरणसामर्थ्येनरामेणसमनुमंत्रितः सहितः ४३ ४४ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयव्यजकृतटीकायांत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उज्जिहानमुद्यतम् १ २ ३ ४ ५

तेजस्विनां ज्योतिष्मतां पुंजीभूतमेकं तेजः कैरिव सामान्योक्तं विशिनष्टि भगवानिति २९ त्रयाणां ब्रह्मविष्णुशिवानां मध्ये पुरुषर्षभं पुरुषं श्रेष्ठं दिव्यं ब्रह्मा त्रयाणां ब्रह्मरुद्रेन्द्राणां त्रेतामीनां वा तत्र हे
तुमाह यदिति गृहाध्वानामित्युपलक्षणं ब्रह्माह गृहाध्वानामिति भिरमपि प्रदीपो न गृहात्तद्वैतिरूपोतीक्ष्णं परमं गृह्यते कितुमूयोपि ३० अव्यलीकसत्पशुश्रूषतां श्रोतुकामानाम् ३१ ऐस्वाकाइस्वाकुले
जाताः ३२ ३३ ३४ हतौजसः नष्टतेजसः ३५ ह्लादः निःस्वनः ३६ मातुं संख्यातु न शक्यं ते कुतः अनंतत्वात् अतो न ताना मनंता इत्येव परिसंख्यानमन्यथानंतत्वहानिः ३७ अनंतत्वमाह क
श्चिदिति कश्चित्कइव ब्रह्मेव सोऽपि मेजन्मानि गुणकर्माभिधानानि न विममे ३८ अनुक्रमंतः निरंतरं पठतः ३९ ४० भारयमाणानां भारवदाचरतां कर्तुः कथं सलोपश्चेति पाणिनि. गृहेभार्याल

किंस्वितेजस्विनां तेजो भगवांस्त्वं विभावसुः ॥ सूर्यः सोमो महेंद्रो वा लोकपालोऽपरोपि वा २९ मन्येत्वा देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभम् ॥ यद्वासमे गृहाध्वानां
तं प्रदीपः प्रभया यथा ३० शुश्रूषतामव्यलीकमस्माकं नरपुंगव ॥ स्वजन्मकर्मगोत्रं वाक्यतां यद्विरोचते ३१ वयं तु पुरुषव्याघ्रप्रेक्षाकाः क्षत्रबंधवः ॥
मुचुकुंद इति प्रोक्तो यौवनाश्चात्मजः प्रभो ३२ चिरं प्रजागरांतां तो निद्रयोपहतो द्रियः ॥ शयेऽस्मिन् विजने कामं केनाप्युत्थापितोऽधुना ३३ सोपि भ
स्मीकृतो नूनमात्मीयेनैव पाप्मना ॥ अनंतरं भवान् श्रीमान् लक्षितोऽमित्रशासनः ३४ तेजसा तेऽविषद्येण भूरिद्रष्टुमशक्नुमः ॥ हतौजसो गृहाभागमाननी
भोऽसि देहिनाम् ३५ एवं सुभाषितो राज्ञा भगवान्भूतभावनः ॥ प्रत्याह प्रहसन्वाप्यमेघहादगभरिया ३६ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जन्मकर्माभिधानानि संति
भेदं गसहस्रशः ॥ न शक्यं तेऽनुसंख्यातुमनंतत्वा न्ममापि हि ३७ कश्चिद्रजांसि विममे पार्थिवान् पुरुजन्मभिः ॥ गुणकर्माभिधानानि न मेजन्मानि कर्हि च
त् ३८ कालत्रयोपपन्नानि जन्मकर्माणि मे नृप ॥ अनुक्रमंतो नैवांतं गच्छंति परमर्षयः ३९ तथाप्यद्यतना न्यंगशृणुष्व गदतो मम ॥ विज्ञापितो विरिंचेन पु
राऽहं धर्मगुप्ते ४० भूमेर्भारायमाणानामसुराणां क्षयाय च ॥ अवतीर्णो यदुकुले गृहजानक इंदुभेः ४१ वदंति वासुदेवो विवसुदेवमुतं हि माम् ॥ कालनेमिर्हंतः
कंसः प्रलंबाद्याश्च सद्दिषः ४२ अयं च यवनो दशधोराजं स्तेति गमचक्षुषा ॥ सोहंतवानुग्रहार्थं गृहामेतामुपागतः ४३ प्रार्थितः प्रचुरं पूर्वं त्वया हं भक्तवत्सलः ॥
वसन् वृष्णीष्वराजं सर्वान् कामान् ददामि ते ४४ मां प्रपन्नो जनकश्चिन्नभूयोऽहं ति शोचितुम् ४५ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तस्तं प्रणम्या ह ममुचुकुंदो मुदान्वितः
ज्ञात्वानारायणं देवं गर्गं वाक्यमनुस्मरन् ४६ मुचुकुंद उवाच ॥ विमोहितोऽयं जनईशमायया त्वदीयया त्वानं भजत्यनर्थहृक् ॥ सुखाय दुःखप्रभवेषु सज्जते
गृहेषु योऽपि पुरुषश्च वंचितः ४७ लब्ध्वा जनो दुर्लभमत्र मानुषं कथं चिदप्यंगमयन्ततोऽनघ ॥ पादाराविंदं न भजत्यसन्मतिर्गृहं धूपैः पतितो यथापशुः ४८

क्षणे ४१ निमित्तं कथयति वसुदेवेति ४२ ति गमचक्षुषा चंदने त्राग्निना ४३ ४४ ४५ ४६ अनर्थहृक् स्वपुरुषार्थदर्शनं भवतीत्यर्थः यद्वा अनर्थसंसारमप्यपरयतीति दुः
खप्रभवेषु दुःखहेतुषु पुरुषेण वंचिता योऽपि तया पुनः पुरुषश्च वंचितः ४७ मायया मोहितत्वं मुपादयति लब्ध्वेति अत्र कर्मभूमौ मानुषमंगदेहं असत्पुत्रिषयेषु यतिर्यस्य तथा अंगकूपे पतितः पशुर्वास्व
पंनभजसितया गृहलक्षणाय कूपे ४८

मर्त्यात्मबुद्धेर्देहात्मबुद्धेः ४९ देहात्मबुद्धित्वदर्शयति कलेवरइति दुरंतविषयचित्तयादुष्टमदोविद्याभिजनलक्षणोपस्यसतथा ५० धनादिनिमित्तमदस्यदुष्टत्वंकथमत्राह भ्रमत्तमिति धुधाजि
ह्वापक्षकिर्णिलिहन् ५१ किमत्रप्रमाणमित्यतःप्रत्यक्षमेवेत्याह पुरेति योदेहःपुरानरदेवसंज्ञितः सएवदेहोदुरत्ययेनकालेनविट्कृमिभस्मसंज्ञितोभवतीतिशेषः आदिभक्षितोविद्यासंज्ञितोभवति अद
ग्यःकृमिसंज्ञितः दग्धःभस्मसंज्ञितइतिविशेषः ५२ इदंचलज्जाकरमित्याह निर्जित्येति दिक्चक्रदिङ्मंडलम् अभूतविग्रहःअजातपुद्गलः वयसाकुलेनदानेनविद्ययाचसमैराजभिर्वीदितःबहिरेवंविधःपुरुषो
मैथुन्यपरेषुग्राम्यसुखमात्रतेषुयोषितांकीडामृगोगीयतइत्यन्वयः ५३ त्वद्विक्रिरहितस्यपुंसःकर्मकरणंजज्ञानतुल्यमितिभावेनाह करोतीति हेमह्रीशनिवृत्तभोगः तदपेक्षयातेषांभोगानांसाजातीपभोगे
च्छपासुनिष्ठितस्तद्योग्यदेवतापूजासुनितरांस्थिरोयःकर्माणितदनुगुणंतपश्चकरोति सपुनश्चधनादिददद्भूपायभूयसेमहतोराधसेसंपदप्रवृद्धतर्षः अत्युद्रिक्तवृष्णः सुखापनकल्पतेइत्यन्वयः सुखंनाममुक्ति

ममैषकालोऽजितानिष्फलोमतोराज्यश्रियोन्नद्धमदस्यभूपतेः ॥ मर्त्यात्मबुद्धेःसुतदारकोशेश्वासजमानस्यदुरंतचित्तया ४९ कलेवरेऽस्मिन्वटकुड्यसन्नि
भेनिरूढमानोनरदेवइत्यहम् ॥ वृत्तोरथेभाश्वपदात्यनिकपैर्गां पर्यटंस्वामगणय्यदुर्मदः ५० प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्यचित्तयाप्रवृद्धलोभंविषयेषुलालसम् ॥
त्वमप्रमत्तःसहसाभिषद्यसेक्षुल्लिहानोऽहिरिवाखुमंतकः ५१ पुरारथैर्हेमपारिष्कृतैश्चरन्मतंगजैर्वानरदेवसंज्ञितः ॥ सएवकालेनदुरत्ययेनवैकलेवरोवि
ट्कृमिभस्मसंज्ञितः ५२ निर्जित्यादिक्चक्रमभूतविग्रहोवरासनस्थःसमराजवंदितः ॥ गृहेषुमैथुन्यपरेषुयोषितांकीडामृगःपूरुषईशगीयते ५३ क
रोतिकर्माणितपःसुनिष्ठितोनिवृत्तभोगस्तदपेक्षयाददत् ॥ पुनश्चभूपायमह्रीशराधसेप्रवृद्धतर्षानसुखायकल्पते ५४ भत्रापवर्गोभ्रमतोयदाभवेज्जनस्य
तर्ह्यच्युतसत्समागमः ॥ सत्संगमोयर्हितदैवसद्गतौपरावरेशेत्वयिजायतेमतिः५५मन्येममानुग्रहईशतेकृतोराज्यानुबंधापगमोयदृच्छया ॥ यःप्रार्थ्यतेसा
धुभिरेकचर्ययावनंविबुद्धिरखंडभूमिपैः ५६ नकामयेऽन्यंतवपादसेवनादकिंचनप्रार्थ्यतमाद्वरंविभो ॥ आराध्यकस्त्वां ह्यपवर्गदंहरेवृणीत आर्योवरमात्म
बंधनम् ५७ तस्माद्विस्त्रयाशिषईशसर्वशोरजस्तमःसत्त्वगुणानुबंधनाः ॥ निरंजनंनिर्गुणमव्ययंपरंस्वाज्ञासिमात्रंपुरुषं ब्रजाम्यहम् ५८ चिरमिहवृजि
नार्तस्तप्यमानोऽनुपापैरवितृषउरुकृच्छ्रेलब्धशांतिःकथंचित् ॥ शरणदसमुपेतस्त्वत्पदाब्जंपरात्मन्नभयमृतमशोकंपाहिमापन्नमिश ५९

लक्षणम् तर्हिकदामोक्षःस्यादत्राह भवेति हेअच्युतनानायोनिपुत्रमतोजनस्ययदासत्संगमः तर्हितदाभवापवर्गःस्यात् भगवज्ज्ञानफलमोक्षःकथमन्यतःस्यादितितत्राह सत्संगमइति यर्हितपदासत्संगमः
स्याच्चदैवत्वविश्रवणादिलक्षणःसंगमःस्यात् तस्मात्परावरेशेमुक्तामुक्तस्वामिनित्वयिमितिस्त्वत्प्रसादजनकंज्ञानस्यात् ५५ अतोज्ञानद्वारासत्संगमोमुक्तिसाधनमसत्संगमोऽनर्थहेतुरितिदृष्टादिसंगत्या
गःसत्संगहेतुरित्याशयेनाह मन्यइति तेत्वयाराज्यानुबंधापगमःराज्यस्पतदनुबंधकस्यकोशादेशापगमस्त्यागः एकचर्यया एकएवचरेद्विभुरितिवचनात्एकाकिंतेनचरगंअखंडभूमिपैःसावैभोमैःविवि
धुद्भिःअत्रेषुभिच्छद्भिः ५६ फलितमाह नेति आर्षेज्ज्ञानी आत्मनःस्वस्यबंधनसंसारकारणवरम् ५७ तर्हिकिकरोपीतितत्राह तस्मादिति आशिषःस्वर्गादिसंपदः रजसामानुषः तमसाराक्षसादिः सत्त्वेन
देवादिः ज्ञप्तिमात्रंज्ञानघनम् ५८ अधुनाकर्तव्यंकितत्राह चिरमिति वृजिनार्तःदुःखच्छिष्टः एतदेवविवृणोति तप्यमानइति अवित्रुषःसत्तृष्णःउरुकृच्छ्रेविषयेकथंचिल्लब्धशांतिःलब्धमोक्षःप्रा
प्त्यागइत्यर्थः ऋतंसत्त्वदेकप्रकारम् आपन्नंसंसारकूपेपतितम् उरुकृच्छ्रेवृजिनार्तइतित्रा ५९

६० वरैः प्रलोभित इति यत्तदप्रमादाय विद्धि नैतच्चित्रमित्याशयेनाह नेति ६१ क्षीणादुष्कर्मवामनापस्मिन्तत्तथा उत्थितं विषयाभिमुखम् ६२ ६३ ६४ केवलं मायं केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः ६५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ इक्ष्वाकोर्विशंनं दयतीति इक्ष्वाकुनंदनः सन्नम्य संपदं हत्वा १ क्षुल्लकान् गुणतः परिपाणतश्चाल्पमानान् २ इदं तत्त्वमुतात्त्वमिदमिति संशयो मुक्तोऽप्येन स तथा ३ ४ प्रकृतमनुमरति भगवानिति यवनेनाहृतमानीतम् ५ त्रयोविंशत्यनीकपः त्रयोविंशदज्ञो हि णीपतिः ६ रथनागाश्वपत्तिम

श्रीभगवानुवाच ॥ सार्वभौम महाराज मतिस्तो विमलोज्जिता ॥ वरैः प्रलोभितस्यापि न कामैर्विहतायतः ६० प्रलोभितो वरैर्यत्स्वमप्रमादाय विद्धितम् ॥ न धीर्मन्येकभक्तानामाशीर्भिर्भियते कचिद् ६१ ज्ञानिनामेकभक्तानां प्राणायामादिभिर्मनः ॥ न क्षणिवासनं राजन् दृश्यते कचिदुत्थितम् ६२ विचरस्व महीं कामं न व्यावेशितमानसः ॥ अस्त्वेवानित्यदा तुभ्यं भक्तिर्मन्यनपायिनी ६३ क्षत्रधर्मस्थितो जंतून् वधीर्भृगयादिभिः ॥ समाहितस्तत्तपसा जह्य धं मामुपाश्रितः ६४ जन्मन्यनंतरे राजन् सर्वभूतसुहृत्तमः ॥ भूत्वा द्विजवरस्त्वं वै मामुपेक्ष्य सिकेवलम् ६५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ५४ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं सोऽनुगृहीतो गच्छेत् कृष्णेनेक्ष्वाकुनंदनः ॥ तं परिक्रम्य सन्नम्य निश्चक्राम गुहामुखात् १ सवीक्ष्य क्षुल्लकान् मर्त्यान् पशून् च रूद्धान् रत्नस्युतान् ॥ मत्वा कलियुगं प्राप्तं जगाम दिशमुत्तराम् २ तपःश्रद्धायुतो वीरो निःसंगो मुक्तसंशयः ॥ समाधाय मनः कृष्णे प्राविश द्रंघमादनम् ३ बदर्याश्रममासाद्य नरनारायणश्रमम् ॥ सर्वद्वंद्वसहः शांतस्तपसाराधयद्वरिम् ४ भगवान् पुनराब्रज्य मथुरां यवनाहृतम् ॥ हत्वाम्लेच्छबलं निन्येत दीयं द्वारकां धनम् ५ नीयमाने धने गोभिर्नृभिश्चाच्युतचोदितैः ॥ आजगाम जरासंधस्य योर्विशत्यनीकपः ६ ततो राजा जरासंधः कालांतानलसन्निभः ॥ विधाय मकरव्यूहं रथनागाश्वपत्तिमिव ॥ अंतश्चकार गोविंदं व्यूहस्थं निमिषांतरे ७ ततो विलोक्य गोविंदो वृक्षमुत्पाटय रंहसा ॥ गजान् रथान् हयान् पुद्गे पोथयामास दुर्मदः ८ कृष्णेन हन्यमानास्ते वृक्षेण रिपुकुंजराः ॥ पेतुर्गता सवोभूमौ वज्रनुनादवाद्रयः ९ रथाश्च रथिभिर्युक्तः सत्तुरंगाः सचोदकाः ॥ निष्पिष्टा इव नक्कापि दृश्यंतं कुरुसत्तम १० रामस्तु मुष्णिना चाजौ कुंजरां न दशालिनः ॥ जघान कुपितः शैलान् वज्रेण वसुरेश्वरः ११ राममुष्टिप्रहारेण विकीर्णस्यं दनानृप ॥ नन्यदृश्यंतं भूपृष्ठे चूर्जिताः शीर्णपर्णवत् १२ यवनस्य धनं विश्वं गच्छंतं द्वारकामनु ॥ निहत्य यादवान् विश्वांस्तद्वृहीत्वा जरासुतः १३ अभ्यवर्तत संग्रामे रामकृष्णौ कुरुद्वह ॥ विलोक्य वेग रभसं रिपुसैन्यस्य माधवौ १४ तं चापतंतं मालोक्य सहितं सबलैर्नृपैः ॥ कीर्यमाणौ शरौषेण वृष्ट्येव करिपोतकौ १५ विरथौ विप्रहरणौ विवर्माणौ विसैनिकौ ॥ मनुष्यचेष्टामापन्नौ राजन्दुहवतुर्दुतम् १६

दितिक्रियाविशेषणम् रथदिमंतमिति व्यत्ययेन वापोज्यम् ७ दुर्मदो ययाजंतुर्हंतितया लुप्तोपमम् ८ अद्रपो गिरयः अद्रपो र्कगिरिद्रवा इति ९ सत्तुरंगाः सचोदकाः सत्तद्विहः निष्पिष्टाः

इतः १० ११ १२ यादवैर्द्वारकां गच्छंतं नीचमानं यववत्पविश्वं धनं दृष्ट्वा अनुत्पयादवा निहत्य निर्जितम् १३ वेग रभसं गंतं रभम् १४ १५ १६

॥ १७ ॥ अग्राण्यज्ञानबलेयत्तानवेत्तीतिप्रमाणवित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ गोमंतं पर्वतमारुह्य ॥ २० ॥ प्रवर्षणाख्यं तस्य गोमंतं तस्य शृंगमापदुरितिशेषः सत्रशृंगोवासतुः लपविशिशुः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

विहाय वित्तं प्रचुरमभीतौ भीरुभीतवत् ॥ पद्मचापद्वयपलाशाभ्यां चैरतुर्बहुयोजनम् १७ पलायमानौ तौ दृष्ट्वा मागधः प्रहमन्बली ॥ अन्वधावद्वथानीकैरी
शयोरप्रमाणवित् १८ प्रहृत्यवीरौ विश्रांतौ कस्वीरपुरे निशि ॥ तावारुह्यतुर्वीरौ गोमंतं मुदि ते रवौ १९ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरनिषेवितम् ॥ आरुह्य
शैलं गोमंतं रामकृष्णौ त्वरान्वितौ २० प्रवर्षणाख्यं तच्छृंगं यत्राब्दानित्यवर्षिणः ॥ तत्र तावा सतूराजन्फलमूलाशनौ सुखम् २१ जरासंधस्तुष्टात्मा ता
वनुद्वयमाधवौ ॥ रुरोधशैलं गोमंतं महत्यासेनयावृतः २२ समूपा लान्समाहूय स्वानुगान् युद्धदुर्मदान् ॥ कलिंगकुंजरपतिसुराश्राधिपतिं तथा २३ जयद्र
थं सिंधुपतिसोमदत्तं च कौरवम् ॥ गांधारराजं शकुनिवैदर्भीरुक् मिमेव च २४ सुदक्षिणं च कांबोजविराटं मत्स्यभूपतिम् ॥ एतानां ज्ञापयामास पूर्वस्यां दिशि
भूपतीन् २५ पांचालराजं द्रुपदं दमघोषं च चेदिपम् ॥ ब्रह्मदत्तं च शाल्वेशमेकलव्यं निषादपम् २६ बाल्किं च कुरुश्रेष्ठं युधामन्युं च दुर्ययम् ॥ विद्वानुविदावा
केयौकाशिराजं च पाण्डुकम् २७ आज्ञापयामास नृपानेतान् वीरो जरासुतः ॥ गिरिगोमंतमारोहं दक्षिणस्यां दिशि प्रभो २८ दुर्मंकिं पुरुषाधीशं दंतवक्रं सहानु
जम् ॥ वीसं विदेहराजानं भूरिश्रवसमेव च २९ करुषे शंभूहृत्पापं दाशार्णं च शतध्वजम् ॥ शैब्यं सुवीराजानं दंदं च महारथम् ३० एतान्महीपतीन् राजा जरासं
धोऽमितद्युतिः ॥ प्राह गोमंतमारोहं पश्चिमस्यां दिशि द्रुतम् ३१ त्रिगर्तं च सुशर्माणं बलिनं वेणुदारिणम् ॥ कुलंदं च महासत्वं केकयानपि भूपतीन् ३२ शिशु
पालं च भूपालं भीष्मकं चापि दुर्ययम् ॥ पुरस्कृत्यारुरोहाशु कौबेर्यां मागधो दिशि ३३ एवं गोमंतमारुह्य सर्वतु फलपादम् ॥ विचित्र्य तत्र सर्वत्राप्यधः शृं
गात्प्रवर्षणात् ३४ चिच्छिदुः सकलान् वृक्षान्नापश्यन् राममाधमौ ॥ गिरौ विलीनावाज्ञाय नाधिगम्य पदं नृप ३५ ददाह गिरिमेधोभिः समंतादग्निमुत्सृजन्
तत उच्छ्रित्य तरसा दह्यमाना तु तावुमौ ३६ दशैकयोजनोत्तुंगाग्निपेततुरधोभुवि ॥ अलक्ष्यमाणौ रिपुणासानुगेन यदूतमौ ३७ स्वपुरीं पुनरायातौ समुद्रपरि
स्त्रानृप ॥ सोऽपि दग्धाविति मृषामन्वानो बलकेशवौ ३८ बलमाकृष्य सुमहन्मगधान् मागधो ययौ ॥ अष्टादशेतुसं ग्रामे जित्वा यादवसत्तमौ ३९
हमः स्वराष्ट्रे न्यवसज्जित दह्मं हलो नृप ॥ माधवौ तु महात्मानौ प्रविश्य द्वारकां पुरीम् ४० स्तूयमानौ दिवारात्रं मृत मागधं बीदिभिः ॥ वृतावानंदबहुलैर्बभू
विभिः सुखमूषतुः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एधोभिः काष्ठैः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ समुद्र एव परिस्त्रास्त्रात् नदीयस्याः सातत्या ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ७ ॥

परापूर्वेषां सख्यां वृणक्ति वितर्तुराणो अपरे भिरितीत्यादि श्रुत्यर्थदीपकन्यायेन वर्ययस्मिन्नध्याये तत्र श्रीकृष्णो युद्धे कुंतीसुतैर्वदंषां चालभूषति श्रुत्वा हृष्टस्तद्वृत्तांतविगित्सवालत्समीपे कृतवर्माभिप्रेषयामा
सेति कथयति कदाचिदिति १ ब्राह्मणैरुक्तम् २ ३ ४ ५ ६ वासुदेवं शृगालनामानं वरुणालये समुद्रे ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ आनंदनिर्भरः आनंदपूर्णो बभूवेत्यनेन पूर्णानंदत्वं
सदातनं न कदाचित्कमिति सूचयति भुसचायामिति धातोः सचायाः सदातनत्वादिति १६ १७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजोटीकायां षट्पचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

वि० अ०

५६

श्रीशुक उवाच ॥ कदाचिदेवकीपुत्रो रामशैनेयसंयुतः ॥ सेव्यमानः सभायां वै नानादेशैश्चरैर्नृपैः १ पांचालराजं द्रुपदं बालैः कुंतीसुतैर्मृधे ॥ बह्वंशुश्राव
कौरव्यब्राह्मणैः सत्रयाजिभिः २ तच्छ्रुत्वा हृष्टहृदयः कृतवर्माणमच्युतः ॥ नगरं हस्तिनपुरं प्रेषयामास वेदितुम् ३ सगत्वा हस्तिनपुरं द्रुपदं कुरुपितामह
म् ॥ ददर्श द्रोणविदुरधृतराष्ट्रकपैर्वृतम् ४ युधिष्ठिरं राजानं चतुर्भिर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥ सभाजयामास भृशं कुंतीचहृदिकात्मजः ५ युधिष्ठिरोऽपि प्रच्छसा
नुगंकं समदर्शनम् ॥ हतंचकालयवनं जरासंधं च निर्जितम् ६ वासुदेवं च निहतं करवीरपुरेश्वरम् ॥ द्वारवत्याश्च करणं नगर्या वरुणालये ७ हतौ च हंसदिभकौ
ब्रह्मदत्तं च दुर्जयम् ॥ श्रुत्वा हार्दिक्यवचनाद्यथार्थेन युधिष्ठिरः ८ मेनेत्रैलोक्यसां प्राज्यं स्वहस्तगतमक्षयम् ॥ सभाजितश्च हार्दिक्यः सुखसंभाषणादि
भिः ९ पांडुपुत्रैस्तथा कुंत्यासौ हार्दिक्यस्तानुज्ञाप्य बांधवान् पृथया सह १० मातृष्वसेयान् धर्मज्ञानभिवाद्यथावयः ॥ गांगेये
नाभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रेण चानघ ११ विदूषांगराजेन द्रोणेन च कृपेण च ॥ प्राज्ञेनाचार्यपुत्रेण तथा दुर्योधनेन च १२ कृतवर्माभ्यनुज्ञातो निर्गत्य गजसाह
यात् ॥ द्वारकां वृष्णिनिलयामाजगामादिनात्यये १३ सप्रविश्य सभां दिव्यामनेकनृपसेविताम् ॥ दृष्ट्वा गोविंदमासीनं कांचने परमासने १४ बीजञ्चामर
संघातसहितं वनमालिनम् ॥ आचचष्टेऽखिलं तस्य यथा दृश्यं तथा श्रुतम् १५ वृत्तांतं कौरवेयाणामगरे गजसाहये ॥ तदाकर्ण्य हरिः सर्ववृत्तांतं जगदीश्वरः
१६ पौरुषं पांडुपुत्राणां बभूवानंदनिर्भरः १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ श्रीशुक उवाच ॥ आनर्ताधिप
तिः श्रीमान् रेवतो रेवतीसुताम् ॥ ब्रह्मणा चोदितः प्रादाद्बलायेति पुरोदितम् १ राजोवाच ॥ रेवतो नाम राजा सौ ब्रह्मणा चोदितः कथम् ॥ तदहं श्रोतुमि
च्छामि विस्तरेण महासुने २ श्रीशुक उवाच ॥ रेवतो नाम राजा सीतपुराधर्मार्थतत्त्वविद् ॥ रेवती नाम तस्यैका जज्ञे कन्या यशस्विनी ३ स ब्रह्माणं ययौ प्रशुं कस्मै
दास्यामि तामिति ॥ अदत्त्वा याच्यमानोऽपि नानाजनपदेश्वरैः ४ सभायां ब्रह्मणस्तत्र गंधर्वौ द्वौ हाहाहूहू ॥ तस्मिन्नगायतां काले ग्राममूर्छां विचक्षणौ ५

अनित्यत्वात्संसारोद्देयस्तदर्थकामक्रोधादिनिलयाद्देहात्संविदेवाहर्तव्येति दर्शनापोत्तराध्यायनयस्यारंभः आनर्तविषयाधिरतिः १ २ धर्मार्थोयमविषयो विष्णुस्तस्य तत्त्ववेत्तीति धर्मस्य अर्थस्य च तत्त्वं वे
त्तीति धर्मस्यार्थस्य तत्त्वं हरिविषयत्वलक्षणं वेत्तीति वा ३ येयं मम कन्यातां प्रति याचकत्वं संभावात् कुतो न दत्तेत्यत्राह अदत्त्वेति ब्रह्मणः सर्वस्य गुरुत्वात् गर्वमुन्नापूर्वकक्रियमाणं सर्वफलदादित्यभित्यापया
चक्रेभ्यो न दत्तेति भावः ४ तत्र तस्मिन् बसरे ग्राममूर्छां विचक्षणौ सप्तस्वरगानविशेषविदग्धौ स्वराणां मंडलं ग्रामभारोहावरोहः मूर्छां सप्तस्वरान्नपोग्रामाएकविंशतिमूर्छना इति भरतः ५

५६

अल्पार्थे किंचिदित्यव्यय अल्पकालमित्यर्थः ६ ७ ८ स्वदभीष्टवरोनास्ति तदानीं तनकालीयानामतीतत्वादिति ब्रह्मावक्ति तं प्राहेति तव ते तुभ्यं मनुष्यस्य सुबहूनि पुमानि क्षणमात्रमिव गतानीति ९ तत्र निमित्तमाह आश्राव्यमिति १० तर्हि किंचित्कर्त्तव्यमिति तत्राह इदानीमिति ११ १२ आदियुगं कृतं नाम १३ १४ १५ १६ तेषां पारं यथा तस्य हरेर्विवाहलक्षणं वरितं श्रोतुमिच्छामि १७ माध्वीः मधु

राजाऽतिष्ठद्ब्रह्म किंचित् द्विरामप्रतीक्षया ॥ गीतावसाने प्रच्छगणिपत्यापितामहम् ६ एषामेभगवन्कन्याकस्मै दास्य इमामिति ॥ तं प्राह पद्मभूः कस्ते राजपुत्रो विरोचते ७ तत्रान्यांश्चमहीपालानां चक्ष्वेतिकुरुद्वह ॥ ततस्तान्नेव तः प्राह भूपालान्विषये श्वरान् ८ सतानां कर्ण्यनृपतीन् प्रहस्योवाचरेव तम् ॥ युगानि तु बहून् यत्र गतानि तव भूपते ९ क्षणमात्रमिवाश्राव्यं शृण्वतो गीतमेतयोः ॥ केदानीं तव ते भूपाः सुतायाः सदृशावराः १० इदानीं राजशार्दूल्यदुवं शचिवर्द्धनौ ॥ वसुदेवगृहे जातौ रामकृष्णाह्वयौ प्रभू ११ तत्र संकर्षणायै मां कन्यां यच्छस्व भूपते ॥ इत्युक्तस्तेन भूपालस्तं प्रणम्य पुरंगतः ॥ रामाय प्रददौ कन्यां रुषिणीं बाहुशालिने १२ तामादियुगसंभूतां दीर्घदेहां महाभुजः ॥ आकृष्य लंगलेनासे समाचक्रे हलायुधः १३ भगवानपि गोविंद उपयेमे कुरुद्वह ॥ वैदर्भीभीष्मकसुतां मिदिरां शांस्वयंवरे १४ प्रमथ्य तत्साराज्ञः शाल्वादींश्चैव पक्षगां ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तां दृश्यं पुत्रः सुयामिव ॥ १५ ॥ राजोवाच ॥ भगवान् रामभीष्मकसुतां रुक्मिणीं रुचिराननाम् ॥ राक्षसेन विवाहेन उपयेम इति श्रुतम् १६ भगवन् श्रोतुमिच्छामि कृष्णस्यामिततेजसः ॥ ययामागवशात्वादीन् जित्वा तत्पारमागमत् १७ ब्रह्मन् विष्णुं कथाः पुण्यामाध्वीर्लोकमलापहाः ॥ कोनु तृप्येत शृण्वानः श्रुतज्ञो नित्यनूतनाः १८ श्रीशुक उवाच ॥ राजासीद्विभीष्मको नाम विदर्भाधिपतिर्महान् ॥ तस्य पंवाभवन् पुत्राः कन्यैकाच वरानना १९ रुक्म्यग्रजो रुक्मरथो रुक्मबाहुरनंतरः ॥ रुक्मकेशो रुक्ममाली रुक्मिण्येषां स्वसासती २० सोपश्रुत्य मुकुंदस्य रूपवीर्यगुणश्रियः ॥ गृहागतैर्गीयमानास्तं मेने सदृशं पतिम् २१ तां बुद्धिं लक्षणौदार्यरूपशीलगुणाश्रयाम् ॥ कृष्णश्च सदृशीं भार्यां समुद्रोदुर्गमनोदये २२ बंधूनामिच्छतां दातुं कृष्णाय भागिनीं वृष ॥ रुक्मीनिवार्य कृष्णद्विचैद्याय समकल्पयत् २३ तदवस्थासितापां गीवैदर्भीदुर्मनाभृशम् ॥ विचिंत्याप्तं द्विजं कंचित् कृष्णाय प्राहिणो हुतम् २४ द्वारकां स समभ्येत्य प्रतीहारैः प्रवेशितः ॥ अपश्य दाद्यं पुरुषमासीनं कांचनासने २५ दृष्ट्वा ब्रह्मण्यदेवस्तमव रुह्य निजासने ॥ उपवेश्यार्हयां चक्रे यथात्मानं दिवौकसः २६ तं भुक्तवंतं विश्रांतमुपगम्य सतांगतिः ॥ पाणिनाऽभिमृशन्पादावव्यग्रस्तमपृच्छत् २७ कश्चिद्विजवरश्रेष्ठ धर्मस्ते वृद्धसंमतः ॥ वर्तते नाति कृच्छ्रेण संतुष्ट मनसः सदा २८ संतुष्टो यदि वर्तते ब्राह्मणो येन केनचित् ॥ अहीयमानः स्वाद्धर्मात्सहस्यस्य सिलकामधुक् २९ असंतुष्टः सुखं विप्रनामोत्यपि सुरेश्वरः ॥ अकिंचनोपि संतुष्टः शेतसं वा गविष्वरः ३०

रा १८ वरं मनोहरं आननं यस्याः सा तथा १९ २० गृहागतैर्जनैः २१ २२ २३ असितापां गीनीलकटाक्षस्य ला आपां विश्वस्तम् २४ २५ २६ अव्यग्रः असंश्रितः २७ २८ यः स्वाद्धर्माद्धहीयमानः स्वधर्मत्यागी न स्यात् २९ सुरेश्वरोऽप्यसंतुष्टः सुखं नाप्नोति अकिंचनोऽपि संतुष्टः अलजुद्धिः ३०

स्वतोलाभोपस्थधनस्यतत्तातेन ३१ तस्यविषयेराष्ट्रे सराजामेप्रियः ३२ आगमनकारणपृच्छतियतइति यतःकारणात्तत्स्वकारणम् ३३ परमेष्ठिनासर्वोत्तमेन ३४ धर्मःआत्मास्वच्छं
यस्यसतथा सुकृतविषयोवा स्पृहयन्निवकामयमानइव ३५ हेभुवनसुंदर श्रोतृणांकर्णमिवनिर्विशयांगतापंशरीरसंतापंहरतःसम्पत्तमोव्याप्तिर्प्राप्तेतथातान् स्वहृत्पाणिजान्वातेतवगुणान्
श्रुत्वात्तेतवभुवनमंगलमंगलंप्रसुतकृष्णं च श्रुत्वाभेचितं त्वय्यप्रपमाविशति ३६ महर्षाविशाला मनोगुणेनेदिशेषः धामतेजः कुलवतीशुद्धवंश नरलोकोमुक्तावुक्तप्रपंचस्तस्यमनोभिरा
मंमनांस्यभिरमपतीति ३७ अभिवृतःआभिमुख्येनवृतः एतद्रक्तप्रियत्वादिकं पादसरोजदास्याम यतोंऽग्निप्रणतास्मि ३८ तत्तस्मात्तद्वेअंगहेअंबुजाक्षमांजायांविधेहिचक्षुःदयवार्थे अस्याः

विप्रांस्वलाभसंतुष्टान्साधून्भृतसुहृत्तमान् ॥ निरहंकारिणःशांतान्नमस्येशिरसाऽसकृत् ३९ कच्चिद्वःकुशलं ब्रह्मनराजतोयस्यहिप्रजाः ॥ सुखं वसंति वि
षयेपाल्यमानाःसमेप्रियः ३२ यतस्त्वमागतोदुर्गनिस्तीर्यैहयदृच्छया ॥ सर्वमेब्रूह्यमुद्यंर्चेत्कार्यंकरवामते ३३ एवं संपृष्टसंप्रश्नो ब्राह्मण प्ररमेष्टि
ना ॥ विधायलिसितंपत्रंपादयोःप्रणनामतम् ३४ तदादायजगन्नाथःस्मितसुंदरलोचनः ॥ वाचयामासधर्मात्मासादरंस्पृहयन्निव ॥ ३५ ॥ रुक्मिण्यु
वाच ॥ श्रुत्वागुणान्भुवनसुंदरसंगमांस्तेनिर्विशयकर्णविदरंहरतोंगतापम् ॥ रूपंपरंभुवनमंगलमंगलंतेत्वय्यच्युताविशतिचित्तमपत्रपमे ३६ कात्वामु
कुंदमहतीगुणशीलरूपविद्यावयोब्रविणधाममिरात्मतुल्यम् ॥ व्रीडावतीकुलवतीनवृणीतकन्याकालेनृसिंहनरलोकमनोभिरामम् ३७ तत्स्वमयाप्यभि
वृतःपतिरिंदिरायाभक्तप्रियःकृपणलोकशरण्यईशः ॥ मत्त्वैतदंगतवपादसरोजदास्याःकामंकुरुप्रियतमप्रणतास्मितेऽग्निम् ३८ तन्मेभवान्सलुवृ
तःपतिरंगजायामात्मार्षितश्चभवतोऽब्रविभोविधेहि ॥ मावीरभागमभिमर्शतुच्चैद्यजाराद्रोमायुवन्मृगपतेर्बलिमंबुजाक्ष ३९ पूर्तैष्टदत्तनियमव्रतदेवविप्र
गुर्वर्चनादिभिरलंभगवान्परेशः ॥ आराधितोयदिगदाग्रजएत्यपाणिगृह्णातुमेनदमघोषमुतादयोन्धे ४० शोभाविनित्वमजितोद्वहनेविदमंग्गुमां
समेत्यपृतनापतिभिःसमेतैः ॥ निर्मथ्यचैद्यमगर्धेद्रबलंप्रसह्यमांराक्षसेनविधिनोद्वहवैर्यशुल्काम् ४१ अंतःपुरांतरचरान्नविहृत्यबंधूंस्त्वामुद्वहेकथमितिप्रव
दाम्युपायम् ॥ पूर्वधुरास्तिमहतीकुलदेवियात्रायस्यांबहिनववधूगिरिजासुपेयात् ४२ तत्रैत्यमारथपदातिगजाश्चयुक्तःसमंध्यशाल्वमगधान्सहचैदिभू
पान् ॥ आदायमांसहचरीभिरथोरमेशोगृह्णातुपाणिमुपनीयपुरींस्वकीयाम् ४३ यस्यांप्रिपंकजरजस्तवनमहांतोवांछंत्युमापतिरिवात्मतमोनिहत्यै ॥
यद्यंबुजाक्षनलभेयभवत्प्रसादंजह्यामसूत्रतल्लशाशतजन्मभिरन्याम् ४४

मेममात्मादेहःभवतोऽपितएव वीरस्यतवभागमात्मानं आरात्तूरात् स्यात्तुयोग्यश्चैवोमाऽभिमर्शतुमास्पृशतुतत्रदृष्टांतमाह गोमायवदिति गोमायवःगृगालाःमृगपतेःसहस्यबलिमुपहारम् १९ ४०
उद्वहनेविवाहेभ्योभाविनिश्चःप्रसातेभविष्यतिसत्तिसमेतैःपुतनापतिभिःगुमांविदमर्शंसमेत्यराक्षसेनविधिनाबलात्कन्याहरणलक्षणेन वीर्यशुल्कमौल्यंयस्याःसातथातमाम् ४१ नववधूदर्शनाय ४२ ४३
यथोपापतिःश्रीहरिचरणसरसिजरतुतिं करोति तस्य तव यदिव भवत्प्रसादं पश्यानुग्रहं न लभेय तर्हि असूत्राणान्जज्ञांत्यक्ष्यामि किंच शतजन्मभिः व्रतकृशातवभार्यैवस्यामित्यर्थः ४४

४५ ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ७ ॥ १ मम द्वेषाद्दुष्कृतिमणा विवाहो निवारित इति मिथ्यं अहं वेदवैचि २ एष सः
काष्ठादग्नेः शिंसांज्वाला ३ उद्वाहर्क्षं विवाह नक्षत्रं ४ हयैर्युक्तं ५ ६ कार्याणि विवाहयोगकार्याणि अकारयत् ७ उक्तमेव स्पष्टयति पुरमिति प्राक्संमृष्टास्त्यक्तावस्कराः पश्चात्संस्क्रिताः मोमयोदका
दिभ्योक्षिता मार्गादयो यस्मिंस्तत्तथा ८ ९ १० सुस्नाताऽभूदिति शेषः कृतं कौतुकं कुतूहलमहोत्सवे मंगलं यस्याः सा तथा यद्वा कृतं कौतुकं हस्तसूत्रलक्षणमंगलं यस्याः सा तथा आबध्नाति कुरसूत्रमंगलं यथा नव

श्रीशुक उवाच ॥ इति पत्रगतं विश्वं विमृश्य मधुसूदनः ॥ संदेशं राजक न्यायान्तं ब्राह्मणमवैक्षत ॥ ब्राह्मण उवाच ४५ इत्येते गुह्यसंदेशा यद्बुदेव मया हृताः ॥
विमृश्य युक्तं यच्चात्र क्रियतां तदनंतरम् ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ श्रीशुक उवाच ॥ वैदर्भ्याः स तु संदेशं निशम्य यद्बु
नंदनः ॥ प्रगृह्य पाणिना पाणिं प्रहसन् द्विजमब्रवीत् १ श्रीभगवानुवाच ॥ तथाऽहमपि तच्चित्तो निद्रां नाध्यगमं निशि ॥ वेदाहं रुक्मिणा द्वेषान्ममोद्वाहो
निवारितः २ तामानयिष्ये उन्मथ्य राजन्यापसदान्मृधे ॥ मत्परामनवद्यां गीमेधसोऽग्नेः शिखामिव ३ उद्वाहर्क्षं च विज्ञाय रुक्मिण्यामधुसूदनः ॥ रथः
संयुज्यतामशुदस्केत्याहसारथिम् ४ सचाश्वैः शैब्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ युक्तरथसुपानीय तस्थौ प्रांजलि रग्रतः ५ आरुह्य स्यंदनं शौरिर्द्विजमा
रोप्य तूर्णमैः ॥ आनर्तादेकरात्रेण विदर्भानगमद्वयैः ६ राजासकुंडिनपतिः पुत्रसहवशंगतः ॥ शिशुपालाय स्वां कन्यां दास्यन् कार्याण्यकारयत् ७ पुरं
संमृष्टं सांस्तिक्ता मार्गस्थ्या च तुष्पथम् ॥ चित्रध्वजपताकाभिस्तोरणैः समलंकृतम् ८ स्रग्गंधमालयाभरणैर्विरजांबरभूषणैः ॥ जुष्टं स्त्रीपुरुषैः श्रीमद्वहैरगुरु
धूपितैः ९ पितृन् देवान्समभ्यर्च्य विप्रांश्च विधिवन्वृत् ॥ भोजयित्वा यथान्यायं वाचयामास मंगलम् १० सुस्नाता सुदती कन्या कृतकौतुकमंगला ॥ अह
तां शुकयुग्मेन भूषिता भूषणोत्तमैः ११ चक्रुः सामर्ग्यं जुमंत्रैर्वध्वारक्षां द्विजोत्तमाः ॥ पुरोहितोऽयं वै विद्वैजुहावग्रहशांतये १२ हिरण्यरूप्यवासांसिति
लांश्च गुडमिश्रितान् ॥ प्रादाद्वेनूश्च विप्रेभ्यो राजा विधि विदां वरः १३ एवं चैव पतीराजा दमवोषः सुताय वै ॥ कारयामास मंत्रज्ञैः सर्वमभ्युदयोचितम् १४
मदच्युद्धिर्गजानीकैः स्यंदनैर्हर्ममालिभिः ॥ पत्न्यश्च संकुलैः सैन्यैः परीतः कुंडिनययौ १५ तं वै विदर्भाधिपतिः समेत्याभिप्रपूज्य च ॥ निवेशयामास मुदा
कल्पितान्यनिवेशने १६ तत्र शाल्वोजरासंधो दंतवक्रो विदूरथः ॥ आजग्मुश्चैव पक्षीयाः पौंड्रकाद्याः सहस्रशः १७ कृष्णरामद्विषो यताः कन्यां चैव यासाधि
तुम् ॥ यद्यागत्य हरेत्कृष्णो रामाद्यैर्यदुभिर्वृतः १८

स्त्रिय इति कौतुकं विषयमभेगे हस्तसूत्रे कुतूहले कामे रूपाते मंगले चेति यादवः अहतां शुकयुग्मेन नूतनवस्त्रयुगलेन अंशुकं केवलं वस्त्रं सक्षमवस्त्रोत्तरीययोरिति च ११ गृहानेतान् रक्षया विवृणोमीत्याद्यथर्ववेदो
क्तावित् १२ कृष्णं रजतं १३ सुतापिशिशुपालाय १४ पूर्वोक्तयान्नाशेषं कथयति मदच्युद्धिरिति मदच्युद्धिः मदजलस्राविभः १५ तदर्थं कालपतेन्यस्मिन् निवेशने गृहे १६ तत्र कुंडिनपुरे १७ १८

१९ २० २१ वरोवरणीयशरोहोजघनप्रदेशोयस्याः सातथा प्रत्यापत्तिपुनरागमनं २२ त्रियामांतरितः रात्रिमात्रव्यवहितः अल्पराधस. मदीभूतकार्यसिद्धेः २३ २४ २५ गौरोरुणोसितेपीतशति
गौरीशब्दस्याङ्गत्वेनकार्यवित्त्वेनानिश्चयइत्यतोरुद्राणीति सामान्यविवक्षायांगंगायाओपतत्पवीत्वेनसंशयानिस्तारइत्यतोगिरिजेति गिरिजामेनकात्यजेत्यभिधानं नन्वभिधानस्ययोगबलानुसा
सारीत्वेनप्रवृत्तेर्नद्याजपिगिरिजात्वादित्यतःसतीति सतीयोगविसृष्टेहाताजन्मनाशैलवधुंमपेदेइति ध्यानकालज्ञा २६ वामऊररस्फुरत् नेत्रभुजावस्फुरतां प्रियभाषिणःअभीष्टकार्यशंसिनः २७

योत्स्यामःसहिताःसर्वैइतिनिश्चितमानसाः ॥ आजगमुर्भुजःसर्वेसमग्रबलवाहनाः १९ श्रुत्वैतद्भगवान् रामोविपक्षीयवृषोद्यमम् ॥ कृष्णचैकंगतहर्तुक
न्यांकलहशंकितः २० बलेनमहतासद्भिश्चातस्नेहपरिहृतः ॥ त्वरितःकुण्डिनंप्रागाद्रजाश्वरथपतिभिः २१ भीष्मकन्यावरारोहाकांक्षयागमनं हरेः ॥ प्रत्या
पत्तिमपश्यंतीद्विजस्याचित्तयत्तदा २२ अहोत्रियामांतरितउद्वाहोमेऽल्पराधसः ॥ नागच्छत्यरविंदाक्षोनाहंवेदयत्रकारणम् २३ सोपिनावर्ततेऽद्यापि
मत्संदेशहरोद्विजः ॥ अपिमप्यनवद्यात्मादृष्टार्किचिज्जुगुप्सितम् २४ मत्पाणिग्रहणेनूननायातिहिकृतोद्यमः ॥ दुर्भगायानमेधातानानुकूलोमहेश्वरः
२५ देवीवाविमुखागौरीरुद्राणीगिरिजासती ॥ एवंचित्तयतीबालागोविंदहृतमानसा ॥ न्यमीलयतकालज्ञानेत्रेअश्रुकलाकुले २६ एवंवध्वाःप्रतीक्षं
त्यागोविंदागमनंनृप ॥ वामऊरुर्भुजोनेत्रमस्फुरन्प्रियभाषिणः २७ अथकृष्णविनिर्दिष्टःसएवद्विजसत्तमः ॥ अंतःपुरचरां देवराजपुत्रींददर्शह २८ सा
तंप्रहृष्टवदनमव्यग्रात्मगतिंसती ॥ आलक्ष्यलक्षणाभिज्ञातमष्टच्छुचिस्मिता २९ आवेदयामासतस्यैसंप्राप्तयदुनंदनम् ॥ उक्तंचसत्यवचन
मात्मोपनयनंप्राति ३० तमागतंसमाज्ञायवैदर्भीहृष्टमानसा ॥ नपश्यंतीब्राह्मणायप्रियमन्यव्रनामसा ३१ प्राप्तौश्रुत्वास्वदुहितुरुद्वाहप्रक्ष
णोत्सुकौ ॥ अभ्ययात्तूर्यघोषेणरामकृष्णौसमर्हणैः ३२ मधुपर्कमुपानीयवासांसिरुचिराणिसः ॥ उपायनान्यभीष्टानिविधिवत्समपूजयत् ३३
तयोर्निवेशनंश्रीमदुपकल्प्यमहामतिः ॥ बाह्योद्यानेकुण्डिनस्ययथायोगंसुविस्तृतम् ३४ आवेद्यपूर्णनगरंजरासंधादिभिर्नृपैः ॥ ससैन्ययोःसानुग
योसतिथ्यविदधेयथा ३५ एवंराज्ञांसमेतानांयथावीर्ययथावयः ॥ यथाबलंयथावित्तंसर्वैःकामैःसमर्हयत् ३६ कृष्णमागतमाकर्ण्यविदधुर्पुरवासिनः ॥
आगत्यनेत्रांजलिभिःपुस्तन्मुखपंकजम् ३७ अस्यैवभार्याभवितुंक्षमिष्यहंतिनापरा ॥ असावप्यनवद्यात्माभैष्म्याःसमुचितःपतिः ३८ किंचित्सुच
रितंयन्नस्तेनतुष्टलोककृत ॥ अनुगृह्णातुगृह्णातुवैदर्भ्याःपाणिमच्युतः ३९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंप्रेमकलाबद्धावदंतिस्मपुरौकसः ॥ कन्याचांतःपु
रात्प्रागाद्वैदेयसांऽबिकालयम् ४० पद्मचाविनिर्ययौद्रुंभुंभान्याःपादपलवम् ॥ परिवारैःकतिपयैर्युक्तोयादवनंदनः ४१

२८ अव्यग्रात्मगतिमसंप्राप्तनिजगमनं २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ किमिति नगरप्रवेशादः कृष्णरामयोरिति तत्राह आवेद्येति जरासंधादिराजभिर्नगरं पूर्णनिबिडमनवकाशमित्यानेधाविज्ञाप्य
३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

वेत्राणि झरैराश्वराजान्नासूचकपृथग्द्वहस्तेषु येषां तितथातैः कंचुकिभिः दौवारिकैः छत्रालिंगैः ४२ ४३ ४४ ४५ घातपादकरांबुजाप्रक्षालितपादहस्तपद्मा ४६ प्रवयसोवृद्धाः विधिज्ञाः स्त्रीशाल्वकुशलाः ४७ ४८ ४९ पतिमतीभर्तृभृत्यः ५० शेषाः अक्षताः अविनिष्टाराजस्त्रियोवा ५१ मुनिव्रतमौनव्रत उपकंठे समीपे पौलोम्याः शच्याः ५२ ५३ ५४ देवमायां लक्ष्मीं श्यामां द्वच

साचानुध्यायती सम्यङ्मुकुंदचरणांबुजम् ॥ यतवाक्मातृभिः सार्धं सखिभिः परिवारिता ४२ गुप्तराजभट्टैः शूरैः सन्नद्धैरुद्यतायुधैः ॥ वेत्रझङ्गरहस्तैश्च
वृद्धैः कंचुकिभिस्तथा ॥ मृदंगशंसपणवास्तूर्यभेरीश्वजगिरे ४३ नानोपहारबलिभिर्वारमुख्याः सहस्रशः ॥ स्रग्गंधवस्त्राभरणैर्द्विजपत्न्यः स्वलंकृताः
४४ गायंतश्चस्तुवंतश्च गायकावाद्यवादकाः ॥ परिवार्यवधूंजमुः सूतमागधबंदिनः ४५ आसाद्य देवसदनं धातपादकरांबुजा ॥ उपस्पृश्य शुचिः
शांताप्रविवेशां बिकांतिकम् ४६ तं वै प्रवयसो बालां विधिज्ञाविप्रयोषितः ॥ भवान्निर्वंदयां चक्रुर्भवपत्नी भवान्विताम् ४७ नमस्येत्वांऽबिकेभीक्ष्णं स्व
संतानयुतां शिवाम् ॥ भूयात्पतिर्भेमगवान्कृष्णस्तदनुमोदताम् ४८ अद्भिर्मेधाक्षतैर्धूपैर्वस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥ नानोपहारबलिभिः प्रदीपाबलिभिः पृथ
क् ४९ विप्रस्त्रियः पतिमतीस्तथातैः समपूजयत् ॥ लवणापूपतांबूलकंठसूत्रफलेक्षुभिः ५० तस्थैस्त्रियस्ताः प्रददुः शेषायुयुजुराशिषः ॥ ताभ्यो देव्यै न
मश्चक्रे शेषाश्च गृहे वधूः ५१ मुनिव्रतमथ त्यक्त्वानिश्चक्रामां बिकाग्रहात् ॥ उपकंठे सुरेशस्य पौलोम्याश्च निकेतनम् ५२ तौ विदभ्रं प्रसूतानां नृपाणां कु
लदेवते ॥ तदंतिकमुपागम्य शर्चां सुरपतिप्रियाम् ५३ चिराराधितपादाब्जांसाप्रणम्य विनिर्ययौ ॥ प्रगृह्य पाणिना धात्रीं रत्नमुद्रोपशोभिताम् ॥ धृ
तानेका तपत्राद्यां जीवामरसंकुलाम् ५४ तां देवमायां भिववरीमोहिनीं सुमध्यमां कुंडलमंडिताननाम् ॥ श्यामानितं बार्पितरत्नमेखलां व्यंजस्तनीं कुंतल
शंकितेक्षणाम् ५५ शुचिस्मितां बिंबफलाधरद्युतिशोणायमानद्विजकुंदकुड्मलाम् ॥ पदाचलंती कलहंसगामिनीं सिंजत्कलं नूपुरपादशोभिताम् ५६ वि
लोक्य वीरामुमुहुः समागताय शस्विनस्तत्कृतहृच्छयार्दिताः ॥ यां वीक्ष्य ते नृपतयस्तदुदारहासप्रीडावलोकहतचेतस उज्जितास्त्राः ५७ पेतुः क्षितौ गजस्था
श्वगता विमूढायात्राच्छलेन हरयेऽर्पयतीं स्वशोभाम् ॥ सैवं शनैश्चल्यती पदपद्मकोशौ प्रार्पितदामगवतः प्रसमीक्षमाणा ५८ उत्सार्य वामकरजैरलकानपां
गैः प्रामाणा द्वियैः क्षतनृपान्ददृशेऽच्युतं सा ॥ तां राजकन्यां रथमारुरुक्षतीं जहार कृष्णो द्विषतां समीक्षताम् ५९ रथं समारोप्य सुपर्णलक्षणं राजन्यचक्रं परिभूय
माधवः ॥ ततो यथौरामपुरोगमैः शनैः शृगालमध्यादि वनागहद्वारैः ६० ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ तं मानिनः स्वाभिभवं यशः क्षयं परेजरासंधवशानसेहरे ॥ अहोधिगममद्यश आत्तयान्विनांगोपैर्हृतकं सेरिणां मृगैरिव ९

अथ श्रीकुंतलैरावरकैः शंकितभिर्ध्वंशं पस्याः सा तथा तां ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ नागद्वज्जहरोहरिः सिंहः ६० इति श्रीभागवतमहापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५८ ॥ ७ ॥ यः अरिभिः कृतः तं केकेपरे इति तत्राह जरासंध इति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ यादवानामनीकानांयथानिसमूहास्तान्पातिरसंतीवियादवानीकयूथपाः ॥ २ ॥ अन्वपृष्ठादिपुस्थित्वा ॥ ४ ॥ आसारोवेषवान्वर्षइति सुमध्यमाःस्त्रिष्वपीरेक्षैस्तद्वृक्षवती ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
करभाःकनिष्ठिकायायुलप्रदेशाः गर्दभादन्वायांजातोऽश्वतरः ॥ ९ ॥ आत्मनोजयकाक्षिभिः जयप्रकाशकैःजयेच्छुभिर्वा ॥ १० ॥ हतदारंबलादपहतभार्यपुरुषं ॥ ११ ॥ प्रियाप्रिययो मुखदुःखयो
निष्ठाव्यवस्थानियतत्वं निष्ठोत्कर्षेण्यवस्थापामिति ॥ १२ ॥ कुहकेच्छपामार्थिकच्छया ॥ १३ ॥ योहंतयोर्विशतिभिःसैन्यैरक्षोहिणीभिःशैरेःसप्तदशसंयुगानिसप्तदशसंयुगेपुपराजितः परपश्चा

इतिसर्वेसुसंरब्धावाहानारुह्यदंशिताः ॥ स्वैःस्वैर्बलैःपरिक्रान्ताजन्वीयुधृतकार्मुकाः २ तानापततआलोक्ययादवानीकयूथपाः ॥ तस्थुर्वैसन्मुखाराजान्वे
स्फुर्यस्वघनंषिते ३ अन्वपृष्ठेगजस्कंधेरथोपस्थेचकोविदाः ॥ मुमुचुःशस्वर्षाणिमेघाजद्रिष्वपोयथा ४ पत्युर्बलंशरासारैश्छन्नवीक्ष्यसुमध्यमा ॥ सत्राड
मैक्षत्तद्वक्रंभावविह्वललोचना ५ प्रहस्यभगवानाहमापैस्त्वंवामलोचने ॥ विनक्ष्यत्यधुनैवतत्तावकैःशात्रवंवलम् ६ तेषांतद्विक्रमंवीरागदसंकर्षणाद
यः ॥ अमृष्यमाणानाराचैर्जघुर्हयगजात्रयान् ७ पेतुःशिरोसिराथिनामश्विनांगजिनांभुवि ॥ सकुंडलकिरीटानिसोष्णीषाणिचकोटिशः ८ हस्ताःमासि
गदेष्वामाःकरभाऊर्योऽप्रयः ॥ अश्वाश्वतरनागोश्चरमर्त्यशिरोसिच ९ हन्यमानबलानीकावृष्णिभिर्जयकाक्षिभिः ॥ राजानोविमुखाजग्मुर्जरासं
घपुरःसराः १० शिशुपालंसेमत्याथहतदारमिवातुरम् ॥ नष्टत्विषंगतोत्साहंशुष्यद्वदनमबुवन् ११ राजानऊचुः ॥ भोभोपुरुषशादूलदौर्मनस्यमिदं
त्यज ॥ नप्रियाप्रिययोरारजन्निष्ठादेहिषुदृश्यते १२ यथादारुमयीयोषित्वत्यतेकुहकेच्छया ॥ एवमीश्वरतंत्रोऽयमीहतेसुखदुःखयोः १३ शैरेःसप्तदश
हंवैसंयुगानिपराजितः ॥ त्रयोविंशतिभिःसैन्यैर्जिग्यएवमहंपरम् १४ तथाप्यहंनशोचामिनप्रहृष्यामिकर्हिचित् ॥ कालेनदैवयोगेनजानन्विद्रावितजंग
त् १५ अधुनापिवयंसर्वेवीरयूथपयूथपाः ॥ पराजिताःफलुगुतंत्रैर्यदुभिःकृष्णपालितैः १६ रिपवोजिग्युरधुनाकालजात्मानुसारिणि ॥ तदावयंतुजे
प्यामोयदाकालःप्रदक्षिणः १७ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसंबोधितोमित्रैश्चैद्योगात्सानुगःपुरम् ॥ हतशेषाःपुनस्तेऽपिययुःस्वस्वंपुनरुदृष्याः १८ रुक्मतीराक्ष
सोद्वाहंकृष्णद्विदसहस्वसुः ॥ पृष्ठतोऽनुगमत्कृष्णमक्षौहिण्यावृतोबली १९ रुक्म्यमर्षीसुसंरब्धःशृण्वतांसर्वभूभुजाम् ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुदंशितःस
शरासनः २० अहत्वासमरकृष्णमप्रत्यूह्यचरुक्मिणम् ॥ कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिसयमेतद्वर्धमिवः २१ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यसारथिंप्राह
सत्वरः ॥ चोदयाश्चान्यतःकृष्णस्तस्यमेसंयुगंभवेत् २२ अद्याहंनिशितैर्बाणैर्गोपालस्यसुदुर्मतेः ॥ नेष्येवीर्यमदंथेनस्वसामेप्रसभंहता २३ विकत्थ
मानःकुमतिरीश्वरस्याप्रमाणवित् ॥ रथेनैकेनगोविंदमन्वधावतरंहसा २४

त्सोहंतवतीभिःसंप्रैकैस्तेनारविकलंकृष्णांजग्ये तथाप्युभयथागि एकमष्टादशसंग्रामंवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ फलुगुतंत्रैःअल्पसेनादिपरिच्छदैः ॥ १६ ॥ प्रदक्षिणःअनुकूलः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अस
हससहमानः ॥ १९ ॥ २० ॥ अप्रत्यूह्यअनावृत्य अन्यस्यादत्तेतिवा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४

॥ २५ ॥ अरेनीचसंबोधनंतदेवव्यनक्ति यदनामिति ॥ २६ ॥ २७ ॥ ततःपूर्वमेवमुंच ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिधंपरिघातनं पटिशलोहदंडं शक्तितोमरैःसहचिच्छेदद्विमुखस्तोमरः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ परित्रासेनपरितोभयेनकंपितमंगयस्याःसातथातया गुण्यन्मुखाचरुद्वकंठाचतया करुणःकरुणाकरः ॥ ३७ ॥ प्रवपन्वपनंमुडनंकुर्वन्व्यरूपयत् सौदर्यहीनमकरोत्
 ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ श्मश्रुकेशानावपनलक्षणं वैरूप्यं सुहृदोबंधोर्वधंकृतवान् ॥ ४१ ॥ इदानींरुक्मिणींसांतपति मैवेति हेसाध्विरुक्मिणिअस्मान्प्रति स्वस्मादन्यःअत्रहेतुयंतइति ॥ ४२ ॥ नन्व
 स्तुमुसादेःस्वयंहेतुरथापिबंधोर्देहविभोगकरणलक्षणोवधोलोकाचारोनभवति जुगुप्सितत्वादितितत्सत्यमित्याह बंधुरिति वधाहोदोषोयस्यसतया द्वितीयबंधुशब्दोहेतुर्थः तत्रांककतंव्यमित्यत्राह
 सगत्वानर्मदांदेवीतरंतमधुसूदनम् ॥ आसाद्ययुद्धसन्नद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ धनुर्विकृष्यसुदृढजघ्नेकृष्णत्रिभिःशरैः ॥ आहचारेक्षणंतिष्ठयदूनांकु
 लपांसन २६ कुत्रयासिस्वसारंमेमुषित्वाध्वांक्षवद्विविः ॥ हरिष्येऽद्यमदंमंदमायिनःकूटयोधिनः २७ यावन्नमेहतोबाणैःशयीथामुंचदारिकाम् ॥ धनुर्वि
 कृष्यसुदृढजघ्नेकृष्णत्रिभिःशरैः २८ स्मयन्कृष्णोधनुश्चित्वाषड्भिरिविध्याधरुक्मिणम् ॥ अष्टभिश्चतुरोवाहान्द्राभ्यांसूतंभ्वजंत्रिभिः २९ सचान्यद्व
 नुरादायकृष्णंविध्याधपंचभिः ॥ तैस्तादितःशरैषैस्तुचिच्छेदधनुरच्युतः ३० पुनरन्यदुपादत्ततदप्यच्छिनदच्युतः ॥ परिधंपटिशंशूलंचर्मासीशक्तितो
 मरैः ३१ यद्यदायुधमादत्ततत्सर्वसोऽच्छिनद्विभुः ॥ ततोऽथादवष्टृत्यगृहीत्वास्त्रज्जचर्मणी ३२ कृष्णमभ्यद्रवत्कुदःपतंगइवपावकम् ॥ तस्यचापततः
 सङ्गंतिलशश्चर्मचेषुभिः ३३ छित्त्वाऽसिमाददेतिग्मंरुक्मिणंहंतमुच्यतः ॥ दृष्ट्वाभ्रातृवधोद्योगंरुक्मिणीभयविह्वला ॥ पतित्वापादयोःपत्युरुवाचकरु
 णंसती ३४ रुक्मिण्युवाच ॥ योगेश्वराप्रमेयात्मन्देवदेवजगत्पते ॥ हंतुंनार्हसिकल्याणभ्रातरंमेमहाभुज ३५ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वाजगृहेपादौक
 पणादीनभ्राषिणी ॥ भ्रातरंत्रातुकामासाकृष्णस्यजगतीपतेः ३६ तयापरित्रासविकंपितांगयाशुचाचशुष्यन्मुखरुद्वकंठया ॥ कातर्यविसांसितहेममाल
 यागृहीतपादःकरुणोन्यवर्तत ३७ चैलेनबद्धातमसाधुकारिणंसशमश्रुकेशप्रवपन्व्यरूपयत् ॥ तावत्समीयुर्जितशत्रुभैरन्यायदुप्रविरानलिनीयथागजाः ३८
 कृष्णांतिकमुपप्रज्यददृशुस्तत्ररुक्मिणम् ॥ तथाभूतंहतप्रायंदृष्ट्वासंकर्षणोविभुः ३९ विमुच्यबद्धंकरुणोभगवान्कृष्णमब्रवीत् ४० बलभद्रउवाच ॥ अ
 साध्विदंत्वयाकृष्णकृतमस्मिन्जुगुप्सितम् ॥ वपनंश्मश्रुकेशानां वैरूप्यं सुहृदोवधम् ४१ मैवास्मान्साध्यसूयेथाभ्रातृवैरूप्यंचितया ॥ सुखदुःखदोन
 चान्योस्तियतःस्वकृतमुक्नुमान् ४२ बंधुर्वधार्हदोषोपिनबंधुर्वधमर्हति ॥ त्याज्यःस्वनैवदोषेणहतःकिंहन्यतेपुनः ४३ क्षत्रियाणामयंधर्मःप्रजापतिवि
 निर्मितः ॥ भ्रातापिभ्रातरंहन्याद्येनघोरतरस्ततः ४४ राज्यस्यभूमोर्वितस्यश्रियोमानस्यतेजसः ॥ मानिनोऽन्यस्यवाहेतोःश्रीमदांघाःक्षिपंतिहि ४५
 त्याज्यइति त्यागोदेशनिर्यातनादिलक्षणः किंत्याज्यइत्यतोमृतमारणदोषापचेरितिभावेनाह हतइति ॥ ४३ ॥ तर्ह्येतदीदृशंकर्मकिमितिक्रियतइतिअतोऽन्यथायः क्षत्रियेभ्योन्यत्रनक्षत्रियाणामि
 त्याह क्षत्रियाणामिति कोसौधर्मइत्यत्राह भ्रातापीति ततस्वसाद्राजायेनकर्मणाघोरतरइत्युच्यते धर्मविषयोवाऽघोरतरोधर्मइति ४४ ननुतर्हि सर्वःसर्वहंन्यादित्यतिप्रसंगइत्यत्राह राज्यस्येति शानि
 नःदेहाभिमानवतःअन्यस्यस्त्रीजनस्यवक्षिपंतिप्रति राज्यदेःसर्वस्यहेतोरितिसंबंधः ४५

२० २१ २२ २३ अविश्रमनिरंतरम् २४ २५ सर्वभूतानां प्राणादिप्रदं प्राणः प्राणनं चेष्टाशक्तिः भोजः अवष्टंभशक्तिः सह शरीरसामर्थ्यं बलं यथालयम् २६ मृष्टानामधिपः सृष्टेयुवसन्कालः संहर्ता आत्मनां चेतनानां परः आत्मा परमचेतनः नित्यो नित्यानामिति श्रुतिः २७ उत्कलितेन उज्ज्वलेन रोषेण जातैः कटाक्षमालैर्नैत्रातपातैः क्षोभितानक्रास्तिमिगिलाश्चयस्मिन्सतथा रवयशोरूपः उज्ज्वलितादग्धा

एको विवेश भगवानवस्थाप्य बाहिः प्रजाः ॥ तत्र दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं बालक्रीडनकंकनम् ॥ हर्तुं कृतमतिस्तस्मिन्नवतरस्येऽर्भकांतिके २० तमपूर्वं नरं दृष्ट्वा धात्रीचुक्रोशर्भतवत् ॥ तच्छ्रुत्वाभ्यद्रवत् कुद्वोजांबयान्बलिनां वरः २१ सवैभगवता तेन युयुधेस्वामिनात्मनः ॥ पुरुषं प्राकृतं मत्वा कुपितो नानुभाववित् २२ ह्रं ह्युद्वंसुतुमुलमुभयोर्विजिगीषतोः ॥ आयुधाश्मद्भुमैर्दोर्भिः क्रव्याथं श्येनयोरिव २३ आसीत्तदृष्टविशाहमितरतस्मुष्टिमिः ॥ वज्रनिष्पेषपरुषैरविश्रममहर्निशम् २४ कृष्णमुष्टिविनेष्पातानिष्पिष्टांगोरुबंधनः ॥ क्षीणसत्त्वः स्विन्नगात्रस्तमाहातीव विस्मितः २५ जानेत्वा सर्वभूतानां प्राणभोजः सहो बलम् ॥ विष्णुपुराणं पुरुषं प्रभविष्णुमधीश्वरम् २६ त्वंहि विश्वसृजां स्रष्टा सृष्टानामधिपो वसन् ॥ कालः कलयतामीश परात्मा तथात्मनाम् २७ यस्येष दुक्कलितरोषकटाक्षमोक्षैर्वर्त्मादिशतश्श्रुमिन्नक्रांतिमिगिलोब्धिः ॥ सेतुः कृतः स्वयश उज्ज्वलिताचलं कारक्षः शिरांसि भुवि पेतुरिषु क्षतानि २८ इति विज्ञातविज्ञानमृक्षराजानमच्युतः ॥ व्याजहार महाराज भगवान् देवकीसुतः २९ अभिमृष्यारविं दाक्षः पाणिनाशं करेण तम् ॥ कृपया परया भक्तं मेघगं धरियागिरि ३० मणिहेतोरिह प्राप्ता वयमृक्षपते बिलम् ॥ मिथ्यामिश्रापं प्रमृजन्नात्मनो मणिना मुना ३१ इत्युक्तः स्वां दुहितरं कन्यां जांबवतीमुदा ॥ अहर्णार्थं सहमणिं कृष्णायोपजहार सः ३२ अदृष्ट्वा निर्गमं शौरेः प्रविष्टस्य बिलं जनाः ॥ प्रतीक्ष्य द्वादशाहानि दुःखितास्ते पुरं युयुः ३३ निशम्य देवकीदेवीरुक्मिण्यानकुदुंभिः ॥ सुहृदो ज्ञातयोऽशोचन्बिलात् कृष्णमनिर्गतम् ३४ सत्राजितं शपंतस्ते दुःखिता द्वारकौकसः ॥ उपतस्थु महामायां दुर्गां कृष्णोपलब्धये ३५ तेषां तु देव्युपस्थानात्प्रत्यादिष्टा शिषां भवन् ॥ प्रादुर्बभूवसि द्वार्थः सदरोरहर्षय न हरिः ३६ उपलभ्य हर्षकेशं मृतं पुनरिहागतम् ॥ सहपत्न्यामणिश्रीवंसर्वे जातमहोत्सवाः ३७ सत्राजितं समाहूय सभायां राजसन्निधौ ॥ प्राप्तिं चारुयाय भगवान्मणितस्मै न्यवेदयत् ३८ सचातिव्रीडितो रत्नगृहीत्वाऽथाह्मुस्वस्ततः ॥ अनुत्पन्नस्वभवनमगमत्स्वेन पाप्मना ३९ सोनुध्यायस्तदेवाघं बलवद्विग्रहाकुलः ॥ कथं मृजाम्यात्सरजः प्रसीदेद्वाच्युतः कथम् ४० किं कृत्वा साधुमह्यं स्यान्न शपेद्वाज नो यथा ॥ अदीर्घदर्शनं धिर्मां मूढं द्रविणलोलुपम् ४१

इषुक्षतानि शरच्छिन्नानि २८ २९ शंकरेण सुखकरेण ३० ३१ ३२ ३३ ३४ उपतस्थुः अभजन् ३५ ततः किमभूदत्राह तेषामिति हरिस्तेषां प्रादुर्बभूवैत्यन्वयः देव्या उपस्थानात्निषेवणात्प्रत्यादिष्टा शिषाभ्यामगताभ्युदयानां भवन्पूज्यः सिद्धार्यः नित्यलब्धप्रयोजनः प्रत्यादिष्टा शिष इति पाठे प्रयत्नं नष्टकृष्णाख्या शिषो भवन्तेषां तु शब्दो हेत्वर्थः देव्युपस्थानाद्धेतोरित्यर्थः अनेनापि द्वादशाहादेव तां शरणं कर्तव्यमित्युक्तं भवति ३६ ३७ आख्यायोक्ता ३८ स्वेन पाप्मनानुत्पन्नस्याचापकुर्वन् ३९ ४० मह्यं मम अदीर्घदर्शनं भविष्यज्ञानहीनम् ४१

तस्यपापस्य ४२ ४३ ४४ फलभागिनःप्रयोजनांशमेवस्वीकुर्मः ॥ ४५ ॥ इ०भा०द०वि०टी०पष्ठितमो०ध्यायः ॥ ६० ॥ अज्ञानिनांतमःप्रसिद्धाधनंज्ञानिनांभगवद्भक्त्युद्देककारणंलोकोविडंबनार्थं
भगवत्त्रितविशेषपूर्वाध्यायार्थंबीजंनिरूपयत्यस्मिन्नध्याये अपिनासंदेहनिवारयति कुल्यंशवदहनानंतरंतदुःखजिहासयातदृहगमनंतस्यकरणेतन्निमित्तीकृत्येत्यर्थः १ २ अंतरमवकाशम् ३
भ्रातरंप्रसेनमन्वितात्भनुगतःस्यात्सृतोस्तुतंहन्मीत्यर्थः ४ ५ क्रंदंतीनांवैकुण्ठस्वरंकुर्वतीनां सौनिकवन्मारकवत्प्राप्तसवदित्यर्थः ६ ७ प्रास्यनिक्षिप्य ८ अस्माक्षौअशुजलकलिलेक्षणौ ९ १०

द्रास्येद्वहितरंतस्मैस्त्रीरत्नरत्नमेवच ॥ उपायोयंसमीचीनस्तस्यशांतिर्नचान्यथा ४२ एवंव्यवसितोबुद्ध्यासत्राजितस्वसुतांशुभाम् ॥ मणिचस्वयमुद्य
म्यकृष्णायोपजाहरताम् ४३ तांसत्यभामांभगवानुपयेमेयथाविधि ॥ बहुभिर्याचितांशीलरूपौदार्यगुणान्विताम् ४४ भगवानाहनमणिप्रतीच्छामो
वयंनृप ॥ तवास्तुदेवभक्तस्यवयंहिफलभागिनः ४५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेष्टितमोध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ विज्ञा
तार्थोपिगोविंदोदग्धानाकर्ण्यपांडवान् ॥ कुंतीचकुल्यकरणेसहरामोययौकुरुन् १ भीष्मनृपंसविदुरंगांधारीद्रोणमेवच ॥ समदुःखौसमागम्यहाकष्ट
मितिहोचतुः २ लब्ध्वैतदंतरंराजन्शतधन्वानमूचतुः ॥ अक्रूरकृतवर्माणौमणिःकस्मान्नगृह्यते ३ योस्मभ्यंसंप्रतिश्रुत्यकन्यारत्नविगर्हिनः ॥ कृष्णा
यादात्ससत्राजितस्माद्वातरमन्वितात् ४ एवंभिन्नमतिस्ताभ्यांसत्राजितमसत्तमः ॥ शयानमवधील्लोभात्सपापःक्षीणजीवितः ५ स्त्रीणांविक्रोशमा
नानांकंदंतीनामनाथवत् ॥ हत्वापशून्सौनिकवन्मणिमादायजग्मिवान् ६ सत्यभामाचपितरंहतंवीक्ष्यशुचार्पिता ॥ व्यलपत्ताततातेतिहाहतास्मी
तिमुद्यती ७ तैलद्रोण्यांमृतंप्रास्यजगामगजसाह्वयम् ॥ कृष्णायविदितार्थायतप्ताचरुयौपितुर्वधम् ८ तदाकर्ण्येश्वरैराजन्नुत्पत्यनृलोकताम् ॥ अहो
नःपरमंकष्टमित्यस्माक्षौविलेपतुः ९ आगम्यभगवांस्तस्माद्धार्ययासाग्रजःपुरम् ॥ शतधन्वानमोरेभेहंतुंहंतुंचतंमणिम् १० ततःपांचालनगराद्याज्ञसे
न्याःस्वयंवरम् ॥ घुष्यतायज्ञसेनेनप्रेषितोदूतआगतः ११ आहूतस्तेनगोविंदोगत्वापांचालकेपुरे ॥ ददर्शसाग्रजस्तत्रकिशोरान्पांडुनंदनान् १२
अदृष्टपूर्वान्सुव्यक्तंब्रह्मरूपधरावृषान् ॥ तैर्विद्वलक्ष्यैःपौरुष्यप्रतिलब्धमनोरथैः १३ कुंभकारस्यशालायांसमागम्याभिवंद्यच ॥ पितृष्वसामनुज्ञाप्य
राजानंचयुधिष्ठिरम् १४ निहंतुंशतधन्वानंतूर्णद्वारावतीभियात् ॥ सोपिकृष्णोद्यमंज्ञात्वाभीतःप्राणपरीप्सया १५ साहाय्येकृतवर्माणमयाचतसचात्र
वीत् ॥ नाहमीश्वरयोःकुप्यंहेलनंरामकृष्णयोः १६ कोनुक्षेमायकल्पेततयोर्द्विजिनमाचरन् ॥ कंसःसहानुगोवीरोयद्वेषात्प्राजितःश्रिया १७ जरासंधः
सप्तदशसंयुगाद्विरथोगतः ॥ प्रत्याख्यातःसचाक्रूरपार्ष्णिग्राहमयाचत १८

याज्ञसेन्याद्वौपचाः ११ १२ ब्रह्मरूपधराब्राह्मणवेषंविभ्राणान् पौरुषेणपराक्रमेणप्रतिलब्धमनोरथोवेषांतिथथातैः १३ पितृष्वसामपितृष्वसारंकुंतीम् १४ १५ १६ वृजिनमपराधं अपराधकार्यं
त्वेनिमित्तानिकथयति कंसइति १७ प्रत्याख्यातोतिराकृतःकृतवर्मणेतिशेषः पार्ष्णिग्राहंपृष्ठबलं १८

१९ २० २१ उच्छिर्लींछत्राकारं २२ २३ शतयोजनगंशतयोजनगमनसमर्थम् २४ गरुडोच्चजेषस्यसतथातरथं २५ मिथिलानगपाः २६ पद्मपायातिःसततगमनधस्यसतथा
तस्य विग्मनेमिनाचंदधाराप्रेण व्यचिनोत्तन्वेषणं कृतवान् २७ २८ अन्वेषणमार्गणकुर्वन् २९ ३० अर्हण्यपूज्यं ३१ कालेकृष्णवियोगसमये ३२ ३३ बंधो सत्राजितःसंपरायिकाः
प्रेतविषयाः ३४ व्यूषतुःप्रवासचक्रतुःप्रयोजकौ शतधन्वनःप्रेरकौ ३५ ३६ ३७ इतिशब्दःप्रकारवचनः अंगेतिसबोधनं एकेकेचित् पूर्वपुरुषैरुक्तपुराणवचनमुपदिशांतप्रवदति कथमितितत्राह

सोप्याहकोविरुध्येतविद्वानिश्वरयोर्वलम् ॥ थंकैलासाश्रयःशंभुर्नानामशिरसाहरिम् १९ योहंसर्द्धिकौयुद्धेजितवान्वरदुर्मदौ ॥ आशीविषोमहानागो
येननिर्वासितोहदात् २० यद्दंलीलयाविश्वंजत्यवतिहंतिच ॥ चेशांविश्वसृजोयस्यनविदुर्मोहितायथा २१ यःसप्तहायनःशैलमुत्पाटयैकेनपाणिना
दधारलीलयावालउच्छिर्लींघ्रमिवाभ्रकः २२ नमस्तस्मैभगवतेकृष्णायानुतकर्मणे ॥ अनंतायादिभूतायकूटस्थायात्मनेनमः २३ प्रसारुयातःसतेना
पिशतधन्वामहामणिम् ॥ तस्मिन्मस्याश्वमारुह्यशतयोजनगंययौ २४ गरुडध्वजमारुह्यरथंरामजनार्दनौ ॥ अन्वयातांमहावेगैरश्वैराजनगुरुदुहम् २५
मिथिलयाउपवनेविस्म्यपतितंहयम् ॥ पद्मामधावत्संत्रस्तःकृष्णोऽन्वभ्यद्रवदुषा २६ पदातेर्धावतस्तस्यपदातिस्तिग्मनेमिना ॥ चक्रेणशिरउत्कृत्य
वाससोर्व्यचिनोन्मणिम् २७ अलब्धमणिरागत्यकृष्णआहाग्रजांतिकम् ॥ वृथाहतःशतधनुर्मणिस्तत्रनविद्यते २८ ततआहबलोनूनंसमणिःशतध
न्वना ॥ कस्मिंश्चित्पुरुषेभ्यस्तस्तमन्वेषणपुरंरज २९ अहंवैदेहमिच्छामिद्रष्टुंप्रियतरंगम् ॥ इत्युक्त्वामिथिलाराजन्विवेशयदुन्दनः ३० तदृष्ट्वासह
सोत्थायमैथिलःप्रीतमानसः ॥ अर्हयामासविधिवदर्हण्यवैसमर्हणैः ३१ उवासतस्यांकतिचिन्मिथिलयासमाविभुः ॥ ततोऽशिक्षद्रां कालेधातराष्ट्रःसुयो
धनः ३२ मानितःप्रीतियुक्तेनजनकेनमहात्मना ॥ केशवोद्वारकामेत्यनिधनंशतधन्वनः ॥ अप्राप्तिचमणेःप्राहप्रियायाःप्रियकृद्विभुः ३३ ततःसकारयामास
क्रियांबंधोर्मृतस्यवै ॥ साकंसुहृद्भिर्भगवान्यायाःस्युःसांपरायिकाः ३४ अकूरकृतवर्माणौश्रुत्वाशतधनोर्वधम् ॥ व्यूषतुर्भयवित्रस्तौद्वारकायाःप्रयोजकौ ३५
अकूरेप्रोषितेऽरिष्टान्यासवैद्वाकौकसाम् ॥ शरीरामानसास्तापामुहुर्द्वैविकर्मात्मिकाः ३६ ततोऽष्टच्छद्वरिर्वृद्धानुग्रसेनपुरोगमान् ॥ कस्मादिहारिष्टान्या
सन्महतासुचिरेणनः ३७ इत्यंगोपादिशंत्येकेविस्मितावैगदाभृतः ॥ निवासनिकटेकिंवाघटेतारिष्टदर्शनम् ३८ देवेऽवर्षतिकाशीशःश्वफल्कायागतायगाम् ॥
स्वसुतांगांदिर्नाप्रादात्ततोवर्षत्स्मकाशिषु ३९ तत्सुतस्तत्प्रभावोसावकूरोयत्रतत्रसः ॥ देवोऽभिवर्षतेतत्रनोपतापानमारिकाः ४०

गदामृतमिति श्रीकृष्णस्यनिवासनिकटेअरिष्टदर्शनमद्युपदर्शनंघटेतकिंचनघटेत ३८ स्वराष्ट्रेदेवैर्जन्त्येऽवर्षतिकाशीशःकाशिराजः स्वराष्ट्रंमत्पागतायश्वफल्कायथकूररक्षित्रे वांस्वनिषयभूमिं
नाम्रागांदिर्नास्वसुतांचप्रादात् ३९ किमनेनेतितत्राह तत्सुतमिति तत्प्रभावःश्वफल्कप्रभावः अतोऽकूरोयत्रदेशेत्तत्रदेवोभिवर्षतितस्मिन्देशेउपतापादयोनभवति ४०

अवर्षणादिसंभवेन्यच्चनिमित्तमस्तीति भावेनोच्यते नैतावतीति इह अवर्षणादावेतावदकूरप्रवासनमेकारणनभवति किंतु स्यमंतकगमनंचकारणमिति चतुर्द्वयः श्रुत्वा क्रूरं वरामंयसानीषानधित्वा ४१
 ४२ ४३ किं कृत्वा स्वीकुर्युरिति तत्राह निनीयेति अपः पिडांश्च निनीय दत्त्वा अशेषतः पित्रादिविषयमृणंचविमुच्य गृह्णीयुरिति पूर्वोक्तान्वयः ४४ तद्विधायास्त्वितनेत्याह किं त्विति प्रत्येतो विधासं करोति प्र
 त्ययस्तु ख्यातिरंविधासाधीनहेतुष्विति शान्तिमंगलं शान्तिः प्रशममंगल इति ४५ वर्ततेत्येतेशेषः रुक्मवेदयः सुवर्णमेखलाः आरब्धः उक्तः ४६ रजोमिथ्यावादलक्षणां धूर्त्तं ४७ तदर्थमपि निमित्तं
 ४८ स्वात्मना इति तृतीयाषष्ठ्यर्थे ४९ स्नेहाद्विसंख्यविश्वस्तं ५० ५१ फलमाह यइति शान्तिमुक्ति ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्द्धे विजो एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तत्तदधिकारि

इति वृद्धवचः श्रुत्वा नैतावदिह कारणम् ॥ इति दूतैः समानीय रामा क्रूरौ जनार्दनः ४१ अक्रूरं मानयन् कृष्णः कथयित्वा प्रियाः कथाः ॥ विज्ञातास्त्रिलतत्त्वज्ञः
 स्मयमान उवाच ह ४२ ननु दानपतेन्यस्तस्त्वय्यसौ शतधन्वना ॥ स्यमंतकोमणिः श्रीमान् विदितः पूर्वमेव नः ४३ सत्राजितोऽनपत्यत्वाद्गृह्णीयुर्दुहि
 तुः सुताः ॥ दायं निनीयापः पिडांश्च विमुच्यर्णमशेषतः ॥ तथापि दुर्धरो ह्यन्यैस्त्वय्यास्तां प्रापितो मणिः ४४ किंतु मामग्रजः सम्यङ् प्रत्येतिमर्णिप्रति ॥
 दर्शयस्व महाभाग बंधूनां शांतिमावह ४५ अव्युच्छिन्नामस्वास्तेद्यवर्तते रुक्मवेदयः ॥ एवं सामभिरारब्धः श्वफल्कतनयो मणिम् ४६ आदाय वास
 साच्छन्नं ददौ सूर्यसमप्रभम् ॥ स्यमंतकं दर्शयित्वा ज्ञातिभ्योरजआत्मनः ४७ मार्ज्यामासलोकेशाभिभाष्य हलायुधम् ॥ दृष्ट्वा मणिं हलधरस्तदर्थं प्रो
 ष्य आगतः ४८ योग्योहमिति मन्वानश्चक्रमेकुरु पुंगव ॥ सत्यमामापि दधनं मन्वानास्वात्मनो चितम् ४९ ग्रहीतुमैच्छद्विसंख्यं हरे श्वित्तमजानती ॥
 जांबवत्यपिशुल्कार्यं पित्रा दत्तं ममेति ह ५० स्पृहां च क्रेमणौ तस्मिन् सर्वं विज्ञाय माधवः ॥ अक्रूरस्य करेभूयो मणिं प्रत्यर्पयद्दिभुः ५१ यस्त्वेतद्भगवत ईश्वर
 स्य विष्णोर्वीर्याख्यं वृजिनहरं सुमंगलं च ॥ आख्यानं पठति शृणोत्यनुस्मरेद्वा दुष्कीर्तिं दुरितमपोह्य याति शान्तिम् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कं
 धे उत्तरार्द्धे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा पांडवान् द्रुपदं प्रतीतान् पुरुषोत्तमः ॥ इन्द्रप्रस्थं गतः श्रीमान् युयुधानादिभिर्वृतः ॥ दृष्ट्वा तमागतं पार्थामु
 कुंदमसिलेश्वरम् ॥ उत्तस्थुर्गुणपद्मीराः प्राणं मुख्यमिवागतम् २ परिष्वज्या च्युतं वीराङ्गं संग्रहते न सः ॥ सानुरागस्मितं वक्त्रं वीक्ष्य तस्य मुदं ययुः ३ युधि
 ष्ठिरस्य भीमस्य कृत्वा पादाभिर्वंदनम् ॥ फाल्गुनं परिरभ्याथ यमाभ्यामभिवंदितः ४ परमासनमासीनं कृष्णाकृष्णमनिदिता ॥ नवोढा व्रीडिता किंचि
 च्छनैरेत्याभ्यवंदत ५ तथैव सात्यकिः पार्थः पूजितश्चाभिवंदितः ॥ निषसादासनेन्ये च पूजिताः पर्युपासते ६

णात्तच्चोग्यगुणोपसंहारार्थं भक्तवात्सल्यादिविशेषं कथयति कतिपयेष्वध्यायेषु तत्रादौ हरेर्भक्तवात्सल्यं दर्शयितुमाह एकदेति एकदा करिंमश्चिदवसरे प्रतीतान् शौर्पादिगुणेन प्रख्यातान् कोविदान्वा भग
 वद्वत्तयाभरणेन भूषितान्वा प्रतीतो भूषिते ख्याते ज्ञाने प्रत्यभिज्ञे बुद्धिपादवः प्रतीतः प्रथिते ख्याते विज्ञाने विज्ञानकोविद इत्यमरः १ मुकुटं मुक्तिप्रदं शरीरं प्रत्यागतं विष्णुं मुखं प्राणं हृत्पञ्चराट्त्रिंश
 ण्यथोच्यते २ अच्युतं रागसंगेन ३ ४ कृष्णाद्रौपदी ५ ६

वस्यैकताभिर्वदनः अभिरंभितः आलिङ्गितः परिपृष्टवांशवस्तयेतिशेषः ७ क्लेशपायात्मदर्शनं क्लेशनाशकरस्वरूपदर्शनं जतुष्टहादावनभृतांस्तांश्चबहून्क्लेशान्स्मरंतीतं कृष्णभाहेः पन्थयः ८ किमत्राह तदेवेति हे कृष्ण यद्यदास्मरतांनोवृत्तं ज्ञातुं त्वया यदा मे भ्राताऽहूरः प्रेषितः तदैवारमाकंकुशलमभूदित्यन्वयः यथमेतदत्राह यदिदिति यदिदमुत्तरत्रापिसंनध्यते हेतुत्वेन अस्मत्कुशलं स्मरतात्वयासनायाः स्वाभिवंदनः कृताइति यत्पाह्वानामुपद्रवोनकर्तव्यः पतस्ते कृष्णनाथा अस्मान्भ्रंतीति ९ किंच यदास्वयंवरकलेर्भांचालेषु स्थितानस्मान्नुस्मृत्य यस्त्वमागतः तदात्तेन त्वया त्वद्वृणानुसंस्मृत्याहं सुखोपिता आरुं इत्यन्वयः १० इदानीमागमनविलंबः किमिति कृतवर्ति कुंत्याहार्दशंकारिहरचाह इतीति ११ १२ सीरधरोहलधरः बलभद्रइत्यर्थः १३ १४ कार्ययंत्रितः कार्यवशः ईश्वरस्य तव ईदं वचनं लोकेष्टा

पृथांसमागम्य कृताभिर्वदनस्तयातिहार्दार्दशऽभिरंभितः ॥ आपृष्टवांस्तत्कुशलं सहस्तुषांपितृष्वसारंपरिपृष्टवांशवः ७ तथाहंप्रेमवैकल्यं रुद्धकंठाश्रु लोचना ॥ स्मरंतीतान्बहून्क्लेशान्क्लेशपायात्मदर्शनम् ८ तदैवकुशलं नोभूद्यत्सनाथाः कृतावयम् ॥ ज्ञातुं नः स्मरता कृष्णभ्राता मे प्रेषितस्त्वया ९ पांचालेषु स्थितानस्मान्स्वयंवरकृतेयदा ॥ अनुस्मृत्यागतोयस्त्वं तेन स्मांसं सुखोपिता १० इत्युक्तायां तदा कुंत्यां प्राह योगेश्वरः स्वयम् ॥ पांचालेषु स्थिता नेत्यमुतांस्तेष्वद्वयरूपिणः ११ कुंभकारस्य शालायामुपितान्सहभार्यया ॥ दृष्ट्वागतोहं दिवसेतस्मिन्नेवाविलंबितः १२ निहंतुं शतधन्वानं सत्यभामापितुं हुहम् ॥ शतधन्वनिदुर्बुद्धौ हते सीरधरोऽग्रजः १३ कुपितो मामनादृत्य विदेहान्विमनाययौ ॥ एतावतं महाकालं तदागमनकांक्षया १४ पुरएवावसंका पिनामच्छं कार्ययंत्रितः ॥ इत्येवंवादिनं कुंती प्राह स्नेहपरिभुता १५ न तेस्तिस्वः परइति विश्वस्य सुहृदात्मनः ॥ तथापि रमतां सर्वान्क्लेशान् हंसिहृदि स्थितः १६ इति वैवर्षिकान्मासान् राज्ञा सोभ्यर्चितः सुखम् ॥ जनयन्नयनानंदमिदं प्रसूयौ कसां विभुः १७ एकदारथमारुह्य विजयदानं रथजम् ॥ गां ङीवंधनुरादाय तूष्णीं चाक्षयसायकौ १८ साकं कृष्णेन सन्नद्धो विहर्तुं विपिनं वनम् ॥ बहुव्यालमृगाकार्णिकं प्राविशत् परवीरहा १९ तत्रार्चिभ्यश्छूर्यैर्व्याघ्रान्मुं करान्महिषान् रुरुन् ॥ शरभान् गवयान् खड्गान् हरिणाञ्छशशल्यकान् २० तान्निन्धुः किं करारज्जे मे ध्यानं पर्वण्युपागते ॥ वृद्धपरीतः परिश्रान्तो बीभत्सु र्यमुनामगात् २१ तत्रोपस्पृश्य विशदं पीत्वा मृष्टमणिप्रभम् ॥ कृष्णोददर्शतुः कन्यां वरंतीं चारुदर्शनाम् २२ तामासाद्य वरारोहां मुदतींश्चिदाननाम् ॥ पप्रच्छ प्रेषितः सख्या फाल्गुनः प्रमदोत्तमाम् २३ कात्वं कस्यासि सुश्रोणि कुतो वा किंचि कीर्षसि ॥ मन्येत्वांपतिमिच्छंतीं कन्यां कथयशोभने २४

नुसारितुं तत्तथ्यमिति भावेन प्रतिवक्ति इतीति १५ स्वः स्वकीयः परः परकीयः शत्रुपक्षभवः शत्रुमित्रविभागमाभावे जनादर्दनो मुरारिर्मधुसूदनः पार्थसारिथिरित्यादीनि नामानि विक्रमनिमित्तानि कथमत्राह तथापीति १६ इतिसंलपे वर्षाधिकान्वर्षिकालसंबंधिनः राज्ञाम्पचितः उवासेति शेषः १७ १८ विपिनं गंभीरम् १९ मतिपान्वनमहिषान् रुरुन् कृष्णमृगान् शरभान् एषदान् सङ्गान् गृगविशेषान् हरिणान् सामान्यमृगान् शल्यकान्शललान् २० राज्ञेषु धिष्ठिराय पर्वणि श्राद्धोचितेयजनकाले वा २१ कृष्णौपादेव द्रार्जुनौ २२ सख्या कृष्णेन २३ कन्यादीनामुत्पन्नरजसं अतएव पतिकामयमानां कनदीसाविधातुः अनवापपतिः कन्याजातवर्षाधिनिर्णयितुं त्युत्सलाला २४

वरण्यप्रार्थनीयम् २५ अनाथवत्सलः २६ २७ गुडाकेशःघनकेशःजितनिद्रोवा यथाकालिंदीरुवेतथासोपिवासुदेवाय २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ राजाधिदेव्याःराजाधिदेवीति
नामधेयायाः ३५ नीलेत्याह्वयोनामपस्याःसानोलेत्याह्वया आपशुद्धःस्मृतौवाक्येऽप्यास्तुसंतापकोपयोरितिवादवः ३६ वीरान्गूरान्गंधयंतिहिंसयंतीविबीरगंधः तान् गंधोच्छेदोऽहंसायां
प्राणघातेमकीर्तितइति वीरस्यराहोर्गंधवर्गधोयेषांतेतथातान् वीरोराहोहरीशकृतिवा महातोघनामेघायथानीलास्तेतथातान् यद्वा महाकठिनान्महायुद्धरानिवास्थितान्वा घनाःस्खलीनसं
पातमेघकाटिन्मयुद्धराइति ३७ वृषजिह्म्यांलब्धुंयोग्याम् सैन्येनसेनासमूहेन ३८ गुरुणाबहुमानेनमहित्वेन ३९ अभिमतमभीष्टवरंवरणयोग्यरूपम् वरोनाहूपजाप्रोदैवादेरीप्सि

कालिद्युवाच ॥ अहं देवस्यसवितुर्दुहितापतिमिच्छती ॥ विष्णुंवरण्यंवरदंतपःपरममास्थिता २५ नान्यंपतिवृणेवीरतमृतेश्रीनिकेतनम् ॥ तुष्यतांमे
सभ्रगवान्मुकुंदोऽनाथवत्सलः २६ कालिंदीतिसमाख्यातावसामियमुनाजले ॥ निर्मितेभवनेपित्रायावदच्युतदर्शनम् २७ तथाऽवदद्गुडाकेशोवासुदे
वायसोपिताम् ॥ रथमारोप्यतद्विद्वान्धर्मराजमुपागमत् २८ वसंतत्रहृषीकेशःशक्रप्रस्थेयथासुखम् ॥ विश्वकर्माणमाहूयशिल्पविद्याविशारदम् २९
अद्भुतंकारयामासनगरंधर्मसूनवे ॥ सप्रासादपुरद्वारगोपुराट्टालतोरणम् ३० पुरंदरपुरप्रख्यंस्वानांप्रियचिकीर्षया ॥ अथपार्थरनुज्ञातःसुहृद्भिःस्वजना
न्वितः ३१ आययौद्वारकांभूयःसात्यकिप्रमुखैर्वृतः ॥ अथोपयेमेकालिंदीपुण्येनक्षत्रज्जिते ३२ रूपयौवनसंपन्नांमनोनयननंदिनीम् ॥ वितन्वन्पर
मानंदंस्वानांपरममंगलम् ३३ विंदानुविंदावावंत्यौदुर्योधनवशानुगौ ॥ स्वयंवरस्वभगिनीकृष्णकामान्यपेधताम् ३४ राजाधिदेव्यास्तनयांमित्रद्वंदां
पितृवसुः ॥ प्रसह्यहृतवानकृष्णोराजनराज्ञांप्रपश्यताम् ३५ नम्रजिन्नामकौशल्यजासीद्वाजाऽतिधार्मिकः ॥ तस्यसत्याऽभवत्कन्याराजनीलेतिआह
या ३६ तांनशेकुर्वृपावोढुमजित्वासप्तगोवृषान् ॥ तीक्ष्णशृंगान्सुदुर्द्धर्षान्धरिगंधान्महाघनान् ३७ तांश्रुत्वावृषजिह्म्यांभगवान्सात्वतांपतिः ॥ जगाम
कौशलपुरसैन्येनमहतावृतः ३८ सकौशलपतिःप्रीतःप्रत्युत्थानासनादिभिः ॥ अर्हणेनापिगुरुणापूजयन्प्रत्यनंदत ३९ वरंत्रिलोक्याभिमतंसमागतं
नरेंद्रकन्याचक्रमेरमापतिम् ॥ भूयादयंमेपतिराशिषांपतिःकरोतुसत्योद्यदिमेधृतव्रतः ४० अर्चितंपुनरित्याहनारायणजगत्पते ॥ आत्मनादेवपूर्णस्थ
करवाणिकिमल्पकः ४१ यत्पादपंकजरजःशिरसाविभर्तिश्रीरञ्जजश्रगिरिशःसहलोकपालैः ॥ लीलातनुःस्वकृतसेतुपरीप्सयायःकालेदधत्सभगवा
न्स्वकृतेनतुष्येत् ४२ श्रीशुकउवाच ॥ तमाहभगवान्कृष्णःकृतासनपरिग्रहः ॥ मेघगंधीरयावाचासस्मितंकुरुनंदन ४३

तावृताविति आशिषांभार्याभिलाषाणांपतिःसाधकः आशीरुगदंष्ट्रायांशुभवाक्याभिलाषयोः यदिमेमयाव्रतःव्रतसमूहोद्धृतःअनुपयुक्तत्वेननिवित्तमवत्कृतस्तार्हिससत्यःसच्चिदानंदत्माश्रीकृष्णः
करोतुममपाणिग्रहणकरोत्वितिशेषः व्रतानांसमूहइत्यास्मिन्धर्मैर्धर्मप्रत्ययः यदिस्त्याधृतव्रतोस्तितार्हिसव्रतःस्वकलत्वेनकृष्णंनःपतिकरोत्वितिवा ४० आत्मनास्वलाभेन ४१ स्वकृतसेतुपरीप्स
यास्वकल्पितवर्णाश्रमलक्षणसेतुपालनेच्छया मयिस्थितः स्वेनैवकृतेनकर्मभा ४२ ४३

विदुषोविद्वांसः स्वयंवरादन्यत्रकालेअयाचितारंवरमुत्तममाहुः पुरुषार्थभागिनांप्रयोजनांशभाजांप्रभूणांमध्येसार्धार्थोतावेलांकांलंविनाह्वाययत्यात्मानांमतिशेषः आह्वायमितिपाठेसोपाचितास्व
यंवरकांलंविनापिस्वहृतिंप्रभूणामाह्वायमर्हतीतिशेषः वेलेतिपाठेप्रभूणामाह्वायविनापिसएववेलाकालःस्वयंवराख्यइत्याहुरित्यर्थः ४४ सामान्यमुक्ताविशिष्टं नरं द्रेति राजन्यबंधोः राज्ञां वं
शेजातरय निजधर्मवर्तिनः क्षात्रधर्ममनुवर्तमानस्य शुल्कदावेतनमदाः ४५ ४६ कन्यायाः वरपरीप्सयावरेच्छया ४७ दुर्वाताः अशक्ताः शक्ताः दुरवग्रहाः प्रहीतुमशक्याः ४८ ४९

श्रीभगवानुवाच ॥ अन्यत्रकालेविदुषःस्वयंवरादयाचितारंवरमाहुस्तमम् ॥ सहिप्रभूणांपुरुषार्थभागिनांवेलांविनाह्वाययतिक्षितिश्चर ४४ नरेंद्रया
च्याकविभिर्विगर्हिताराजन्यबंधोर्निजधर्मवर्तिनः ॥ तथापियाचेतवसौहृदेच्छयाकन्यांत्वदीयानंहिशुल्कदावयम् ४५ राजोवाच ॥ कोन्यस्तेभ्यधिकोनाथ
कन्यावरइहोप्सितः ॥ गुणैकधाम्नोयस्यांगेश्विर्वसत्यनपाथिनी ४६ किंत्वस्माभिःकृतःपूर्वसमयःसात्वतर्षभ ॥ पुंसांवीर्यपरीक्षार्थंकन्यावरपरीप्सया
४७ समैतेगोवृषावरिदुर्वातादुरवग्रहाः ॥ एतैर्भग्नैःसुबहुशोभिन्नगानात्रनृपात्मजाः ४८ यदिमेनिगृहीताःस्युस्त्वयैवयदुनंदन ॥ वरोभवानभिमतोदहितुर्मे
श्रियःपते ४९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसमयमाकर्ण्यबद्धापरिकरंप्रभुः ॥ आत्मानंसप्तधाकृत्वाकृत्वालीलयेवतान् ५० बद्धातान्दामभिःशौरिर्भग्नवीर्या
न्हतौजसः ॥ व्यकर्षलीलाबद्धान्बालोदारुमयान्यथा ५१ ततःप्रीतःसुतांराजन्ददौकृष्णायविस्मितः ॥ तांप्रत्यगृह्णाद्भगवान्विधिवत्स दृशीप्रभुः ५२ राजप
त्न्यःस्वदुहितुःकृष्णलब्ध्वाप्रियंपतिम् ॥ लेभिरपरमानंदंजातश्चपरमोत्सवः ५३ शंसमर्थानकानेदुर्गीतवाद्यद्विजाशिषः ॥ नरनार्यःप्रमुदिताःसुवासःस्वग
लंकृताः ५४ दशधेनुसहस्राणिपारिवर्हमदाहिभुः ॥ युवतीनांत्रिसाहस्रानिष्कग्रीवमुवाससाम् ५५ नबनागसहस्राणिनागाच्छतगुणानुरथान् ॥ रथाच्छ
तगुणानश्चानश्वाच्छतगुणान्नान् ५६ दंपतीरथमरोप्यमहत्यासेनयावृतौ ॥ स्नेहप्रक्षिन्नहृदयोयापयामासकौशलः ५७ पारिवर्हचसंगृह्यद्वारकामेत्य
सत्यया ॥ रमेयदूनामृषभोभगवान्देवकीसुतः ५८ श्रुतकीर्तिःसुतांमद्रामुपयेमेपितृष्वसुः ॥ कैकेयीभ्रातृभिर्दत्तांकृष्णःसंतर्दनादिभिः ५९ सुतांचमद्रा
धिपतेर्लक्ष्मणांलक्षणेर्गुताम् ॥ स्वयंवरेजहारैकःसमुपर्णःसुधामिव ६० अन्याश्चैवंविधाभार्याःकृष्णस्यासन्सहस्रशः ॥ भौमंहत्वातन्निरोधादाहृताश्चा
रुदर्शनाः ६१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ यथाहतोभगवताभौमोनीतायथास्त्रियः ॥
निरुद्धायास्तदाचक्ष्विक्रमंशार्द्धधन्वनः १ श्रीशुकउवाच ॥ द्वारवत्यांमहाभागेनिवसत्यच्युतेनृप ॥ दीनेनोद्विग्नचित्तेनसमागम्यत्रिविष्टपात् २

परिकरंचैल्लोष्णीषादिलक्षणं ५० ५१ ५२ ५३ गीतवाचानिद्विजाशिषश्चतयाप्रमुदिताभभूवशितिशेषः ५४ पारिवर्हस्त्रीधननिकायं ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० भौमंह
त्वात्स्यभौमस्य निरोधात्तत्काराहृताःआनीताः ६१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ यथाकथं पृष्ठतत्सर्वं १ २

हृतेकुंडलेषस्यसहकुंडलः हृतकुंडलोबंधुर्मातायस्यसतथातेननरेकेणहृतंअमराद्रौमेरोस्थानपस्यसतथा १ प्राग्ज्योतिषपुरंनरकस्यनगरम् ४ कुम्भतकगरमन्नाह हिमाद्राविति जलेना
मिनाजिलेनवायुनादुर्गमंगंतुमशक्यं मुरपाशानामयुतैःअनकैःषट्सहस्रैरित्यर्थःपद्मा मुरपाशौयुतैरसंबद्धैःपृथक्कृतैःशस्त्रदुर्गैःदुर्गमपिगिर्पादिकमेण ५ ६ अमंदमनलम् ७ ८ ९ १०

हृतच्छत्रेणशक्रेणहृतकुंडलबंधुना ॥ हृतमराद्रिस्थानेनज्ञापितोभौमचेष्टितम् ३ इंद्रमास्वास्यगोविंदःसुसंपूज्यविस्तृत्यच ॥ सप्रार्योगरुडारुढःप्रा
ग्ज्योतिषपुरंययौ ४ हिमाद्रौतुंगशिखरेजलाग्न्यनिलदुर्गमम् ॥ गिरिदुर्गैःशस्त्रदुर्गैर्मुरपाशायुतैर्वृतम् ५ ससंप्राप्यभट्टैर्गुप्तदानवेद्रपुरंमहत् ॥ गदयानिर्वि
भेदाद्रिप्राकाराकारसंस्थितम् ६ तन्निर्भिद्यप्रविश्यांतःशस्त्रदुर्गाणिसायकैः ॥ चकर्तमौरवंपाशंचक्रेणामंदमच्छिनत् ७ धुरमालांतथाघोरांनिचकर्तासि
नाहरिः ॥ वायन्यास्त्रेणसलिलंवारुणास्त्रेणपावकम् ८ हरिर्निमिषमात्रेणनाशयामासमारत ॥ शंसनादेनतीव्रेणमनांसिचमनस्विनाम् ९ पांचजन्यध्व
निकृत्वायुगांताशनिभीषणम् ॥ मुरःशयानउत्तस्थौदैत्यःपंचशिराजलात् १० त्रिशूलमुद्यम्यसुदुर्निरीक्ष्योयुगांतसूर्यानलरोचिरुज्ज्वलः ॥ ग्रसंस्त्रिलोका
निवपंचभिर्मुसैरभ्यद्रवत्ताक्ष्यसुतंयथोरगः ११ आविध्यशूलंतरसागरुन्मतेनिरस्यवक्त्रैर्व्यनदन्सपंचभिः ॥ स्वंरोदसीसर्वदिशोतरंमहानापूरयन्नहकटा
हमावृणोत् १२ तमापतंतंत्रिशिखंगुरुत्सतेचकर्तबाणद्वितयेनेकेशवः ॥ मुखेषुतस्यापिशिरान्समर्पयन्पुनर्गदांसोप्यमुचन्मधुद्विषे १३ तामापतं
तीगदयागदाग्रजोगदांमृधेनिर्विभेदसहस्रधा ॥ उद्यम्यबाहूनाभिधावतोदिशःशिरांसिचक्रेणजहारलीलया १४ व्यसुःपपातांसिस्तुतकंधरोनिकृत्पक्षौ
द्विरिवेव्रतेजसा ॥ पपातविष्णोःशिरसिप्रमोदिनीप्रमूनवृष्टिर्निहतेमुरेसुरे १५ तस्यात्मजाःसप्तपितुर्वधातुराश्विकीर्षवस्तस्यरणेप्रतिक्रियाम् ॥ ध्रुवश्च
विष्णुःश्रवणोविभावसुर्नभोवसुस्वानरुणश्चसप्तमः १६ रथान्समारुह्यवृषप्रयुक्तान्भौमप्रयुक्ताभवनान्निराक्रमन् ॥ अयुंजतासज्यशरासनान्मटाःशक्त्यार्ष्टिं
शूलानजितेरुषोल्बणान् १७ तच्छत्रुकूटंभगवान्समार्गणैरमोघवीर्यंस्तिलशश्चकर्तह ॥ तान्योद्धुमिच्छूननयद्यमक्षयंनिकृत्शीर्षोरुमुजांघ्रिकार्मुकान् १८
ततोद्भुततरंगत्वाभटारजपुरंमहत् ॥ हतान्मुरसुतान्सर्वान्नरकायन्यवेदयन् १९ स्वानीकपानच्युतचक्रसायकैर्हतांनिशम्याशु चुकोपभूमिजः ॥
निरीक्ष्यदुर्मर्षणमास्त्रवन्मदैर्गजैःपयोब्धिप्रभवैर्निराक्रमत् २० रथैरनेकसाहस्रैर्गजैश्चबहुभिवृतः ॥ महत्यासेनयायुक्तश्चायादायोधनंबली २१ दृष्ट्वासभार्यै
गरुडोपरिस्थितसूर्योपरिष्ठात्सतडिद्वनंयथा ॥ गृहीतकोदंडमुदारशंसकौमोदकीचक्रधरंचतुर्भुजम् २२ नीलजीमूतसंकाशंदृष्ट्वातंगजवाहनम् ॥ शंखमा
ध्मायगोविंदःसिंहनादंव्यनीनदत् २३

११ निरस्यमुक्त्वा आपूरयन्नादेनेतिशेषः ११ १३ १४ प्रमोदिनीसंतोषजननी १५ १६ भौमेनप्रयुक्ताःप्रेरिताःनिराक्रमच्चिर्गताः आसज्यज्यामारोप्य १७ कूटंशूलहम् १८ १९ २० आयोधनंयु
द्धस्थानम् २१ सूर्योपरिष्ठात्स्थितंतडितासहितंघनंमेघम् २२ २३

लोहेनायसानिर्मिता तेनशतप्रीमयोगेणविव्यथे व्यथताडनइतिधातोःभावितोमत् २४ २५ ततोनुतदनंतरं २६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविजयज्जलकृतटीकायात्रिषष्टितमोऽ

वकृथिनीदैत्यपतेःसुघोराक्षराश्ववर्षाच्युतमूर्ध्निदुर्जया ॥ कृष्णसमौमोव्यसृजच्छतघ्नीलोहायसीतेनभृशंसविव्यथे २४ अनेकबाणान्निर्मुक्तान्नरकेणस्म
यन्निव ॥ चकर्तवाणैर्युगपत्तदद्भुतमिवाभवत् २५ ततोनुसैन्यंभगवान्गदाग्रजोविचित्रपत्रैर्निशितैःशरैर्धैः ॥ निकृत्वाहूरुशिरांघ्निविश्रहंचकारतूष्णंनृपसा
शकुंजरम् २६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविषष्टितमोऽध्यायः ॥६३॥ श्रीशुकउवाच ॥ यानियोधैःप्रयुक्तानिशालाणिशुक्रह ॥
अच्छिनत्केशवस्तीक्ष्णैःशरैरेकैकशस्त्रिभिः ॥ ऊह्यमानःसुपर्णेनपक्षाभ्यानिघ्नतान्गजान् १ गरुत्मताहन्यमानास्तुंदपक्षनसैर्गजाः ॥ तुरंगमाश्वदुर्दृषाः
पेतुरुव्यांगतासवः २ दृष्ट्वाविद्रावितंसैन्यंगुरुदेनादितंस्वकम् ॥ तंभौमःप्राहरच्छक्त्यावज्रेणेवहरिर्गिरिम् ३ तयातिविद्रोगरुढोमालाविद्रवद्विषः ॥
नर्किचिदपिराजेंद्रचचालनरकाहवे ४ ततःकार्मुकमादायनरकःशरसंचयान् ॥ सुमोचकृष्णेतामसर्वानच्छिनत्केशवःशरैः ५ ततोर्धचंद्रनरकंसुसंघायश
रासने ॥ आक्रष्टुकामंविज्ञायतच्चापंकेशवोच्छिनत् ६ ततःकालायसमर्थोगदांगुर्वीधरासुतः ॥ आदेतांक्षुरप्रेणचकर्तमधुसूदनः ७ ततोनिशातंपरशुंभौ
मःपरबलार्दनः ॥ प्राहिणोद्विष्णवेतंचचिच्छेदश्रीधरोऽसिना ८ ततःकृष्णायचिक्षेपतोमरान्पंचसप्ततिम् ॥ चकारसिंहनादंचनरकःपरवीरहा ९ तांस्तो
मरान्कुरुश्रेष्ठशरेणैकेनकेशवः ॥ चिच्छेदयौगपद्येनतदद्भुतमिवाभवत् १० शूलंभौमोच्युतंहंतुमादेदेवितथोद्यमः ॥ तद्विसर्गात्पूर्वमेवनरकस्यशिरो
हरिः ॥ अपाहरद्रजस्थस्यचक्रेणक्षुरनेमिना ११ सकुंडलंचारुकिरिदभूषितंबभौप्राथिव्यांपतितंसमुज्ज्वलत् ॥ हाहेतिसाध्वित्यृषयःसुरेश्वरामाल्यैर्भुक्तुं
दंविकिरंतईडिरे १२ हत्वाहारिर्नरकदैत्यवर्यमरुद्गणैःसहितोलोकपालैः ॥ समाहूतःपौरमुखैःसभार्यःप्राग्ज्योतिषंप्राविशद्रष्टुकामः १३ तत्रापश्यद्यदुश्रं
ष्टोविचित्रमणिपर्वतम् ॥ छत्रंचवारुणंहृद्यंसलिलस्राविभारत १४ शकायप्राहिणोद्व्यःकेशवोमणिपर्वतम् ॥ वरुणायतथाछत्रंप्राहिणोद्वैत्यकिंकरैः १५
ताम्विसृज्यहरिर्देवान्स्वयमेवजगत्पतिः ॥ प्राविशद्रौमसदनंपुरंदरपुरोपमम् १६ ततोधराकृष्णमुपेत्यकुंडलेप्रतप्तजांबूनदरत्नभास्वरे ॥ पौत्रंचवीरंभ
गदत्तसंज्ञितंनिवेद्यमालामपिवैजयंतीम् १७ अस्तौषादिविश्वेशंदेवीदेववरार्चितम् ॥ प्रांजलिःप्रणताराजन्मक्तिप्रवणयाधिया १८ पृथिव्युवाच ॥ नम
स्तेदेवदेवेशंशंखचक्रगदाधर ॥ अक्तेच्छोपात्तरूपायपरमात्मन्नमोस्तुते १९ नमःपंकजनाभायनमःपंकजमालिने ॥ नमःपंकजनेत्रायनमस्तेपंकजांघ्रये २०

ध्यायः ॥ ६३ ॥ गरुडस्यपक्षाभ्यानिघ्नतामिहतान्गजानच्छिनत् १ २ हरिरिंद्रः ३ ४ ५ आक्रष्टुकामंआकर्णपूर्णमाकर्षणेच्छुं ६ तत्राक्षुरप्रेणशरेण ७ ८ ९ १० हुरनेमिनानिशितनेमिना
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ भक्त्याप्रवणया सततयाधियाबुद्ध्या १८ अक्तेच्छोपात्तासंस्वीकृतंरूपं १९ २०

वासुदेवाय सर्वत्र स्थिताद्योत्तमानाय विष्णवे सखिदानंदरूपाय पुरुषाय पूर्णपद्मनाय आदेर्ब्रह्मणो बीजाय व्यंजकाय २१ अस्य प्रपंचस्य जनयित्रे उत्पादकाय ब्रह्मणे वेदादिशब्दराशिर्वेद्याय सर्वशब्द
ब्राह्मणत्वे हेतुमाह अनंतं इति अनंतत्वावैवेदा इति श्रुतेः चराचरात्मन् चराचरात्मा देहः प्रतिमा स्थानीयो यस्य स तथा परमात्मन् इत्येकस्वरूप २२ सिसृक्षुः स्रष्टुकायः उत्कटस्वरं जोगुणं विभर्षि उपाह
स्ते निरोधाय संहाराय संवृतं ज्ञानसंवरणकारणं तमोगुणं स्थानाय जगत्स्थित्यै सत्त्वगुणं कालः प्राणिनामहृष्टपाचकः एवं विधः कइति तत्राह प्रधान इति प्रधानः पुरुषोऽसि पुरुषोत्तमोऽसि इत्यर्थः उत्तमः
पुरुषस्त्वन्य इति स्मृतेः पुरुषत्वेऽपि परिच्छिन्नत्वं नास्तीत्याह अपार इति यद्वा जगत्कारणं प्रधानपुरुष इति केचित्संगिरंते तदाशकानिवारयति प्रधान इति प्रधानशब्दवाच्यः पुरुषशब्दवाच्यश्च तदभेद
तर्हि परिशिष्यमाणः कइत्यत्राह अस्मिन्नेति अस्य प्रपंचस्य पारः परिशिष्यमाणः संसारनदी पारः तीरांतरशब्दवाच्यस्त्वमित्यर्थः २३ सृष्ट्यादिकर्ता त्वमित्युक्त्यैवाखंडकर्तृत्वप्रतीतावधिघात्रादिशब्दाभ्यां
विरिंचादेरपि कर्तृत्वशंका मिदानीं निवारयति अहमिति अहं नाम्ना पृथिवी मीयंत इति मात्राणि शब्दादि विषयाः मानं स्वविषयज्ञानं स्वस्त्वेन ज्ञायंत इति वा देवा इन्द्रियाभिमानिनः कर्ता अहंकाराभिधानी

नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय विष्णवे ॥ पुरुषायादिबीजाय पूर्णबोधायेतेनमः २१ अजाय जनयित्रेऽस्य ब्रह्मणे नंतशक्ये ॥ चराचरात्मन् लोके शपरमात्मन् मोस्तु
ते २२ त्वं वै सिसृक्षुः उत्कटः प्रभो तमो निरोधाय विभर्षि संवृतम् ॥ स्थानाय सत्त्वं जगतो जगत्प्रभो कालः प्रधानः पुरुषोऽस्य पारः २३ अहं पयो ज्योतिरथो नि
लोनभो मात्राणि देवा मन इन्द्रियाणि ॥ कर्ता महानित्यखिलं तुकारणं त्वय्यद्वितीये भगवन्नयं भ्रमः २४ तस्यात्मजो यंतवपादपंकजं भीतः प्रपन्नार्तिहरं प्रसादितुम्
तत्पालयैनं कुरुहस्तपंकजं शिरस्य मुष्याखिलकल्मषापहम् २५ श्रीशुक उवाच ॥ इति भूम्यार्चितो वाग्भिर्भगवान्भक्तिमया ॥ प्रसन्नः प्रददौ तस्मै भग
वताय चामयम् २६ राज्ये नियोज्य तं वंश्येत दमात्यांश्च तत्पदे ॥ भौमावरोधकांतानां श्रेणीं संप्राविशद्वरिः २७ तत्र राजन्यकन्यानां षट्सहस्राधिकायुतम् ॥ भौ
माहूतानां विक्रम्य राजभ्यो ददृशे हरिः २८ तं प्रविष्टं स्त्रियो वीक्ष्य ताः सर्वानवयौवनाः ॥ स्वलंकृता विचित्रांग्यो न रवर्यविमोहिताः २९ मनसा वव्रिरेऽभीष्टं
पतिदैवोपपादितम् ॥ भूयात्पतिरयं महांघाता तमनुमोदताम् ३० इति सर्वेश्वरे कृष्णे तानां र्यो हृदयं दधुः ॥ ताः प्राहिणो ह्यारवतीं सुमृष्टशिरांबरैः ३१ स्व
रैरुष्टैर्महाकोशान् रथांश्च द्रविणं महत् ॥ ऐरावतकुले मांश्च तु दैतान्मदोत्कटान् ३२

महान्महत्तन्वाभिमानी विरिंचः तु शब्द एवार्थे इति शब्दः समासिवचनः मइदाद्यभिमान्यंतमखिलकारणं अद्वितीये च त्वय्येव त्वमेव धारयसीत्यर्थः आतिथ्यवत्कदाचिन्नेत्याह भगवन्निति हे हे भव्यादिगुणार्णव
अयं जगद्भ्रमः चक्रभ्रमणवद्विषयपरिवर्तनं त्वन्नियतमित्यर्थः भ्रमशब्दस्यारोपार्थत्वांगीकारेऽर्थक्रियानुपपत्तिरिति २४ सांप्रतंतर्वाकविधेयमित्यत्राह तस्येति अप्यं पुरोवर्ती तत्पत्नरकस्यात्यज औरसः
पुत्र इति ज्ञानी हीति शेषः तर्हि किमिति मत्प्रणामं न करोतीत्यत्राह तवेति तव प्रपन्नार्तिहरं पादपंकजं प्राप्य त्वाप्रसादयितुं भीतस्तदित्यन्वयः ततः किमत्राह तदिति यतो भीतस्तत्तत्सत्त्वात् तत्पालनं चैतदेवेत्याह
कुर्वीति अनेनैकफलं स्यादित्याशंक्य पापनिमित्तं सर्वमनर्थजातं तन्नाशे सर्वसुखं स्यादिति भावेनाह अखिलेति यद्वा प्रपन्नार्तिहरं भगवंतं मत्सादयितुं तव पादपंकजं भीतः संललितः प्राह इत्यर्थः भीतिमयसत्त्व
नयोरिति पातुः अतोरस्तेत्याह तदिति २५ २६ वंश्येवंशप्राप्ते तत्पदे अमात्यपदे श्रेणीं पंक्तिशालां वा २७ २८ २९ ३० ३१ ऐरावतकुले जातानि भान् ३२

पांडुरान्ध्रदेवान् १३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ १ २ ३ गतज्वरैः नष्टमंतापैः ४ ५ उपतरयेत्तमीपेतस्यौ ६ भामतेजः
अस्याः अस्तीति भामिनी चिरकालदृष्टम् ७ श्वश्रावः भर्तुर्मातुः ८ ९ सत्यभामा मां शिषा योजयति न तेजरेति वैरूप्यं सौंदर्याभावः विप्रियं कलहः १० ११ हृद्यगंधं हृद्यप्रियगंधञ्च १२ काप्यंत वनसं
पदितिशेषः कामशक्तिरा १३ १४ सारंगनादितान् भृंगनादितान् १५ १६ विविधचित्रं मुख्यं मिश्रफलयास्मिन्सविचित्रः चित्रमालेख्यमिश्रयोरिति मिश्रयाविलगुल्ययोरिति च १७ एतत्पुष्पमस्य फल

अगदत्तायदत्तैकं सुप्रतीकं ततोपरान् ॥ पांडुरांश्च चतुःषष्टिप्रेषयामास केशवः ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥
॥ ६४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हत्वानरकमत्युग्रं दानवं दानवांतकः ॥ आरुह्य गरुडं प्रायात्प्राग्योतिषपुराक्षप १ समच्छन् गगने विष्णुर्वेदितुं देवमातरम् ॥ जगा
मन्निदशावासं सहितः सत्यभामया २ स्वर्गद्वारं गतो विष्णुर्दुर्भौशं संहहास्वनम् ॥ उपाजग्मुस्तदाकर्ण्य सार्धपाद्यादिवौकसः ३ पूजितस्तैः सुरैः कृष्णो
भक्तिनम्रैर्गतज्वरैः ॥ सुरैर्द्रुमवनं दिव्यं प्रविवेश मनोरमम् ४ तत्र शक्रः संपंशच्या पूजयामास केशवम् ॥ रत्नैराभरणैर्दिव्यैर्गंधमाल्यैश्च शोभनैः ५ ततः प्रा
यात्पुर्णमातुरादित्याः सह भार्यया ॥ दृष्ट्वा पतस्थे तं देवीपुत्रमायां तमच्युतम् ६ ववंदे तां हरिस्तं सा पूजयामास भामिनी ॥ आशीर्भिः परमप्रीता चिरं दृष्ट्य दूत
मम् ७ सत्यभामापि कौरव्यश्च श्वाकृष्णेन चोदिता ॥ पादयोः कुंडले तस्या निधाय प्रणामवै ८ क्षुषामाश्चिष्य संतुष्टा सा पुनर्लब्धकुंडला ॥ आनंदबाष्प
प्रचुरा प्राहेदुं कश्यपप्रिया ९ न तेज रानवैरूप्यं कांतेन सह विप्रियम् ॥ भूयात्कल्याणि सुव्यक्तं मत्प्रसादात्कदाचन १० ततो नुज्ञाप्य तां देवीं त्रिदशानपिकेश
वः ॥ आरुह्य प्रययौ तां क्षयं सहितः सत्यभामया ११ महात्मना गगने देवदेव्यै गरुत्मतानीयमानौ विचित्रम् ॥ अपश्यतां नंदनं चारुगुं शचीभर्तुर्दयितं हृद्य
गंधम् १२ वनं दृष्ट्वा दिव्यगंधं सुपुष्पं कृष्णं सत्या प्राह पाणौ गृहीत्वा ॥ प्रविश्यास्मिन्साधुचित्रं विहृतं सुहृत्तमे काम्यते केशवेति १३ अथावरोह्य गरुडात् स्यावच
न गौरवात् ॥ प्रविवेश वनं कृष्णः पालितं शक्रकिंकरैः १४ तत्रापश्यत् रुरुं दिव्यान्मत्तसारंगनादितान् ॥ फलभारनतान्भूरिप्रसूनरजसावृतात् १५ चलत्कि
सलयोपेतान् विहंगध्वनिशोभितान् ॥ विचरंती तथा तत्र पारिजातं महाद्रुमम् १६ दृष्ट्वा प्रपच्छ गोर्वेदं विस्मया कुललोचना ॥ कोना मायं तं रुदं विचित्रो
भुवनत्रये १७ सत्यमेतस्य वृक्षस्य कृतार्थाः फलभागिनः ॥ प्रवालमूलो विपुलो जातरूपमहातनुः १८ इंद्रनीलच्छदच्छन्नो लसद्दूर्ध्वोदिकः ॥ माणि
क्यपुष्पो विविधमुक्ताफलफलान्वितः १९

लभागिनः कृतार्थाः इति सत्यमित्यन्वयः वैचित्र्यं कथयति प्रवालेति प्रवालोरत्नविशेष एव मूलं शिफायस्य स तथा विपुलो विस्तृतः जातरूपं सुवर्णमेव महातनुर्नृपस्य स तथा १८ इंद्रनीलमेव च्छदः पत्रं इंद्रनी
लच्छदः तेन छन्नः संवृतः लसद्दूर्ध्वं रत्नमेवोदिकः परिष्कृताभूभिर्धंस्य सलसद्दूर्ध्वोदिकः माणिक्यरत्नान्येव पुष्पाणि यस्य स माणिक्यपुष्पः विविधानितारत्नयोपेतानि युक्ता फलान्येव फला
नि विविधमुक्ताफलानितैरन्वितः १९

गोमेदपकप्रकरोवज्रकिंजल्करंजितः ॥ स्फुरन्मरकतस्थूलशास्त्राशतविराजितः २० तरुरेषजगन्नाथमनोमेहरतेभृशम् ॥ नेतव्योयंपुरींवृक्षोयद्यहंतेमि
याप्रभो २१ छायायामुपविष्टामामन्यपत्न्यस्तवानघ ॥ दृष्ट्वामंस्यंतिदयितांसर्वाभ्योमांतवाच्युत २२ इत्युक्तोदेवकीपुत्रःसत्ययाप्रियकांतया ॥
प्राहनायंतर्भद्रेनेतव्योनंदनादनात् २३ पुराक्षीरांबुधेर्जातोमथ्यमानात्सुरासुरैः ॥ शक्रायदत्तःसकलैःसदातत्फलभोक्तृभिः २४ तन्नाहार्यमना
द्वयमयामित्रंशतक्रतुम् ॥ तरुरत्नंसरोजाक्षिधर्ममेवानुतिष्ठता २५ नीयमानेचवृक्षेस्मिन्पारिजातेशुचिस्मिते ॥ संग्रामोजायतेधोरस्त्रिदशैर्जयकां
क्षिभिः २६ इत्युक्तादेवदेवेनसत्यभामापुनर्हरिम् ॥ प्राहभीषयसेकिमांव्यलीकैःकंसमर्दन २७ नाभ्यनंदहुराचाराशचीमांगृहमागताम् ॥ हेतु
र्हिंवृक्षस्तस्यायंभर्तृपौरुषगर्विता २८ नेतव्यःसर्वथावृक्षःपारिजातोयमच्युत ॥ प्रियाहंतवचेन्नाथनोचेद्विरमसांप्रतम् २९ इत्युक्तःसत्ययाकृष्णस्ता
ननादत्यरक्षकान् ॥ उत्पाद्वारोपयामासपारिजातंगरुत्मति ३० ततोनिवारयामासुर्गोविंदंवनालकाः ॥ केचिद्द्वततरंगमुद्वेन्द्रायनिवेदितुम्
३१ कृष्णकृष्णनर्हतव्यस्तरुरेषोऽमरार्चितः ॥ हरसेयदितस्यत्वंफलंसद्योनुभोक्ष्यसि ३२ प्राप्नोषिपुर्णकृष्णसहानेनमहर्हिहा ॥ सद्यःपश्यसिदेवेदं
पृष्ठतोऽभ्युद्यतायुधम् ३३ सुरेंद्रांतिकमासाद्यदुतेवनरक्षकाः ॥ उपविष्टंसमंशच्याशक्रंदृष्ट्वाऽब्रुवचृप ३४ ॥ वनरक्षकाऊचुः ॥ अवज्ञायास्विलान्देवा
निद्रार्थीचत्वयासह ॥ जहारकृष्णदयितापारिजातमहाद्रुमम् ३५ उक्ताऽस्माभिर्भृशंदेववारयद्विहरिप्रिया ॥ उपालभ्याहरदृक्षंभर्तृपौरुषगर्विता ३६
श्रीशुकउवाच ॥ इत्याकर्ण्याप्रियंशक्रोदंहाहतइवोरगः ॥ शचीविलोक्यपार्श्वस्थानामृष्यत्तत्पराभवम् ३७ सन्नाहोद्योगमाधोष्यसन्निपायचसैनिकान् ॥
लोकपालान्समाहूयनिश्चक्रामसुरेश्वरः ३८ ऐरावंतचतुर्दतमारुह्यवरवारणम् ॥ गृहीतवज्रगच्छंतमनुजगमुर्दिवौकसः ३९ वैश्वानरस्तुतुर
गमारुह्यदृढदंशितः ॥ धोरांशतघ्नीमादायसुवपुच्छांययौरणम् ४० यमस्त्वारुह्यमहिषदंडमादायवीर्यवान् ॥ मृत्युकालादिभिर्युक्तोद्युद्धार्थीशकमन्वगात्
४१ निर्ऋतिश्चमहातेजाधोरमारुह्यपौरुषम् ॥ असिहस्तोमहाबाहुर्पुद्गायप्रययौनृप ४२ मकरंभीषणाकारमारुह्यवरुणस्त्वरन् ॥ पाशोद्यतकरःप्राधाद्यु
द्धायानुशचीपतिम् ४३ वायुःकृष्णमृगारुढोदंशितस्तोमरायुधः ॥ सुरेश्वरमनुप्रायाद्योद्धुं चक्रभृतासह ४४

नेति २८ विरम प्रियभाषणमिति शेषः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ उपालभ्यभर्त्सयित्वा ३६ ३७ सन्नाहोपुद्गेद्योगार्थविचयमानं गोमुखं सन्निपात्य संमेलयित्वा सैनिकान्तेनानाथकान् ३८

३९ सुवपुच्छेयस्याः साताम् ४० मृत्युकालादिभिः प्रभृतिभिः ४१ ४२ ४३ चक्रभृताकृष्णेन ४४

२१

ऊढांचतुर्भिः पुरुषैः शिविकां नरवाहनः ॥ योऽनुकामस्त्वग्नायाद्विष्णुना मुद्रया युधः ४५ ईशानो वृषभंतुंगमाकृष्टशितशूलभृत् ॥ वासवेन समंप्रायाहूत
कोटिसमन्वितः ४६ भेरीशंसमृदंगैश्च पणवानकगोमुखैः ॥ सुवर्णसुषिरैर्दिव्यैः कांस्यतालैश्च भूरिभिः ४७ स्यनेमिनिनादैश्च हयानां सरानिःस्र
नैः ॥ क्ष्वेलितास्फोटितैर्वैरैः संग्रामाह्वानगर्जनैः ४८ तिष्ठतिष्ठेति मायाहिकया सीति पुनः पुनः ॥ प्रवदद्भिः सुरगणैः शतशोथसहस्रशः ४९ कंपयद्भि
श्च शस्त्रौघैः प्रेषयद्भिश्च वाहनम् ॥ पुरोहमिति गच्छद्भिः शतशोथसहस्रशः ५० घोरैर्यथा तनिर्घोषैः सिंहनादैश्च भूरिभिः ॥ अभिदुहवुरुदृक्ताः सिंहगोमायवो
यथा ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सुरानभिहृतान् दृष्ट्वा सत्यामाहजगत्पतिः ॥ इ
मे प्राहुणिकाः प्राप्तास्तव वृंदारका इति १ तथा ह्युवाणे देवेशे प्रेषिता देवसैनिकाः ॥ नंदंतो मुमुचुः कृष्णे शरवृष्टिं कुरुद्वह २ ततः शार्ङ्गसमादाय सत्याव्यसनविक्र
वा ॥ मुक्तांश्चिच्छेद बाणैर्घोस्ताञ्छरन्देवसैनिकैः ३ ततो वैश्रवणः श्रीमान् बहुभिर्गुह्यैर्वृतः ॥ विस्फारयंस्तालमात्रं कामुकं कनकाटदि ४ स्वर्णपुंस्मान् शरा
न्मुञ्चन्सिंहवद्वनदं मुहुः ॥ अभिदुद्राव समरोतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ५ तैः पंचभिः शरैः सत्यानि शतैर्मर्मभेदिभिः ॥ अर्पयामास वेगेन विशाले जठरे नृप ६ सोति
विद्वोरणे बाणैस्त्रिभिर्लैहरिप्रियाम् ॥ अयोधयद्वनपतिः सिंहनादं व्यनीनदत् ७ तानप्राप्तान् धर्मचंद्रैस्त्रिभिश्चिच्छेद साशरैः ॥ भूयोऽष्टभिः शरैर्देवी वत्सदंतेर्मनोज
वैः ८ विव्याध गुह्यकपतेर्ललाटे कुरुपुंगव ॥ पीडितस्तैर्भृशं बाणैः पौलस्त्यः क्रोधविह्वलः ९ संदधे निशितान् बाणानेकविंशति संयुगे ॥ तानंतरे सत्यभामा साय
कैः सप्तभिर्नृप १० चिच्छेद निमिषार्धेन त्रिधैकैकं हरिप्रिया ॥ सत्यभामा ततः क्रुद्धा पौलस्त्यस्य महद्वनुः ११ अर्धचंद्रेणाचिच्छेद मुष्टिदेशे द्विधा नृप ॥
ततो न्यञ्चापमादाय सज्यं कृत्वा धनेश्वरः १२ बवर्ष शरजालानि क्रोधात् सर्पद्वयश्च सन् ॥ सर्वांस्तान्सायकान् संसृजे शरैः सन्नतपर्वभिः १३ चिच्छेद लीलायां देवी
तदद्भुतमिव भवत् ॥ ततः क्रुद्धो वैश्रवणः सत्यभामां विलोक्य च १४ प्राह पश्य हनिष्यामि त्वामद्य मम पौरुषम् ॥ इत्युक्त्वा तालमात्रे तु चापे गुह्यकसतमः ॥
१५ पश्य तां सर्वदेवानां मातुङ्कामः पराभवम् ॥ संदधे सूदितुं देवमर्धचंद्रं शरोत्तमम् १६ तदवत्यमनस्तस्य क्षुरप्रेण हरिप्रिया ॥ चिच्छेद कार्मुकं तस्य मुष्टि
देशे कुरुद्वह १७ ततो मुद्रमादाय घोरं दानवभीषणम् ॥ आभयित्वा शतगुणं देव्यै चिक्षेप वित्तपः १८

कार्यापंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्राहुणिकाः संभावनया भोजयितव्याः वृंदारका देवाः १ २ १ कनकाविद्धाटवीः कोटिर्पस्यतत्तया ४ ५ विशाले जठरे विस्तृतोऽतोऽदे द्योदन
क्षेत्रे विशेषः ६ ७ वत्सदंतेः शरविशेषः ८ ९ अंतरे मध्ये १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

१९ निवृत्तसंग्रामः निवृत्तयुद्धः २० २१ २२ २३ काश्यपपुत्रस्य गरुडस्य २४ २५ २६ वार्षिपतौ वरुणे २७ २८ २९ असाधारणलोकचरं ३० सायकावि

तमुद्रं महाघोरमायातंकुरुपुंगव ॥ वामेन पाणिना कृष्णोजग्राहोर्ध्वैर्जहास च १९ ततो निवृत्तसंग्रामो विदुद्रावधनेश्वरः ॥ शशं सदेवीं कृष्णश्च समाश्लिष्या
मिपूजयन् २० पलायिते धनपतौ संग्रामे कंसवैरिणा ॥ वरुणोऽभ्यद्रवत् कृष्णं पाशमुद्यम्य संयुगे २१ तमायां तमभिप्रेक्ष्य ताक्ष्यो मकरवाहनम् ॥ अभ्यद्र
वन् महासत्त्वः शार्दूल इव गोवृषम् २२ तयोः समभवद्युद्धं घोरं ताक्ष्यजलेशयोः ॥ यथा देवासुरे युद्धे बलिवासवयोरिव २३ तत्र काश्यपपुत्रस्य कंठे पाशं ज
लेश्वरः ॥ क्रुद्धश्च कर्षविन्यस्य सिंहसिंहामिवौजसा २४ तं पक्षकोट्या गरुडः समुद्धृत्य जलेश्वरम् ॥ पद्भ्यां गृहीत्वा मकरं चिक्षेप वरुणालये २५ कृच्छ्राद्गृही
तपाशस्तु वरुणो गतवाहनः ॥ पदातिरेव संग्रामाद् विदुद्रावयथागतम् २६ तथा गते वार्षिपतौ संग्रामे वायुपावकौ ॥ सममेवाभ्यवर्तंतां गोविंदं कुरुसत्तम
२७ पावकः पंचभिर्बाणैर्मारुतश्च तथा त्रिभिः ॥ आयोधयद्वृषीकेशं तदद्भुतमिवामवत् २८ ततः प्रहस्य गोविंदो बाणेनैकेन पावकम् ॥ विव्याध सप्तभिश्चैव स
मीरणमरिंदमः २९ एकेनाग्निः क्षुरप्रेण गाढं वक्षसिताडितः ॥ तमसाधारणं मत्वा विदुद्रावरणाद्भुतम् ३० दृष्ट्वा समीरणो युद्धादपयातं हुताशनम् ॥ सा
यकाचित्तसर्वांगमात्मानं चातिविह्वलः ३१ विदित्वा पुंडरीकाक्षं संग्रामे प्रत्युपस्थितम् ॥ न्यवर्तत कुरुश्चैष्ठ प्राणत्राणपरायणः ३२ ततो माहिषमारुह्य दं
मुद्यम्य भास्वरम् ॥ कृष्णमभ्यद्रवद्युद्धे यमक्रोधारुणे क्षणः ३३ तमुद्यतमहादंढं दृष्ट्वा कमललोचनः ॥ गदां विसृज्य तद्वस्तात्पातयामास भूतले ३४ गद
या ताडिते दंढे त्रस्तहस्तः परेतराट् ॥ विदुद्रावपरावृत्य महिषेण कुरुद्वह ३५ वैवस्वतं गतं दृष्ट्वा निःक्रुतिर्भयविह्वलः ॥ नाभ्यवर्तत गोविंदं योऽहं विदितत
द्वलः ३६ शंकरस्तु महातेजास्त्रिशूलवृषवाहनः ॥ अनेकभूतसंघातैः कृष्णमभ्यद्रवद्रणे ३७ तावुभौ लोकविख्यातौ बलिनौ वीर्यशालिनौ ॥ चक्राते कदनं
घोरं परस्परजयैषिणौ ३८ ईशानो दशभिर्बाणैः कृष्णं ताक्ष्यं च पंचभिः ॥ विव्याध समरे राजतिष्ठतिष्ठेति चावदत् ३९ ततः शार्ङ्गं समादाय कृष्णः परपुरंजयः ॥
त्रिशद्विधुगपद्बाणैर्विव्याध वृषवाहनम् ४० गरुडः पद्मगिरिपुः पद्मचांद्राभ्यां च संयुगे ॥ पक्षाभ्यां चंचुकोट्या च मर्दयामास तं वृषम् ४१ मूयोपि कृष्णो ना
राचैः पंचाशत्पमितैर्नृप ॥ योधयामास समरेशं कुरुं लोकशंकरम् ४२ ततस्त्रिशूलमाविध्य निशितं घोरदर्शनम् ॥ प्राहिणो द्वासु देवाय कुपितो धूर्जटिर्नृप
४३ दृष्ट्वा त्रिशूलमायां तं केशवरतं निवारितुम् ॥ गदां कौमोदकीं गुर्वी प्राहिणो ह्येत्यमर्दनीम् ४४ ते वै कौमोदकीशूले कृत्वानभसि संग्रम् ॥ ज्वलमाने नृप
हाघोरेपेततुः समं बुधौ ४५ निपात्याब्धौ त्रिशूलं तद्रदा कौमोदकीपुनः ॥ आसतादकरं पिप्प्लोत्रिशूलमपिशूलिनः ४६

तसर्वांगं शरसंचितसर्वावयवम् ३१ ३२ ३३ ३४ परेतराद्यमः ३५ ३६ ३७ कदंतयुद्धम् ३८ ३९ ४० चंचुकोट्या तुंडकोट्या वृषवतिक्षेपम् ४१ ४२ धूर्जटिः शंकरः ४३ ४४ ४५ ४६

पञ्चगभूषणःसर्पोलंकारःशिवःपार्ष्णिभ्यामास्फालनेनचोदयन्प्रेरयन् ४७ शूलपाणिनासहितंनदिनं ४८ त्रिशूलस्त्रिगुणस्यापिसंभवतीति वृषवाहनइति ४९ ॥ इतिश्रीभागवतमं०दशमस्कंधेउत्तरार्धेवि
जयध्वजकृतटीकायांषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ १ २ ३ ४ ततवपुक्तंन्याय्यंवीजितस्येतिशेषः न्याय्येसंयुक्तवित्पादवः ५ सःहइतिच्छेदःसशक्रःयुद्धशरभे ६ ७ गात्रंगान्वाण्यदयज्ञान्मानुती

ततउद्यम्यनिशितंस्ङ्गपन्नगभूषणः ॥ कृष्णमभ्यद्रवत्संस्थेपार्ष्णिभ्यांचोदयन्वृषम् ४७ तूर्णगृहीत्वाबाहुभ्यांविषाणेतस्यनदिनः ॥ सशूलपाणिचिक्षेप
वैनतेयोधनुःशतम् ४८ ततोविसृज्यसंग्रामंत्रिशूलीवृषवाहनः ॥ प्रमथैःसहितःप्रायात्कुरुश्रेष्ठयथागतम् ४९ ॥ इतिश्रीभागवतमं०दशमस्कंधेउत्त०षट्ष
ष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ततःस्वयंदेवपतिस्तुंगमारुह्यवारणम् ॥ किरीटीबद्धतूणीरःप्रगृहीतशरासनः १ अभ्यद्रवद्रणेकृष्णगजःकेस
रिणंयथा ॥ पारिजातकृतेराजन्पौलोम्यावचनंस्मरन् २ तमायांतमभिप्रेक्ष्यहरिःपरपुरंजयः ॥ शंसंदंभौमहानादंदिशःसमभिपूरयन् ३ तमभिद्वयदे
वेंद्रोमहद्विस्फारयन्धनुः ॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनकृष्णंविव्याधसंगरे ४ हरिर्विद्वःक्षुरप्रेणदेवराजेनवक्षसि ॥ प्रहस्यसाधुशक्रोसियुक्तंइतिचाब्रवीत् ५
भूयोपिबाणान्दशदेवराजःसंधायचापेभुजगेंद्रकल्पे ॥ आकर्णपूर्णंविनिकृष्यकृष्णेमुमोचचक्रेसहसिंहनादम् ६ तानंतरेकंसरिपुर्महात्माछित्त्वात्रिधैकेनश
रणेबाणान् ॥ विव्याधबाणैर्दशभिःसुधौतैःपुरंदरंभारतलीलयैव ७ तेशरादेवराजस्यगात्रंनिर्भयसावृति ॥ शोणिताकाःप्रदृश्यंतेभूयोवेगेननिर्गताः ८ पु
नश्चशक्रःकोदंडेशरान्संधायषोडश ॥ मुमोचाकृष्यगोविंदस्तांश्चकर्तशरैस्त्रिभिः ९ भूयोपिबाणैस्त्रिंशद्भिःसुरराजानमाहवे ॥ आयोधयद्वरिस्तेचममज्जुः
शक्रवक्षसि १० ततश्चक्रोपदेवद्रोदंदाहतद्वारगः ॥ प्रेषयामासतोत्रेणताक्ष्यैप्रतिमहागजम् ११ सगजःप्राप्यगरुडंपाकशासनचोदितः ॥ चतुर्भिर्घट्टया
मासदंतैर्बाहुपुगांतरे १२ ततस्तुडेनगरुडःपक्षाभ्यांचतथानखैः ॥ अर्दयामासकौरव्यगजमैरावताह्वयम् १३ शक्रस्तुवज्रमुद्यम्यघोरंदानवभीषणम् ॥
पश्यतांसर्वभूतानांप्रजहारवृषाकपिम् १४ तमागतंमधुरिपुर्वज्रंदुश्चयवनायुधम् ॥ वामेनपाणिनाविष्णुजग्राहप्रजहासच १५ निरायुधःसुरपतिर्गरुडा
दितवाहनः ॥ व्यावर्ततरणाद्राजन्त्रीडावतकंधरः १६ तंदृष्ट्वाभ्रहंसकल्पंपलायनपरायणम् ॥ सत्यभामासुरपतिप्रहसंतीदमब्रवीत् १७ सत्यभामो
वाच ॥ एहिशक्रनिवर्तस्वमायाहिकुलिशायुध ॥ पलायनमयुक्तंहिपौलोम्यावल्लभस्यते १८ ऐश्वर्यमत्तापौलोमीभर्तृपौरुषगर्विता ॥ अवमंस्यतिसद्य
स्त्वांभार्यारणपराजितम् १९ इत्थदेव्यागिरंशक्रःसोपालंभमुदीरिताम् ॥ निशम्याभिमुखोभूत्वाप्राहदेवींशुचिस्मिताम् २०

तिक्रियाविशेषणं सकवचंनिर्भय ८ ९ आहवेयुदे १० तोत्रेणगजताडनचर्बणा ११ बाहुपुगांतरेवक्षसि १२ १३ १४ दुश्चयवनायुधंइद्रापुधं अक्षेधमहाराण्यधुधसमाप्तमितिदश
पितुं पुनर्वचनमितिज्ञातव्यं १५ १६ १७ निवर्तस्व पुनरागच्छ मायाहि भागच्छ प्रहसंतीत्यस्यतात्पर्यंइत्येति पौलोम्येति १८ अगमंस्यतिअवज्ञास्यति १९ २०

गतासुरवेशाद्रःप्रतिवाक्ते येनेति २१ तनुबलःअल्पबलःमातृयुधस्येतिपाठःऊरुस्यमूधसिजातंक्षीरमातरिविरोधेपिशिताशनं पात्रिषाचेचमातेचपिशितंदेवभोजनमिति २२ २३ २४ भूरिवा

इंद्रउवाच ॥ येनामरासुरमहोरगयक्षसिद्धागंधर्वकिन्नरपिशाचनिशाचराद्याः ॥ सृष्टाखिलोकगुरुणारणमूर्ध्नि तेन कोवानयातिपरिभूतिमलं विरुध्य २१
वत्सोयथातनुबलःसकृदेत्यमातुरुधस्यपानसमयेकुरुतेविरोधम् ॥ तद्वद्वयंचानिजशैशवमप्रमेयेनाथेविरुध्यपिशिताशनदर्शयाम २२ ॥ इतिसत्राजितः
पुत्रीमुक्त्वाभारतसत्तमा॥कृतांजलिःप्रणम्याहवासुदेवंपुरंदरः २३ इंद्रउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेशपुंडरीकाक्षमाधव ॥ क्षमस्वमत्कृतंविश्वमपराधंजगत्पते २४
नमांस्त्वदेकशरणंशरणागतवत्सल ॥ भूरिबालिशमक्षांतपरित्यक्तुंत्वमर्हसि २५ ऐरावतश्चकुलिशंपारिजातश्चपादपः ॥ देवराज्यंचमगवन्निघंचाप्यमरावती
२६ त्वदधीनमिदंविश्वमहमाज्ञाकरस्तव ॥ अत्रयद्रोचतेनेतुनीयतांतद्यथेच्छया २७ किंतुवक्ष्यामिगोविंदमूलंत्वयिविरुध्यतः ॥ रमसेमानुषेलोकेभगवं
स्त्वमनन्यधीः २८ तत्रनीतेपारिजातेभवताकल्पपादपे ॥ तेनसाजायतेस्वर्गान्निर्विशेषावसुंधरा २९ तेनाहंयदुशार्दूलविरोधंकृतवांस्त्वापि ॥
तत्क्षतव्यंत्वयादेवकार्याकार्यविजानता ३० श्रीशुकउवाच ॥ इत्युकोदेवराजेनदेवदेवोजनार्दनः ॥ पुरंदरंकुरुश्रेष्ठप्राहमहसिताननः ३१ श्रीभगवा
नुवाच ॥ अपराधस्त्वयाशक्रनकश्चिदपिचेष्टितः ॥ यत्कृतंतन्मयैवागस्त्वभेदादावयोःपरम् ३२ यत्त्वयाद्यसहस्राक्षचेष्टितंसाध्वसाधुवा ॥ मयैवतत्कृतं
सर्वेनात्रकार्याविचारणा ३३ पारिजातस्तुरुश्रेष्ठोमग्यारूढेतर्दिवम् ॥ मन्निदेशात्सहस्राक्षस्त्वयमेष्यतिनर्दनम् ३४ इत्युकोवासुदेवेनदेवराजःकुरुद्वह ॥
गोविंदंसत्यभामांचप्रसाद्यगरुडंतथा ३५ पुत्रोमेरक्षितव्यस्तेश्यालोबीभत्सुरित्यपि ॥ भूयोभूयःप्रार्थयित्वाकृतानुज्ञःपुरंदरः ३६ साधैसकलदिक्पालै
र्लब्धवज्रःपुरंययौ ॥ पुरंदरंसदिक्पालंविमृज्ययदुनर्दनः ३७ गरुडंप्राहकौरव्ययास्यामोद्वारकामिति ॥ गोविंदंसत्यभामांचपारिजातंचपादपम् ३८
गरुडःपन्नगरिपुर्लीलयैवहन्ययौ ॥ संप्रविश्यपुरींरम्यांद्वारतोरणभूषिताम् ३९ पताकामालिनीदिव्यांसिक्तसंमृष्टभूतलाम् ॥ ऊढोपायनतांबूलस्रग्म
धकलशाक्षतैः ४० उपस्थितैर्यदुश्रेष्ठैःपूजितश्चाभिर्वादिताः ॥ तूर्यमंगलनिर्घोषैर्वैदस्वाध्यायानिःस्वनैः ४१ प्रविवेशसमादिव्यांसुधर्मांश्चद्रुसोविताम् ॥
आहुकंवसुदेवंचबलमद्रंतथाग्रजम् ४२ अभिवाद्यथान्यायंपूजितस्तैर्यथोचितम् ॥ उपविष्टःसभामभ्येकांचनेपरमासने ४३ रराजराजशार्दूलबृहस्पतिपु
रोगमैः ॥ लोकपालैरुपासीनैर्दिविवज्रधरोयथा ४४ प्रांगणेसत्यभामायाःपारिजातंमहाद्रुमम् ॥ स्थापयामासगोविंदःसर्वतोमणिकुट्टिपे ४५

लिशंयधिकमूर्त्तिम् २५ २६ २७ मूलनिमित्तं अनन्यधीःतत्रैवनिरतबुद्धिः २८ २९ ३० ३१ त्वयायत्कृतंतदागःमपैवक्रतंविद्धि आवयोःपरमत्यभेदान्त्वयिस्थित्वात्वयैवापराधंकारयित्वापरिहरामा
त्यर्थः एतदेवविवृणोतिपत्त्येति ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ मणिकुट्टिमेमाजिवद्धस्थाने ४५

कृष्णस्यापत्यं कार्णिकः विश्रम्य विकारं यद्वा देवाद्यन्यतम इति विशिष्टभ्रमं १३ रतिरात्मनोधनैस्संपत्तिमुपतस्थे अभिमुखेन तस्थौ किमात्मधनानि सुवर्णानीनिनेत्याह सत्रीवेति श्रीलयासाहेतोहासः
 सत्रीदहासः उत्तमो विश्रमः उत्कृष्टाशृंगारचेष्टा ईक्षणंकटाक्षनिरीक्षणतैः १४ मातृभावं मातुः स्वभावं सुरतकामिनी १५ अधिकृतापत्नीवधूत्तमा १६ त्वानिर्देश इति पाठः १७ मोहनशोषणद्रावणा
 भिर्यायभिः १८ कुररस्य स्त्री कुररी उत्क्रोशः कुररो मतइति मृतप्रजानष्टापत्या १९ महामायामहासामर्थ्या २० ओष्ठमवष्टभ्यदंष्ट्रावैतैरतिशेषः २१ २२ नादमितिक्रियाविशेषणं वक्षानिष्पेषः स्फूर्ज
 नातिदीर्घेण कालेन सकाष्णीकृढयौवनः ॥ जनयामासनरीणां वीक्षतीनां च विश्रमम् १३ सातं पतिपद्मदलायतेक्षणं प्रलंबबाहुं नरलोकसुंदरम् ॥ सत्रीद
 हासोत्तमविश्रमेक्षितैः प्रीत्योपतस्थे रतिरात्मनोधनैः १४ तामाह भगवान् कार्णिकं मातस्ते मतिरन्यथा ॥ मातृभावमतिक्रम्य वर्तसे कामिनीवमे १५ रति
 र्वाच ॥ भवान्नारायणसुतः शंबरेण हृतो गृहात् ॥ अहं तेऽधिकृतापत्नीरतिः कामो भवान् प्रभो १६ एष त्वानिर्देशं सिंधावक्षिपच्छंबरो सुरः ॥ मत्स्योऽग्रसी
 त्तदुदरादिह प्राप्तो भवान् प्रभो १७ तमिमं जहि दुर्धर्षं दुर्जयं शत्रुमात्मनः ॥ मायाशतविदं त्वंच मायाभिर्मोहनादिभिः १८ परिशोचति ते माता कुररी वमृत
 प्रजा ॥ पुत्रस्नेहाकुलादीनां विवत्सागौरिवातुरा १९ प्रभाष्यैवं ददौ विद्यां प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ मायावती महामाया सर्वमाया विनाशिनीम् २० सच शंबर
 मभ्येत्य संयुगाय समाह्वयत् ॥ अवष्टभ्योष्ठमाक्षेपैः क्षिपन् संजनयन् कालिम् २१ सो धिक्षिप्तो दुर्वचोभिः पदाहत इवोरगः ॥ निश्चक्राम गदापाणि रमर्षात्ताम्रलो
 चनः २२ गदामाविध्यतरसा प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ प्रक्षिप्य व्यनदन्नादं वज्रनिष्पेषनिष्ठुरम् २३ तामापतंतीं भगवान् प्रद्युम्नो गदया गदाम् ॥ अपास्य
 शत्रवे क्रुद्धः प्राहिणोत्सगदानदम् २४ सच मायां समाश्रित्य दैतेर्यो मय दर्शिताम् ॥ निर्ममेश्ममयं वर्षं कार्णिकं विहाय सोऽसुरः २५ बाध्यमानोऽश्मवर्ष
 णशैक्विमणे यो महारथः ॥ सत्वात्मिकां महाविद्यां सर्वमायोपमर्दिनीम् २६ ततो गौतमकगांधर्वपैशाचोरगराक्षसीः ॥ प्रायुक्तशतशो दैत्यः कार्णिकं व्यधमय
 त्सताः २७ निशातमसिमुद्यम्य सकिरीटं संकुंडलम् ॥ शंबरस्य शिरः कायात्ताम्रश्मश्रुजहार तत् २८ आकीर्यमाणो दिवि जैः स्तुवद्भिः कुसुमोत्करैः ॥
 भार्ययां स्वरचारिण्यापुंरनीतो विहाय सा २९ अंतःपुरवरांजल्ललनाशत संकुलम् ॥ विवेश पत्न्या गगनाद्विद्युतेव बलाहकः ३० तं दृष्ट्वा जलदश्यामपीतकौ
 शेयवाससम् ॥ प्रलंबबाहुं ताम्राक्षं सुस्मितं रुचिराननम् ३१ अलंकृतमुखां भोजनीलवक्रालकालिभिः ॥ कृष्णं सत्वास्त्रियोभीतानि लिल्युस्तत्र तत्र ह
 ३२ उपधार्थं शनैरीषद्वैलक्षणेन योषितः ॥ उपजग्मुः प्रमुदिताः सस्त्रीरत्नं शुचिस्मिताः ३३ अथ तत्रासितापांगवैदर्भी वल्गुभाषिणी ॥ अस्मरत्स्व
 सुतं नष्टं हस्नुतपयोधरा ३४

पुस्तद्वचिष्ठुरो नादोपथाभवतितथाव्यनदत् स्फूर्जधुर्वज्रनिष्पेष इति हलायुधः २३ २४ दैतेर्यो दैत्यानां कुले देवतामिव विद्यमानां विहाय सः विहाय सिंगनो स्थितः २५ सत्वात्मिकां बलज्ञाननिधिविष्णु
 दैवत्यां महाविंशं विज्ञानास्त्रसंज्ञां २६ गौहकादीन्यस्त्राणि प्रायुक्तं गुह्यकाक्षं गौहकं व्यधमयदनाशयत् २७ ताम्रश्मश्रुकपिलरुचिरश्मश्रु २८ २९ बलाहको मेघः ३० ३१ निलिल्युः निलीनाः
 ३२ वैलक्षणेन कृष्णलक्षणविपरीतलक्षणनिकरेण ३३ असितापांगीनीलरुचिरांतनेत्रांता ३४

नरवैदूर्यः नरश्रेष्ठः नराकारवैदूर्यरत्नमिव शोभमान इति वा कस्य पुत्रः कया स्त्रिया धतो गर्भ इति शेषः इयं का केन बालव्या ३६ प्रकारांतरेण शक्यते श्रमेति ३६ साहस्यं साहस्यं साहस्यं
केनेति तत्राह आहृत्येति ३७ नूननिश्चयः ३८ मीमांसमानायां विचारयंत्यां ३९ ४० ४१ ४२ ४३ नारीणां विभ्रंजनयामासेति यदुक्तं तच्चित्रं तत्प्राप्त्याह यं वा इति यं दृष्ट्वा त
स्य प्रद्युम्नस्य मातरः हरेः पत्न्यः मनासि जातं हृदा कामरसं क्लिबमनस्कत्वेनोद्भावाः बहुविधं गृहं चैव पुत्राः अंगुष्ठनखमुल्लेखनकरयुगपीडनादिविकारलक्षणलक्षिता अभूवन्ति त्वन्वयः किं विशिष्टाः पितृस
रूपतया पितृसाहस्येण निजेशोऽस्मत्पतिरयमिति भावो भिया योपासां तास्तथा ताः तस्मिन् कामे मदने चित्रं नखलु काम्यत इति कामस्तस्मिन् कामे अक्षविषये च भुगोचरो किमु इतोऽपि चित्रनेत्याह रमेति र
कोन्वयं नरवैदूर्यः कस्य वा कमलक्षणः ॥ धृतः कया वा जठरे केयं लब्धाथ केन वा ३५ मम चाप्यात्मजो नष्टो नीतो वा सूतिका गृहात् ॥ एतत्समवयोरूपो य
दि जीवति कुत्रचित् ३६ कथं त्वनेन संप्राप्तं सारूप्यं शार्ङ्गधन्वनः ॥ आकृत्या वयवैर्गत्या स्वरहासावलोकनैः ३७ स एव वा भवेन्नूनं यो मे गर्भे धृतो भूतः ॥
अमुष्मिन् प्रीतिरधिका वामः स्फुरति मे भुजः ३८ एवं मीमांसमानायां वैदूर्यादेव की सुतः ॥ देवकी वसुदेवाभ्यां नारदेन महात्मना ३९ अन्यैश्च या
दवश्रेष्ठैरुत्तमश्लोक आविशत् ॥ विदितार्थोऽपि भगवांस्तूष्णीमास जनार्दनः ४० नारदोऽकथयत्सर्वं शंभराहरणादिकम् ॥ तच्छ्रुत्वा महदाश्चर्यं कृष्णांतः
पुरयोषितः ४१ देवकी वसुदेवश्च कृष्णरामौ तथा स्त्रियः ॥ दंपती तौ परिष्वज्य रुक्मिणी च ययुर्मुदम् ४२ नष्टं प्रद्युम्नमायांतं माकर्ण्य द्वारकौकमः ॥
अहो मृत इवायातो बालो दिष्ट्येति चाब्रुवन् ४३ यं वै मुहुः पितृसरूपे निजेशभावात् आत्मा तरो मनसि जातं हृदोद्भावाः ॥ चित्रं न तत्सलुरामास्पदं विबभूते का
मेस्मरेऽक्षविषये किमु तान्यनार्यः ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे शंबरदैत्यवधो नामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पौंड्र
को नाम राजा वै तस्मिन् काले कुरुद्वह ॥ द्वारकां दृष्ट्वा निरुद्धा निरुध्य बहु सैनिकः १ अर्दयामास कृष्णेन विदित्वारहितानि शि ॥ तं कामपालः शैने यो वसुदेवो दवा
दयः २ उग्रसेनश्च कौरव्ये चान्ये यदुपुंगवाः ॥ अर्पयामासुरायां तं कालयोग्यमिवातिथिम् ३ ॥ राजोवाच ॥ कश्चासौ पौंड्रको नाम कस्मिन्देसे महीप
तिः ॥ कस्य वा तनयो ब्रह्मन् सर्वमेतद्वदस्व मे ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अपुत्रः काशिराजो वै कन्यासु तनुसंज्ञिताम् ॥ प्रायच्छद्वसुदेवाय राज्यशुल्कां कुरुद्व
ह ५ तत्र जज्ञे महाबाहुर्दिवाकरसमद्युतिः ॥ कुमारः पौंड्रको नाम बलवीर्यमदान्वितः ६ वसुदेवसुतत्वाच्च वासुदेवेति शब्दितः ॥ जाते तस्मिन् महाराजो
वसुदेवो महाद्युतिः ७ राज्यं तस्मिन् समारोप्य सकोशबलवाहनम् ॥ उवाह कंसा वरजादेव कीदेवतोपमाम् ८

मास्पदस्य लक्ष्मीमूर्तेः श्रीकृष्णस्य विवादसंलक्षणोपेता देहादुद्भूते जाते आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः श्रीकृष्णस्य विवरणपक्षे लक्षणं तत्सर्वमस्या विवक्ष्यते इति श्रीकृष्णदेहप्रतिबिम्बतत्त्वार्थः विबोक्ष्मीं
हलसमप्रतिमां मुसलक्ष्मणमु प्रतिरूपेति कृतौ स्याद्विवाकापाल इति अन्यनार्यः तन्मातृव्यतिरिक्ताः स्त्रियः स्मृतेऽपि युज्यंति दृष्ट्वा किमु तद्विदं सर्वं कृष्णमाहात्म्यविलास इति समर्थं विशेषं वा इत्यनेन दर्शयति
४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयपञ्चमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ नवमस्कंधेऽपि रत्नीमममैसत्यं कर्तुं पौंड्रकवधलक्षणं विक्रमं कथयितुमुत्तराध्यायप्रारंभः तस्मिन् काले
१ कृष्णपद्वितीयादिना कामपालो बलमद्वः २ अर्पयामासुः शरानि विशेषः ३ ४ राज्ययेव शुल्कं पस्यां सातथायां ५ ६ नामांतरमाह वसुदेवेति ७ ८

९ द्द्विजवेभीर्तिकरोति भयकरणमात्वनएवफलतीतिद्योतनायस्मरमाणइति १० द्वारकांसमेत्यापमृच ११ परशर्वपागपररात्रेउपःकाले १२ १३ १४ १५ बालैरह्नैःप्रस्तोभितोऽविद्यमानगुणेनप्रस्तुतोयूहाभेपमुक्तोवा १६ १७ १८ अस्मच्चिह्नानिचक्रादीनि मांशरणमेहि १९ कथनंन्यर्थभाषणं २० अनुअनंतरंउत्सक्ष्येत्याजयिष्येत्वदीयानिचिह्नानि २१ २२ रवा

निरुद्धोभोजराजेनकंसेनानकदुंदुभिः ॥ कदाचिदपिनप्रायात्करवरिपुरीमपि ९ अमह्यंमातृमापत्यमभ्रातृवंतथात्मनः ॥ स्मरमाणःसकाशीशोयदू
नुद्विजतेऽनिशम् १० सकृष्णरहितांश्रुत्वासमेत्यद्वारकांनिशि ॥ विमृद्यबलभद्रेणशैनेयेनापिनिर्जितः ११ निहतानेकसाहस्रहयकुंजरसैनिकः ॥ जगा
मपरशर्वयौपुरीवाराणसंनृप १२ प्रभातायांतुशर्वथांहरिर्वदरिकाश्रमात् ॥ आययौताक्ष्यमारुह्यद्वारकांरामपालिताम् १३ सपताकैःसाध्यपाद्यैर्यदुवृष्ण्यं
धकादिभिः ॥ अभिवर्णितवृत्तांतःप्राविशत्केशवःसभाम् १४ कदाचित्पौंड्रकोनामकाशिराजःप्रतापवान् ॥ वासुदेवोहमित्यज्ञोदूतंकृष्णायप्राहिणो
त् १५ त्वंवासुदेवोभगवानवतीर्णोजगत्पतिः ॥ इतिप्रस्तोभितोबालैर्मनेस्वात्मानमच्युतम् १६ दूतस्तुद्वारकामेत्यसभायामास्थितंहरिम् ॥ कृष्णं
कमलपत्राक्षंराजसंदेशमब्रवीत् १७ वासुदेवोवतीर्णोहमेकएवनचापरः ॥ भूतानामनुकंपार्थैत्वंतुमिथ्याभिधांत्यज १८ यानित्वमस्मच्चिह्नानिमौढ्या
द्विभर्ष्यभीतिवत् ॥ त्यक्तवैहिमांस्वंशरणंनोचेद्देहिममाहवम् १९ कथनंतदुपाकर्ण्यपौंड्रकस्थाल्यभेधसः ॥ उच्चकैरुग्रसेनाद्याःसभ्याःप्रजहसुस्तदा
२० उवाचदूतभगवान्परिहासकथामनु ॥ उत्सक्ष्येमूढचिह्नानियैस्त्वमेवंविकथ्यसे २१ मुखंतवविधायाज्ञकंकशृङ्गबैकैर्दृतम् ॥ शयिष्यसेहतस्तत्रभ
विताशरणंशुनाम् २२ इतिदूतस्तदाक्षेपंस्वामिनेसर्वमाहरत् ॥ कृष्णोपिरथमारुह्यप्रायात्काशींसैनिकः २३ पौंड्रकोपितदुद्योगमुपलभ्यमहारथः ॥
अक्षौहिणीभिःसहितोनिश्चक्रामपुरादुतम् २४ तमायांतंरथोपस्थेसुवर्णगरुडेस्थितम् ॥ सुवर्णबाहुगुलमपश्यत्पौंड्रकंहरिः २५ शंसार्यसिगदाशार्ङ्गद
धच्छ्रीवत्सलक्षितम् ॥ बिभ्राणंकौस्तुभमार्णवनमालाविभूषितम् २६ कौशेयवाससीपीतेवसानंगरुडध्वजम् ॥ आमुक्तमाल्याभरणंस्फुरन्मकरकुंडल
म् २७ दृष्ट्वातमात्मनासाम्यंकान्निमवेषमास्थितम् ॥ यथानटंरंगगतंविजहासभृशंहरिः २८ क्षणेनतंकाशिपतेःसैनिकादृढधन्विनः ॥ शरैराच्छादया
मासुर्भेवाःशैलमिवांभसा २९ केचिद्रजान्तरथानश्चानास्थायरणमूर्धनि ॥ शूलैर्गदाभिःपरिवैःशक्त्यष्टिप्रासतोमरैः ॥ असिभिःपट्टिशैर्बाणैःप्रहरन्नरयोह
रिम् ३० तस्यकाशीपतेर्मित्रंपाणिग्राहोपरोत्पः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिष्ठभिरुपायानृपसंगरम् ३१ कृष्णस्तुतत्पौंड्रककाशिराजयोर्बलंजस्यंदनवा
जिपातिमत् ॥ गदासिचक्रेषुभिरादयदृश्यथायुगांतेहुतभुक्प्रभाज्वलन् ३२

भितेपौंड्रकाय २१ २४ २५ २६ आमुक्तमाल्याभरणंबद्धमालालंकारम् २७ २८ २९ ऋष्टिःसङ्गविशेषः प्रहरन्माहरन् ३० पाणिग्राहंपृष्ठतोमोक्षारम् ३१ यमपालबलम् ३२

पदापोधनं युद्धस्यानंतद्रुमाविष्यन्वयः अवलोकितैरुच्छिन्नैः खंडितसंदने द्विपदः पदातयः मनस्विनां शूराणां मानवर्धनं भूतपतेराक्रोडनं श्मशानम् ३३ किमाह शौरिरितितनाह वदिति भवान् दूतवाक्येन वासुदेवो वतीर्षो हस्मियादिलक्षणनेयन्यामाह तत्पश्येति शेषः कितवदितितनाह तानीति यान्पुत्सुजेति भवानाहरणे तान्पक्षाण्युत्सुजामिमुंचामि ३४ अद्यत्वाहं यदेव वासुदेव त्वयि भिधानमृषाकृततत्त्वांताजयिष्ये ग्रहापिष्यामि यदिसंयुगेनेच्छामि ताहिंत्वां शरणं व्रजामीति ३५ ३६ ३७ ३८ संशयिरेतसंशयं चाकिरे ३९ ४० सस्याधिधिमेतकिपां अपाचितिभनृणत्वं प्रतिक्रियांवा अर्चनायामपाचि

आयोधनंतद्रथवाजिकुंजरद्विपदसरोष्ठैरिपुणावखंडितैः ॥ बभौचतन्मानवहं मनस्विनामाक्रोडनं भूतपतेरिवोल्बणम् ३३ अथाहपोडूकं शौरिर्भोपोडूकयद्भवान् ॥ दूतवाक्येन मामाहतान्यस्त्राण्युत्सुजामिते ३४ याजयिष्येऽभिधानं मेयत्त्वयाद्यमृषाकृतम् ॥ व्रजामिशरणं तेद्यदिनेच्छामिसंयुगम् ३५ इति क्षिप्वाशितैर्बाणैर्विरथीकृत्यपोडूकम् ॥ शिरोऽहरद्रथांगेन वज्रेणेंद्रोयथागिरेः ३६ तथाकाशिपतेः कायाच्छिरउत्कृत्यपत्रिभिः ॥ न्यपातयत्काशिपुयीं पद्मकोशमिवानिलः ३७ एवंमत्सरिणं हत्वापोडूकंसप्तखंहारिः ॥ द्वारकामाविशत्सिद्धैर्गीयमानकथामृतः ॥ ३८ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ शिरःपति तमालोक्य राजद्वारिसकुंडलम् ॥ किमिदं कस्य वावक्रमिति संशयिरेजनाः ३९ राज्ञः काशिपतेर्ज्ञात्वा महिष्यः पुत्रबांधवाः ॥ पौराः शोकहताराजन्नाथनाथेयुपाद्रवन् ४० सुदक्षिणस्तस्य सुतः कृत्वा संस्थाविधिं पितुः ॥ निहत्य पितृहं तारं यास्याम्यपचितिं पितुः ४१ इत्यात्मनाभिसंधाय सोपाध्यायो महेश्वरम् ॥ सुदक्षिणोऽर्चयामास परमेण समाधिना ४२ प्रीतोऽविमुक्ते भगवांस्तस्मै वरमदाद्रवः ॥ पितृहंतुर्वधोपायं सवब्रेवरमीप्सितम् ४३ दक्षिणाग्निपरिचरब्राह्मणैः सह ऋत्विजः ॥ आभिचारविधानेन सचाग्निः प्रमथैर्वृतः ४४ साधयिष्यति संकल्पमब्रह्मण्ये प्रयोजितः ॥ इत्यादिष्टस्तथाचक्रे कृष्णायामिचरन् ४५ ततो गिरुत्थितः कुंडान्मूर्तिमानतिभीषणः ॥ तप्तताम्रशिखाश्मश्रुरंगरोद्गारिलोचनः ४६ दंष्ट्रो ग्भ्रुकुटीदंतकठोरस्यः स्वजिह्वा ॥ आलिहन् सृक्लिणीरके विधुन्वन्नृशिशं खलत् ४७ पद्मचांतालप्रमाणाभ्यां कंपयन् धरणीतलम् ॥ सोभ्यधावदृतो भूतैर्द्वारकां प्रदहन् दिशः ४८ तमाभिचारदहनमायांतं द्वारकौकसः ॥ विलोक्य तत्र सुः सर्वे वनदाहेयथा मृगाः ४९ अक्षैः सभायां क्रोडंतं मगवंतं भयातुराः ॥ त्राहि त्राही तिलोके शंखेः प्रदहतः पुरम् ५० श्रुत्वा तज्जनवैष्णवं दृष्ट्वा स्वानां च साध्वसम् ॥ धरणीशः प्रहस्याहमाभैर्येयवितारम्यहम् ५१ सर्वस्यांतर्बहिः सोधकृत्यां माहेश्वरी विभुः ॥ विज्ञायत द्विवा तार्थं पार्श्वस्थं च क्रमादिशत् ५२

विः प्रेतक्षये निष्कृतो न्यपदति ४१ आत्मना मनसा इत्यभिसंधाय संकल्प्य ४२ अविमुक्ते काश्यां अविमुक्ते चरनामक्षेत्रविशेषाधीतः ४३ दक्षिणाग्निमन्वाहाय नानापरिचरपूजय आभिचारविधानेन क्षुद्रप्रयोगमकारेण ४४ अब्रह्मण्ये ब्राह्मणाचारविरुद्धाचारं योजितः आदिष्टः ईश्वरेति शेषः अभिचरन्कृत्यामयोगं कुर्वन् ४५ ४६ त्रिशिसंगूलमिति शेषः ४७ ४८ आभिचारदहनं कृत्या ब्रह्मणाग्निम् ४९ अक्षैर्दुरोदरैः ५० धरणीशः भूमीशः धरणं यस्य तद्धारणितस्य त्रैलोक्यस्य वा अवितास्मिरास्मितास्मि ५१ ५२

सुदर्शनं नाम चक्रं अक्षं संविलंभ्यो मवा सीमं द्विरेदिविष्णोऽभिज्ञा त्रेद्वाराभ्युपाययोरिति यादवः ५३ अभिचारः कृत्याभिः ५४ तदनुसुदक्षिणदहनानंतरं अंतःप्रविष्टं कोष्ठमंतर्हं वरुथं रथगु
 सिद्धात्मा ५५ ५६ एतच्चरित्रश्रवणादिफलमाह यद्वति ५७ तावुभौ श्रोताश्रावयिता च ब्रह्महत्यादिभिरुपलक्षितेभ्योऽशुभेभ्यः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटी
 कायां एकानसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ तीर्थयात्रायां बहुविधं पुण्यं निमित्तं काले ततोपि विशिष्टं तत्र स्नानात्सत्पात्रत्यागात्संदर्शनात्पुण्यवतां पुण्याशेरितरेषामप्यधक्षयाच्छुद्धातःकरणत्वे
 न निर्मलालुष्णविषयामक्तिः मुक्तावानंदविशेषं मुक्तिचददातीति कृत्वा लौकिकाचारविडंबयतः कृष्णस्य तीर्थयात्रादिलक्षणचरितं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ तीर्थयात्रायानिमित्तमाह अथेति कल्पक्षयइत्य

तत्सूर्यकोटिप्रतिमं सुदर्शनं जाष्वल्यमानं प्रलयानलप्रभम् ॥ स्वतेजसाखं कुभोथरोदसीचक्रं मुकुंदस्य झटित्यपूरयत् ५३ कृत्यानलः प्रतिहतः सरथांगपा
 णेरलौजसानृपविग्रमुखो निवृत्तः ॥ वाराणसीं प्रति समेत्य सुदक्षिणं तं सन्निर्जितं समदहत्स्वकृतोभिचारः ५४ चक्रं च विष्णोस्तदनुप्रविष्टं वाराणसीं
 सादृशं आलयापणाम् ॥ सगोपुरादालककोष्ठतोरणां सकोशहस्यश्वरूपं दिशाम् ५५ दग्धवावाराणसीं सर्वां विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ भूयः पार्श्वमुपातिष्ठ
 त्कृष्णस्यालिष्टकर्मणः ५६ य एतच्छ्रावयेन्मर्त्य उत्तमश्लोकविक्रमम् ॥ समाहितो वा शृणुयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ५७ तावुभौ सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्नृ
 प ॥ विमुच्यदेहावसाने विष्णुलोकं प्रयास्यतः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे एकानसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथैक
 दाद्वारवत्यां वसतोरामकृष्णयोः ॥ सूर्योपरागः सुमहानासीत्कल्पक्षये यथा १ तं ज्ञात्वा मनुजाराजः पुरस्तादेव सर्वशः ॥ स्यमंतपंचकं क्षेत्रं जग्मुः श्रेयोविधिस्त
 या २ निःक्षत्रियां मर्ही कुर्वन् रामः शस्त्रभृतां वरः ॥ नृपाणां रुधिरौघेण यत्र चक्रे महाहृदा ३ इंजे च भगवान् रामो यत्रास्पृष्टोपिकर्मणा ॥ लोकस्य संग्रहायैषो
 यथान्योषापनुत्तये ४ महत्यां तीर्थयात्रायां तत्रागुर्भरतीः प्रजाः ॥ लृष्णः षोडशसाहस्रमहिषीशिविकान्वितः ५ पुत्रपौत्रजनानीकैर्वारकांतकरेणुभिः ॥
 नगरस्त्रीकंदैर्बैश्वप्रियासार्थैश्च संयुतः ६ वृष्णयश्च तथा क्रूरवसुदेवगदादयः ॥ ययुर्भारततत्क्षेत्रं स्वमधं क्षपयिष्णवः ७ शठप्रद्युम्नसांबाश्च सुवज्रोद्ववसा
 रणाः ॥ आहुकं कृतवर्माणं संस्थाप्य पुररक्षणे ८ तेरथैर्देवविख्यातैर्हयैश्च तरुप्रभैः ॥ गजैर्बृहद्विरभैर्नृभिर्विद्याधरगुभिः ९ व्यरोचंत महाभागाः
 पथिकांचनमालिनः ॥ वेदवादित्रनिर्घोषैः शंखदुंदुभिनिःस्वनैः १० गायंतः कृष्णकृष्णेति गोविंदेति च संततम् ॥ ककुभः पूरयन्नादैर्जग्मुः सर्वैर्कुरुह ११
 स्यमंतपंचकं प्राप्य क्षेत्रं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तृणैः पर्णैस्तथा काष्ठैश्च क्रिरे भवनानि च १२

नेन सर्वग्रासं लक्षयति १ पुरस्तादुपरागादिति शेषः स्यमंतपंचकं कुक्षेत्रं स्यमंतानां हृदानां पंचकं पर्याप्तं स्वस्त्यथा २ एतदेव स्पष्टयति निःक्षत्रियामिति निषिद्धाः क्षत्रियाश्च स्यात्सातथातया
 यत्र देशे यत्पंचमहाह्वांशक्रेतस्त्वमंतपंचकं ३ कर्मणा हत्यानिमित्तपापोत्पन्नेन अस्पृष्टोपिलोकसंग्रहायेति विकर्मणो विवेकी च तपठति ४ भारतीः भारतस्य देवि विख्याताः ५ वारकांताः गणिका
 स्तदाहृदकरेणुभिः ६ ७ ८ सरलानां वरं गाणां प्रभावत्प्रभापेषां तितथा अनिघवल्लभमाहृत्यर्थः तैर्विद्याधरगुतिभिः ९ १० ११ १२

कंबलजिनवस्त्राणां विना नैरित्तोषः ११ अनेक इति पदच्छेदः बहवस्त्यर्थः निदिताश्चतुर्वर्ण्यः पृथक्कृताः १४ शंसितव्रताः निर्मलव्रताः स्नातकाः दंडसोदककर्मण्डलधराः शृङ्गमेधिनः पंचवस्त्राधिकारिणः
 १५ कुब्जाः वक्रांगः श्यामाह्वस्ववयवाः पंडकाः क्लीबाः व्यंगाः हस्ताश्च वयवहीनाः किंसाध्यामितितत्राह कथंति १६ कटकं वलयः १७ १८ वासांसि सज्जश्च द्रव्यमाला स्पर्णमालाः आसांसती
 ति वासः सज्जुवमालिन्याः ताः १९ २० २१ २२ २३ २४ सचापलाश्चाचल्पेन सहिताः अपांगदृशः कटाक्षवीक्षणानियासांतास्तथा अभिरेभिरेभालिंगनंचक्रुः २५ २६ २७ केयकयतितत्राह
 कंबलजिनवस्त्राणां शिबिराणि महीभृताम् ॥ आसन्विचित्ररूपाणि शतशोथसहस्रशः १३ तत्राजग्मुर्नृपाऽनेके ब्राह्मणाश्च सहस्रशः ॥ वैश्याः शूद्राश्च
 निःसंख्या ये चान्ये वर्णनिदिताः १४ ऋषयश्च महात्मानो विख्याताः शंसितव्रताः ॥ सोपाध्यायाः साग्निहोत्राः स्नातका गृहमेधिनः १५ अंधाश्च बधिरा
 श्वैव कुब्जा वामनपंडकाः ॥ व्यंगाजडाश्च सूकाश्च कर्मक्षयपरीप्सवः १६ गोविंदचरणां भोजरेणुरंजितमस्तकाः ॥ कटकांगदकेयूरहारकुंडलभूषणाः
 १७ स्रग्मंधादिव्यवसनाः कलत्रैः खेचरा इव ॥ तत्र सत्त्वात्मा महाभागा उपोष्य सुसमाहिताः १८ ब्राह्मणेभ्यो ददुर्धनैर्नृपाः सज्जुक्ममालिनीः ॥ रामहृदेषु वि
 धिवत्पुनरावृत्तवृष्णयः १९ ददुःस्वर्णो द्विजाभ्येभ्यः कृष्णेनोमकिरस्त्विति ॥ स्वयंचतदनुज्ञाता वृष्णयः कृष्णदेवताः २० भुक्त्वोपविशुः कामं सिग्ध
 च्छायां प्रियां प्रियु ॥ तत्रागतांस्ते ददुःसुहृत्संबन्धिनो नृपान् २१ मत्स्योशीनरकौशल्यविदं कुरुसंजयान् ॥ कांबोजकैक्यान्मद्राकुतिगांधारकेरलान् २२
 अन्यैश्चैवात्मपक्षीयान्पराश्रितशोनृपान् ॥ नंदादीन्सुहृदो गोपांगोपीश्वोत्कांठिताश्चिरम् २३ अन्योन्यसंदर्शनहर्षरंहसाप्रोत्फुल्लहृद्वक्त्रसरोरुहाश्रियः
 ॥ आश्लिष्य गाढेनयनैः स्रवज्जलाहृष्यत्वचोरुद्वगिरोययुर्मुदम् २४ स्त्रियश्च संवीक्ष्य मिथो तिसौहृदाः सचापलापांगदृशोऽभिरेभिरे ॥ स्तनैः स्तनान्कुंभपं
 करुषितान्निहत्य दोर्म्यां प्रणयाश्रुलोचनाः २५ ततो भिवाद्यते वृद्धान्यवीर्यैरभिवादिताः ॥ स्वागतं कुशलं पृष्ट्वा चक्रुः कृष्णकथामिथः २६ पृथाभ्रातृन्स्वम्
 वीक्ष्य तत्पुत्रान्पितरावपि ॥ भ्रातृपत्नीर्मुकुंदं च जहौ संकथया शुचः २७ कुंत्युवाच ॥ आर्यभ्रातरहं मन्ये आत्मानमकृताशिषम् ॥ यद्वा आपत्सु मद्रातृनां
 नुस्मरथ सत्तमाः २८ सुहृदो ज्ञातयः पुत्राभ्रातरः पितरावपि ॥ नानुस्मरंति स्वजनं यस्य दैवमदाक्षिणम् २९ वसुदेव उवाच ॥ अंबमास्मानसूयेथा देवक्रीड
 नकान्नरान् ॥ ईशस्य हि वशेलोकः कुरुते कार्ये तथा ३० कंसप्रतापिताः सर्वे वयं यातादिशोदश ॥ एतर्ह्येव पुनः स्थानं देवेनासादिताः स्वसः ३१ श्रीशुक
 उवाच ॥ वसुदेवो ग्रसेनाथैर्यद्बुभिः सेविता नृपाः ॥ आसन्नच्युतसंदर्शपरमानंदनिर्भराः ३२ भीष्मोद्गोर्णोऽबिकापुत्रो गांधारीससुता तथा ॥ सदाराः पांडवाः
 कुतिसंजयो विदुरः कृपः ३३ कुंतिभोजो विराटश्च भीष्मको नम्रजिन्महान् ॥ पुरुजिहुपदः शैब्यो धृष्टकेतुश्च काशिराट् ३४

आर्येति आर्यभ्रातृर्ज्येष्ठभ्रातृः वसुदेवमकृताशिषं अचीर्णपुण्यम् अस्मदापत्सु मद्रातृनां नुस्मरथेत्यतस्मादितिशेषः २८ तत्राक्षिकारणमिति तत्राह यस्येति अदाक्षिणं विपरीतवृत्ति २९ देवक्रीड
 नकान् देवस्येश्वरस्य क्रीडोपकरणभूतान् ईशस्य वशे स्थितो लोकः कर्माणि कुरुते संगेन कार्यते वा कार्यते ह्यवश इति स्मृतेः ३० कंसं न प्रतापिताः संतापं प्रापिताः एता हि दानां स्वसः देवभगिनि
 ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ कृष्णपरिग्रहान्कृष्णाभ्यान् ३७ ३८ तुशब्दोऽवधारणार्थः चशब्दः समाहारार्थः यस्य कृष्णस्य वदनाभिः सृतं वचः वागात्मकं शास्त्रं ब्रह्मसूत्रादिलक्षणं इदं जगत्पुनात्येव यस्य पादावनर्जनं पयश्च पुनाति कालाग्निना भर्जितभगानिर्दग्धवीर्याभूः पस्याग्निपचस्पृशेन इन्द्रासमृद्धा शक्तिर्यस्याः सा तथा साऽस्मदर्थेऽस्त्रिणां भविष्यति तं कृष्णमसकृत् पश्येति यस्मात्तस्माज्जन्मभाज इति गतेनान्वयः ३९ इतोऽपि यूयं जन्मभाज इत्याशेषनाह तदर्थेनेति निरयवर्त्मनि इष्टमददैवविरहितमार्गे अतएव दुःस्वविषये हेवर्तवर्तमानानां स्वर्गोपवर्गविरमः दुःखासंभिन्नप्रदेशः स्वर्गः कर्मसाध्यप्रदेशः अपवर्गो मोक्षः तयोर्विरामोयस्मात्स तथा मुक्तेरवदातेत्यर्थः अपवर्गः क्रियासाध्ये फलाभात्यागमोक्षयोरिति यद्वा विशेषेण रमणं यस्मात्स तथा ज्ञानादेव त्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गः इति श्रुतेः किमु तसंन्यासनामिति च शब्दः एवं विधोर्विष्णुः स्वयं भगवोऽवशमन्तरेण येषां पुष्पाकं गृहे आस्ते यूयंतस्य हरेर्दर्शनं च स्पर्शनं चानुपपन्नानुगमनं च प्रजल्पश्च शय्याच आसनं च अशनं च तानि इमानि यस्य स यौवनस्य पिदस्य देहस्य सति स तथा तस्यपि

दमघोषो विशालाक्षो मैथिलो मद्रकैः कृपाः ॥ युधामन्युः सुशर्मा च सुता बाह्लिकादयः ३५ राजानो न्येचरा जेन्द्रशुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ श्रीनिकेतं वपुः शौरेः सस्त्रीका वीक्ष्य विस्मिताः ३६ अथ ते कृष्णरामाभ्यां सम्यक् प्राप्त समर्हणाः ॥ प्रशशंसुर्मुदायुकास्तुष्टाः कृष्णपरिग्रहान् ३७ अहो भोजपते यूयं जन्मभाजो नृणामिह ॥ यत्पश्यथा स कृत्कृष्णं दुर्दर्शमपि योगिनाम् ३८ यन्निःसृतं वेदमयं पुनाति पादवने जनपयस्तु वचश्चास्रम् ॥ भूः कालभर्जितभगापियदंघ्रि पद्मस्पर्शे द्वशक्तिरभिवर्षति नोऽस्त्रिणां ३९ तदर्थं दर्शनं स्पर्शनं चानुपपन्नानुगमनं च प्रजल्पश्च शय्याच आसनं च अशनं च तानि इमानि यस्य स यौवनस्य पिदस्य देहस्य सति स तथा तस्यपि मः स्वयमास विष्णुः ४० नंदस्तत्र यदून्प्राप्तान् श्रुत्वा कृष्णपुरोगमान् ॥ तत्रागमद्वृतो गोपैस्तरसातद्दिदृक्षया ४१ तं दृष्ट्वा वृष्णयो हृष्टास्त न्वः प्राणमिवोत्थिताः ॥ परिष्वजिरे गाढं चिरदर्शनकातराः ४२ वसुदेवः परिष्वज्य संप्रीतः प्रेमविह्वलः ॥ स्मरन्कंसकृतान् क्लेशान् पुत्रन्यासं च गोकुले ४३ कृष्णरामौ परिष्वज्यापित रावभिवाद्य च ॥ नर्किंचनोचतुः प्रेम्णा साश्रुकंठौ कुरुद्वह ४४ तावुत्संगं समारोप्य बाहुभ्यां भरि रभ्य च ॥ यशोदा च महाभागा सुतौ विजहतुः शुचः ४५ रोहिणी देवकी चैव परिष्वज्य ब्रजेश्वरीम् ॥ स्मरंत्यौ तत्कृतमैत्रीं बाष्पकंठयौ समूचतुः ४६ को विस्मरेत वां भैत्रीमनुवृत्तां ब्रजेश्वरी ॥ अथवाप्यैद्रमैश्चर्यं स्यानेह प्रतिक्रिया ४७ एतावदष्टपितरौ युवयोः स्मपित्रोः संप्रीणनाभ्युदयपोषणपालनानि ॥ प्राप्योषतुर्भवति पक्षमहयद्वदक्षगोन्यस्ताव कुत्र च भयौ न स तां परस्तात् ४८

इत्यवश्यः दृढालिङ्गनं येषां ते तथा तस्माज्जन्मसाफल्यं युष्माकमिति शेषः ४० ४१ ४२ ४३ कृष्णरामयोर्जनमोहना विद्वं कथयति कृष्णरामाविति ४४ ४५ ब्रजेश्वरी यशोदाम् समूचतुः संभाषणं च कृतुः ४६ यस्याः भैत्र्याः तां युवयोः ४७ एतौ कृष्णरामौ युवयोऽपि त्रिःसप्तपिन्त्यस्तौ युवयोः संप्रीणनादीनि प्राप्य ऊषतुः संप्रीणनं संप्रीतिः अभ्युदयो जातकाद्यभिवृद्धिकर्म रसायनादिपुष्टिकरणं पोषणम् कीदृशौ अदृष्टपितरौ पितृशब्दात्पदार्थदर्शनमप्राप्तौ सतां परस्तात्सज्जनेभ्यो न्यत्राकुतश्च न भयौ कुत्रचित् भयपु कौन भवतः कुत्र चेत्पुंसां क्षिपातेन कारणेन सत्पुत्रभयपु कावित्यर्थः ब्राह्मणादिसज्जनवधाद्विभ्यतौ यद्वा बाल्ये विद्वं बन्तस्य जन्मन्तरेण दृष्टेभ्यो नाकुत्र च भयौ न बिभ्यतावित्यर्थः तत्र दृष्टांतमाह पक्षमेति यद्वयथासमीपं न्यस्तत्वात्पक्षमेत्येकवर्तद्विवचनार्थं पक्षमणी अक्ष्णोः नेत्रयोः कुतश्चिदपि निवारके तथा युवामिति शेषः ४८

गोप्यश्चिरकालादृक्कृष्णमुपलभ्यदृष्ट्वा स च दृग्भिः हृदिकृतं अलं परिभ्यस्तद्भावतास्मिन्योग्यामक्तिमापुरित्यन्वयः कीदृशं नित्ययुजानित्यमनोयोगिनामपि दुरापम् दुरापमित्यनेन भक्तेरवग्राधान्यं सूचयति
यागोप्यः यत्प्रेक्षणे तादर्थ्यसमी प्रेक्षणार्थं दृष्टिपुनेत्रेषु पक्ष्मणां कृतं निमेषलक्षणं कर्मज्ञापति पक्ष्मकर्तारं विधिचेत्यनेन भक्त्यतिशयोदाशितः ४९ ५० स्वानां यदूनामर्थचिकीर्षवः अभीष्टं कृतं कामाः अन्यासंगा
दन्यकार्यासक्तेश्चिरायितान् चिरादनागतान् कृपणेषु चेतोयासां तास्तथा ५१ यथा यथा वदवबुध्यास्मास्विदमेव विशंकये कितदितितत्राह नूनमिति ५२ एतदेव विवृणोति वायुरिति ५३ प्रेष्ठविशोदा
स्वाकं अनुतापशतितत्राह मयीति ५४ मम परिच्छिन्नत्वेनाद्विभोगशंका तदेवनास्ति सर्वगतत्वादीति हि शब्दसूचिते हेतुं न्यनाक्ति अहंहीति आदिः कारणम् अंतः सहर्ता आद्यंतकालेवर्तमानो वा
ननूक्तशंकायाः कपरिहारइतितत्राह अंतरमिति हेतुंगनाः यथा स्वादिभूतानि भौतिकानां घटकविवक्षयैकवचनम् ५५ आत्मना परमात्मना तत इति स्वादीनि ततानि जीवस्तत इति योजयम् विध्यविषयभा
वादौपचारिकोपपदेशइतितत्राह उभयमिति यत्पदुक्तं शास्त्रीयं अथ तस्मादुभयं जीवभूतशब्दवाच्यं तत्त्वं परे सर्वोत्तमे अक्षरब्रह्मणि मय्याततामिति पदयथेत्पन्वयः अनेनेदं श्रद्धेयमिति आयातमिति ज्ञापते

गोप्यश्च कृष्णमुपलभ्य चिरादभीष्टं यत्प्रेक्षणे दृशिषु पक्ष्मकृतं शपति ॥ दृग्भिर्हृदीकृतमलं परिभ्यसद्यस्तद्भावमापुरपिनित्ययुजां दुरापम् ४९ भगवांस्ता
स्तथाभूताविविक्तउपसंगताः ॥ आश्लिष्यानामयं पृष्ठाप्रहसन्निदमब्रवीत् ५० अपिस्मरथनः सख्यः स्वानामर्थचिकीर्षवः ॥ गतांश्चिरायितानन्यासंगात्कृ
पणचेतसः ५१ अवबुध्ययथास्मासु इदमेव विशंकये ॥ नूनं भूतानि भगवान्गुनक्तिविगुनक्तिव ५२ वायुर्यथावनानीकं दृणतूलरजांसि च ॥ संयोज्य
क्षिपतेभूयस्तथाभूतानिभूतकृत् ५३ मयिभक्तिर्हिभूतानाममृतत्वायकल्पते ॥ दिष्ट्यासीन्मयिसुस्नेहोभवतीनांमुदावहः ५४ अहं हि सर्वभूताना
मादितांतोत्तरंबहिः ॥ भौतिकानां यथासंवाभूर्वायुर्ज्योतिरंगनाः ५५ एवमेतानिभूतानिभूतेष्वामात्मनाततः ॥ उभयं मध्ययपरेपश्यथाततमक्षरे
५६ श्रीशुकउवाच ॥ अभ्यात्मशिक्षया गोप्यएवं कृष्णेन शिक्षिताः ॥ तदनुस्मरणध्वस्तजीवकोशास्तमभ्यगुः ५७ नताः स्मतेनाथपदारविंदं योगेश्वरैर्हृ
दिविचिंत्यमगाधबोधैः ॥ संसारकूपपतितोत्तरणावलंबं गेहं जुषामपिमनस्युदियात्सदानः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे सप्ततित
मेऽध्यायः ॥ ७० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तथानुगृह्य भगवान्गोपीनां सगुरुर्गतिः ॥ युधिष्ठिरमथाष्टच्छत्सर्वांश्च सुहृदोव्ययम् १

५१ स्त्रीणामयं उपदेशो घटपृष्ठसलिलासेकवद्वच्यं इतितत्राह अभ्यात्मेति देहमधिकृत्य सर्वतमानां परमात्मादितस्वानां शिक्षणोपदेशलक्षणया शिक्षिताः विद्योपादानं कारिताः तदनुस्मरणेन त
स्य कृष्णस्य निरंतरोपासनया ज्ञातज्ञानाग्निना ध्वस्तोदग्गः जीवकोशः लिङ्गशरीराभिमानोयासां तास्तथा तम् कृष्णमध्यगुः तं ज्ञातवत्यः ५७ ज्ञातकृष्णतत्त्वाद्दंजगुरित्याह नताः स्मेति असमुवी
त्यस्याशिक्षिणयोगः नताभवामेति प्रार्थयामहे जन्मांतरेपितृत्वादाब्जमनमाशास्महइत्यर्थः ननु किमस्य माहात्म्यं येन तन्मनमर्थनीयमिति तत्राह योगेश्वरैरिति यस्याश्रितवत्तज्ज्ञानदुर्बलानेत्याह
अगार्धेति किमर्थं विचिंत्यमातहेतुगर्भविशेषणमाह संसारेति संसारकूपपतितानां अस्मादुत्तरणावलंबं कृष्णमनलक्षणया धिश्चेति हस्ताधारं किंच गेहं जुषांगेहा रूपदेहपोषणनिरतानामपिनोमनसि सदा
दियाभिरंतरमुदेतु त्वत्स्वरूपमिति शेषः ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महादशमस्कंधे उत्तरं विंशतीकार्यसप्ततितमेऽध्यायः ॥ ७० ॥ श्रीत्रादीनां भक्त्यतिशयजननाया विस्मरणायाती ताध्यायेषु उक्तं कृष्ण
विक्रमसंक्षेपतो नुक्तामस्यस्मिन्नध्याये तत्रादावुपोद्धारं रचयति तथेति यथापविष्टं ज्ञानं सुहृदं सत्तथा ज्ञानोपदेशेनानुगृह्य गतिः भुक्ति लक्षणानंददत्तेत्याशयः अन्ययमनामयं कुशलमित्यर्थः १

तस्यहरेः पादेभ्यामचरणनिरीक्षणेनहताहसः निर्मूलपायाः २ किंविधाकथामचुरिति तत्राह कुतइति तेजनाः कर्णपुटैः महन्मनस्तोमुखानिःसृतमहताव्यासादीनामनस्तः मनःपूर्वकंमुखकमलाभिः
सृतंगलितस्वचरणांबुजासवंतवपादकमलकथापुतंकचित्कस्मिंश्चित्संगेपिअलपिबंतिअलंबुद्विराहित्येनसेवेते तेषामशिवःअशुभःपंथाःकुतःस्यादित्यन्वयः कीदृशोशिवभागैर्इतितत्राह देहभृतइति
देहभृतःउदरभराःतत्कृतमशिवमार्गप्राप्त्यसनंमेक्ष्यउच्छ्वसंतिदीर्घश्वासंति यद्वा येदेहभृतःशरीरिणःकर्णपुटैःस्वचरणांबुजासवंपिबंति तत्तस्यतवक्रतंचरितमुच्यतेसिलोकेउपदिश्यविकासयांतिविस्तारयं
तितेषामशिवःकुतइति ३ ननुनारायणवरणकमलामृतपायिनाममंगलंनस्तीत्यनेनान्येषामस्तीत्यायातंतत्रभवतःकेइतितत्राह तंवेति तंत्वानताःस्मृत्यन्वयः यस्यपादाब्जसुधापायिनाममंगलं
नास्ति तं अस्यदेवदत्तवदन्याधीनत्वेकिमेतन्नमनफलमित्यत्राहुः आत्मशामआत्मैवधामगृहलक्षणंआश्रयोपस्यसतथातं स्वाश्रयमित्यर्थः स्वाश्रयत्वंचेतोपिमहतादेवाद्यन्यतमेननियतेनकिञ्चस्या
दत्राहुःविवुधेति विबुधानामात्मागतिःस्वभावगमकंस्वामिनमाश्रयंवा स्वभावगमकत्वंकथमत्राहुःन्यवस्थमिति तिस्रोवस्थाजगद्राद्यायस्मात्सतथातं अनेनदेवानांजगत्त्रलक्षणानिप्रपस्वभावं
दैत्यानांमुषिलक्षणानिज्ञानस्वभावमनुष्याणांस्वप्नलक्षणमिश्रज्ञानस्वभावंगमयतीतिज्ञातव्यं नन्ववस्थान्नयनिर्णयतेतत्कृतंश्रमलक्षणदुःखमनिवारितमापतेदेवदत्तवदन्राहुः आनंदेति आनंदानांसंप्लवोम

तएवलोकेनानेनपरिपृच्छ्यसुसत्कृताः ॥ प्रयूयुर्दृष्टमनसस्तत्पादेक्षाहताहसः २ कुतोशिवस्वचरणांबुजासवंमहन्मनस्तोमुखानिःसृतंकाचित् ॥ पि
बंतियेकर्णपुटैरलंप्रभोदेहभृतस्तत्कृतमुच्छ्वसंतिहि ३ तंत्वात्मधामविबुधात्मगतिर्यवस्थमानंदसंप्लवमसंडविकुंठबोधम् ॥ कालोपसृष्टनिगमावपनात्
योगमायाकृतिपरमहंसगतिनताःस्म ४ इत्युत्तमश्लोकशिसामार्जिजनेष्वभिष्टुवत्स्वच्युतकौरवास्त्रियः ॥ समेत्यगोविंदकथांमिथोऽगृणन्लोकगीतांशृणु
वर्णयामि ते ५ द्रौपद्युवाच ॥ हेवैदर्भ्यच्युतोभद्रेहेजांबवतिकौशले ॥ हेसत्यभामेकालिंदिशैव्येरोहिणिलक्ष्मणे ६ हेकृष्णपत्न्यएतन्नोब्रूतवोभगवा
न्स्वयम् ॥ उपयेमेयथालोकमनुकुर्वन्स्वमायया ७ रुक्मिण्युवाच ॥ चैद्यायमाऽप्यितुमुद्यतकामुकेषुराजस्वशेषभटशेखरितांग्रिरेणुः ॥ निन्येमृगेंद्रह
वभागमजावियूथात्तच्छ्रीनिकेतचरणाब्जसमर्चनाय ८ ॥ सत्यभामोवाच ॥ योमेसनाभिवधतसहृदाततेनलिप्ताभि शापमपमार्ष्टुमुपाजहार ॥ जित्वर्क्षरा
जमथरत्नमदात्सतेननीतच्छिदादिशतमांप्रभवेपिदत्ताम् ९

हौधोयस्मिन्सतथातंपूर्णानंदमित्यर्थः नन्वनुभवलक्षणसाधनाभावात्पाषाणानामपिपूर्णांनंदःकिंस्यादत्राहुःअसंखंडेतिअखंडःनिरंतरःअविकुंठःविभि श्रः बोधोयस्यसतथातंत्वामिन्ननिष्कलमपज्ञा
नमित्यर्थः नन्वेवंविधस्यजननंकिमर्थमत्राहुः कालेति कालेनगुणेनोपसृष्टतत्त्वोनिगमोवेदादिशास्त्रानिचयस्तस्यावपनापुनरभिव्याकिलक्षणंआकुरीकरणायात्तागीकृतायोगमायाकृतिःस्वरूपभूतेच्छया
देहोयेनसतथातं आकारोदेहआकृतिरितिपादवः उक्तार्थसर्वस्वेकिंप्रमाणमत्राहुः परमेति परमहंसानावेदांतैकनिष्ठानांसंन्यासिनांगतिज्ञानंयस्मिन्सतथातं भगवत्स्वरूपविषयंपरमहंसज्ञानमया
णमितरेषामित्यर्थः ४ अच्युतस्यकौरवाणांचस्त्रियःसमेत्यएकत्रमिलिन्वापांकयामगृणन्तावर्षयामित्वंशृणु ५ अश्रमतिवचनपूर्वकांशृण्विति नगानवदन्नेतिविवेकायाह द्रौपदीति हेपोडशस
हसकृष्णपत्न्यपृथङ्नामग्रहणंवाहुल्याभक्तं स्वेच्छयालोकमज्ञजनमनुकुर्वन्अच्युतोभगवान्स्वयंवोपुष्मान्यथायेनविधिनाउपयेमेवंविधिमस्माकं ब्रूतेत्यन्वयः ६ ७ राजसुजरासंधादि
धुमाग्रांअशेषमटानामित्युपलक्षणं राज्ञोशेखरितःमूर्द्धसुशेखरइवअंग्रिरेणुर्नैततथा भागंतदर्थत्वेनहृत्प्रांशं नग्राभ्यभोगेच्छयेत्यत्राह श्रीनिकेतेति श्रीत्यनेनतद्ग्रागंसूचयति अजानामभीनांयथा
८ सनाभोःसहोदरस्यपसेननाम्नोवधेनतसहृदासंतसहृदयेन मेततेनतातेनपित्रालिप्ताभिशापकथितामिथ्यादोषंपमार्ष्टुपरिहर्तुंअक्षराजानंजांबवंतजित्वात्नमुपाजहार अर्धतनकृष्णेनभगवतानीति

विद्यत्यासमेदलक्षणपराधः समोपितामां प्रभवेकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुमर्थोय आदिशतदत्तवानरत्वंचादात् कीदृशोमामन्यस्वैवाचादत्तामपि यद्वा नक्षरजांजित्वारत्नमाहरत् आहृत्यचतद्रत्नमन्त्रिप्रे अदात्ते
नरत्नेनसहभगवतानीतच्छित्तपितातस्मैप्रभवे आदिशतेत्यन्यत्समं ९ देहविकृतिपरिमाणतोवर्णतश्चविलक्षणदेहं कृष्णप्रत्यसदृष्ट्या आज्ञायसम्यक्ज्ञात्वा अनेन श्रीकृष्णेन जिनवाहानि सप्तविंशतिदिनाप
भियुष्यएनं कृष्णनिजनाथदैवं स्वकुलस्वामिदेवतामृतंसीतापतिपुनर्ज्ञात्वा मेपिता जांबवान् अवधीरणं अवज्ञानमहं अपराध रिहारयोगपूजासाधनंमामिनासहपादौप्रगृह्णोपाहरत्कृष्णायेतिशेषः यद्वा
अर्वाधरवधानेन निश्चयज्ञानंयत्सयेरणयेरणयेनसोवधीरणः दशरथपुत्रोवतीर्णोपमिति विशिष्टज्ञानजनक इत्यर्थः त पराजित इति वा पाठः अज्ञायेति च त्वममुष्याधुना कीदृशीत्यत्राह अहमिति अपि माधंयं
कुर्याच्छेदोर्मगंनकारयेदिति वचनात् भिनवहानीति यद्गोत्तराकारगुणस्तैर्ज्ञास्यकल्पतो गुण इत्यननपूर्वपरस्थानयोः गुणोद्देशेन रूपं सिद्धं भवति १० पाहमिदानीं तद्गृहमार्जनीतां मां स्वपादस्पर्शकाम्यया
तपश्चरंतीं विज्ञापय सख्यार्जुनेन सहोपेत्य मम पाणिमग्रहीत् याकृष्ण देवताममपाणिमग्रहीत् अहंतद्गृहमार्जनीति वा याय इति व्यत्ययेनान्वयो वा ११ यः कृष्णः द्विपारिगंसिंहः श्वयूथं विजित्यात्मनेह्रतं बालि

जांबवस्तुवाच ॥ आज्ञाय देहविकृतिनिजनाथदैवंसीतापतिं जिनवहान्यमुनाभियुध्य ॥ ज्ञात्वावधीरणमुपाहरदहं मां पादौ प्रगृह्णामि नाहममुष्यदासी
१० कालिंघुवाच ॥ तपश्चरंतीमाज्ञाय स्वपादस्पर्शकाम्यया ॥ सख्योपेत्याग्रहीत्पाणिं याहंतद्गृहमार्जनी ११ मित्रविदोवाच ॥ यो मां स्वयं वरमु
पेत्य विजित्य भूपात्रिन्ये श्वयूथमिव चात्मबालिद्विपारिः ॥ भ्रातृं श्वमेऽपकुरुतः स्वपुत्रं श्रियोगात्तस्यास्तु मेनुभवमंशय वने जनां भ्रः १२ नीलोवाच ॥ सप्तो
क्षणोति बलवीर्यसुतीक्ष्णशृंगान्पित्राकृतान्क्षितिपवीर्यपरीक्षणाय ॥ तान्वीरदुर्मदहनस्तरसानि गृह्यक्रीडन्बन्धहयथा शिशवोऽजतो कान् १३ य इत्यंवी
र्यं शुल्कां मां दासीभिश्चतुरंगिणीम् ॥ पथिनिर्जित्य राजन्यान्निन्येत हास्यमस्तु मे १४ भद्रोवाच ॥ पितामेमा तु लेयाय स्वयमाहूय दत्तवान् ॥ कृष्णे कृ
ष्णाय तच्चित्तामक्षौहिण्यासस्वीजनैः १५ तस्य मे पादसंस्पर्शो भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ कर्माभिर्भ्राम्यमाणाया येन तच्छ्रेयजात्मनः १६ लक्ष्मणोवाच ॥
ममापिराह्यच्युतजन्मकर्मच श्रुत्वा मुहुर्नरदगीतमासह ॥ चित्तं मुकुंदं के किल पद्महस्तया वृतः स्वयं यस्तु विहाय लोकपान् १७ ज्ञात्वा मम तं साध्विपिता
दुहितृवत्सलः ॥ बृहत्सेन इति ख्यातस्तत्रोपायमचीकृत १८

मुपहारमिव स्वयं वरेभूपातुपेत्य विजित्य भ्रातृन् अपकुरुतः सतः मां निन्ये स्वपुत्रं चागात् अनुभवजन्मनिजन्मनि मम तस्य हेरं श्रय वने जनां भोरित्यन्यवयः अपकरणहेतुः श्रिय इति संपदो हेतोः
श्रीः पद्मापां कातिसंपदोरिति तस्या अशं मां मिति वा १२ अत्यधिके बलवीर्ये सुतिक्ष्णानि शृंगानि च येषां तैव यथान् बलशक्तिवीर्यविक्रमदुर्मदं दानुमंतीति दुर्मदहनः अजतो कान् छागशिगून् १३
सतः क्रियकारीति तत्राह य इति दासीभिः सह मां निन्ये १४ हे कृष्णे द्रौपदि १५ येन पादस्पर्शेनात्मनो भवच्छ्रेयः स्यात् सपादस्पर्शो भवेत् १६ हे राज्ञि द्रौपदि यस्तु लोकपान् द्रादीन् विहाय पद्महस्तया
स्वयंवृतः वस्मिन्मुकुंदे मम चित्तामक्षौहिण्यासस्वीजनैः १७ द्रौपदी स्वयं वरे द्रौपद्याः पाथं वरे कृष्यामस्यः क्रतो यथा तथा मेपिता तत्रोपायमचीकृत १८ इदमुपायमतो विशिनष्टि अयं स्थिति तु शब्देनान्पाशक्यं
दर्शयति अयं मत्स्यो दीर्घस्थूणशिल्लोऽबलवितो बहिराच्छन्नः व्यवहितसर्वांगः अदर्शनाद्वेधोऽमुकर इति तत्राह दृश्यत इति समस्त्यः परं केवलं जले दृश्यते वेणुना लीनं गतं छायाया जले मत्तिं बबितत्वेन च
क्षुविषप इत्यर्थः तदनेनाधोमुखेन जले छाया मवलोक्य वेदव्यतिपायैकतलभवेधादधिकामुकरमिति ज्ञापते १९

उपाध्यायाभाचार्याः पुरोहितावा २० हेपार्थति सिद्धेकार्येभोगार्थमपिधियोपेयांतेमाद्वियः २१ व्यसृजन्मुक्तवंतः आकोट्याधनुरग्रपर्यंतं २२ तस्यमत्स्यस्पर्शरूपपरिस्थि-
तिनाविद्वज्ज्ञातवन्तः २३ मत्स्यामासंमत्स्याकारं यत्तोऽभयेनबाणानसृजन्नाच्छिनच्च तर्हिर्लोकतमन्नाह पश्यशङ्कति २४ २५ अभिजितदिनमध्यमुहूर्तेसति २६ भुविजयशब्दोऽपतत्तव्याप्तोभून्
२७ दिशश्चित्कृष्णयादिविद्युस्तितान्मृपान्भ्रमयतीकामविकारसूचकनानाचेष्टाकुलान्कारयंती तद्वंगतस्त्वयंवरस्थलं चलेनपादविक्षेपेणपेशलाभ्यामुंदराभ्यां वृत्तेस्वरूपेस्वेतरवरतु
यथास्वयंवेरोरान्निमत्स्यःपार्थेच्छयाकृतः ॥ अयंतुबहिराच्छन्नोदश्यतेसजलेपरम् १९ श्रुत्वैतत्सर्वतोभूपाआययुर्मत्पितुःपुरम् ॥ सर्वास्त्रशस्त्रतत्त्वज्ञाः
सोपाध्यायाःसहस्रशः २० पित्रासंपूजिताःसर्वेयथावीर्येयथावयः ॥ आददुःसशरंचापवेद्धुंपार्श्वतिमाद्वियः २१ आदायव्यसृजन्केचित्सजीकृतुमनीश्व-
राः ॥ आकोट्यांज्यांसमाकृष्यपेतुरेकेमुनाहताः २२ सज्यंक्त्वापरेवीराःप्रागज्योतिमगधेश्वरौ ॥ भीमोदुर्योधनःकर्णोनाविदंस्तदवस्थितिम् २३
मत्स्याभासंजलेदृष्ट्वाज्ञात्वाचतदवस्थितिम् ॥ पार्थायतोसृजद्वाणान्नाच्छिनत्पश्यशेषम् २४ राजन्येषुनिवृत्तेषुभग्नमानेषुमानिषु ॥ भगवान्धनुरादा-
यसज्यंक्त्वाऽथलीलया २५ तस्मिन्संधायविशिसंमस्यंवीक्ष्यसकृजले ॥ छिन्नेषुणाऽपातयत्तंसूर्यैचाभिजितिस्थिते २६ दिविदुंदुभयोनेर्दुर्जयश-
ब्दोपतद्भुवि ॥ देवाश्चकुसुमासारान्मुमुचुर्हर्षविह्वलाः २७ तद्वंगमाविशमहंकलनूपुराभ्यांपद्भ्यांदिशोभ्रमयतीचलपेशलाभ्याम् ॥ वृत्तेपिधायपरि-
धायचकौशिकाभ्येसत्रीढहासवदनाकवरीधृतसक् २८ उन्नीयवक्रमुखकुण्डलकुंतलत्विद्गंडस्थलंशिशिरहासकटाक्षमोक्षम् ॥ राज्ञोनिरीक्ष्यपरितःशन-
कैर्मुरारिरेसेनुरक्तहृदयाविदधेस्वमालाम् २९ ततोमृदंगपटहाःशंसभेयानकादयः ॥ निनेदुर्नटनर्तक्योननृतुर्गायकाजगुः ३० एवंवृत्तेभगवतिमाये-
शेनृपयूथपाः ॥ नसेहिरैयान्नसेनिरुपार्थिनोदृच्छयातुराः ३१ मारुथंससमारोप्यलसद्वयचतुष्टयम् ॥ शार्ङ्गमुद्यम्यसनद्वस्तस्थावीशश्चतुर्भुजः ३२ दा-
रुकश्चोदयामासकांचनोपस्करंरथम् ॥ मिषतांद्विषतारान्निवृत्ताणामृगराडिव ३३ तेत्वसज्जंतराजान्यानिषेद्धुंपथिकेचन ॥ संयत्ताउद्धृतेष्वासाग्रामसिंहा-
यथाहारिम् ३४ तेशार्ङ्गच्युतबाणैर्धैनुन्नबाह्विर्भ्रिकंधराः ॥ निपेतुःप्रधनेकेचिदेकेसंत्यज्यदुद्भुतः ३५ ततःपुरीपतिजयभूत्यलंकृतारविच्छदध्वजपटविभ्र-
तोरणाम् ॥ कुशस्थलीदिविभुविचाभिसंस्तुतांतदासमाविशत्तरणिग्वस्वकेतनम् ३६ पितामेपूजयामासमुहृतसंबंधिबांधवान् ॥ महार्हवासोलंकारैः
शय्यासनपरिच्छदैः ३७ दासीभिःसर्वसंपद्भिर्गटेभरथवाजिभिः ॥ आयुधानिमहार्हाणिददौपूर्णस्यभक्तिः ३८

भ्योव्यावृत्तरूपे कौशिकाभ्येकृषिकोशोत्थनंतुकृतवस्त्रश्रेष्ठे यद्वावृत्तेजघनेपरिधाय वृत्तेपीनेस्तनद्वयोपिधायवा कवर्पीधृतासक्मालायस्याःसातथा २८ शिशिरवत्तुषारवद्बलोहासःस्निग्धोवा-
२९ ३० हेयाज्ञसेनिद्रौपदि ३१ ईशःशिवोनेपाह चतुर्भुजइति ३२ ३३ ग्रामसिंहाःसारमेवाःहर्षसिंहम् ३४ नुक्ताःछिन्नाःबाहवश्चांघ्रयश्चकंधराश्चयेषांतिथया प्रधनेयुद्धे ३५ पशुःस्वामिनःकृष्णस्य
जयभूत्याजयश्रियाभलंकृतां यथाजयलक्ष्मीरुत्कृष्टाथालंकृतांवा रविच्छदध्वजपटाश्चविभ्रतोरणश्चयस्यांसातथातां रविच्छादयतीतिरविच्छदःआतपमतिष्ठंकाःचित्रानानावर्णास्तोरणाः स्वकेतनं
आत्मीयोदयशिसरिशिसरम् ३६ ३७ पूर्णस्यअन्यपालकरहितस्य ३८

दासित्वं च तप आदि पुण्यनिचयेन प्राप्तमिति ज्ञापनायोक्तं सर्वैरेतद्वाच्यार्थमूतया अद्वाप्रत्यक्षसत्ययोरिति ३९ षोडशसहस्राक्षिपः स्वविवाहप्रकारं कथयंति भौममिति यः कृष्णः क्षितिजये भूमं हन्वज्ज
येराज्ञो निर्मथ्य हृतराजकन्याः ज्ञात्वा सगणं भौमैर्निहत्य तेन नरकेण रुद्धाः निरोधलक्षणं संसृतेर्भौमं स्मरंती नौ स्मन्पादां बुजं परिनिनाय समीपं प्रापयामास पादां बुजं संवापयितुं प्रवृत्तान्वा नकामुकबुद्ध्या कुतः आ
प्तकामः ४० वयमपि भगवत्पादरजःसेवामन्तरेण नान्यदेवैर्ष्यपदमाशास्महे इत्याहुः नवयमिति साम्राज्यमुत्तरदेशराज्यं स्वाराज्यं पूर्वदेशराज्यं भौज्यदक्षिणदेशराज्यं वैराज्यं पश्चिमदेशराज्यं पारमे
ष्ठ्यं च क्रवर्तिपदं आनन्त्यं सर्वदेशाधिपत्यं वा हरेः पदं इन्द्रपर्वतसाम्राज्यं च क्रवर्तिपदं स्वाराज्यं स्वगंराज्यं भौज्यमन्तरिक्षराज्यं वैराज्यं पातालराज्यं अणिमादिराज्यं वा पारमेष्ठ्यं ब्रह्मपदं आनन्त्यं मोक्षं वा
नकामयामहे किंतु गदाभृतो हरेः पदं कामयामहे ४१ किमर्थं पत्राह एतस्येति एतस्य गदाभृतः श्रीमत्पादरजःपुष्पिणोऽहं कीदृशं श्रियो लक्ष्म्याः कुचलिङ्गकुं कुमरजोगंधाढ्यम् ४२ व्रजस्त्रियः
आत्मारामस्य तस्येसावयं वैष्टहदासिकाः ॥ सर्वसंगनिवृत्त्याद्वा तपसा च बभूविम ३९ महिष्य ऊचुः ॥ भौमैर्निहत्य सगणं युधितेन रुद्धा ज्ञात्वा तनः क्षिति
जये हृतराजकन्याः ॥ निर्मथ्य संसृतिविमोक्षमपि स्मरंतीः पादां बुजं परिनिनाय य आप्तकामः ४० नवयं साध्विसाम्राज्यं स्वाराज्यं भौज्यमप्युत ॥ वैराज्यं पारमे
ष्ठ्यं वा आनन्त्यं वा हरेः पदम् ४१ कामयामहे तस्य श्रीमत्पादरजःश्रियः ॥ कुचकुं कुमगंधाढ्यं मूर्ध्ना वोढुं गदाभृतः ४२ व्रजस्त्रियो यद्वां छंति पुलिखं स्तृणवीरु
धः ॥ गावश्चारयतो गोपैः पादस्पर्शं महात्मनः ४३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ श्रुत्वा पृथासु
बलपुत्रयथाज्ञेनोमाध्वन्य इत्यमनुयाः परमप्रतीताः ॥ कृष्णे खिलात्पनिहरो प्रणयानुबन्धं सर्वाविसिस्म्युरलमश्रुकलाकुलाक्ष्यः १ इति संभाष्यमाणा
सुखीभिः स्त्रीषु नृभिर्नृषु ॥ आययुर्मुनयस्तत्र कृष्णरामदिदृक्षया २ द्वैपायनो नारदश्च्यवनो देवलोसितः ॥ विश्वामित्रः शतानंदो भारद्वाजौ धर्मौतमः ३
रामः सशिष्यो भगवान् वसिष्ठो गालवोऽष्टगुः ॥ पुलस्त्यः कश्यपोऽत्रिश्मार्कंडेयो बृहस्पतिः ४ द्वितस्त्रितश्चैकतश्च ब्रह्मपुत्रस्तथांगिराः ॥ अगस्त्यो याज्ञव
ल्क्यश्च वामदेवादयो परे ५ तान् दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय प्रागासीनानृपादयः ॥ पांडवाः कृष्णरामौ च प्रणेमुर्लोकं वादिताम् ६ तानानर्च्यथा सर्वे सहरामोच्युतो
च यत् ॥ स्वागतासनपाद्यार्चमाल्यधूपानुलेपनैः ७ उवाच सुखमासीनां भगवान् धर्मगुप्तनुः ॥ सदसस्तस्य महतो यतवाचो नृशृण्वतः ८ श्रीभगवानु
वाच ॥ अहो वयं जन्मभृता लब्धकार्त्स्न्येन तत्फलम् ॥ देवानामपि दुष्प्राप्यं द्योगेश्वरदर्शनम् ९ किं स्वल्पतपसां नृणामर्चाया देवचक्षुषाम् दर्शनस्पर्श
नप्रश्नप्रह्लापादार्चनादिकम् १०

यत्पादरजोवाछंति न केवलं व्रजस्त्रिय एव वां छंति पुलिखादयो पीत्याहुः पुलिख इति गावः गाः ४३ इति श्रीभागवते महादशमस्कंधे उत्तरार्धे विज० टीकायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ ॥ ७१ ॥ हरेर्ज्ञानिनिपत्यं
यज्ञस्य तदेकाविषयं तत्तत्ते मुक्तिसाधनत्वं पुत्रमित्रादिस्नेहस्य संसारमूलत्वमित्यादिकमप्यपह्नपेक्षयति तत्र व्यासादिमुनीनां आगमनवक्तृपृथादिस्त्रीणां संतोषोद्रेकं कथयति पृथेत्यादिना यामाध्वन्यः
माधवपत्न्यः तासां कृष्णप्रणयानुबन्धं हृष्टेति शेषः विसिस्म्युः विस्रिताः अभवन् नित्यन्वयः सत्यादीनां भक्तिप्रवाहं दृष्ट्वा १ इदानीं पृषीणामागमनप्रकारं वक्ति इतीति २ ३ ४ द्वितस्त्रितैकताः सहोदराः
त्रितः कृपेव हितो देवान् हवत ऊतये इति श्रुतेः ५ मागुत्यायाथानर्चुः नमनादिनां विशेषः ६ ७ धर्मगुप्यं भगोप्रीतिनुर्यस्य सतथा ८ तत्फलं जन्मफलं ९ नृणां युष्मद्दर्शनादिकं दुष्प्रापमिति किंवक्तव्य
मित्याह स्वल्पेति अर्चायां भित्तिसम्यगीप्रथमार्थे अर्चाप्रतिमैव देव इति चक्षुर्दर्शनं वेपांतेतथा अर्चापूजाप्रतिष्ठयोरिति १०

यथापेलाकविद्वन्द्वनशक्त्यामोहयति तथापि कालस्ज्जनोपपुत्रवर्गवेदपथविभार्षे वर्णाश्रमात्मावर्णाश्रमास्थापनाचार्यः १८ यतोवेदमार्गप्रणेतवत्स्वतन्त्रब्राह्मणकुलं कुलत्वं चकस्यादि
त्यत्राह यत्रेति यत्र ब्राह्मणकुलेभ्यः कर्परं ब्रह्मसुखं कर्त्तव्यं यदान्तरं तेण उपलब्धं दृष्टं यत्स्मात्शास्त्रयोनिः वेदमतिपात्यस्यात्मनस्तत्सद्वा मप्रशस्तं स्थानं वतः संभावयति यत्तस्माद्ब्रह्मवर्णगुणः ब्रा
ह्मणप्रियत्वगुणलक्षणशस्त्रामणिः १९ २० न केवलं जन्मन एव सा फलप्राप्तीति किंतु विद्यादेरपीति तत्रानिमित्तत्वापसंगम्येति त्वनः त्वत्सगत्या श्रेयसां संसाक्षात्परः पुरुषार्थ इति यत् २१
२२ एकस्त्वमेवाराधयः कीडावनयेषां तितथा २३ अद्यौघं वर्षयति नाशयतीत्यौघमर्षतादृशस्पतीर्थे स्पृगंगशब्दवाच्यस्यास्पृशंस्थिराश्रयं सुषु विष्काः परिपाकं प्राप्ताः योगाध्यानलक्षणानिः उत्सिक्तया
उत्सिक्तया भक्त्या उपलभतः सम्यग्गुणैर्ललित आशयः स्थानं यस्य स तया सजीवकोशः जीवारूपसन्निधानस्थानीयं लिंगशरीरं येषां तत्तदुत्सिक्तभक्त्युन्मूलितस्थानलिंगशरीराः भवतो गतिं स्थानं वैकुण्ठलक्षणम् २४
२५ उपसंहृतं अनुज्ञाप्रितिशेषः बभाष इदं व्यत्ययो बहुलमिति सूत्रात् बभाषे इदमिति छांदसः २६ सर्वदेवायेषु संनिहितास्ते सर्वदेवास्तेभ्यः सर्वत्र देवो देवनं पकाशानं येषां तितथा तेभ्य इति वानिर्हारे
अथापि काले स्वजनामिगुणैर्बिभर्षि सत्त्वं स्वलनिप्रहाय ॥ स्वलीलया वेदपथं सनातनं वर्णाश्रमात्मा पुरुषः परो भवान् १८ ब्रह्म ते हृदयं शुक्लं तपः स्वाध्या
यसं यमैः ॥ यत्रोपलब्धं सुव्यक्तमभ्यक्तं च ततः परम् १९ तस्माद्ब्रह्मकुलं ब्रह्मन् शास्त्रयोनेस्तवात्मनः ॥ समाजयसि सद्वा मतद्ब्रह्मण्यगुणो भवान् २० ज
द्यनो जन्मसाफल्यं विद्यायास्तपसोदृशः ॥ त्वया संगम्य संगत्या यत्त्वं नः श्रेयसां परः २१ नमस्तस्मै भगवते कृष्णाय अकुंठमेधसे ॥ स्वयोगमायया च्छन्न
महिम्ने परमात्मने २२ नर्थं विदंस्मी भूपा एकारमाश्रवृष्णयः ॥ मायाजवनि काच्छन्नमात्मानं कालमीश्वरम् २३ तस्याद्यते ददृशिमामि भवौघमर्षतीर्था
स्पदं हृदि धृतं सुविपक्रयोगैः ॥ उत्सिक्तभक्त्युपहृता शयजीवकोशाबापुर्भवद्रतिमथानुगृहाण भक्ताम् २४ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनुज्ञाप्य दाशाहं धृतरा
ष्ट्रं युधिष्ठिरम् ॥ राजर्षिवर्यास्तान् गंतुं मुनयोदधिरेमनः २५ तद्दीक्ष्य ताननुब्रूय वसुदेवो महायशः ॥ प्रणम्य चोपसंगृह्य बभौषेदं सुयंत्रितः २६ वसुदेव उ
वाच ॥ नमो वः सर्वदेवेभ्यो ऋषयः श्रोतुमर्ह्य ॥ कर्मणा कर्मनिर्हारी यथास्यान्नस्तदुच्यताम् २७ नारद उवाच ॥ नातिचित्रमिदं विप्रावसुदेवो ब्रुमुस्तथा ॥
कृष्णं मत्वा भ्रंजं पृच्छति श्रेयजात्मनः २८ सन्निकर्षो हि मर्त्यानामनादरणकारणम् ॥ गांगं हित्वा यथान्योऽभस्तत्र तयोयाति शुद्धये २९ यस्यानुभूतिः
काले न लयो त्यच्यादिनास्य वै ॥ स्वतो न्यस्माच्च गुणतो न कुतश्च नरिष्यति ३० तं लेशकर्म परिपाकगुण प्रवाहैरव्याहतानुभवमीश्वरमद्वितीयम् ॥ प्राणा
दिभिः स्वविषयैरुपगूढमज्ञो मेने स सूर्यमिव मेवाहिमो परांगैः ३१

मूलच्छन्दः ९७ आत्मनः स्वस्वश्रेयः शिवनः पृच्छतीति तत्पदिदं नातिचित्रमर्त्यस्वभावादितिशेषः २८ कांयमर्त्यस्वभावइतितत्राह सानिकर्षइति तत्रगंगातीरेस्थितोऽन्यः पृथग्जनः बालिशः
मुद्वङ्गद्वगंगां गन्तुं बंधिजलं हित्वाऽन्यामः तदाकाविसंख्यं लंघयामास तितथायं पिचारइत्यर्थः २९ यस्यानुभूतिः स्वरूपचैतन्यं कालेनास्य जगतोऽन्योऽस्य नादिना वदतः पातित्वेन स्वतः स्वनिमित्तान्य
स्मात्सत्त्वादिगुणाः कुरुतश्चान्यतोऽधर्मतोऽनिरिप्यतिर्नास्ति तन्ननं संस्थात् रिपिर्नासायामिति धातुः ३० अन्नः अन्नान्नितद्वत्तु देवः स्ववियैः स्वेन दृष्टमायैः प्राणादिभिरिन्द्रियादिभिः प्राकृतैर्गर्भेन इत्य
न्यथः क्लेशैरिवास्मिन्नरागद्वेषाभिनिवेशैः कर्मपरिपाकैः पुण्यापुण्यकृतैः स्याज्यानुभौः परितोपतिपाठेऽन्यात्मिकाभिधेयैर्विकारैः भौतिकैर्गुणभवाहैः सृष्ट्यादिभिरन्याहृतोऽनभिज्ञोऽनुभवः अनु
भावोभावात्तन्मयस्य सत्पथात् अन्नदेवगर्भविशेषगुणद्वयमाह ईश्वरमद्वितीयमिति उपरागोराहुषामेवादिभिराच्छन्नप्रकाशरूपसूक्ष्मप्रकाशमन्यतेऽप्यतथेति ३१

प्रश्रमतिवचनमक्रुत्वापार्त्तिकित्कथनार्त्तिकेनसंगतमितिमंदांशंकांपरिहर्तुमाह अथेति ३२ साधुभिः विद्वद्भिर्निरूपितः ३३ कर्मणाकर्मनिर्वापणंपंकांभसापंकप्रक्षालनमिवानुपपन्नमित्यांशंयत्रब्रह्मार्पणबुद्ध्यानुष्ठितंस्तत्समर्थंभवति चिकित्सितद्रव्यमिवेत्याशयेनाह चित्तस्येति कविभिःशमोपनिष्ठताबुद्धेरितिशास्त्रचक्षुषायाश्चित्तस्योपशमोभगवदेकनिष्कलक्षणोदर्शितः सुगमोयोगउपायश्चिकित्सा लक्षणः आत्मनः परमात्मनोमुदावहः संतोषजनकोधर्मश्चाहिसालक्षणः कर्मनिर्वापणसाधनं ३४ उक्तनिगमयति अयमिति अयं ब्रह्मार्पणबुद्ध्यानुष्ठितः स्वस्तिमंगलस्थानिष्पापस्यमोक्षस्यवाक्यन माश्रयः द्विजातेष्वैवार्पणकस्यगृहमेधिनः गृहस्थस्य आप्नवित्तेनन्यायायाजितधनेनशुक्लेननिर्मलेन ३५ इदानींशुद्धातःकरणस्यसंन्यासप्रकारनिरूपयति वित्तेषणामिति बुधः संसारस्यासारतांविद्वान्पुन्यदानैरनुष्ठितैर्वित्तेषणावित्तेच्छांविस्तृजेदितिसर्वत्रयोज्यं गृहैर्गृहस्थाश्रमैःसहदारसुतेषणां आत्मनइहामुत्रलोके धीरास्त्यागशक्तिभंतःग्रामेग्राम्यविषयेत्येतेषणाइत्येननब्रह्मचारिणामपिसंन्यासंसूचय त्तिपदहेस्वन्निरजेत्तदहरेवप्रव्रजेदितिविधिः ३६ तत्रातिशयितवैराग्याभावेर्वावधस्यसंन्यासानधिकारइतिस्मार्तपक्षमाहुः ऋणैरिति त्रिभिर्कैर्गैर्पुंकोजातः तानृणविशेषाननिस्तीर्यगृहादित्यजन्मपतेत्

अथोचुर्मुनयोरान्नभ्राण्याऽनकदुंदुमिम् ॥ सर्वेषांशृण्वतांराज्ञांतथैवाच्युतरामयोः ३२ कर्मणाकर्मनिर्हारणसाधुनिरूपितः ॥ यच्छ्रद्धयायजेद्विष्णुं सर्वयज्ञेश्वरंस्वैः ३३ चित्तस्योपशमोयोवैकविभिःशास्त्रचक्षुषा ॥ दर्शितःसुगमोयोगोधर्मश्चात्ममुदावहः ३४ अयंस्वस्त्ययनःपंथादिजातेर्गृहमेधिनः ॥ यच्छ्रद्धयाप्रवित्तेनशुक्लेन्येतपूरुषम् ३५ वित्तेषणांपन्नदानैर्गृहैर्दारसुतेषणाम् ॥ आत्मलोकैषणामेवंकालेनविस्तृजेद्बुधः ॥ ग्रामेत्येतेषणाःसर्वेययुर्धी रास्तपोवनम् ३६ ऋणैस्त्रिभिर्द्विजोजातोदेवर्षिपितृणांप्रभो ॥ यज्ञाध्ययनपुत्रैस्ताननिस्तीर्यत्यजन्पतेत् ३७ ब्रह्मचर्यसुताभ्यांवैऋषिपित्रोर्महामते ॥ यज्ञैर्दवर्णमुन्मुच्यनिर्ऋणशरणोभवेत् ३८ वसुदेवभवान्नंभक्त्यापरमयाहरिम् ॥ जगतामीश्वरंभजेसयद्वांपुत्रतांगतः ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे दशमस्कंधेउत्तरार्धेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वावसुदेवोमहामनाः ॥ तानृषीनृत्विजोवब्रूमूर्ध्नांनम्योपसृत्यच १ तएव मृषयोरान्नवृताधर्मेणधार्मिकम् ॥ तस्मिन्नयाजयन्क्षेत्रेमसैरुत्तमकल्पकैः २ तद्दीक्षायांप्रवृत्तायांवृष्णयःपुष्करस्रजः ॥ स्नाताःसुवाससोरान्नराजानःसुष्ठु लंकृताः ३ तन्महिष्यश्चमुदितानिष्ककंठ्यःसुवाससः ॥ दीक्षाशालामुपाजग्मुर्गालावस्तुपाणयः ४ नेदुर्मदंगपटदृशंस्वभेर्भानकादयः ॥ ननृतुर्नटनर्त क्यस्तुष्टुवुस्तत्रमागधाः ५ जगुःसुकंठयोगंधर्व्यःसुगीतंसहभट्टकाः ॥ तमभ्यर्षिचन्विधिवद्भक्तमव्यग्रमृत्विजः ६

ऋणबीजभर्जनवैराग्याभ्यवादादितिशेषः ३७ तत्रऋणनिवारणप्रकारमाह ब्रह्मचर्येति अनेनवेदाध्ययनंसूचयति अशरणः गृहरहितः ३८ कर्मनिर्हारणप्रश्रयप्रतिवचनमुक्त्वाजनसंग्रहणायैदंत्वया पृष्ठमस्माभिरितितदनुस्मृत्यप्रोक्तं भवतस्तत्त्वन्मांतरानुष्ठानशुद्धस्यनेदानींकर्तव्यमस्तीतिमयात्वंध्वनयंतः संबोधयंति वसुदेवेति नूनंनिश्चयः यद्यस्मात्पूजेइत्यनेनलिटानचतनेनपरोक्षवाचिना बहु निपुरातनानिहरिभक्तिनिमित्तानिजन्मानिमुचितानि बहूनांजन्मानांतेज्ज्ञातवान्मांप्रपद्यतइतिस्वोक्तेः ३९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविंशतीकायांद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ १ धर्मेणकाल्योकोनविधिना उत्तमकल्पकैः राजसूयसमैः इषदसमाप्तोक्तपब्देऽपदेशोपरइतिसूत्रात् २ दीक्षास्याद्वयसंग्रहइति पुष्करस्रजः कमलबीजमालाऽवलविकंठाः ३ आलिप्ताश्चंदनेनेतिशेषः हिरण्यादिवस्तुपाणयः हिरण्यंरजतंवापिशुद्धीत्वाक्रमुकंफलं शालांविशेषज्ञपत्नीशपेयुस्त्वन्वथासुराश्चिवचनात् ४ ५ अव्यग्रमव्याकुलं ६

७ होतापोतानेष्टाप्रशास्ताअध्वर्युराग्नीध्रमैत्रावरुणइत्येवमाऽयोऋत्विजःषोडश दीक्षितस्त्वेक इतिसप्तदश सदस्येनवासह वृत्रहण-इंद्रस्यपत्ने ८ जीवामाभीशीस्वरूपभूताभिर्विभूतिभिः
सूक्तिमतीभिः अग्निमामहिमगारिमालधिमप्राप्तिरेवच ईशित्वंचवशित्वंचतथाप्राकाम्यमेवचेतिसमाख्याताभिःनानाविधचेतनराशिसमुदायेनतत्तद्योगयतानुसारेणसभाजनसमयेऽऽक्षिप्ताभिः ९
द्रव्यज्ञानोपपदयोः क्रिययोर्यज्ञलक्षणयोः ईश्वरं द्रव्यपञ्चदानयज्ञयोःस्वामिनमित्यर्थःकथमीजइतितत्राह अनुपज्ञेति अनुगच्छोवीप्सावचनं तंतयज्ञप्राप्त विभिनाकलोक्तप्रकारेणअग्निदे
आदिलक्षणैःअग्निहोत्रेष्ट्यादिविज्ञैः प्राकृतैर्यज्ञैःसप्तक्रतुभिर्वैकृतैर्यज्ञैःसौत्रामण्यादिभिरुत्तरक्रतुभिः १० यथाम्नातंयथाकथितं महातिथिनानियासातास्तथा ११ पत्नीसंयाजःपत्नीभिःक्रियमाणः
काश्चनदेवताउद्दिश्यपजनं अवभृथःसमाप्तिःकर्मस्थानंउभयपत्रेष्टिविशेषाश्चमर्वाति तैश्चरित्वाताश्चकृत्वेत्यर्थः १२ पूजयत्पूजयत् त्रिपःस्त्रीभ्यः १३ पारिर्वर्हेणपूजाद्रव्येणविदमर्दिश्वपू

पत्नीभिरष्टादशभिःसोमराजमिवोडुभिः ॥ तामिर्दुकूलवलयहारनूपुरकुण्डलैः ॥ स्वलंकृताभिर्विभवेर्दोक्षितोजनसंवृतः ७ तस्यत्विजोमहाराजनूतन
कौशेयवाससः ॥ सप्तदशविरेजुस्तेयथावृत्रहणोध्वरे ८ तदारामश्रुलक्षणश्वस्वैस्वैर्बधुभिरान्वितौ ॥ रेजतुःस्वसुतैःदारैर्जैर्विशौस्वविभूतिभिः ९ इंजेऽनु
पज्ञीविधिनाजग्निहोत्रादिलक्षणैः ॥ प्राकृतैर्वैकृतैर्यज्ञैर्द्रव्यज्ञानक्रियेभ्यश्च १० अथत्विग्भ्योऽददात्कालेयथाम्नातंसुदाक्षिणाः ॥ स्वलंकृतेभ्योलंकृत्यगो
भूकन्यामहाधनाः ११ पत्नीसंयाजावभृथैश्चरित्वाथमहर्षयः ॥ सस्नूरामहदेविप्रायजमानपुरःसराः १२ स्नातोऽलंकारवासांसिर्बदिभ्योदात्तथा
स्त्रियः ॥ ततःस्वलंकृतान्वर्णानाश्वभ्योन्नेनपूजयत् १३ बंधून्सदारान्समुतात्पारिर्वर्हेणभूयसा ॥ विदमर्कोशलकुरून्काशिकैकेयस्तंजयान् १४ सद
स्यत्विक्स्मुरगणानृभूतसूतचारणाः ॥ श्रीनिकेतमनुप्राप्यशंसंतःप्रययुःक्रतुम् १५ धृतराष्ट्रोनुजोद्रोणोभीष्मोद्रौणिःकपस्तथा ॥ नारदोमगवान्व्यासः
सुहृत्संबंधिबांधवाः १६ बंधून्पारिष्वग्ययदून्सौहृदंस्त्रिचेतसः ॥ ययुर्विरहकृच्छ्रेणस्वदेशांश्चापरेजनाः १७ नंदस्तुसहगोपालैर्महत्यापूजयार्चि
तः ॥ कृष्णरामोग्रसेनाद्यैर्न्यवसद्वंधुवत्सलः १८ वसुदेवोऽजसोत्तीर्यमनोरथमहार्णवम् ॥ सुहृद्वृतःप्रीतमनाइदमाहकरेस्पृशन् १९ वसुदेवउवाच ॥
भ्रातरीशकृतःपाशोऽनुष्णायःस्नेहसंज्ञितः ॥ तंदुस्त्यजमहंमन्येसुराणामपियोगिनाम् २० अस्मास्वप्रतिकल्पोयंयत्कृतंज्ञानसत्तपैः ॥ मैत्र्यापिताफला
वापिननिवर्तेतर्हितिचिन्त २१ प्रागकल्पास्तुकुशलंभ्रातर्वोनाचरेमहि ॥ अधुनाश्रीमदांधाक्षानपश्यामपुरःसतः २२ माराज्यश्रीरभूत्पुंसःश्रेयस्का
मस्यमानद ॥ रवजनान्भृत्यबंधून्वानपश्यतिययांधहृक् २३ एवंसौहृदशैथिल्यचित्तानकदुंदुभिः ॥ रुरोदतत्कृतामैत्रांस्मरन्नश्रुविलोचनः २४

जयदितिशेषः १४ सदस्यत्विगादयःप्रययुरित्यन्यदः १५ अनुजोविदुरः १६ १७ १८ १९ २० पुण्याभिर्ज्ञानेनसत्तपैरस्मासुयत्कृतंसोयंस्नेहपाशोऽप्रतिकल्पः
असदृशः याचास्माभिर्पुण्यास्वर्पितामैत्रीअफलावापिनिष्फलावापिकर्हिचिदपिननिवर्तेतनिवृत्त्यासम्पत्तिशेषः २१ एतदेवविवृणोति प्रागिति हेभ्रातःप्राग्बःकुशलंनाचरेमहि कुतः अकल्पा
असमर्थाः कंसेनोपहुतत्वात् अधुनाश्रीमदांधाक्षाःबधूपुरःसतःपुरास्थितान्पश्यामइतियदतइतिशेषः २२ पयाराज्यश्रीया २३ सौहृदेनस्नेहेनशैथिल्यंशैथिल्यस्वभावमाप्तचित्तंयस्यसतथा २४

२५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ सुखं गुणोपसंहारार्थं सम्यक्तत्त्वविज्ञाने हरीभक्तिविधानं सुश्रुतमिति पुनरपि हरेर्माहात्म्यं निगद्यते ऽस्मिन्नध्याये तदर्थं वसुदेवः कृष्णरामौ संबोध्य वक्ति अथेति १ पुत्रयोः कृष्णरामयोः धाम्नस्तेजसः माहात्म्यलक्षणस्य सूचकं वदतां मुनिनां वचः श्रुत्वा तयोर्वीर्यमाहात्म्ये जातविश्रम्भं पुनरंकुरितविश्वासः २ अहंवां प्रधानपुरुषौ जानेवां यथा ऽस्पविश्वस्य सकाशात् परौ विलक्षणत्वेनोत्तमौ भवतस्तथेति यद्वा स्पजगतस्तत्त्वं जाने ३ तत्कथमिति तत्राह यत्रेति यत्र यस्मिंस्तिष्ठति यस्मिन्निदमिति श्रुतिः येन जातानि जीवंतीति श्रुतिः यतो वा इमानि भूतानि इति यस्य ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदन मृत्युर्यस्योपसेचनामिति काठकाः यस्माददोक्तिर्यत इति सच्चत्यच्चाभवदिति यथास्थितं यदा काले इदं स्यात् तथा तदा ऽस्मात् ब्रह्मैवेदं विश्वमिति श्रुतिः इदं जगत्साक्षात् स्पष्टनिर्विचारं प्रधानपुरुषेश्वरशब्दवाच्यो भगवानेव स्यात्तत्सत्ताया अपित दधीनत्वात् यद्वा य

नंदस्तु सस्रुगुः प्रियकृत्प्रेम्णा गोविंदरामयोः ॥ अद्य श्वइति मासां स्त्रीन्यदुभिर्मानितो वसत् २५ ततः कामैः पूर्यमाणः सत्रजः सहवांधवः ॥ पराध्वार्धभरणक्षौमनानां नर्धपरिच्छदैः २६ वसुदेवो ग्रसेनाभ्यां कृष्णार्जुनबलादिभिः ॥ आदाय पारिवर्हंतं यापितो यदुभिर्ययौ २७ तदा गोप्यश्च गोपाश्च गोविंदचरणांबुजे ॥ मनःक्षिप्तं पुनर्हर्तुमनीशामथुरां ययुः २८ द्रोणो भीष्मो गराजश्च बाह्लीकविदुरादयः ॥ सपुत्रो धृतराष्ट्रश्च जग्मुः स्वस्वनि केतनम् २९ अन्ये च सर्वराजानो देवयात्रार्थमागताः ॥ गते मासत्रये भूयः स्वानेव विषयान्ययुः ३० पांडवाश्च महात्मानः पृथाच नृपसत्तम ॥ अनुज्ञाताः केशवेन बाष्पगददभाषिणः ३१ शक्रप्रस्थं ययुः सर्वस्वजनैः परिवारिताः ॥ बंधुषु प्रति यातेषु वृष्णयः कृष्णदेवताः ३२ परिवार्य हृषीकेशं ययुर्द्वारवतीं पुरीम् ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथैकदात्मजौ प्राप्तां कृतपादाभिवंदनौ ॥ वसुदेवो भिनंदाहप्रतियासं कर्षणाच्युतौ १ मुनीनां वदतां श्रुत्वा पुत्रयोर्धामसूचकम् ॥ तद्वीर्यजातविश्रम्भः परिष्वग्याभ्यभाषत २ कृष्णकृष्णमहायोगि संकर्षणसनातन ॥ जानेवामस्य यत्साक्षात् प्रधानपुरुषौ परौ ३ यत्र येन यतो यस्य यस्मै यद्यथा यदा ॥ स्यादिदं भगवान् साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरः ४ एतन्नानाविधं विश्वमात्मसृष्टमधोक्षज ॥ आत्मनानुप्रविश्यात्मन् प्राणान् जीवो विभर्ष्य जः ५ प्राणादीनां विश्वसृजां शक्तयो याः परस्य ताः ॥ पारतंत्र्याद्वै सादृश्याद्वयोः श्रेष्ठे च चोष्टितम् ६ कांतिस्तेजः प्रभासत्ता चंद्राश्च कर्कसा विद्युताम् ॥ यत्स्थैर्यं भूभृतां भूमेर्वृत्तिर्गंधोऽर्थतो भवान् ७

त्रयस्मिन्नधिष्ठाने येन साधनेन यतो मृदः यस्य संबन्धेन यस्मै देवदत्ताय यद्ब्रह्मस्तु यथा प्रकारेण यदा यस्मिन्काले ४ तदिदं कथितमेव स्पष्टत्वाय कथयति एतदिति आत्मना त्वया सृष्टं आत्मना अनुपहतस्वरूपेण आत्मना त्वनि प्राणानि त्रियाणि जीवो जीवनप्रदः ५ प्राणादीनां मुख्यप्राणादीनां याः शक्तयस्ताः परस्य हरेर्विद्यमानाः तत्र हेतुः पारतंत्र्येति वैसादृश्याद्वै लक्षण्यात् तदुपपादयति द्वयोरिति द्वयोर्जीविशयोः श्रेष्ठे अतिशयेनोत्तमे हरी चोष्टितं यस्मात्तस्मादित्यर्थः यथावा योः शक्त्या तृणपर्णादीनां चालनं यथा वा पुरुषस्य राजा शरीनां विगवती गतिस्तथा यद्गते इति भावः ६ पदार्थगुणानां तदधीनत्वमाह कांतिरित्यादिना चंद्राग्न्यकार्णां सविद्युतां सद्योतादीनां मन्वे चंद्रस्य या कांतिः अग्नेर्प्रेतजः सूर्यस्य या प्रभा विद्युदादीनां या सत्ता भूभृतां यत्स्थैर्यं भूमेर्वृत्तिः सस्यादीनां जीवनत्वं योगंधां गुणस्तत्सर्वमर्थतो भिद्येयत्वं पद्मवान्वाच्यः ७

किंवापांयत्तर्पणं शुक्तिः प्राणनचेष्टा द्रवत्वेत्येदं ताआपश्च तासारसो गुणश्च वायोऽप्येओजआदयः तेसर्वववाधीनप्रवृत्तिनिमित्ताःओजोवष्टंभः सहोमर्षणं बलंशक्तिःचेष्टास्येदं गतिःतर्पणम् ८ यो
दिशामवकाशः सत्त्वंयश्चस्फोटोव्योमनिआश्रयःसत्त्वं निर्दोषःशब्दआगमइतिवचनात् वर्णक्रमलक्षणोर्ध्व्यंजकःशब्दस्त्वं किंच स्फोटोवेषुदाराणादौजन्योभवनिआश्रयःशंखादिजन्यस्त्वमित्यर्थः अव
स्वरासिगर्गरइतिश्रुतेः आकृतीनांब्रह्मादिप्राणिनादेवानांपाःपृथक्कृतीःपृथक्क्रियाः अनिमेषादिलक्षणास्ताश्चत्वदधीनाः ९ इंद्रियाणांमिन्द्रियमिदंद्रवणंतदनुग्राहकादेवाःसूर्यादयश्चत्वंबुदेरवबोधोज्ञान
जननशक्तिःजीवस्यसत्यनुसृतिःस्मरणशक्तिश्चभवान् १० पंचभूतानांकारणभूतादिस्तामसाहंकारः चतुरादींद्रियाणांकारणतैजसाहंकारः विकल्पानांजरादिगूयस्त्वेनपरमात्मव्यपेदज्ञानाविधिधाःक
ल्पाःन्यायाःषेषतिषावादेवानांकारणवैकारिकाहंकारः संकल्पविकल्पानांमनोवृत्तीनांवा अनुशायिनाजीवानांकारणप्रधानंप्रकृतिस्त्वंमहदादीनांवा ११ सर्वभावानामादिस्त्वामितिनिष्कृप्याधुनातका
ल्पवस्थायित्वंचतवेतिसमर्थयते नश्वरेष्विति इहनश्वरेषुनाशशिलेषुभावेषुपदार्थेषुपोऽनश्वरःअविनाशीभावस्तद्रूपंत्वमसि सूक्ष्मार्थत्वाच्चिदर्शनेनावगमयति तथाहि द्रव्यप्रधानं
द्विकारेषुपृथग्व्यादिषुपदार्थेषुप्रलयेनश्वरेषुद्रव्यमात्रंकेवलंस्वरूपभूतंप्रधानमेवेतिरूपितं तच्चज्ञैरितिशेषःयद्वा द्रव्यंपरमाणुतत्संयुक्तेषुघटादिपदार्थेषुनश्वरंद्रव्यमात्रंपरमाणुमात्रंनिरूपितम् परमाणुत्व
वैदिभिरितिशेषः १२ नन्वेवंतार्हिप्रधानादोर्नेत्यत्वेनपरमात्मनियतत्वमापातमितितत्राह सत्त्वामिति इतिशब्दोद्देत्यर्थः जगदुत्पत्त्यादिहेतवःसत्त्वादयोऽगुणायेयाश्चतेषांगुणानांवृत्तयोव्यापाराःते

तर्पणंप्राणनंचापांद्रवत्वंताश्चतद्रसः ॥ ओजःसहोबलंचेष्टागतिर्वायोस्तवेश्वर ८ दिशांत्वमवकाशोसिशब्दस्त्वंस्फोटआश्रयः ॥ नादोवर्णस्त्वमोंकार
आकृतीनांपृथक्कृतीः ९ इंद्रियंत्विन्द्रियाणांत्वंदेवाश्चतदनुग्राहाः ॥ अवबोधोभवान्बुद्धेर्जीवस्यानुस्मृतिःसती १० भूतानामसिभूतादिर्निद्रियाणांचते
जसम् ॥ वैकारिकंविकल्पानांप्रधानमनुशायिनाम् ११ नश्वरेष्विहभावेषुतदसित्वमनश्वरः ॥ यथाद्रव्यविकारेषुद्रव्यमात्रंनिरूपितम् १२ सत्त्वंरज
स्तमइतिगुणास्तद्वृत्तयश्चयाः ॥ त्वय्यद्वाब्रह्मणिपरेकल्पितायोगमायया १३ तस्मान्नसंत्यमीभावायर्हित्वय्यविकल्पिताः ॥ त्वंचामीषुविकारेषुसन्स
दाव्यावहारिकः १४ गुणप्रवाहएतस्मिन्नबुद्ध्यात्वसिखात्मनः ॥ गतिंसूक्ष्मामबोधेनसंसरंतीहकर्मभिः १५

ताश्चपरेब्रह्मणि तद्वृत्तयश्चतद्व्यापेचदेशेव्यापेत्वापिअद्वाअनिर्वचनीयत्वेनकल्पिताःसमर्थिताः एतस्मिन्सत्त्ववृत्तेरागर्भ्याकाशओतश्चप्रोतश्चेत्यादिवेदांतवाक्यैः सत्त्वादियुगानांप्रधानस्वरूपत्वेनतेषां
तदाधारत्वकथनेप्रधानस्यतदाश्रयत्वमित्युक्तव्यमिति परमाणुपक्षेऽनुवर्णनसत्वेनाप्याःरजसापार्थिवाः सतमसावरकेणवायवीयाःपरमाणुबोध्यन्ते इतिशब्देनादित्ववाचिनातैजसाक्षिताइति
चतुर्विधागुणास्त्वेतुस्थानीयाःपरमाणवोयास्तद्वृत्तयःसंयोगलक्षणास्त्वय्यविकल्पिताःत्वमेरितत्वेनकार्यकरणक्षमत्वेनसमर्थिताइत्यर्थः किमनेननियमेनेत्यतउक्तं योगमाययेति योगमाययास्वसमवेते
च्छया १३ व्यतिरेकंदर्शयति तस्मादिति यर्हित्वदामीभावास्त्वय्यविकल्पिताःत्वदाधारत्वेननिरूपिताःतदातस्मादनाधारतयानसंति स्वरूपतएवत्यर्थः तस्मात्तत्त्वत्वापित्वदधीनेत्यर्थः ए
तदेवविशदयति त्वंचेति अमीषुविकारेषुविविधप्रकारेषुपदार्थेषुत्वंचतवेवसत्त्वंसद्भावकुर्वंसदाव्यावहारिकःहानादिव्यवहारनिर्वाहकःनान्यइत्यर्थः १४ नन्वेवंतार्हिप्रधानादेतस्यसंसारइतितत्राह
गुणेति एतस्मिन्गुणप्रवाहेसंसारैरसिखात्मनः असंख्यस्वामिनःववसूक्ष्मामोंद्रियांगतिं स्थितिं सर्वव्यापीसर्वनिर्णायकइत्यादिलक्षणाप्रबुद्धाऽज्ञात्वातेनाबोधेनाज्ञानेनइहकर्मभिः संसरंतीत्यन्वयः
तत्त्वज्ञानात्संसारइतिभावः १५

ननुभवतुमनुष्यत्वलाभात्ज्ञानं सुखं तस्मान्मोक्षोपि स्यादित्याशङ्क्य सर्वं च तत्प्रसादमन्तरेण दुर्लभमित्याह यदृच्छयेति यदृच्छया भगवद्विच्छया तत्रोद्वेगोऽप्युपपन्नः कर्मणा नृतांमनुष्यत्वं प्राप्य ह प्रनुष्यशरीरेत्यायया स्वार्थे प्रमत्तस्य ममवयोगतम् वृथेत्येति शेषः अतः सुकल्पं ह्यक्षयं कल्पं दं ज्ञानं दुर्लभमभूदिति शेषः नितरां प्रमत्तत्वं त्वन्मायया १६ स्वार्थे प्रमादः कविश इति तत्राह असाविति असौ देहो ह्यस्य देहस्यान्वयादिषु इंद्रियकलादिषु ममैवेते संत इति सुहृदं ममत्वेन वभाति न केवलं मामेव किंतु सर्वमिति भावेनोक्तं सर्वमिति १७ त्वदनुग्रहान्ममार्कचित्ज्ञानमुत्पन्नमिति भावेनाह युवामिति प्रधानपुरुषेश्वरौ प्रकृतिजीवेश्वरौ १८ अतः किंतु तत्राह तत्तदिति इंद्रियलालसेन इंद्रियाणां शब्दविषयभोगे च ज्ञायामर्त्यै मृत्युशिरस्के देहे आत्महक् अहमिति दर्शनम् यत्परे परमात्मनि त्वयि अपत्यबुद्धिः पुत्रत्वज्ञानम् १९ सूती गृह इति अजः शुक्रशोणितसंपर्कजन्यशरीररहितः भवान् सूती गृहे अरिष्टे अहं पञ्चो विष्णुरिति नौ जगाद नन्विति यत्तस्मादनुयुगं निजहृत्तर्धमरक्षायै नानातनूः सुरनरादि नानाविधशरीराणि विदधत् कुर्वन्त्वं पुनः रक्षावसाने तास्तनूः जहासिति रोदधासि कथं दधातीत्यत उक्तम् गगनवदिति यथा युगयुगमकार्यकारणद्वयात्मकपदार्थजातमनुगृहदनुकूलत्वेन नाना भवति पुनस्तद्गगनं तत्पदार्थजातस्य कारणावशेषे स्वयमेवैकमेव भवति तथेत्यर्थः हे उरुगाय भूम्नः पूर्णानंदस्य तव विभूतीनां मायामाहात्म्यं को वेद वेदचेतुः ब्रह्मैवोति वायुर्वानान्यः अनेन गगनादस्य विशेषो दर्शितः २० ब्रह्माद्यन्यतममंत

यदृच्छया नृतां प्राप्य सुकल्पमिह दुर्लभम् ॥ स्वार्थे प्रमत्तस्य वयोगतं त्वन्माययेश्वर १६ असावहं ममैवेते देहस्यान्वयादिषु ॥ स्नेहपाशैर्निबध्नाति भवान् सर्वमिदं जगत् १७ युवाननः सुतौ साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरौ ॥ भूमा रदैत्यक्षपणे अवतीर्णैतथा त्विह १८ तत्ते गतोऽस्म्यरणमद्य पदारविंदमापन्नं संसृतिमयापहमार्तबंधो ॥ एतावतालमलमिंद्रियलालसेन मर्त्यात्मदृक्त्वायि परेयदपत्यबुद्धिः १९ सूती गृहे ननु जगाद भवान् जनौ यद्यज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्मगुणैः ॥ नानातनूर्गगनवद्विदधजहासिको वेदमूत्र उरुगाय विभूतिमायाम् २० श्रीशुक उवाच ॥ आकर्ण्येत्थं पितुर्वाक्यं भगवान् सात्वतर्षभः ॥ प्रत्याह प्रश्रयान्नः प्रहसन्नश्चक्षुष्यागिरा २१ वचोवः समवेतार्थतातैतदुपमन्महे ॥ यत्र पुत्रान्समुद्दिश्य तत्त्वग्राम उदाहृतः २२ अहं यूयमसावार्थ इमे च द्वारकौकसः ॥ स वैप्येव यदुश्रेष्ठ विश्वं च स चराचरम् २३ आत्मा ह्येकः स्वयं ज्योतिर्नित्यो न्योनिर्गुणगुणैः ॥ आत्मसृष्टैस्तत्कृतेषु भूतेषु बहुधेयते २४ स्वायुज्योतिरापो भूस्तत्कृतेषु यथाशयम् ॥ आविस्तारोऽल्पभूयैकनात्वं यात्यसावपि २५

रेण प्रत्यक्षं भगवता साक्षात् कस्य सुलभोऽतो वसुदेवस्य भाग्यमतिविचित्रमिति भावेन कृष्णस्य प्रतिवचनप्रकारं कथयति आकर्ण्येत्यादिना २१ समवेतार्थं श्रुतिस्मृत्युपपन्नार्थं प्रतिद्वार्थवा २२ युष्मदादिविष्वमहमेवमदधीनमेवान्याधीनम् सर्वस्वखिवदं ब्रह्मैति श्रुतिसिद्धम् २३ मत्समो नास्तीत्याह एक इति केवलः द्वितीयावर्जितः त्वं वाक्य इत्यत उक्तम् आत्मेति आत्मशब्देन किं देह उच्यते इत्यतः स्वयं ज्योतिर्नित्य इति अनेन विशेषणद्वयेन जीवोपिव्यावृत्तः तस्य नित्यानभिभूतस्य स्वयं ज्योतिरपि भावाद्भेदे तद्भावात् ब्रह्मवेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतेः ब्रह्मानंदभोजश्चेति वा अहमेवेत्युक्त्याऽभेदः किं न स्यादित्यत उक्तम् अन्य इति अहमस्मादन्योन्यविलक्षणः कुतः निर्गुणः सत्त्वादिगुणनिमित्तवैपरीत्याभावात् अन्यस्य तद्भावात् कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वैः प्रकृतिजैर्गुणैरित्यादेः ननु तर्ह्यपान्निषेधात् कस्मादिति तत्राह इंद्रियपूर्णेषु भूतेषु प्राणिदेहेषु बहुधेयते यथा रूपाश्चिदायते जनेनेति शेषः यथात्मानि निर्गुणैः पंचभूतैः तैर्विरचितेषु शेषसमम् २४ एतदेव द्रव्यमिति स्वायुरीति स्वादीनितत्कृतेषु पस्तुषु यथाशयं यथास्थानम् स्थितानि भवति तथा असौ हरिरपि अल्पेऽल्पत्वेन भूरिपुमहत्त्वेनाविस्तारः प्रकाशिताविस्तार एकनानात्वं एकस्यानेकसंख्याविषयत्वं यातीत्यन्वयः अत्रार्थभावः स्वच्छत्तत्तद्वस्तु निपमार्थतत्तद्वस्तु परिमाणभूतं यद्वातीति तात्त्विकाः २५

४२ ननुमित्यनुसंधातलक्षणोक्तः करणगुणेनाविर्भूतज्ञानगुणोस्तीति प्राशङ्कितं पक्षः सुरादीनामपि नास्ति कुतोऽस्माकमिति भावेनाह केचनैति कचनचैवाद्यः उद्भूतवैरेण कचिदुद्भूतवैरेण भक्ताः केचन गो-
पीजिन्नाः कामतो भक्ताः सन्निकृष्टाः सहवर्तमानाः सत्त्वसंख्या उद्भूतसत्त्वगुणाः प्राणात्ययेऽप्यनुज्झितपुष्पद्रव्यनिश्चयाः सुरगंधर्वादयस्तथाऽनादिद्वेषसंभवादिनामकानभवति किमु निश्चलनमिति धत्तः ४३
अपितथापिते योगेशः ज्ञानोपायश्रेष्ठाः प्रायो बहुलं तव योगमायां जगत्सृष्ट्याद्यनुसंहितस्वरूपमहात्मनं विदति कथं इदमित्यमेवंभूतमिति न जानति तव पंकुतो हेतोर्बुद्ध्या महति ४४ अधुना स्वाशयं वि-
ज्ञापयति तत्र इति यतोऽप्युद्भूतजिज्ञासाभ्यामनुग्रहपूर्वप्रार्थनीयस्तत्तस्मान्नस्तथा प्रसीद कथं यथा एक उच्चमपुत्रादिद्वेहलक्षणसंघर्षित एव सत्त्वं श्रीनारायण एव सत्त्वायेषां तैत्तिरीयैः पुष्पद्रव्यैः सह च
रामिवर्तमानो भवामि किं कृत्वा गृहं धकूपा निष्कम्भनिर्गतो भूत्वा कीदृशो हं शातः पुष्पविष्टा पुक्तः कथमत्राह निरपेक्षैः सन्पासिभिः विमृग्य पोरन्वेषणीययोः पुष्पमत्पदारा विंदयोः धिषणाधीर्यस्य सतथा
धिषणं धिषणं गृहं वा, अस्तु विवासस्थानं किं जीवनमत्राह विश्वेति विश्वस्य पक्षपातित्वेन शरणयोरभिन्नो रंध्योः सेवयोपलब्ध्या प्राप्तावृत्तिर्जीविकायस्य सतथा ४५ सत्सेवनमपि पुष्पाच्छिन्नयै

विशुद्धसत्त्वधाम्न्यद्वा त्वयि शास्त्रशरीरिणि ॥ नित्यं निबद्धवैरास्ते वयं चान्ये च तादृशाः ४२ केचनोद्भूतवैरेण भक्ताः केचन कामतः ॥ न तथा सत्त्वसंख्याः
सन्निकृष्टाः सुरादयः ४३ इदमित्यमिति प्रायस्तव योगेश्वरेश्वर ॥ न विदं त्यपि योगेशा योगमायां कुतो वयम् ४४ तन्नः प्रसीद निरपेक्ष विमृग्य पुष्पमत्पदार्-
विंद धिषणः स्वगृहं धकूपात् ॥ निष्कम्भय विश्वशरणां द्र्युपलब्धवृत्तिः शांतो यथैक उत सत्त्वसत्त्वैश्चरामि ४५ शाध्यस्मान्नी शितव्येशानिष्कामान् कुरुनः
प्रभो ॥ पुमान्यच्छुद्धयतिष्ठं श्रोदनाया विमुच्यते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ आसन्नमरीचिः षट्पुत्रा ऊर्णायां प्रथमेतरे ॥ देवलं जह सुवीक्ष्य सुताञ्छ
पितुमुद्यतम् ४७ तेनासुरीमगुर्यो निममुनावद्यकर्मणां ॥ हिरण्यकशिपोः शापात्पुत्रास्ते योगमायया ४८ देवक्या जठरे जाताराजन्कंसर्विहंसिताः ॥
सातान् शोचत्यात्मजान् स्वांस्त इमे ध्यासते तिके ४९ इत एतान् प्रणेष्यामो मातृशोकापनुत्तये ॥ ततः शापविनिर्मुक्तालोकं यास्यंति विज्वराः ५० स्मरोद्गीधः
परिष्वंगः पतंगः शुद्धभृद्वृणी ॥ षडिमे मत्प्रसादेन पुनर्यास्यंति मद्गतम् ५१ इत्युक्त्वा तान्समादाय इंद्रसेनेन पूजितौ ॥ पुनर्द्वा रावती मेत्यमातुः पुत्रानय
च्छताम् ५२ तान् दृष्ट्वा बालकान् देवी पुत्रस्नेहमुतस्तनी ॥ परिष्वज्यां कामारोप्य मूर्ध्न्यजिघ्रदभीक्ष्णशः ५३ अपाययस्तनं प्रीता सुतस्पर्शपरिमुतम् ॥ यो
हितामायया विष्णोर्गथास्तृष्टिः प्रवर्तते ५४ पीत्वा मृतपयस्तस्या पीतशेषं गदाभृतः ॥ नारायणांगं स्पर्शं प्रतिलब्ध्वात्मदर्शनाः ५५

वभाव्यमिति भावेनाह शाधीति यस्मिच्छासने श्रद्धया तिष्ठन् स्थिरः सन् चोदनाया विधिनिषेधलक्षणायाः संसृतेर्विमुच्यते ४६ शाधीति वाक्यं श्रुतवान् लक्ष्मणस्त्वया पुनर्दं कर्तव्यमिति वक्तुमुपक्रमते
आसन्नित्यादिना प्रथमे मनोरंतरे ये पुत्रास्ते कस्मिंश्चित्काले सुतान् शापितुं शिष्ययितुं उच्यतं देवलं वीक्ष्य जहसुः ४७ अमुना अपहसलक्षणपापकर्मणानि भिन्नेन देवलेनासुरीयो निमगुः आपुः कालनेमेः
पुत्रस्नेह इति शेषः ते कालनेमेजिताः पुत्रा हिरण्यकशिपोः शापेन योगमायया देवक्या जठरे नीताः ततो जाताः कंसेन विहंसिता इत्यन्वयः ४८ सा देवकी अधुना कुत्र आसत् इत्यत आह तद्वदिति ४९
ततः किमत्राह इति ५० अभिज्ञानार्थं तन्मां निनिर्दिशति स्मर इत्यादिना मद्गतं मत्स्थानम् ५१ अपच्छतां दत्तवन्तौ ५२ अजिघ्रदा प्राणां कृतवन्तौ ५३ सुतानां स्पर्शेन परिमुतं क्षारं तं सुतानां पितृभ्यां मा-
यया मद्दिना ५४ अमुतमिव स्वादु लुप्तोपमं तस्याः देवक्या स्तनयस्य दामुतः कृष्णस्य कृद्योनेषु नारायणस्यांगं स्पर्शेन प्रतिलब्धं आत्मदर्शनं आत्मज्ञानं येषां तैत्तिरीयै ५५

५६ कृष्णस्यसमीचीनांअबाधितांशुचितानान्यस्येति कृष्णसंस्मृतिमायांमाहिमानम् ५७ अनेनेद्रजालंमतिदेशेनोपसंहरति एवमिति कृष्णेनसंस्मृतिवैयंमाया अथापिबहुवचःसंतीत्यतोवापसं
हरतिएवमिति ५८ फल्गुमाह यइतिअमृतवाचिर्मलकीर्तिः जगतोद्यपापदुःखंवाभिनत्तीतिजगदधमिन् मक्तानांसत्प्रशस्तकर्णपूरंकर्णाभरणं तस्यहरेःश्लेमधाममोक्षलक्षणंस्थानंयाति ५९ इतिश्रीभागव
तेमोदशमस्कंधेविंशोटीकार्याचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ मेक्षावत्तांभगवत्तत्त्वविज्ञानेऽधिकारइतिलक्षणवृत्त्यातन्माहात्म्यंकथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रश्रुतभगवन्माहात्म्योराजाविशेषवित्सयाशुकपृच्छ
तिसर्वासामिति किमत्रसंशयबोजमित्यतउक्तं गोविंदेत्यनेन १ सर्वासुप्रेमवान्मय्येवप्रेमवान्इत्युक्तममुना २ एकस्याकिमतिप्रतीयतइतिमश्रावकाशोनास्तीतिभावेनपारिहरति महिषीणामिति ३
कथंप्रख्यातिरितितावत्कुमुपक्रमते कदाचिदिति तच्चरितं ४ स्वस्यारुक्मिण्यास्तल्पेतील्लोमस्थितं ५ राजन्हरिचरितमतिचित्रमितिभावेनतत्स्वरूपलक्षणमाह यइति ६ यद्रूढंरुक्मिण्यैह्यस्तस्मिन्
तेनमस्कृत्यगोविंददेवकीर्णपितरंबलम् ॥ मिषतांसर्वभूतानांययुर्धामविहायसा५६तान्दृष्ट्वादेवकीर्णमृतागमननिर्गमम् ॥ मेनेसुविस्मितामायांकृष्णसंस्मृचि
तांनृप ५७ एवंविधान्यद्भुतानिकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्यसंत्यनंतानिभारत ५८ सूतउवाच ॥ यइदमनुशृणोति श्रावयेद्दामुरोरेश्वरितम
मृतकीर्तेर्वर्णितंव्यासपुत्रैः ॥ जगदवभिदलंतद्रक्तसत्कर्णपूरंभगवतिकृतचितोयातितत्क्षेमधाम ५९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेचतुः ॥
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ राजोवाच ॥ सर्वासांमहिषीणांतुगोविंदासकचेतसाम् ॥ मध्येवप्रेमवान्विष्णुरितिनिश्चितचेतसाम् १ समःसर्वासुवाकृष्ण
एकस्यप्रेमवानुत ॥ तन्मेत्वंशंसतच्छ्रोतुंशरितस्तिममप्रभो २ श्रीशुकउवाच ॥ महिषीणांतुसर्वासांप्रथमाभीष्मनंदना ॥ प्रेमवानधिकंतस्यामिति
प्रख्यातिरुर्जिता ३ कदाचित्प्रेमकलहःकेशवेनतयासमम् ॥ कृतस्तच्छृणुकौरव्यकात्स्न्येनकथयामिते ४ कर्हिचित्सुखमासीनस्वतल्पस्थंजगद्गुरुम् ॥
पतिपथंचरद्वैष्णव्यजनेनसखीजनैः ५ यएतल्लीलायाविश्वंस्तज्यच्यवतीश्वरः ॥ सहजातःस्वसेतूनांगोपीथाययदुष्वजः ६ तस्मिन्तर्ह्येह्राजन्मु
क्तादामविलंबिना ॥ विराजितेवितानेनदीपैर्मणिमयैरापि ७ मालिकादामभिर्द्विर्द्विरेफकुलनादितैः ॥ जालरंध्रप्रविष्टैश्चगोभिश्चंद्रमसोरुणैः ८ पारिजा
तवंनामोदवायुनोद्यानशालिना ॥ धूपैरागरसैराजन्जालरंध्रविनिर्गतैः ९ फयःफेननिभेशुश्रेयंकेकेशिपूतमे ॥ उपतस्थेसुखासीनंजगतामीश्वरंपतिम् १०
बालव्यजनमादायरत्नदंडंस्त्रीकरात् ॥ तेनवीजयतीद्वीउपासांचक्रईश्वरम् ११ सोपाच्युतंक्रणयतीमणिनूपुराभ्यांरेजं गुलीयवलयव्यजनाग्रहस्ता ॥
वस्त्रांतगूढकुचकुंभशोणहारभासानितंबधृतयाचपराद्धर्चकांच्या १२

तर्ह्येपयंकेदंतवितितंभंचकेशिपूतमेतलिमेमृदुवस्त्रावरणास्तरणेसुखासीनंपतिमुपतस्थइत्यन्वयः मुक्तादाम्नाविलंबोस्यास्तीतिमुक्तादामविलंबितेन उपरिबद्धचित्रपटेनेत्यर्थः ७ अरुणैरित्यने
नचंद्रोदयकालभवागोलादुक्ष्यते ८ पारिजातानांमंदाराणांवनस्पकाननस्यामेदेनयुकेनवायुनाशोभिते कीदृशेन उद्यानइवशालिनामनोहरेण पारिजातवनस्यसंभजनीयस्यसेव्यस्यामो
दस्यसंबंधिनावायुनावा आगारैरगुरुसंपृक्तैः ९ पयःफेननिभजलजुहुदवन्मस्तु १० किंमैतितत्राह बालव्यजनामिति ११ उपाच्युतंअच्युतस्यसमीपे अमदवनमतोःपादयोर्भेगिणनूपुराभ्यां
क्रणयती अंगुलीयावलयवलयव्यजनेनचयुकहस्ताग्रपस्याःसातथा पृथक्कृतेवलयेहस्तमूलेतिवक्तव्यंनतुहस्ताग्रेति वस्त्रांतेनवस्त्रांचलेनगूढयोःकुचयोःलिप्तकुंभचूर्णसंबधेनशोणस्यरक्तस्यहारस्य
मुक्तादाम्नासाधुकोपलक्षणेवृत्तीया नितंबधृतयाकटिप्रदेशवेष्टितयापराद्धर्चकांच्याअनर्घरत्ननवाचयुक्ता १२

हरिः नीलनीरदकांतिः श्रीकृष्णः पालीलायाधृततनोर्भगवतः अनुरूपरूपाः अनुकूलसौंदर्याः अनुगुणवृत्तावा तांस्त्वमीणां आवभाषइत्यन्वयः निष्कंशैवेयकं अलककुंडलाभ्यां निष्कालकृतकं ठेनचपुक्तवक्रैः
 लसत्स्मितमेवमुपायस्याः सातथाताम् १३ ईप्सिता प्रार्थिता श्रीमद्भिः श्रीकटाक्षविषयेर्हैराजपुत्रे १४ वरणे गुणानाह प्राप्तानिति वाचादत्ता देववृषोपमान् देवश्रेष्ठसमानान् १५ स्ववर्णांगीकारे दो
 षानाहराजभ्यइति अर्थीत्यादिगुणोपेतान् नृपां हि त्वा राजभ्य इत्यादिदोषयुक्तान् स्मान्कस्मात्प्राप्तेत्यन्वयः १६ एवंविधपुरुषप्राप्तौ योषितां भयंभवतीत्याह पुंसामिति अलोकपथमीयुषालोकविलक्षणमा
 गेर्वर्तिनां पुंसां पदवीमास्थिताः योषितः प्रायः सौंदर्यीत्यन्वयः १७ अस्मादोषाच्च वयं न वरणीया इत्याह निष्कचनाइति आढ्याराजकुमार्यः १८ अपचैकोहेतुर्लोकविवाहे इत्याह ययोरिति ऐश्वर्याकृतिरै
 श्वर्ययुक्ताकारः भवः सौंदर्यं २९ एतद्गुणागुणसर्वस्वं अदीर्घसमीक्षया अल्पबुद्ध्या मुधावृथा २० २१ २२ समयनुत्तये अहंकारनिरासाय असतां दुरात्मनां तेजोपहरता अभिमानलक्षण

तांस्त्वमीणां श्रियमनन्यगतिं निरीक्ष्य पालीलायाधृततनोरनुरूपरूपा ॥ प्रीतः समयन्नलककुंडलनिष्ककंठवक्रोलसत्स्मितमुधां हरिरावभाषे १३ श्रीभग
 वानुवाच ॥ राजपुत्रीप्सिता भूपैलोकपालविभूतिभिः ॥ महानुभावैः श्रीमद्भिरूपौदार्यबलोजितैः १४ तान्प्राप्तानर्थिनो हि त्वाचैद्यादीन्स्मरदुर्मदात् ॥ दत्ता
 भ्रात्रास्वपित्राचकस्माद्देववृषोपमान् १५ राजभ्यो बिभ्यतः सुभ्रुसमुद्रं शरणं गतात् ॥ बलवद्भिः कृतद्वेषान्प्रायस्त्यक्तवृपासनान् १६ अस्पृष्टवर्त्मनां पुं
 सामलोकपथमीयुषाम् ॥ आस्थिताः पदवीं सुभ्रुप्रायः सौंदर्योपितः १७ निष्कचनावयं शश्वन्निष्कचनजनप्रियाः ॥ तस्मात्प्रायेणो ह्याढ्यानभजंति
 सुमध्यमे १८ ययोरात्मसमं वित्तं जन्मैश्वर्याकृतिर्भवः ॥ तयोर्विवाहो मत्रैश्चिनोत्तमाधमयोः कचिद् १९ वैदुष्ये तद्विज्ञायत्वयाऽदीर्घसमीक्षया ॥ वृतावयं
 गुणैर्हीनाभिः शुभिः स्थापिता मुधा २० अथात्मनो नुरूपं वै भजस्व क्षत्रियर्षभम् ॥ येन त्वमाशिषः सत्या इहामुत्र चलप्स्यसे २१ चैद्यशाल्वजरासंधं दंतव
 क्रादयो नृपाः ॥ द्विषंति मां वरारोहे रुक्मीचापितवाग्रजः २२ तेषां वीर्यमदां धानां दत्तानां स्मयनुत्तये ॥ आनीतासिमया ह्यद्वैते ज्योपहरताऽसताम् २३
 उदासीना वयं नूनं न ह्यपत्यार्थकामुकाः ॥ आत्मलब्ध्या स्महे पूर्णनिहात्मसदृशाः क्रियाः २४ एतावदुक्त्वा भगवानात्मानं वल्लभा मिव ॥ मन्थमानामविश्ले
 षात्तद्वर्षन्न उपारमत् २५ इति त्रिलोकेशपतेस्तदात्मनः प्रियस्य देव्यश्रुतपूर्वमप्रियम् ॥ आश्रुयमीता हृदि जातवेषयुश्चित्तां दुरंतां रुदती जगाम ह २६ पदा
 सुजातेन न स्वावृणा श्रिया भुवं लिखंश्च भ्रुभिरंजनासितैः ॥ आसिंचती कुंकुमरूपितौस्तनौ तस्थावधोमुख्यतिदुःखरुद्धवाक् २७

प्रभावप्रणांशं कुर्वता मयानीतासीत्यन्वयः २३ स्वभावं सूचयति उदासीनाइति उदासीनाविषयव्यापारशून्याः स्वगुणादिवदप्रसिद्धावा नस्त्यपत्यार्थकामुकाः कलत्रपुत्रधनलोलुपान् आत्मलब्ध्यास्व
 रूपलभेन पूर्णां अलंबुद्धयः आस्महे इह क्रियाश्च आत्मसदृशाः कर्माणि जीवकर्मभृत्यानि न भवंति अतिमानुषाणीत्यर्थः २४ अविश्लेषाच्चिरंतरसाहित्येन स्थिते रात्मानं वल्लभा मिव मन्थमानां प्रियतमा २५
 यदा हरिणैः तादृशं दुःखं रचनमुक्तोपरंततदा देवी आत्मनः प्रियस्या त्रिलोकेशपतेरश्रुतपूर्वमप्रियं वचनमाश्रुत्य दुरंतां चिरं जगाम प्रत्ययारंभे प्रतिवचनोपक्रमे द्वौ इति वचनात् इति वचनोपक्रमभीता अपतवह
 दिजातवेषयुः उत्पन्नकंपा तल्लक्षणमाह रुदतीति २६ एतदेव विवृणोति पदेति रक्तनलपमया अरुणा श्रीर्यस्य सतथा तेन सुजातेन कोमलेन पदाभुवलिखंती अजनासितैः कृष्णैः अश्रुभिः कुंकुमरूपितौस्तनौ
 आसिंचती अधोमुखी भूत्वा तरयावित्यन्वयः २७

मुसुदुःसादिभिर्विगष्टाईकैर्व्यमित्यपश्यतीदृश्यस्याःसातथा श्रुतद्विगलद्वलयोपस्यसतथातस्मात् केशान्प्रविकीर्यदेहश्चपपातकीदृशःविन्धत्संचलनकंपमानइत्यर्थः रमाकदली ३८ हास्यनाभ
 गुंगारादिष्वेकोरसःतस्यप्रौढिसमुद्रकं करुणःकरुणारसंभाषः अस्यविवरणमन्वकंपतेति ३९ चतुर्भुजःकृष्णःद्वाम्यांभुजाभ्यांउत्थाप्यद्वाम्यांकेशान्समूहएकीकृत्यवद्वाक्कंपागुजतइतिधोतनायचतु
 र्भुजइतिप्रत्युक्तम् ३० अभ्रूणांकलायपोस्तेतथा शुबोपहतौकशौस्तनौच अनन्यविषयांअन्यस्पर्शनायोग्याम् ३१ अतदहीमेमगर्भविषादवचनायोग्याम् ३२ आशंमतिमाऽसूयेथाःगुणदोषदर्शननकुरु
 तस्याःतववचःश्रोतुकामेनमयाक्ष्वेलयानर्मलक्षणलीलयाचरितंकृतम् ३३ प्रेमसहितसंरंभेनस्फुरिताधरंकंपमानाधरोष्ठकटाक्षेणतिथ्यंकुदर्शनेनारुणापांगेनरक्तेनप्रतिनसुंदरभुकुटीतटम् ३४ कामिव
 र्जनविहंबनंमयाकारोत्पासयेनाह अयमिति प्रियासहनर्मैःस्नेहगर्भपरिहासवचनैर्यौमःकालावययोनीयतइतियदयमेवगृहस्थानांगृहेषुपरमोलाभोहीत्यन्वयः३५ द्विविधंवाक्पइष्टसाधनावबोधकमेकमेकं
 दुःखपरिहारात्मकंतत्रपश्चादुक्तंदुःखविनाशकमितिभावेनाह सैवमिति ३६ पूर्वोक्तमभीष्टसाधनावबोधकत्वेनोपादेयमिति सूचयितुमाह बभाषइति ३७ देववृषोपमानृतृपान्हित्वास्मान्कस्मादृतवतीत्यत्राह

तस्याःसुदुःखभयशोकाविनष्टबुद्धेर्हस्ताच्छ्रुतद्वलयतोव्यजनंपपात ॥ देहश्चविक्लवधियःसहसैवविभ्यद्रंभेववातविहताप्रविकीर्यकेशान् २८ श्रीशुकउ
 वाच ॥ तद्वृष्टाभगवान्कृष्णःप्रियायाःप्रेमबंधनम् ॥ हास्यप्रौढिमजानंत्याःकरुणःसोन्वकंपत २९ पर्यंकादवरुद्धाशुतामुत्थाप्यचतुर्भुजः ॥ केशान्समू
 ह्यतद्वक्त्रं प्रामृज्यत्पद्मपाणिना ३० प्रमृज्याश्रुकलेनेत्रेस्तनौचोपहतौशुचा ॥ आश्रिष्यबाहुनाराजन्नन्यविषयांसतीम् ३१ सांत्वयामाससांत्वज्जःकृपयाकृप
 णांप्रभुः ॥ हास्यप्रौढैर्भमञ्जितामतदहांसितांगतिः ३२ श्रीभगवानुवाच ॥ मामावेदमर्थसूयेथाजानेत्वांमत्परायणाम् ॥ त्वद्वचःश्रोतुकामेनक्ष्वेलाचरि
 तमंगने ३३ मुखंचप्रेमसंरंभस्फुरिताधरमीक्षितुम् ॥ कटाक्षेणारुणापांगसुंदरभुकुटीतटम् ३४ अयंहिपरमोलाभोगृहेषुगृहमेधिनाम् ॥ यत्रवैर्नीयतेया
 मप्रिययाभीरुभाषिणि ३५ सैवंभगवताराजवैदर्भीपरिसांत्विता ॥ ज्ञात्वातांपरिहासोक्तिप्रियत्यागमयंजहौ ३६ बभाषेऋषभंपुंसामीक्षतीभगवन्भु
 खम् ॥ सत्रीदहासरुचिरस्निग्धापांगेनभारत ३७ रुक्मिण्युवाच ॥ नन्वेतदेवमरविदविलोचनाहयद्वैभवान्नभवतःसदृशोविभूषः ॥ कस्वेमहिमन्यभि
 रतोभगवांस्त्रयधीशःक्राहंगुणप्रकृतिरन्यगृहीतपादा ३८

नन्वाति यद्वा इहजीवराशौआत्मसदृशानसांति अस्माकंक्रियाश्चनेत्यस्योत्तरमाह नन्वाति वाइत्ययंकृष्णोक्तवाक्यार्थारंभेवर्तते नन्वित्यनुमतार्थेभवान्यदाहसमोनास्तीतिएतदेवंननुअनुमतं कथंनत्रा
 ह नेति विभूषः देशतःकालतोऽगुणतश्चापरिच्छिन्नस्यव्याप्तस्यभवतः सदृशोऽन्योनास्ति किंतुभवानेव रामरावणयोर्द्वैतमित्यवत् मत्सदृशत्वमसीतिनेत्याह केति भगवानैश्वर्यादिगुणतामग्रीसमुद्गेभवा
 न्क राजादिवदन्याधीनत्वंकिंनस्यादितितत्राह स्वइति अनेनस्वार्थाक्रियानास्तीत्युक्तंभवतिसत्त्वाद्विगुणप्रवर्तकत्वेनप्रकृतिसंशब्दवाच्यहं तर्हित्रिलोक्यांकाश्चिन्मत्समःस्यादित्यतोनेतिभावेनाह
 त्र्यधीशइति त्रयापालोकानांत्रयाणांवेदानांत्रयाणांगुणानांवा ईशइत्यनेनईन्द्रादिनिरासोभूदित्येतल्लोकालाविभूतिभिरित्यस्योत्तरं ब्रह्मावन्यतमोपिनेतिभावेनाह अन्योति अन्यैर्ब्रह्मादिभिः अनेन
 मंदानुभावैरित्यस्योत्तरं क्राहमित्यमुनाश्रीमद्विरिण्यादेः ३८

राजभ्योविभ्यतःसुभ्रुहतिपदुक्तदधार्गीकारेणपरिहरति सत्यामिति । हेउरुक्रम बलपादेरभिमानिजनशिरोरजराजिराजितमहापाद-न्याससमुद्ग्रेऽतःशेतेइतिसत्यं किन्तु राजभ्योविभ्यतइत्यसत्यं तर्हि तद्वच्यमुक्तनेत्वाह भयादिति राज्ञदीप्तावितिधातोःकार्यप्रकाशमानेभ्यःस्वशक्तिचोतकेभ्यःसत्त्वादिगुणैभ्योभयादिवसज्जनशिक्षार्थेइवशब्दः संसारावृत्तिहेतुभोगुणैभ्योविभ्यज्जनःसमुद्रिकसुखार्थो समुद्रादिजलवासेनयथातपस्यतितथाहमिति । यद्वा पंचभूतमुद्रासहितत्वात्समुद्रेशरीरेऽतर्हदिशेतेयत्सत्यतत् दीप्यत्शब्दादिगुणैभ्योभयादिवांगुष्ठमात्रः । अंगुष्ठमात्रःपुरुषइतिश्रुते । शरीरांतस्थस्य जीवादविशेषाज्जननादिकमपिस्यादितितत्राह उपलभनमात्रइति । केवलचिन्मयः अतोऽनंदहृदमोअस्यस्युरितिभावः । एकत्रस्थितयोजीविशयोर्विशेषःकथमत्राह आत्मेति । आत्मातथाविधस्वभाव- किनामधेयोभवानित्यतोवाह आत्मेति । आत्मासुखमेवाददातिनाश्वपिदुःखमित्यात्मा जीवस्तुशरीरमादायशरीरांतराणिनिर्मितीतइतितच्छब्दवाच्यः बलवद्विःकृतद्वेषानित्यस्यतात्पर्यवक्ति यइ ति यःअनित्यकेंद्रियगुणैःकृतविग्रहःसत्त्वंतादृक्माहात्म्यः बलवानिंद्रियग्रामइतिश्रुतेः बलवंतिपरिवर्तनवंतिनानायोनिष्वित्यतोऽनित्यानींद्रियाणीत्युच्यंते नियंतुमशक्यत्वाद्बलवंतीति भवत्प्रसा दादितरेषांइंद्रियजयोभवतस्तुस्त्वतइति पराञ्चिस्त्वानिव्यवृणात्स्वयंभूरितिश्रुतेः । प्रायस्त्यक्तनृपासनानित्यत्राह त्वत्सेवयेति तवसेवायस्याःसाहंत्वत्सेवातयात्वत्सेवयामयानृपासनंनृपपदंनृपशब्द वाच्यमात्रं नतुनृपांतीतिनृपालनरक्षणार्थोपेतं अंधंतमःप्रब्रिविधुतंतत्त्यजनंकृतमित्यर्थः तस्माद्भवानेववृपशब्दमुख्यार्थत्वात्त्वज्ञैःसर्वैस्त्यक्तंदंतनृपासनंयस्मैसत्यकनृपासनः । शिशुपालादयएवत्य कमुद्भिन्नंतनृपासनयैस्तेतथात्वत्सेवाहेतुनावातेत्यकाः ३९ अस्पष्टवर्त्मनामित्यस्यार्थमाह त्वत्पादेति तवपादपञ्चमकरंदसेविनांमुनीनावर्त्मस्वरूपंस्फुटस्पष्टंतापित्वदुक्तसत्यंनृपशुभिरज्ञानिभि

सत्यंभयादिवगुणैभ्यउरुक्रमांतःशेतेसमुद्रउपलंभनमात्रआत्मा ॥ योनित्यकेंद्रियगुणैःकृतविग्रहस्त्वत्सेवयानृपपदंविधुतंतमोंधम् ३९ त्वत्पादपद्मम करंदक्षुषांमुनीनांवर्त्मस्फुटंनृपशुभिर्ननुदुर्विभाव्यम् ॥ यस्मादलौकिकमिवेहितमीश्वरस्यभूमंस्त्वेहितमथोजनुमेभवन्ति ४९ निष्किंचनोननुभवान्न यतोऽस्तिकिंचिद्यस्मैबलिबलिभुजोप्यहरंत्यजाद्याः ॥ नत्वाविदंत्यसुवृषोऽतिकमाद्व्यतांधाःप्रेष्ठःसतांबलिभुजामपियोऽतरास्ते ४१ त्ववैसमस्तपुरुषार्थमयःफलात्मायद्वांछयासुमतयोविच्छजंतिहृत्स्नम् ॥ तेषांविभोसमुदितोभवतःप्रसादस्त्रय्यांचयश्चरतयोःसुखदुःखिनोर्न ४२

दुर्विभाव्यं दुर्ज्ञेयं तस्मादस्पष्टमित्युच्यते । यद्वा मुनीनांवर्त्मनृपशुभिःस्फुटं दुर्विभाव्यं किमुतववर्त्मति अलोकपथमिष्टाभित्यस्याप्ययमर्थेइत्याह यस्मादिति । हेभूममीश्वरस्यतवेहितमलौकिकमिवय स्मादथोतस्मात्तवेहितमनुकूलानिमईहितानिभवति अलौकिकानीतिशेषः तवेहितमनुक्रियमाणानिममेहितान्यलौकिकानियस्मात्तस्मात्किमुतवोहितमलौकिकमितिवा ४० निष्किंचनावय मितिदिनिबोधयतःकिंचित्किंचिन्मात्रेणास्ति किंतुसर्वमेवास्त्यतोभवाभिष्किंचनइत्युच्यते नत्वातद्व्यतीतिष्किंचनत्वमित्याह यस्मादिति सर्वप्राणिदत्तबलिभुजोप्यजाचायस्मैबलिहरंति सभवाभि ष्किंचनइतिविदुषांपरिषदिनशोभतइतिशेषः तस्मात्प्रायेणनोहाद्व्यानभजंतोत्यत्रावधारयामहे नत्वेति आद्व्यतांधाःऐश्वर्यमदांधाःत्वान्वानिवदंतिनजानंतिनलभंतचेत्यन्वयः दूरस्थत्वान्नविदंतीति नेत्याह अतिकमितिनेदिष्टं नेदिष्टमंतिकतममित्यमरः अत्रहेतुरसुवृषइति स्वेंद्रियपोषणपरत्वात् अतिकस्थत्वंस्पष्टयति बलिभुजाभिति यस्त्वंबलिभुजांब्रह्मादीनामपंतरास्तेतिष्ठसिक्किमुतेतरेषांनि यंतृत्वेनेतिशेषः अत्रप्रमाणमाह प्रेष्ठइति सताप्रियतमः प्रियोहेज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममपियइत्यतोज्ञानिदर्शनंप्रमाणं कस्मैदेवायहविषाविधेम इमारुद्रायस्थिरधन्वेगिरइत्यादिश्रुतिः ४१ यपोरेवसमंविच्छइत्याहुकमनुवदति त्वंवाइति वैशब्दोहेत्वर्थः त्वंफलात्मासुखात्मा परमानंदस्वरूपोवैयस्मात्तस्मात्समस्तपुरुषार्थमयोऽर्थ्यतइत्यर्थः मयदप्रत्ययःप्रधानार्थः । सर्वस्मात्पा धान्यस्वरूपः समस्तपुरुषैरर्थ्यमानस्वरूपइत्यर्थः येषुमतयःसम्पन्नज्ञानिनोयस्यतववांछयाअनुग्रहेच्छवाकृत्स्नं पुत्रभिन्नविच्छादिसर्वविच्छजंतिमुचंति त्यक्तसर्वेषणाइत्यर्थः अनेनप्रकृतेकिमागतमत्राह

तेषामिति हेविमोतेषां मुमतीनां भवतश्च प्रसादः पूर्णसुखलक्षणगुणः समुदितः सम्यगुक्तः समानो वानास्तीत्यस्य कोभिप्राय इत्यत उक्तं यथेति चोऽर्थः यश्च कोपि नास्तीत्यर्थः ननु युवयोः कोपि गुणः समानोऽस्ति किमत्राह त्रय्यांचेति त्रय्यांचशब्दात्स्मृतिष्वपि चतस्रोऽप्युवयोर्धर्मयोः कोपि गुणोऽस्ति सकृदप्यतो रतयो रित्यनेन सूचितः अग्निष्टोत्रेन स्वर्गकामो यजतेति वेदोक्तं कर्मकवृत्तेन सुमतीनां त्रपरितत्वं भवतो वेदप्रतिपाद्यत्वेन चेत्येवमाकोरेण समत्वं ननु जीवस्य चेतनत्वेन ज्ञानानन्ददिगुणोऽस्त्येवातः कथं समो गुणो नास्तीत्यत्राह सुखदुःखिनोरिति सुखदुःखिनोऽप्युवयोर्धर्मयोः केवलपरिपूर्णसुखो भवास्ते सुमतयो भवन्नाप्यर्थतदुःखिन इति ननु पश्चात्समगुणत्वमापन्नं यो वानं दाद्विमुक्तः ज्ञानानन्दी भवतीति श्रुतेरिति या मांका अल्पसंपूर्णशक्तिवा दल्पपूर्णसुखस्त्वदिति स्मृतिवचनेन परिहरणीया यद्वा ये सुमतयः कर्तृविद्यजति तेषां भवतः पुंसां भवदीयपुरुषाणां यस्त्वं फलात्मा परमानन्दमोक्षरूपः समुदितः सम्यगुक्तः त्रय्यां त्रिवेदविहितमार्गे वर्तमानयोः सुखदुःखिनोः धर्माधर्मानुष्ठानेन तत्तत्फलमुज्जोतिहे तत्रातिषद्भक्त्यैः सत्त्वं फलात्मानं समुदितः सत्त्वं भववृत्तोऽस्ति पञ्चयः ४५ भिक्षुभिः श्लाघितामुधेत्यस्योत्तरं शृणु त्वमिति न्यस्तो वाङ्मनः कायलक्षणो दंडोपैस्तेन्यस्तदंडा तैर्युनिभिः वाचं यमैः निजितैर्द्रव्यग्रामैः यतिभि रित्यर्थः गदितानुभावः स्पष्टीकृतप्रभावस्त्वं अदीर्घसमीक्षयेति यदुक्तं तत्राह आत्मेति जगतामात्मा स्वामी भजतामात्मदः सायुज्यमुक्तिप्रदश्चेति दीर्घसमीक्षणानिश्चित्य मेमया त्वमभिहितः वृत्तोऽस्ति हि हे तावद्वारण इति यादवः भवतः भवज्जायमानमुदीरितमुदीरण मेरं यस्य स भवद्भवदुदीरितः स चासौ कालः भवद्भवदुदीरितकालः तस्य गंधेन ध्वस्ता शिषः निरस्तसंपदः अद्रघो त्वं न्यस्तदंडमुनिभिर्गदितानुभावआत्मात्मदश्च जगतामिति मेव वृत्तोऽसि ॥ मुक्त्वा भवद्भवदुदीरितकालं गंधध्वस्ता शिषोऽजमवनाकपतीं कुतोऽन्यान् ४३ सत्पंचचस्तव गदाग्रज्यश्च भूषान्विद्राव्यशार्ङ्गनिनदेन जहर्हमां त्वम् ॥ सिंहो यथा स्वबलिमांशपशुं स्वभागे तेभ्यो भयाद्यदुर्ध्वशरणं प्रपन्नः ४४ यद्वां लुप्या नृपशिसामणयोऽगवैन्यजायंतनाहुषगदादय एके पत्यम् ॥ राज्यं विसृज्य विविशुर्वनमंबजाक्षसीदति नानुपदवति दहा स्थिताः किम् ४५ कास्त्रीवृणति तव पादसरोजगंधमाप्राय सन्मुखरितं जनतापवर्गम् ॥ लक्ष्म्या लयं तव विगणय्य गुणालया द्यं मर्त्या शिषो रुभयमर्थं विविक्तदृष्टिः ४६ तं वानुरूपमभजं जगतामधीशमात्मानमत्र च परत्र च कामरूपम् ॥ स्यान्मेतवां प्रिशरणं श्रुतिभिर्भ्रमत्याये वै भजंति उत यांत्या नृतापवर्गम् ४७

जातोब्जः ब्रह्मा सोऽद्वयपुरुषं समुद्रत्यामूर्च्छयदिति श्रुतेः भवोरुद्रः नाकपतिरिन्द्रः एतान्मुक्त्वा अन्यांश्चैवादीन्मुक्त्वेति कुतः किमुक्तव्यमित्यर्थः एषामदीर्घसमीक्षया वृत्तांसीत्यर्थः ४३ राजभ्यो विभ्यत इत्येतत्पकारात्सरेणाक्षिपति । सत्यमिति हे गदाग्रज चशब्द एवार्थः यस्त्वं भवशार्ङ्गनिनदेन भूषान्विद्राव्यमांजहर्हमां त्वमिति कथमिव यथा सिंहः स्वभागं पशुलक्षणं स्वबलिं स्वस्य भरणे योग्यं हरति तथा तेभ्यो राजभ्यो भयाद्यदुर्ध्वशरणं प्रपन्न इति पञ्चतत्त्ववचः सत्पंचसाधुभावं त्यजतीति अस्मद्भ्यामोहनार्थमुक्तमिति भावः ४४ प्रायः सीदति योषित इत्यत्र वक्ति यद्वा छयेति नृपशिसामणयोऽगवैन्यजायंतनाहुषगदादय एके पत्यम् आत्मा यनसीदंतीत्यर्थः अंबुजाक्षेत्पनेन नयनयोः स्निग्धगुणं सूचयति ४५ ४६ स्थिरबुद्धित्वेन पुरुषाणां विषादाभावेऽपि भूषणां स्त्रीणां सस्यादिति मदांशकांश्चोक्तद्वयेन परिहरति केति कास्त्री सततरमणकाक्षिणी जनतायाः जनसमूहस्यापवर्गो मोक्षो यस्मात्सतथात्वं सद्भिः मुखरितं मुखत्वेनेरितं च मुपदिष्टं प्रधानीकृतमित्यर्थः एवं विवृतवपादसरोजगमप्रायानिषेव पुनरत्र परत्र च कामरूपत्वां विगणय्य मर्त्या शिषानां शशिस्कसंपदाकारेण न उरुभयं गुरुतरभीतिर्यंतं जनवृणीत्येव न्ययः कीदृशं त्वां लक्ष्म्याः सकलसंपदालयं शौर्यादिगुणानामालंघ्यं तत्त्वाद्वाहं च यस्त्वं विशेपेण स्त्रीपुरुषाणामर्थनपि गुणरत्नाकरस्तं त्वां भजं चैवादीन् हित्वेति शेषः कथं विवृतं त्वामरूपमनुकूलसौंदर्यं जगतामधीशं जगतामीश्वराणां ब्रह्मादीनामपि संपत्तयं अतएवात्मानं तेषां त्वाभिर्न कीदृशपदं च अर्थं विविक्तदृष्टिः अर्थोपमिति विवेकीकृतदृष्टिः अत्यक्लान्तेत्यर्थः

किंचहुनेत्याशयेनाह स्यादिति कीदृश्याभ्रमत्याःभ्रमःतिभ्रम्यस्याः साभ्रमतिः तस्याविपरितर्जानानामशिन्याइत्यर्थः केनेयमवगम्यतइत्यतउक्तं श्रुतिभिरिति श्रुतिप्रमाणेनासिद्धायाइतिशेषः अभ्रमाभ्रतापन्नीयावेदैरधिगम्यतइत्यादिस्मृत्याच मुस्तुवदनेमुख्यइतियादवः तीत्यक्षमितिश्रुतिः पारत्रिककामरूपत्वदर्शयति यइति येत्वाभजंतिउतएवानृतापवर्गसंसारान्मोक्षंयांतीत्यन्वयः तमेवंदिद्वाप्तमृतइहभवतीतिश्रुतिर्वैश्वेदेनगृहीता ४७ नृपाणाहेयत्वेदोषातरमाह कस्याइति हेअच्युतस्वतःपरतोवाच्युतिरहितं भवतोपदिष्टानृपाश्चैद्यादयःकस्याःस्त्रियःस्युः नक्तस्याअपिभवंतीत्यर्थः सर्वदोषेष्वधिकोदोषोयमितिभावेनाह यत्कर्णमूलमिति हेअरिर्कशनं मृदोरुद्रः रुद्रविंरिचसमासुगीतायुष्मत्कथायेपानृपाणांकर्णमूलंनोपयायान्नोपगच्छतितइतिशेषः तासांस्युरितिपाठेयासांकर्णमूलंतासांस्त्रीणां तेनृपाःस्युरित्यर्थः ४८ एतदेवस्पष्टयति त्वक्श्मश्रुरोमेति यास्त्रीतिवपदाब्जमकरंदमजिघ्रतीअसेवमानासाजीरच्छवंजीवन्मृतं पुरुषंभजति तत्रनिमित्तं काममतिरिति अस्यसंपदमाह रहस्त्वगादिभिःपिनद्धंबद्धं अंतर्मांसादिभिःसंवृतं ननुविग्रहोप्येतादृशःकृष्णस्यकिंनस्यादविशेषादितिचेन्न आनंदश्मश्रुरानंदकेशइत्यादिश्रुतेर्हेतोः कालात्ययापदिष्टत्वात् ४९ अहमप्येतादृशीनेत्याह अस्तीति चरणधोरनुरागःपराभक्तिरस्तीतिमक्तेःसर्वदैकप्रकारत्वंकथयति मयातवनकोप्यर्थइतिभावेनाह आत्ममिति आत्मन्आत्मनि ममतत्त्वचोमहानर्थोस्तीतिभावेनाह मयिचेति मयिभमाधिकारिण्यभक्तेर्नअतिरिक्तादृष्टिरनुग्रहलक्षणापरस्यसतया भक्त्यनुकूलानुग्रहइत्यर्थस्तस्यचशब्दोभक्तेरन्वयव्यतिरेकसूचकः तत्कुतइतिचेन्नयएपदेवःपरोक्ष रोमरस्तंवाएनमाहः भक्ताइत्यादिश्रुतिसिद्धत्वात् अनेनैवतारत्तम्यंसूचयति अथातोभक्तिर्मांसेतिश्रुतिविहितत्वात् अन्योन्यंहेतुहेतुमद्भावंच मिलितौवाएतौभवतोयदनुग्रहश्चभक्तिश्चेतिश्रुतिसिद्धमनुवदाति मिलितावन्योन्यंहेतुहेतुमद्भावापेता भक्त्यनुकूल

कस्यास्युरच्युतनृपामवतोपदिष्टाःस्त्रीणांगृहेषुस्वर्गोश्वबिडालभृत्याः ॥ यत्कर्णमूलमरिर्कशनं नोपयायाद्युष्मत्कथामृद्विरिचसमासुगीता ४८ त्वक्श्मश्रुरोमनस्वकेशपिनद्धमंतर्मांसास्थिरक्तलमिविड्मरितान्त्रवीतम् ॥ जीवच्छवंभजतिकाममतिर्विमुढायातेपदाब्जमकरंदमजिघ्रतीस्त्री ४९ अस्त्यंबुजाक्षमतेचरणानुरागआत्मनरतस्यमयिचानतिरिक्तदृष्टेः ॥ यर्हस्यदृढयउपात्तरजोतिमात्रोमामीक्षसेतदुहनःपरमानुकंपा ५० नैवालीकंभरत्येववचस्तेमधुसूदन ॥ अंबायाइवाहिप्रायःकन्यावादरतिःकचिव ५१ सुग्धायाश्चापिपुंश्चल्यामनोभ्येतिनवंनवम् ॥ बुधोसर्तीनविभ्रयातांबिभ्रदुभयच्युतः ५२

लानुग्रहविशेषंकथयति यहीति यर्हिंयदास्यजगतोभिवृद्धयेसृष्टिलक्षणायैउपासंस्वीकृतंरजोतिमात्रेकवर्णंरजोयेनसतया यद्वा उपात्ताःप्रलयेमूलरजसिअतीताःसंगताःमात्राअंशयेनसतया मूलरजोगुणोपादानवानित्यर्थः तदुतवेवमाभीक्षसे हविशेषतइत्यर्थः यदास्थितिलक्षणायैउपात्तरजसोतिरिक्तामात्रासत्त्वलक्षणायेनसतया तदामामीक्षसे यदातिवृद्धिरहितोवर्धनंछेदनंसेहारस्तस्मैउपात्तरजोतिर्क्रांतामात्रातमेललक्षणायेनसतया अत्रेक्षणंनामतत्तत्कार्यमनुस्मृत्यरजआदिमदधीनतत्तदुणाभिवर्धनमभिमेतं तदुक्तं अथत्रिगुणाहोषाप्रकृतिरगुणोवावविष्णुःसपदाह्वारजारजोस्याउद्धर्धयतीत्यादिश्रुतौनैतत्स्वप्नयोजनमुद्दिश्येतिनःअस्मानुद्दिश्यकृतापरमकृपेतिभावः ५० भगवतिभगवदुक्तेरेवंतात्पर्यप्रकाशयनिगमयति नैवेति हेमधुसूदनतेतववचःअलीकंअसत्यलक्षणंभारंनभरतिनतुविभर्त्यैव भृत्भरणइतिधातुः कथमिवअंबायाःकन्यावादरतिरिव यथामातुःकन्यापामदानकथायांरतिस्तात्पर्याभिनिवेशलक्षणानालीकंभवति प्रायःएवायमर्थोऽनुमतोहि समुखपेनुमत्यां चाप्येवसाम्येवधारणइतियादवः कापिमातूरतिरलीकंभरतितववचःकाप्यलीकनभवत्येवैतदुक्तं कचिदिति कचित्कापि ५१ इदानींकृष्णरयनियतदारत्वमात्मनोनियतपातित्रत्यंचध्वनयतीदेवीपुंश्चलीममर्थवादयति मुग्धायाइति अस्यार्थआचार्योक्तोत्राल्लपते यमसतीबुधोनाविभृयात् याचताभिभ्रदृष्टादृष्टच्युतोभवतितस्याःअपिपुंश्चल्यस्त्वपिमनोनवंनवमभ्येतीति मूल्यप्रागोहिन्प्रायूढत्वंएवयो रपि तत्रतत्रसुलभमुपलब्धमितिर्मदाशंका अमुग्यैवतुमुग्धेवत्वदुःखादुःखितेवच श्रीदशपेद्वारिश्चैवैतौमोहदुःखिनावित्यादिरमृत्पापरिहर्तव्या ५२

भगवत्प्रेक्ष्यमवताकिमनुभवाविमतामिविकल्पपरिहरति साध्विति एतद्वचः प्रलंभितामस्तोभिता अन्वर्थमनुकूलार्थम् ५३ हेकामिनिर्द्वयपरिचयं कामं कामयसे सर्वैस्त्वयि नित्यदासं विहिंसात्तस्मात्
त्वां विभूतिं कामयसे न कामपीत्यर्थः यद्वायं यं कामं कामयसे तान् मयि कामयस्व तेषामभावाद्वाच्यमित्याह संतीति तस्मादभियवचनमुक्तं कामयति ५४ भर्तुः स्नेहः पातिव्रत्यं चाभ्यस्तं पत्रासीनिमित्तं
तत्तवास्तीत्याह उपलब्धमिति उपलब्धं दृष्टं तत्र हेतुर्यद्वाक्यैरिति मयि संलब्धाधीनपकारिताभ्यन्तननीताय च स्माभित्यमुक्तत्वादावयोः दापत्यं नित्यम् ५५ तत्र मुक्तिमन्तरेण दापत्यापेक्षया स्मद्भजनमयुक्त
मित्याशयेनाह यदिति ५६ मनुताहिंसं पदार्थं भगवद्भजनं युक्तं हीति तत्राह मामिति सतः सत्यस्य मोक्षस्य पातयेत्स पल्लवमोगाः कथं तेषां भोगानां निरये सत्त्वमिति तत्राह मात्रात्यक्त्वादिति मात्रात्मः
कत्वा तेषां भोगानां शब्दादिविषयीविना भूतत्वाभिरये सुसंगमः सुलभः संगम इत्यर्थः ५७ सर्वभक्तेषु त्वमेव मुख्यभक्तेत्याशयेनाह दिष्ट्येति हेतुहेतुव्युत्पत्तेरित्येव विद्वद्व्याम्यनुवृत्तिः भक्तिः कृतेति यत्तदिष्ट्या त्वदन्ये
षां भवभोचनीवा असावनुवृत्तिः खलैः सुदुष्करादुराशिषः दुष्टेच्छायाः पत्यासहदुर्वकियायाः वा असुंभरायाः स्वप्राणपोषणपरायाः विकृतिजुषः जारलक्षणव्याजसेवमानायाः स्त्रियः सुतरां सुदुष्करादिष्ट्या

श्रीभगवानुवाच ॥ साध्वेतच्छ्रोतुकाभैस्त्वं राजपुत्रिप्रलंभिता ॥ मयादित्यदन्वर्थं सर्वतस्तस्य मेवाहि ५३ यं यं कामयसे कामं मयि कामय कामिनि ॥
संतिह्येकांतभकायास्तव कल्याणि नित्यदा ५४ उपलब्धं पतिप्रेमपातिव्रत्यं च तेन धे ॥ यद्वाक्यैश्चोद्यमानायानधीर्मध्यपकारिता ५५ ये मां भजंति दापत्ये तप
साव्रतचर्यया ॥ कामात्मानोपवर्गेशं मोहितामममायया ५६ मां प्राप्यमानिन्यपवर्गसंपदं वांछंति ये संपद एव सत्यतिम् ॥ ते मंदाभ्यानि रये पिये रस्युमात्रात्म
कत्वा निरये सुसंगमः ५७ दिष्ट्या गृहैश्चर्ययुते मयि त्वया कृतानुवृत्तिर्भवमोचनी खलैः ॥ सुदुष्करा मौसुतरां दुराशिषो ह्यसुंभरा या विकृतिजुषः स्त्रियः ५८ न त्वाहर्षा
प्रणयिर्नागृहिणी गृहेषु पश्यामि मानि नियया स्वविवाहकाले ॥ प्राप्ता नृपानविगणय्यरहो रहो मे प्रस्थापितो द्विज उपस्थितस्तत्कथस्य ५९ आतुर्विरूपक
रणं युधि निर्जितस्य मोद्राहपर्वणि च तद्वधमक्षगोष्ठ्याम् ॥ दुःखं समुत्थमसहास्मदयोगभीत्या नैवाब्रवीः किमपितेन वयं जितास्ते ६० दूतस्त्वया त्वमलमने सुवि
विक्रमं प्रस्थापितो मयि चिरायति शून्यमेतत् ॥ मत्वा जिहामुरिदं मगमन्य योग्यं तिष्ठेत्तत्स्त्वयि वयं प्रति नंदयामः ६१ श्रीशुक उवाच ॥ एवं सौरतसं
लापैर्भगवान्देवकी सुतः ॥ स्वरतो रमयारे मे नरलोकां विडंबयन् ६२ तथाऽन्यासामपि स्त्रीणां गृहेषु गृहवानिव ॥ आस्थितो गृहमेधीयान्धर्मां लोकां गुरुजुष
न् ॥ ६३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे पंचमप्रतिमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

गृहं गंगलमंदिरं च ऐश्वर्ययुतश्च दिष्ट्या गृहैश्चर्ययुतः तस्मिन्निति वा ५८ श्लोकत्रयेण देव्याः पूर्वोक्ताभक्तिं लालयति नत्वा दशोभित्यादिना उपस्थिता समीपं प्रापिता त्वत्सत्कथा यस्य स तया तस्यर होर
हः अतिरहसि ५९ विरूपकर्णकेशवपनं मोद्राहपर्वणि विवाहलक्षणोत्सवविसे अक्षगोष्ठ्यां द्यूतविशेषक्रीडायां तस्य भ्रातुर्वधं अस्मदयोगभीत्या अस्मद्विरहभयेन ६० आत्मलभने स्वलाभार्थं सुशुवि
क्तमंत्रः स्पष्टीकृत होवचनः चिरायति विलंबनं कुवोति सति एतज्जगच्छून्यं असदमंगलं मत्वाऽन्यग्यं अन्यपुरुषसंगाद्योग्यमिदं अंगं जिहासुस्तिष्ठेरिति यावत् ६१ देव्या गुणा ब्रह्मायुषा विपुलैः न शक्या इ
तिसंक्षिपतीत्याह श्रीशुक इति सौरतसंलापैः सुरतसंबंधिमयोभाषणैः नरलोके मनुष्यजनं विडंबयन् अनुकुर्वन् ६२ इदमन्यत्रातिदिशति तथेति गृहवान् गृहस्थ इव आस्थितः उद्धतश्च प्रकाशितः आह उद्ध
मन इति पुनरुक्तम् ६३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां पंचमप्रतिमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥

अध्यायद्वयेनलोकविहंबनानुचरितंकथयति तेनसतांज्ञानाभिवृद्धिरसतामन्यथेति तत्रादावकैकस्यां दशदशपुत्रा आसन्नित्यादिकथयति एकैकश इति सर्वात्मसंपदा अन्यूनदेहादिस्वभावसमृद्ध्या १ अनपगंअपमराहितम् २ एवमपिपराजयःस्त्रीणाभेवेत्याह चार्विंति ३ स्मायःमंदस्मितंतेनयुक्तोवलोकःस्मायावलोकः तरयलवेनारूपेनदशितेनभावेनस्पंदनलक्षणक्रिययाहारिणामनोहरेणभुजोर्मंडलवलपेनप्रहिताःसौरतमंत्राः सुरतवर्धनमंत्राः एतैःशौंडैःपटुत्वमाप्तैःकामबाणैःकरणैःसंभोगसाधनैः यस्यहरोरद्विर्द्विरेतो लक्षणविमथितुं आलोढपितुंस्त्रावयितुं वा वशीकृतकामस्तेनदृढवीर्यत्वात् ४ याःपत्न्यःपक्ष्मकटाक्षैःस्थूणांतरेणस्तंभव्यवधानेनस्वीप्सितंसुतरामभीष्टं कृष्णमैक्षन्अपत्रपत्ता इतिशेषः केनउच्यतेलक्ष्माःकांत्याएकधामप्रधानग्रहंचसरसंस्नेहंछुतं दीर्घीकृतंसूतंवावीक्षणं दर्शनंलक्ष्म्ये कवामसरसमुतवीक्षणंतेन स्वभवनेष्वधिरूढंउत्तुंगमंचाढढापिसभावानर्थं सतीःसत्यःस्थूणांतरेकिमर्थवीक्षणमित्यतउक्तं नवसंगमेति ५ सुरत्वादन्यत्रकालेतासालीलाविशेषमाह रामा इति रामाः

श्रीशुकउवाच ॥ एकैकशस्ताःकृष्णस्यपुत्रान्दशदशाबलाः ॥ अजीजनन्ननवमान्पितुःसर्वात्मसंपदा १ गृहादनपगंवीक्ष्यराजपुत्रोच्युतंस्थितम् ॥ आत्मनोऽमंसतप्रेष्ठंनतत्तत्त्वविदःस्त्रियः २ चारुवज्रोकोशवदनायतचारुनेत्रसप्रेमहासरसवीक्षितवल्गुजल्पैः ॥ संमोहिताग्रगतोनमनोविजेतुंस्वैर्विभ्रमैः समशक्त्वनिताविभूम्नः ३ स्मायावलोकलवदर्शितभावहारिभूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौंडैः ॥ पत्न्यस्तुषोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्येन्द्रियंविमथितुंकरणेनशेकुः ४ याःस्वीप्सितंस्वभवनेष्वधिरूढमुच्चैर्लक्ष्म्येकधामसरसमुतवीक्षणेन ॥ ऐक्षन्सतामपिपतिंचसतीःकटाक्षैःस्थूणांतरेणनवसंगमलज्जयैव ५ रामागृहेबिहरतःपुरतःकराभ्यांबद्धेक्षणाःस्वदयितस्यमुदाहसंत्यः ॥ गात्रांतराण्यपिदधुर्निजपुरुषस्यल्लेशावन्यपितदंगजमंगभीताः ६ तासांयादशपुत्राणांकृष्णस्त्रीणांपुरोदिताः ॥ अष्टौमहिष्यस्तत्पुत्रान्प्रघुम्रादीन्गृणंतिताम् ७ चारुदेष्णःसुदेष्णश्चारुदेहश्चवीर्यवान् ॥ सुचारुश्चारुसुस्रश्चभद्रचारुस्तथापरः ८ चारुचंद्रोतिचारुश्चचारुमान्दशमोहरेः ॥ प्रघुम्रप्रमुखाजातारुक्मिण्यानवमाःपितुः ९ भानुःसुभानुःस्वर्भानुःप्रभानुर्भानुमांस्तथा ॥ चंद्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः १० स्वर्भानुःप्रतिभानुश्चसत्यभामात्मजादश ॥ सांबःसुमित्रःपुरुजिच्छतजिह्वसहस्रजित् ११ विजयश्चित्रकेतुश्चवसुमान्द्रविणःक्रतुः ॥ जांबवत्याःसुताद्येतेसांबाद्याःपितृसंमताः १२ भानुश्चंद्रोश्चसेनश्चचित्रगुर्वेगवान्दृषः ॥ आमःशंकुर्वसुःश्रीमान्कृतिर्नामजितेःसुताः १३ श्रुतःकविर्दृषोवीरःसुबाहुर्भद्रएकलः ॥ शांतिर्दर्शःपूर्णमास्यःकालिंद्याःसोमकोपरः १४

स्त्रियःग्रहेविहरतःस्वदयितस्यकराभ्यांपुरतोबद्धेक्षणाः मुदारोमांचहेतुहर्षेणहसंत्यःसाट्टहासंकुर्वंत्यः निजपुरुषस्यनिजभर्तुःकेशावहानिकेशाकराण्यपिगात्रांतराणि विषयेभ्यःस्पर्शयोग्येभ्यो गात्रेभ्योऽन्यत्गात्राण्यपिदधुःवस्त्रादिनापिहितानिचक्रुरित्यन्वयःकीदृश्यःतस्यांगजस्याश्लेषलक्षणकामस्यमंगेभीताअपीति ६ इदानींतासांपृथक्पृथक्पुत्रान्वक्तुमुपक्रमते तासामिति दशदशपुत्रायासांताःदशपुत्राः तासांतासांकृष्णस्त्रीणांमध्येयाःपुरोदिताःपूर्वोक्ताःअष्टौमहिष्यस्तासांतापुत्रान्प्रघुम्रादीन्गृणंति तत्रत्या इतिशेषः ७ प्रघुम्रादन्येकिनामानइतितत्राह चारुदेष्ण इत्यादिना ८ ९ एवंक्रमेणसत्यभामादिमुताननुक्रामति भानुरित्यादिना एकःशत्रुःचद्रस्यस्वर्भानुराहुरिवअपरःलोकस्यभानुःसूर्यइवस्वःस्वर्गपुरोस्वितः १० ११ १२ नामजितेःनम्रजित्पुन्याःनीलायाः १३ वृषविशेषोवीरइतिअपरःसोमकोपिकालिंद्याःसुतः १४

माद्र्याः लक्ष्मणायाः १५ १६ रोहिण्याः भद्रायाः १७ भोजकटेपुरोस्थितस्य रुक्मिणः पुत्र्याम् १८ एतेषां मातरः कृष्णभार्याणां षोडशसहस्राणि १९ अरेः कृष्णस्य पुत्राय प्रद्युम्नाय तं कृष्णं
 रंभ्रमवसरं २० द्विषोः शत्रुभूतयोः वैवाहिकीं विवाहसंवीचनीम् अतीतकथानेदानं विस्तुं शक्येति नेत्याह अनागतमिति विप्रकृष्टदूरस्थं व्यवहितं मूर्च्छं व्यांतरितम् २१ अर्षाणीकारेण परिहरति
 यद्यपीति व्यतरदत्तवान् भागिनेयाय सहोदयोः पुत्रायेति सूचितं प्रियदृष्टं तदेव आचष्टे कुर्वन्निति इदं दोषकारणम् २२ ननु ततः परं वैरं मुक्तवान् किन ततोऽधिकमभूत् कथमग्राह तदेवेति श्रीशैलनि
 लयं श्रीपर्वतवासिनं मल्लिकार्जुननामानमित्यर्थः २३ छंदयामास अभिदत्तवान् वशमिग्रापयोऽच्छंदइति २४ शत्रुसंधानं मनसोऽतिशेषः अजेयाच्छेद्यत्वे तथास्तीमित्युक्त्वा तस्य कृष्णभक्तिद
 प्रयोषोगात्रवान् सिद्धो बलः प्रबल उर्ध्वगः ॥ माद्र्याः पुत्रा महाशक्तिः सहजो जो पराजितः १५ वृकोर्हो को निलो निलो बह्वन्नो न्नाद एव च ॥ महाशापो वनो वह्निर्म
 त्रविंदात्मजाः कृतिः १६ संग्रामजिह्वद्वत्सेनः शूरः प्रहरणो रिजित् ॥ जयः सुभद्रो भद्राश्चो वामजायुश्च सप्तकः ॥ दीप्तिमांस्ताम्रपुत्राद्या रोहिण्यास्तनयाहरेः
 १७ प्रद्युम्नाश्चानिरुद्धो मूढुकमवत्यां महाबलः ॥ पुत्र्यां च रुक्मिणो राजन्नाम्रा भोजकटेपुरे १८ एतेषां पुत्रपौत्राश्च बभूवुः कोटिशो नृप ॥ मातरः कृष्णजा
 तानां सहस्राणि षोडश १९ ॥ राजोवाच ॥ कथं रुक्म्यरिपुत्राय प्रादादुहितं युधि ॥ कृष्णेन परिभूतस्तं हंतुं रंभ्रं प्रतीक्षते २० एतदाख्याहि मे ब्रह्मन् द्विषो
 वैवाहिकी क्रियाम् ॥ अनागतमतीतं च वर्तमानमतींद्रियम् ॥ विप्रकृष्टं व्यवहितं सम्यक्पश्यंति योगिनः २१ श्रीशुक उवाच ॥ यद्यप्यनुस्मरन् वैरं रु
 क्मी कृष्णावमानितः ॥ व्यतरद्वाग्निनेयाय सुतां कुर्वन् स्वसुः प्रियम् २२ तदेवानुस्मरन् वैरं रुक्मी कृष्णावमानितः ॥ तोषयामास तपसा श्रीशैलनिलयं हरम्
 २३ तपसाराधितो रुद्रो रुक्मिणावरदर्षभः ॥ वरेण च्छंदयामास स च वरे दृढं धनुः २४ अजेयं शत्रुसंधाना मच्छेद्यं त्रिदशैरपि ॥ तथैतिकामु कंदत्वा वाक्यंचो
 वाचं शंकरः २५ यदा विरुध्यसे विष्णौ तदेतत्कार्मुकं नृप ॥ हित्वा तदा त्वामामेव प्रतिपत्स्यति नान्यथा २६ इत्युक्त्वा कार्मुकं दत्त्वा शंकरो न व्यदृश्यत ॥ सो
 पिलब्धवरो राजा प्राप्य भोजकटं पुरम् २७ तेन चापेन सकला नृपान् प्रख्यातपौरुषान् ॥ वशे च कारसंग्रामे रुक्मी कृष्णस्य ते नृप २८ विरोद्धं वासुदेवेन रुक्मीनै
 वाकरोन्मनः ॥ धनुर्लोभान्महाराजनमैत्रीमप्यकल्मषाम् २९ यद्यप्यनुस्मरन् वैरं गिरिशस्य स्मरन् वचः ॥ वृतः स्वयं वरसाक्षाद नंगो गयुतस्तथा ३० रा
 ज्ञाः समेतानि र्जित्य जहारैरुथो युधि ॥ अनिरुद्धो रुक्मवत्यां तस्यां जज्ञे महारथः ३१ जहारथं चित्रलेखाबाणपुत्र्या प्रचोदिता ॥ सहस्रबाहुर्बाणश्च यत्कृते
 द्विभुजो भवत् ३२ रुक्मिण्यास्तनयां राजन्कृतवर्मसुतो बली ॥ उपयेमे विशालाक्षः कन्यां चारुमती किल ३३ दौहित्रायानिरुद्धाय पौत्रो रुक्म्यददाद्वरेः ॥
 रोचनां बद्धवैरोपि स्वसुः प्रियचिकीर्षया ३४ जानन्नयमैतद्योगं स्नेहपाशानुबंधनः ॥ तस्मिन्नभ्युदये राजरुक्मिणीरामकेशवौ ३५

शयितुं वक्ति वाक्यं चेति २५ २६ २७ २८ तर्हि बंधुभैरानिर्दुष्टात्मा कार्पातं किनेत्याह मैत्रीमिति अपितु बंधुक्रुत्या कारणेन कथमप्यकरोत् २९ भैरवकरणे विरोधाकरणे च निमित्तमाह यदीति
 अनंगश्चेतकिमवलोक्य वृत इत्यत उत्तमंगयुतइति ३० ३१ यमनिरुद्धं ३२ कृतवर्मणः सुतः पुत्रः ३३ रुक्मीस्वदौहित्राय हरेः पौत्रायानिरुद्धायैति शेषः स्वपौत्रीपदात् ३४ तस्मिन्नभ्युदयेभ्यो
 रुद्धविषये विवाहे प्रवृत्ते सति ३७

३६ बलबलमद्रं तद्वधसनीचूतक्रियापरः ३७ पराजयेपणंगलहम् ३८ कलिंगः दंतवक्रः स्त्राजितवान् तानाशिक्षत अग्रेतिभावः ३९ ४० अनुदं दशकोटिग्रामम् ४१ ४२ ४३ आकाशतरस्वती
किमाहेतितत्राह बलेनेति ४४ तामाकाशवाणीं ४५ ४६ अष्टपदेन अक्षफलकेन ४७ ४८ ४९ हरेः श्याले रुक्मिणिनिहते सति ५० भार्यया सहानिरुद्धं वरं रथं आरोप्य रामा दयोदशार्हकाः सिद्धाः सिला
थीः संपन्नसमस्ताभीष्टाः तत्रहेतुः मधुसूदनेति ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तराध्यायः ॥ ७६ ॥ ७ ॥ यथा पूर्वमुक्तं तथा अत्यवासयन् अतीतान्यकोत्प
पुरं भोजकटं जम्बुसांबप्रद्युम्नकादयः ॥ तस्मिन् प्रवृत्त उद्वाहे कलिंगप्रमुखा नृपाः ३६ दृष्टास्ते रुक्मिणं प्रोचुर्बलमक्षैर्विनिर्जय ॥ अनक्षज्ञो बलराजन्नपित
व्यसनीमहान् ३७ इत्युको बलमाहूय तेनाक्षैरुक्म्यदीव्यत ॥ शतं सहस्रमयुतरामस्तत्राददेपणम् ३८ तंतुरुक्म्यजयत्तत्र कलिंगः प्राह स द्वलम् ॥ दंता
नसंदर्शयन्नुच्चैर्नामृष्यत्तद्वलायुधः ३९ ततो लक्षं रुक्म्यगृह्णात्तग्लहंत दजयद्वलः ॥ जितवानहमित्याह रुक्मीकैतवमाश्रितः ४० मनुना शुभितः श्रीमा
नसमुद्रइव पर्वणि ॥ जातारुणाक्षोतिरुषान्यवुदंगलहमाददे ४१ तंचापि जितवान् रामो धर्मेण च्छलतो ब्रवीत् ॥ रुक्मीजितं मय त्रेमेव दंतु प्राश्निका इति ४२
तथेत्याह कलिंगोपि दंतानसंदर्शयसीरिणः ॥ ततः कोपपरीतात्मा तूष्णीमासिद्धिलायुधः ४३ तदाऽब्रवीन्नभोवाणी बलेनैव जितो ग्लहः ॥ धर्मतो वचनेनैव
रुक्मीवदति वैमृषा ४४ तामनादत्यवैदभो दुष्टराजन्यचोदितः ॥ संकर्षणं परिहसन् बभषे कालचोदितः ४५ नैवाक्षको विदायूयं गोपालावनगोचराः ॥
अक्षैर्दीप्यंति राजानो बाणैश्चनभवाद्दशाः ४६ रुक्मिणैवमधिक्षितो राजभिश्चोपहासितः ॥ कुद्वस्त्वष्टपदेनैर्नजवानो द्वाहपर्वणि ४७ कलिंगराजं तरसा
गृहीत्वा दशमेपदे ॥ दंतानपातयत्कुद्वोयोऽहसद्विहृतैर्ब्रिजैः ४९ अन्ये निर्भिन्नबाहू रशिरसोरुधिराक्षिताः ॥ राजानो दुडुवुर्भीता बलेन परिघादिताः ४९
निहते रुक्मिणि श्यालेना ब्रवीत्साध्वसायुवा ॥ रुक्मिणी बलयो राजन्स्नेहभंगमयाद्वरिः ५० अथोऽनिरुद्धं सह भार्यया वरं रथं समारोप्य ययुः कुशस्थलीम् ॥
रामादयो भोजकटादशार्हकाः सिद्धाः सिलाथी मधुसूदनाश्रयाः ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे षट्मस्रतितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ श्रीशुक उ
वाच ॥ तथा तामिर्वरस्त्रीभीरुममाणो जनार्दनः ॥ दिनानिहतसापत्न्यः सुबहून् यत्यवासयत् १ राजोवाच ॥ तासां षोडशसाहस्रमहिषीणां जनार्दनः ॥ दृ
ष्टिकथंचकारैकोमानुषे देहमाश्रितः २ श्रीशुक उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि श्रोतॄणां विस्मयावहम् ॥ यथा चकार बह्वीनामेकस्तुर्भिर्जनार्दनः ३ नरकं निह
तं श्रुत्वा तथोद्वाहं च योषिताम् ॥ कृष्णेनैकेन बह्वीनां तदिदृक्षुः स्मनारदः ४ चित्रं बतैतदेकेन वपुषा युगपत्पृथक् ॥ गृहेषु द्वाष्टसाहस्रस्त्रिय एक उदावहत् ५
इत्युत्सुको द्वारवतीं देवर्षिर्दृष्टुमागमत् ॥ पुष्पितो पवनारामं द्विजालि कुलनादितम् ६

थात्यवासयत् तथा तव कथयामीति १ २ ३ नरकं निहतं श्रुत्वा तथा एकेन कृष्णेन बह्वीनां योषितां चोद्वाहं श्रुत्वा नारदस्तद्वृत्तादिदृक्षुरभूदित्यन्वयः ४ ततः किमिति तत्राह चित्रमिति एकः एकेन वपुषा पृ
थक् गृहेषु द्वाष्टसाहस्रस्त्रिय एकस्मिन् पुद्गले उदावहदिति यत्तदिदं विचित्रमाश्चर्यमिति च ५ सतोषा दुस्सुको भूत्वा देवर्षिः कृष्णचेष्टितं द्रष्टुं द्वारवतीमागमदित्यन्वयः कीदृशं द्वारवतीनामपुं पुष्पिता
उपवनारामायस्मिस्तत् द्विजानामर्लीनां पक्षिणां कुलेनादितम् ६

उत्फुल्लेदीवरादिभिः छुरितेषु भिक्षुतेषु सरसुहंसादिभिरुच्चैः कूजितं यद्वा सामान्यत उक्तं नारादागमं विशिनाष्टि पुष्पितेत्यादिना प्रथमतो द्विजादिनादितं पुष्पितोपवनारामं प्राप पश्चादुत्फुल्लेदी
वरादिभिः छुरितेषु सरसुहंसादिभिरुच्चैः कूजितं स्थलमाप ७ ततः पश्चात्स्फाटिकराजतैः स्फाटिकादिनिमित्तैः नवभिः नूतनैः प्रासादलक्षणे जुष्टं स्थलमाप कोदशैर्भहारकतप्रख्यैः इन्द्रीलविहितसोपानैः स्व
र्णरत्नानि सुवर्णश्रेष्ठानि परिच्छदायेवांता नित्यया अत्युत्तमसुवर्णजलविचित्रितानीत्यर्थः ८ किंच विभक्तैः विभक्तारथापथैः रथमार्गैश्च त्वरैरापणैश्च शोभितां ततः परं शालाभिः समभिरतिरुचिरां सुराल
यैः देवगृहैश्च मनोरमां गोमयचंदनोदकादिनासांसिक्तमार्गागणानि च श्री ४ यत्र गृहपांके पुरोमार्गाश्च संसिक्तमार्गा गणनीयः ताश्च गेहानि चास्याः संतीति संसिक्तमार्गा गणनीयं विधेहि नीता पतन्त्यः विवरणा
वरणे कुर्वन्त्यः यत्ताकायेषां तपस्तपाकाः ते च ध्वजाः पतस्तपाका ध्वजारतैः वारितः स्तंभित आतपो यत्र सा तथाता एवं विधाया तस्यां कुशस्थलया भंतर्भागे हरेः पुरं सर्वसंपदापूर्णं स्थानमस्तीति शेषः सर्वधिष्यण्यैः

उत्फुल्लेदीवरां भोजकह्वारकुमुदोत्पलैः ॥ छुरितेषु सरसूच्चैः कूजितं हंससारसैः ७ प्रासादलक्षैर्नवभिर्जुष्टं स्फाटिकराजतैः ॥ महाभरकतप्रख्यैः स्वर्णरत्नप
रिच्छदैः ८ विभक्तारथापथचत्वारपणैः शालासभामि रूचिरां सुरालयैः ॥ संसिक्तमार्गा गणनीयं विधेहि नीता पतन्त्यः पताका ध्वजवारिता तपाम् ९ तस्याभंतः पुरं श्री
मदार्चितं सर्वधिष्यण्यैः ॥ हरेः स्वकौशलं यत्र त्वष्टाकारस्यै न दर्शितम् १० तत्र षोडशभिः सन्नसहस्रैः समलंकृतम् ॥ विवेशैकतमं शौरैः पत्नीनां भवनं मह
त् ११ विष्टब्धं विद्रुमस्तंभैर्वैदूर्यफलकोत्तमैः ॥ इन्द्रीलमयैः कुड्यैर्जालैर्मरकतोत्तमैः १२ वितानैर्निर्मितैस्त्वष्ट्रासुकादामविलंबिभिः ॥ दांतैरासनपर्यंकैर्म
ण्युत्तमपरिष्कृतैः १३ दासीभिर्निष्ककंठीभिः सुवासोभिरलंकृतम् ॥ पुंभिः सकंचुकोष्णीषसुवस्त्रमणिकुंडलैः १४ रत्नप्रदीपनिकरघुतिभिर्निस्तब्धातं
विचित्रवलभीषु शिखंडिनो ग ॥ नृत्यंतियत्र विहिता गुरुधूपमक्षैर्निर्यातमीक्ष्य घनबुद्धय उन्नतः १५ तस्मिन् समानगुणरूपवयः सुवेषदासीसहस्रयुतयाऽनुस
वंगृहिण्या ॥ विप्रोददर्शचमरव्यजनेन रुक्मदंढेन सात्वतपतिपरिवीजयंत्या १६ तं सन्निरिक्ष्य भगवान्सहसोत्थितः श्रीपर्यंकतः सकलधर्मभृतां वारिष्ठः ॥
आनम्य पादयुगलं शिरसाकिरीटजुष्टेन सांजलिं रवीं विशदासने स्वे १७ तस्यावनिज्य चरणौ तदपः स्वमूर्ध्ना बिभ्रज्जगद्गुस्तरोपि सतां पतिर्हि ॥ ब्रह्मण्य देवह
तियद्गुणनामयुक्तं तस्यैव चरणशौचमशेषार्थम् १८ संपूज्य देवकृपादिः पुराणो नारायणो नरसखो विधिनोदितेन ॥ वाण्याभिभाष्य मितया मृतक
ल्पयाच प्राह प्रभो भगवतः करवामर्किते १९

समस्तैः ब्रह्मादिभिरार्चितं धिष्यं गृहं मध्यगृहपतिर्ब्रह्मा परितः पतयद्वा दयः यत्र पुरे त्वष्टा विश्वकर्मणा ११० ततः परितः कृष्णस्य पत्नीनां षोडशभिः सन्नसहस्रैः गृहसहस्रैः संदर्शनीयतया लंकृतं भवनानामे
कतमं भवनम् ११ कीदृशं तद्गृहमत्राह विष्टब्धमिति मूले अग्रे च फलकोत्तमानियेषां तेषां तेषां जालैः गवाक्षैः १२ सुकादामविलंबिभिः अवलंबमानभौक्तिकमालैः दांतैर्गजदंतनिर्मितैः १३ १४ अक्षैर्ग
वाक्षैः निषांतैर्निर्गतां विहिता गुरुधूपं धूपं दद्यात् शिखंडिनो मयूराः १५ चामरव्यजनेन चामराख्यव्यजनेन तस्मिन् भवने आविशेत् शोभनं विष्टः १६ १७ भोपरीक्षितैश्चित्रमिताह ब्रह्मण्य देव इतीति यस्य च
रणशौचं जलमशेषार्थं पतिगृहान् करोतीति अशेषार्थं यद्वाऽऽशेषार्थं नीतीनां रथैः सत्सहस्रैः ब्रह्मण्य देव इति यत्तद्गुणनाम तस्यैव युक्तमित्यवधारयेत्यर्थः १८ शास्त्रोदितेन विधिनोदितेन १९

तत्रनारदःप्रतिवक्ति नेति त्वयिअद्भुतंनैवमानादिदानामितिशेषः स्वैरावतारःस्वेच्छावतारइतिसुष्टुविदाम् २० अचदृष्टंतांप्रियुगलंघ्यायंश्रामि यथास्मृतिःस्यात्तथानुगृह्य २१ २२ अक्षभिरसैःदी
व्यंतंदेवनक्रियाकुर्वतम् २३ अविदुषेचपूर्वगृहेनारदागमनमजानतेवहरिणाभवान्कदापातइत्यसौनारदःपृष्ठः २४ २५ २६ कापिशृहेब्राह्मणदत्तावशेषितमन्त्रम् २७ असिचर्मभ्यांशिष्यवर्त्मसुचरंतींशि
ष्याच्छिद्यंतम् २८ २९ वारमुख्याभिरवलाभिरावृतंवेष्टितम् ३० ददत्तमितिपाठःददत्तमितिपाठेदददानइत्यस्यधातोःशत्रादेशः ३१ ३२ ३३ ३४ कालेप्राप्तेविध्युक्तप्रकरणेउपनायनंउपनयनं स्व

नारदउवाच ॥ नैवाद्भुतंत्वयिविशोखिललोकनाथेमैत्रीजनेषुदधतश्चदमंस्वलानाम् ॥ निःश्रेयसायजगतांस्थितिरक्षणाभ्यांस्वैरावतारउरुगायविदामसुष्टु
२० दृष्टंतांप्रियुगलंजनतापवगैब्रह्मादिभिर्हृदिदिविचिंत्यमगाधबोधैः ॥ संसारकूपपतितोत्तरणावलंबंध्यायंश्राम्यनुगृहाणयथास्मृतिःस्यात् २१
ततोन्मदाविशद्रेहंकृष्णपत्न्याःस्मनारदः ॥ योगेश्वरेश्वरस्यांगयोगमायांविवित्तया २२ दीव्यंतमक्षभिस्तत्रप्रिययाचोद्धवेनच ॥ पूजितःपरयात्र
त्तयाप्रत्युत्थानासनादिभिः २३ पृष्ठश्चाविदुषेवासौकदायातोभवानिति ॥ क्रियतेकिंतुपूर्णानामपूर्वैरस्मदादिभिः २४ अथापिब्रह्महिनोब्रह्मन्जन्मैतच्छो
भनंकुरु ॥ सत्तुविस्मितउत्थायतूर्णमन्यदगाह्वम् २५ तत्राप्यचष्टगोविंदलालयंतंशिशून्सुतान् ॥ ततोन्मस्मिन्गृहेपश्यन्मज्जनायकृतोद्यमम् २६
जुहंतंचवितानाग्नीन्यजंतंपंचभिर्मखैः ॥ भोजयंतंद्विजान्कापिभुंजानमवशेषितम् २७ कापिसंध्यामुपासीनंजपंतंब्रह्मवाग्यतम् ॥ एकत्रचासिचर्मभ्यां
चरंतंशिष्यवर्त्मसु २८ अश्वैर्गजैरथैःकापिविचरंतंगदाग्रजम् ॥ कचिच्छयानंपर्यंकेस्तूयमानंचबादिभिः २९ मंत्रयंतंचकस्मिंश्चिन्मंत्रिभिश्चोद्धवादिभिः ॥
जलक्रीडारतंकापिवारमुख्यावलावृतम् ३० कुत्रचिद्विजमुख्येभ्योददत्तंगाःस्वलंकृताः ॥ इतिहासपुराणानिशृण्वंतंमंगलानिच ३१ हसंतंहास्यकथयाक
दाचित्प्रिययागृहे ॥ कापिधर्मसेवमानमर्थकामौचकुत्रचित् ३२ ध्यायंतमेकमात्मानंपुरुषंप्रकृतेःपरम् ॥ शुश्रूषंतंगुरुन्कापिकामैर्भोगैःसपर्यया ३३ कु
र्वंतंविग्रहंकाश्चित्संधिचान्यत्रकेशवम् ॥ कुत्रापिसहरामेणार्चितयंतंसतांशिवम् ३४ पुत्राणांहुहितृणांचकालेविध्युपनायनम् ॥ दारैर्वैस्तत्सदृशैःकल्प
यंतंविमूतिभिः ३५ प्रस्थापनोपनयनैरपत्यानामहोत्सवान् ॥ वीक्ष्ययोगेश्वरेशस्येषालोकाविसिस्मिरे ३६ यजंतंसकलान्देवान्काचित्क्रतुभिरुज्जि
तैः ॥ पूर्यंतंकाचिद्धर्मकूपारामालयादिभिः ३७ चरंतंमृगयांकापिहयमारुह्यसैधवम् ॥ व्रतंतीर्थपशून्मेभ्यान्परीतंयदुपुंगवैः ३८ अव्यक्तलिङ्गप्रकृति
मंतःपुरचरादिषु ॥ कचिच्चरंतंयोगेशंततद्वावबुभुक्षया ३९ अथोवाचहृषीकेशंनारदःप्रहसन्निव ॥ योगमायाबलंवीक्ष्यमानुषीमीयुषोरतिम् ४०

गृहप्रस्थानयनंब्राह्मणीकारणंकल्पयंतंपुत्राणांदारैःसहदुहितृणांवैःसहयोगंकल्पयंतम् ३५ प्रस्थापनंपरगृहंप्रतिदुहितृपेषणंउपनयनंस्वगृहंप्रस्थानयनं येषामितिपष्ठीद्वितीयायै लोकायानिकर्माणिवी
क्ष्यविसिस्मिरेतानिकुर्वंतंकर्मपायाचरणवीक्ष्येतिवा ३६ कूपादिभिःपूतयंतंपूतारूपधर्ममाचरंतम् ३८ संधिवांसिधुदेशमवं तीर्थेशास्त्रेविहितान्प्राप्तेप्राप्तेवापझेवा ३८ अव्यक्तलिङ्गप्रकृतिअस्पष्टलक्षणस्व
भावं तेषतिषांभावानापदार्थानांबुभुक्षयास्वभावजिज्ञासया ३९ मातुषीरतिमनुष्यक्रीडाम् ४०

आत्मनिहृदयेनिर्भातस्यप्रकाशितस्यमवतःपादयोर्नैषेवया ४१ आह्वानानिपाठेयशसतीर्थेनस्नातानित्यर्थः ४२ लोकानुकारिचरितदर्शनेननारदस्थान्ध्यानाज्ञाननिवारयान्नितितत्त्वमुपदिशति
ब्रह्ममिति इमंलोकमास्थितः तंधर्मकर्तारंअनुमोदकःअनुज्ञाता ४३ उपसंहरति इतीति इतिशब्दआदिबचनः ४४ ४५ इत्यर्थधर्मकामेषुअवाहितात्मनाकृष्णेन ४६ ४७ साक्षान्मोक्षहेतुत्वा
त् भगवच्चरितमिदंशुभिरभ्यसनीयमाचसनीयंननुवेष्टवृत्तवदुपेक्षणीयमितिभावेनाह यानीतिअंगविष्णुरात् विश्वविलयोद्भववृत्तिपुहेतुर्हारी. यानिअनन्यविषयाधिकर्माधिकारयस्तुतानिगाय
तिशृणोतिअनुजानातिवा तस्यपुंसोपवर्गमार्गेभगवतिभक्तिर्भवतिहियस्मात्तस्मादवश्यमुपेक्षासंख्यानीति ४८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तमप्रति
तमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ राज्ञादैर्नदिनित्यानियमप्रकारंअपत्यास्मिन्नध्याये तत्रादौमाधवीनांग्रान्धर्मलौक्यातिशयंकथयति अथेत्यादिना १ वयांसिक्कांकिलादीनि बांदिनःकृष्णबोधयतीवोपत

नारदउवाच ॥ विदामयोगमायांतेदुर्दर्शमपियोगिनाम् ॥ योगेश्वरात्मन्निर्भातभवत्पादानिषेवया ४३ अनुजानीहिमादेवल्लोकांस्तेयशसामुनान् ॥
पर्यटामितवोद्गायन्लीलांभुवनपावनीम् ४२ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मन्धर्मस्यवक्ताहंकर्तारमनुमोदकः ॥ शिष्यंस्तंलोकमिममास्थितःपुत्रमासिदः ४३
श्रीशुकउवाच ॥ इत्याचरंतंसद्वर्मान्प्राक्सृष्टान्गृहमेधिनाम् ॥ तमेवसर्वगेहेषुसंतमेकंददर्शह ४४ कृष्णस्यानंतवर्षस्ययोगमायामहोदयम् ॥ मुहुदं
द्वारापरिमूर्द्धिस्मितोजातकौतुकः ४५ इत्यर्थधर्मकामेषुकृष्णेनावहितात्मना ॥ सम्यक्संज्ञाजितःप्रतिस्तमेवानुस्मरन्ययौ ४६ एवंमनुष्यपदवीमनुवर्त
मानोनारायणोखिलभवायगृहीतशक्तिः ॥ रेमेचषोडशसहस्रवरांगनानांसव्रीडसौहृदनिरी क्षणहासजुष्टः ४७ यानीहविश्वविलयोद्भववृत्तिहेतुःकर्माण्यनन्य
विषयाणिहरिश्चकार ॥ यस्त्वंगायतिशृणोत्यनुमोदतेवाभक्तिर्वेद्वगवतिह्यपवर्गमार्गे ४८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेसप्तमप्रतिमोऽ
ध्यायः ॥ ७७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथोपस्युपवृत्तायांकुक्कुटान्कूजतोशपन् ॥ गृहीतकंठचःपतिभिर्माधव्योविरहातुराः १ वयांस्यरूक्वकृष्णबोधयंतविवं
दिनः ॥ गायत्स्वल्लिखदभ्रेषुमंदारवनवायुभिः २ मुहूर्तैर्तैर्तुवदभीनामृष्यदपिशोभनम् ॥ परिरंभणविश्लेषाप्यिषबाह्वंतरंगता ३ ब्राह्मेमुहूर्तैरुत्थायवा
युपस्पृश्यमाधवः ॥ दध्यौप्रसन्नकरणजात्मानंतमसःपरम् ४ एकंपरंज्योतिरनन्यमद्वयंस्व संस्थयानित्यनिरस्तकल्मषम् ॥ ब्रह्माख्यमस्योद्भवनादिहेतुभिः
स्वलक्षणैर्लक्षितभावनिर्घृतिम् ५ अथाहृतोभ्रस्यमलेयथाविधिक्रियाकलापंपरिधायवाससी ॥ चकारसंध्योपगमादिसत्तमोदुतानलोब्रह्मजजापवाग्यतः ६

स्युःनित्योद्बुद्धत्वादेवेति मंदारवनवायुभिःपारिजातवनवायुभिःसह २ तंमुहूर्तौपलक्षितकालम् प्रियस्यकृष्णस्यबाह्वंतरंगस्थलम् ३ नित्यप्रसन्नान्तःकरणःआत्मानंस्वयमेव ४ इतरवस्तुभ्यःआत्मानं
व्यावर्तयति एकमिति एकंमुख्यंस्वरूपभेदशून्यंवा आदित्यादिज्योतिभ्यःपरंवलक्षणम् परंज्योतीरूपसंपद्येतिश्रुतिः अनन्यंअन्याधीनस्वभावरहितंअन्यःस्वतंत्रोपस्मात्सत्थातंवा अद्वयंप्रसहसं
स्वसंस्थयास्वव्यवस्थयास्वमहिम्नास्वाकारेणवा नित्यनिरस्तदोषं किंतस्पनामधेयमत्राह ब्रह्माख्यमिति स्वलक्षणैःस्वलक्षणैःव्यावर्तकधर्मैःअस्यजगतःउद्भवनादिहेतुभिःसृष्ट्यादिहेतुभिर्लक्षि
ताभावनिर्घृतिःस्वरूपानंदोपस्थसत्थातम् येषामाकाशआनंदोनस्यात्इतिश्रुतेः ५ संध्योपगमादिसंध्योपासनादिकंक्रियाकलापंचकार ब्रह्मजजाप नियतस्वाध्यायाध्ययनंक्रुतवान् गायत्रीं
वा जप्तवान् ६

स आत्मनः कलाः स्वसन्निधानविशेषोपेतान् आत्मवान् स्वाधीनप्रथमः स्वाधीनमनावा ७ साध्वीनां पादबन्धनादिक्रियानपेक्षाणाम् शृष्टीनां प्रथमप्रसूतानाम् ८ बह्वर्हं बह्वर्हं पदं पदं एकैकस्मै विधाय ९ गोविप्र
देवताः षोडशान् गुरुभूतान्यन्वत्थादीनि नमस्कृत्य एतत्सर्वकीदृशमन्त्राह आत्मेति आत्मनः संभूतिसन्निधेः प्रतिमाम् मंगलानितिलादीनि १० नरलोकस्य मुक्तामुक्तस्य भूषणं अलंकारभूतम् ११
आदर्शदर्पणम् गवार्क्षेत्रेक्ष्यदेवताः प्रतिष्ठिताः कामिनामर्थनां कामान्काम्यान्पदार्थान्किबहुनासर्वान्कामैः पृथक् पृथक् प्रतोष्य संतोषं जनयित्वा स्वयमपि प्रत्यनंदत संतुष्टो भूदित्यन्वयः १२ द्र
व्यसंविभागक्रममाह संविभज्येति विशादीनुद्दिश्य सगदादिभिरस्तुतीयाचद्वितीयाथै प्रायुक्तस्वयं स्वीचकार १३ तावत्तदा १४ १५ स्त्रीणां मनः १६ यन्निविष्टानां यत्र सभायामुपविष्टानां अ
उपस्थायार्कमुद्यंतं तर्पयित्वात्मनः कलाः ॥ देवानृषीन्पितृन्ब्रह्मन्विप्रानभ्यर्च्य चात्मवान् ७ धेनूनां रुक्मशृंगीणां साध्वीनां मौक्तिकस्रजाम् ॥ पयस्विनी
नां शृष्टीनां सवत्सानां सुवाससाम् ॥ ८ ददौ रूप्यसुराग्राणां क्षौमाजिनतिलैः सह ॥ अलंकृतेभ्यो विप्रेभ्यो बह्वर्हं दिने दिने ९ गोविप्रदेवतावृद्धान्गुरुभू
तानि सर्वशः ॥ नमस्कृत्वात्मसंभूतिं मंगलानि समस्पृशत् १० आत्मानं भूषयामासनरलोकाविभूषणम् ॥ वासोभिर्भूषणैः स्वीयेर्दिव्यस्रगनुलेपनैः ११
अवेक्ष्याज्यंतथादर्शं गोवृषद्विजदेवताः ॥ कामिनां सर्ववर्णानां पौरांतः पुरचारिणाम् ॥ प्रादात्कामान्पृथक्कामैः प्रतोष्य प्रत्यनंदत १२ संविभज्या प्रतो विप्रान्क्ष
कांबूलानुलेपनैः ॥ सुहृदः प्रकृतीर्दारां प्रायुक्तं च ततः स्वयम् १३ तावत्सूत उपानीयस्यंदनं परमाद्भुतम् ॥ सुग्रीवाद्यैर्हयैर्युक्तं प्रणम्यावस्थितो ग्रतः १४
शृष्टीत्वा पाणिना पाणिं सारथेरथमारुहत् ॥ सात्यकपुद्गवसंयुक्तः पूर्वाद्दिमिव भास्करः १५ ईप्सितो ततः पुरस्त्रीणां सत्रीद्विप्रेमवीक्षितैः ॥ कृष्णादिसृष्टो निरगा
जातहासो हरन्मनः १६ सुधर्माख्यां सभां सर्वैर्वृष्णिभिः परिवारितः ॥ प्राविशद्यन्निविष्टानां संत्यं गण्डूर्मयः १७ तत्रोपविष्टः परमसाने विभुर्बभौ स्वभासा
ककुभोवभासयन् ॥ वृतो नृसिंहैर्यदुभिर्यदूतमोय यो दुर्गजो दिवितारकागणैः १८ तत्राथ मंत्रिणो राजानां हास्यरसैर्विभुम् ॥ उपतस्थुर्नटार्थानर्तक्यस्तांड
वैः समम् १९ मृदंगवीणामुरजवेणुतालतलस्वनैः ॥ ननृतुर्जगुस्तुष्टुवृश्चमूतमागधबंदिनः २० तत्रस्था ब्राह्मणाः केचिदासीना ब्रह्मवादिनः ॥ पूर्वेषां पुण्य
यशसाराज्ञां चाकथयन्कथाः २१ तत्रैकः पुरुषो राजानागतोऽपूर्वदर्शनः ॥ विज्ञापितो भगवते प्रतीहारैः प्रवेशितः २२ स नमस्कृत्य कृष्णाय परेशा
यकृतांजलिः ॥ राज्ञामावेदयद्दुःखं जरासंधो परोधजम् २३ येतु दिग्विजयेतस्य सन्नतिनाययुर्नृपाः ॥ प्रसह्य रुद्धास्तेनासन्नयुते द्वे गिरि त्रजे २४ ॥ राजान ऊ
चुः ॥ कृष्णकृष्णा प्रमेयात्मन् प्रपन्नमयं भंजन ॥ वयं त्वां शरणं यामो भवामीताः पृथग्निधयः २५ लोको विकर्मनिरतः कुशले प्रमत्तः कर्मण्ययं त्वदुदिते भवद
र्चने स्वे ॥ यस्तावदस्य बलवानिह जीविताशां सद्यश्छिनत्तपनिमिषाय नमोस्तु तस्मै २६

शनपांनादिवद्भूमयो न संति न वार्धते १७ नृसिंहैः पुरुषश्रेष्ठैः १८ नानाविधैः हास्यैः हसनविषयैरसैः रागजनरुचिर्चनैः १९ नटादयोननृतुः मृतादयोजगुः २० गानानंतरं कः धसंग इत्यन्नाह
तत्रस्था इति छागतिनिवृत्तिवाचिना शयित्वमुपतिष्ठत्वं वा लूयते अन्नतपोः कोविदक्षपत इत्यत उक्तम् आसीना इति २१ तत्र तस्याभवस्थायाम् २२ जरासंधेन कुतो परोधो निरोधः
तस्माज्जातम् २३ गिरि त्रजे नगरे २४ पृथग्निधयः ययार्थज्ञानशून्याः २५ अययार्थज्ञानी ककरोतीति कचतस्य फलमिति तत्राह लोक इति उक्तार्थोपम् २६

अज्ञानंमोहोऽपि न स्पृशेत्प्रत्युत ज्ञानमेव नित्यं प्रज्ज्वलितं भूयादिति प्रार्थयते जीवस्येति । अज्ञानतः संसरतो जीवस्यानर्थवद्वाच्छरीरतो विमोक्षणं न जायत इति यत्तस्मादेतद्देहद्वानावलीलावतारैस्त्वं स्वयशः प्रदीपकं ज्ञानं प्रज्वालयेत्तदर्थं महं शरणं प्रपद्य इत्यन्वयः । अनेन लीलावतारविषयाज्ञानदूरीकृत्य तत्त्वज्ञानमेव विकसितं कुर्वितुं कंभवति ४० यत्तस्त्वत्प्रसादादरमदादोर्विज्ञानं तत्राकिंचिदपि विज्ञाप्य न पदमापि अथापि तथापि अशेषपुरुषार्थप्राप्तौ भगवद्वक्तुः मुख्यहेतुत्वेऽपि न रदेवानां विहङ्गनं यत्नकरणम् ४१ पारमेष्ठ्येन उत्तमकल्पेन ब्रह्मपदमाप्सिहेतुना वा ४२ ४३ अत्यावसायिनः अंत्यजातयोऽपि ईक्षादर्शनमभिर्गर्शनं स्पर्शनादिलक्षणं चैषां इतीक्षाभिर्मांशिनः ४४ उक्तमेव स्फोरयति यस्येति हेअमलयशः भंगलकीर्त्तनं यस्य तवाथ कल्याणमत एवामलं निर्दोषयशः विश्वपुनाति ननु मित्तत्वे यशसो विश्वपुनान्तत्वं कथमित्यत उक्तं दिवीत्यादि घटांतरदीपवत् अस्पष्टस्यापि कथमित्यत उक्तं दिशां वितानमिति दिशामतेषु विशेषणतानो विस्तारो यस्य तत्तथा तथापि न चो रवदिग्याह प्रथितामिति । अथ जन्मप्रभृति श्रीमत्पादलक्षणास्पदंगता तव पादरजोवहोर्मिर्भंदाकिनी च विश्वपुनाति अतस्तव माहात्म्यं किं वक्ष्यामीत्यतो न मोनम इत्युपरमातीति वाक्यार्थः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे वि

जीवस्य यत्संसरतो विमोक्षणं न जायते नर्थवद्वाच्छरीरतः ॥ लीलावतारैः स्वयशः प्रदीपकं प्रज्वालयेत्स्वं तदहं प्रपद्ये ४० अथाप्याश्रावयेद्ब्रह्मन्नरदेव विहङ्गनम् ॥ राज्ञः पैतृष्वसे यस्य भक्तस्य च चिकीर्षितम् ४१ यक्षयति त्वां मखेद्रेण राजसूयेन पांडवः ॥ दृपतिः पारमेष्ठ्येन तद्भवाननुमोदताम् ४२ तस्मिन् देवक्रतुवरे भवंतं वै सुरादयः ॥ दिदृक्षुः समेष्यंति राजानं श्रयशस्विनः ४३ श्रवणात्कीर्त्तनाद्भवानात्पूर्यंते त्यावसायिनः ॥ तव ब्रह्ममयस्येशकिमुत्तक्षाभिर्मांशिनः ४४ यस्यामलं दिवियशः प्रथितं रसायां भूमौ च ते मलयशो धिशां वितानम् ॥ भंदाकिनी च तव पादरजोवहोर्मिः श्रीमत्पादस्पदंगता यपुनाति विश्वम् ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य देवर्षे रूद्रवो ब्रवीत् ॥ सभ्यानां मतमाज्ञाय कृष्णस्य च महामतिः १ उद्धव उवाच ॥ यदुक्तं मृषिणा देवसाचिव्यं यक्ष्यतस्त्वया ॥ कार्यं पैतृष्वसे यस्य रक्षाचशरणौषिणाम् २ यष्टव्यं राजसूयेन दिक्क्रजयिना विभो ॥ अतो जरासुतवध उभयार्थोमतो हि मे ३ अस्माकं च महानर्थो ह्येतेनैव भविष्यति ॥ यशश्च तव गोविंदराज्ञो बंधा द्विमुच्यतः ४ सर्वैर्दुर्विषहो राजानागा युतसमो बले ॥ बलिनामपि चान्येषां भीमसेन बलं विना ५ द्वैरथेऽनुजेतव्यो न शताक्षौहिणी युतः ॥ ब्रह्मण्योऽभ्यर्थितो विभैर्न प्रत्याख्याति कर्हि चित् ६

जय० टीकायां अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ एकांतभक्तानां भक्त्यतिशयजननाय हरेर्बुधकृत्याचरणलक्षणमाहात्म्यं कथयति । तत्रादौ कृष्णकटाक्षसूचिततत्कार्यविशेष उद्धवः स्वानीति वाक्ते इतीति १ तद्भवाननुमोदतामिति देवर्षिणापदुक्तं तस्यापमभिप्रायः हे देवत्वया यक्ष्यतः यागं करिष्यतः पैतृष्वसे यस्य पुथिष्ठिरत्पसाचिव्यं साहाय्यं कार्यं कर्तव्यमिति किंच शरणौषिणाराज्ञा रक्षाचकार्या २ कार्यद्वयसाधनोपायं वाक्ते यष्टव्यमिति । तेन राज्ञा राजसूयेन यज्ञेन यष्टव्यं न ब्रह्मण्यादिनेव यागमात्रेण तथापि यदुत्पन्नभावा मित्याह दिक्क्रकेति । दिग्भंडलं जितवता तत्रामृत्वा जरासंधः करं न ददातीति यदतो जरासुतवध उभयार्थः प्रयोजनं ३ पुथिष्ठिरकार्यं सिद्धवत्कृत्यास्वकार्यमभिप्रायैति अस्माकमिति एतेन जरासंधवधेन विमुच्यतः विभो वपतः ४ दुर्बलैर्दुर्विषहोऽस्तु बलिनां पुविषदस्य उक्तं बलिनामिति तर्हीदं दुःखसाध्यं नेत्याह भीमसेनेति ५ द्वैरथेऽनुजेतव्यो न शताक्षौहिणी युतः ६ तत्रोपायमाह ब्रह्मण्य इति ६

तीक्ष्णश्चैवमचंडश्चतृकोनाग्रानलोमतः सपांडवस्यजठरेतेनभीमोवृकोदरइति । हनननिश्चयेकांहेतुरित्यतउक्तं तवोति त्वयासहगतव्यंतदर्यामित्यर्थः ७ तत्कुतइतितत्राह निमित्तमात्रमिति । कालइत्याख्यरूपसंज्ञारूपमस्यास्तीति कालाख्यारूपीतस्य ८ हेकृष्णतत्रेदं कर्मलोकक्षेमकरमितिभावेनाह गायंतीति राज्ञादिव्यःमहिष्यःचशब्दाहेव्यःगृहेषुतेतवइदं कर्मगायंति इदमिदं तत्राह स्वशस्त्रिति आत्मनःस्वामिनोनिरोधान्मोक्षणं कथं गायंतीत्यतोलुगोपमाह गोप्यइति चशब्दोपयावचनःगोप्यःययाकुंजरपतेः गजेंद्रस्यनक्राद्विमोक्षणंकारुण्यवधं यद्वा कुतलघापीडस्यात्मविमोक्षणं शरीरवियोगलक्षणंमरणं चापूरादिस्वशत्रुवधंच जनकात्मजायाः सीतायाःरावणबंधाद्विमोक्षणं रावणाख्यशत्रुवधंच मुनयोवाल्मीक्यादयः वयंच तथापित्रोःदेवकीवसुदेवयोःकंसविहितशंखलायाः विमोक्षणं कंसारुण्यशत्रुवधं गायामस्तथेत्यर्थःदेव्योदेवस्त्रियोगृहेषुविमानेषुस्थित्वामोक्षणमित्यादिवा ९ किंबहुनोक्तेनायंजरासंधवधोनेकप्रयोजनोपेतइत्याह जरासंधेति भूभारहरणार्थत्वेना

ब्रह्मवेषधरोभूत्वातंभिक्षेतवृकोदरः ॥ हनिष्यतिनसंदेहोद्वैरथेतवसन्निधौ ७ निमित्तमात्रमीशस्यविश्वसर्गनिरोधयोः ॥ हिरण्यगर्भःशर्वश्चकालाख्यारूपिणस्तव ८ गायंतितेविशदकर्मगृहेषुदेव्योराज्ञांस्वशत्रुवधमात्मविमोक्षणंच ॥ गोप्यश्चकुंजरपतेर्जनकात्मजायाःपित्रोश्चलब्धशरणासुनयोवधंच ९ जरासंधवधःकृष्णमूर्यथार्यापकल्पते ॥ प्रायःकालविपाकेनतवचाभिमतःक्रतुः १० श्रीशुकउवाच ॥ इत्युद्धववचोराजन्सर्वतोभद्रमच्युतः ॥ देवर्षिर्यदुवृद्धाश्चरामश्चप्रत्यपूजयन् ११ अथादिशत्प्रयाणायभगवान्देवकीसुतः ॥ श्रुत्यान्दारुकजैत्रादीननुज्ञाप्यगुरुचिभुः १२ सनिर्गम्यावरोधात्स्वात्स्वसुतांस्परिच्छदान् ॥ संकर्षणमनुज्ञाप्ययदुराजं चशत्रुहा ॥ सूतोपनीतंस्वरथमारुहद्रुहध्वजम् १३ ततोरथद्विषभटसादिनायकैःकरालयापरिवृतआत्मसेनया ॥ मृदंगभेर्यान्कशंखगोमुखैःसंघुष्ट्यावैककुमोनिराक्रमत् १४ प्रियाश्चकाश्चनशिबिकाभिरच्युतं सहात्मजाःपतिमनुसुव्रताययुः ॥ वरांबराभरणविलेपनसज्जःसुसंवृतांनृभिरसिचर्मपाणिभिः १५ नरोष्ट्रगोमहिषखराश्वतर्कःकरेणुभिःपरिजनवारयोषितः ॥ स्वलंकृताःपटकुटिकंबलांबराद्युपस्कराययुराधियुज्यसर्वशः १६ बलंबृहद्वज्रपटलत्रचामरैर्वरायुधामरणकिरिटवर्माभिः ॥ दिवांशुभिस्तुमुलरवंबभौरवैर्यथा र्णवःक्षुभिततिमिगिलोर्मिभिः १७ अथोमुनिर्यदुपतिनासभाजितःप्रणम्यतंहृदिनिदधद्विहायसा ॥ निशम्यागाद्वचवीसितमाहताहृणोमुकुंदसंदर्शननिर्वृतेन्द्रियः १८ राजद्रुतमुवाचेदंभगवान्प्रेमयागिरा ॥ मामैष्टूतभद्रंवोधातयिष्यामिमागधम् १९ इत्युक्तःप्रस्थितो दूतोयथावदवदन्नृपान् ॥ तेपिसंदर्शनं शौरेःप्रत्यैक्षंतमुमुखवः २० आनर्तसौवीरमरुंस्तीर्त्वाविनशनंहरिः ॥ नदीर्गिरीनीतीयायपुरग्रामव्रजाकरान् २१

वतीर्णत्वात्तत्रकालांतरेदुर्योधनादिभारावरोपणहेतुत्वेनाभिमतःक्रतुरित्याहप्रापइति १० सर्वतोभद्रं सर्वप्रकारेणभद्रम् ११ १२ ततःकिमभूदितितत्राह ततइति ककुभःदिशःसंघुष्ट्यासंघोषयंत्या १४ प्रियाश्चाच्युतंपातिंअनुययुः वस्त्रैःसुसंवृताः आसिचर्मपाणिभिःनृभिःपरिवृताः १५ ततोबहिर्रोष्ट्रादिभिःपरिवृताः परिजनयुतवारयोषितश्च पटकुटयःबलविधितर्मसिपाणिः पटकुटिकंबलांबराभिःआदिवैर्योषातेतथा तेचउपस्कराःपरिकरायेषातेतथा अधियुज्यसंयुज्यआरोप्यवा १६ रवेरंशुभिःदिवादिनयथाभातिबृहद्वज्रपटादेरुदाहरणमिदं क्षुभिततिमिगिलोर्मिभिरर्णवैर्योषातेन रोष्ट्रादेर्विदंशनम् १७ हरेर्व्यवसितंनिश्चितंनिशम्यागात् १८ प्रेमस्नेहेयातीतिप्रेमयासोमपाशब्दवदूनेयम् १९ २० विनशनंकुलक्षेत्रं आकरंरत्नाद्युपतिस्थानम् २१

द्वषद्वर्तीचक्रनदीम् ३२ २३ २४ २५ रमाश्रीरालयाभूतयोरालयंश्रिधराश्रयमित्यर्थः विस्मृतः लोके विद्यमानः विविधभ्रमोपेन स तथा २६ भ्रमजलेन आनंदाभुजलेनाकुलेनैत्रिद्विषयस्य स तथा २७
२८ उपसर्गपिसमेत्यमंत्रणशीलाः २९ ३० पर्यस्तः परिवृतः ३१ ३२ चंदनांबुसंस्मृतवर्त्मकुराजधामददशैत्यन्वयः प्रतिसन्नपतिगृहम् ३३ ३४ उच्छ्रितवीक्षितेन सयनिरीक्षणैः ३५ उतुप

ततोद्वषद्वर्तीतीर्त्वासुकुंदोधसरस्वतीम् ॥ पांचालानथमत्स्यांश्चशक्रप्रस्थमथागमत् २२ तमुपागतमाकर्ण्यप्रीतोदुर्दर्शनं नृणाम् ॥ अजातशत्रुर्निरगा
त्सोपाध्यायः सुहृद्वृतः २३ गीतवादित्रघोषेण ब्रह्मघोषेण भूयसा ॥ अभ्ययात्सहृषीकेशंप्राणाः प्राणमिवागतम् २४ दृष्ट्वाविल्लिखद्दृष्ट्वाः कृष्णस्नेहेन पांडवः ॥
चिराद्दृष्टं प्रियतमं सस्वजे स्मपुनः पुनः २५ दोभ्योपरिष्वग्यरमालयालयं मुकुंदगान्त्रनृपतिर्हताशुभः ॥ लेभे परानिर्वृतिमश्रुलोचनो हृष्यत्तनुर्विस्मृतलोक
विभ्रमः २६ तं मातुलेयं परिरभ्यनिर्वृतो भीमः स्मयन्नेमजलाकुलैर्द्रियः ॥ यमौकिरीटीचसुहृत्तमं मुदा प्रवृद्धवाष्पाः परिरभिरच्युतम् २७ अर्जुनेन परिष्व
को यमाभ्यां चाभिवादितः ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य वृद्धेभ्यश्च यथार्हतः २८ मानिनो मानयामास कुरुक्षेत्रजयके कयान् ॥ सूतमागधं गंधर्वावंदिनश्चोपमं
त्रिणः २९ मृदंगशंसपटहवीणापणववेणुभिः ॥ ब्राह्मणाश्चारविंशस्तुष्टुवुर्नृत्तुर्जगुः ३० एवं सुहृद्भिः पर्यस्तः पुण्यश्लोकशिसामणिः ॥ संस्तूयमानो
भगवान्विवेशालंकृतं पुरम् ३१ संसिक्तवर्त्मकरिणां मदगंधतोयैश्चित्रध्वजैः कनकतोरणपूर्णकुम्भैः ॥ मृष्टात्मभिर्वरदुकूलविभूषणस्रग्धैर्नृभिर्द्युतिभिश्च वि
राजमानम् ३२ उद्दीप्तदीपावलिभिः प्रतिसन्नजालनिर्यातधूपरुचिरं विलसत्पताकम् ॥ मूर्धन्यहेमकलशैरजतोरुशृंगैर्जुष्टदं दर्शभवनैः कुराजधाम ३३
प्राप्तं निशम्य नरलोचनपानमात्रमौत्सुक्यविश्लथितकेशदुकूलबंधाः ॥ सद्यो विसृज्य गृहकर्मपतीन् स्वतल्पे द्रष्टुं द्युवतयः स्मनरेद्रमार्गं ३४ तस्मिन्सुप्तं
कुलइभाश्वर्यद्विपद्भिः कृष्णसंभार्यमुपलभ्य गृहाधिरूढाः ॥ नार्योर्विकीर्तयन् कुमुदैर्मनसोपगुह्यमुस्वागतं विदधुरुच्छ्रितवीक्षितेन ३५ ऊचुः स्त्रियः पथिनि
रीक्ष्य मुकुंदपत्नीस्तारायथोदुपसहाः किमकार्यमूभिः ॥ यच्चक्षुषां पुरुषमौलिरुदारहासलीलावलोककलयोत्सवमातनोति ३६ तत्र तत्रोपसंगम्य पौराणं
गलपाणयः ॥ चक्रुः सपथी कृष्णाय श्रेणीमुख्या हतैनसः ३७ अंतःपुरजनैः प्रीत्या मुकुंदः फुल्ललोचनैः ॥ ससंभ्रमैरभ्युपेतः प्राविशद्राजमंदिरम् ३८ पृथा
विलोक्य भ्रात्रेयं कृष्णं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ प्रीतात्मात्थाय पर्यं कात्सस्तुषापरिष्वजे ३९ गोविंदं गृहमानीय देवदेवेशमावृतः ॥ पूजायां नाविदत्कृत्यं प्रमोदो
पहतोत्तपः ४० पितृष्वसुर्गुरुस्त्रीणां कृष्णश्चक्रे अभिवादनम् ॥ स्वयंचक्रुष्णयाराजभगिन्या चाभिवादितः ४१ श्रद्धासंचोदिता कृष्णा कृष्णपत्नीः सुवर्च
सः ॥ आनर्च्य रुक्मिणीं सत्यां भद्रां जांबवतीं तथा ४२ कालिंदीमित्रविदां च शैव्यां नाम जतिं सतीम् ॥ अन्याश्चाभ्यागतायास्तावासाः स्रद्धमंडनादिभिः ॥
४३ सुखं निवासयामास धर्मराजो जनार्दनम् ॥ ससैन्यं सानुगामात्संभार्य च नवं नवम् ४४

सहाः उदुपेन चंद्रेण सद्विवाः ताराः अग्रभिः किंशुभमकारि ३६ श्रेणीमुख्याः नगरप्रधानाः ३७ ३८ भ्रात्रेभ्यः भ्रातुः पुत्रम् ३९ ४० भगिन्याः सुभद्रया च ४१ श्रद्धापूषया ४२ ४३ ४४

४५ येनयेनदिव्यासमाराज्ञाहृताभगवदाज्ञयानियमिदत्ता ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धविजयध्वजकृतटीकार्यानवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 राजसूययज्ञार्थायपांडवानांदिशांजयोजरासंधवधश्चश्रीनारायणप्रसादायत्तइतितन्माहात्म्यत्वेनप्रतिपादयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौयुधिष्ठिरःआगतंश्रीकृष्णंस्वचिकीर्षितंविज्वापयति एकस्मिन् १
 आभाष्यअभिमुखीकृत्य एतेषां सर्वेषां श्रोत्रादीन्द्रियतृप्तिजनकंददंवक्ष्यमाणं वचनमुवाच हेत्यनेनकर्तव्यतामूचयति २ पावनीः शुद्धिकरी भवत विभूती सन्निधानविशेषस्थानं द्रादिदेवताः यष्टुका
 मः ३ तत्कार्यं भवदनुग्रहेणैतदुःसाधनमित्याह त्वत्पादुकेति अयद्रनशनेअशुभविष्वसनसमर्थे परिचरंतिनित्यंपूजयंति व्यवहिताश्चेतिछंदसिव्यवधानेपुपसर्गाणां क्रियायोगः सिद्धः प्रचान्वस्य
 महतोमहनीत्यादौ अनेनभागवतस्यवेदतुल्यत्वेनाध्येयत्वादीतात्पर्यदर्शयति भवापवर्गसंसारत्पांगंविदंति ननुतर्हिनानेनामीशसिद्धिरितितत्राह आशासतइति यदित्तसेवकाः आशासतेआशिष
 ऐहिकसिद्धीः कामयंते तर्हिताअपिर्विदंति अन्येअनुपासकानोभयंविदंतीतिभयंविदतीतिशेषः ४ यतोभवच्चरणसेवाफलमनुभवसिद्धमतोलोकोपिपत्यक्षप्रमाणोऽस्यमाहात्म्यं दंस्विपपकरोति

तर्पयित्वासांडवेनवह्निपांडवसंयुतः ॥ मोचयित्वा मयं येन राज्ञो दिव्यासमाहृता ४५ उवासकतिचिन्मासान् राज्ञः प्रियचिकीर्षया ॥ विहरन् रथमारुह्य
 लघुनेन भटैर्वृतः ॥ इति श्री भा ० म ० द ० उ ० नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा तु समामध्ये जास्थितो मुनिभिर्वृतः ॥ ब्राह्मणैः क्ष
 त्रियैर्वैश्वैर्भ्रातृभिश्च समन्वितः १ आचार्यैः क्रुलवृद्धैश्च ज्ञातिसंबन्धिबांधवैः ॥ सर्वेषामेव चैतेषामाभाष्येदमुवाचह २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्रतुराजेन गो
 विंदराजसूयेन पावनीः ॥ यक्ष्ये विभूतीर्भवतस्तत्संपादय नः प्रभो ३ त्वत्पादुके अविरतं परिचरंति ध्यायंत्य अद्रनशने सुधियो भृशंति ॥ विदंति ये कमल
 नाभ भवापवर्गमाशासते यदित आशिष ईशानान्ये ४ तद्देवदेव भवतश्चरणारविंदसेवानुभावमिह पश्यतु लोक एषः ॥ येत्वां भजंति न भर्तृयपि बोभयेषां
 निष्ठां प्रदर्शय विभो कुरु संजयानाम् ५ न ब्रह्मणः स्वपरभेदमतिस्तव स्यात्सर्वात्मनः समदृशः स्वमुखानुभूतेः ॥ संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः सेवानुरूप उद
 योनविपर्ययोत्र ६ श्रीभगवानुवाच ॥ सम्यगव्यवसितं राजन् भवता शत्रुर्कृशं ॥ कल्याणीयेन ते कीर्तिर्लोकानुभविष्यति ७ ऋषीणां पितृदेवानां सु
 हृदामपि नः प्रभो ॥ सर्वेषामेव भूतानामीप्सितः क्रतुराढ्यम् ८ विजित्य नृपतीन् सर्वांश्च कृत्वा च जगतीं विशे ॥ संभृत्य सर्वं संभारानाहरस्व महाकृतम् ९ एते तु
 भ्रातरो राजन् लोकपालांशसंभवाः ॥ वशेऽस्मि तव ताता इदं दुर्जयो योऽकृतात्मभिः १०

त्याह तदिति अपिकृष्णत्वमपि भजदभजतामुभयेषामपि जयलक्षणोत्कर्षव्यवस्थापयेत्याह येत्वामिति निशोत्कर्षव्यवस्थापां नाशे ते व्रतपात्रयोरिति यादवः अनुभावः प्रभावे स्यादिति ९ सर्वसप्तस्य हरेर्वै
 षम्यमयापात्रतइति विभक्तिविपरिहरति नेति ब्रह्मणः पूर्णस्य सर्वात्मनः सर्वस्वाभिः न तु परापूर्वेषां सरूपावृण्कीत्यादिकथमित्यत्राह समदृशइति यथावस्तु दर्शिनः स्वरूपसुखस्यानुभूतिरनुभवः पूर्णानंदो
 इमिति यस्मिन् सतथातस्य अयमपि स्वपरबुद्ध्यभावे हेतुः नन्वसुराणां दुःखोदयः सुराणां सुखोदयइत्ययं विशेषः कस्मादत्राह संसेवयेति उदयतीत्युदयः अतो ब्रजगतिविपर्ययानुविषमो नोदो ६ येन व्यवसि
 तेन क्रतुराजेन अनुभविष्यति सत्त्वाऽऽनुवर्त्यते ७ न केवलं तवामीशो यमृष्यादीनां सर्वेषामपि हृदयंगमइत्याह ऋषीणामिति ८ तत्रेत्थं भावमाह विजित्येति सर्वसंभारान्संप्रभृत्य संभारानाहरस्व कुरु ९
 सांप्रतं सर्वजयेद्दुःशकोनेति भावेनाह एतइति लोकपालांशैः संभवोपेयाते तथा योह अकृतात्मभिः अनुत्पादितमत्प्रसादैः १०

भवतोर्जयत्वेनोकिमस्माकमितितत्राह नेति मत्परमं द्रव्यं विभूतिभिरुपस्करसंपद्भिः ११ विष्णोस्तेजसाप्रभावेण उपबृंहितान्परिपूरितान् १२ १३ यक्ष्यते यष्टुकामा १४ अत्रादिगिवजये
जरासंयोजितोमारितो वेतितत्प्रसंगो नाकणितइतिराज्ञोहादंशं कां परिहरन्निशदिगिवजयात्प्रागेतद्वधोवृत्तइतिनात्रप्रसक्तइतिवृत्ततद्वननमनुवदति श्रुत्वेति ननु दिशंजयादनतरंतद्वधः किं स्याद्यथा
स्थितमन्ययानूद्यते किमर्थमिति चेन्न निर्णयग्रंथविरोधात् ननु पूर्वापराभावोक्तप्रमाणं प्रयोजनमिति चेदुच्यते पूर्वाः कथाः परं ब्रूयुः पराः पूर्वतयेव । मोहनार्थापदुष्टानां सर्वव्यत्यास इष्यत इत्यादिगवयम्
किंच जरासंधं निहत्यैव पांडवैस्तु देशो जिता इत्यादि स्पष्टवचनम् भगवत्तत्त्वजरासंधं प्रजितं श्रुत्वा तज्जयः कथमिति ध्यायतो युधिष्ठिरस्य उद्धवो यमुपायमुवाच तमाह हरिरित्यन्वयः १५ हेति सूचित
मिति हासं स्पष्टयति भीमसेन इत्यादिना ब्राह्मलिंगधराः ब्राह्मणलक्षणानि विभ्राणाः यतो यत्र १६ आतिथ्यवेलायां आतिथ्यपूजासमये आदित्ये दिनपर्वण्यं ग्राहमान इत्यर्थः १७ १८ दुर्मर्षदुःसहं

न कश्चिन्मत्परं लोके तेजसायशसाश्रिया ॥ विभूतिभिर्वा विभवैर्द्वौपिकिमुपार्थिनाः ॥ ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य भगवद्गीतं प्रीत्युत्फुल्लमुखान्बु
नः ॥ आतृन्दिग्विजयेऽयुक्तविष्णुतेजोपबृंहितान् १२ सहदेवं दक्षिणस्यामादिशस्तसहस्रं जयैः ॥ दिशि प्रतीच्यां न कुलमुदीच्यां सव्यसाचिनम् ॥ प्रा
च्यां वृकोदरं राजकैकेयैः सह मद्रकैः १३ ते विजियन्तु पान्वीरानाजन्तुर्दिव्यमंजसा ॥ अजातशत्रवे भूरिद्रविणं नृपयक्ष्यते १४ श्रुत्वाऽजितं जरासंधं नृपतेर्ध्या
यतो हरिः ॥ आहो पार्यंतमेवाद्य उद्धवो यमुवाच ह १५ भीमसेनोऽर्जुनः कृष्णो ब्रह्मलिंगधरास्ततः ॥ जग्मुर्गिरिब्रजं तात बृहद्रथसुतो यतः १६ तं गत्वा ति
थ्यवेलायां गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ ब्रह्मण्यं समयाचं तराजं न्या ब्रह्मलिंगिनः १७ राजन्विद्व्यतिथीनस्मानर्थिनो गृहमागतान् ॥ तन्नः प्रयच्छमद्रंतं ते यद्वयं काम
यामहे १८ किं दुर्मर्षं तितिक्षूणां किमकार्यमसाधुभिः ॥ किं न देयं वदान्यानां कः परः समदर्शिनम् १९ योऽनित्येन शरीरेण सतां गेधं यशोध्रुवम् ॥ नाचिनो
तिस्वयंकल्पः सवाच्यः शोच्य एव सः २० हरिश्चंद्रो रंति देव उल्लङ्घतिः शिविर्बलिः ॥ व्याधः कपोतबहवो ह्यध्रुवेण ध्रुवंगताः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स्व
रैराकृतिभिस्तांस्तु प्रकोष्ठैर्ग्याहतेरपि ॥ राजन्यबंधून्विज्ञाय दृष्टपूर्वान् चिंतयत् २२ राजन्यबंधवो ह्येते ब्रह्मलिंगानि विभ्राति ॥ ददामि भिक्षितं तेभ्य आ
त्मानमपि दुस्त्यजम् २३ बलेन श्रूयते कीर्तिर्षिततादिश्च कल्मषा ॥ ऐश्वर्याद्वंशितस्यापि विप्रव्याजेन विष्णुना २४ श्रियं जिहीर्षते त्रेस्य विष्णोर्वेद्विज रूपि
णे ॥ जानन्नपि मर्हं प्रादाद्वायमपापिदैत्यराट् २५ जीवता ब्राह्मणार्थाय को न्वर्थः क्षत्रबंधुना ॥ देहेन पतमानेन नेह तां विपुलं यशः २६ इत्युदारमतिः प्राह कृ
ष्णार्जुनवृकोदरान् ॥ हे विप्राव्रियतां कामोददाम्यात्मा शिरोपिवः २७ श्रीकृष्ण उवाच ॥ युद्धं नो देहिराजेंद्रं हृदशोयदि मन्यसे ॥ युद्धार्थिनो वयं प्राप्ता राज
न्याना ब्रक्राक्षिणः २८ असौ वृकोदरः पार्थस्तस्य भ्राता र्जुनो ह्ययम् ॥ अनयोर्मर्तुलेयं मां कृष्णं जानीहि ते रिपुम् २९

परः शत्रुः परोरपरमात्मनोरिति १९ आचिनोति संचिनोति उपार्जितं करोति वाच्योर्निचः २० अध्रुवेण शरीरेण २१ २२ २३ श्रूयते किं श्रूयते एव हीतियोज्यम् इन्द्रस्य श्रियं बलं जिहीर्षता हतुं कामेन वि
ष्णुना ऐश्वर्याद्वंशितस्य २४ वार्यमाणः शुक्लेति शेषः २५ यः क्षत्रबन्धुः पतमानेन देहेन विपुलं यशो नेह तां नेह तेनापादयति तेन ब्राह्मणार्थोपजीवता क्षत्रबंधुना को न्वर्थो भवति जकोपीति चिंतय
२६ २७ हृदशोयदि हृदयं युद्धम् २८ वीप्सां त्रीन्प्रतिस्पष्टयति दिंशति असाविति २९

भोगै सकृद्वेदनादिलक्षणैर्धनेनां २६ ग्रहाद्यादित्यादयः २७ प्रीणय्यप्रीतिंजनयित्वा २८ कृतानिकायाणि २९ प्रकृतिभ्यःविश्वस्तभृत्येभ्यः ३० ११ स्वाडवधस्थमिन्द्रप्रस्थं दुर्हृदांशत्रूणाम् ३२शांत
मृतं प्राप्समनोरथोऽभूदितिशेषः ३३ ३४ ३५ ॥ इतिश्रीभागवतमहापुराणेदशमस्कंधेउत्त०विजयध्वजकृतटीकापामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥८९॥ श्रोतुमनोहरक्षमाजनकवीरवीर्यवर्धनहरेःसमवृत्तिनिद
शनंशिशुपालवधनिगदत्पस्मिन्नध्याये तत्रादौयुधिष्ठिरोमगवतंस्तुत्वातदनुज्ञपाराजसूयप्रारंभणंक्ति एवमित्यादिना १ यस्यतत्रत्रिलोकगुरवःब्रह्मादयः २ ईशमानिनांईश्वरोहमहभोगीत्याद्यभिमानवतां
दीनानामात्मतत्त्वज्ञानाभावात्काष्ठगत्याक्राणानामनुशासनंदुर्भागप्रवृत्तित्पागेनसन्मार्गवर्तनम् ३ भेक्षावतइवहरनुशासनादिप्रवृत्तिःस्वययोजनोद्देशपूर्विकेत्यकृतार्थत्वप्रसंगइतितत्राह नहीति तेजः
प्रभावलक्षणाप्रभा कर्मभिःशुभाशुभलक्षणैः नकर्म्मणावर्धतेनोकनीयानितिश्रुतेः एकत्पारितसमाधिकसद्भावत्वाकिंनस्यातामितितत्राह अद्वितीयस्येति अस्यापिपरिच्छिन्नत्वकथामिति मंदाशंकापरिहर

भोजयित्वावरात्रेनसुस्नातान्समलंकृतान् ॥ भोगैश्वविविधैर्युक्तांस्तांबूलाद्यैर्नृपोचितैः २६ तेषूप्रजितामुकुंदेनराजानामृष्टकुंडलाः ॥ विरेजुर्मोचिताः
क्लेशात्प्रावृद्धंतेयथाग्रहाः २७ रथान्सदृशानारोप्यमणिकांचनभूषितान् ॥ प्रीणय्यसूतृतैर्वाक्यैःस्वदेशान्प्रत्ययापयत् २८ तएवंमोक्षिताःकृच्छ्रात्क
ष्णेनसुमहात्मना ॥ ययुस्तमेवध्यायंतःकृतानिचजगत्पतेः २९ जगदुःप्रकृतिभ्यस्तेमहापुरुषचेष्टितम् ॥ यथान्वशासद्गर्वांस्तथाचक्रुरतंद्रिताः ३०
जरासंधंघातयित्वाभीमसेनेनकेशवः ॥ पार्थाभ्यांसंयुतःप्रायात्सहदेवेनपूजितः ३१ तेगत्वात्वाडवप्रस्थंशंस्वान्दध्मुर्जितारयः ॥ हर्षयंतःस्वसुहृदो
दुर्हृदांचासुखावहाः ३२ तच्छ्रुत्वाप्रीतमनसइंद्रप्रस्थनिवासिनः ॥ मेनिरेमागधंशांतराजाचासमनोरथः ३३ अभिवाद्याथराजानंभीमार्जुनजनार्दनाः ॥
सर्वमाश्रावयांचक्रुरात्मनायदनुष्ठितम् ३४ निशम्यधर्मराजस्तुकेशवेनानुकंपितः ॥ आनंदाश्रुकणान्मुच्यन्प्रेम्णानोवाचकिंचन ३५ ॥ इतिश्रीभाग
वतमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंयुधिष्ठिरोराजाजरासंधंघातयत्प्रभो ॥ कृष्णस्यचानुभावतंश्रुत्वाप्री
तस्तमब्रवीत् १ युधिष्ठिरउवाच ॥ यस्यत्रिलोकगुरवःसर्वलोकमहेश्वराः ॥ वर्हतितुर्लभंलब्ध्वाशिरसैवानुशासनम् २ सभवानरविंदाक्षदीनानामी
शमानिनाम् ॥ धत्तेनुशासनंभूमस्तदस्यंतविडंबनम् ३ नद्येकस्याद्वितीयस्यब्रह्मणःपरमात्मनः ॥ कर्मभिर्वर्द्धतेतेजोहसतेचयथारवेः ४ नचतेऽजित
भक्तानांममाहमितिमाधव ॥ त्वंतवेतिचनानाधीःपशूनामिववैकृता ५ इत्युक्त्वायाज्ञियेकालेवव्रेयुक्तान्सक्रात्विजः ॥ कृष्णानुमोदितःपार्थोब्राह्मणा
ब्रह्मवादिनः ६ द्वैपायनोभरद्वाजःसुभंतुर्गौतमोऽसितः ॥ वसिष्ठश्च यवनःकण्वोमैत्रेयःकवषस्त्रितः ७

ति ब्रह्मणइति बहिस्तथाऽस्तुअंतःपरिच्छिन्नइतितत्राह परमात्मनइति आत्मनोजीवात्परत्वेनपूर्णत्वेनमीपमानस्यपरमात्मनइत्यर्थः रवेःप्रभामंदोष्णत्वादिविशेषःकालोपाधिकोनस्वाभाविकइतिभव
त्येवंनिदर्शनं हरेस्तुक्विशेषणसामर्थ्यात्सोपेनेत्यवगमयितव्यं ४ हरेरद्वितीयस्वीकृतेपुनर्योपेनाह नचेति हेअजितमाधवलक्ष्मीपते तेतवभक्तानांपुत्रादौमयेतिदेहादावहमितिदेहात्तरेत्वमितितदीयक्षे
त्रादौतवेतिनानाधीर्नीस्तिचशब्दःसर्वत्रेश्वरसत्तांपश्यतामित्यस्मिन्नर्थेवर्ततेकीदृशीनानाधीःयथापशूनांतस्काररहितानांनुद्धिर्वैकृताविविधप्रकारास्वार्थताद्वितः ५ याज्ञिषेयब्रह्मकरणयोगे युक्तान्कल्पो
क्तपाशुवेदिनः ६ ७

८९ उपहूताभुनयः यथान्येअनुपहूताअपितत्राजगुःतत्रद्रोणादयोप्युपहूताः १० ११ यत्रयज्ञकरणमीष्टतमंतदेवयजनस्वर्णलांगलैः सुवर्णलांगलैः सुवर्णमयहलैः कृष्णोष्णित्यसंशोध्यआलांकृत्वा
तत्रयथान्यापनृपदीक्षायांचक्रुरित्यन्यथः १२ वरुणस्ययज्ञे वरुणं अनूक्तंसमाहृत्यतात्पर्यात्पुनरुक्तं करोति इद्रादय इति १३ १४ १५ १६ अचेतसंवरुणं सूर्येसोपाभिषवसं
धिन्यहनि पशुसंज्ञपनदिवसेवा १७ अग्राहणाहंअग्रपूजास्वीकारयोग्यविभूतः विचारयंतः १८ अनेकांत्पात्रानाहुद्विवात्सर्वेषां गुणानामेकत्वानियमाद्वाअच्युतः गुणतः स्वरूपतोवानक्षीणः
श्रेष्ठ्यंगुणश्रेष्ठ्योग्याग्रपूजनं गुणाः श्रुताः सुविरुद्धाश्चदेवेसंतीत्यादिश्रुतिवाक्यहिनासूचयति सात्वतः तंत्रप्रणेतारएतेषांपतिः स्वाभीगतिश्च इदंचाग्र पूजायोग्यत्वेऽल्लगम् २९ इन्द्रोवेसंवेषांश्रेष्ठः अग्निर्वेदे
विश्वामित्रोवामदेवः सुमतिर्जैमिनिः क्रतुः ॥ पैलः पराशरोभगो वैशंपायनएवच ८ अथर्वाकश्यपोधोभ्योरामोभार्गवआसुरिः ॥ वीतिहोत्रोमधुच्छंदा
वीरसेनोऽतत्रणः ९ उपहूतास्तथाचान्येद्रोणभीष्मकृपादयः ॥ धृतराष्ट्रः सहसुतोविदुरश्चमहामतिः १० ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्रायज्ञ
दिदृक्षवः ॥ तत्रेयुः पूर्वराजानोराज्ञांप्रकृतयोचृप ११ ततस्तद्वयजनंत्राज्ञाणाः स्वर्णलांगलैः ॥ कृष्णतत्रयथान्यायंदीक्षायांचकिरेचृपम् १२ हैमः कि
लोपकरणोवरुणस्ययथापुरा ॥ इंद्रादयोलोकपालाविर्चिचअवसंयुताः १३ सगणाः सिद्धगंधर्वाविद्याधरमहोरगाः ॥ मुनयोयक्षरक्षांसिसंगाः किन्नरचार
णाः १४ राजानश्चसमाहूताराजपत्न्यश्चसर्वशः ॥ राजसूयंसमीयुः स्मराज्ञः पांडुसुतस्यवै १५ मेनिरेकृष्णभक्तस्यसूपपन्नमविस्मिताः ॥ अयाजय
न्महाराजयाजकादेववर्चसः १६ राजसूयेनाविधिवत्प्रचेतसमिवामराः ॥ सूर्येहन्यवनीपालान्याजकान्सदसस्पतीन् १७ अपूजयन्महा
भ्रागान्यथावत्सुसमाहिताः ॥ सदस्यग्राहणाहंवैविभूतः तस्मासदः १८ नाभ्यगच्छन्नैकांत्पात्सहदेवस्तदाब्रवीत् ॥ अर्हतिश्च्युतः श्रेष्ठ्यंगवनांसा
त्वतांपतिः १९ एषवैदेवताः सर्वादेशकालधनादयः ॥ यदात्मकमिदंविश्वंक्रतवश्चयदात्मकाः २० अग्निराहुतयोमंत्राः सांख्ययोगश्चयत्परः ॥ एकएवा
द्वितीयोसावेतदात्म्यमिदंजगत् २१ आत्मनात्माश्रयः सभ्याः सृजत्यवतिहंत्यजः ॥ विविधानीहकर्माणिजनयन्त्यनपेक्षया २२ ईहतेयदयंसर्वश्रेयोधर्मा
दिलक्षणम् ॥ तस्मात्कृष्णायमहतेदीयतांपरमार्हणम् २३ एवंचेत्सर्वभूतानामात्मनश्चार्हणंभवेत् ॥ सर्वभूतात्मभूतायकृष्णायानन्यदर्शिने २४ देयं
शांतायपूर्णायदत्तस्यानंत्यमिच्छता २५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वासहदेवोभूत्पूर्णकृष्णानुभावविद ॥ तच्छ्रुत्वातुष्टुः सर्वेसाधुसाध्वितिसत्तमाः
२६ श्रुत्वानुजेरितंराजाज्ञात्वाहादंसभासदाम् ॥ समर्हयद्दृषीकेशंप्रीतः प्रणतविह्वलः २७

वानांशुसमित्यादेः इंद्रादिषुसत्स्वरयकथंसंभोभवतीतितत्राह एषवा इति योदेवानामिति श्रुतिवा इत्यनेन गृह्णाति अचेतनमपितदधीनसत्ताकमित्याह देशेति किंबहुनासर्वमपितद्वयाप्रमित्याह यदात्म
कमिति तात्पर्यात्पुनरुक्तं करोति क्रतव इति २० साख्ययोगार्थज्ञानं योगकर्मलक्षणः य. परोविषयोयस्यसत्ता उपसंहरति एकइति एतदात्माधीनम् २१ हेसभ्या. एतदात्म्यविवरणमात्रमेतत्
कार्यसमर्थनं सृजतीत्यादि २२ फलहेतुत्वात्पापमेवात्रयोग्यतमइत्याह पदयमिति २३ एतच्छ्रौसर्ववृष्टंरूपादिविभावेनाह एवंचेति स्वस्मादन्यपरयास्वातंत्र्यनपश्यतीत्यनन्यदर्शितस्मै देवैः सहवर्ततइ
तिसहदेवोदेवव्रतोपिग्राह्यः भारतेतद्वचनादग्रपूजादानाद्युक्तेः २४ २५ सत्तमाः सत्तांश्रेष्ठाः २६ २७

२८ २९ ३० ३१ ईशःकालोदुरत्ययःइतिश्रुतिःसत्यवतीअवाधितार्था तदुपपादयति वृद्धानामिति २२ ग्रामन्ध्वंहेतवेतदसत्यतयः किंबालभाषितंदाह कृष्णइति ३३ ३४ अतिव्रज्याति
क्रम्य कुलकर्मणिपुत्रेइत्याह गोपइति ३५ एतदेवविबृणोतिवर्णेति ३६ यदोर्वैशजातत्वात्कथंकुलभावइतितत्राह पयातिनेति ३७ अन्नवचसःगायत्रीजपसंबंधतेजोरहिताः ब्रह्मवेदस्तत्संबंधवचो
युक्तान्देशान्वा समुद्रमित्यादिनादाशसाम्यमापादयति ३८ शिवारुतंछगालशब्दितम् ३९ ४० कुतोनिर्गमनमितितत्राह निंदांमिति ४१ ४२ ४३ स्ववचनंसत्यकर्तुतावत्ततःपूर्वमेवकृष्णःश्रुतांत च

तत्पादावनिज्यापःशिरसालोकपावनीः ॥ सभार्यःसानुजामात्यःसकुटुंबोवहन्मुदा २८ वासोभिःपीतकौशेयैर्भूषणैश्चमहाधनैः ॥ अर्हयित्वाश्रूपूर्णा
क्षोनाशकत्समवेक्षितुम् २९ इत्थंसंभ्राजितंवीक्ष्यसर्वेप्रांजलयोजनाः ॥ नमोजयेतिनेमुस्तंस्वात्पेतुःपुष्पवृष्टयः ३० इत्थनिशम्यदमघोषसुतःस्वपीठा
दुत्थायकृष्णगुणवर्णनजातमन्युः ॥ उत्क्षिप्यबाहुमिदमाहसदस्यमर्षात्संश्रावयन्मगवते परुषाण्यभीतः ३१ ईशोदुरत्ययःकालइतिसत्यवतीश्रुतिः ॥
वृद्धानामपियद्विद्विर्बालवाक्यैर्विमिद्यते ३२ यूयंपात्रविदांश्रेष्ठामामन्ध्वंबालभाषितम् ॥ सदसस्पतयःसर्वेकृष्णोयत्समतोर्हणे ३३ तपोविद्याव्रतधरा
ज्ञानविश्वस्तकल्मषान् ॥ परमर्षीब्रह्मनिष्ठान्लोकपालांश्रूपूजितान् ३४ सदसस्पतीनतिव्रज्यगोपोयंकुलपांसनः ॥ यथाकाकःपुरोडाशंसपयंकथ
मर्हति ३५ वर्णाश्रमकुलपेतःसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ स्वैरवतीर्गुणैर्हीनःसपयंकथमर्हति ३६ यथातिनैषाहिकुलंशंसद्विर्विगर्हितम् ॥ वृथापानरतं
मत्तंसपयंकथमर्हति ३७ ब्रह्मर्षिसेवितान्देशान्हित्वैतेऽब्रह्मवर्चसः ॥ समुद्रंदुर्गमाश्रित्यबाधतेदस्यवःप्रजाः ३८ एवमादीन्यभद्राणिबभाषेनष्टमंगलः ॥
नोवाचार्किचिद्भगवान्यथासिंहःशिवास्तम् ३९ भगवान्निर्दंश्रुत्वाहुःसहंतस्वमासदः ॥ कर्णौपिधापयनिर्जग्मुःशपंतश्चेदिपरुषा ४० निंदांभगवतःशृण्व
नतत्परस्यजनस्यच ॥ ततोनापैतियःसोपियात्यधःसुलताञ्जुतः ४१ ततःपांडुसुताःकृद्वामस्त्यकैकेयस्तंजयाः ॥ उदायुधाःसमुत्स्थुःशिशुपालजिघांस
वः ४२ ततश्चैवस्वसंभ्रांतोजमृहेखड्गचर्मणा ॥ भर्त्सयन्कृष्णपक्षीयान्नाज्जःसदसिभारत ४३ तावदुत्थायभगवांस्तान्निवार्यस्वयंरुषा ॥ शिरःश्रुतांत
चक्रेणजहारापततोरिपोः ४४ शब्दःकोलाहलोप्यासीच्छिशुपालेहतेमहान् ॥ तत्राततायिनोभूपादुहुर्जीवितैषिणः ४५ चैद्यदेहास्थितंज्योतिर्वासुदेव
मुपाविशत् ॥ पश्यतांसर्वभूतानामुल्केवभुविस्त्राञ्जुता ४६ जन्मत्रयानुगुणितेनैरसंख्ययाधिया ॥ ध्यायंस्तन्मयतांयातोभावोहिभवकारणम् ४७ व
र्णितंतदुपाख्यानंमयातेबहुविस्तरम् ॥ वैकुण्ठवासिनोर्जन्मविप्रशापात्पुनःपुनः ४८

क्रेणशुरधारसुदर्शनेनरिपोःशिरोजहारेत्यन्वयः ४४ ४५ ज्योतिर्जयचैतन्यात्मकं स्वादाकाशाच्चयुतोल्कासुदीव ४६ जन्मत्रयेनुगुणितेनसंबंधितेनवैरेणशत्रुभावेनविशिष्टनेतरेणज्ञानेनसंख्ययासमुद्रि
क्याधियाध्यायंस्तन्मयतांविप्रमयतांअसुरोभगवत्प्रधानतांजयोपातःतथाहि भावोभक्तिर्भवकार्यमांख्यकारणंभवति ४७ तयोरुपाख्यानंवैकुण्ठवासिनोर्जयविजययोर्विप्रशापात्पुनःपुनर्जन्म ४८

भगवतेऽपूजासमर्पणेनयुधिष्ठिरःकृतकृत्यःकमुत्तःश्रुतिगादिभ्योपियथाविहितदक्षिणामदादितित्नाह ऋत्विग्भ्यऽत्यादिना एकराट्चक्रवर्ती ४९ ५० राजमूयावभृथविहितकर्मणा ब्रह्मणाविषाणां
क्षत्राणांमहर्षेभ्यःराणांसभामध्ये स्तरादिन्द्रः ५१ ५२ बंधुभूतशिशुपालावधलक्षणहरेःकर्मनपुण्यसाधनंकिंतुतद्विपरीतकारणामितिमंदाशंकांपरिहरन्फलमाह इदमिति ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापु
राणेशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ अनेनानंतरातीताध्यायोक्तमेवमश्रपूर्वकंविस्तृत्यकथयति अजातशत्रोरित्यादिना १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ऋत्विजश्चसदस्या
ऋत्विग्भ्यःससदस्येभ्योदक्षिणांविपुलामदात् ॥ सर्वान्संपूज्यविधिवच्चेवभृथमेकाराट् ४९ माधयित्वाक्रतुराज्ञःकृष्णोयोगेश्वरेश्वरः ॥ हत्वाचचेदि
पंतत्रविजहारयथामुखम् ५० राजमूयावभृथ्येनस्नातोराजायुधिष्ठिरः ॥ ब्रह्मक्षत्रसभामध्येशुभेसुरराडिव ५१ राज्ञासभाजिताःसर्वेसुरमानव
सेचराः ॥ कृष्णंक्रतुंचशंसंतःस्वधामानिमुदाययुः ५२ यइदंकीर्तयेद्विष्णोःकर्मचैद्यवधादिकम् ॥ राज्ञांमोक्षविधानंचसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५३ ॥ इ
तिश्रीभागवतेमहापुराणेशमस्कंधेउत्तरार्धेशिशुपालवधोनामद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ राजोवाच ॥ अजातशत्रोस्तंदृष्ट्वा राजसूयमहोदयम् ॥ स
र्वेमुदिरेब्रह्मन्देवायेचसमागताः १ दुर्योधनंवर्जयित्वा राजानं ऋषयःसुराः ॥ इतिश्रुतंनोभगवंस्तत्रकारणमुच्यताम् ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पिता
महस्यतेयज्ञेराजसूयेमहात्मनः ॥ बांधवाःपरिचर्यायांतस्यासन्प्रेमबंधनाः ३ भीमोमहानसाध्यक्षोधनाध्यक्षःसुयोधनः ॥ सहदेवस्तुपूजायांनकुलोद्रव्य
साधने ४ सतांशुश्रूषणेजिष्णुःकृष्णःपादावनेजने ॥ परिवेषणेद्रुपदजाकर्णोदानेमहामनाः ५ युयुधानोविकर्णश्चहार्दिकयोविदुरादयः ॥ बाह्लीकपु
त्राभूर्याद्यायेचसंतर्दनादयः ६ निरूपितामहायज्ञेनानाकर्मविशारदाः ॥ प्रवर्ततेस्मराजेंद्रराज्ञःप्रियचिकीर्षया ७ ऋत्विक्सदस्यबहुवित्सुहृत्तमेषु
स्विष्टेषुसूनुतमहार्हणदक्षिणाभिः ॥ चैद्येचसात्वतपतेश्वरणंप्रविष्टेचकुस्ततस्त्ववभृथस्नपनंघुनद्याम् ८ मृदंगंशंखपणवसतूर्यानकगोमुस्ताः ॥ वा
दित्राणिविचित्राणिनेदुरारामहोत्सवे ९ नर्तक्योननृतुहृष्टगायकायूथशोजगुः ॥ वीणावेणुतलोन्नादस्तेषांसदिवमस्पृशत् १० चित्रध्वजपता
काद्यैरिभेद्रस्यंदनादिभिः ॥ स्वलंकृतैर्भटैर्भूपानिर्ययूरुक्ममालिनः ११ बहुसंजयकांबोजाःकुरुकोशलकैकयाः ॥ कंपयंतोभुवंसैन्यैर्यजमानपुरःस
रैः १२ सदस्यत्विग्निजश्रेष्ठाब्रह्मघोषेणभूयसा ॥ देवर्षिपितृगंधर्वास्तुष्टुतुःपुष्पवर्षिणः १३ स्वलंकृतानरानार्योगंधस्रग्भूषणांबरैः ॥ विलिपंतोभिर्षि
चंतोविजच्छुर्विवैधैरसैः १४ तैलगोरसगंधोदहरिद्रासांद्रकुंकुमैः ॥ पुंभिलिप्ताःप्रालिपंत्योविजच्छुर्वारिपोषितः १५ गुप्तानृभिर्निर्गमन्नुपलब्धुमेतद्देव्योयथा
दिविविमानवरैर्नृदेव्यः ॥ तामातुलेयसस्त्रिभिःपरिषिच्यमानाःसत्रीढहासविकसद्भदनाविरेजुः १६

अबहुविदश्चेतयातेषुसुहृत्तमेषुस्विष्टेषुसुपूजितेषुसस्तु ततःकालव्यवधानमंतरेण ८ आरादूरेसमीपेच ९ १० ११ १२ १३ रसैश्चहरिद्रादिरागजलैः १४ एतदेवाह तैलेत्यादिना १५ नृदेव्यःराज्ञः ए
तदुपालब्धुंचक्षुर्विषयंस्थलंनिरममचित्यन्वयः देव्यःदेवस्त्रियः मातुलेयैःसस्त्रिभिश्च १६

हतीभिःजलसेचनपात्रैः मलधियांविषयाविष्टानां रुचिरैर्मण्यैःसमेताः १७ १८ पत्नीसंयाजावभृथ्याख्योष्टिभिश्चरित्वाकृत्वा १९ २० अहते अघोते २१ २२ २३ २४ २५ २६
२७ २८ २९ ३० ३१ यस्मिन्पुरेविश्वसृजाकृष्णेनतस्मिन्ताभिःश्रीभिःसहद्वपदराजसुतापतिमुपतस्थइत्यन्वयः ३२ ३३ स्वचक्षुपास्वदृष्टिभूनेन ३४ ३५ बालन्यजनसंकुलैःवामरास्तिभि

तादेवरानुतससीन्सिषिचुर्द्वीतीभिःस्त्रिन्नांबराविकृतिगात्रकुबोरुमध्याः ॥ औत्सुक्यमुक्तकवरचयवमानमाल्याःक्षोभंदधुर्मलधियांरुचिरैःसमेताः १७ स
सम्राड्भयमारुहःसदशंरुक्ममालिनम् ॥ व्यरोचतस्वपत्नीभिःक्रियाभिःक्रतुरादिव १८ पत्नीसंयाजावभृथ्यैश्चरित्वातेतमृत्विजः ॥ आचांतंस्नापयां
चक्रुर्गंगायांसहकृष्णया १९ दिविदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभिभिःसमम् ॥ मुमुचुःपुष्पवर्षाणिदेवर्षिपितृमानवाः २० सन्नुस्तत्रततःसर्वेवर्णाश्रमयुताजनाः ॥
अथराजाऽहतेक्षौमेपरिधायस्वलंकृतः २१ ऋत्विक्सदस्यविप्रादीनानर्चाभरणंबरैः ॥ बंधून्जातीन्पुत्रान्मित्रान्सुहृदोन्यांश्रमवर्षाः २२ अमीक्ष्णं
पूजयामासनारायणपरोचृपः २३ सर्वेजनाःसुररुचोमणिकुंडलसगुष्णीषकंचुक्रदुकूलमहाध्व्यहाराः ॥ नार्यश्चकुंडलयुगालकवृंदजुष्टवक्त्राभियःकनक
मेखलयाविरेजुः २४ अथर्त्विजोमहाशिक्षाःसदस्याब्रह्मवादिनः ॥ विप्रसन्नयविद्विश्रुद्राराजानोयेसमागताः २५ देवर्षिपितृभूतानिलोकपालाः
सहानुगाः ॥ पूजितास्तमनुज्ञाप्यस्वधामानिययुर्मुदा २६ हरिदासस्यराजर्षेराजमूयमहोदयम् ॥ नैवातृप्यन्प्रशंसंतःपिबन्मर्योयथामृतम् २७ ततो
गुधिष्ठरोराजासुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ प्रेम्णानिवासयामासकृष्णंचत्यागकातरः २८ भगवानपितत्रांगन्यवात्सीत्तत्प्रियंकरः ॥ प्रस्थाप्ययदुवीरान्स्वान्ता
रोराजासुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ प्रेम्णानिवासयामासकृष्णंचत्यागकातरः २८ भगवानपितत्रांगन्यवात्सीत्तत्प्रियंकरः ॥ प्रस्थाप्ययदुवीरान्स्वान्ता
बादींश्चकुशस्थलीम् २९ इत्थंराजाधर्मसुतोमनोरथमहार्णवम् ॥ सुसमृद्धंसमुत्तीर्यकृष्णेनासीद्व्रतज्वरः ३० एकदांतःपुरेतस्यवीक्ष्यदुर्योधनःश्रियम् ॥
अतप्यद्राजसूयस्यमहित्वंचाच्युतात्मनः ४१ यस्मिन्नरेंद्रदितिजेंद्रसुरेंद्रलक्ष्म्योनानाविभांतिकिलविश्वसृजोपकृताः ॥ ताभिर्पातितद्वपदराजसुतोपतस्थे
यस्यांविषक्तहृदयःकुरराजएषः ३२ यस्मिंस्तदामधुरिपोर्महिषिसहस्रंश्रोणीभरेणशनकैःकणदंश्रिशोभम् ॥ वक्षःसुचारुकुचकुंकुमशोणहारंश्रीमन्मुखं
चचलकुंतलकुंतलाढ्यम् ३३ सभायांमयकृष्णयांक्वापिधर्मसुतोविराट् ॥ वृतोतुजैर्बधुभिश्चकृष्णेनापिस्वचक्षुषा ३४ आसीनःकांचनेसाक्षादासनेमघवा
निव ॥ पारस्मेष्ठ्याश्रयाजुष्टःस्तूयमानश्चबंदिभिः ३५ उपास्यमानोविप्रेर्द्वैर्नानादेशसमागतैः ॥ दोधूयमानोधवलैर्वालव्यजनसंकुलैः ॥ राजराजशा
दूळोदिविदेवपतिर्यथा ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तत्रदुर्योधनोराजापरितो
श्चावृभिःप्रियैः ॥ किराटमालीन्यविशदसिहस्तंक्षिपन्कृषा १

तवापुभिः दोधूयमानःवीज्यमानः ३६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधे
उत्तरार्धेविजयध्वजवृत्तटीकायांःपरीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ७ ॥ द्विनेषध्यायेपुशाखवधमाहारम्पठयति तत्रादौभूभारहरणहेतुदुर्योधनस्यतेजःक्षतंचरुक्ति तत्रेत्यादिना तत्रसभायाम् १

आचितं निवर्तयामि ति हलायुधः २ पुरःभ्रतः स्फाटिकमणिनिबद्धम् ३ ४ योगेश्वरेण श्रीकृष्णेनानुज्ञातः साम्राज्ञां त्ववचनेन ५ ६ ७ आत्मनास्वेनैवहितं चेष्टितं आत्मनिमनसि स्मर-
न्मद्रूपमिति शेषः सत्रकथांतरं वक्तुं त्वारदागमनमाह तदेति ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ रुक्म्यादीन् राज्ञः समाजं संमेलनम् आनृत्यं क्रमाभावरणम् १६ शिशुपालदुष्ट

स्थलेऽप्यमृत्वा द्रव्यान्तं हरिनीलोपलाचिते ॥ स्थलं पुष्करिणीं मत्वासर्वे बंजहसुर्जनाः २ आगच्छन्नेव मुर्वीशः पुरःपुष्करिणीं किंचित् ॥ विलोक्य स्फाटिकां भू-
मिं मन्वानो व्यपतज्जले ३ जहास भीमस्तं दृष्ट्वा स्त्रियो भूपाश्च केचन ॥ निवार्यमाणा अप्यंगराज्ञा कृष्णानुमोदिताः ४ अजातशत्रुः कर्ण्यवस्त्रं भूषणादि-
कम् ॥ संप्रेष्या ह्यापयामास साम्राज्येऽश्वरेण च ५ तदनादृत्य सत्कारं ब्रवीद्वानतकंधरः ॥ जाज्वल्यमान हृदयो न जगाम तदंतिकम् ६ सव्रीडितो वाग्भ-
वनो रुषा च लन्निष्क्रम्य तूष्णीं प्रिययोगजा ह्वयम् ॥ हा हेति शब्दः सुमहान् भूतदा अजातशत्रुर्विमना इवाभवत् ७ बभूव तूष्णीं भगवान् भुवो भ्रंजिहीर्षुरात्मे-
हितमात्मनि स्मरन् ॥ तदा विरासीजगदीशसन्निधौ मुनिः सुराराधितपादपंकजः ८ उपेत्य नारदः सर्वैः सदस्यैरभिपूजितः ॥ कृष्णेनाभ्यर्चितः सम्यगुपविष्टो नृ-
पांतिके ९ उवाच धर्मराजस्तं प्रणिपत्य यथाविधि ॥ भवान्सर्वत्र गोब्रह्म सर्वकालेष्वसंगतः १० नृपाणां शौर्यशुक्तानां सर्वमंडलवासिनाम् ॥ इदानीं कतमः शू-
रो नित्योद्योगेन वर्तते ११ इति ते नोदितां वाणीमाकर्ण्य मुनिरब्रवीत् १२ नारद उवाच ॥ भगवदपानृपाः सर्वे कृष्णेनाप्रतिमौजसा ॥ वसंति विषयेस्वेस्वेनष्टचेष्टा-
गतश्रियः १३ एकएव महोत्साहः क्षत्रियाणां दुराग्रही ॥ जातः शाल्वेषु नृपतिर्बहुपादातिवाहनः १४ भ्रातर्युपरते युद्धे विष्णुना लोकजिष्णुना ॥
ब्रह्मदत्तमुतेहं सेयमुनायां महात्मना १५ कृष्णद्विडेत्य राज्ञो सौ रुक्म्यादीन् कुंडिनेपुरे ॥ समाजं कारयामास भ्रातुरानृत्यकांक्षया १६ शिशुपालदुष्टमुखै-
र्दत्तवक्रपुरःसरैः ॥ पराजितेषु संग्रामे जरासंधादिषु प्रभो १७ शाल्वः प्रतिज्ञामकरोच्छृण्वतां सर्वभूभुजाम् ॥ अयादवीक्ष्मां करिष्ये पश्यंतु मम पौरुषम्
१८ इति मूढः प्रतिज्ञायत पसे प्राविशद्वनम् ॥ गते तस्मिन् बहून् वर्षान्प्रतीक्ष्य तदुपागमम् १९ तदनंतरजो मात्यैरभिषिक्तो नृपार्थिभिः ॥ तपस्तप्त्वा स नृ-
पतिर्देवं पशुपतिं प्रभुम् २० आराधयामास वने पांसुमुष्टिसकृत् सन् ॥ संवत्सरांते भगवान्संतुष्टः स उमापतिः २१ वरेण च्छंदयामास शाल्वं शरणमागतम्
॥ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वो रगरक्षसाम् २२ अभेद्यं कामं वने सयानं वृष्णिभीषणम् ॥ तथेति गिरिशादिष्टोमयः परपुरंजयः २३ पुरं निर्माय शाल्वाय प्रा-
दात्सौ भयस्मयम् ॥ सलब्ध्वा कामं गयानंतमो धामदुरासदम् २४ आययौ स्वजनपदं समग्रबलवाहनम् ॥ इदानीं राजपुत्राणां स एवोद्योगवानृष २५

दुर्मुखैः सह जरासंधादिषु सत्सु १७ १८ १९ तस्य शाल्वस्यानंतरजोऽनुजः २० २१ छंदयामास तप्तमकरोत् २२ अयस्मयं अयोमयम् अयस्मयादीनि च्छंदसीति पाणिनिः नीलारश्मिं
जात्यक्तत्वात्तमो धामेत्पुच्यते २४ २५

२६ २७ सूनृतैः सूनृताभिः २८ २९ स्वसैनिकान्स्वसेनानायकान् ॥ ३० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तमविजयध्वजकृतटीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७ ॥ तथामहो
त्सवसमेतत्वेन शाल्वसंक्रुद्धोद्दिशिशेषः १ २ आगत्य चांतरीक्षे तं विमानमावसंस्तस्मिन् विमाने स्थितः पुयुधे इत्यन्वयः ३ संप्रहारप्रकारमाह पुरीमिति अट्टालोऽट्टः तोलिकावीयिकाश्च हंपंक्ति
मध्यपद्मतिरित्यर्थः ४ विहाय स आकाशादासारो वेगवान् वर्षस्तस्माद्विहायः शर्कराभ्रदुपाषाणाः चक्रवातोर्मंडलवायुः ५ शंसुसम् ६ ७ ८ ९ १० उष्णागावो यस्य स उष्णगुः सूर्यः

इति धर्मसुतः श्रीमान् श्रुत्वा तन्नारदो दितम् ॥ पार्थ भगवतः शौरैः शनैर्मुस्रमवैक्षत २६ निशम्य तद्वासुदेवो धैर्यसारो निराकुलः ॥ किंचित्प्रहस्यास्तु नामे
त्याह साहमहात्मता २७ पूजयित्वा ऋषिं सम्यक्सूनृतैर्गीर्भिरच्युतः ॥ चिराभिलषितः सोऽपि प्राप्तः साध्वित्यर्चितयत् २८ उग्रसेनं यदुपतियुयुधानं
च माधवः ॥ अक्रूरं कृतवर्माणमन्यांश्च यदुपुंगवान् २९ प्रेषयामास रक्षाघैर्द्वारवत्याः स्वसैनिकान् ३० ॥ इति श्रीभागवतमण्डल ७ चतुरशीतितमोऽध्या
यः ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तथा वसति गोविदेशकप्रस्थे महात्मनि ॥ ससानुजे चैव नृपे कृतकृत्ये युधिष्ठिरे १ आकर्ण्य शाल्वसंक्रुद्धो दमवोषसुतं
हतम् ॥ जरासंधं च मुहुराजसूयं कृतं कृतम् २ ययौ दारावर्ती शाल्वो वै त्रिदृष्टिः कृतं स्मरन् ॥ तमावसन्नं तरिक्षे युयुधे भरतर्षभ ३ पुरीषभं जोषव नान्यु
द्यानानि च सर्वशः ॥ सगोपुराणि द्वााराणि प्राकारा दालो लिकाः ४ विहाय सोऽविमाना ग्यान्निपेतुः शस्त्रवृष्टयः ॥ शैलाद्गुमाश्वाशनयः सर्पा आसार शर्कराः
॥ प्रचंडश्चक्रवातो भूद्रजसाच्छादितादिशः ५ इत्यर्थमाना सौभेन कृष्णस्य नगरीभृशम् ॥ नाभ्यपद्यत शंराजन् त्रिपुरेण यथामही ६ प्रद्युम्नो भगवा
न्वीक्ष्य मय्यमानानि जाः प्रजाः ॥ मा भैष्टेत्यभ्यधाद्वीरो वाचः पित्रो रनुस्मरन् ७ साल्वश्चिरुदेष्णश्चासौ बोक्रूरः सहानुजैः ॥ हार्दिकयोमानुविदश्च गदश्च शु
कसारणी ८ अपरे च महेश्वरस्य गूथपगूथपाः ॥ निर्ययुर्दंशिता गुप्ता रथनागाश्च पतिभिः ९ ततः प्रववृते युद्धं शाल्वानां यदुभिः सह ॥ यथासुराणां विबु
धैस्तु मुलंगरो महर्षणम् १० तां च सौभपतेर्मायां दिव्या सैरुक्मिणी सुतः ॥ क्षणेन नाशयामास नैशं तम इवोष्णगुः ११ विव्याध पंचविंशत्यास्वर्णपुंसै र
यो सुसैः ॥ शाल्वस्य ध्वजिनीपालं शरैः सन्नतपर्धभिः १२ शतेना ताडयच्छाल्वमेकैकेनास्य सैनिकान् ॥ विव्याध दशभिर्नैतु न्वाहनानि त्रिभिस्त्रिभिः १३
तदद्भुतं महत्कर्म प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ दृष्ट्वा तं पूजयामासुः सर्वेऽस्य पुरवासिनः १४ बहुरूपैक रूपं तद्दृश्यते न च दृश्यते ॥ मयमाया कृतं यानं दुर्बिभा
व्यं जनैर्भूतम् १५ क्वचिद्भौक्वचिद्योमिक्वचिंतिमथौक्वचिद्विरौ ॥ जलातचक्रवद्वा मयत्सौ भंतर्गुरवस्थितम् १६ यत्र यत्रोपलक्ष्येत तस्य सौभस्य सैनि
कः ॥ शाल्वस्ततस्ततोऽमुच्य शरान्सात्वतयूथपाः १७ शरैर्यर्कसंकाशैराशीविषदुरासदैः ॥ पीड्यमानः पुरानीकः शाल्वो मुह्यन्त्यपैरिति १८

११ १२ १३ अस्म्यप्रद्युम्नस्य १४ १५ दुरवस्थितं नैकत्रस्थितम् भूदिति शेषः १६ तस्य सौभस्य सैनिकः सेनासाहितः शाल्वः यत्र यत्रोपलक्ष्येत सात्वतयूथपाः ततः शरान्मुच्यन्त्यपैरिति १७
१७ इति परैः शरैः पर्युक्त्यमानः पुरस्थितानीकः १८

शाल्वस्पाणीकपः सेनानायकाःतेषांशस्त्राणामायेः १९ २० रथिनिप्राणसंदिग्धेसारथीरथमाहरेत् जीवयेद्युद्धतःसाधुयुद्धकर्मविशारदइतिपुद्गर्मावित् २१ अपसर्पणंअपसरणं २२ कुतोसाध्वि
त्यस्तदाह नेति मद्रिना २३ धर्मसाधनाद्युद्धादपगतोहपिबुभ्यापृष्टःतत्रपित्रोरात्मनामयाकृतमक्षमंकिमुक्तयनुवक्ष्यइत्यन्वयः २४ किंचेददुःसहमित्याह व्यक्तमिति जामयःसहोदरैःतर्पकथ्यं
वीतितत्राह क्लैव्यमिति हेवीरमृधेन्यैःसहकथंक्लैव्यंगतस्तत्कथ्यतामिति २५ कोययमिति तत्राह सूतइति १६ उपस्पृष्ट उपद्रुतः २७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउ० विजयव्यजकृतटीकायांपंचा

शाल्वानीकपश्लौघैर्घृष्णिवीराभृशार्दिताः ॥ नतत्यजूरणंस्वंस्वलोकद्वयजिगीषवः १९ शाल्वामात्योद्युमानामप्रद्युम्नात्पावप्रपीडितः ॥ आसाद्यगद
यागुर्व्याव्याहृत्यव्यनदद्वली २० प्रद्युम्नगदयाशीर्णवक्षस्थलमरिंदमम् ॥ अपोवाहरणात्सूतोधर्मविदारुकात्मजः २१ लब्धसंज्ञोमुहूर्तेनकार्ष्णिःसारथि
मब्रवीत् ॥ असाध्विदमहोसूतयद्रणान्मेऽपसर्पणम् २२ नयदूनांकुलेजातःश्रूयतेरणविच्युतः ॥ विनामत्स्त्रीवचित्तेनमूतेनप्राप्तकिल्बिषात् २३ किन्तु
वक्ष्येमिसंगम्यपितरौरामकेशवौ ॥ युद्धाद्वर्मादपक्रांतःपृष्ठस्तत्रात्मनाक्षमम् २४ व्यक्तमेकथयिष्यंतिहसंत्योभ्रातृजामयः ॥ क्लैव्यंकथंगतोवीरसहा
न्यैःकथ्यतामृधे २५ सूतउवाच ॥ धर्मविजानतायुष्मत्कृतमेतन्मयाविभो ॥ सूतःकृच्छ्रगतंरक्षेत्रथिनंसारथिरथी २६ एतद्विदित्वानुभवान्मयाद्यापो
हितोरणात् ॥ उपस्पृष्टःपरेणेतिमूर्च्छितोगदयाहतः २७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ इतिमूतोदितांवाणीमाकर्ण्ययदुनंदनः ॥ पुनरात्तप्रहरणःसूतमाहरणांगणे १ पश्यसूतद्युमानेषदंशितोधृतकार्मुकः ॥ नयमांद्युमतःपार्श्ववीरस्ये
त्याहसारथिम् २ आद्रवंतस्वसैन्यानिद्युमंतंरुक्मिणीसुतः ॥ प्रतिहत्यरुषाविध्यन्नाराचैरघभिःस्मयन् ३ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्सूतमेकेनचाहनत् ॥ द्वा
भ्यांचकेतुधनुषीद्युमतोऽन्येनवैशिरः ४ गदःसात्यकिरक्रूरःसांवश्रुकसारणौ ॥ वसुदेवोऽग्रसेनौचजघ्नुःसौभपतेर्बलम् ५ पेतुःसमुद्रेबहवःशाल्वेयाभिन्न
कंधराः ॥ एवंयदूनांशाल्वानानिघ्नतामितरेतरम् ६ रणंत्रिनवरात्रंतुतुमुलंरोमहर्षणम् ॥ इंद्रप्रस्थंगतःकृष्णआहूतोधर्मसूनुना ७ राजमूयेनिवृत्तेचशि
शुपालेरणेहते ॥ अलक्षयहुःशकुनान्वोरान्संग्रामशंसिनः ८ कुरुवृद्धाननुज्ञाप्यमुनींश्चब्राह्मणैःसह ॥ अन्वीयमानःसामात्यैःपांडवैर्निर्ययौपुरात् ९ स
गत्वाकिंचिदध्वानंस्थापयित्वापुरौकसः ॥ पृथासुताननुज्ञाप्यप्रणतानश्रुलोचनान् १० सुवर्णाशिबिकारुढैस्वरोधवधूजनैः ॥ गजाश्वरथपादातिसह
सैरपिसंयुतः ॥ अन्वीतराजकटक्रुप्रतस्थेषश्चिमासुखः ११ शाल्वोपिकुरुशार्दूलविमानेनसचारिणा ॥ अपावृत्यरणाद्राष्ट्रंस्वमेवाभ्यर्दितोययौ १२
गच्छमानस्यशाल्वस्यसांबोभिदृत्यपृष्ठतः ॥ शाल्वामात्यंक्षेमधूर्तिंबाणैर्निर्येयमक्षयम् १३

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ यदूधंदपतीत्ययदुनंदनः एषद्युमान् दंशितोरणांगमेआस्तेइतिशेषः ततःकितत्राह नयेति १ २ ३ ४ ५ ६ त्रिनवरात्रंसप्तविंशद्वाहं अरिमन्त्रसरेकृष्णप्रासवंदति
इंद्रप्रस्थमिति ७ ८ ९ १० ११ रणादपावृत्यरणविहायेत्यर्थः १२ १३

असिलात्समस्तप्रकृतिजनात्बल्लभप्रियतमं १४ ससज्जसंगतः १५ १६ १७ १८ साल'प्राकारः प्रतोलीविशिषारध्येतिहल्लयुधः प्रतोलीरेवप्रतोलीका प्रस्तरापूर्णदीर्घिकापाषाणपूरितपारि
स्तां गल्लुभिविशेषः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ सव्यहस्तं २९ ३० सल्लयुर्भाषांशि शुपालस्यसंज्ञसाजायाकृमिणी ३१ ३२ अपुनरावृत्तिभरणयमहंवा ३३ ३४ यस्यव

सेनापतिविदिदाल्यंशाल्वस्यासिलबल्लभम् ॥ निरुध्यपथिगच्छंतप्रधुम्नःप्राहरच्छरैः १४ प्रधुम्नेनातिविद्वोसौगृहीत्वास्त्रद्वर्चमणी ॥ ससज्जरौक्मिणेयेन
तदभूद्रणमद्भुतम् १५ मंडलानिविचित्राणिचरतस्तस्यसंगरे ॥ कृपाणेनयदुश्रेष्ठःशिरःकायादपाहत् १६ विभ्रष्टमार्गासासेनाहतप्रवरगूथपा ॥
विदुद्रावयथाकामंप्राणत्राणपरायणा १७ देवोपिद्वारकामेत्यवेगेनगरुडध्वजः ॥ ददर्शनगरींभग्नप्रासादाट्टालगोपुराम् १८ विशीर्णतोरणारुणतुंगसा
लप्रतोलीकाम् ॥ विध्वस्तोपवनोद्यानांप्रस्तरापूर्णदीर्घिकाम् १९ निःस्वाध्यायवषट्कारामालोक्यद्वारकांपुरीम् ॥ अपृच्छत्तत्तत्वरमाणंकिमेतादिति
दुर्मनाः २० तेनोक्तंसर्वमाकर्ण्यशाल्वराजविचेष्टितम् ॥ प्रतिजज्ञेयदुपतिःशृण्वतांसर्वसात्वताम् २१ अनुदुत्यतमद्यैवसौमहंत्वादुरात्मकम् ॥ सौभानि
पात्यजलधौप्रवेक्ष्येद्वारकामिति २२ सरथंशैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ युक्तंबहुप्रहरणमग्रावस्थितदारुकम् २३ आरुह्यभगवान्विष्णुंगरुडध्वजमु
त्तमम् ॥ प्रययौसौभपदवींमनोमारुतरंहसा २४ तथागत्वासुदूरतमंभोधेःकुक्षिमाश्रितम् ॥ ददर्शसौभतन्मध्येशाल्वंचसमलंकृतम् २५ शाल्वश्चकृष्ण
मालोक्यहतप्रायबलेश्वरः ॥ प्राहरत्कृष्णमूतायशक्तिमीमांढ्रामृधे २६ तामापततींनिभसिमहोल्कामिवरंहसा ॥ आसयतींदिशःशौरिःसायकैःशतधा
च्छिनत् २७ तंचषोडशभिर्बाणैर्विद्वान्सौभंचसेचरम् ॥ अविध्यच्छरसंदोहैःसंसूर्यद्वरशिभिः २८ शाल्वःशौरैस्ततःसव्यंसशार्ङ्गशार्ङ्गधन्वनः ॥ बिभे
दन्यपतद्वस्ताच्छार्ङ्गमासीत्तदद्भुतम् २९ हाहाकारोमहानासीद्यदूनांतत्रपश्यताम् ॥ विनद्यसौभराडुवैरिदमाहजनादनम् ३० यच्चयायुधिदुर्वृद्धेभ्रातरौ
मेमहाबलौ ॥ निहतौहंसडिभकौयमुनायांदुरात्मना ॥ यद्रूपोमूढनःसल्लयुर्भाषांप्यपहृतात्वया ३१ यच्चमंदसमामध्येदमघोषसुतःसखा ॥ व्यापादितःक्षत्रि
याणांपश्यतांहतचेतसाम् ३२ तंत्वाद्यनिशितैर्बाणैरपराजितमानिनम् ॥ नयाम्यपुनरावृत्तियदितिष्ठेर्ममाग्रतः ३३ इतितेनोदितांवाणीमाकर्ण्यमधुसूदनः ॥
प्राहादितोबाणगणैःपुनरात्तशरासनः ३४ वृथात्वंकथ्यसेमंदनयस्यास्त्यतिकौतुकम् ॥ पौरुषंदर्शयस्त्वंनःशूराणांफल्गुभाषणम् ३५ इत्युक्त्वाभगवान्शा
ल्वंगदयाभीमवेगया ॥ ततादजत्रौसंरब्धःसचकंपेवमन्नसृक् ३६ ततःशाल्वःसमुत्पत्यसेङ्गनानकदुंदुभेः ॥ उत्कृत्यशिरजादायस्वस्थसौभंसमाविशत् ३७

वातिकौतुकमिति न्याख्यातं वीर्यनास्ति सत्त्वं वृथा कथ्यसे पौरुषं अस्ति चेदंश्य शूराणां च भाषणं फल्गुभित्तं वीर्यप्रकटनं बह्वित्यर्थः यद्वा शूराणां पौरुषं दर्शय भाषणं फल्गुतुच्छं विकथनमित्यर्थः ३५ ३६
शाल्वस्य शक्तिप्रकटनाय तन्मायाप्रकारमाह तदिति ३७

श्रीकृष्णः शाल्वसृष्टां मायां अवलोक्य किमकरोदनाह तत इति ततो वसुदेवशिरोहरणानंतरं मुहूर्तकालं तत्र पुद्धे अनुतिष्ठत् अन्वतिष्ठत् अन्ववर्तत कीदृशः प्रकृतौ चिदानंदघनस्वभावे उपस्थितोऽपि शाल्वमायां ज्ञानवपि प्रकृतावुपप्रकृतिसमीपे स्थितः अज्ञानविव पुनः किंचकारेति तत्राह ततो मुहूर्तान्महानुभावः अपरिमितप्रभावः सहारिः स्वजनस्य स्वभक्तजनस्यानुकूलसंगतः वचनप्रसंगात् तद्वसुदेवशिरोहरणप्रबुध्यत कथं तदनाह आसुरीमिति शाल्वेन प्रकृतां प्रयुक्तां भूलबलमाह मय इति मयेनासुररक्षणोदितामुदादिश्रामित्यर्थः तदुक्तं जानन् शाल्वकृतां मायामज्ञानविवकेशवः अन्ववर्ततां किंचिच्चिति बुद्धा किंकृतमनाह प्रकृताविति कृतीच्छेदन इति धातोः बुद्धामायाः प्रकृतौ निर्मूलने सम्यक्स्थितो भूदिति शेषः ततस्तामाहरद्विभुरितिवचनात् अज्ञानप्रकटनं कस्मादनाह प्रकृताविति प्रकृतिनिर्गुणशरीरस्थत्वादसुस्जनमोहनार्थत्वाच्च एवमेव तु सर्वत्र परमात्मासनातनः विद्वद्ब्रह्मधिरस्त्रावीकथं चिदजयत्परं इत्यादिदशपेद्विष्णुमोहयन्मायया जागदिति चिदानंदघनस्वभाव इत्येतत्कुत इति चेन्न चिदानंदघनस्यास्पृक्तो वेधादिसंभवेदित्यस्मात्स्वजनानुसंगत इतीदमपि सद्रतेऽतिसिद्धं यदचरस्तन्वावावृधानो बलानां द्रष्टव्यं त्रुणाणो जनेषु मायेत्सातेयानि युद्धान्याहुर्न च शत्रुं ननु पुराविवित्स इत्यादि श्रुतिसिद्धोपामित्यर्थः तथाहि हेइंद्र तन्वावावृधानः स्वरूपेण भृशं वर्धमानस्त्वं बलानि वीर्याणि विक्रमलक्षणानि अचरः अकृतोति यत्स्वजनेषु प्रबुवाणः व्याकुर्वाणो वर्तस इति शेषः तस्मात्स्वभावरहस्यं स्वजनाजानंती

ततो मुहूर्तात्प्रकृतावुपस्थितस्तत्रानुतिष्ठत्स्वजनानुसंगतः ॥ महानुभावस्तदबुध्यतासुरीमायां सशाल्वप्रकृतां मयोदिताम् ३८ नतत्र दैत्यं नपितुः कलेवरं प्रबुद्धात्मा तदपश्यदच्युतः ॥ स्वप्रेयथाचारचारिणं रिपुं सौमस्थमालोक्य निहंतुमुद्यतः ३९ एवं वदंति गार्जर्षेः ऋषयः खेचरान्विताः ॥ यत्स्ववाचो विरुध्यंते तन्नृतं ते स्मरंति नु ४० कशोकमोहौ स्नेहो वाभयं वा येऽज्ञ संभवाः ॥ कचासंघटितविज्ञानज्ञानैश्वर्यैश्चरोजितः ४१ यत्पादसेवार्जितयात्मविद्यया हि न्वं त्यनाद्यात्मविपर्ययग्रहम् ॥ लभंतं वात्मीयमनंतमैश्वरं कुतो नु मोहः परमस्य सद्रतेः ४२ इति तैरुदितां वाणीमाकर्ण्य कमलेक्षणः ॥ ससौ भंहंतुमारेभेशा ल्वं कुरुकुलोद्वह ४३ ततो निशातमादाय चक्रं कृष्णः सुदर्शनम् ॥ आग्नेयास्त्रेणाभिमन्य प्राहिणोत्सौभनाशनम् ४४

त्यर्थः शाल्वदिशत्रुणाक्रियमाणानि चानियुद्धानि आहुः पुराणादौ एतानि त्वामुद्दिश्य सामयोदितामाया इत् इंद्रजाललक्षणैव त्वं पुराप्रथमतो मुहूर्तं शत्रुसुखत्रोटनान्मायां नावि विस्तेने ज्ञातवानासि अद्याधुना विविस्ते ननु पश्चात्सासिद्धा भूदित्यर्थः ३८ एतदेव स्पष्टयति नेति अच्युतः ज्ञानच्युतिरहितः तापितुः कलेवरं चनापश्यत्प्रबुद्धः मायामितिशेषः आत्मा परमात्मानि दर्शयति स्वग्रहति यथा स्वमेकं रिपुं गदीन् पश्यति ततः प्रबुद्धः तान्यदार्थान् पश्यति बुद्धा किंकृतमनाह अंतरचारिणमिति ३९ तद्वृष्ट्या मृष्यादीनामपि ज्ञानलोपो नास्ति किंपुनः हरेरिति भावेनाह एवमिति कथं वदंतीत्यनाह यत्स्ववाच इति स्वस्य स्वतंत्रस्य हरेर्वाचो वेदलक्षणाय मोहादिकं हरिर्विषयं प्रति विरुध्यंते विरोधवंतो भवंति हरेर्माहादिकं न सहत इत्यर्थः अजस्यावकचेतस इति श्रुतेः नूनं तां किं काउपक्रमादि वेदतात्पर्यालिंगकोविदास्ते वैविकिस्तन्मोहादिकं स्मरंति नु किं नैव स्मरंतीत्यर्थः येषां स्ववाचो विरुध्यंते हरेर्माहादिवादिन्यः परस्परविरोधिन्ः स्युः तेषां प्रणेताः तादृशी वाचं स्मरंति पुराणादौ नैवेति वा ४० अत्युत विपरीतमेव वदंतीत्याह केति येशोकादयोऽज्ञानतः संभवा येषां ततथा ४१ तदेव द्रढयति यत्पाठेति आत्मविद्यया परमात्मज्ञानेन अनादिकालेन आत्मविपर्ययग्रहं न सति स्थितमन्यथा ज्ञानं हि न्वंति नाशयंति न तावदेव किंतु हरितत्वं च जानंतीत्याह लभंत इति आत्मीयमात्मनः परमात्मनो विद्यमानं तमैश्वर्यमैश्वर्यानुगृहीतमनंतं मोक्षं लभंतीति भाष्येति ४२ ४३ ४४

आब्रह्मसदनं ब्रह्मसदनं ब्रह्मलोकपर्वतम् ४५ ४६ सौमनामपुरम् ४७ ४८ अनन्तरनेकसंख्यैः हरिः तिष्ठः ४९ ५० शिरोमणिकिरीटं हरौजबिमेद हृषसिद्धं शतंसहस्रमपुर्वनिपुत्रं प्रयुता
 वृद्धे न्यवृद्धशस्ववृद्धे चानेखर्वस्ववृद्धे दमिति यादवः ५१ ५२ ५३ पुरुमायिनः अनेकशतमायावतः ५४ ५५ ५६ ५७ सानंदं दानं हसति इत्यर्थे विषयानंदः न स्वरूपानंद इत्यर्थः स्यात्सो
 नुपपन्नः विज्ञानमार्गं दं ब्रह्मेति श्रुतेः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ नृगस्य कृकलासशरीरान्धोक्षकरणगाहात्स्यं

तन्नारायणहस्ताभ्यामुक्तमाग्नेयमंत्रितम् ॥ ज्वालाब्रह्मसदनं ज्वालामालातिभीषणम् ४५ ततो वैमानिकाः सर्वे ते विहाय विहायसम् ॥ सुदर्शनोष्मणा
 तस्मादुद्बुधुः सर्वतो दिशम् ४६ तदर्कशतसंकाशं सौभिर्त्वादिधापुरम् ॥ भूयो नारायणकरं प्राप भूपसुदर्शनम् ४७ ततः समुद्रे न्यपतत् पुरं विच्छिन्नबंधनम् ॥
 गदापाणिर्दुराधर्षः शाल्वोऽपि प्रत्यदृश्यत ॥ ताम्रिषयामास गदां कृष्णमुद्दिश्य दुर्मतिः ४८ ततो रथं दैत्यबलोपनीतं मंस्थाय शाल्वो बहुशस्त्रसंचयम् ॥ जवा
 किरन्कृष्णशिरस्य न तैर्महायुधैश्च व्यनदद्वरिष्यथा ४९ तां गदां प्रेषितां तेन छित्त्वा बाणैस्त्रिधा हरिः ॥ पांचजन्यमुपाध्माय सिंहनादं व्यननिदत् ५० तं शस्त्र
 पूगैः प्रहरंत मोजसा शाल्वं शरैः शौरिरमोघविक्रमः ॥ विद्धाऽच्छिन्नद्वर्मधनुः शिरोमणि रथं च शत्रोर्गदयारुरोजह ५१ तत्कृष्णहस्ते रितया विचूर्णितः
 पपात तोये गदया सहस्रधा ॥ विस्मृतं भूतलमास्थितो गदामुद्यम्य शाल्वो च्युतमभ्यगाडुतम् ५२ आधावतो भीमगदस्य बाहुं भलेन छित्त्वा थरांगमद्भुत
 म् ॥ वधाय शाल्वस्य लयार्कसन्निभं बिभ्रद्भ्रमौ सार्कं द्वादया चलः ५३ जहार तेनैव शिरः सकुडलं किरटिद्युतं पुरुमायिनो हरिः ॥ वज्रेण वृत्रस्य यथा पुरंदरो ब
 भुवहा हेति वचस्तदा नृणाम् ५४ तस्मिन्निपतिते पापे सौभे चाब्धौ निपातिते ॥ देवदुंदुभयो ने दुर्ववर्षुः पुष्पवृष्टयः ५५ स्तूयमानो मुनिगणैः श्रुतभागधवं
 द्विभिः ॥ आजगाम वृतः सैन्यैः पुरीं द्वारवतीं हरिः ५६ संप्रविश्य पुरीं रम्यां पताकाखंडमंडिताम् ॥ अलंकृतामलंकारैः सिकसंस्पृष्टत्वराम् ५७ पूजितो यदु
 भिवृद्धैः पौरजानपदैस्तथा ॥ रम्यं दृष्ट्वा हसन्महिषीप्रेमविह्वलाः ॥ उवासेदकीपुत्रः सानंदं कुरुनंदन ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे
 उत्तरार्द्धे शाल्ववधो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ उपविष्टं सुधर्मायां कदाचित्क्षत्रियैर्वृतम् ॥ विज्ञापयद्वेत्तपाणिर्द्वास्थोऽभ्येयज
 नार्दनम् १ शक्रप्रस्थाद्विजः कश्चिदागत्य द्वा रितिष्ठति ॥ प्रवेशितव्यो वा देव न वेति यदुत्तम २ प्रवेशयेति कृष्णेन द्वास्थेनोक्तेन सत्वरः ॥ प्रवेशितः प्रण
 म्याह ब्राह्मणः पुरुषोत्तम ३ धर्मजो धार्तराष्ट्रेण मूढेना धर्मचारिणा ॥ अक्षैः पराजितो यातः स भार्यः सानुजो वनम् ४ ब्राह्मणेनोदिता वाणी मित्याकर्ण्य सुदुः
 श्रवाम् ॥ क्रोधोद्विग्नमना स्तूर्णमुत्तस्थे हरिरासनात् ५ सरथं दारुकानीतमाख्य सहस्रस्यया ॥ महत्या सेनया सार्धैर्यथैव त्रपृथा सुताः ६

हरेः ब्राह्मणप्रियत्वं चार्थवादरूपेण कथयत्पस्मिन्नध्याये तत्रादौ युधिष्ठिरस्य राज्यभ्रंशेन वनवासनिमित्तं वलमुपक्रमते उपविष्टमित्यादिना १ ३ कृष्णेन प्रवेशयेत्युक्तेन द्वास्थेन प्रवेशितः ३ ४
 इति वाणी सुदुःश्रवांश्चोत्तमशक्यां कर्णदुःसहामित्यर्थः ५ ६

अनुशोचत् अन्वशोचत् गुचमकाशइति धातोः शोकेन काश उच्यते सत्यशोकः ७ अनुभुक्तानि अनुभूतानि अन्योन्यव्ययानि ८ हेतुवाक्यैः इतिहासविषयैः वचनैः ९ सत्यभामयाद्रौपदीसयाश्वायेत्यतः
सत्यभामासयन्वितइत्युक्तम् १० ११ अन्यान्युकंटकान् १२ १३ विचिन्वतः अन्वेषणं कुर्वतः सत्त्वं प्राणिनम् १४ कृकं कलासयति न च यतीति कृकत्वाः शिरः प्राणं

बनेव संतराजानं ब्राह्मणैः परिवारितम् ॥ दृष्ट्वा नुशोचत्सुभ्रं संशानुजं यदुनंदनः ७ व्यसनान्यनुभुक्तानि वर्णयित्वा परस्परम् ॥ उषित्वा तत्र तारां त्रिपांडवैः सह
केशवः ८ हेतुवाक्यैः समाश्वास्य धर्मसंज्ञं युधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च यदुनंदनः ९ पांचालीद्रौपदीसार्धौ सत्यभामासमन्वितः ॥ आश्वा
स्यताननुज्ञाप्य ब्राह्मणां श्वसहस्रशः १० सुभद्रामभिमुखं चरथमारोप्य साधवः ॥ आजगाम वनाद्राजपुरीद्वारवर्ती प्रभुः ११ सप्रविश्य पुरीं दिव्यां
पार्थविश्लेषदुर्मनाः ॥ उवासापालयन् पृथ्वीधर्मेणान्यांश्च कालयन् १२ एकदोषवन् राजन् जग्मुर्यदुकुमारकाः ॥ विहर्तुं सांबप्रद्युम्नचारुभानुगदादयः ॥
१३ क्रीडित्वा सुचिन्तत्र विचिन्वतः पिपासिताः ॥ जलं निरुदके कूपे ददृशुः सत्वमद्भुतम् १४ कृकलासंगिरिनिभं वीक्ष्य विस्मितचेतसः ॥ तस्य चोद्वरणेय
लं चक्रुस्ते कृपयान्विताः १५ चर्मभिस्तन्तथापार्श्वे द्वापतितमर्भकाः ॥ नाशकुर्वन्समुद्रतुं कृष्णाय च ख्युस्तुकाः १६ तत्र गत्वा रविं दाक्षो भगवान्विश्वभा
वनः ॥ वीक्ष्योज्जहार वामेन तं करेण सलीलया १७ स उत्तमश्लोककराभिमृष्टो विहाय सद्यः कृकलासरूपम् ॥ संतप्तचामीकरचारुवर्णः स्वर्गोचितालं करणांबर
स्रक् १८ भूत्वा मुकुंदस्य पदारविंदनं नाम मूर्ध्ना पतितो वरण्याम् ॥ पप्रच्छ विद्वानपितस्य कर्म जनेषु विख्यापयितुं मुकुंदः १९ श्रीभगवानुवाच ॥ कस्त्वं महाभा
गवरेण्यरूपो देवो त्वं मत्वांगणयामि नूनम् ॥ दशमिमांस्त्वंकं तमेन कर्मणा संप्रापितो ह्यतर्हः सुभद्रः २० आत्मानमारुयाहिविवित्सतां नोयन् मन्यसे ऽगक्षममत्र
वक्तुम् २१ इति स्मराजा संपृष्टः कृष्णेनानंतमूर्तिना ॥ प्रतीतः प्रणिपत्या हकिरीटेनार्कवर्चसा २२ नृग उवाच ॥ नृगो नाम नरेन्द्रो हर्मिष्वाकुतनयः प्रभो ॥ दा
निष्वारुणाय मानेषु दिते कर्मसृष्टशम् २३ किंतु ते ऽविदितं नाथ सर्वभूतात्मसाक्षिणः ॥ कालेनाव्याहतदशो वक्ष्ये थापितवान्नया २४ यावंत्यः सिकताभूमे
र्यावंत्यो दिवितारकाः ॥ यावंत्यो वर्षधाराश्च तावत्तिरिददास्मगाः २५ पयस्विनीस्तहणीः शीलरूपगुणोपपन्नाः कपिलाहेमशृंगीः ॥ न्यायार्जितारूप्यखुराः
सवत्साहुकूलमालाभरणाददावहम् २६ स्वलंकृतभ्यागुणशीलवज्रः सीदत्कुटुंबेभ्यः क्रतुव्रतभ्यः ॥ तपःश्रुतब्रह्मवदान्यवज्रः प्रादांयुवभ्यां द्विजपुंगवेभ्यः ॥
२७ गोभूहिरेण्याय तनाश्वहस्तिनः कन्याः सदासींस्तिलरूप्यशय्याः ॥ वासांसिरत्नानि परिच्छदान् रथानिष्ठं च यज्ञैश्चरितं च पूतैः २८ कस्यचिद्विजमुख्य
स्य भ्रष्टागौर्ममगोधने ॥ संसृष्टा विदुषासाचमयादत्ता द्विजातये २९

कृकं विदुरिति च १५ १६ १७ १८ १९ २० विवित्सतां ज्ञातुकामानां यच्च २१ २२ त्वकर्मस्य पुंशोर्द्विजातुं योग्य इत्यर्थः २३ अन्यथा पित्रातुं शक्य इत्याह किंत्विति २४ सिकतारजांसि
अददास्य अददाम् दादान इति यातुः तुडागमच्छादसः २५ २६ २७ २८ भ्रष्टा अभ्यस्तदेशं विहायान्यदेशगता संसृष्टा संकुलिता अविदुषा अजानता २९

तस्यागोःस्वामीपूर्वतनोनाथःअन्यःप्रतिग्रहीताममेतिप्रतिग्रहाब्रवीत् ३० विवदमानौविप्रतिपक्षमानौ भासनापसंभाषाज्ञानयत्नविमर्शमुपमंत्रणेपुवदइत्यत आत्मनेपदम् भ्रमःसंभ्रमः ३१ ३२
३३ अपाक्रमत्अपगतवान् ३४ याम्यैर्यमस्यविजयानैः ३५ मुंस्वभोक्ष्यसे ३६ तवदानस्यधर्मस्यअतनास्तितज्जन्मलोकान्पश्यइत्युक्तोहंप्राक्अशुभंभुंजेइत्यवदम् इत्युक्तेसपथःतर्हि
पतेतिमाग्राह ३७ ३८ ३९ देवगतिस्वर्ग ४० यत्रकापियोनिविशेषेतःसंभवतः ४१ सर्वभावायसंपूर्णैश्चर्याय सर्वोत्पादनकर्त्रेवा असंहलीलायेतिवा ४२ ४३ परिजनंपारितउपासमानंजनम् ४४

तानीयमानांतस्वामीदृष्ट्वावाचममेतितम् ॥ ममेतिप्रतिग्राह्याहृन्गोमेदत्त्वानिति ३० विप्रौविवदमानौमामूचतुःस्वार्थसाधकौ ॥ भवान्दाताऽपहर्तेति
तच्छ्रुत्वामेऽभवद्भ्रमः ३१ अनुनीतावुभौविप्रौधर्मकृच्छ्रंगतेनमे ॥ गवालक्षंप्रगृह्णीतांदास्याम्येषाप्रदीयताम् ३२ अवंतावनुगृह्णीतांकिंकरस्याविजान
तः ॥ समुद्धरतमांकृच्छ्रात्पतंतंनिरयेऽशुचौ ३३ नान्यांप्रतीच्छेवैराजन्नित्युक्त्वास्वाम्यपाक्रमत् ॥ नान्यंगवामप्यश्रुतमिच्छामीत्यपरोक्षयौ ॥ ३४ त
तोऽहंकालयोगेनमृतःपरममायया ॥ एतस्मिन्नंतरेयाम्यैर्दूतैर्नीतोयमक्षयम् ३५ यमेनपृष्टस्तत्राहंदेवदेवजगत्पते ॥ त्वंपूर्वमशुभंभुंक्ष्वउताहोचृपतेऽशु
भम् ३६ नांतंदानस्यधर्मस्यपश्यलोकांश्चमास्वतः ॥ पूर्वमेवाशुभंभुंजइतिप्राहपतेतिसः ३७ तावदद्राक्षमात्मानंकृकलासंपतन्प्रभो ॥ ब्रह्मण्यस्य
वदान्यस्यतवदास्यकेशव ३८ स्मृतिर्नाद्यापिविध्वस्तातवसंदर्शनार्थिनः ॥ देवदेवजगन्नाथगोविंदपुरुषोत्तम ३९ नारायणहृषीकेशपुण्यश्लोका
च्युताव्यय ॥ अनुजानीहिमांकृष्णयातुंदेवगतिंप्रभो ४० यत्रकापिसतश्चेतोभूयान्मेवत्पदास्पदम् ४१ नमस्तेसर्वभावायब्रह्मणेऽनंतशक्तये ॥
कृष्णायवासुदेवायगोपानांपतयेनमः ४२ इत्युक्त्वातंपरिक्रम्यपादौस्पृष्ट्वास्वमौलिना ॥ अनुज्ञातोविमानाध्यमारुहत्पश्यतांनृणाम् ४३ कृष्णः
परिजनंप्राहभगवान्देवकीसुतः ॥ ब्रह्मण्यदेवोधर्मात्पाराजन्याननुशिक्षयन् ४४ दुर्जरंबतब्रह्मस्वंभुक्तमग्नेर्नागपि ॥ तेजीयसोपिकिसुतराज्ञामी
श्रमानिनाम् ४५ नाहंहालाहलंमन्येविषंयस्यप्रतिक्रिया ॥ ब्रह्मस्वंहिविषंप्रोक्तेनास्यप्रतिनिधिर्भुवि ४६ हिनस्तिविषमत्तारंभिराद्रिःप्रशाम्यति ॥
कुलंसमूलंदहतब्रह्मस्वारणिपावकः ४७ ब्रह्मस्वंदुरनुज्ञातंभुक्तेहतित्रिपूरुषम् ॥ प्रसह्यातिबलाद्भुक्तंशुपूर्वांदशापरान् ४८ राजानोराजलक्ष्म्या
श्चनात्मपातंप्रचक्षते ॥ निरबेधेऽभिमान्यंतंब्रह्मस्वंसाधुबालिशाः ४९ गृह्णीतयावतःपांसूक्रुदतामश्रुबिदवः ॥ विप्राणांहृतवित्तानांवदान्यानांकुटुंबि
नाम् ५० राजानोराजकुल्याश्चतावंतोब्दानिरंकुशाः ॥ नरकेतुविषचपंतेब्रह्मदायापहारिणः ५१ स्वदत्तांपरदत्तांब्रह्मवृत्तिंहरेतयः ॥ पृष्ट्वैर्वषसह
स्नाणिविष्टायांजायतेकृमिः ५२

अग्रेपिदुर्जरंजीर्णांकुर्तुमशक्यम् मनागल्पमपि किंपुनरन्यस्येत्यर्थः ४५ प्रतिनिधिःप्रतिक्रियानास्ति ४६ ब्रह्मस्वस्वाराणिजन्यपावकः ४७ दुरनुज्ञादंअनुज्ञाविनाभुक्तंअनुज्ञातंवा असह्य
अविचार्य ४८ राज्यलक्ष्म्याराजश्रियःपातंनिरयेआत्मपातंचनम्रचक्षतेनपश्यति येब्रह्मस्वंसाधुभ्यंतंतेबालिशाः ४९ ५० ५१ ५२

यद्ब्रह्मस्वैजगद्ध्याऽख्यायुषोभवन्ति ५१ ब्रह्मतद्रोहंनकुर्वत ५४ ५५ ५६ सर्वलोकानां पावनः शुद्धिकर्ता ५७ ५८ ५९ ६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तश्री
तिस्रोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ भगवच्छिन्नितकेशाविष्टस्य शेषावतारस्य बलभद्रस्य हरिमाहात्म्या विनाभूतं माहात्म्यं वर्णयत्यनेन प्रारभितेनाध्यायत्रयेण तत्र प्रथमे यमुनाप्रदहणलक्षणं विक्रमं वक्तुं बल
स्य गोकुलगमनं याति द्वितीये द्विविधवधलक्षणं तृतीये कौरवगर्वनिर्वापणार्थं तत्पुराकर्षणलक्षणं वक्तुं दुर्योधनसुताहरणं याति १ पितरौ यशोदानंदौ गोपौ २ इति समाप्ताभिवादनं दिकर्माणं तं रामं कर्मा

न मे ब्रह्म धनं मृयाद्यज्जगद्ध्यात्पायुषो नृपाः ॥ पराजिताऽयुताः स्थानाद्भवंत्युद्वेजिता नृपाः ५३ विप्रकृता गसमपि नैव द्रुह्यत मामकाः ॥ घ्नंतं बहु शपंतं वानम
स्कुस्तानित्यशः ५४ यथा हंप्रणमे विप्रान्सर्वकालं समाहितः ॥ तथानमतयूयंच योऽन्यथामे स दंडमाक् ५५ ब्राह्मणार्थो ह्यपहृतो हर्तारं पातयत्यधः ॥ अजा
नंतमपि ह्येनं नृगं ब्राह्मणगौरिव ५६ एवं विश्राव्य भगवान्मुकुंदो द्वारकौकसः ॥ पावनः सर्वलोकानां विवेश निजमंदिरम् ५७ श्रीशुक उवाच ॥ सद्भिः समा
गमो राजन्कदाचिन्नाफलो भवेत् ॥ विमुक्तो नरकाद्राजानृगः साधुसमागमात् ५८ साधूनां दर्शनं स्पृशं कतिनं स्मरणं तथा ॥ तीर्थानामिव पुण्यानां सर्व
मेव हि पावनम् ५९ एतच्छ्रुत्वा त्वया संतः सदोपास्याः परंतप ॥ ब्रह्मस्व नैव हर्तव्यं यदीच्छसि परांगतिम् ६० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे
उत्तरार्द्धे मृगाख्याने सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बलभद्रः कुरुश्रेष्ठ भगवान् रथमास्थितः ॥ सुहृदि दृक्षु रक्तं ठः प्रययौ नंदगोकुलम्
१ परिष्वक्तश्चिरोत्कंठैर्गोपैर्गोपीभिरेव च ॥ रामो भिवाद्यपि तरावाशीर्भिरभिर्नंदितः २ चिरं नः पाहि दाशार्हसा नुजो जगदीश्वर ॥ इत्यारोप्या कर्मालिङ्ग्य
नेत्रैः सिषिचतुर्जलैः ३ गोपवृद्धांश्च विधिवद्यविष्टैरभिवादितः ॥ यथा वयो यथा स्वरूपं यथा संबंधमात्मनः ४ तमुपेत्याथ गोपालाहास्यहस्तग्रहादिभिः ॥
विश्रांतं सुखमासीनं पप्रच्छुः पर्युपासिताः ५ पृष्ठश्चाकथयत्स्वेष्टे प्रेममग्नदयागिरा ॥ कृष्णेन कर्मलपत्राक्षे संन्यस्ता खिलराधसः ६ कञ्चिन्नो बांधव वाराम
सर्वे कुशलमासते ॥ कञ्चित्स्मरथ नोरामयूयंदारमुतान्विताः ७ दिष्ट्या कंसोहतः पापो दिष्ट्या मुक्ताः सुहृजनाः ॥ निहत्य निर्जित्य रीरूपिन् दिष्ट्या दुर्गसमा
स्थिताः ८ गोप्यो हसंत्यः पप्रच्छुरामसं दर्शनादृताः ॥ कञ्चिदास्ते सुखं कृष्णः पुरस्त्रीजनवल्लभः ९ कञ्चित्स्मरति वा बंधून्पि तं रमातरंच स ॥ अपि वा स्म
रतेऽस्माकमनुसेवां महाभुजः १० मातरं पितरं भ्रातृन्पतीन् पुत्रान् स्वमूरपि ॥ यदर्थे हि न्मदाशार्हदुस्सजान् स्वजनान् प्रभो ११ तानः सद्यः परित्यज्य गतः संछि
न्नसौ हृदः ॥ कथं नुतादृशं स्त्रीभिर्न श्रद्धीयेत भाषितम् १२

रोप्यनेत्रैश्च भूर्माडीनिर्गतैः नेत्रं नाढ्यात्तरोर्मूल इति यादवः ३ यविष्टैः कनिष्ठैः ४ हास्येन मंदस्मितेन हस्तग्रहेण आदिशब्देन परिभण्णादिकं दृष्टत्वे ५ संन्यस्ता खिलराधसः समापितसगस्तसंपदः ६ ७
८ रामसंदर्शनेनाहताः जातबहुमानाः ९ अस्माकमनुसेवां स्मस्तेन वा १० यस्य कृष्णस्यार्थे हृदस्तेन हि निमित्तं मात्रादीन् स्वजनान् हि न्यभत्याक्ष्म छांदसप्रयोगः ११ स्त्रीभिस्तादृशं गुहजिह्विकालक्षणं
भाषितं कथं नुन श्रद्धयितं श्रद्धेयमेवेत्यर्थः १२

अस्मद्व्यानेवभदधतइत्याहुः कथमिति परस्त्रियः अस्मद्व्यास्त्रियः अन्यत्रउत्तमस्त्रियः अनवस्थितात्मनःचंचलमनसःअन्यत्रसंगरहितस्य कृतघ्नस्यअनुपकारिणःअन्यत्रकारिणःविनाशिन कृष्णस्य पुमधीनस्यान्यत्रपूर्णानंदस्यमुधावचः कथंनगृह्णति अन्यत्रवचःमुधाकथंनगृह्णतिसार्धमेवगृह्णतित्थः वैचित्रानानाविधाःकथाःवाक्यप्रबंधास्यसतयातस्य उभयत्रसम कीदृशमसुंदरस्मिता वलोकेनउच्छसितोनोद्धतेनस्मरेणआतुराःअन्यत्रनिरंतरस्मरणपरवत्यः ११ हरयेप्रेम्णाकंपेत्योमिथोजल्पति किंनइति हेगोप्यःअपराःकथाःकथयतस्तस्यकृष्णस्य कथयानःकिंमिथोजनं तस्यकृष्ण

कथंनुगृह्णत्यनवस्थितात्मनोवचःकृतघ्नस्यमुधापरस्त्रियः ॥ कृष्णस्यवैचित्रकथस्यसुंदरस्मितावलोकौच्छसितस्मरातुराः १३ किंनस्तत्कथयागोप्यः कथाःकथयतापराः॥ यात्यस्माभिर्विनाकालोयदितस्यतथैवनः १४ श्रीशुकउवाच ॥ इतिप्रहासितंशौरेर्जैल्लिपतंचानुर्वाक्षितम् ॥ गतिप्रेमपरिष्वंगंस्मरंत्यो रुरुदुःस्त्रियः १५ संकर्षणस्ताःकृष्णस्यसंदेशैर्हृदयंगमैः ॥ सांत्वयामासभगवान्नानुनयकोविदः १६ द्वौमासौतत्रचावात्सीन्मधुमाधवमेवच॥रामःक्षपासुभ गवान्गोपीनारतिमावहन् १७ पूर्णचंद्रकरामृष्टेकौमुदीगंधवायुना ॥ यमुनोपवनेरेमेसेवितेस्त्रीगणैर्वृतः १८ वरुणप्रेषितादेवीवारुणीवृक्षकोटराद् ॥ पतंती तद्वनंसर्वसौरभेणाध्यवासयत् १९ तंगंधमधुधारायावायुनोपहृतंबलः ॥ आघ्रायोपगतस्तत्रललनाभिःपपौसमम् २० नेदुर्दुर्दुभयोव्योमिववृषुःकुसुमैर्मु दा ॥ गंधर्वामुनयोरामंतद्वैर्यैरीडिरेमुदा २१ उपगीयमानचरितोवनिताभिर्हलायुधः ॥ वनेषुव्यचरत्क्षीवोमाहेंद्रइववारणः २२ शुभ्रैककुंडलोमतोवैज यंत्याचमालया ॥ बिभ्रत्स्मितमुखांभोजंस्वेदमालेयभूषितम् २३ सचाजुहावयमुनांजलक्रीडार्थमीश्वरः ॥ निजवाक्यमनादृत्यमत्तइत्यापगांबलः २४ अनागतांहलाग्रेणकुपितोविचकर्षह ॥ पापेत्वंमामवज्ञाययन्नायासिमयाहुता २५ नेष्येत्वालांगलाग्रेणशतधाकामचारिणीम् ॥ एवंनिर्भर्त्सिताभी तायमुनायदुनंदनम् २६ उवाचचकितावाचंपतित्वापादयोर्दृष्ट्वा २७ यमुनोवाच ॥ रामराममहाबाहोनजानेतवविक्रमम् ॥ यस्यैकांशेनविधृताजग तीजगतःपते २८ परंभावंभगवतोभगवन्मामजानतीम् ॥ मोक्तुमर्हसिविश्वात्मन्प्रपन्नांभक्तवत्सल २९ ततोव्यमुंचद्भगवान्याचितोयमुनांबलः ॥ विज गाहजलंस्त्रीभिःकरेणुभिरिवेभराद् ३० कामंविहृत्यसलिलाहुतीर्णायासितांबरे ॥ भूषणानिविचित्राणिददौकांतिमतीक्ष्णम् ३१ वसित्वावाससीनीले मालामाधायकांचनीम् ॥ रेजेस्वलंकृतस्तामिर्माहेंद्रइववारणः ३२

स्यपचस्माभिर्विनाकालोयाति तथातर्हिनेविना नःकालोपिपासीत्यन्वयः १४ शुकःस्त्रीणांधैर्यैशिल्लिपतंचनंवज्रधारोपमाभितलोकसिद्धभित्याशयेनाह इतीति इत्यमुक्ताशौरेःकृष्णस्यमहसिन् विचस्मरंत्योरुदुरित्यन्वयः १५ १६ मधुमाधवंवसंतर्तु १७ कौमुदीकुमुद्वतीत स्यांगंधेनसंपृक्तेनवायुनासेविते १८ अव्यवासयत्संस्कारोपेतमकरोत् १९ २० ईडिरेतुष्टुः २१ क्षीवःमृचमान्म चः २२ स्वेदमालेयनयमंदिमजलेनभूषितम् २३ २४ हेपापे आहुताआहवा २५ २६ २७ २८ भावमभिप्रायमाहात्स्यंवा २९ ३० असितांबरेनलिबले ददौयमुनेतिशेषः ३१ ३२

आलुष्टेनवर्तमानाभ्यो गच्छते ३१ एकानिशेवज्जलीनामाधुर्यैः सौंदर्यैः कर्णरम्यवचनैः आक्षिप्तमाकृष्टचित्तं पश्यतथा तस्य ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकाया
महाशीतितमोऽध्यायः ८८ अनंतस्य शेषस्य तेन विष्णुना प्रमेयस्य ज्ञेयस्य १ २ सत्सु नरकस्य अपचितिनिष्कृतिम् ३ ४ वेलायासमुद्रजलाभिवृद्ध्या कूलाचीचभूमीः समुद्रतीरानि कटवतिदेशान् अनाश

अद्यापि दृश्यते राजन्यमुना कष्टवर्तना ॥ बलस्यानंतवीर्यस्य वीर्यं सूचयतीति ३३ एवं सर्वानि शायाता एकेवरमतो व्रजे ॥ रामस्याक्षिप्तचित्तस्य माधुर्यैर्व्रज
योषिताम् ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ राजोवाच ॥ भूयोऽहं श्रोतुमिच्छामि रामस्याद्भुतकर्मणः ॥
अनंतस्याप्रमेयस्य यदन्यत्कृतवान् प्रभुः ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नरकस्य सखा कश्चिद्विदो नामवानरः ॥ सुग्रीवसचिवः सोऽथ भ्राता भैदस्य वीर्यवान् २ स
ख्युः सोऽपचितिं कुर्वन् वानरो राष्ट्रविष्ठम् ॥ पुरग्रा माकरान्धोषान दहद्वाह्निमुत्सृजन् ३ क्वचित्सशैलानुत्पाटयत् तैर्देशान्समचूर्णयत् ॥ आनर्तान्सुतरामेत्यय
त्रास्ते शत्रुहा हरिः ४ क्वचित्समुद्रमध्यस्थो दोन्धुर्मादृत्य तज्जलम् ॥ देशावागायुतप्राणो वेलाकूलानमज्जयत् ५ आश्रमान् नृषिमुख्यानां कृत्वा भगवन् स
तीर्ण ॥ अद्रुष्यच्छलन् मूत्रैरग्निवैतानि कान्सखलः ६ पुरुषान्योषितो दह्यः क्षमाभृद्गोणी गुहासुतः ॥ निक्षिप्य चाप्यधाच्छृंगैः पेशस्कारी वीकटकम् ७ तंदे
शं विप्रकुर्वन् वैधर्म्यं शकुलखियः ॥ श्रुत्वा सुललितं गीतं गिरिरेव तं कथयौ ८ तत्रापश्यद्यदुपतिरामं पुष्करमालिनम् ॥ सुदर्शनीयसर्वो गलनाग्रमध्यग
म् ९ गायंतं मदिरां पीत्वा मदविह्वललोचनम् ॥ विभ्राजमानं वपुषा प्रभिन्नमिव वारणम् १० दृष्ट्वा शाखामृगः शाखामारूढः कं पयन्दुमान् ॥ चक्रे किल किला
शब्दमात्मानं संप्रदर्शयन् ११ तस्य धाष्टर्चकपेर्वीक्ष्य तत्पुण्यं जातिचापलम् ॥ हास्यप्रिया विजहसुर्बलदेव परिग्रहाः १२ तां हे लयामास कपिर्भूक्षेपैः संमु
खादिभिः ॥ संदर्शयन् पुदंतां सारामस्य च निरीक्षितः १३ तं प्राव्णा प्राहरत्कुद्वो बलः प्रहरतां वरः ॥ सर्वं च यित्वा ग्रावाणं मदिरा कलशं कपिः १४ गृहीत्वा हे ल
यामास धूर्तस्तं कोपयन् भृशम् ॥ भृशं निर्भिद्य कलशं वासांस्थास्फालयन् बलात् १५ कदर्थी कृत्य बलवान् विप्रचक्रे मदोद्वतः ॥ तस्याप्यविनयं दृष्ट्वा देशांश्च
तदुपद्रुतान् १६ कुद्वो मुसलमादत्त हलं चारिजिवांसया ॥ द्विविदोऽपि महावीर्यः शैलमुत्पाटय पाणिना १७ अभ्येत्य तरसा तेन बलं मूर्धन्यताडयत् ॥ तंतु
संकर्षणो मूर्ध्नि पतंतं मचलं रूपा १८ प्रतिजग्राह भगवान् मुसलेनाहन च तम् ॥ मुसलाहतमस्तिष्को विरेजे रक्तधारया १९ गिरि रथ्या गौरिकया प्रहारं नान्वाचि
तयत् ॥ पुनान्यं समुत्पाटय कृत्वा निष्पन्नमोजसा २० तेनाहनत्सु संकुद्वस्तं बलः शतधारुजत् ॥ ततोऽन्यमुत्पाटय जघ्ने तं चापिशतधा च्छिनत् २१

पदित्यर्थः ५ वैतानि कान्यज्जसंवेधिनः ६ क्षमाभृद्गोणी गुहासुपर्वतनिर्बन्धगुहासु ७ ८ ९ प्रभिन्नं मदजलसाविणम् १० ११ कपिजातिवापलं दृष्ट्वा १२ हे लयामास अवज्ञाताश्चक्रे संमुखादिभिः पुरःस्थ
त्यादिभिः १३ १४ १५ १६ १७ १८ गौरिकया गिरिधातुरसधारया १९ २० अरुजत् चूर्णयामास २१

२२ २३ २४ २५ सर्वंककःवनस्पतयोपस्मिन्सतथा २६ जगतोव्यतिकरनाशमावहतिकरोतीतिजगद्व्यतिकरावहस्तम् २७ ॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कन्धेउत्तरार्धेविजयध्वजुत
टीकायामेकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ७ ॥ समितिशब्देनसंगरसमेष्टहोतेउभेअपिशङ्खेणवाचाजयतीतिसमितिजयः स्वप्रत्यययोगुभागेनुस्वारः सप्तितिसंगरसमयोरित्यभिधानम् १ अका
मांकुमारकामविधुराम् २ अस्मत्प्रसादोपचिताः संवर्धिताः अतएवनोर्मोर्भुंजते दत्तामस्माभिरितिशेषः १ निगृहीतं वद्धं शीर्षदंताः भग्नदंताः ४ एतेइत्यवलोक्यसांबं वहुमारोभिरे असंगताः वि

एवयुध्यन्भगवताभग्रेभग्रेपुनःपुनः ॥ आलुष्यसर्वतोवृक्षान्विर्वृक्षमकरोद्वनम् २२ ततोमुंचच्छिलावर्षेबलस्योपर्यमर्षितः ॥ तत्सर्वं चूर्णयामासलीलया
मुसलायुधः २३ सबाहूतालसंकाशौमुष्टीकृत्यकपीधरः ॥ आसाद्यरोहिणीपुत्रंदोभ्यांवक्षस्यरुरुजम् २४ यादवेद्रोपितंदोभ्यांत्यक्त्वामुसललांगलौ ॥
जत्रावताडयत्कुट्टःसोपतद्वधिरं वमन् २५ चकंषेतेनपततासंकटकवनस्पतिः ॥ पर्वतोन्मृपशार्दूलवायुनानौरिवांभसि २६ जयशब्दो नमःशब्दःसा
धुसाध्वितिचांबरे ॥ सुरसिद्धमुर्नाद्राणामासीत्कुसुमवर्षिणाम् २७ एवंनेह्यद्विविदंजगद्व्यतिकरावहम् ॥ संस्तूयमानोभगवान्जनेस्वपुस्माविशत्
॥ २८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कन्धेउत्तरार्धेवि०द्विविदवधोनामएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ दुर्योधनसुताराज
नृक्षमणांसमितिजयः ॥ स्वयंवरस्थामहरत्सांबोजांबवतीसुतः १ कुरवःकुपिताऊचुर्दूर्विनीतोऽयमनेकः ॥ कदर्थीकृत्यनःकन्यामकामाम्नाद्वलात् २
बघ्नितैर्नदुर्विनीतैर्किंकरिष्यतिवृष्णयः ॥ येस्मत्प्रसादोपचितांदत्तानोभुंजतेमहीम् ३ निगृहीतंसुतंश्रुत्वायद्येष्यंतीहवृष्णयः ॥ भग्नदर्पाःशमंयांतिशीर्षं
दंताइवाहयः ४ इतिकर्णसमालोक्यभूरिश्रवःसुयोधनौ ॥ सद्दुःशासनगांधारौदुर्मैत्रैकांतशीलिनौ ५ एतेऽतिक्रम्यविदुरंगांधारीचयशस्विनीम् ॥ सां
बमारोभिरेवहुंकुरुवृद्धैरसंगताः ६ दृष्ट्वानुधावतःसांबोधातृराश्रान्महारथः ॥ प्रगृह्यरुचिरंचापंतस्थौसिंहइवैकलः ७ तेतंजिघृक्षवःकुट्टास्तिष्ठतिष्ठेति
वादिनः ॥ आसाद्यधन्विनोबाणैःकर्णमुख्याःसमाकिरन् ८ सोऽतिवद्वःकुरुश्रेष्ठकुरुभिर्यदुनंदनः ॥ नामृष्यत्तत्परिभवंदंदाहतइवोरगः ९ विस्फार्य
सुमहश्चापं सर्वान्विन्वाधसायकैः ॥ कर्णादीन्सहयाग्रण्यांस्तावद्विद्युगपत्पृथक् १० चतुर्भिश्चतुरोवाहानैकैकेनचसारथीन् ॥ रश्मिन्श्रमहेष्वासास्तस्यत
त्तेऽभ्यपूजयन् ११ तंतुतेविरथंचक्रुश्चत्वारश्चतुरोहयान् ॥ एकस्तुसारथिज्जनेचिच्छेदान्यःशरासनम् १२ तेतथाविरथंकृत्वालक्ष्मणकुरवोयुधि ॥ कु
मारंशृङ्गकन्यांचस्वपुरंजयिनोऽविशन् १३ तच्छ्रुत्वा नारदोकेनराजन्संजातमन्यवः ॥ कुरुन्प्रत्युद्यमंचक्रुश्चमेनप्रचोदिताः १४

नामूहाः ६ एकलःअपुरुषद्वितीयः ६ जिघृक्षवःअहीतुकामाः ८ ९ हयानामग्रणंभग्नपीभवंकर्मतेनसहवर्ततइतिसहयाग्रण्यास्तान्पावतं तावद्विःशरैः १० एतदेवविवृणो
ति चतुर्भिरिति सांबस्यतत्कर्मसंदश्यकुरवःकिमकुर्वन्नाह महेश्वासाइति ११ अन्नसांवस्वपराजपोनास्तीतिभावेनाह चत्वारइति १२ शृङ्गह्रीत्वाजयिनोजेतुकायाएववतुल्य
जपाइतितात्पर्यार्थः १३ नारदोकेननारदवचनेन १४

कलिविरोधम् १५ १६ १७ १८ १९ २० परस्परं शिवं सुखममाययं आरोग्यमविक्रवं धार्य युक्तम् २१ २२ अधर्मेण अबधीत बंधनमकार्षं मृष्ये सहेयम् २३ २४ आरुह्य क्षतिं आरो
हुमिच्छति २५ यौनेयेन योनिनिमित्तेन संबन्धो येषां तितथा तत् किमब्राह्म सहजति २६ अम्यहत्तेत्युक्तं विवृणोति चामरोति मल्लमहनीयं आसनं पुंजाति भजति अन्योपद्रव्यतरेण रक्षति भु
जोनवन इति पाणिनिः २७ दानूणा मस्माकं प्रतीपैः विरोधिभिः दत्तैरमृतैः क्षीरादिरसैः विघातमना परिणतैः दानूणां मरणप्रदत्वेन प्रतीपैः २८ अवरुंधीत प्राप्नोति सिंहग्रस्त उरणः अविषयथा कवलं न शृङ्गाति

सांत्वयित्वा तु तान्नामः संकुद्वान् वृष्णि पुंगवान् ॥ नैच्छत् कुरूणां वृष्णीनां कलिकलहं शंकितः १५ जगाम हास्तिनपुरं रथेनादित्यवर्चसा ॥ ब्राह्मणैः कुलवृ
हैश्च वृत्तश्चंद्र इव ग्रहेः १६ गत्वा गजाह्वयं रामो बाह्योपवनमाश्रितः ॥ उद्धवं प्रेषयामास धृतराष्ट्राय शांतये १७ सोऽभिवंद्यां बिकापुत्रं भीष्मद्रोणं च बा
ह्लिकम् ॥ दुर्योधनं च विधिवदब्रवीद्राम मागतम् १८ तेऽपि प्रीताः समाकर्ण्य प्राप्तं रामं सुहृत्तमम् ॥ तमर्चयित्वा अभिययुः सर्वे मंगलपाणयः १९ तं संगम्य यथा
न्यायं गामर्ष्यं च न्यवेदयन् ॥ तेषां ये तत्र भावज्ञाः प्रणेषुः शिरसा बलम् २० बंधून् कुशालिनः श्रुत्वा पृष्ट्वा शिवमना मयम् ॥ परस्परमथो रामो बभाषेऽविक्रवं व
चः २१ उग्रसेनः क्षितीशो यद्वज्राज्ञापयत् प्रभुः ॥ तदव्यग्रप्रधियः श्रुत्वा कुरुध्वं मा विलंबितम् २२ यद्युयं बहवस्त्वेकं जित्वाऽधर्मेण धार्मिकम् ॥ अबधीता यतन्मृ
ष्ये बंधूनामिष्टकाम्यया २३ वीर्यशौर्यबलोन्नद्धमात्मशक्तिसमं वचः ॥ कुरुवो बलदेवस्य निशम्योचुः प्रकोपिताः २४ अहो महच्चित्रमिदं कालगत्यादुरत्ययम् ॥
आरुह्य क्षत्युपानहै शिरो मुकुटं सेवितम् २५ एते यौनेय संबन्धाः सह शय्यासनाशनाः ॥ वृष्णयस्तुल्यतान्नीता अस्मद्वत्तनृपासनाः २६ चामरव्यजने शंस
मातपत्रं च पांडुरम् ॥ किरीटमासनं मल्लं भुंजंत्यस्मदुपेक्षया २७ अलं यदूनानं रदेवलांछनैर्दातृप्रतीपैः फणिनामिवामृतैः ॥ येऽस्मत्प्रसादोपचिता हि या
दवा आज्ञापयंत्यद्यगत्रपावत २८ कथमिद्रोपिकुरुभिर्भीष्मद्रोणार्जुनादिभिः ॥ अदत्तमवरुंधीत सिंहग्रस्त इवोरणः २९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जन्मबंधु
श्रियोन्नद्धमदास्ते भरतर्षभ ॥ आश्राव्य रामं दुर्वाक्यैरदव्यां पुराविशन् ३० दृष्ट्वा कुरूणां दौःशील्यं श्रुत्वा वाच्यातिवाच्यताम् ॥ अवोक्तो पसंख्यो
दुष्प्रेक्ष्यः प्रहसन्मुहुः ३१ नूनं नाममदोन्नद्धाः शान्तिनेच्छंत्यसाधवः ॥ तेषां हि प्रशमोदं दः पशूनां लकुटो यथा ३२ अहो यदूनं सुसंख्यान् कृष्णं च कुपितं शनैः ॥
सांत्वयित्वा ह मेतेषां शममिच्छन्निहागतः ३३ तइमे मंदमतयः कलहातिरताः खलाः ॥ तस्मात्तं मामवज्ञाय दुर्भाषां मानिनोऽनुवन् ३४ नोयग्रसेनः किल वि
भ्रुभोजवृष्ण्यंधकेश्वरः ॥ शक्रादयो लोकपाला यस्यादेशा तु वर्तिनः ३५ सुधर्माक्रम्य ते येन पारिजातोऽमरां प्रिपः ॥ आनीय भुज्यते सोऽसौ नाकेलाध्यास
नार्हकः ३६ यस्य पादयुगं साक्षाच्छरीरपास्तेऽसि लेश्वरी ॥ स नार्हति किल श्रीशो न रदेव परिच्छदान् ३७

सिंहग्रस्तमिति पाठे कवलमादाहुं न शक्तः २९ अदव्यामुपवने स्थितं रामम् ३० वाच्यातिवाच्यतां अपवादति शयिता अपवादताम् ३१ प्रशमः शान्तिकरः लकुटः पट्टिः ३२ ३३ ३४ ३५ सो
ऽसौ कृष्णः ३६ ३७

श्रद्धामहे आकांक्षामहे सर्वैरुपासितं निषेवितं तीर्थं भागीरथी अस्या अपि तीर्थं शुद्धिकरं अस्पृश्यं गच्छ ३८ १९ अनुशासिता शिक्षाकरः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ कुटुंबीनामिति दीर्घच्छादसः ४५ क्रीडनकान् क्रीडासाधनानि ४६ अंते जगत्संहारे परिशिष्यमायोऽद्वितीयः शेषे ४७ जगद्विभ्रतः ते कोपोऽखिलशिक्षार्थं सत्त्वं स्थित्यादितत्परः । सद्भिन्नहृदये यथोचितं ब्राह्मणमुचितं मंत्रार्थमिव विषयमिति तात्पर्यमवगंतव्यम् ४८ विश्वस्य प्रपंचस्यानुग्रहार्थं कर्मविक्रमलक्षणेऽप्यापातोपसृततया तस्य संशुद्धिहेतुश्च कर्मन् ४९ संविग्नैर्भयसंभ्रतैर्वेषमानानां कंयमानानां अंगो

यस्यां प्रिपंचजरजोऽखिललोकपालमौल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थतीर्थम् ॥ ब्रह्माभवो ह मपि यस्य कलाकलांशाः श्रद्धामहे सुचिरमस्य नृपासनं ३८ शुच्यते कुरुभिर्दत्तं भूस्वं हं वृष्णिभिः किल ॥ उपानहं किल वयं स्वयंतु कुरुवः शिरः ३९ अहो ऐश्वर्यमत्तानां मत्तानामिव मानिनाम् ॥ असंबद्धा गिरो रुक्षाः कः स हेतानुशासिता ४० अद्य निष्कौरवीं पृथ्वीं करिष्यामीत्यमर्षितः ॥ गृहीत्वा हलमुत्तस्थौ दहन्निव जगन्नयम् ४१ लांगलाग्रेण नगरमुद्विदार्य गजाह्वयम् ॥ विचकर्ष संगंगायां प्रहरिष्यन्नमर्षितः ४२ जलयानमिवावूर्णं गंगायां नगरं पतत् ॥ आकृष्यमाणमालोक्य कौरवाजा तसंभ्रमाः ४३ तमेव शरणं जग्मुः सकुटुंबाजिजीववः ॥ सलक्ष्मणं पुरस्कृत्य सांबं प्रांजलयोऽबुवन् ४४ रामरामाखिलाधारप्रभावं न विदामहे ॥ मूढानां कुटुंबीनां क्षंतुमर्हस्य धीश्वर ४५ स्थित्युत्पत्तिलयानां त्वमेको हेतुर्निराश्रयः ॥ लोकान् क्रीडनकानीशवहतस्ते वदंति हि ४६ त्वमेव मूर्ध्नी दमनं तलीलया भूमं डलं बिभर्षि स ह स मूर्धन् ॥ अंते च यः स्वात्मनिरुद्धविश्वः शेषेऽद्वितीयः परिशिष्यमाणः ४७ कोपस्तेऽखिलशिक्षार्थं न द्वेषान्न च मत्सरात् ॥ विभ्रतो भगवान् सत्त्वं स्थितिपालनतत्परः ॥ ४८ नमस्ते सर्वभूतात्मन् सर्वशक्तिधराव्यय ॥ विश्वकर्मन् नमस्ते स्तुत्वा वयं शरणं गताः ४९ एवं प्रपन्नैः संविग्नैर्वेषमानाय नैर्बलः ॥ प्रसादितः संप्रसन्नो मा भैष्ट्यभयंददौ ५० दुर्योधनः पारिवर्हं कुंजरान् षष्टिहाय नान् ॥ ददौ दिदृश सा हस्त्रात्रियुतानि तुरंगमान् ५१ रथानां षट् महस्त्राणि रौक्माणां सूर्यवर्चसाम् ॥ दासीनां निष्कं कंठीनां सहस्रं दुहितृवत्सलः ५२ प्रतिगृह्यतु तत्सर्वं भगवान् सात्वतर्षभः ॥ समुतः सस्तुषः प्रायात्सुहृद्भिर्भिवंदितः ५३ ततः प्रविष्टः स्वपुरीं हलायुधः समेत्य बंधून् नुरक्तचेतसः ॥ शशंस सर्वे यदुपुंगवानामभ्ये सभायां कुरुषुस्व चेष्टितम् ५४ अद्यापि वः पुरश्चेतस्सूचयद्वा मविक्रमम् ॥ समुन्नतं दाक्षिणतो गंगायां ननु दृश्यते ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम स्कंधे उत्तरार्धे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

पांगानां अयनैराश्रयैः ५० ५१ रौक्माणि द्वे मचितान्याभरणान्येषां संतीतिरौक्मिणस्तेषाम् ५२ ५३ ५४ रामविक्रमोजलरेखावतनश्वरोन किंतु सर्वं च भुवि पश्यत्याह अद्यापीति रामविक्रमं सूचयन् नृमांसायां दाक्षिणतः समुन्नतं दृश्यत इत्यन्वयः ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयपञ्चकृतटीकायां नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइत्यादि श्रुत्यर्थदृढीकरणायहरेर्भक्तिमियत्त्वमाहात्म्यं वक्ति तत्र श्रुतदेवबहुलाश्वविषयमितिहासशुकोवाति वृष्णिष्विति भक्तिमन्तरेणान्यमर्थप्रनाकाक्षमाणः पूर्णार्थइत्युच्यते
कृष्णविषयमाधारचनात्कविरलंपटः शब्दादिविषयेच्छारदितः १ मिथिलायानगर्पोगृहाश्रेमोस्थतःसभार्यइत्यर्थः अनीहपाअप्रयत्नेनागताहार्यः प्राप्तप्राप्तव्यः प्राप्तभोज्योवा नितरांवितासहस्रनामा
क्षिपक्रियायेनसतथा नित्यनामनिकामयोरितियादवः २ ननुप्रयत्नाभावेकथंशरीरपात्रास्येत्यत्राह यावदिति । अनुदिनयावन्मात्रमुपनमतिदेवात्मासंभवति अयंततोधिकंनानाकांक्षते तर्हि किनालंबु
क्षिराह तपसेति ३ यथाश्रुतदेवः ४ ततःक्रियायात्तमत्राह तयोरिति नियतैरेकांतभक्तैः ५ ६ मुनीनांनानिनिर्दिशति नारदइत्यादिना ७ तउपतस्थुःनिषेवयांचक्रुः ८ ९ सेवाफलमाह तेभ्य

श्रीशुकउवाच ॥ वृष्णिष्वासीद्यदुश्रेष्ठःश्रुतदेवइतिश्रुतः ॥ कृष्णैकभक्त्यापूर्णार्थःशांतःकविरलंपटः १ सउवासविदेहेषुमिथिलायांगृहाश्रेमे ॥ जनीह
भागताहार्योनिवर्तितजपक्रियः २ यावन्मात्रंत्वहरहर्देवादुपनमत्ययम् ॥ नाधिकंतपसातुष्टःक्रियाश्रेक्रेयथोचिताः ३ तथातद्राष्ट्रपालोमृदूदुलाश्वइति
श्रुतः ॥ मैथिलोनिरहंमानउभावप्यच्युतप्रियो ४ तयोःप्रसन्नोभगवान्दारुकेणाहृतंरथम् ॥ आरुह्यसहितोविप्रैर्नियतैर्ब्रह्मवादिभिः ५ सहितःसात्वतश्रे
ष्ठामुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ कदाचिकौरवश्रेष्ठविदेहान्प्रययौप्रभुः ६ नारदोवामदेवोऽन्निःकृष्णोरामोसितोऽरुणिः ॥ अहंबृहस्पतिःकण्वोमैत्रेयश्चपराश
रः ॥ वसिष्ठःकश्यपश्चैवभरद्वाजोथगौतमः ७ तत्रतत्रसमायांतपौराजानपदान्विताः ॥ उपतस्थुःसार्ध्यहस्तालोकाःसूर्यमिवोदितम् ८ जानतर्धन्वकुरु
जांगलदंकमत्स्यपांचालकुंतिमथुकैकयकोशलार्णाः ॥ अन्येचतन्मुखसरोजमुदारहासस्निग्धेक्षणंनृपपपुर्दृशिभिर्नृनार्यः ९ तेभ्यःस्ववीक्षणविनष्टमिस्रह
म्भ्यःक्षेमंत्रिलोकगुरुर्यदृशंचयच्छन् ॥ शृण्वन्दिगंतधवलंस्वयशोऽशुभग्रंतीतंसुरैर्नृभिर्वाच्यच्छनकैर्विदेहान् १० तेऽच्युतंप्राप्तमाकर्ण्यपौराजानपदा
नृप ॥ अम्ययुर्मुदितास्तस्मैगृहीतार्हणपाणयः ११ दृष्टातमुत्तमश्लोकंप्रीत्युत्फुल्लामलाशयाः ॥ उद्धृतांजलिभिर्नेमुःश्रुतपूर्वेषथामुनिर् १२ स्वानुग्र
हायसंप्राप्तसत्यभूतंजगद्गुरुम् ॥ मैथिलःश्रुतदेवश्चापदयोःपेततुःप्रभोः १३ निमंत्रयेतांदाशार्हमातिथ्येनसहद्विजैः ॥ मैथिलःश्रुतदेवश्चयुगपत्सन्नतांज
ली १४ भगवांस्तदभिप्रेत्यतयोःप्रियचिकीर्षया ॥ उभयोरविशद्रेहंरूपाभ्यांतदलाक्षितः १५ श्रोतुमप्यसतांदूरान्जनकःस्वगृहागतान् ॥ आनीतेष्वा
सनार्घ्येषुसुखासीनान्महामनाः १६ प्रवृद्धभक्त्युरुत्कर्षहृदयास्त्राविलेक्षणः ॥ नत्वातदंघ्रिंनृपक्षालयतदपोलोकपावनीः १७

इति स्ववीक्षणेनदर्शनेनविनष्टंमिस्रस्यसातथा विनष्टमिस्रानिरस्ताज्ञानादृक्ज्ञानंयेषांतिथ्यातेभ्यः तेभ्यःपौरैभ्यःक्षेमंचच्छन्अर्थहशमपरोक्षज्ञानंचददन् एकस्मिन्दिगंतंप्यन्यथागमिमान
त्वादितिगंतधवलम् १० ११ स्वधृतांजलिरितिपाठेकर्मूनिधृतांजलिमुदैरित्यर्थः १२ सत्यभूतिनिर्दोषानंदज्ञानघनं १३ निमंत्रयेतामोजनार्थेक्षणंक्रतवंतौ आतिथ्येन अतिथियोऽग्रेनकर्मणा
१४ तदलाक्षितः ताभ्यांरूपाभ्यामलाक्षितः अज्ञातरूपद्वयइत्यर्थः १५ अथबहुलाश्वःइवरपूजायचक्रइत्यन्वयः । तावत्वाकीदृशान्श्रोतुमादूरान्कर्णाविषयान् १६ अतिवृद्धभक्त्युत्कर्षहृदयश्चास्त्रावि
लेक्षणश्चसतथा असन्नेत्रजलम् २७

कैसाधनैराह गंधेति १८ आपृजन्संवाहनं कुर्वन् १९ सुहृदितियदयतस्मान् २० दर्शनहेतुमाह स्ववचइति । भवान्प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचमप्रियइति यत्स्ववचस्तद्वर्तकुरुमस्मद्गो
चरोशूदिसन्वयः भक्तेनापिकृतज्ञेनभाव्यमितिभावेनाह यवेति आत्मास्वाभिजनतः अंतत्रयहीनः अरजाः सात्विकः स्वमेकांतभक्तानांप्रियइतियदायस्मात्तस्मात् २१ एवंवितुक्ताथंज्ञ कोनुपुरुषः
त्वचरणभोजंविस्तजेत् कृतज्ञश्रेष्ठमुच्यतीत्यर्थः एकांतभक्तप्रियोऽर्थिकदवातीतित्राह निष्किंचनानामिति २२ लोकोपकारायावतारो नतुग्वार्थयित्याह यइति तच्छात्पैःसारोन्मूलनायत्रैलो
क्यस्यविकृतान्विरोधिनोपहंतीतित्रैलोक्यविकृतापहः विकृतं दुष्कृतं २३ शांतं सुखं तैस्तपःज्ञानं निर्दोषपूर्णं नंदज्ञानं इयुषेयासवते २४ राजास्वयहनिवासायभगवत्प्रार्थयते दिनानि
स्यादिना २५ मिथिलयाविद्यमानानां नरयोपितां २६ तत्रश्रुतदेवेन किंकुटमन्त्राह श्रुतदेवइति स्वयहान्पाप्तमच्युतं मत्वाज्ञात्वा २७ तृणपीठेकटे अविनिजेषालयामास २८ २९ सिद्धार्ह

सकुटुंबोवहन्मूर्ध्निपूजयांचक्रईश्वरम् ॥ गंधमाल्यांवराकल्पघूपदीपाढ्यंगोवृषैः १८ वाचामधुर्याप्रीणीन्नदमाहान्नर्तपितान् ॥ पादावंकगतौविष्णोरा
मृजञ्छनकैर्मुदा १९ राजोवाच ॥ भवान्वैसर्वभावानामात्मासक्षीसुहृद्विभुः ॥ अथनरस्त्वत्पदांभोजंस्मरतां दर्शनं गतः २० स्ववचस्तद्वर्तकुरुमस्मद्गो
चरोभवान् । यदाह्येकांतभक्तानामात्माऽनंतोऽरजाः प्रियः २१ कोनुत्त्वचरणभोजमेवंविद्विस्तजेत्प्रभो ॥ निष्किंचनानां शांतानां मुनीनां यस्त्वमात्मदः २२
योऽवतीर्थयदोर्विशेनृणांसंस्मरतामिह ॥ यशोवितेनेतच्छात्पैःत्रैलोक्यविकृतापहः २३ नमस्तुभ्यंभगवतेकृष्णायकुंठमेधसे ॥ नारायणायऋषयेस्व
शांततपईयुषे २४ दिनानिकतिचिद्रूपमगृहेनोनिवसन्निजैः ॥ समेतः पादरजसापुनीहीदंनिमेःकुलम् २५ इत्युपामंत्रितोराज्ञाभगवान्लोकभावनः ॥ उ
वासकुर्वन्कल्याणमिथिलानरयोपिताम् २६ श्रुतदेवोऽच्युतंप्राप्तंस्वयहान्नजनकोयथा ॥ मत्वामुनींश्चसंतुष्टोऽधुन्ववासीननर्तह २७ तृणपीठेसशि
ष्यांस्तानास्त्वतेषूपवेश्यसः ॥ स्वागतेनाभिवंद्यांश्चित्तभार्योऽविनिजमुदा २८ तदंभसामहाभागजात्मानस्वयहान्वयम् ॥ स्नापयांचक्रउद्धर्षीलब्धसर्व
मनोरथः २९ सिद्धार्हणोशीरशिवामृतांभसाष्टदासुरभ्यातुलसंकिंशुवुजैः ॥ आराधयामासयथोपपन्नयासपर्ययासत्त्वविवर्धमानया ३० सतर्कया
मासकुतोममापत्तद्वहंधूपेपतितस्यसंगमः ॥ यः सर्वतीर्थास्पदपादरेणुभिः कृष्णेनचाध्यात्मनिकेतभूसुरैः ३१ सूपविष्टांकृतातिथ्यान्श्रुतदेवउपस्थि
तः ॥ सभार्यःस्वजनापत्यउवाचाद्यभिमर्शनम् ३२ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ अद्यनोदर्शनंप्राप्तः परः परमपूरुषः ॥ यइदंशक्तिभिः सृष्ट्वाविभज्यतामसत्तया ३३

गंसर्षपः उशीरं बालव्यजनं जपावा शिवाश्रेयसी अमृताप्रसिद्धा एताभिर्युक्तेन जलेन सुरभ्यामुगधयामृदा सत्त्वेनात्मशक्त्याविवर्धमानया ३० सर्वतीर्थानामास्पदपादरेणुभिः आश्रयचरणरे
णुभिः सहकृष्णेन अध्यात्मपरमात्मानिकेतो निलयः आश्रयोपेक्षाने अद्यत्मानिकेताः तैर्भूसुरैर्ब्राह्मणैश्चर्यसंगमः सहहाधूपेपतितस्यभमकुतोऽपत्तत् तस्माच्चर्यपुण्यादभूदितितर्कयाभासअ
चित्तयदित्यन्वयः ३१ अंश्वभिमर्शनंपादसंमर्दनं कुर्वन् ३२ किमाहेत्याशंक्यकृष्णनामवेदंतप्रतिपाद्यः साक्षात् श्रीनारायणएव न देवदेवत्ताविष्वेकइतिभावेनाह अद्येति यः स्वादिशुणसृष्ट्याभि
शक्तिभिर्महदादिभिरिवंजगत्सृष्ट्वात्मसत्तया ब्रह्मव्यतिरिक्तेन विविधाकारेण विभजितस्तद्वत्श्रुतदेवतुष्टाविशतिश्रुतेः स एव परमपूरुषः श्रीकृष्णः अद्यनोदर्शनंप्राप्तो नान्यइतिशेषः ३३

ननु सन्ध्याः सन्ध्या इति सद्यः विद्वत्पात्रीतिः ब्रह्मव्यतिरिक्तजगत्वास्तीत्याशङ्क्य सदृष्टांतपरिहरति यथेति यथाशयानः स्वपन्तु रूप आत्मनः परमात्मनः मायया इच्छया प्रबोधितेन स्वमनोगतकारितुरगादि संस्कारैष्वपरं स्वव्यतिरिक्तस्वाप्रलोकं सृष्ट्वा अवलोक्य स्वविषयीकृत्वा अवभासते पृथक् प्रकाशते तथा भवान्जगति स्थितोपि ततो व्यतिरिक्तमात्मानं प्रकाशयति तृतीयार्थः ३४ अलौकिकसिद्धवस्तु सत्तायां किं प्रमाणमिति तत्राह शृण्वतामिति यः स्वकथां शृण्वतांगदतां हृदि स्थित्यनेन श्रवणवचने प्रमाणत्वेन ज्ञातव्य इति दर्शितं शश्वदं शिनामभिनंदतां संवसतां प्रमात्मानां नृणां नित्यं हृदि स्थित्यनेन प्रत्यक्षप्रमाणं दर्शितमिति ३५ नन्वेवं तां हं कस्मान्माह शानां तज्ज्ञानाभावा इत्याशङ्क्योपासनाभावा दुपासनं च कर्मप्रतिबद्धमिति भावेनाह हृदि स्थिति उपासकैरपि न स्वमयत्वेन ज्ञेयः किंतु स्वप्रसादेनैवैत्याशयेनाह आत्मेति आत्मनां जीवानां शक्तिभिः प्रयत्नादिलक्षणाभिः अग्राह्यो न ज्ञेयः मुह्यति यं सूर्य इत्यादि स्वोक्तिं स्मारयति हि शब्देन देवदत्तवच्छरीरोच्चेत्कथमग्राह्य इत्यत्राह अर्थाकार इति अर्थात् इत्यर्थ आनंदः अगताविति धातुः यद्वा अर्थशब्देन ज्ञानं च ज्ञानानंददेह इत्यर्थः अर्थो वस्तु अप्रतिहतं तदाकार इति वा कुत एव मंगीकार इत्यत्राह अगुणात्मक इति सत्त्वादिगुणनिर्मितदेहवान्भवति एवं

यथाशयानः पुरुषो मनसा चात्ममायया ॥ सृष्ट्वालोकं परं स्वाप्रमवरुध्यावभासते ३४ शृण्वतांगदतां शश्वदं शिनामभिनंदताम् ॥ नृणां संवसतां नित्यं हृदि स्थो योऽमलात्मनाम् ३५ हृदि स्थोऽप्यथ दूरस्थः कर्मविक्षिप्तचेतसाम् ॥ आत्मशक्तिभिः ग्राह्यो ह्यर्थाकारो गुणात्मकः ३६ नमोस्तु ते ध्यातामविदां परात्मने सर्वात्मने स्वात्मविभक्तमूर्तये ॥ सकारणाकारणलिंगमीयुषे स्वमायया संवृतदृष्ट्येनमः ३७ सत्वंशाधि स्वभृत्यान्त्रः किंचेशकरवामते ॥ एतदंतो नृणां क्लेशो यद्भवानक्षमोचरः ३८ श्रीशुक उवाच ॥ तदुक्तमित्युपाकर्ण्य भगवान्प्रणतार्तिहा ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रहसंस्तमुवाच ह ३९ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्म स्तेऽनुग्रहार्थाय संप्राप्तान्विद्वच्चमून्मुनिन् ॥ संचरंति मया लोकान् पुनंतः पादरेणुभिः ४० देवाः क्षेत्राणि तीर्थानि दर्शनस्पर्शनार्चनैः ॥ लोकान् पुनंतिकालेन तदप्यहं तमेक्षया ४१ ब्राह्मणा जन्मतः श्रेष्ठाः सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ तपसा विद्यया तुष्ट्या किमु मत्कथया पुनः ४२ न ब्राह्मणान्मेदयितरूपमेतच्चतुर्भुजम् ॥ सर्ववेदमयो विप्रः सर्वदेवमयो ह्यहम् ४३ दुष्प्रज्ञा अविदित्वैनमवजानंत्यसूयवः ॥ गुरुमां विप्रमात्मानमर्चादाविति दृष्टयः ४४ चराचरमिदं विश्वं भावये चास्य दैवतम् ॥ मद्रूपाण्येभिरेतस्यांधतो विप्रो मदीक्षया ४५

विद्यस्त्वमस्माकं दर्शनं प्राप्त इति पूर्वेणान्वयः ३६ एवं विद्यत्वात्ममनमनमंतरेण स्वदुपासनं दुःसाध्यमिति भावेनाह नम इति अध्यात्मविदां परमात्मादित्तत्त्वज्ञानिनः परमात्मने अशेषपुरुषार्थं दात्रे सर्वात्मने सर्वव्यापिने स्वात्मविभक्तमूर्तये स्वात्मनैव विभक्तस्वरूपाय सकारणं जगदकारणलिंगं अकारणं कारणांतरशून्यस्वरूपं प्रधानमेवं ह्येयुषे व्यापवते स्वमायया स्वसामर्थ्येन असंवृतदृष्टये अव्यवहितज्ञानाय ३७ यद्यदा भवानक्षमोचरः स्यात् एतदंतोऽयमवधिर्न सतया नृणां क्लेशः परिश्रमः ३८ ३९ ब्रह्मन्तपस्विन् ४० देवादिभ्यो यच्छृद्धत्वं तदहं तमा नां पूजयानां ब्राह्मणादीनामीक्षया दर्शनेन अपि ज्ञानोऽवधारणार्थः ४१ ४२ ब्राह्मणभक्तिजनार्थं अर्थवादमाह न ब्राह्मणादिति ब्राह्मणस्योत्तमत्वे हेतुमाह सर्वेति एवमप्यावयोर्विशेषोस्तीति हि शब्देनाह ४३ असूयवः गुणेषु दोषा विष्करणशीलाः दुष्प्रज्ञा एवं गुरुविप्रमन्सन्निधानपात्रं अविदित्वा अवजानंति आत्मानं मां मर्चादौ अवजानंति कथं अर्चयं हरिरेति दृष्टयः ४४ ब्राह्मणपूजया सर्वमपि पूजितं स्यादिति भावेनाह चराचरमिति इदं चराचरं विश्वं भावयेत्कल्पयेत् ब्रह्मणीति शेषः अस्य ब्राह्मणस्य दैवतमहमिति शेषः विप्रस्य सर्ववेदमयत्वं मुक्तं स्पष्टयति मद्रूपाणीति विप्रो मदीक्षया मद्रूप

विपादकस्त्वज्ञानेन एतस्यां सर्वेदायत्पदमामनति इत्यादि श्रुत्या वायुना वैगौतमसूत्रेणाप्यं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि सह दानि मवंतीति श्रुतिसिद्धौरेभिश्चार्चैः सह ब्रह्माणि घत्ते ४५ अतिपा
दनच्छलेन फलितमाह तस्मादिति ४६ ४७ भस्त्रेपुमसादलक्षणज्ञेवान् ४८ ॥ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥

शिवं मजं स्तामसाचन्यतमं विष्णुनिषेवमाणः सात्त्विक एव शिवस्याप्यन्यापरिहारापत्तिसमुच्छित्तिकरो नारायणः किमु ते तरेषां भित्त्यर्थं सारं वृत्सुरारुपायिकया रुपापयति तत्र राजा आरुपायिका मुत्पाप
पितुं पृच्छति देवासुरेति दिग्बन्धनेन लोकदृष्ट्या शिवमष्टद्वयप्रतीपमानं निर्धनं वा शिवो लोके पञ्चरागे हरे काले शिवे जल इत्यतः पञ्चरागाहित्येन निर्धनत्वं लक्ष्यते अशिवमकीलं अनर्गलं सर्वप्रदमित्य
र्थः लक्ष्मीपतिमिदं पनेन धनित्वमुपलभ्यति तथापि तद्गन्तव्यनिनो न भवति १ एतद्वन्निवाधनित्वसंदेहे तन्निरासप्रत्योपपत्तेरतदभावे व्यर्थ इत्यत्राह संदेह इति नचापमौपचारिक इत्याह महानिति सं
देहबीजांतरमाह विरुद्धेति श्मशाने पिशाचगणे परिवृत्तत्वेनाठनशीलं रुद्रस्य इंद्रादिदेवैः परितेत्वेनावस्थानं हरेः असुरादीनामपि वरदानेच्छवच्चेन गतित्वभाश्रयत्वं ईशानस्य देवादीनां समृद्धिचिकीर्षु
त्वेन हरेः तथाचात्र प्रभोः समर्थयोर्विषये महानस्माकं संदेहोस्ति हियस्माच्च निरसनप्रयासः सार्थक इत्यर्थः २ जीवानां त्रैविधिकेनाप्यनभिभूतप्रमितं देवासुरमनुष्येष्वित्यनेन सूचितं तत्र शिवः स्वल्पसृ

तस्माद्ब्रह्म ऋषीनेता ब्रह्मज्ञानं श्रद्धया र्चय ॥ एवं विदार्चितोऽस्म्यद्वानान्यथासु विभूतिभिः ४६ श्रीशुक उवाच ॥ स इत्थं प्रभुणा दिष्टः सह कृष्णान् द्विजो
त्तमात्र ॥ आराध्यैकांतभावेन मैथिलश्चापतुर्गतिम् ४७ एवं स्वभक्तयो राजन् भगवान् भक्तभक्तिमान् ॥ उषित्वा दिश्य सन्मार्गं पुनर्द्वारवतीमगात् ४८
॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ राजोवाच ॥ देवासुरमनुष्येषु ये भजंत्या शिवं शिवम् ॥ प्रायस्ते धनिनो ब्रह्मन्नु
लक्ष्मीपतिहरिम् १ एतद्वेदितुमिच्छामि संदेहो त्रमहान्निहः ॥ विरुद्धशैल्योऽप्रभोर्विरुद्धां भजतो गतिम् २ श्रीशुक उवाच ॥ शिवशक्तियुतः शस्त्र
लिङ्गो गुणसंवृतः ॥ वैकारिकस्तेजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा ३ ततो विकाराद्यभवन् षोडशामीषु पंचसु ॥ उपाधावन्विभूतीनां सर्वासाम्भुते गतिम् ४ ह
रिस्तु निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ स सर्वदृशु पद्रष्टा तं भजन्निर्गुणो भवेत् ५

क्तस्त्वेन बहुलेन तमसारजसास्पृष्टत्वेन तदनुसृतस्वभावत्वेन हरिनियतप्रकृतिवद्धत्वेन तत्तत्प्राणिस्वभावसेवानुगुणफलदानद्वत्वेनावशइषतादृशं फलं वितरति हरिस्तु स्वाधीनसत्त्वादिगुणत्वेन तत्तत्प्रवर्तक
त्वेन तच्छक्त्यनुपहतशक्तित्वेन प्रकृतिपरत्वेन तन्निर्भेदशरीररहितत्वेन तत्स्वभावेन कृष्टस्त्वेन निरनिर्दोषज्ञानानंदतत्त्वेन स्वसेवकेभ्यः स्वानुगुणफलं प्रयच्छतीति भावेन परिहरति शिव इत्यादिना शक्तिषु
तः प्रकृतिसंबद्धा अतएव सात्त्विक त्रीणि लिङ्गानि वैकारिकादीनि यस्य स तथा ननु प्रकृतेरेकत्वेन तत्संबन्धेनैकविध्यमेवोचितं तत्रैविध्यं अन्यथा चातुर्विध्यं किं न स्यादित्यत उक्तं गुणसंवृत इति गुणानां त्रित्वात्
तत्संबन्धेन भित्त्यर्थं कंचासुर्विध्यादिकं सूचितं त्रैविध्यं स्पष्टयति वैकारिक इति अहं अहंकारात्मको रुद्रः ३ ततः अहंकारात् षोडशविकारा अभवन्विशेषः पंचभूतानि दशोद्वयाणि एकमनः ननु किमायातं प्र
कृतज्ञेति तत्राह अभीष्ट्विति यो भूतानामध्ये अभीष्टुं पंचस्वाकाशदिष्वधिष्ठानप्रकारेषु निधाय शिवमुपाधावत्सेवमानो भवति स पुरुषस्तस्मात्सर्वासां विभूतीनां गतिं सेवानुसारेण फलमश्नुते अत्र ग्रंथबाहु
ल्यप्रयात् विशेषविशेषीकरणदुपपन्नं ४ तुल्यत्वेन सत्त्वादिगुणराहित्यमेव न तु ज्ञानादिगुणराहित्यं विवक्ष्यते तथात्वे सर्वदृशगित्याद्यनुपपन्नं स्यात् हरिरविनश्वरं अनंतकालो न फलं ददाति रुद्रस्त्वनि
त्यं दुःखोदकं ददातीत्यादि विशेषं ५ दर्शयति उपद्रष्टा साक्षी सर्वभ्यो द्रष्टृभ्योऽधिकद्रष्टा नान्योवा नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टेति श्रुतेः ५

नभनित्वं फलदवातीत्यस्य कथं परिहार आगतः तं वक्तुमुपक्रमते निवृत्तेष्विति ६ भूभारहरणाय प्रवृत्तेन धर्मकथनं कोपयुज्यत इत्यत्राह नृणां भिति अनेन न केवलमवतारप्रयोजनं भूभारहरणमपितु नृणां संसारनिर्मुलनलक्षणानि श्रेयसंचेत्युक्तं भवति ७ अनुग्रहं कर्तुं शनैः पावत्पावत्येवमवर्धते तावत्तावद्वरिष्ये धनस्य मदहेतुत्वादेतद्वरणं तत्फलमाह तत इति अस्या धनस्य स्वजनाः दुःखदुःखं तदुःखातिशयोपेतं एनमधनं त्यजंति ८ ततो धनाभावात्सयदा घनेहया वितथोद्योगो निर्विण्णः स्यात्तदा मत्परैः क्रुतमैत्रस्य तस्यानुग्रहं मुक्तिं लक्षणं करिष्ये इत्यन्वयः ९ यतो हं भजमानस्य धनं हरिष्यामि अतस्तत्परमं ब्रह्म वेदां तवेवं सूक्ष्मं नित्याव्यक्तं चिन्मात्रं प्रकृतिप्रकृतवैकृतज्ञानशून्यं सत्प्रशस्तं अनंतकं अंतत्रयवर्जितं सुदुराराध्यं माहित्वा अन्यान् भजते परं ब्रह्मत्वादयः सुदुराराध्यत्वे हेतवः १० अंग्रोपासकास्ते मद्भयानतस्तान् देवानपि जहतीति भावेनाह तत इति यतो मामवज्ञापान्यानुपासते अतएव दोषात् ११ देवेषु के शापप्रसादसमर्थास्तत्रापि सद्यः शापप्रसादाः कइति तत्राह शापेति

निवृत्तेष्वश्वमेधेषुराजायुष्मत्पितामहः ॥ शृण्वन् भगवतो धर्मानपृच्छदिदमच्युतम् ६ सजाह भगवांस्तस्मै प्रीतः शुश्रूषवे प्रभुः ॥ नृणां निश्रेयसार्थाय योऽवतीर्णो यदोः कुले ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यस्याहमनुगृह्णामि हरिष्येतद्वनं शनैः ॥ ततोऽधनं त्यजंत्यस्य स्वजनाः दुःखदुःखितम् ८ सयदा वितथोद्योगो निर्विण्णस्याद्वनेहया ॥ मत्परैः क्रुतमैत्रस्य करिष्येतदनुग्रहम् ९ तद्ब्रह्म परमं सूक्ष्मं चिन्मात्रं सदनंतकम् ॥ अतो मां सुदुराराध्यं हित्वाऽन्यान् भजतेषु नः १० ततस्तथाशुतोषेभ्यो लब्धराज्याश्रियोद्धताः ॥ प्रमत्ता वरदान् देवान् विस्मरंत्य वजानते ११ श्रीशुक उवाच ॥ शापप्रसादयोरीशा ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ सद्यः शापप्रसादोऽग्निसिवो ब्रह्मा च नाच्युतः १२ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ वृकासुराय गिरिशो वरं दत्त्वा पसंकटम् १३ वृको नामासुरः पुत्रः शक्रुनेभ्यो नारदम् ॥ दृष्ट्वाशुतोषं प्रच्छदेवेषु त्रिषु दुर्मतिः १४ सजादिदेश गिरिशमुपाधावत्स्वसिद्वये ॥ सोऽल्पाभ्यां गुणदोषाभ्यामाशुतुष्यति कुप्यति १५ दशास्य बाणयोस्तुष्टः स्तुवतोर्बेदिनोरिव ॥ ऐश्वर्यमतुलं दत्त्वा तत आपसु संकटम् १६ इत्यादिष्टस्तमसुर उपाधावत्सुयंत्रितः ॥ केदार आत्मक्रव्येण जुह्वन् अग्निमुखं हरम् १७ देवोपलब्धिमप्राप्य निर्वेदात्सप्तमेऽहनि ॥ शिरो जिहीर्षुरसिनासतीर्थं छिन्नमूर्धजः १८ तदामहाकारेणिकः स धूर्जटि र्थयावयव्यग्निरिवोत्थितो नलाव ॥ निगृह्य दोर्भ्यो भुजयोर्न्यवारयत् तत्स्पर्शनाद्व्यूह उपाकृताकृतिः १९ तमाह चांगालमलं वृणीष्व मे यथानिकामं वितरामि ते वरम् ॥ शिवेन जीवेन नृणां प्रपद्यतामहोत्वात्मा भृशमर्द्यते वृथा २० देवात्सवत्रे पापीयान् वभूतभयादहम् ॥ यस्य पुंसः करं शीर्ष्णिधास्ये स त्रिपितामि २१ तच्छ्रुत्वा भगवान् रुद्रो दुर्मना इव भारत ॥ ओमिति प्रहसंस्तस्मै ददौ वरमृतं यथा २२

१२ शिवः सद्यः शापप्रसाद इत्येतत्कथमित्यत्र इति हासं वांकि अत्रेति १३ १४ १५ १६ अग्निमुखमुद्दिश्य जुह्वन्नि च्छांदसः जुह्वन् होमं कुर्वन् १७ देवोपलब्धं देवदर्शनं असिना शिरोहर्तुं कामोऽभूत् १८ करचरणाद्यवधी उपाकृताकृतिः उत्पन्नस्वरूपः १९ यथानिकामं नितरां काममनति क्रम्य नृणां पत्नियतमं वस्तु सजीवः जीवनं प्राणधारणं तेन जीवेन प्रपद्यतां प्रपन्नो भवतु भवानिति शेषः केनेत्यत उक्तां शिवेन मयेति किंच जीवोऽयथाहरणतत्परः अनेन पूर्वमायुः परिक्षेत पञ्चाक्षरमादिशेदिति वचनात् जीवनं सर्वस्मादभीष्टमित्युक्तं भवति किंचात इति तत्राह अगो इति आत्मा शरीरं अर्चतो हिंस्यते अहो यस्मात्तस्मात् २० २१ ओमित्युक्ता प्रहसन् आत्मनो दैन्यमप्रकाशयन् २२

अविभेत्तभीतवान् २३ उपसृष्टः उपहृतः दिवोत्तमवसानं यावदस्तिभूमेः कोष्ठानां विवराणां अवसानं च यावत्तुमुधरमथः स्थलं पातालं च यावत्तावत्पर्यन्तं पराधावत् २४ तल्लोकवासिनः अन्यप्रायाः किमत्राह अजानंत इति प्रतिविधिप्रतिक्रिया २५ २६ दारको बालवहचारी २७ २८ आत्माशरीरं २९ पुंभिरर्थितं ३० ३१ तस्य रुद्रस्य वाक्यं पैशाच्यं कर्मदमशानादनलक्षणं ३२ ३३ जगद्गुरौ जगद्गिरणशीले ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० आख्यायिका कथनादिफलमाह यदिति अव्याकृतानित्यशक्तिसमुद्रस्य संसृतिभिः पुत्रमित्रादिबंधलक्षणाभिः ४१

सतद्वरपरीक्षां शंभोः शीर्ष्णिवृकासुरः ॥ स्वहस्तं दातुमारेभे सोविभेत्स्वकृताच्छिवः २३ तेनोपसृष्टः संतस्तः पराधावत्सवेपथुः ॥ यावदंतं दिवोभूमेः कोष्ठानामधरं भुवः २४ अजानंतः प्रतिविधितूष्णीमासन्सुरेश्वराः ॥ ततो वैकुण्ठमगमद्वास्वरंतमसः परम् २५ यन्नारायणः साक्षाद्यासिनां परमागतः ॥ शान्तानान्यस्तदंडनायतो नावर्तते गतः २६ तंतथाव्यसन्नं दृष्ट्वा भगवान्दृजिनार्दनः ॥ दूरात्पत्युदितो भूपदारको योगमायया २७ मेखलाजिनदंढाद्यैस्तेजसाग्निर्विवल्लव ॥ अभिवादयामास च तं कुशपाणिर्विनीतवत् ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शाकुनेय भवान्यक्तं श्रुतं किं दूरमागतः ॥ क्षणं विश्रम्यतां पुंस आत्मायं सर्वकामधुक् २९ यदि नः श्रवणायालं युष्मद्वचसि तं विभो ॥ अप्यतां पुरुषः साधो पुंभिः स्वार्थं समीहते ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं भगवता पृष्टो वचसा मुतवर्षिणा ॥ गतकृमोऽब्रवीत्तस्मै यथा पूर्वमनुष्ठितम् ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं चेत्तर्हितं वाक्यं वयं न श्रद्धामि हि ॥ यो दक्षशपात्पैशाच्यं प्राप्तं प्रेतपिशाचराट् ३२ रूपाकांतशरीरोऽसौ न सत्यं वदते हरः ॥ क्रोधयुक्ते कुतः सत्यं मूढोऽसित्वं महासुर ३३ यदि वस्तत्र विश्रंभो दानवैर्द्रजगद्गुरौ ॥ तर्ह्येमांस्त्वशिरोसिहस्तन्यासः प्रदीयताम् ३४ यद्यसत्यं वचः शंभोः कथं चिदानवर्षभ ॥ तदै नं जह्य स द्वाचं न च वक्ताऽनृतं पुनः ३५ इत्थं भगवतश्चित्रैर्वचोभिश्च सुपेशलैः ॥ भिन्नधीर्विस्मृतः शीर्ष्णिस्वहस्तं कुमतिर्व्यधात् ३६ अथापत द्भिन्नशिरो वज्राहत इव क्षणात् ॥ जयशब्दो नमः शब्दः साधुशब्दो मक्त्वहि ३७ मुमुक्षुः पुष्पवर्षाणि हते पापे वृकासुरे ॥ देवर्षिपिठगंधर्वा मोचितः संकटाच्छिवः ३८ मुक्तं गिरिशमप्याह भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ अहो देवमहादेव पापोऽयं स्वेन षाप्मना ३९ हतः को नु कुतश्चापि जंतुर्वैकृतकिल्विषः ॥ क्षेमी स्यात्किमुविश्वेशे कृतपापो जगद्गुरौ ४० यद्वमव्याकृतशक्त्युदन्वतः परस्य साक्षात्परमात्मनो हरेः ॥ गिरिशमोक्षं कथयेच्छृणोति वा विमुच्यते संसृतिभित्तथारिभिः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे वृकासुरवधो नाम द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सरस्वत्यास्तदंशजवृषयः सत्रमासत ॥ वितर्कः समभूतेषां त्रिष्वधीशेषु कोमहान् १ तस्य जिज्ञासया ते वै भृगुर्ब्रह्मसुतं नृप ॥ तज्ज्ञस्यै प्रेषयामासुः सोऽभ्यगाद्ब्रह्मणः सभाम् २

॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकापाद्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ विष्णोः समोऽधिकोऽस्तीति संशयनिरासाय तस्य भक्तानुक्तिवत्कटनाय च मुमुक्षुभिः क्षमागुणैवापाद्यस्वत्पसादनक इति चोतनाय च तस्मिन्निर्वाच्ये भक्तिजननाय चास्याध्यापस्य प्रारंभः तत्रादौ मुनीनां सत्रसमये जिज्ञासाय कारंशक्ति सरस्वत्या इति वितर्को जिज्ञासा त्रिष्वधीनादिषु अधीशेषु अधिकेश्वरेषु च महानुत्तमः १ तस्याधिकस्य वाङ्मनेन लोको संशयनिरासाय यंदाधिकारिणां दहननिश्चयाय न स्वार्थं परिज्ञातवेदांतार्थत्वात्स्वेयमिति निर्धारयति २

३ आत्मनः स्वस्यात्मनि यमस्यात्मजाय भृगवेऽत्यन्तं मन्युमशीशमत्तां कृतवान् प्रभुः समर्थः प्रभुः भृगोः पितृत्वेन स्वामी ४ महेश्वर इति सांकेतिकं नाम अन्वर्थांगीकारे प्रकृतानुपपत्तेः आतरं मुद्वेति आतृ
शब्दप्रयोगाच्च ५ श्मशानवासित्वेनाशुभाचार इति मत्वा ६ ७ ८ ९ तेषु निषीदोपविश आगसमपराधं १० अहमेव गतं गतिः आश्रयोपेयति मद्रतास्तान् तीर्थकारिणाशुद्धिकारिणा तीर्थ
शालेष्वांसि पावन इति यादवः ११ असुरजनमोहनार्थमाह अवेति अचाहं लक्ष्म्याः श्रिय एकं तिन निषमेन भाजनं पात्रमसं भूतिर्लक्ष्मीः भूतिः श्रीजन्मभस्मस्विति च नित्यकृतवासापि अद्यमभूति
वत्स्यस्ति स्पष्टवासी करिष्यति भवतानित्यशक्तेन पादेन ज्ञानेन हतं नष्टं अंहोयस्मिस्तत्तथा नित्यसत्ताज्ञानात्मकत्वेन दोषरहितमिति वा तस्मिन्निति तथा वा ह्यर्थः कथायादिवार्थः १२ श्रियासहि

नतस्मै ब्रह्मणे स्तोत्रं चक्रे सत्त्वपरीक्षया ॥ तस्मै चक्रो भगवान् प्रचलन्स्वेन तेजसा ३ स आत्मन्युत्थितं मन्युमात्मजायात्मनः प्रभुः ॥ अशीशमद्यथा वह्निं
शमयेद्वारिणा प्रभुः ४ ततः कैलासमगमत्सतं देवो महेश्वरः ॥ परिरब्धुं समारेभे उत्थाय आतरं मुदा ५ नैच्छत्तमशुभाचार इति देवशुकोपह ॥ शूलमु
द्यम्य तहंतुमारो भेति गमलोचनः ६ पतित्वा पादयोर्द्वीसां त्वयामासतांगिरा ॥ इति कृच्छ्रात्ततो मुक्तः कैलासाद्रजताचलात् ७ मुनिर्जगाम वैकुण्ठं यत्र
देवोजनार्दनः ॥ शयानां श्रिय उत्संगे पदावक्षस्य ताडयत् ८ तत उत्थाय भगवान्सह लक्ष्म्या सतांगतिः ॥ स्वतल्पादवस्त्राशुननामशिरसामुनिम् ९
आहूते स्वागतं ब्रह्मन्निषीदात्रासनेक्षणम् ॥ अजानता मागसंनः क्षंतुमर्हसि मानद १० पुनीहिसहलोकं मां लोकपालांश्च मद्रताम् ॥ पादोदकेन भवतस्ती
र्थानां तीर्थकारिणा ११ अद्याहं भगवन् लक्ष्म्या जासमेकांतभाजनम् ॥ वत्स्यत्युरसि नो भूतिर्भवत्पादहतां हसि १२ श्रीवत्समिनिनामापि जायतां पादल
क्षणः ॥ १३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणे वैकुण्ठे भृगुस्तत्सार्द्रयागिरा ॥ निर्वृतस्तर्पितस्तूर्णो भक्त्युत्कण्ठोऽश्रुलोचनः १४ पुनः स्वसत्रमासाद्य मुनी
नां ब्रह्मवादिनाम् ॥ स्वानुभूतमशेषेण राजन् भृगुर्वर्णयत् १५ तं निश्मयाथ मुनयो विस्मिता मुक्तसंशयाः ॥ भूयांसं श्रद्धावृणुं यतः शांतिर्यतोऽभ्य
म् २६ धर्मः साक्षाद्यतो ज्ञानं वैराग्यं च चतुर्विधम् ॥ ऐश्वर्यं चाष्टधा यस्माद्यशश्चात्ममलापहम् १७ मुनीनां न्यस्तदंडानां शांतानां समचेतसाम् ॥ अकिं
चनानां साधूनां यमाहुः परमांगतिम् १८ सत्त्वं यस्य प्रिया मूर्तिर्ब्राह्मणास्त्विष्टे देवताः ॥ भजंयन्नाशिषः शातार्थवानि पुणबुद्धयः १९ त्रिविधामूर्तं यस्तस्य
राक्षसाजसुरासुराः ॥ गुणास्तन्मायया सृष्टास्तत्त्वं तत्रार्थदर्शनम् २० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं सारस्वता विप्रानृणां संशयनुत्तये ॥ पुरुषस्य पदांभोज
सेवया तद्भक्तिगताः २१

सत्त्वसुरः श्रीवत्सं उरोवत्सं च वक्षश्च भुजांतरमुदीर्यत इति कल्पमालाभिधानं पादलक्षणः पादाङ्कः श्रीवत्समिति नाम जायतामित्यन्वयः १३ १४ १५ भूयांसमत्युत्तमं यतो यस्माद्द्वरेः शांतिर्योक्षोमं
मलंवा पुंस इति शेषः १६ एकांतभक्तानां यर्मादिष्वनपेक्षालक्षणवैराग्यमात्मनो मनसो मलनाशनं १७ १८ यस्य हरेः सत्त्वं गुणः प्रियामूर्तिः प्रेष्ठप्रतिमा यस्येष्टदेवता ब्राह्मणाः अनाशिषो निष्काशाः
१९ सत्रतेषु गुणेषु सत्त्वं नाम गुणः आर्यैः सर्वपूज्यं श्रीहरीं दर्शयतीत्यायं दर्शनस्तद्विषयज्ञानोत्पादकः २० यत्फलवत्सापि तदेव प्रमाणपदवीमध्यास्ते इति गावेन फलमाह इत्यमिति सारस्वताः हरस्वतीती
रवासिनः इत्थं नृणां संशयनिरासाय प्रवृत्ताः पुरुषस्य हरेः गतिज्ञानं तेन वैकुण्ठगताः २१

आख्यानफलमाह इतीति मुनितनयस्यपद्मगर्भपीयूषं सुखकमलोदरनिःसृतं सुधाधारोपचितं परस्परपुंसः सुश्लोकैराकलितमित्येतदाख्यानं श्रवणपुटैः भीष्मपिबन्पयोवर्तते अथसर्पाथः पथिकः इदं सुखसाधनम
 द्योतेति परिभ्रमणेनेतस्ततः पर्यटनेन प्राप्तं परिश्रमं जहातीत्यन्वयः २१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ यदनंतनिगमनिकरनिह
 पितगुणगणाकर्तृब्रह्मतत्वेव कृष्णनाम्नावतीर्णानान्यदित्यतो मुमुक्षुभिरत्रमक्तिः इतरत्र विरक्तिमूलाकर्तव्येति विधीयते ऽस्मिन्नध्याये तत्र नारदनारायणसंवादलक्षणमिति हासमुत्थापयितुं शुक्लपरीक्षितपृच्छ
 ति ब्रह्मब्रह्मविना हे ब्रह्मन्पूर्णकाम सर्ववेदायत्पदमामनंतीति श्रूयते तत्र श्रुतयः साक्षादामनंत्युतलक्षणया वा तत्र न प्रथम इत्याह कथमिति साक्षात् चरंति वर्तते वाचकत्वेनेति शेषः तस्य कानुपपत्ति
 रत्राह अनिर्द्वेय इति यत्तदहं इति श्रुतेः न द्वितीय इत्याह निर्गुण इति केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः गुणैः प्रवर्तमानस्य कथं निर्गुणत्वमुपपद्यत इत्याह सदसत इति निर्गुणे गुणसमर्पकत्वेन श्रुतीनां संच
 रणकथमिति दीर्घव्यथापादवितुं श्रूयते यादृग्वस्तुतादृशवेदकत्वेन कोपि विरोध इति तत्राह गुणवृत्तय इति गुणार्पकत्वेन गुणवृत्तियां सातास्तथा नुविश्रीवो वपोदरः सुबाहुरंधसोमदे गुणाः श्रुताः सुवि
 रुद्धाश्च देव इत्यादि श्रुतेः अतएव नः संशयं छिद्यीति वाक्यशेषः १ श्रुतयः सत्त्वादिगुणराहित्येन निर्गुणे ज्ञानानंदादिगुणगणमणिमालालंकृतविग्रहे ब्रह्मणि साक्षात्तत इति परिहारमभिप्रेत्य पीठिकायारचयति
 बुद्धीति बुद्ध्यादिसर्जनेन किं प्रयोजनमत्राह मात्रार्थमिति मात्रापरिच्छेदे देशे प्रवृत्तौ कर्णभूषण इत्यतो मात्राप्रवृत्तिः शब्दानामिति शेषः तदर्थं मनसा अग्रेसरं कल्पयत्यवाचा व्याहरतीति श्रुतेः किमनोत्राह

इत्येतन्मुनितनयस्यपद्मगर्भपीयूषं अवमयभित्परस्यपुंसः ॥ सुश्लोकैः श्रवणपुटैः पिबन्नभीक्ष्णपांथोऽथ भ्रमणपरिश्रमं जहाति ॥ २२ ॥ इति श्रीभागवते
 महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः ॥ कथंचरंति श्रुतयः साक्षात् सदसतः परे १
 श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत् प्रभुः ॥ मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च २ सैषाद्युपनिषद्वाङ्मयी पूर्वेषां पूर्वजैर्धृता ॥ श्रद्धया धा
 रयेद्यस्तां क्षिप्तमच्छेदं किंचनः ३

भवार्थं चेति भवो भद्रहरेः प्राप्तावित्यतो भवो भद्रं कल्याणं पुण्यमिति यावत् तदर्थं स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाकोमौ द्वल्यः तद्धितपस्तद्धितप इति श्रुतिः च शब्दौ समुच्चयार्थौ बुद्ध्यादीन्द्रियपूर्विकां शाब्दी प्रवृत्तिर
 पिनस्वर्गादिविषया किंतु रसरात्मविषयैव पुण्यसाधनमित्यभिप्रायेणाह आत्मन इति संध्यकरणात् सदसद्विलक्षण एवात्मा तमात्मानमुद्दिश्य शब्दराशेः प्रवृत्तिरिति भावः ततः परमप्रयोजनमाह कल्प
 नायेति कल्पनाय परमात्मज्ञानाय सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सत्यज्ञानेन ब्रह्मचर्येणानित्यमिति श्रुतेः च शब्देन मोक्षायोति सूचयति तमेवं विद्वानमृत इह भवति ज्ञानेनामृती भवतीति श्रुतेः अनेन वक्तुं विवक्षापू
 र्विकां शब्दप्रवृत्तिरित्यतो बुद्धीन्द्रियादिमत एव सुप्रसक्तं शब्देन ज्ञात परब्रह्मतत्त्वं गुणोपसंहारज्ञानप्रसन्नं भगवत्सत्त्वादिमोक्षप्राप्तिः शब्दानां श्रीहारीविषयत्वं साक्षादंगीकर्तव्यमित्युक्तमिति २ शब्दमात्रस्य ह
 र्येकविषयत्वमुक्त्वा पुनर्वेदातिविज्ञानसुनिश्चितार्था इति वचनादुपनिषद्भागस्य तदुपनिषद्गणनावेदकत्वेन दुःखवृत्त्याविषयत्वमिति भावेनाह सैषेति हि शब्दो हेतौ ईशानुद्धिस्थिताः सदस्ति वचनात् या श्रीमन्माराय
 णानुद्धिस्थिता सैषोपनिषद्देवांता परपर्याया पूर्वा पूर्वाः ब्रह्मादिभिः धृता अभ्यपन क्लृप्ते न तु कृतानित्यवाक्यत्वात् नित्ययानित्ययास्तौ मीमादेः हियस्माच्च स्मात्पत्त्यां श्रद्धया धारयेत्संक्षेपमोक्षं गच्छेत्
 ब्रह्मज्ञानलभ्यस्य मोक्षस्य कथं श्रुतिधारणया मोक्षः स्यादित्यत्राह ब्राह्मीति अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मस्ति बृहत्तो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः ब्रह्मगुणावेदकत्वेन तज्ज्ञानद्वारमुक्तं हेतुवत्पपत्तेः ज्ञानंच विरक्त्या
 विमत एव स्यादिति भावेनाह अकिंचन इति ३

भवच्छिष्यत्वेनममभवदुक्तिःप्रमाणमस्तु इतरेषां कथमिति शंकाभाभूदितिभावेनाह अत्रेति अत्रश्रुतपः कथंचरंतीत्यस्मिन्नर्थे गाथां त्रिषष्ट्यादलक्षणप्रवर्द्धां कथां नारायणोदितानारायणेनकथिताम् ४ नारायणस्यसंगमःकथमभून्नारदस्येत्यत्राह एकदोति ५ कस्मिन्खंडेनारायणाश्रमः तत्रकिंकुर्वन्किंप्रयोजनमास्तइतितत्राह योसाविति तपसोंगवैकल्पपरिहारायसाकल्यादित्युक्तं धर्मःसुक्रतंविहिता चारीवा ज्ञानंस्वपरपदार्थावगाहि शमोनिष्ठा एतैःउपेतःलोकदृष्ट्येतदुक्तम् तत्राश्रमेउपविष्टं तम् ७ तस्मैनारदायेमांगाधामवोचत् गाथाविशिष्टमिदं ८ पुरातन्त्रत्यानांजनलो कस्थितानांमानसानांमूर्ध्वरेतसामुनीनांस्वायंभुवंस्वयंमुपुत्रैःक्रियमाणं ब्रह्मसत्रंब्रह्मयज्ञं ब्रह्मविचारलक्षणोयज्ञोजनलोकेभवदित्यर्थः ९ यत्रश्वेतद्वीपेब्रह्मणिश्रुतपःशेरेते अन्यबोधकत्वव्यापारमंतरेणतदुप बोधनपराएवसंति तंश्वेतद्वीपंतत्पिगतवतिब्रह्मवादःसंप्रवृत्तइत्यन्वयः १० कथमत्राह तत्रेति मुनयः कीदृशाइत्यत्राह तुल्येति अरिःशत्रुः ११ एकंप्रवचनंप्रकृष्टवचनंयस्यसतथा प्रवक्तव्याख्यातेत्यर्थः तंअ परेशुश्रूषवःश्रोतारः योत्रप्रवक्तव्यश्रेष्ठइत्यनतात्पर्यंज्ञातव्यं सनकाद्याःसमाःसर्वेतत्रश्रेष्ठःकुमारकइतिवचनात् १२ सएकःकथंभावोचदत्राह स्वच्छमिति ब्रह्मरूपेस्वच्छमिदजगदापीयसंहृत्यशक्तिभिः श्रीभुवर्गोत्पत्तिभिर्विभक्तप्रकृतिभूतैःसहशयानंयोगनिद्रां कुर्वीणंपरंपरमात्मानं तदंतेब्रह्मप्रलयावसाने श्रुतपस्तद्विगैःसंसारनिर्मूलनादिब्रह्मलक्षणैर्बोधयांचक्रुरित्यन्वयः अत्रेदतात्पर्यं मूलप्रकृतिः

अत्रतेवर्णयिष्यामिगाथांनारायणोदिताम् ॥ नारदस्यचसंवादमृषेर्नारायणस्यच ४ एकदानारदोलोकान्पर्यटन्भगवत्प्रियः ॥ सनातनमृषिंद्रष्टुंययौना रायणाश्रमम् ५ योसौभारतवर्षेस्मिन्क्षेमायस्वस्तयेनृणाम् ॥ धर्मज्ञानशमोपेतःसाकल्यादास्थितस्तपः ६ तत्रोपविष्टमृषिभिःकलापग्रामवासिभिः ॥ परीतंप्रणतोपृच्छदिदमेवकुरुद्वह ७ तस्माजवोचद्वगवानृषीणांशृण्वतामिमाम् ॥ योब्रह्मवादःपूर्वेषांजनलोकनिवासिनाम् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ स्वायंभुवंब्रह्मसत्रंजनलोकेभवत्पुरा ॥ तत्रत्यानांमानसानांमुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ९ श्वेतद्वीपंगतवतित्वयिद्रष्टुंमीश्वरम् ॥ ब्रह्मवादःसुसंवृत्तःश्रुतयो यत्रशेरेते १० तत्राप्ययममूत्रश्रस्त्वंमांयमनुपृच्छसि ॥ तुल्यश्रुततपःशीलास्तुल्यस्वीयारिमध्यमाः ११ अपिचक्रुःप्रवचनमेकंशुश्रूषवोपरे १२ सनं दनउवाच ॥ स्वच्छमिदमापीयशयानंसहशक्तिभिः ॥ तदंतेबोधयांचक्रुस्तद्विगैःश्रुतयःपरम् १३

श्रीभूपाभ्यांविष्णुनासहशेते श्रुतिनाम्राहुर्गोत्रेणविष्णुंस्तौति जयजयेति पुंशक्तिविषयबोधनवचनं दुर्गोत्पत्त्यायाअपिताहकृगक्तिमत्त्वात्तदर्थत्वेनभगवदाज्ञयागृहीतविग्रहत्वाच्चश्रुतीनामनंतत्वेनाधिगं तुमशक्यत्वात्तदुर्गानाम्रोपितथात्वाच्चकालीभद्रेत्यादिबहुलपत्वप्रतीतिश्चश्रुतेश्वानंतत्वेनवाक्यभेदाच्छ्रुतयइति बहुवचनंचयुज्यते तदुक्तं श्रीभूमिरितिभूपाभ्यांप्रकृतिर्विष्णुनासह । शोतेभुतिस्वरूपेणस्तौ तिवब्रह्मलयेहरिम् एकप्यमंतंरूपासावाक्यभेदात्सरस्वती अनादिनिधनानित्यास्तौतिनारायणंप्रभुमिति अनेनेदंपौरुषेयंवाक्यत्वादितरवाक्यवादितिप्रत्युक्तंयावद्ब्रह्मविहितंतावतीवागोदितिश्रुतेः त्रिरूपायाः रमायाःशक्तिशब्दाभिधेयत्वंवेदापरपर्यायाः शक्तेश्चेतनाभिधेयत्वंविष्णोःस्वरूपभूतशक्तेःशक्यत्वगुणयोगेनयुज्यते नित्याव्यवधानादिति विशेषशक्तित्वाच्च । विष्णोःस्वरूपशक्तेःसाशक्यत्वाच्छक्तिरेवतु नित्याव्यवहितत्वाच्चविशेषाच्छक्तिनामिकेतिवचनात्सामान्यवाचिनोपिशक्तिशब्दस्याविशेषानेष्टत्वं पंकजादिशब्दबहुवचनपंकजात्तपंकजामितिशैवलादिपुवृत्तिसंभवेपिपञ्चएववर्तते विभादावपिब्रह्मश ब्दस्यवृत्तिभोगेपिचतुर्मुखस्यैव रुद्रशब्दस्यरौद्रगुणयोगेनातपेवृत्तावपिशंकरस्य आदित्यशब्दस्यादितिपुत्रसामान्यवाचित्वसंभवेपिसूर्येवत्याह्वं ययैवपंकजंब्रह्मारुद्रइत्यादिकंपदमिति वचनात् उमा दीनामपिप्रकृतिशब्दवाच्यत्वेनप्रसिद्धेःकथं उच्यते अपरप्रकृतित्वंतासां लक्ष्म्याएवपरमप्रकृतित्वं तदुक्तम् श्रीःपराप्रकृतिःप्रोक्ताब्रह्मणीत्ववराततः उमाशचीमुख्यास्तस्याअवरा-संप्रकीर्तिताइति १९

संप्रोक्ताविषयेपि चतारिदुरिति महाव्याकरणवचनात् विषयपंचम्योप्युच्येते कीदृशस्त्वं अविहृतः विकारहितः अतश्च यो ब्रह्मादिज्ञानिनस्त्वं सर्वोत्तम इत्येतदर्थं पराणित्वयितानि मनोवचनाचारितमित्ये कवद्भावविवक्षयैकवचनं मनोवचनाचारितानि दधतामिति दधुः शिक्षां धृतवतः पुंसां त्वयितानि मन आदीनि कथमयथा अतद्विषयाणि भवंतीति दधुः तत्र दृष्टांतः नृणां पदं भूमौ निक्षिपामीति प्रवर्तमानानां च चानि निहितानि पदानि यथा भूमेरप्यत्र न भवति तथेत्यर्थः जलवृक्षादेराधारशक्तिमत्त्वेऽपि भूम्यंतर्भावात् प्रयुक्तिः अतस्तथा बृहत्त्वेन दधुरिति वा अतः शब्दश्च हेत्वर्थेन धृत्यर्थे च वर्तते उभयार्थे च भवति यथा शब्दविदो विदुरितिवचनात् अनिर्देश्यमप्येकदेशेन निर्दिष्टं भवतीत्युक्तं कथमयथा भवंतीत्यनेन यथा सर्वा भूमिर्मत्तं च त्रप्येकदेशस्य चारेण भूस्संचारी भवति तथेति निरपेक्ष बृहत्त्वं स्पष्टज्ञानाज्ज्ञानं भवेत्परं । बृहत्त्वमेव तु गुणैः सर्वैरुद्दिश्यते यत इति सामान्यसंहितायां २ १६ त्वजंति तापं य उते भवत्कथा इति स्मृक्ताः किमु ते स्वरूपगाः । परावरे शेषपदं भजंतः परं परानंद मनारतं तद्वा द्रष्टुं श्रुतिश्रुति स्थ इति श्लोकस्यायमर्थः इति शब्दो हेत्वर्थः पुनरवधारणार्थः पुनरप्यथ मे प्रश्ने व्यावृत्तावधारणे इति हे परमपरावरे शेष ते तवा जलसुखानुभवं अनारतमजलं सुखं परानंदः अनुभवः ज्ञानं यस्य तत्तथा तत्पदं स्वरूपं भजंति अनन्याश्रयत्वात् स्वधामापरमः तेन विधुताः आशयगुणादुःखाद्याः कालगुणा उत्पत्त्यादयोपैस्ते मुक्ताः तपांसिता पाञ्जहुरिति किमु तपुनः वक्तव्यमेव हेन्यधिपते त्रिलोकीनाथ सूर्यादर्शनादिमापाविचक्षणः अखिललोकस्य मल्लक्षपयतीति अखिललोकमल्लक्षणः तंतव कथा प्रताब्धि अवगाह्यापितपांसिजहुरित्यस्मादिति शेषः ३ १७ अनिशमनुष्वसंत्य सुखोद्धारितास्तव रिपवो दृष्टवत्तमसि प्रविष्टाः । तव गुणप्रथनाः परिहाय तमः पर्यायिते त्वेपदमजस्रमनंतसुखमिति पीणि श्रुत्यर्थरूपस्य दृष्टव्य इत्येत्यश्लोकस्यायमभावः महदहमादयः ब्रह्मरुद्राद्यभिन्नयमानानि महदहंकारादित्त्वा

इति सूरयस्य धिपतेऽखिललोकमल्लक्षणं तव कथामृताब्धि मवगाह्य तपांसिजहुरिति ॥ किमु तपुनः स्वधामविधुता शयकालगुणाः परमभजंति ये पदमजस्रसुखा नुभवम् ॥ ३ ॥ १७ इत्येवोच्छ्वसंत्य सुहृदो यदिते महदहमादयोऽहममृज्यन् दनुग्रहतः ॥ पुरुषविधान्वयोत्र चरमोत्तममध्यमादिषु यस्तव सदसतः प्रथयेद्विशेषमृतम् ॥ ४ ॥ १८ उदरमुपासते यर्हि वर्त्मनि सूक्ष्मदृशः परिसरपद्मं तद्दृश्यमारुणयोदहरम् ॥ तत उदगाच्च नंदनपथाथ शिरः परमं पुनरि ह्यत्समेत्यनपतंति कृतांतमुखे ॥ ५ ॥ १९

नि यस्यानुप्रवेशलक्षणानुग्रहतो ब्रह्माहममृजन् तस्यात्यंतोपकारकस्य ते तव यद्यसुहृदः सर्वमिथ्यात्वादिनः तर्हि ते हतयः कारुणा लोपागमिष्यमनानिर्भूतचर्मविशेषाद्वोच्छ्वसंतितमसि प्रविष्टाः दुःखभरा क्रांतत्वाद्भिन्नप्रमाणबलादीर्घाश्चासंकुर्वन्ति अत्र चरमोत्तममध्यमादिषु चरममनुप्योत्तमाः उत्तमा इन्द्रादिदेवाः मध्यमाः क्रविर्गंधर्वाः आदिः मुक्तसमुदाये प्रथमो ब्रह्मा एषु पुरुषेषु यस्तवा जलसंस्तमेकप्रकारं नित्यमिति यावत् अनंतसुखं अविशेषं विषयविशेषनिमित्तलक्षणमगुरुसुखमंतरं रेणुस्वरूपभूता परिमितानंदपूर्णं सदसतः परं प्रथयेत् ज्ञानाति शिष्यादिषु पदविषयख्यापयति च सः पुरुषविषयजीवदेहगतत्वेन तदाकारस्य तवान्वयः अनुकूलाग्राप्तिरप्यस्य तथा असक्तो देहपुण्येषु जीववदेहगोपियत् अथवा पुविधातृत्वात्पुंविधः पुरुषोत्तम इति वचनात् तादृशं त्वामाप्नोतीत्यर्थः प्रथयतीति प्रथनः ॥ ४ ॥ १८ तं प्रपदाभ्यां प्रापद्यत्त ब्रह्मेमं पुरुषं यत्प्रपदाभ्यां प्रापद्यत्त ब्रह्मेमं पुरुषं तस्मात्प्रपदेत् तस्मात्प्रपदेत् इत्याचक्षते शफाः सुरा इत्यन्ये पापशूनं तदूर्ध्वमुदसर्पं ता ऊरू अभवतां मुरुगुणी हीत्यब्रवीत्तदुदरमभवदूर्ध्वमेकुर्वीत्यब्रवीत्तदुरो भवदुदरं ब्रह्मेति शार्कराक्षा उपासते हृदयं ब्रह्मे सारुणपो ब्रह्मा हैव ता ईरुः र्वस्वेवोदसर्पं च्छिरो श्रयतपाच्छिरो श्रयतपाच्छिरो भवत्तच्छिरसः शिरस्त्वं वा एताः सार्धं च्छिद्यः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रमनो वाक्प्राणः श्रयंतं ऽस्मिंश्छिद्यो य एव मेतच्छिरसः शिरस्त्वं वेदेत्यादि श्रुतेः कस्मिन्वह मुक्तांते उक्तां तो भाविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते भीतश्चास्माभीति सप्राणमसृजतेति श्रुतेः प्राण एवैनमनुमविशति प्राणमविशति मितरा देवताः न प्राणादपरः परमनुमविशति प्राण एवैनमनुभुंक्ते प्राणमित्ररा देवतानः प्राणादपरः परमनुभुंक्ते प्राण एवैनम

स्वकृतविचित्रयोगेनिषुविशन्निवेहेतुतयाभ्ररतमतश्चास्स्यनलवत्स्वरुतानुकृतिः ॥ अपिपितथास्वमूष्ववितथोरुविधंमनसिनिकटधियोनयंत्यभिषिपत्य
तव ॥६॥ २० प्रक्रमवत्स्वसत्कृतंसर्वेषुपुरुषेषुसर्वासुधीषुस्थित्वात्वांतुबहिरंतरसञ्चरणेपि ॥ तवपुरुषवदंत्यखिलशक्तिपुतःस्वकृतम् ७ २१ इतिविमृशंति
क्वबोनिगमावपनयंजंतउपासतेभवमध्यविनिश्चसिताः ॥ दुरवगमात्तत्त्वनिगमायतवाङ्मनसश्चरितमहामृताब्धिपरिवर्त्तपरिश्रमणाः ८ २२

वतु प्रकाशतेपरोदेवस्तेनपात्यधरंतमः सर्वदेतुवयेशंप्राणोजानातितच्चतः तेनचासौपरोदेवस्तत्परयातिकेशवं इंधनानपनेत्वमिथैवानीयतेसह एवदेहगतोविष्णुःसहगच्छेन्नैजैच्छया अशान्ततेषु देहेषुशान्तबहुधास्थितं निचाय्यमनसासंतोनांतनिकटेच्छ्रद्धत्यादितंत्रागवतेसिद्धोपमर्थः ॥ ६ ॥ २० निजुसीदगणपतेगणपुत्वामाहुर्विप्रतमंकवीनां नक्रतेत्वत्किपतेकिंचनारमहामर्कं मघवंचित्रमर्चैत्यादिअन्यमिमांसायगर्भस्यप्रक्रमवदित्यस्यश्लोकस्यायमर्थः सर्वेषुपुरुषेषुसर्वधीपुसर्वद्विपेषुचरित्वा श्रीब्रह्मादिपुत्रकमवत्यकृष्टकमपुत्रकत्वेन स्वसत्कृतस्वात्त्वेनैवसत्कृतंत्वंवदति किंच हेपुरुषबाहिरंतःशंढाचतर्वेद्विश्व असच्चरेष असदमंगलंचरणंकर्मस्यसावसत्तत्रणःतस्मिन्पापाचारोस्थित्वापापाचारमपि स्वात्मनःपूजात्वेनैवकारयंतंत्वंवदति तुशब्देनपथाकरणंतस्याधोगतपथीमितिसू चयति किंबहुनातत्सर्वतवस्वकृतं अनन्यापेक्षयात्वथैवकृतंवदतिकुतइतितत्राह असिलेति सर्वपुरुषंद्विपशक्तिमेरकत्वात् श्रुतिश्लोकयोःसर्वत्रैकार्यत्वाभावेनैकतज्जिततत्त्वयोतानपाज्ञायते श्रीब्रह्मरुद्र पूर्वेषुक्रमात्स्थित्याजानार्दनः स्वात्मानमर्चयत्यद्बाहिरंतरसत्सुच असतामयमाचारोद्दरिद्रष्टात्मपूजनं तस्याऽधोगमनापेतिश्रुतिराहासिष्ठाक्रियमित्यादिना त्रिपादोपश्लोक ७ २९ विमथ्यवेदाब्धि मातश्चेपेक्षात्वापरेऽंशमुनयोविमुक्ताः मृशंतियज्ञैश्चपजतिनित्यमुपासतेवेदफलमदंतमितिकुशिकश्रुतिप्रतिरूपस्यइतिविमृशंतीतिश्लोककस्यायमर्थः प्राणिनोभवमध्येविनियसिताइतिपतेतःकवयो विमृशंतीति सामान्येनोक्तंविशिनाष्टि निगमेति हेदुरवगमास्तत्त्व दुर्ज्ञेयनिजस्वरूपच रितलक्षणमहामृताब्धेःपरिवर्तनेनमथनेनपरिश्रमणाः चरगतभक्षणयोःरित्यतस्त्वचत्वावगीतेहेतुर्वेदश्चरितशब्देनोच्यते सपवमहासमुद्रःतस्यपरिवर्तनंपरिलोडनंमथनमितियावत् तेनपरिश्रान्ताइतितयःअतोभवमप्याद्विनियसिताः मुक्ताः निगमानामावपनस्थानं निगमानांततोभिष्येकस्ततएवफलमदत्वाद्विषय

१ मक्रमवत्स्वसत्कृतपुरुषेषुधीषुतुबंहिरंतरसञ्चरणे तवपुरुष० इतिपाठान्तरं लिखितपुस्तके ।

त्वाच्चनिगमावपनर्त्वाविमृश्यपञ्चादिभिर्धेजतेउपासते सजातीयविजातीयप्रत्ययान्ततरितत्वेनध्यायंति कीदृशःनिगमविषयेषुआयतवाङ्मनसःविस्तृतवाङ्मनोव्यापाराइत्यनेनवेदेनैवविज्ञातभगव
 चत्वाइत्युक्तंभवति ॥ ८ ॥ २२ नार्किचिदभिवांछंतिपतयःसुसदाश्रयाः प्रेष्ठस्परमणस्यान्वैप्रियवहेहृष्टयइत्यर्थंद्योतकस्यनपरिलपंतीत्यस्यायंभावः ईश्वरेत्यनेनश्रुत्यंतरमत्राप्यनुकूलंलक्षयत्तिके
 चिद्वचसःकिंचिदपवर्गलक्षणमुपासनाफलमपिनपरिलपंतिनवांछंति तन्ननिमित्तमाह चरणेति चरणसरोजसेविनाइंसानांसंन्यासिनांकुलस्यसमूहस्यसंगेनसेवालक्षणेनदिसृष्टग्रहाः गृह्णंतिरत्यकुंन
 मुंचंतीतिग्रहाःभार्यापुत्रादयोवितृष्णाःसंत्यक्तयैस्ते अनेनसुसदाश्रया इतिविवृतं किंच त्वदनुपपंत्वनमार्गानुकूलमार्गत्वमाप्यनुसारित्वादिदमात्मनःस्वस्यसुहृदनिमित्तबंधुभूतंकुलायंशरीरं प्रिय
 वचिच्छरीरवचरंतिपश्यंति प्रियेसर्वतःप्रियतमेआत्मनिसर्वादानकर्तरित्वयि तथाहितेतत्तत्प्रापत्परिहारेणउन्मुखाःअभियुक्ताः ॥९॥ २३ असुर्यानामतेलोकअधेनतमसावृताः तांस्तेप्रेत्याभिगच्छं
 तियेकेचात्महनोजनाइतिश्रुतिसूचिताभिप्रायस्यनचरमंत्यस्यायमर्थः असदुपासनयाऽन्यधोपासनयाब्रह्माहमित्याद्युपासनया आत्महनःआत्मानंघ्नंतोजनाः असुर्यानुसुष्ठुरमणरूपत्वादसुराप्रप्यत्वा
 चनित्यनिरतिशयदुःखाभिरस्तनसमस्तसुखान् लोकानामुर्वतीत्येतन्नचरमंत्यहोइत्यनेनलक्ष्यते सुखलक्षणारतिरेवनास्तीतिन किंतुनित्यदुःखमनुभवंतिच अहोआश्चर्यअन्यधोपासकानामनर्थपरपरा किंच
 यदनुशयाःअस्मिन्ननुशयोपेतितथा यत्रानुशयानास्तमस्येवभ्रमतीत्यर्थः कुतोत्राह अमवाइति ततउत्थायपुनर्जन्मवर्जिताः जन्माभावेनदेहाभावेदुःखभोगाभावइतितत्राह कुशरीरभूतइति
 नित्यदुःखभोगसाधनंकुत्सितानिचंशरीरंविभ्रतीति नकेवलंभगवद्देविणामेतादृशलोकभाषिःअपितुतद्गच्छेविणामपितच्छोकावाप्तिरितिभावेनाह निभृतेत्यादिना निभृतंवापीपूर्णमोक्षार्थहृदयंज्ञानंयस्य

नपरिलपंतिकेचिदपवर्गमपीश्वरतेचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टग्रहाः ॥ त्वदनुपपंकुलायमिदमात्मसुहृत्प्रियवचरंतितथोन्मुखास्त्वापिहितेप्रियजात्म
 निच ९ २३ नचरमंत्यहोअसदुपासनयात्महनोयदनुशयाभ्रमंत्यमवाःकुशरीरभूतः ॥ निभृतमोक्षहृदययोगयुजोहृदयंमुनयउपासतेतदरयोपिययुः
 स्मरणात् १० २४ स्वनुरागतद्भवानुरगेंद्रभोगदंडविषक्तधियोवयमपितेसमासमदृशोभ्रिसरोजसुधाम् ॥ कइहवेदनुवक्तुमपेतजन्मलयोयतउदगा
 दपिरनुदेवगणाउभवे ११ २५

सनिभृतमोक्षहृदयोवायुस्तेनयोगेननियोगेनयुजोयुक्ताःनियमिताःसंतः येमुनयोज्ञानिनःहृदयनातहृदयंभगवंतमुपासतेतेषांमुनीनामरयोद्वेष्टिणोपितदेवश्रीनारायणद्वेष्टिप्राप्यंतमोययुरित्यन्वयः नित्य
 दुःखसुखसंपूर्णनिरस्तानंदमव्ययं तमोयांत्यन्यथाज्ञानाद्वेषाद्वाहरिसंश्रयेइति हरिसंश्रयेहरिभक्तजने निभृतमोक्षवित्प्राणस्तद्योगोत्तमसादतः जानंतिपरमंदेवंनान्यथातुक्थंचनेति॥स्मरणादित्युत्तरश्लोका
 न्यापि १० २४ त्वेवेत्यनापरस्तेस्वरूपंनित्यवाङ्मनभोगप्रियस्य कुतोब्रह्मापन्नलोकश्वदेवास्तथाप्राप्ताजनिमंतोयतोस्मादितिसांक्रुतिश्रुत्यर्थंभूतस्यायमर्थःहेस्मरणान्स्वनुरागसुष्ठुअनुरागःस्नेहोयस्य
 सतथातस्यसंबुद्धिःस्वनुरागेति स्मरणोदवअनुरक्तइत्यर्थः यत्तवसच्चिदानंदलक्षणंतत्तेस्वरूपंभवान्वेदनाप्येवेति अनेनत्वंवेत्थनापरस्तेस्वरूपमितिदिवृतं भवत्वोभस्वरूपविदंतिहीतितत्राहः उरगेंद्रति
 उरसागच्छंतीत्युरागःतेषांमिंद्र उरगेंद्रस्तस्यभोगएवदंडस्तस्मिन्विषक्ताधीर्यस्यसतथा तस्यतेतवअभ्रिसरोजसुधामुद्विश्यवयंनित्यवाचोपिसमासमदृशः सर्वमाहात्म्यस्यवेदैरोपवक्तुमशक्यत्वादस
 मदृशः माहात्म्योपमितज्ञानाभावाः वेदागम्यमाहात्म्यस्यापिबदैरेवगम्यत्वात्समदृशः तुल्यज्ञानाः अतइहजगति अन्यःकोतुपुमान्माहात्म्यंयक्तुंवेद अमुनानित्यवाङ्मनभोगप्रियस्यकुतइत्येत
 द्विवृत्तं कोल्लमान्वेदान्त्वांचते अपेतजन्मलयःउत्पत्तिनाशरहितःयतस्त्वचःप्रापिर्ब्रह्माउदगादुत्पन्नः अतो जन्मादिरहितोभवाति देवगणाअपिउक्तगुणानेत्याहु ब्रह्मणोन्वतंरं उभयेप्राप्तपदाःप्राप्य
 पदाश्चदेवगणाः अनेनकुतोब्रह्मापन्नलोकश्वदेवास्तथाप्राप्ताजनिमंतोयतोस्मादिति श्रुतिव्याख्याता महिम्नःसर्वशोनुक्तेर्वेदाश्चासमदर्शिनः तस्यापिबेदगम्यत्वाच्चैवसमदर्शिनइतिवाक्यंचानुगृहीतम्

नासदासीन्नोसदासीत्तदानीन्नासीद्भूतानोभ्योमापरोषत् किमावरीवःकुहकस्यशर्मभ्रमःकिमासीद्दहनंभीरमित्यादिभ्रुत्यर्थानुरूपस्यतर्हि नसन्नचासादित्यस्यश्लोकस्यभावःकथ्यते यदा भवान्मलये
शास्त्रअध्यापकपरंपराप्राप्तविदमपकुण्डल्यआत्मानिनिघायशयीत अयेनभावेशास्त्रप्रवृत्त्यभावात् तर्हि तदासत्स्थूलभंडादिकंनासीत् असत्सूक्ष्ममहदादिकंचनासीत् उभयंअग्निरापश्च नचकालजवःज
राद्यापादकलक्षणः किंवहुनातत्रकिमपिवस्तुनासीदित्यर्थः हेअजअसतःसूक्ष्मरूपात् त्वत्तःसतःस्थूलरूपस्यजगतः परमेश्वरपर्वतयथाक्रमंजनिमृतिच सर्वस्मात्परमात्मानि भिदां भेदं च विपणोव्य
वहारः त्वत्सवालक्षणधनेदत्तेसुसपदार्थलक्षणफलं देयमिति सत्कल्पलक्षणइत्यतःफलं लक्ष्यते विशिष्टफलापेक्षा मृतेयेस्मरंति तेषां ध्वनिं उपाविशवाचिसिद्धिहितत्वेन तदुक्तविधया ज्ञातुं शक्योसीत्यर्थः त
न्नेत्यंभावमाहुः आरुवतःवेदादिभिःस्तुवतोवायोःप्रसादात्तथास्मरंति नान्यथेत्यर्थः सर्ववेदादिरूपेण प्राणस्यारुवतःसदा प्रसादाद्ये विजानंति सूक्ष्मात्स्थूलजनिं क्रमात् मृतिच सर्वजीवादेशम्यव्यातिरि
क्ततां जानंति ये निराकांक्षास्तेषां वाचिजनादंनइति सूक्ष्माणि महदादीनि स्थूलान्यंहादिकानि च उभयं त्वग्निरापश्च ना किंचित्प्रलये भवदिति वचनादस्य श्लोकस्याप्यभेदार्थः न सदसद्वैलक्षण्यार्थे इति १२ २६
सत्त्वादिकं देहमथो मनश्च सत्त्वादिबद्धं च वदंत्यसंतः परंपुमांसं न सुरास्तुतैर्हि जीवाः सुदृष्टाः परमार्थरूपा इति श्रुत्यर्थोपनिबद्धस्य त्रिगुणमयइत्यस्याप्यर्थः पुमान्जीवास्त्रिगुणमयः सत्त्वादिगुणबद्ध इति जी
वस्यापि त्रिगुणबद्धता अवोद्यकृता अज्ञानकृता यतस्तत्मादवबोधरं सत्त्वपीतिसप्तमीषष्ठ्यर्थे त्रिवृत्तिगुणात्मकं मनः त्वयितवापि सदि वविचय इत्यर्थः असतां पक्षो भवति न तु सतां सतां पक्षस्त्वयमित्या
हुः मनुजादय इति आत्मविदः सम्यक्प्रमात्तत्त्वज्ञानिनः मनुजानामाद्यो देवाः भवतस्त्रिगुणातीतत्वाद्भवानेव परमानंदस्त्वदन्यदिदमशेषं जीवजातं आर्ततया स्थितमित्येव विमृशं विजानंति त्रैगुण्य

तर्हि नसन्नचासदुभयं न च कालजवः किमपि न तत्र शास्त्रमपकुण्डल्यशयीत यदा ॥ जनिमसतः सतो मृतिमजात्मनिये च भिदां विपणमृते स्मरंत्युपाविश ध्वनिमारु
वतः १२ २६ त्रिगुणमयः पुमानित्यदबोधकृता त्वयिन तु भवेत्तदवबोधरं ॥ सदिव मनस्त्रित्वयि भवत्यसतां मनुजादयो विमृशं त्यशेषमिदमात्तं
याऽस्माविदः १३ २७ न हि विकृतं त्यजंति कनकस्य तदात्मतया स्वतमनुप्रविष्ट इदमात्मतया रसितम् ॥ तव ये परिचरंत्यखिलतत्त्वानि केततयाननुते पदा
क्रमं त्यविगणय्य शिरो निर्ऋतेः १४ २८

देहेन्द्रियकामासुराजान्तेहर्हि त्रिगुणातीतमीशो जयतः पूर्णसुखं सुराः जानंति गुणबद्धत्वाज्जीवानां तैश्चक्रस्नशः अनार्यस्य प्रसादेन ते पापमार्तिं विनाशनामिति चैतन्यविवेके १३ २७ सर्वेषूपपन्नं
तिष्ठन्नानंदमजाभरं । एकमेवाद्वयं नित्यं निरंजितं स्ते शिरो गता इति श्रुत्यर्थेन ग्रथितस्य न हि विकृतमित्यस्य श्लोकस्याप्यभावः यथा कनकस्य विकृतं विविधकृतं कुंडलादिरूपं कनकं विनापारित्य कुंन शक्यते नेदं क
नकं लब्धमिति तत्र हेतुः तद्वात्मतयेति कनकस्वरूपत्वेन प्रमाणासिद्धत्वात् तथा स्वकृतमिदं जगदनुप्रविष्टो भवान्मूलरूपं विनापारित्य कुंन शक्यः तत्र हेतुरात्मतयेति एकस्वरूपत्वात् क्रीडशंजगत्प्रवि
ष्टः रसितं कसितं आत्मना प्रकंशितं जगत्प्रविष्टस्तस्मात्सर्वगतो विष्णुरिति ज्ञातव्य इति तात्पर्यार्थः एवं विधेयज्ञानेनां कप्रयोजनं तदाह तवैति येन वअखिलतत्त्वानि सर्वपदार्थाः अधिष्ठानतया नि केतना
नि अधिष्ठानतया आश्रयोपस्यस्तथा तस्य भावस्तथा तया स्वरूपज्ञात्वापरिचरंति पूजयंति यद्वा अखिलतत्त्वानां नि केततया तत्त्वज्ञानिनः अतात्मकब्रह्मप्राप्तविरुद्धत्वाभिर्ऋता ल्यस्य संसारस्य शिरः
स्फुटं पदाक्रमंति मनुकिंकृत्वा अधिगणय्य संसारमिति शेषः आचार्यैरत्र पायाः श्रुतयो ध्येयपरंपरा सिद्धास्तास्ता एवोदाह्रियंते न त्वन्याः लोकप्रत्ययार्थतत्र श्रुत्युक्ताधिकार्येपुराणानि चोपात्तानि य
थैव कुंडलं त्यक्त्वानादातुं कनकांशकं । तस्यैव तदवस्थत्वात् केवलाभेदतः स्फुटं । एवं सुरासुरनरेष्वास्थितो भगवान्हारिः । नैव भेदेन मंतव्यो जीवभेदे तु सत्यापि । येन तयाभिभ्रमशिशोः परं परंति परमर्षयः अ
तमाभिर्विरुद्धत्वात् संसारनिर्ऋतेः शिरः अगणय्य पदाक्रम्यैवैष्णवं निलपं पुरीति गारुहं १४ २८

परिवयसंश्लोकोक्त्यापभावः येतेदेवास्त्वत्पादैकाश्रयास्तान्विबुधानपिगिरिवैदिकवाचापरिवयसेपरितोबभ्रासि वेदोक्तकर्मानुष्ठानेनप्रवर्त्तयसइत्यर्थः वयबंधनइतिधातोः कानिच दाम्नापशूनिच त्व
 पिहटसौहृदाः गाढबद्धस्नेहपाशाःपुरुषाःपुनंतिननुजगादितिशेषः तेवविमुखाःद्वेषिणोनपुनंति प्रत्युत्तमलीमसंकुर्वतीतिशेषः अनेनवयतिगाइवयःसुरादिकोस्तन्मनसोजगदपुननुचयोनपरेइतिवृत्त
 मं मुद्धिरपित्वन्निघतेत्यत्राहुःत्वमिति अखिलकारकशक्तिधरः परिपूर्णकृत्कारयितृशक्तिधरस्त्वमेकएव नान्यःकुतःस्वराट्चक्रवर्ती अस्मत्स्वामीकिमस्मानाज्ञापयसीतिप्रतीक्ष्यसर्वदाविवृतनयनत्वात्
 येअनिमिषाःदेवास्तेवबलिमुद्रहंतिमनुजैर्दीपमानंसम्पदंतिच अनेनसएकईशःपरिपूर्णशक्तिर्विलिहराइतरेस्युःसुराःसुखिनइत्येतत्तव्याख्यातम् समभेदेसमीचीनसुष्ठुपूजासुखेषुचेतियाइवःतत्रतत्रपुरा
 णवाक्पोदाहरणेनैतच्छ्रुत्यर्थत्वेनश्लोकोप्रायवदतिनिश्चयिते साश्रुतिरपिप्रमाणीक्रियते १५ २९ वर्षभुजइत्यस्यश्लोकोक्त्यापभावःयेयत्रयस्मिन्पदेत्वाधिकृताःअधिकारंप्राप्ताः विश्वसृजस्तेभवतश्चकिताः
 मीताः तत्रस्थित्वाभवतोविदधतिबलिमितिशेषः कस्मैकेइव वर्षभुजःखंडेशाः अखिलक्षितिपतेश्चक्रवर्तिनइव यदिपुरुषोविमुक्ताःसंतोयस्मात्साविमुक्तःसन्तस्यविमुक्तसतः परस्पसकाशात्
 विरहेमुक्तौदक्षयेत् परमात्मनएवमुक्तिरितिपश्येत् तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनाएवविद्यतेइतिश्रुते हेअज तर्हिपेस्थिरचरजातयः स्थिरत्वंचरत्वंचजातिर्येषांतेतथाते अनिमित्त
 पुजःस्युः अःपरमात्मानिमित्तपुक्त्योगोसंसारस्येषांतेतथा भगवन्नियोगादेवसंसारभाजइत्यर्थः मुक्तेस्तन्नियतत्वाद्धोपितदधीनइतिभावःखंडाधीशाःसार्वभौमस्यपद्मद्वन्द्वेशाचाःकुर्वतेतेनुशासितं त्वं

परिवयसेपशूनिवगिराविबुधानपितांस्त्वयिदृढसौहृदाननुपुनंतिनतेविमुखाः ॥ त्वमेकःस्वराडखिलकारकशक्तिधरस्तवबलिमुद्रहंतिसमदंतिचयेऽनि
 मिषाः१५ २९ वर्षभुजोखिलक्षितिपतेरिवविश्वसृजोविदधतियत्रयेत्वधिकृताभवतश्चकिताः ॥ स्थिरचरजातयःस्युरजयेत्वनिमित्तयुजोविरहउदीक्षयेद्य
 दिपरस्यविमुक्तसतः १६ ३० नहिपरमस्यकाश्चिदपरोनपरस्यभवेद्वद्यतइवात्रयस्यचशून्यतुलसंदधतः ॥ अपरिमिताध्रुवास्तनुष्टतोयदिसर्वततो नहि
 नशास्यतेतिनियमोब्रुवतेचतथा १७ ३१

मुक्तिर्देवबंधतोमनोस्वज्ञानदोऽज्ञानदश्चासिविष्णोइतिशाडिल्यश्रुतेः आत्मानंमुक्तिर्द्विष्णुं यदिपुंसउदीक्षयेत् सुप्रसन्नस्तथाबंधस्ततएवेतिसेत्सपतीतिस्मृत्यनुगृहीतश्लोकोक्त्यार्थमनुवदतीति १६
 ३० नहिपरमस्येतिश्लोकोक्त्यापभावः अनात्माणात्परस्योत्तमस्य सर्वसंदधतःपस्यपरमस्यतेतवकाश्चिदपरः स्वतंत्रो न भवेत्तद्देशंन्यतुलसमानवर्जित यस्यअत्रजीवसमुदायेव्ययतःसर्वजानतःसर्व
 ज्ञस्येत्यर्थः अयगतावितिधातोःगत्यर्थानांज्ञानार्थत्वात् इवयथाप्राणस्यनापरःस्वतंत्रःतद्वत्प्राणःश्रीरन्योवात्वाविनास्वतंत्रोनास्ति त्वमेवस्वतंत्रः हेसर्वपूर्ण यदिततःतस्मात्प्राणात्तनुभूतो
 जीवाःध्रुवाःप्राणाधीनाः जीवाःकिंयंतःसंतीत्यर्थः तर्हिस्तत्वं तेअपरिमिताः असंख्याताः नन्वेवंचेत् एकमेवाद्वितीयंइत्यादिश्रुतिवाक्यविरोधइतितत्राह नहीति श्रुतेरयंनिमग्नोर्धोजीवानाशास्यतां
 अधीनतानेत्यत्रार्थेनहि किंतुत्वगतभेदस्यईश्वरान्तरस्यास्वतंत्रस्यचनिषेधोनिषमः तत्राकिंप्राणमत्राह ब्रुवतइति अतोऽन्यदात्तनेहनानास्तिकिंचन नतत्समश्चाभ्याधिकश्चद्वयने इत्यादिश्रुतिस्मृत
 यस्तत्त्वब्रुवतेच तवस्वतंत्रोनापरोपद्मद्रमाणाआन्यस्तुल्यब्रूयन्पस्यसंधिन् प्राणाधीनाअमिताजीवसंधाःप्राणोवशेत्प्रकृतिश्चभूमनूइतिश्रुतिरनेनगृहीता स्वतंत्रोनापरःकाश्चिद्विष्णोःप्राणपतेःप्रभोरित्या
 दिस्मृतेः श्रुतिरपिस्तथार्थेत्यर्थः १८ ३१

मुच्यते तत्त्वसंबुद्धावाचायात्पुरुषोभवात् एतावेवस्त्वोऽवद्वौपरमः प्रकृतिस्त्वथेति कल्पश्रुत्यर्थतया देशतः कालतश्चैव समव्याप्तावजातुभौ ताभ्यामुभययोर्भाषां जायते पुरुषाः परे इति कौठरव्यश्रुत्यर्थतया च श्रुतित्वाजानपरिमुच्यते इत्यस्यार्थभावः हे अजनलोकविलक्षण जन्मरहितोतिवा सम्यक्प्रकारतया तत्त्वत्वं अनेन तदुष्टतया निर्दिष्टत्वेन अनुजानता सम्यक्ज्ञानवता चाप्येव उपादिष्टयामेव अत्र जगति ज्ञानवान् पुरुषः स ततात्सर्वतमज्ञानकल्पिताद्भवत्संसारपरिमुच्यते सम्यक्प्रकोभवति कथमनुजानतेति तत्राह नेति अजशब्दस्यानेकवृत्तित्वेनानिश्चयइत्यतः प्रकृतिपुरुषयोरिति तयोर्द्वयवत्त्वात् नैव दृष्टव्य इति तस्मात् प्रकृतिपुरुषो विना न्योबंधराहितो निश्चिते मुख्यतोऽजशब्दप्रवृत्तिनिमित्तान्यथानुपपत्त्या न घटत इत्युक्तमवति तदुभययोः प्रकृतिपुरुषयोर्जोषो गयोरसुभृतो जीवा भवति देशतः कालतश्च अत्र परमस्तत्र प्रकृतिर्न प्रकृतिस्तत्र परम इत्युभययुजोः तत्र दृष्टांतः जलबुद्बुदवत् जलबुद्बुदानियथोत्पद्यते तथेति सम्यग्ज्ञानवदावाचायां नमुच्यते पुरुषो भवात् द्वावेवानित्यमुक्तौ परमः प्रकृतिस्तथेति स्मृतेः १८ ३२ योनः पिता जनिता पो विधाता धामानि वेदभुवनानि विन्वा यो देवानां नाम वा ए क ए व तं संप्रभुं भुवनाय त्पन्वा त आ यजंत द्रविणं समस्याश्रयः पूर्वे जैरितारो न भूना असूतैः सूतैरजसि निषत्ते ये भूतानि स मकृन्वा भिमानि इत्यादि श्रुतेः ब्रह्मैशं द्रादि संनाम्ना यै र्यभूता गुणामताः पूर्तीं शिवृत्त्वद्रष्टृत्वप्रमुखास्ते हरेः सदेति अतस्तु सर्वनामा सौ सैव कर्त्ता च केशव इत्यादि स्मृतीनां चार्थत्वेन सह व्यवस्थापित इम इति श्लोकस्यार्थभावः मधुभिनि लिप्युरिति वक्तव्ये मधुनि लिप्युरिति पाठो गद्याभंगभयात् समाने लोप इति न्यायाच्च कृतः ततोऽतिपाठोपिवैलक्षण्यज्ञापनाया कारि तततावपि तिरित्यर्थः ततेति तातेति श्रुतिः अउ आनंदपूर्णत्वादनमा सर्वस्मादुरकृष्टत्वादुनामा आनंदत्वादनमासावुरकृष्टत्वादुनामकः एतन्नामद्वयविष्णोर्ज्ञात्वापापैः प्रमुच्यत इति स्मृतेः तयोः संधिः ओ इत्यनेन नामोर्नाशिनश्चाभेदः उनाम्नः समुद्दिष्टसूचिये गुणाः श्रु

वि० अ०

३६

अजनपरिमुच्यते तत्र भवात्सततात्सममनुजानता ततमनंतमदुष्टतया ॥ न घटत उद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरजयो रमययुजोर्भवंत्यसुभृतो जलबुद्बुदवत् १८ ३२ त्वयित इभेतो विबुधनाम गुणाः परमेऽमृत इवार्णवे मधुनि लिप्युरशेषरसाः ॥ नृषु तव मायया स्वगतया कुशलं त्वयि सुधियोगे भेदमनुधातुमनुप्रभवः ॥ कथमनुवर्तिनां भवभयं तव भुकुटी सजति मुहुर्दृष्ट्याम् १९ ३३

वाः सुविबुद्धाश्च देवे संतीत्यादि श्रुतौ प्रतीतास्तद्भवो विबुधनाम गुणाः विबुधानां मिद्वीदीनां नामार्थभूताः परमैश्वरीदि गुणाः अमृते निरुपमुके परमेस्त्वयि नि लिप्युः नि लीनतया स्थिताः कस्मिन्के इव मधुन्यर्णवे भकरं दमपुलक्षणसमुद्रे अशेषगुणपुष्परसा इव यतोऽशेषगुणा करो भवान् अतो नृषु सुधियः निर्धारणे सप्तमी नृणां मध्ये सम्यक्ज्ञानिनः स्वगतया सुष्ठु न्यैरनवगतया मायया स्वेच्छया त्वयि भवेत् समसादन्पोविशिष्टगुणः पर इति भेददर्शनलक्षणं कुशलमनुविधातुमनुप्रभवः सम्यक्समर्थाः अनेन अज्ञानिनां नि लीनाः ज्ञानिनामभिषक्ताः गुणा इत्यतस्तेषां सद्भावोदासीत इति तदुक्तं अन्याविज्ञातया विष्णोः शक्त्यैव कुशलं जनाः कुर्वन्ति कुशलेषूच भेददर्शनमेव तु पूर्णानंदादि संपूर्ति विष्णोर्ज्ञात्वे तरेषु तदपेक्ष्य विफलुण्मात्रज्ञानतद्भेददर्शनं अनाद्यनंतो भेदो यस्यैव भावः परजीवयोः स्वतो वा परतो वा पिन कदाचित्प्रगटयति एवं ज्ञानवतां विष्णुर्वै जन्मनदा स्यति अनुवृत्तिर्यद्यनल्पा सा हि स वैश्वरः प्रभुरिति अनेन कथमनुवर्तिनां भवभयं तव भुकुटी सजति मुहुर्दृष्ट्यामित्येतदर्थो विवृतः तथाहि यथा तव गुणविधानसामर्थ्यतया अनुकूलभूतत्वरसादानुषासनां मुहुर्निरंतरं तेजमानां तव भुकुटी भवभयं कथं सजति न कथमपि प्रत्युत्तानं प्रूलयतीत्यर्थः यः पाताजनिता चैव कल्पको नित्यपोषकः प्रापकः सर्वदेवानां पदानां पुरुषात्तमः स वै वैवाग्धियावाच्यो भूतमव्यभवत्प्रभुः विचार्यः सर्वदेवेशैस्त्वं ब्रह्मा चाप्यजति च त्रिगुणात्मक सद्धारस्तथापिन यजति यतः पूर्णेशक्त्यैव तेषां यजनामिष्यते अतः सर्वेश्वरो विष्णुरेक एव महागुण इत्यनेन ब्रह्मादीनामसंबुध्यात्वं स्वातंत्र्येण तर्कवृत्तिरित्यादिकं दूरतोऽपहस्तितमिति ज्ञातव्यम् १९ ३३

६६

यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तथैते कथिताः प्रकाशं ते महारमन् इति श्रुतेः देवा अपि सुयोगाद्यायतीति सर्वसाधनैः पुत्रदारादिभिः सार्धं नोऽभ्यसंतीह संसृतौ गुरोरनुग्रहमृते साधनं न हरेः शिष्यं शुद्धं पदेषां सुहृद्विरामोऽत्येव न संशय इति स्मृत्यनुगृहीतायाः श्रुतेः अभिप्रायगर्भस्य इह भवचरणेष्वित्यादि श्लोकद्वयस्य अयमभिप्रायः हेऽजितमक्तमक्तपावशीकृत जयो विष्णोश्च वायोश्च मत्तया तरणीति साधनं जगदीशयोः कुतो ह्येनोः सर्वशक्तयोर्वैलक्षण्य इति वचनात् भक्तिलक्षणसाधनसामग्र्या विष्णोः प्रसादो जयोनम हेहरेय इह संसारे व्यसनशताब्धितारंगुरोश्चरणमपहाय हृषीकवायुभिरुदात्तमहचुरगैः कर्मभिः सतीत्यन्वयः व्यसनानां शतमेवाव्यव्यसनशताब्धिः तंतारपतीति यः तं षण्णवत्यंगुलोयस्त्वित्यादिलक्षणोपेतस्य गुरोश्चरणमिति सेवेह लक्ष्यते तासेवात्यक्त्वा उदात्तः सारथिः रथोपरि स्वीकरणादुदात्तः सारथिर्मत इति वचनात् वायुरेवोदात्तोपेता इति तथा पृथग्पदत्वं छादसं हृषीकाण्येव महातस्तुरगामहचुरगा महादशाभावश्छादसः २० ३४ तैस्ते उच्छ्वसंति निःश्वसंतीत्यन्वयः अत्र हृष्टांतः जलधावकृतकर्णधराः अकृतकर्णधरः कर्णधारोपेते तथा वणिजः सायात्रिका इवेत्यर्थः पतमाना कीदृशाः स्वजनसुतात्मदारधनधामधराः स्वजनसुतादिभरणोपेताः आन्मादेहः धामहृदं जितहृषीक इत्येकं वापदं उक्तमेव विवरणं ये च देवकल्पाः पुरुषाः भवचरणेषु भवद्विषयेषु कर्मसु सुजातभुवः सुशुजातस्थानाः उत्तमयोग्यतायुक्ताः हृषीकलक्षणवायुसारथियुक्तगुरौ तैरिलोभुंवादिचांचल्यविनानिष्कामत्वेन यत्नं कृते स्वजनादिषु क्वा उच्छ्वसंति उत्कृष्टं श्रुतिं प्राणं तिज्जीवन्तीत्यर्थः श्वसप्राणन इति धातुः किंलत्वा गुरोश्चरणमपहाय हानं त्यागमपाकृत्य गुरुचरणनिषेधं कृत्वेत्यर्थः नास्त्वकृतः कृतेनेति श्रुतेरकृतो भगवानेव कर्णधारोपेत इति तथा दैवानुकूलकर्णधारा इत्यर्थः ते उपायविदः सुयोगज्ञाः किंतु नृणां पानिविहितानि साधनानि सुखशांतिमतिव्ययि सुखस्यापि सुखं

इह भवचरणेषु सुजातभुवोजितहृषीकवायुभिरुदात्तमहचुरगैः ॥ य इह यतं त्यजति लोलमुपायविदो व्यसनशताब्धितारमपहाय गुरोश्चरणम् २० ३४ वणिज इवोच्छ्वसंत्य कृतकर्णधरा जलधौ स्वजनसुतात्मदारधनधामधराः ॥ सुखशांतिमतिव्ययि हि संति हिनतानि नृणां विभव उद्यति श्रयत आत्मनि सर्वरसे २१ ३५ इति स दजानतां मिथुनतोरतये चरतां सुखयतिको न्विहाय विजने स्वनिरस्तभगे ॥ भुवि पुण्यतीर्थसदना दृषयो निविशं त्यतस्त्वानुभवतः पदां बुजं हृदा धमिदं दधति ॥ सकृन्मनस्त्वयि चिदात्मनि नित्यमुत्वेन पुनरुपासते पुरुषसारहरावसथम् २२ ३६

शब्दुः स्वमिश्ररहितसुखमित्यर्थः तस्यांतिमतिपूर्तिमतिपूर्णसुखे इत्यर्थः यस्मिंस्त्वयि न संति हि गुरुभावात् तस्माद्विभवे विगतसंसारदेहाभिमानरहिते जीवन्मुक्ते गुरावुच्यते उपदिशति साधनजातमुपदिशति सति सर्वरसे सर्वस्मात्सारयूते आत्मनि परमात्मनि श्रयत एव तत्साधनसर्वस्वतत्प्राप्तिजनकत्वेन श्रीहरि विषयीकरोतीत्यर्थः षण्णवत्यंगुलोयस्तु तात्साध्यो दशतालकः दशप्रदेशकः सप्तपदो हस्तचतुष्टयः कलमत्रयांगुलश्चैव वाग्मी संदेहवर्जितः वासुदेवैकशरणो गुरुरित्युच्यते बुधैः गुरुलक्षणसंपूर्णः साक्षादेकश्चतुर्थः ततः शोर्ध्वं ब्रह्मचायाः क्रमादेव मकीर्तिताः इत्यादि वाक्यमत्र प्रमाणं देवा योग्यतायां ताविष्णुपादां वृजाश्रयाः तथापि साधनैस्तेषां तत्प्राप्तिगुर्वनुग्रहादिति च २१ ३५ ब्रह्माज्ञात्वेति लोकाप्रवृत्तिप्रवर्ततां को नु मोक्षं ददाति अतो ब्रह्मोपासते साधुधिरानाहं भावस्ते पुरुषा धिवा स इति श्रुतेः महाभाग्यं तु कैवल्यमज्ञानांकः प्रदास्यति अतः संतो विजानांति हारिते त्वन ईकृता इति स्मृत्यर्थं संप्रादिष्या अर्थरूपस्य इति स दजानतामित्यस्य श्लोकस्यायमर्थः इति शब्दः प्रकारवचनः इति लोके हृद्यमानप्रकारेण स ब्रह्मअज्ञानतां ब्रह्माज्ञानानि मिथुनतः स्त्रीपुंसभावेन रतये ग्राम्यधर्मापचरतां प्रवर्तमानानां को नु पुरुषः अय इह विजने मोक्षविषये सुखयति न कोपि मोक्षं ददातीत्यर्थः कीदृशे विजने स्वनिरस्तभगे सुश्रु अनिरस्तभगे श्वर्यादिगुणोपस्मिन्सतथा तस्मिन्पतस्त्वदज्ञानानां परमानंदलक्षणमोक्षभावः अतः भुवि स्थाने पुण्यं शुद्धिकरं तीर्थं साक्षमेव सदनं शरणं येषां ते तथा तेऽप्यपो देवादयः त्वामेव संतं ज्ञात्वा भवतः पदां बुजं हृदानि विंशतिं कीदृश अधभिदं पापनाशनं किंच मनो मननसमर्थमतः करणं नित्यसुखे विदात्मनित्यपि दधति च अत्र प्रधानसाधनमाहुः हे पुरुष सारपुरुषोत्तम पुनश्च श्रुत्वा हरस्य रुद्रस्यावसथं अहंकारं सकृदपि नोपासते न कुर्वतीत्यर्थः २२ ३६

यज्जीवभीशं प्रवदंति केनैश्चेश्वरो वचनं संधाति नासीदादौ मरणेनोभविष्यन्मृषाततोहीशमृत्वंस्वेषेपि वितिभृत्यर्थं वातकस्य स्मृत्यनुगृहीतस्य इदमप्यथोवदंति चेदित्यादि श्लोकस्येदं तात्पर्यं इदं जगत्
नपातीत्यपः पापालने इति धातुः सोऽस्यास्तीत्यपि अनीचरमित्यर्थः अपिगर्हितमसत्यं अतएवाप्रतिष्ठमिति वा असत्यमप्रतिष्ठंते जगदाहुरनीचरमित्यादेः नमस्तोऽन्यैश्चरश्चेतनत्वादित्यादितर्कैर्वदंति चेदप्यो
तस्मात्कुतः सर्वात्मना एतदपि वचनं भगवत्प्रेरणयेत्यवगतं तर्हि तर्कः प्रामाणिकः स्यादिति तत्राह नन्विति तर्काव्यभिचरंति नन्वित्यन्वयः अत्र व्यभिचारित्वं पक्षं परंत्वादिलक्षणभावः तथाहि विशि
ष्टपक्षीकारस्य सिद्धांतविरुद्धत्वादन्युपपत्तिः निर्विशेषेश्वरपक्षीकारहेतोरसिद्धिरित्यादि दूषणमुपस्थाचार्यैः कालात्ययापदिष्टं प्रादर्शितं वेदोक्तो जीवव्यतिरिक्तेश्वरो न तर्कैरपनेतुं शक्यः यतस्तर्काव्यभि
चारिण इति अनश्रवणो अभिचाकशीति श्रुतेः जीवेश्वरौ विरुद्धार्थाकृतत्वेन भिन्नौ छायातपवदित्यादेश्च दूषणांतरमाह कचिदिति अभेदस्यासिद्धावसिद्धौ च तर्कस्य विशेषानापादकत्वेनाप्रयो
जकत्वात् अपिपासोऽप्यपानवत् भोजनस्येष्टसाधनत्वतर्कोऽपि विरतादौ व्यभिचार्यत्वेन व्यर्थश्च सर्वशरीरसमवेतमुखदुःखानुसंधानुत्वेन कायपरिमाणोजीवइति लक्षणपक्षदर्शनपरि कल्पितस्तर्कोऽपि मृषैव
अनुशरीरस्थस्य कर्मादिवशाद्द्विस्थादिशरीरप्राप्तौ विकारित्वापत्तेः ननु तर्हि तर्कस्य किं प्रयोजनमत्राह तत इति यतो दुष्टास्ततो भयहं गव्यवहितये भयबुद्धीनां बुद्धिव्यवधाना यतर्कभवंति न तु धीराणां
विदुषां ननु किमिति प्रवृत्ता इति तत्राह विकल्पइति निर्विशेषे पृथग्भावइति वचनात् विकल्पो वेदविरुद्धकल्पना जगतो भिध्यात्वं जीवस्य ब्रह्मणोऽभेदाजगत् क्षणिकपदुर्गुणैश्चर इत्यादिलक्षणां परंपर
यैकान्तद्वमुपि तः प्रवर्तितः अंधेनैव नीयमानः यथा धाइति श्रुतिः अधरंपरायाश्च को वलंब इति तत्राह भ्रमतीति भारती वेदवाणी च भ्रमति बहुधा वक्ति तात्पर्याधीनबोधोक्तुश्लानज्ञानादुद्दिश्येति शेषः इ
इदमप्यथोवदंति चेन्न तर्काव्यभिचरंति कचिच्छब्दमृषा च ॥ ततो भयहं गव्यवहितये विकल्प उपितो न्वहं मंधपं परया भ्रमति भारती च तवोरुदृष्टिभि रूढज
वार ३३ ३७ नयदिदमग्र आसनमविष्यदतो निधनादनिमित्तकमंतरा त्वयि विभाति मृषैकरसे ॥ अत उपगीयते द्रवि णजाति विकल्पपथोर्वैतथ मनो विलास
मिदमित्यवयंति बुधाः २४ ३८

ति पस्मात्तस्मादंधपं परा बहुक्तिरन्यथाज्ञसि परिवृत्तिश्च कथ्यते भ्रामइत्येव विद्वद्विस्तथाचंक्रमणं कचित् इत्यतो भ्रमस्य बहुक्तिर्वसिद्धं वेदस्य बहुधोक्तेः किं कारणमत्राह तवोर्वैति उरुशब्देनानंतत्वं
चिदाब्देन गुणकर्मणोऽपि विवक्ष्यते भवतो गुणकर्मणा भनंतत्वात्तानि वक्तुं मूढजवात्स्वरावती वेदवाणी अतो वेदपि बहुधा वचनात्तदर्थं निर्णयशक्त्यभावात् योग्यता वशाद्विपरीतप्रतीतिश्च विरुद्धकल्पनापुक्ता
धरंपराऽसुराणाम् २३ ३७ जीवस्येश्वरत्वे बाधकमाह नेति इदमीश्वरत्वमप्रेरपत्ते पूर्वजीविषु गर्भस्थेषु नासनास्ति न भविष्यत् यदि गर्भस्थ ईशो भवेत्तर्हि उत्तरत्रापि भविष्यत् न च तथेति यस्या
दतो निधनान्मरणादनंतरं पिनरकादिगमना अविद्यत इत्यर्थः ननु अस्येवोहमिति किमिति चापतीति तत्राह अनिमिषकमेति अविष्णुर्नैमित्त्यं स्पष्टत्वं अनिमिषकं भगवन्निमित्तकमेव तस्य ज
न्ममरणयोरांतरमध्यत्वयि जीवेषु वैशितृत्वं भाति ननु वस्तुतः त्वं जीवः कुतः एकरसे प्रधानसारे न च वस्तुतः जीवः सर्वोत्तमसारः मृषैव तथामन्यते अतो भ्रातिरेव तथा ज्ञानेन योजकयाह अत इति
यतो जीवः सर्वसारो न भूयादतो द्रविणजाति विकल्पपथैर्जीव उपगीयत इत्यन्वयः भ्रात्या जीवो द्रविणवान् अभिजातिमानित्यादि साक्षिविरुद्धकल्पनासार्गैः कथ्यते अज्ञैरिति शेषः विद्वद्विस्तु भवानेव द्रविण
दिमानित्युच्यते कुतः यतस्तपोदमाद्या अभिजन्मकारणभूताः गुणाश्च भवत एव कथमेतदिति तत्राह वितथेति यतो भिजात्यादि गुणास्तव मुख्याः अत इदं जीवस्येश्वरत्वं बुधास्तत्त्वज्ञानिनो वितथमनो विला
सं भिध्यामनो विकारमित्यवयंति जानंति गुणा एव भिजात्याख्यास्तद्भावेनाभिजातिमान् अतो भिजात्यवन्विष्णुस्तदन्येषूपचारवइति वचनात् ये जगत्प्रवदं त्यज्ञा जीवा दन्येषा जेतस्य तेषामपि तु तां वाच
भीशा एव ददात्यजः न च तर्कैर्भवेदो जीवो वेदविरोधतः इत्यादि स्मृत्यर्थत्वेन श्रुत्यंतरमप्युद्धम २४ ३८

स्मरन्ब्रह्मगुणाभित्यमुक्तो ब्रह्मरूपताम् दुर्भगां प्रकृतिं त्यक्त्वा हत्वा चान्यादुरन्वयाम् याति तच्च परेशानात्सहिपूज्यो यपूजकः तस्यैकस्य स्वतंत्रत्वात्सत्त्वानंतगुणो विभुरिति श्रुत्यर्थरूपस्य उद्गात्पुमानित्य-
स्यापमर्थः अनुशब्दो विकल्पार्थः श्रुतिष्वनुगीतगुणान् च शब्दात्तत्त्वकर्माणि च लुप्तान् तदनुगुणस्मरणमनु उद्गात्संसारान्मोको भवतीत्यर्थः तव सत्त्वपतां च भज-
ति कश्चित्सायुज्यं कश्चित्सारूप्यं कश्चित्सालोक्यं च यद्वा गुणस्मरणमनु गुणानुकूलान् प्रातरादिकालविशेषान्नुनन् यच्चायं पुमान् परभेगे त्वया तभगाम् अपहृतप्रयत्नलक्षणशक्तिमातिस्विकीं पूर्वोक्तां
द्विविधानीं चांतां प्रकृतिं जिह्वातित्यजति जिह्वातिहेति च तदुभयमपि त्वमेव जहास्युत जिह्वासि च उत त्यागवधयोः समुच्चयार्थः जिहातिरावणसंख्येराधवः परमास्त्रविदिते च स्वातंत्र्यात्प्रकृतित्यागकर्ता
नारायणः परः पद्यपेधाजीवसंस्थाहंता च भगवान्भुरिति च किंच महसि असुरजनमोहनाय शिवादीन् पूजयसि महीयसे च सुरजनेन पूज्यसे च अणिमाद्यष्टगुणव्याप्तगुणो वा अश्रूपाप्ताविति धातुः
अपरिमेयभगः दुर्ज्ञेयपरमैश्वर्यादिगुणः २५ ३९ यदिनसमुच्चरंतीत्यस्यापमर्थः यदि यतयोपि हृदिकामज्जहात् जहारीराविष्टकामात् न समुच्चरंति तस्य हृदोद्गच्छति नोत्थिता भवंति विष-
यकामाः स्युर्नित्यार्थः तर्हि हृदिगतोपि तेषामसत्तामप्रशस्तकर्मणां पुंसां दुराधिगमो दुर्ज्ञेयः अस्मृतकंठमणिरितिलुप्तोपमा त्रिस्मृतकंठमणिः पुरुषो यथा कंठस्थितं मणिं न जानाति तथेत्यर्थः अनेन स यथाका-
मो भवति तत्क्रतुर्भवंति तत्कर्म कुर्वन्ते तदामि संपद्यते इति तु कामयमान इत्येताद्विवृत्तं हे भगवन् अनुवृष्टयोगिनां अनुवृष्टानां विषया लंबुद्धिं प्राप्ता नानिष्कामानां नित्यार्थः निवृत्तिमार्गस्थानां पुंसां भवतो धीना दन-
धिर्दृढपदात् अनादृढवैकुण्ठादिब्रह्मस्थानादज्ञाना मनवगतादज्ञाता दंतकात्कालादिलक्षणादभयोऽभयप्रदः पूर्णानंदादिलक्षणां मुक्तिददातीत्यर्थः इंद्रियाभिमानि देवानां वियोगाभावलक्षणां च अमुना च

उद्गात्पुमाननुगीतगुणांश्च लुप्तभजतिसरूपतां तदनुत्त्वमुत जहासि जिहासिताम् ॥ अहिरिव त्वचं परमात्तभगां महसि महीयसे ष्टगुणोऽपरिमेयभगः २५
३९ यदिनसमुच्चरंतीत्यत योपि हृदिकामज्जहात् दुराधिगमोऽसतां हृदिगतोऽस्मृतकंठमणिः ॥ अनुवृष्टयोगिनामभयो भगवन्ननवगतां तादनाधिर्दृढपदाद्
वतः २६ ४० तदवगमार्थं सितसितयोगुणविगुणयोर्न हि देहभृतांसगिरः ॥ अनुययुरत्र हंसकुलगीतपरंपरयानतुषावरणा इव रजांसि वांति ॥ वयसा स
हयच्छ्रुतयस्त्वयि सफलं पतंति न पतंति बंधनाः २७ ४१

यथा कामयमानो यो कामो निष्काम आप्तकाम आत्यकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामंति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीति श्रुतिव्याख्यानम् अस्याः श्रुतेः विशेषार्थः निषिद्धकामपुक्तानामसतां तु विशेषतः दुर्ज्ञेयो भगवान् वि-
ष्णुर्हृदिस्थोऽस्मृतहारवत् इत्यादिवाक्यादेव अवगतव्यः देवाश्चक्षुषश्चैव सुभक्त्या काभिर्नोपि तु इत्यादिना कामित्वेयित्वमप्रयोजकमित्युक्तम् २६ ४० सकलश्रुतिस्मृतिभावसंग्रहात्मनस्तदवग-
मार्थं सितसितयोगित्यस्यापमर्थः देहभृतां जीवानां सगिरः गिरावाचासाहिताः श्रोत्रादयः गुणविगुणयोस्तदवगमाया सितसितयोर्ननु यदुहतिरित्यव्ययः द्वितीयाधेयं विष्णु-
स्तो पूर्वप्रस्तुतो विष्णुस्तच्छब्देन पराभूयते तस्य हरैरवगमो यस्याः सा तदवगमातया श्रिया र्थ्येते ज्ञायते सम्यगित्यर्थः परमस्तेन सता बद्धा सर्वदा तदधीनत्वेन वर्तते इति श्रीः असितोऽबद्धो नित्यमुक्तो विष्णु-
स्तो श्री श्रीधरो नानुपपुः आतु कूलेन यथा स्थितरूपगुणविषयत्वेन न प्रापुः तद्विषयीकरणोपायमाह अत्रेति अत्र जीवराशौ हंसकुलगीतपरंपरयेति हंसानां ब्राह्मणानां कुलेन गीतस्य उपदिष्टस्य ज्ञानस्य प-
रंपरया इंद्रियाण्यनुपपुः श्रुतयश्चानुपपुः सितसितयोरित्युपसंख्यानं कर्तव्यम् अत्र रजांसि रजःशब्दोपादानाद्भ्रजो गुणप्रधानमनुष्या उपलक्ष्यंते तुषा आवरणं कवचं ये पाते तुषावरणा तुषावरणास्तं दुलपदार्थाः रजां-
सीव यथा धूलौ न वा विनस्पन्तीत्यर्थः तथैव श्रुतयः वयसामहता कालेन सहरजो रूपान्मनुष्या च वांति मात्तल्लज्जकुर्वतीति यदतो ब्रह्मतीति बंधनाः विधिनिषेधरूपेण पुरुषं व्रतं श्रुतयः सात्त्विकानामर्थे त्व-
यि सफलं पतंति त्वद्गुणगान्धकायस्त्वदुपासकानाम् पुरुषार्थहेतवो भवंति राजसानां बुद्धिब्यामोहकत्वेन त्वयि न पतंति पुरुषार्थः हेतवो न स्युरित्यर्थः अनेन जानाति प्रकृतिं विष्णुं ज्ञेयां विष्णुश्चानिगुणः

तावुमौनविज्ञानंतिष्ठतेब्रह्मपरंपरामितिमहोपनिषद्विबुता अन्येसर्वेअथाबद्धाःश्रीर्वद्वाविष्णुनैवतु बंधश्चविष्णुतंत्रत्वंमुक्तानांचश्रियस्तथेत्यादिगारुडपुराणार्थोपिसंगृहीतः २७ ४१ इतिशब्दआदिवचनः
एवमादिश्रुत्यागीतब्राह्मणानुशासनं ब्रह्मज्ञानमाश्रुत्यश्रुत्वा हृदिक्रत्वा आत्मनःपरमात्मनोगतिस्वरूपरिथातिज्ञात्वा ४२ व्योमायनमहात्मभिः ब्रह्माश्रयेषूच्यैः तैःपूर्वजैःसनकादिभिः अशेषाणासमी
चीनानांआम्नायानापुराणानामुपनिषदांवरसः सारइतिसमुद्धृतः ४३ ब्रह्मदायादब्रह्मपुत्रानां कम्पानानिधनंनारायणं यद्वा कामानामभीष्टानाफलानांनिधनकुलपृहंवा निधनोस्त्रीकुलेनशोनि
स्त्रिशेकूरसङ्गयोरितिपादवः ४४ पूर्णःस्वतस्त्वयः ४५ सर्वभूतानाधाताधृतिपोषणयोःकर्ता यःसर्वभूतानामितिमस्तुतास्तेजीवाः यस्यतवकलाःप्रतिविबाशा ४६ ऋषिरूपत्वाद्यैः ४७ अत्रना
रदेनव्यासायकथाकथनंस्तुत्यर्थनतुज्ञापनाय कथाःकथयतीशस्यव्यासस्यातिसनारदः स्तुत्यर्थतत्त्वदेवस्यज्ञापनायनतुक्चिदित्यादि ४८ त्वयायःप्रश्नःकृतः तत्प्रश्नवचनमुदित्यैतत्पारिहारव

श्रीभगवानुवाच ॥ इत्येतद्ब्रह्मणःपुत्राजाश्रुत्यात्मानुशासनम् ॥ सनंदनमथानर्चुःसिद्धाज्ञात्वात्मनोगतिम् ४२ इत्यशेषसमाप्रायपुराणोपनिषद्रसः ॥
समुद्धृतःपूर्वजैस्तेव्योमायनमहात्मभिः ४३ त्वंचैतद्ब्रह्मदायादश्रद्धयात्मानुशासनम् ॥ धारयन्भजमेकामकामानांनिधनंनृणाम् ४४ एवंसगुरुणादिष्टो
गृहीत्वाश्रद्धयात्मवान् ॥ पूर्णःसद्यस्ततोराजन्प्राहवीरव्रतोगुरुम् ४५ नारदउवाच ॥ नमस्तस्मैभगवतेकृष्णयामलमूर्तये ॥ योधातासर्वभूतानामभ
योयस्यतेकलाः ४६ इत्याद्यमृषिमामंयतच्छिष्यांश्चामलात्मकान् ॥ ततोऽग्रादाश्रमंसाक्षात्पितुर्द्वैपायनस्यमे ४७ सभाजितोभगवताकृतासन
परिग्रहः ॥ तस्मैतद्वर्णयामासनारायणमुखाच्छ्रुतम् ४८ तदेतद्वर्णितंराजन्यश्वप्रश्नःकृतस्त्वया ॥ येनब्रह्मण्यनिर्देश्येनिर्गुणोपिमनश्चेत् ४९ यो
ह्यात्माजगदादिमध्यनिधनोयोःकजीवेश्वरोयःसृष्टृदमनुप्रविष्टःकृषिणाचक्रेपुनःसंहिताम् ॥ यंसंपद्यजहात्यजामनुशयीसुप्तःकुलायंतथातैकैवल्यनिर
स्तयोनिमभयंभ्यायेदजस्रंहरिम् ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहपुराणेदशमस्कंधेउत्तारार्धेश्रुतिगीतेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ राजोवाच ॥ सभाजयि
त्वाबहुधाश्रुतदेवंश्रियःपतिः ॥ आगतोद्वारकांभूयःकिंचकारमहामुने १ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ उपप्लाव्यंगतान्पार्थान्गोप्रहेजितकौरवान् ॥ शुश्रावतीर्णसम
यान्बलेनमहतावृतान् २ संप्रहृष्टमनाःकृष्णोमहत्यासेनयावृतः ॥ सात्यकिंकृतवर्माणमुद्वंशठसारणौ ३ अभिमन्युंचसौभद्रंपुरस्कृत्यमहामतिः ॥
अक्षौहिण्यापृतनयासहितःसत्यसंगरः ४ शंसदुंदुभिनिर्वोषैर्द्रुप्रायाद्युधिष्ठिरम् ॥ संधिमिच्छन्कौरवाणांकुर्वाणंदौत्यमच्युतम् ५ मूढोग्रहीतुमारभे
विनिशिष्णुःसुयोधनः ॥ सतत्रानंतरूपत्वंदर्शयित्वामहामुजः ६

यनंवर्णितं येनवर्णितप्रकारेणानिर्देश्येनिर्गुणेब्रह्मणिमनश्चेत् तथेति ४९ उपासनार्थस्वलक्षणलक्षणयति योहीति आत्माजगदादिमध्यनिधनानिउत्पत्तिरिथातिसंहाराःपरमात्सतथायश्चाव्यक्तजी
वयोःअकालचितनयोरीश्वरः यश्चदंष्ट्रयाऽनुप्रविष्टःयश्चकृषिणाःकृषिकृषेणपुराणसंहिताचक्रे अनुशयीजीवः यंपुनःसंपद्यप्राप्यअजाबंधकशक्तिजहाति सुप्तःकुलायंशरीरादाविमानचयथात्यजतितकैव
ल्यनिरस्तयोनिंसमाधिकामावेननिराकृतकारणतंहर्तुंअजलंनिरंतरंभ्यायोदित्यन्वयः ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहपुराणेदशमस्कंधेउत्तारार्धेविजयध्वजकृतपदरत्नावल्यांचतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ पांडवकौ
रवयुद्धकथनव्याजैनश्रीकृष्णमहात्म्यंप्रदर्शयत्यस्मिन्नध्याये तत्रराजापृच्छति सभाजयित्वेति १ गोप्रहेगोप्रहणे तीर्णवनवासाज्ञातवासलक्षणसमयान् २ ३ सत्यसंगरःसत्यप्रतिज्ञःसत्ययुद्धोवा ४ ५ ६

विभीषिकाभयं ७ अनुयुज्यंतेअनुपुक्ताःक्रियंते ८ ९ १० ११ १२ मातृसोदराः मातृपक्षेणसोदराः १३ १४ १५ १६ १७ १८ व्यूहंशिबिरं १९ २० २१ २२ योगमाप
 कृत्वाविभीषिकांघोरांपांडवान्पुनराययौ ॥ विवृद्धमत्सराःसर्वेराजानोजातमन्यवः ७ युद्धायैवानुयुज्यंतेनसंधिमनुकाक्षिणः ॥ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्मापुर
 स्कृत्यजनादनम् ८ कुरुक्षेत्रंययौराज्युद्धायभ्रातृभिःसह ॥ अक्षौहिण्याविराटोपिमत्स्यराजोमहामनाः ९ युधिष्ठिरमनुप्रायात्सपुत्रःकुरुसत्तमः ॥
 हृपदश्शिशंडीचघृष्ट्युन्नश्चदुर्जयः १० अक्षौहिणीभिस्तिष्ठभिरनुजगुर्गुधिष्ठिरम् ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतःसायकिर्युद्धलालसः ११ नियोगाद्वासुदेवस्य
 प्रायादनुयुधिष्ठिरम् ॥ अक्षौहिण्यापरिवृताःकैकेयाःपंचभूभृतः १२ अनुजगुर्धर्मपुत्रंराजानंमातृसोदराः ॥ घृष्टकेतुस्तदाराजशैव्यश्चनरपुंगवः १३
 अन्ववातांनृपश्रेष्ठावक्षौहिण्यायुधिष्ठिरम् ॥ तेगत्वापांडवाःसर्वेनारायणपुरोगमाः १४ स्वैरमृषुःकुरुक्षेत्रेप्रतीक्षंतःसुयोधनम् ॥ सुयोधनो
 षिकौरव्यमानीभ्रातृशतैर्वृतः १५ द्रोणभीष्मकृपद्रौणिकर्णबाह्लीकसौबलैः ॥ हार्दिकसाल्वमद्रेशभगदत्तजयद्रथैः १६ अन्यैश्चराजशादूलेर्ना
 नादेशसमुद्रवैः ॥ शंसदुंभुभिनिर्घोषैर्भीरीपटहनिःस्वनेः १७ पुरयन्ककुभोवीरःप्रययौकंपयन्महीम् ॥ तेसमेत्यकुरुक्षेत्रेराजानःकुरुपांडवाः १८ स्य
 मंतपंचकेचकुर्व्यूहमुद्यतिमास्करे ॥ अक्षौहिण्यःकौरवाणामेकादशदुरात्मनाम् १९ सप्तपांडुसुतानांचकर्शितानांवेभृशम् ॥ तथाव्यूहेष्वाकीकेषुता
 वकेष्वितरेषुच २० गांडीवधन्वीकवचीबद्धतूणतलत्रवान् ॥ आरूढस्यंदनःपार्थोददर्शरिपुवाहिनीम् २१ उपाध्यायान्पितृभ्रातृन्मातुलान्स्वस्रिया
 न्सुतान् ॥ शिष्यान्सपौत्रान्दौहित्रान्शालान्संबंधिबांधवान् ॥ दृष्ट्वानिर्वेदमापन्नोहंतुनैवाकरोन्मनः २२ तंविषण्णमनश्चित्तंरुपालुमविधातिनम् ॥ प्रबो
 ध्यप्रेरयामासकेशवयोगमायया २३ त्यक्तशस्त्रायशांतायबंधून्प्रतिरुपालवे ॥ दर्शयामासपार्थायविवस्वरूपंजनादनः २४ संबोधितःकंसमिदातथा
 वासवनंदनः ॥ भूयोजग्राहकोदंडंयुद्धायाच्युतसारथिः २५ प्रारब्धंभारतंयुद्धंश्रुत्वासंकर्षणोबली ॥ अशक्नुवन्वारयितुंकिं करोमीत्यचितयत् २६
 प्रवृत्तंभारतंयुद्धमवेक्ष्योद्वेगविह्वलः ॥ तीर्थव्याजेनतत्याजरामःपरिचितांभुवम् २७ सेनापतिःपांडवानांघृष्ट्युन्मोमहारथः ॥ गांगेयोधार्तराष्ट्राणांवृद्धः
 कुरुपितामहः ॥ सकुर्वन्नाहवंघोरंनिहत्येदशमेहनि २८ आरुद्राजंततोद्रोणंसेनापत्येसुयोधनः ॥ न्ययोजयत्सयुयुधेदिवसान्पंचभूपते २९ तस्मिन्युध्य
 त्तिदुर्धर्षैर्सेधवेनदुरात्मना ॥ अभिमन्युस्तवपितानिहतोरणमूर्धनि ३० पुत्रशोकाभिसंतप्तःप्रतिजज्ञेधनंजयः ॥ जयद्रथंहनिष्यामिश्चोभूतशतिभारत
 ३१ तस्यानिशायांगोविंदस्त्वारुह्यगरुडंहरिः ॥ सुप्तमर्जुनमादायकैलासमभिजग्मिवान् ३२ तत्रगत्वाविरूपाक्षंदृष्ट्वासंभाष्यवांछितम् ॥ साधयित्वा
 र्जुनस्याशुस्वायोधनमुपाययौ ३३ ततोपरदिनेयुद्धमासीद्घोरंजनक्षयः ॥ ममूर्धहीभुजस्तत्रबहवोबाहुशालिनः ३४
 पास्वरूपसामर्थ्येन ३३ ३४ ३५ ३६ परिचिताप्रागभ्यस्तां ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ विरूपाक्षंरुद्रं ३३ जनक्षयश्चासीत् ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ अर्धदिनोनैः अष्टादशादिनैः अर्धदिनसाहितैः सप्तदशदिनैः ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 सितकेशावेशिनो बलभद्रस्य चरितं कृष्णमाहात्म्यानुस्यूतमेवातस्तद्विपुरुषार्थोपयोगिभवतीत्यनेनाध्यायद्वयेन निरूपयति तत्रादौ श्रुतकृष्णवैभवे विस्मितमनाः राजा भगवतं नमति अष्टादशो वि मा
 ययामहिम्ना व्यापादननिघनं विश्वात्मने सर्वांतर्यामिणे १ हारिकथाश्रवणस्य प्रत्यक्षफलमाह शृण्वत इति वैकुण्ठं पारवश्यं कथाश्रवणतात्पर्यं विस्मयः स्मयभावः भीतिः विहिताकरणे प्रत्यवायबुद्धिः
 २ प्रबुद्धानि प्रकुलानि स्वविषयविशेषः ३ आत्मा भोगायतनं आनंदनिर्भरः पूर्णानंदः ४ कृतार्थश्चेत्तूष्णीं भवेति तत्राह अपिचेति किंचिदित्यव्ययं शब्दतो लपमर्थतो महान्तमित्येतो वाव्यत्ययः ५ ६ भो

वि० अ०

९६

हते पुरणदक्षे पुराजपुत्रेष्वनेकशः ॥ जयद्रथोपि पार्थेन निहतो दिवसात्यये ३५ दिनानि पंचद्रोणोपिकृत्वा युद्धमतं द्रितः ॥ पंचमेहानि संध्यायां धृष्टद्युम्नेन पा
 तितः ३६ ततः सेनापातिः कर्णो भूत्वा चक्रे महारणम् ॥ दिनद्वयांते पार्थेन सच संख्येन पातितः ३७ शल्योऽप्यर्धदिनं कृत्वा सेनापत्यमरिदम् ॥ मर्ध्यादि
 न गते सूर्ये धर्मराजेन पातितः ३८ युयुधाते ततो वीरी गदया दीर्घवैरिणौ ॥ भीमदुर्योधनौ कोपात्परस्परवधैषिणौ ३९ अष्टादशाक्षौ हि णीनां तत्पतनां च
 मृश्रताम् ॥ अष्टादशैर्दिनैरासीदर्थोनैः संक्षयो महान् ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ राजोवाच ॥
 अष्टादशाक्षौ हि णीनां तावद्भिर्मायया दिनैः ॥ व्यापादनं येन कृतं तस्मै विश्वात्मने नमः १ शृण्वतो मे कथास्तस्य चरितानि च संवशः ॥ वैकुण्ठं विस्मयो भीतिर्वि
 धत्ते मे पुनः पुनः २ मन्ये प्रायेण पाप्मानं जीर्णममदुरत्ययम् ॥ इन्द्रियाणि प्रबुद्धानि प्रसन्नं च मनो भृशम् ३ क्षुत्तृष्णे च प्रशांते मे आत्मा चानंदनिर्भरः ॥ प्रसादात्तव ध
 र्मज्ञता योऽहमिहामवम् ४ अपि च श्रोतुमिच्छामि किंचिदर्थं तपोधन ॥ युध्यतः सुहृदो दृष्ट्वा निवारितुमशक्नुवन् ५ तीर्थं स्नातुं गतोरामः किंच कारतपो
 धन ६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तीर्थाभिषेकं व्याजेन मध्यस्थः प्रययौ किल ॥ स्नात्वा प्रभासं संतर्प्य देवर्षिपितृमानवान् ७ सरस्वतीं प्रति स्नोतं ययौ ब्राह्मणं
 वृतः ८ पृथूदकं विदुः सरस्वितकूपं सुदर्शनम् ८ विशालं ब्रह्मतीर्थं च चक्रं प्रार्च्य सरस्वतीम् ॥ यमुनामनुयात्येष गंगामनु च भारत ९ जगाम नैमिषं यत्र ऋ
 षयः सत्रमासते ॥ तमागतमभिप्रेत्य मुनयो दीर्घसन्निभः १० अभिवंदयन्तान्यायं प्रणम्योत्थाय चार्चयन् ॥ सोऽर्चितः स परीवारः कृतासनपरिग्रहः ११
 रोमहर्षणमासीनं शिष्यमैक्ष्ण्महामुनेः ॥ प्रत्यवस्थायिनं सूतमकृतप्रह्वणं जलिम् १२ अध्यासीनं च तान्विप्रांश्चुकोपो द्वीक्ष्य माधवः ॥ कस्मादसाविमा
 न्विप्रानध्यास्ते प्रतिलोमजः १३ धर्मपालांस्तथैवास्मान्धमर्हति दुर्मदः ॥ ऋषेर्भगवतो भूत्वा शिष्योऽधीत्य बहूनि च १४ सेतिहासपुराणानि धर्मशा
 स्त्राणि सर्वशः ॥ अदां तस्याविनीतस्य वृथापंडितमानिनः १५

६५

जनादिनामानवसंतर्पणं ७ प्रतिलोतं प्रवाहाभिमुखं पृथूदकं नाम तीर्थं त्रितस्य मुनेः कूपं ८ विशालमप्येकं तीर्थं ९ अभिप्रेत्याभिगम्य १० ११ प्रत्यवस्थायिनं अभिमुखेन स्थितं प्रह्वणं
 मनं १२ तान्विप्रानध्यासीनं तेषामध्ये उच्चासने स्थितं माधवो भुक्नुोद्भवः प्रतिलोमजः विपरीतजन्मा १३ अस्मानिति द्वितीयाप्यं च न्यर्थं १४ सेतिहासपुराणान्यधीत्य सुदुष्टस्य मतिजन्मनः १५

गुणायुष्मत्फलमदानलक्षणायनभवति एतदर्थदुष्टनिग्रहार्थः १६ अतद्व्याभिवृत्तोपि १७ मरणस्यावश्यमाविन्वात् १८ ब्रह्मासनं ब्राह्मणमध्ये ब्राह्मणयोग्यासनम् १९ ऊरुस्थि
धनं त्वया अजानतेव पद्मा ज्ञानतावा । ब्राह्मणवधसमानदोषोयमित्याशयेनाह ब्रह्मेति भवत आम्नायोविधिनिषेधशासिग्राह्यनियामक इदंकुरु नेदमिति नियतानास्ति कुत इत्यत्राह योगेश्वरस्येति २०
विष्यगोचरत्वात् ऋषयः स्वहार्दविज्ञापयन्ति यदीति , यदि भवान् ब्रह्महत्यापापे तत्पावनं शुद्धिलक्षणपरिहारं चरिष्यति तर्हि लोकसंग्रहं करिष्यति कुतोत्राह नेति २१ प्रथमे कल्पे उत्तमकल्पे
याचिष्योविधिः सत्वेव विधिर्भवद्भिर्दीधीयताम् २२ तस्य ब्रतं दीर्घमायुः सत्त्वमिन्द्रियं दूरश्रवणदूरदर्शनं दिशक्तिमत्साधये किं बहुनायद्यदाशासितं कथितं तत्साधयेत्याह आशासितमिति

न गुणाय भवंत्यस्य नटस्येवाजितात्मनः ॥ एतदर्थो हिलोकोस्मिन्नवतारो मया कृतः १६ वध्यामेधर्मध्वजिनस्ते हि पातकिनोऽधिकाः ॥ एतावदुक्त्वा भगवा
न्निवृत्तोऽसद्व्यादापि १७ भावित्वात्तं कुशाग्रेण करस्थेनाहनत्प्रभुः ॥ हा हेति वादिनः सर्वैरुपयः सिन्नमानसाः १८ ऊचुः संकर्षणदेवमधर्मस्ते कृतः
प्रभो ॥ अस्य ब्रह्मासनं दत्तमस्माभिर्यदुनंदन १९ आयुश्चास्याक्षयं तावद्यावत्संप्रसमाप्यते ॥ अजानते वाचरितं त्वया ब्रह्मवधो यथा ॥ योगेश्वरस्य भव
तो नाभ्यायो विनियामकः २० यद्येतद्ब्रह्महत्यायाः पावनं लोकपावन ॥ चरिष्यति भवान् लोकसंग्रहं नान्यचोदितः ॥ २१ ॥ बलभद्र उवाच ॥ चरिष्ये वध
निर्वेशं लोकोनुग्रहकाम्यया ॥ नियमः प्रथमे कल्पे यावान्सतु विधीयताम् २२ दीर्घमायुर्ब्रतं तस्य सत्त्वमिन्द्रियमेव च ॥ आशासितं यद्यदुत्साधये योगमा
यया २३ ऋषय ऊचुः ॥ अस्वस्य तव वीर्यस्य मृत्योरस्माकमेव च ॥ यथा भवेद्वचः सत्यं तथैव रामविधीयताम् २४ बलभद्र उवाच ॥ आत्मा वै पुत्र उत्पन्न
इति वेदानुशासनम् ॥ तस्मादस्य भवेद्वक्ता आयुरिन्द्रियविर्यवान् २५ किं कः कामो मुनिश्रेष्ठा ब्रूताहं करवाणि तव ॥ अजानत आपचिति यथामेव बुध्यतां बुधाः
२६ ऋषय ऊचुः ॥ इल्लवस्य सुतो घोरो बलवलो नाम दानवः ॥ स दूषयति नः सर्वान्सत्रमेत्य च पर्वणि २७ तं पापं जहि दाशार्हतन्नः शुश्रूषणं परम् ॥ पू
यशोणितविष्णुमूरामांसाभिर्वर्षिणम् २८ ततश्च मारुतं वर्षं परीत्य सुसमाहितः ॥ चरित्वा द्वादशान्मासां स्तीर्थस्नानी विशुध्यसे ॥ २९ ॥ इति श्रीभाग
वते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे बलदेव तीर्थयात्रायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततः पर्वण्युपावृत्ते प्रचंडः पांसुवर्षणः ॥ भीमो
वायुस्मृद्राजं पूय गंधश्च सर्वशः १ ततोऽमेध्यमयं वर्षं बलवलेन विनिर्मितम् ॥ अभवद्यज्ञशालायां सोप्य दृश्यत शूलधृक् २ तं विलोक्य बृहत्कायं भिन्नां ज
नच योपपम् ॥ ततः प्राशिखाश्मश्रुदंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटीमुखम् ३ सस्मारमुसलं रामः परसैन्यविमर्दनम् ॥ हलं च दैत्यदमनं तौ तूर्णमुपतस्थतुः ४

१२ अस्त्रवीर्ययोरमोघत्वं मृत्योरनावृत्तित्वमस्मद्वचसश्चावध्यफलत्वं यथा स्यात्तथा विधीयताम् २३ पुराणानां क्ता पुत्रः स्यात् २४ हे बुधाः पुष्पाभिर्वरोदत्त इत्यजानतो मे पदितिऽपरिहारं बुध्य
ताम् २५ आपश्चित्तिं विधातुमाहुः इल्लवस्येति २७ २८ २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ १ २ ततः प्रावत्स
काशमानाभिः शिखाश्मश्रुदंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटीमिषुं कं मुखं यस्य स तथातं शिखाश्मश्रुणि च दंष्ट्रे च उग्रभ्रुकुटी च शिखाश्मश्रुदंष्ट्रे च उग्रभ्रुकुटी च उग्रभ्रुकुटी ३ ४

५ ६ ७ त्रिषोडशानिअम्लानिचपंकजानियस्यांसातथाताम् ८ यत्सरोवरात् आसवत् अस्पदत् ९ स्तोतेनप्रवाहेण १० शाणंदं ११^१ तप्तशालाभेदेनसमुद्भूता
सप्तगोदावरीताम् वेणीकृष्णवेणी १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ अस्पृशत्तदौ स्थानंदूरंअनंतक्षेत्रं १९ धूर्जटेऽशिवस्य २० २१ अनुतीर्थनामतीर्थ २२

तमाकृष्यहलाग्रेणबलवलंगनेचरम् ॥ मुसलेनाहनत्कुद्रोमूर्धनिब्रह्मद्वन्द्वबलः ५ सोपतद्वलानिर्भिन्नललाटोसृक्समुत्सृजन् ॥ मुंचन्नातस्वरशैलोयथाव
ज्रहतोऽसुरः ६ संस्तुत्यमुनयोरामंप्रयुज्यापितथाशिषः ॥ अभ्यषिचन्महार्हामिष्ट्रघ्नंविबुधायथा ७ वैजयंतींददुर्माणांश्रीधामाम्लानपंक
जाम् ॥ रामायवाससीदिव्येदिव्यान्यायरणानिच ८ अथतैरभ्यनुज्ञातःकौशिकीमेत्यब्राह्मणैः ॥ स्नात्वासरोवरमगाद्यतःसरयुराक्षवत् ९ स्रोतेनसरयूं
प्रायात्प्रयागमुपगम्यसः ॥ स्नात्वासंतर्प्यदेवादीन्जगामपुलहाश्रमम् १० गोमतींमंडकींस्नात्वाविपाशांशोणमाहुतः ॥ गयांगत्वापितूनिष्ठांगंगासाग
रसंगमम् ११ उपस्पृश्यमहेन्द्राद्रौरामंदृष्ट्वाभिवाद्यतम् ॥ सप्तगोदावरींविष्णींपंपामीरथार्थितथा १२ स्कंदंदृष्ट्वाययौरामःश्रीशैलंगिरिशालयम् ॥ द्रुमिलेषु
महारण्यंदृष्ट्वाद्रिवेकटंप्रभुः १३ कामकोष्ठींपुरीकांचींकिर्वीरचिसरिद्वराम् ॥ श्रीरंगारूपंमहापुण्यंयत्रसन्निहितोहरिः १४ ऋषभार्द्रिहरेःक्षेत्रंदक्षिणामथुरां
तथा ॥ समुद्रेसेतुमगमन्महापातकनाशनम् १५ तत्रायुतमदाद्वेनुव्राह्मणेभ्योहालायुधः ॥ कृतमालांताम्रपर्णीमलयंचकुलाचलम् १६ तथागस्त्यंसमा
सीनंनमस्कृत्याभिवाद्यच ॥ योजितस्तेनचाशीर्भिरनुज्ञातोगतोर्णवम् १७ दक्षिणंतत्रक्रन्यारूपांडुर्गांदिर्वेददर्शसः ॥ ततःफलगुनमासाद्यपंचाप्सरमनु
त्तमम् १८ विष्णुःसन्निहितोयत्रस्नात्वाऽस्पृशद्द्रवायुतम् ॥ स्थानंदूरंहरेःस्थानंयत्रसन्निहितोहरिः १९ ततोतित्रच्यभगवान्केरलादींस्त्रिगर्तकान् ॥
गोकर्णीरूपंशिखेत्रंसांनिध्यंयत्रघूर्जतेः २० तत्रद्वैपायनंदृष्ट्वाशूर्पाकारमगाद्वलः ॥ तार्पांपयोष्णींनिर्विध्यामुपस्पृश्याथदंडकम् २१ प्रविश्यरेवाम
गमद्यत्रमाहिष्मतीपुरी ॥ अनुतीर्थमुपस्पृश्यप्रभासंपुनरागमत् २२ श्रुत्वाद्विजैस्तुकथितंकुरुपांडवसंयुगम् ॥ सर्वराज्यन्यनिधनंभारमेतद्धृतंभुवः २३
सभीमदुर्योधनयोर्गदाभ्यांयुध्यतोरणम् ॥ वारयिष्यन्विशसनंजगामयदुनंदनः २४ युधिष्ठिरस्तुतंदृष्ट्वायमौकृष्णार्जुनावपि ॥ अभिवाद्याभवंस्तूष्णीं
किंविवक्षुरिहागतः २५ गदापाणीउभौदृष्ट्वासंरुधौविजयैषिणौ ॥ मंडलानिविचित्राणिचरंताविदमब्रवीत् २६ युवांतुल्यबलौवीरौहेराजन्महेतुकोदर
एकंप्राणाधिकंमन्यतैकंशिक्षयाधिकम् २७ तस्मादेकतरस्येहयुवयोःसमवीर्ययोः ॥ नलक्ष्यतेजयोन्योवाविरमवफलोरणः २८ नतद्वाक्यंजगृहतुर्बद्ध
वैरौनृपार्थवत् ॥ अनुस्मरंतावभ्योन्यंदुरुक्तंदुष्कृतानिच २९ दिष्टंतदनुमन्वानोरामोद्वारवर्तीयौ ॥ उग्रसेनादिभिःप्रीतैर्ज्ञातिभिःसमुपागतः ३०

भुवणसत्त्वतंभारं हतं श्रुत्वा एतत्प्राप्तं हि भुवोभारं हतं भेन इति शेष इति वा २३ विशतनं युद्ध २४ किं वक्तुं काम आगत इति मत्वा २५ २६ प्रापाधिकबलाधिकं २७ अन्धः पशु
 जगो वा विरमजुसांते भवतु २८ दुष्कृतानि जतु गृहदाहादीनि २९ तद्युद्धं दिष्टं वै कृतम् ३०

बलमंदराभ्यस्यविक्रमश्रवणादिना किं फलं भवतीति तत्राह ईदृग्विधानीति ११ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ अनेनाध्यायद्वयेन कृष्ण
ब्राह्मणकृपातिशयकथनेन हरिभक्तस्य केवलं न पारत्रिकमेव फलम् अपितु ऐहिकमप्यतिविस्मयकरं स्यादिति दशमोऽध्यायः तत्र प्रथमतो भारतयुद्धं समाप्य कृष्णस्य ब्रह्मस्तिनपुरप्रयाणप्रकारं प्रख्यापयति
अगवानपीति १ शून्यं शवादिनापि हितम् प्रयातुं गंतुम् अष्टादशाक्षौहिणीभ्यः सिष्टानाह रूपश्चेति २ ३ ४ ५ भगवत्सेवामंतरेण राज्यानि च्युतित्यतो यत्नत इति युक्त्या प्रतिपाद्यतेऽर्थः

ईदृग्विधान्यसंख्यानिबलस्य बलशालिनः ॥ अनंतस्याप्रमेयस्य कर्माण्यद्भुतकर्मणः ॥ शृण्वन्मृगं श्वतद्रत्तया विष्णोः सदयितो भवेत् ॥ ३१ ॥ इति श्री
भागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे बलदेवचरिते सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानपि गोविंदः साधायित्वा स्ववाञ्छितम् ॥ सु
घोषेन महाबाहौ निहते गदारणे १ विस्तृज्या यो धनं शून्यं प्रयातुमुपचक्रमे ॥ कृपश्च कृतवर्मा च द्रौणिश्च रथिनां वरः २ अवाशिष्ठामहात्मानः सुयोधनबले त्र
यः ॥ पंचपांडुसुतावीराः सात्यकिश्च महाबलः ३ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च शिष्टाः कृष्णपुरोगमाः ॥ तान् पुरस्कृत्य गोविंदो मुनिवृद्धसमन्वितः ४ जगाम हास्ति
नपुरं धृतराष्ट्रं प्रसादितुम् ॥ गांधारीधृतराष्ट्रं च विदुरं च महामतिम् ५ प्रसाद्य पांडवान् स्वे स्वे राज्ञे संस्थाप्य ततः ॥ स्तूयमानो मुनिगणैः सूतमा गधबं दिभिः ६
अनुयातः पांडुपुत्रैः प्रेमबाष्पाविलेक्षणैः ॥ ताननुज्ञाप्य सोत्कंठा त्रयेनादित्यवर्चसा ७ शंसदुं दुर्भिनोर्धौर्ध्वं दमंगलनिस्वनैः ॥ पुण्याहमंत्रघोषैश्च द्वारकां प्रययौ
हरिः ८ विचित्रतोरणारम्यां च लटकदलिकाकुलाम् ॥ अलंकृतां पौरजनैः सितसंमृष्टभूतलाम् ९ उपस्थितः पौरजनैः पालिकां कुरधारिभिः ॥ योषिद्विवार
मुख्याभिर्भूषिताभिश्च मूषणैः १० वहद्विर्दीपमुकुरकलशस्रक्फलास्रतान् ॥ उपस्थितो ब्राह्मणैश्च पुत्रैः पौत्रैः सहानुजैः ११ प्रविवेश पुरां दिव्यां दिवसेषु
जितो हरिः ॥ सप्रविश्य सभां दिव्यां सुवर्मां लोकविश्रुताम् १२ आहुकं वसुदेवं च रामं चैवाभ्यवा दयत् ॥ प्रणम्य मातरो विष्वाः कांचने परमासने १३ उप
विश्य यथाजोषं पूजितो यदुपगवैः ॥ स राजरजनीनाथो यथाग्रहणैर्दिवि ॥ १४ हतावशिष्टैर्भूपालैस्तत्पुत्रैश्च महाबलैः ॥ अभिषिक्तैर्यथास्थानं सेव्यमा
नो दिवानिशम् १५ अवतीर्णमहाभाराविष्वाविश्वं भरो हरिः ॥ धर्मराजं पुरस्कृत्य धर्मैवावशासत १६ राजोवाच ॥ भगवन् न्यानि चान्यानि मुकुं
दस्य महात्मनः ॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्य श्रोतुमिच्छामहे प्रभो १७ कोनु श्वासकृद्ब्रह्मन्नुतमश्लोकसत्कथाम् ॥ विरमेत विशेषज्ञो विषण्णः काम
मार्गणैः १८ सावागनंतस्य गुणान् गृणीते करौ च तत्कर्म करौ मनश्च ॥ स्मरेद्वसंतं स्थिरजंगमे पुशृणोति तत्पुण्यकथाः सकर्णः १९

६ ७ वेदेयेयंगलनिःस्वनाः मंगलवचनानि ते ८ ९ उपस्थितो भिगतः अंकुरप्रतिपालिकापात्रविशेनः १० ११ १२ मातरो मातुः १३ यथाजोषं यथासुखम् १४ १५ १६
१७ १८ राजा एतदेवं द्विपल्यमितिवक्ति सावागिति याऽनंतस्य गुणान् गृणीते सैव वाक् यौतत्कर्म करौ तवेव करो अनेन करोमीति कर इति कर्तृपक्षप्रत्ययः सफल इति सूचितं यस्मिंश्चरजंगमे पृथक्संतं वारं
स्मरेत्तदेव मनः मज्ज्ञान इति यातोः स्मरणलक्षणं ज्ञानं यस्तस्य हरेः कथाः शृणोति सकर्णः कृष्ण आकर्णन इति यातुः १९

चराचरेभेदेनोभयलिङ्गमयप्रतिमानमेवचदेवशिरः श्रयतइतिशिरमश्रुतेवायामितिधातोर्नमनलक्षणसेवांशिरःइतिनिपात्यते यदुभयलिङ्गमयप्रतिदेवचक्षुः चष्टेपश्यतीनिचक्षुःचक्षुदर्शनइति धातुःतस्यबरेजनानांयानिविष्णोःपादोदकानित्यंभजंति पानस्नानलक्षणासिवांकुर्वति अथमंगलानितानिष्वांगानिनान्यानि २० २१ २२ तथाविधामर्तुवन्मलिनवस्त्रा २३ म्नायताम्लानं गच्छता अशनयावेपमानेत्येकपदम् अशनयाअशनेच्छयाकंपमाना २४ २५ सीवते अवसन्नायदरिद्राप २६ अर्थकामान्यच्छतीतिकिञ्चुक्तव्यम् किञ्चजगद्गुरुःअन्यमुक्तेभ्योन्यामिष्टनय

शिरस्तुतस्योभयलिङ्गमानमेतदेवयत्पश्यतितद्विचक्षुः ॥ अंगानिविष्णोरथतज्जनानांपादोदकंयानिभजंतिनिरयम् २० सूतउवाच ॥ विष्णुरातेनसंपृ
ष्टोभगवान्बादरायणिः ॥ वासुदेवेभगवतिनिमग्नहृदयोब्रवीत् २१ श्रीशुकउवाच ॥ कृष्णस्यासीत्सखाकश्चिद्ब्राह्मणोब्रह्मवित्तमः ॥ विरक्तइंद्रियार्थे
षुप्रशंतात्माजितेंद्रियः २२ यदृच्छयोपपन्नेनवर्तमानोगृहाश्रमी ॥ तस्यभार्याकुचेलस्यक्षुत्क्षामाचतथाविधा २३ पतिव्रतापतिप्राहम्लायतावद
नेनसा ॥ दरिद्रंसाध्यशनयावेपमानाभिगम्यच २४ ननुब्रह्मभगवतःसखासाक्षाच्छ्रियःपतिः ॥ ब्रह्मण्यश्चशरण्यश्चभगवान्सात्वतर्षभः २५ त
मुषैहिमहामागसाधूनांचषरायणम् ॥ दास्यतिद्विविण्मभूरसीदतेतेकुटुंबिने २६ आस्तेऽधुनाद्वारवत्यांभोजवृष्ण्यंधकेश्वरः ॥ स्मरतःपादयुगलमात्मा
नमपियच्छति २७ किंत्वर्थकामान्भजतो नान्यमिष्टजगद्गुरुः ॥ सएवंमार्ययाविप्रोबहुशःप्रार्थितोविभुः २८ अयंहिपरमोलाभउत्तमश्लोकदर्शनम् ॥ इ
तिसंचित्यमनसागमनायमनोदधे २९ अथास्त्युपायनंकिंचिद्बृहेकल्याणिदायिताम् ॥ याचित्वाचतुरोमुष्टीन्विप्रात्पृथुकतंदुलान् ३० चैलसंदेनता
न्बद्धाभ्रैप्रादादुपायनम् ॥ सतानादायविप्राभ्यःप्रययौद्वारकांकिल ३१ कृष्णसंदर्शनममह्यंकथंस्यादीतिचितयन् ॥ त्रीणिगुल्मान्यतीयायतिस्रःक
क्ष्याश्चसद्विजः ३२ विप्रोगम्यांधवृष्णीनांगेहेष्वच्युतधर्मिणाम् ॥ गृहाणिद्वयष्टसाहस्रमाहिषीणांहरेर्द्विजः ३३ विवेशैकतमंश्रीमद्ब्रह्मानंदंगतोयथा ॥
तंवलोकययाच्युतोदूरात्प्रियापर्थकजाश्रितः ३४ सहस्रोत्थायचाभ्येत्यदोभ्यांपर्यग्रहीन्मुदा ॥ सख्युःप्रियस्यविप्रैरंगसंगातिनिवृतः ३५ प्रीतोव्यमुं
चदन्बिदूनेत्राभ्यांपुष्करेक्षणः ॥ अथोपवेश्यपर्यंकेस्वयंसख्युःसमर्हणम् ३६ उपहृत्यावनिष्वास्यपादौपादावनेजनीः ॥ अग्रहीच्छिरसारजन्मगवां
लोकपावनः ३७ व्यलिपद्दिव्यगंधेनचंदनागुरुकुंकुमैः ॥ धूपैःसुरभिभिर्मित्रंपदीपावलिभिर्मुदा ३८

च्छतिर्विभुभजतःपुरुषस्यचछत्येवेत्यर्थः यद्वानापरमपुरुषःअन्यमभीष्टपच्छतीत्यतःतमुषैहीत्यन्वयः २८ २९ ३० चैलसंदेनजीर्णवस्त्रसंदेन ३१ गुल्मानिशिराणिकक्ष्याः पुरप्रकोष्ठानि कक्ष्य
कच्छेवस्त्रापांकांच्यागेहेमकोष्ठइतिपादवः ३१ अंधवृष्णीनांश्रेष्टेषुमध्येयानिद्वयष्टसाहस्रमाहिषीणांगृहाणि गम्यगत्वा तेष्वेकतमंगृहंविशेत्यन्वयःद्विजत्वंक्षत्रियस्याप्यस्तीतिविप्रइति ३२
आनंदंगतोमुक्तोब्रह्मविशतियथातथा ३४ पर्यग्रहीदाश्लिष्टवान् ३५ ३६ पादावनेजनीरपःपादप्रक्षालनजलानि ३७ ३८

धमनिसंततां शिरासहसाचितगान् ३९ ४० ४१ संभृतः सभाजितः संगृहीतो वा ४२ गुरुकुले सतां स्वेषां काले पूर्वमन्यागायावृत्तास्ताः कथयांचक्रतुः ४३ ४४ सभवांसहस्राभिर्यालब्धापि किं न वा यथाप्राकृतं स्पष्टं गृहेषु कामविहृतं भवति तथाप्यस्ते चित्तं गृहेषु भार्यादिष्वकामविहृतं कामनाविषयेच्छया विहृतं न स्यात् ४५ तद्वत्तवाचित्तं धनेष्वपि नैवातिप्रीयते कथमेतदज्ञाह विदितमिति ४६ केचिन्निरुत्तिमार्गस्थाः प्रकृतिदेहाभिमानलक्षणां देवीं देवाधीनां ४७ सात्पर्यात्पुनरुक्तं करोति कचिदिति यतोयस्मिन् गुरुकुलवासे विज्ञेयं विज्ञायतमसः अज्ञानस्य पारंप्रकृतेर्वैकुण्ठमश्नुते ४८ इतोपि गुरुकुलवासः कर्तव्य इत्याह सवा इति यस्माद्विजातेः साक्षात्सत्कर्मणां संभवो जन्मसगुरुकुलवासो वा इत्यन्वयः अने हेतुमाह आद्य इति ज्ञानदोगुरुः आश्रमिणां आद्यः हि यस्मात्तस्मात्पथाहमिति ४९ ज्ञानमपि यन्मुक्तिं स

अर्चित्वा वेद्यतां ब्रूलं गांच स्वागतमब्रवीत् ॥ कुचैलं मलिनं क्षामं द्विजं धमनिसंततम् ३९ देवीपर्यचरच्छैल्याचामरव्यजनेन वै ॥ अंतःपुरजनो दृष्ट्वा कृष्णे नाम लकीर्तिना ४० विस्मितो भूत्सविप्राग्रयमवधूतं सभाजितम् ॥ किमनेन कृतं पुण्यमवधूतेनाभिभुगा ४१ श्रियाहीनेन लोकोस्मिन् गार्हितेनाधमेन च ॥ यो सौत्रिलोकगुरुणा श्रीनिवासेन संभृतः ४२ पर्यंकस्थां श्रियं हित्वा परिष्वक्तो ग्रजो यथा ॥ कथयांचक्रतुर्गांधां पूर्वं गुरुकुले सताम् ४३ आत्मनो लसितौ राजन्कौरौ गृह्यपरस्परम् ॥ अपि ब्रह्मन् गुरुकुलाद्भवतालब्धदक्षिणात् ४४ समावृत्तेन धर्मज्ञाभार्योऽसहशीनवा ॥ प्रायोगृहेषु ते चित्तमकामविहृतं तथा ४५ नैवातिप्रीयते तद्वदनेषु विदितं हि मे ॥ केचित् कुर्वीत कर्माणि कामैरहतचेतसः ४६ त्यजंतः प्रकृतिर्देवी यथा हं लोकसंग्रहः ४७ कचिद्गुरुकुलवासं ब्रह्मन् स्मरसि नो यतः ॥ द्विजो विज्ञाय विज्ञेयं तमसः पारमश्नुते ४८ सवैसत्कर्मणां साक्षाद्विजातेरिह संभवः ॥ आद्यो गुरुर्ह्याश्रमिणां यथा हं ज्ञानदोगुरुः ४९ ते त्वर्थको विदा ब्रह्मन् वर्णाश्रमवतामिह ॥ ये मया गुरुणा वाचातरं संजो भवार्णवम् ५० नाहमिष्या प्रजातिभ्यां तव सोपशमेन वा ॥ तुष्येयं सर्वभूतात्मा गुरुशुश्रूषया यथा ५१ अपि नः स्मर्यतां ब्रह्मन् वृत्तं निवसतां गुरौ ॥ गुरुदारैश्चोदितानां मिथुनानयने कचिद् ५२ प्रविष्टानां महारण्यमपतीं सुमहद्विज ॥ वातवर्षमभूतीं त्रिं निष्ठुराः स्तनयित्स्व ५३ सूर्यश्चास्ते गतस्तावत्तमसां वृतादिशः ॥ निष्कूलं जलो धेननप्राज्ञायत किंच न ५४ वयं भृशं तत्र महानिलांबुभिर्निहन्यमाना मुहुरबुसंष्टुवे ॥ दिशोऽविदंतो यपरस्परं वने गृहीतहस्ताः परिवभ्रमातुराः ५५ एतद्विदित्वा उदितेरवौ सां दीपनिर्गुरुः ॥ अन्वेषमाणो नः शिष्या नार्योऽपश्यन्नरुदत् ५६

धनंतद्वैवगुरुरित्याह नेति वि गुरुणा गुरुस्थेन यथाप्युक्तपावाचां जः शिक्षिता ये पुरुषा भवार्णवंतरंति तेति ह वर्णाश्रमवर्तां मध्ये अर्थको विदाः स्वप्रयोजनसंपादनपदवदित्यन्वयः ५७ सर्वेषु साधनेष्विदमेव भगवदनुग्रहांतरंगमिवाह नेति इत्यापज्जनं प्रजनं प्रजातिः संसृतिर्जननं नापुत्रस्य लोकोस्तीति श्रुतिः ५१ अनुग्रहविशेषस्मरणार्थं उभयोरनुभूतविशेषस्मारयति अपीति गुरौ निवसन्तानो यत्कर्म तस्मै यथा मपि स्मर्यते किं ५२ अपतीं वर्षा कालमन्वरेण शतपुत्रवर्ष ५३ इदं निष्प्रभिर्ये कूलमिति किंच न स्थूलजलप्रवाहेण न प्रज्ञायत न ज्ञातमभूत् ५४ अंबुसंष्टुवे जलप्रवाहे दिशोऽविदंतः अज्ञानं तः परिवभ्रमपरितो धां वावभूविम ५५ विदित्वा उदित इत्यनेन दुःसातिशयं दर्शयति कथमेतदज्ञाह अरुददिति ५६

आत्मादेहः ५९ गुरुनिष्कृतगुरुप्रत्युपकारः सर्वोद्योगस्यात्सतथासर्वार्थिआत्माशरीरवत्स्पर्पणयत्तत् ५८ ५९ उक्तमतिदिशति इत्यमिति इत्थंविधान्यनेकानिव्यसनाभ्यासाभितिशेषः तानिव्यसनानिगुरोरनुग्रहेणानिस्तीर्य पुमान्प्रशांतयेमकृष्टसुखवृत्तचेपूर्णः कृतार्थः स्यात् ६० अस्माभिर्गुरुकुलवासेइदंक्रतमितिविशेष्यकिंच कव्यं सर्वमप्यनुष्ठितामितिब्राह्मणआह किमिति सत्पकामे नभवतासहयेपांनागुरुकुलवासोऽभूच्चैरस्माभिः गुरुकुलवासेकिमनिर्वृत्तचक्रतीर्कं सर्वमपाचीर्णमेव ६१ कित्विदमस्माकंपुक्तंतवतुअत्यंतविदंबकमित्याह यस्येति । छंदोमयवेदमुख्यप्रतिपाद्यं आवपनंजगदुत्पत्तिक्षेत्रेब्रह्मयस्यतवेदःस्वरूपंतस्यतवयोयंगुरुषुवासः सोयमत्यंतविदंबनंअनुकारइति ६२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांअष्टनवतितमोऽध्याय ॥९८॥

अहोमेधुत्रकायूयमस्मदर्थेतिदुःखिताः ॥ आत्माहिप्राणिनांप्रेष्ठस्तमनादृत्यमत्पराः ५७ इयदेवाहिसच्छिष्यैःकर्तव्यंगुरुनिष्कृतम् ॥ यद्वैविशुद्धभावेनसर्वाभौत्मार्षणंगुरौ ५७ संतुष्टेहंदिजश्रेष्ठाःसत्याःसंतुमनोरथाः ॥ छंदांस्ययातयामानिभवंविहपरत्रच ५९ इत्थंविधान्यनेकानिवसतांगुरुवेशमसु ॥ गुरोरनुग्रहेणैवपुमान्पूर्णःप्रशांतये ६० ब्राह्मणउवाच ॥ किमस्माभिरनिर्वृत्तंदेवदेवजगदुरो ॥ भवतासत्यकामेनयेषांवासोगुरावभूत् ६१ यस्यछंदोमयंब्रह्मदेहआवपनंविभो ॥ योयंसतस्यगुरुषुवासोऽत्यंतविदंबनम् ६२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८॥ श्रीशुकउवाच ॥ सइत्थंदिजवर्येणसहसंकथयन्हरिः ॥ सर्वभूतमनोभिन्नःस्मयमानउवाचतम् १ ब्रह्मण्योब्राह्मणंकृष्णोभगवान्प्रहसन्निव ॥ प्रेम्णानिरिक्षणेनैवप्रेक्षन्सखसतांपतिः २ श्रीभगवानुवाच ॥ किमुपायनमानतीतंब्रह्मन्मेभवतामृहात् ॥ अल्पमप्याहृतंमत्तैःप्रेम्णाभूर्येवमेभवेत् ३ भूर्यप्यभक्तोपहृतंनमेतोषायकल्पते ॥ पत्रंपुष्पंफलंतोयंभोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥ तदहंभक्त्युपहृतमश्रामिप्रयतात्मनः ४ इत्युक्तोपिद्विजस्तस्मैव्रीडितःपतयेश्रियः ॥ पृथुकप्रसृतिराजन्नप्रायच्छद्वाङ्मुखः ५ सर्वभूतात्महृक्माक्षात्तस्यागमनकारणम् ॥ विज्ञायचित्तयन्नायंश्रीकामोमाऽभजत्पुरा ६ पत्याःपातिव्रतायास्तुसखाप्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तोमामस्यदास्यामिसंपदोमर्त्यदुर्लभाः ७ इत्थंविचिंत्यवसनाच्चीरबद्धंदिजन्मनः ॥ स्वयंजहाराकीमिदमितिपृथुकतंदुलात् ८ एकमुष्टिसकृज्जग्ध्वाद्वितीयांजग्धुमाददे ॥ तावच्छ्रीर्जगृहेहस्तंतस्त्वारपरमेष्ठिनः ९ इतावतालंविश्वात्मन्सर्वसंपत्समृद्धये ॥ आस्मिन्लोकेयवासुष्मिन्पुंसस्त्वतोषकारणम् १० ब्राह्मणस्तांतुरजनीमुषिवाऽच्युतमांदिरं ॥ भुक्त्वापीत्वासुखंसुम्बामेनआत्मानमिद्वत् ११ श्वोभूतेविश्वभावेनस्वसखेनाभिर्वदितः ॥ जगामस्वालयंतातपथ्यनुब्रज्यनंदितः १२ सचालब्धार्धनसंख्युर्नचयाचितवान्स्वयम् ॥ स्वगृहंव्रीडितोऽगच्छन्महद्वर्शननिर्वृतः १३

संकथयन्संलापंकुर्वन् १ २ दारिद्र्येनभूरीद्रव्याभावात्भवतोमहतोल्पमनस्तुष्टिकरंनस्यादितिनानीतमितिशंकामाभूदित्याह अल्पमिति आहृतमानीतंद्रव्यभूरीत्वाभूरीत्वेअप्रयोजकोकिंतुभक्तिरेवेत्यनेनादर्शं ३ ४ ५ सर्वभूतानामात्महृक्स्वभावज्ञः आत्मादेहेतुतौजीवेस्वभावेपरमात्मानीतिपादवः ६ ७ चीरंपटच्चरंजीर्णवस्त्रमित्यर्थः इदचीरबद्धंकिमित्युक्त्वाद्विजन्मनःपृथुकतंदुलात्स्वमाजहार ८ ९ १० ११ अनुब्रज्यअनुगम्य नंदितः कृष्णेनेतिशेषः १२ महतःकृष्णस्यदर्शनेननिर्वृतः १३

१४ अहंभाह्मणानां विभाषां बंधुरिति स्मृत्वा १५ आचरो यथा भ्रातरमिति शेषः १६ १७ दिवि आकाशे १८ मातृभद्रं गच्छन् १९ अंतर्हृदय इति तस्मिन् कृष्णे स्थितं चित्तं गत्या स्वच्छं
 तिर्यकपातः २० २१ स्वर्गं दिवं दृष्ट्वा इदं कस्वचेदं स्थानं इदं तदिति तत्तद्वारका विषं कथय भूत् २२ एवं मीमांसमानं जिज्ञासमानं तं न रादयः प्रत्यगृह्णन् अभ्यापयति त्वन्वयः २३ २४ २५ २६
 सनिजयं दिवं विष्टो भूत् २७ २८ जुगति श्रुतिमंति २९ ३० निर्व्यग्रः निःसंभ्रमः ३१ भूतैः देवैः समृद्धिहेतुर्भूतैः देवैः दूतमस्यावलोकोत्पन्ना अभिचिंतनैः शोपपद्यते स एव हेतुः त्वन्वयः ३२ ३३

अहो ब्रह्मण्यदेवस्य दृष्टा ब्रह्मण्यतामया ॥ यद्विरद्वतमोलक्ष्मीमाश्लिष्टो विभ्रतो रसि १४ काहं दारिद्र्यः पापीयान् कृष्णः श्रीनिकेतनः ॥ ब्रह्म बंधुरिति स्मृत्वा
 हं बाहुभ्यां परिभ्रितः १५ निवासितः प्रिया जुष्टे पर्यं के भ्रातरो यथा ॥ महिष्या वीजितः श्रांतो वालव्यजनहस्तया १६ शुश्रूषया परमया पादसंवाहना
 दिभिः ॥ पूजितो देवदेवेन विप्रदेवेन देववत् १७ स्वर्गापवर्गयोः पुंसारसायां दिवि संपदाम् ॥ सर्वासामपि सिद्धिनां मूलं तच्चरणार्चनम् १८ अधनो यद्वनं
 प्राप्य माद्यन्नुच्चैर्न मां स्मरेत् ॥ इति कारुणिको नूनं धनं मेऽभूरिना ददात् १९ इति तच्चित्तगत्यांतः प्राप्तो निजगृहांतिकम् ॥ सूर्यानलेंदुसंकाशैर्विमानैः सर्वतो
 वृतम् २० विचित्रोपवनोद्यानैः कूजद्विजकुलाकुलैः ॥ मोक्षकुमुदांभोजकल्लारोत्पलवारिभिः २१ जुष्टं स्वलंकृतैः पुंभिः स्त्रीभिश्च हरिणाक्षिभिः ॥ कि
 मिदं कस्य च स्थानं कथं तदिदमित्यभूत् २२ एवं मीमांसमानं तं न रानार्योऽमरप्रभाः ॥ प्रत्यगृह्णन् महाभागं गीतवाद्येन भूयसा २३ पतिमागतमाकर्ण्य प
 न्युद्धर्षाच्च संभ्रमात् ॥ निश्चक्राम मृहातूष्णैरुपिणी श्रीरिवा लयात् २४ पतिव्रतापतिं दृष्ट्वा प्रेमोत्कंठाश्रुलोचना ॥ मीलिताक्ष्यनमद्बुद्ध्या मनसा परिष
 स्वजे २५ पत्नीं वीक्ष्य प्रस्फुरतीं दीवीं वैमानिकीमिव ॥ दासीनां निष्ककंठीनां मध्ये भांतीं सुविस्मितः २६ प्रीतां स्वयंतया युक्तः प्रविष्टो निजमंदिरम् ॥
 मणिस्तंभशतोपेतं महेंद्रभवनं यथा २७ पयःफेननिभाः शय्यादां तां रुक्मपरिच्छदाः ॥ पर्यं काहेमदं डानि चामरव्यजनानि च २८ आसनानि च हैमानि
 स्रग्वस्त्राभरणानि च ॥ मुक्तादामविलंबीनि वितानानि शुभंति च २९ स्वच्छस्फटिककुण्डेषु महामरकतेषु च ॥ रत्नदीपान् भ्राजमानान् ललनारत्नसंयु
 तान् ३० विलोक्य ब्राह्मणस्तत्र समृद्धिं सर्वसंपदाम् ॥ तर्कयामास निर्व्यग्रः स्वसमृद्धिं महेंतुकीम् ३१ नूनं बतैतन्मम दुर्भगस्य शश्वद्वारिद्र्यस्य समृद्धिहेतुः ॥
 महाविभूतेरवलोकोत्पन्नैः शोपपद्येत यदुत्तमस्य ३२ नन्वतृवाणो दिशते समं संयोजिष्य वेभूर्यपि भूरितेजाः ॥ पर्जन्यवन्नस्वयमीक्षमाणो दाशार्हका
 णामृषभः ससामे ३३ किंचित्करोत्युर्वपि यत्स्वदत्तं सुहृत्कृतं फल्गवपि भूरिकारि ॥ मयोपनीतं पृथुकैकमुष्टिप्रत्यग्रहीत्पीतियुतो महात्मा ३४

स्वयमनुवाणस्तूष्णीकः पर्जन्यः अक्षयं शंदिशते ददाति तेन योपस्मै विष्णवे अभ्युपधि न दं ददाति भूरितेजाः अनल्पप्रभावो भवति स एतादृशमहिमा दाशार्हकाणां मृषभः श्रीकृष्णः मे सत्त्वानन्वतु मतं लोकेने
 दिशेषः ३३ भक्तदत्तमेव हेतुः सिद्धिजनकत्वेनानंतफलत्वेन परिणमति नाभक्तदत्तमित्याह किंचिदिति । यत्सुष्ठु भक्तिपूर्वमदत्तं तुर्वपि किंचित्करोति फलत इति शेषः त्रैविद्यामां सोमपाः पूतपापायज्ञैरिष्टास्व
 र्गतिमित्यादेः सुहृत्कृतं पूजनं फल्गु अपि अल्पमपि भूरिकारि एतत्कुतो ह्यष्टमनाह मयेति हेतुगर्भविशेषणमेतत् ३४

यतोत्रभक्तिरेश्वरानकारणमतःसैवसंपाद्येतिभावेनाह तस्यैवेति योहमनादिकालमारभ्यतच्चर्यैकशरणः तस्यैवमेसौहृदादिस्पादित्यन्वयः न केवलस्यहरेः भक्तिलक्षणसंगेनपूयते अपितुतद्भक्तसंगोपि स्पादित्तिप्रार्थयते महानुभावेनेति भगवतासहविषज्जतः विशेषेणसंगंलुकेतःमेतत्पुरुषप्रसंगः तस्यहरेः पुरुषेषुब्रह्मादिष्वपिप्रकृष्टसंगश्चस्पादित्यन्वयः ३५ हरिरौहिकमैश्वर्येनददातीतिभद्विजानु मित्रवदोपापमार्जनायेयंसंपादितेतिभावेनाह भक्तायेति ३६ त्यक्त्वाऽहंमतामितिशेषः ३७ देवदेवस्येत्यनेनसर्वप्रभुत्वं यज्ञपतेरित्यनेनसर्वदेवत्वंचहरेरेवमुख्यमितिसूचितं अनेनइतरैर्ब्राह्मण्य भिन्नैर्वाच्यं कर्तव्येतितात्पर्यविधीयतेननुतस्पोति ३८ तस्यविप्रस्यकासिद्धिरभूत्तत्राह एवमिति अजितंनामभगवंतंस्वभक्तैःपराजितं दृष्ट्वातस्यहरेर्ध्यानवेगेनउद्भूतमुन्मुक्तंआत्मबंधनंयस्यतथा

तस्यैवमेसौहृदसख्यमैत्रीदास्यंपुनर्जन्मनिजन्मनिस्यात् ॥ महानुभावेनगुणालयेनविषज्जतस्तत्पुरुषप्रसंगः ३५ भक्तायचित्राभगवान्हिसंपदोराग्यंवि भूतीर्नसमर्थयत्यजः ॥ अदीर्घबोधायविचक्षणःस्वयंपश्यन्निपातंधनिनामदोद्भवम् ३६ इत्थंव्यवसितोबुद्ध्याभक्त्यातीवजनादने ॥ विषयान्नाय यात्यक्त्वाबुभुजेनातिरूपतः ३७ तस्यवैदेवदेवस्यहरेर्यज्ञपतेःप्रभोः ॥ ब्राह्मणाःप्रभवोदैवंनतेभ्योविद्यतेपरम् ३८ एवंसविप्रोभगवत्सुहृतादृष्ट्वास्वभ तैरजितंपराजितम् ॥ तद्वचानवेगोद्भूयितात्मबंधनस्तद्वामलेभेऽचरितःसतांगतेः ३९ एवंब्रह्मण्यदेवस्यश्रुत्वाब्रह्मण्यतांनरः ॥ लब्धभावाभगवतिकर्म बंधात्प्रमुच्यते ४० ॥ इतिश्रीभा०म०दशमस्कंधेउत्तरार्धेष्टयुक्त्रोपाख्यानेएकोनशततमोऽध्यायः ॥९९॥ श्रीशुकउवाच ॥ कदाचिद्वाजिमेधेनयष्टमुद्य म्यकेशवः ॥ महीप्रदक्षिणीकर्तुंप्राहिणोत्प्रोक्षितंहयम् १ हार्दिक्यंकृतवर्मणंयुगुधानंचसात्यकिम् ॥ चारुदेष्णंमुदेष्णंचप्र पुष्पसंबमेवच २ अंशुमंतंसुभा नुंचबहुभैर्याश्रयादवान् ॥ रक्षणाथैतुरंगस्यप्राहिणोद्यदुनंदनः ३ तेवैप्रदक्षिणंकृत्वावसुधांप्रोक्षितंहयम् ॥ उपानिन्युरदीर्घेणकालेनभरतर्षभ ४ यष्टुकामं हरिश्रुत्वाहयमेधेनभारत ॥ आत्तमुदीर्घितपसोमुनयःशंसितव्रताः ५ होतारंचतथाध्वर्युमुद्रातारंचकेशवः ॥ कल्पयित्वायथान्यायंतथान्यानपिऋ त्विजः ६ ऋषिभिर्ब्राह्मणश्रेष्ठैर्यज्ञविद्याविचक्षणैः ॥ दीक्षांप्रपेदेभगवान्कृतपुण्याहमंगलः ७ तमुपास्तुमहीपालानानाजनपदेश्वराः ॥ आजग्मुर्देवसं काशाःकिरीटमुकुटोज्ज्वलाः ८ पांडवाश्चमहीपालावज्ञदर्शनमिच्छवः ॥ आहूतावासुदेवेनद्वारकामाययुर्वृष ९ तस्मिंस्तथावर्तमानेहयमेधेमहो त्सवे ॥ आसंस्तृप्तादिज्ञाभोज्यवस्त्रगोभूमिकांचनैः १० दीक्षांप्रविश्यगोविंदःकामैस्तर्पयतिद्विजान् ॥ भुंजानेषुद्विजाभ्येषुप्रत्यगृह्णत्सुवांछितम् ११ आसीनेषुयथायोगंभूपाळेपुसमेततः ॥ वदत्सुमाशब्दइतिवेत्रज्ञर्क्षरपाणिषु १२

तद्भक्तैरेवप्रार्थयंतद्वामवैकुण्ठादिलक्षणं ३९ एतच्चरितोपासकस्यफलमाह एवमिति लब्धभावाल्लब्धभक्तिःअनेनास्त्रविप्रस्येतरभक्तैर्लक्षणमुक्तंस्पादित्तितात्पर्यमवगतंन्यम् ४० इतिश्रीभागवते महापुराणेऽ०विषयध्वजकृतटीकायांएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ लोकसंग्रहायाश्चमेधयज्ञकरणमन्वासाध्यमृतविप्रपुत्रानयनमहाहर्म्यचानिरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्राहौहत्तत्पश्यन्ब्रह्मिण्यभकारंभक्ति कदाचिदिति उच्यतेउच्योर्नविधाय १ २ बहवःसैन्याःसेनानायकापेक्षिततथातान् यदूहंनदपतीतिपदुनंदनः ३ ४ हयमेधेनाश्वमेधेन दीर्घकालंनप्रायेष्टेतिशब्दा ५ ६ उपारपुरनिषेविपुंकिः-पुंजुदैः सुवर्णशोण्मलाः ८ ९ १० ११ वेत्रेणज्ञर्क्षराःकर्कशाःपाणयोपेपातेतथातु १२

वृणमूलधरः वृणानां मूलवृद्धाधारयतीति वृणमूलं यद्विचधारयतीति वा १३ १४ १५ हिंसाविहारदेवकर्मपुक्तं नृपतिभजंत्यः सीदति १६ द्वितीयं द्विवारं तृतीयं त्रिवारं पुनश्चतुर्वारं
 १७ १८ २१ केनापि पुंसानीयते २० किमाहेत्यत्राह किंब्राह्मणेति इह त्वन्मिन्संस्थाने धनुर्धरो नास्ति किमेत्यब्रवीत् २१ धनुर्धरेणाकिंकार्यमत्राह राजन्यबंधोरिति एते
 ब्राह्मणाराजन्यबंधोर्हंतोः सत्रमासते वै २२ राजापि सप्तश्रेयानितरोदु सहेतुरित्याह अनन्तरं यत्र यस्मिन् देशे राजन्यवेषेणा सुभरानराजीवन्ति तास्मिन् देशे स्थितास्ते भुत्वा राजा भर्त्तायाः
 ब्राह्मणाभ्यनदारात्मजैः सह शोचंतीत्यन्वयः यद्वा यत्र ये पुराजसु सन्तु ब्राह्मणाधनादिभिः सह शोचंति ते राजन्यवेषेण नटा एव जीवन्ति न तु सद्गंयाः कुतः असुमुराः स्वप्राणपोषणपरायणा वै यस्मात्तस्मादीनयो
 वृणमूलधरः कश्चिद्ब्राह्मणोऽभ्येत्य सत्वरः ॥ चुक्रोश आर्त उद्वाहुर्यज्ञवाटमुखे स्थितः १३ क्षुत्क्षामकंठः शुष्कास्योगलद्वाष्पाकुलेक्षणः ॥ इदं चोवाच विल्
 पन्नातुरो दीनमानसः १४ ब्रह्मद्विषः शठधियो लुब्धस्य विषयात्मनः ॥ क्षत्रबंधोः कर्मदोषात्पंचत्वं मे गता सुताः १५ हिंसाविहारं नृपतिदुःशीलमजि
 तैर्द्विषम् ॥ प्रजाभजंत्यः सीदंति दरिद्रानित्यदुःखिताः १६ एवं द्वितीयं विप्रर्षितं तृतीयं त्वेव मे वच ॥ इत्युक्त्वा स पुनश्च चुक्रोश शृष्टदुःखितः १७
 तदा कर्णार्जुनो मानीसमुत्थाय वरासनात् ॥ अपृच्छत्स्वयमासाद्य ब्राह्मणं केशवांतिकात् १८ किमासन्नर्भका ब्रह्मंस्तव केनासि दुःखितः ॥ ब्रूहि तत्स्वम
 शेषेण त्वामद्य सुखयाम्यहम् १९ इत्युक्तो ब्राह्मणः आह जातो जातोऽर्भको मम ॥ नीयते तात केनापि तत्क्षणे सूतिका गृहात् २० तदा कर्णार्जुनः प्राह स्मय
 मान इवा द्विजम् ॥ किंब्राह्मणत्वमिवासे इह नास्ति धनुर्धरः २१ राजन्यबंधोरेते वै ब्राह्मणाः सत्रमासते २२ धनदारात्मजैर्ऋत्या यत्र शोचंति ब्राह्मणाः ॥
 तैर्वै राजन्यवेषेण नटा जीवन्त्यसुमराः २३ अहं प्रजावारं क्षिप्ये भगवन् दीनयोरिह ॥ अनिस्तीर्णं प्रतिज्ञो म्नि प्रवेक्ष्येऽहतकल्मषः २४ ब्राह्मण उवाच ॥
 संकर्षणो वासुदेवः प्रघुम्नो धन्विनां वरः ॥ अनिरुद्धोऽप्रतिरथो न त्रातुं शक्नुवति यत् २५ तत्कथं नु भवान् कर्मदुष्करं जगदीश्वरैः ॥ चिकीर्षति हि बालि श्यात्तन्न
 श्रद्धमहे वयम् २६ अर्जुन उवाच ॥ नाहं संकर्षणो ब्रह्मन्न कृष्णः कार्ष्णिरेव च ॥ अहं धनं जयो नाम गांढी वं पश्य कार्मुकम् २७ मावमं स्थामम ब्रह्मन्वीर्यं च
 वक्तोषमम् ॥ मृत्युं विजित्य प्रधने प्यानयिष्ये तव प्रजाः २८ इति विस्मंभयित्वा तं कृष्णमाहार्जुनो नृप ॥ अनुज्ञां देहि भगवन् ब्राह्मणार्थं प्रयास्यतः २९ अ
 जतां वाजिमेधेन भवानेभिर्महात्मभिः ॥ इति ब्रुवंतं बीभत्सु मनुज्ञां प्रेप्सु मच्युतः ३० बद्धतृणं सगांढी वं सम्यमानो ब्रवीद्वचः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमे
 वागमिष्यामि न त्वया शक्यते र्जुन ॥ तमसाधारणं भूतं मन्धेयेन हतोऽर्भकः ३१

युवयोः अहतकल्मषः मिथ्याप्रतिज्ञात् २३ २४ तत्रार्जुनस्याहंकाराविष्करणाय ब्राह्मणो वाकिसंकर्षण इति संकर्षणादपत्नातुं न गच्छति यद्यस्मात्तस्माज्जगदीश्वरैर्दुष्करं कर्म कथं चिकीर्षति बालिशो बालम्
 सौयोरेति वचनात् बालि इत्यात् आत्मशक्त्यनभिज्ञानात् इह कर्षणितव वाक्यं न श्रद्धमहे २५ २६ अत्रार्जुनः स्वगर्वमुद्रच्छति अर्जुन इति धनं जयोरणेरिति श्रुतिप्रसिद्धेः अहं धनं जयो नाम प्रख्यातं धनुष्य
 चाचेदधीत्याह गांढीवमिति २७ मावमेस्था अवमानं न कुल मृत्युं यमं २८ ततर्गकफलितमत्राह इतीति २९ तत्र कृष्णो हंकारिणो देवप्रसादो न स्यादिति भाववानर्जुनं निराशं चिन्तयति इतीति बद्धतृणं
 पृष्ठबद्धतृणीम् ३० अल्पकार्यहेतोस्त्वद्भनं किमर्थमित्यत्राह तमसाधारणमिति भूतं देवयोनिम् ३१

अर्जुनः स्वगर्वमुद्रलपाति सलोकपालइति ३२ ३३ मूर्तदेवयोनिम् ३४ ३५ अभितउदिश्य ३६ ३७ ३८ १९ ४० युधावर युध्यंतीति युधोपोधास्तेषांवर पीरुषाणां पुरुषपराक्रमाणां निदर्शनं ह
 छांतः ४१ ४२ ४३ ४४ सूतिकागारं सूतिकाग्रं शरैर्यरुणत् आवृतवान् ४५ भगवदनुग्रहादितस्य साधनबाहुल्येन किं कृतमिति भावेनाह ततइति ४६ तदनंतरं किमभूदित्यत्राह तदेति अथाहु
 नं विनिंशति तवेति ४७ यस्य मर्मार्थं कं परित्रातुं न शक्नुः सोऽहं कृष्णस्य सन्निधौ यस्य तव विकत्थनं श्रद्धावैतत्त्वाधिक् आत्मश्लाघिनः स्वस्य तव धनुः प्राधिकं न दाधिकेश्वरः तेभ्यः प्रयुज्ज्वादिभ्यो धिकेश्वरश्चकः
 अर्जुन उवाच ॥ सलोकपालो देवैर्द्रुःसांडचे विजितो मया ॥ किरातरूपी युद्धेन तोषितश्चात्रियबंकः ३२ निवातकवचाश्चैव वासवेनापि दुर्जयाः ॥ मयैव नि
 हताः शरुये हिरण्यपुरवासिनः ३३ तेभ्यो धिकतरं भूतं किं नुदानवसूदन ॥ विभीषयसिमां कस्मादनुज्ञां देहि सांप्रतम् ३४ श्रशुक उवाच ॥ इत्युक्तः प्रद
 दौ कृष्णस्त्वनुज्ञांसव्यसाचिने ॥ निर्ययौ यज्ञशालायाः सगृहीतशरासनः ३५ रथमास्याय विपुलसंमुक्त्वा तकापि ध्वजम् ॥ अग्रे ब्राह्मणमारोप्य तद्गामम
 मितो ययौ ३६ तत्र गत्वा प्रविष्टायां तत्पत्न्यां सूतिकाग्रहम् ॥ ब्राह्मणं प्राह बीभत्सुः स्वरोप्य रथात् ३७ अर्जुन उवाच ॥ याहि स्वभवनं ब्रह्मन्नभयं तव सर्व
 तः ॥ दत्तं मया दत्तद्वीतां पत्नीमाश्वासयाश्रुते ३८ इति विस्मिंतो विप्रः फाल्गुनेन परंतप ॥ जगाम स्वगृहे प्रीत्या पार्थवी र्थं निशम्य तत् ३९ प्रसूतिका ल आस
 न्ने आर्याया द्विजसत्तमः ॥ प्रोवाच द्रुतमभ्येत्य पार्थं शस्त्रभृतां वरम् ४० एहि पार्थ महाबाहो यत्तो भवयुधांवर ॥ अत्र पूर्वकृतानां हि पीरुषाणां निदर्शनम् ४१
 श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तो रथमारुह्य सज्यं कृत्वा तु गां डिवम् ॥ त्वरन् जगाम बीभत्सुः सूतिकाभवनं तिकम् ४२ ब्राह्मणोऽपि प्रविश्याह मुहूर्ते सूतिकाग्रहे ॥
 गते तु पाहि पाहीति मृग्यो रर्जुनमातुरः ४३ स उपस्पृश्य शुच्यं भोनमस्कृत्य महेश्वरम् ॥ दिव्यास्त्राणि च संस्पृश्य सज्यं गां डीविमाददे ४४ न्यरुणत् सूतिकागा
 रं शरैर्नानास्त्रयोजितैः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधः पार्थश्चकार शरपंजरम् ४५ ततः कुमारः संजातो विप्रपत्न्या रुद्रमुद्बुधः ॥ सद्योऽदर्शनमापेदे स शरीरो विहाय सा ४६
 तदाह विप्रो विजयं विनिंदन् कृष्णसन्निधौ ॥ मौढ्याद्यस्य तवाहं वै श्रद्धां बलं कथनम् ४७ न प्रयुज्ज्वादिभ्यो धिकेश्वरानरामो न च केशवः ॥ यस्य शोऽपि रि
 त्रांतुं को न्यस्तदधिकेश्वरः ४८ धिगर्जुनं वृथावाचं धिगात्मश्लाघिनो धनुः ॥ दैवोपसृष्टयोर्मौढ्यादानि नीषति दुर्मतिः ४९ एवं शपति विप्रैर्षीं विद्यामास्थाय
 फाल्गुनः ॥ ययौ संयमिनीमाशुयत्रास्ते भगवान्ययम् ५० विप्रापत्य मचक्ष्वाणस्ततः पेंद्रीमगात्पुरम् ॥ आग्नेयी नैऋती सौम्यां वायवीं वारुणीमथ ५१ र
 सातलं नाम पुरं धिष्यन् न्यन्यान् युदायुधः ॥ तत्रो लब्धद्विजसुतो ह्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः ५२ अग्निं विविक्षुः कृष्णेन प्रत्युक्तः प्रतिषेधता ॥ दर्शयेद्विजसूनुं स्ते
 मावध्यात्मानमात्मना ५३ एतेन कीर्तिं विमलामानुष्यं स्थापयिष्यासि ॥ इति संभाष्य भगवानर्जुनं स महेश्वरः ५४

४८ किमिति चेन्नैवं निदर्शयितुं तत्राह दैवेति दैवेनोपसृष्टयोरुपहृतयोरावयोः पुत्रमानिनीषति आनेतुमिच्छति ४९ विद्यां नुष्णागम्य गमनसामर्थ्यं करीष ५० नैऋतीं निऋतीं तौर्वे च मानां दिशोऽसौम्यस्य
 वायव्यां वायोः वारुणीं वरुणस्य ५१ अनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः असाधितप्रतिज्ञः ५२ प्रत्युक्तः नैऋत्युक्तः प्रतिषेधतानिषेधं कुर्वता कथं नैऋत्युक्त इति तत्राह दर्शयति आत्मनैव स्वयं आत्मानमावधीर्माहितीः
 संवित्पार्थः ५३ एतेन पुत्रादानादिना त्वन्निमित्तं मानुष्यं नुष्णलोकस्थां यथास्याद्यथाश्वरादपि महानुत्तमः ५४

५५ ५६ ५७ गगनंछादयतीतिगगनच्छदं गुणच्युतः मौर्व्यामुक्तः ५८ चक्रानुपथ्येसुदर्शनगगानुकूलमार्गेऽतद्वारेणसमश्रुवानंगच्छतंयदूत्तमंप्रसमीक्ष्यअक्षिणीपिदधइत्यन्वयः अनंत
 पारंश्वत्तपारवर्जितम् ५९ ततःसलिलंप्रविश्यगतोभवन्ददर्शयेत्पन्वयः बलीयसानभस्वतावापुनाएजद्भिःकंपमानैवृहद्विह्वलिभिःतरंगैर्भीषणं तत्रसलिले ६० तस्मिन्भवनेअनंतंदर्शयितांहरा
 भंश्वेवाक्काश्वत्तशोभमानं शितिःनीलःकण्ठोयस्यसगशितिकंठःजिह्वगःनम्रगात्रस्तम् ६१ तस्यानंतस्यभोगेसुखमासनंयस्यसतथातद्भोगेसुखासनःतम् ६२ ६३ परमेष्ठिनांब्रह्मणांपतिम् ६४
 सहैवरयमास्थायप्राचींदिशमवीविशत् ॥ सप्तद्वीपांसप्तसिंधूंसप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथातीत्यविवेशसुमहत्तमः ५५ तत्राश्वाःशैब्यसुग्रीवमे
 वपुष्पबलाहकाः ॥ तमसाभ्रमतयोबभूवुर्भरतर्षभ ५६ तान्दृष्ट्वाभगवान्कृष्णोमहायोगेश्वरेश्वरः ॥ सहस्रादित्यसंकाशंस्वचक्रंप्राहिणोत्पुरः ५७
 तमःसुघोरंगगनच्छदंमहद्विदारयद्वरितरेणरोचिषा ॥ मनोजवंनिर्विविशेसुदर्शनंगुणच्युतोरामशरोयथाचमूः ५८ द्वारेणचक्रानुपथ्येयदूत्तमंपरा
 स्पर्शोतिरनंतपारम् ॥ समश्रुवानंप्रसमीक्ष्यफाल्गुनःप्रदीपिताक्षःपिदधेऽक्षिणीउभे ५९ ततःप्रविष्टःसलिलंनभस्वताबलीयसैजद्वहदूर्मिभीषणम् ॥
 तत्राद्भुतवैभवनंघुमत्तमंभ्राजन्मणिस्तंभसहस्रशोभितम् ६० तस्मिन्महाभीममनंतमद्भुतंसहस्रमूर्दन्यफणामणिद्युतिम् ॥ विभ्राजमानंद्विगुणेष्वणोल्ल
 षंसितांबराभंशितिकंठजिह्वगम् ६१ ददर्शतद्भोगेसुखासनंविभुंमहानुभावंपुरुषोत्तमोत्तमम् ॥ सांद्रांबुदाभंसुपिशंगवाससंप्रसन्नवक्त्रंरुचिरस्मितेक्ष
 णम् ६२ महामणिव्रातकिरीटकुंडलप्रभापरिष्वक्तसहस्रकुंतलम् ॥ प्रलंबचार्वहभुजंसकौस्तुभंश्रीवत्सलक्ष्मंवनमालयावृतम् ६३ सुनंदनंदप्रमुखै
 श्वपार्षदैश्चक्रादिभिर्मूर्तिधरैर्निजायुधैः ॥ पुष्ट्याश्रियाकीर्त्यजयाखिलिर्द्धिभिर्निषेव्यमाणंपरमेष्ठिनांपतिम् ६४ बवंदआत्मानमनंतमच्युतोजिष्णुश्च
 तदर्शनजातसाध्वसः ॥ सचाहभूमापरमेष्ठिनांप्रभुर्बद्धांजलिसस्मितपूर्वयागिरा ६५ द्विजात्मजास्तेयुवयोर्दिदृक्षयामयोपनीताभुविधर्मगुप्तये ॥ कला
 वतीर्णोऽस्यवनेर्भरासुरान्हत्वेहभूयस्त्वरयैहिर्मेतिकम् ६६ पूर्णकामावापियुवानंरनारायणावृषी ॥ धर्ममाचरतांस्थित्यैवृषभौलोकसंग्रहम् ६७ इत्या
 दिदृशोगवततौलृष्णौपरमेष्ठिना ॥ ओमित्यानंदभूमानमादायद्विजदारकान् ६८ न्यवर्त्ततांस्वकंधामसंप्रहृष्टौयथागतम् ॥ विप्रायददत्तःपुत्रान्यथारू
 पंप्रसूयताम् ६९ निशम्यवैष्णवंधामपार्थःपरमविस्मितः ॥ यत्किंचित्पौरुषंपुसांमेनेकृष्णानुकंपितम् ७० तथाप्रविश्यगोविंदोयज्ञवाटंपुनःस्वयम् ॥
 पूर्णपुरोहितैर्विप्रेर्ऋत्विग्भिःक्षत्रियर्षभैः ७१ प्रायाश्चित्तंतुचलनेदीक्षायांयउदाहृतः ॥ तंचकारयथान्यायंब्राह्मणैरनुमोदितः ७२ समाप्ययज्ञविधिव
 तर्पयित्वार्थिनोर्द्विजान् ॥ ऋत्विग्भ्यःपूजयित्वान्यान्ऋषींश्चकुरुस्तम ७३

अच्युतःकृष्णभजिष्णुर्जुनः ६५ पुत्रयोःकृष्णार्जुनयोः ६६ जगतःस्थित्यैलोकसंग्रहधर्मम् ६७ लृष्णौयदूत्तमर्जुनौ आनंदभूमानपूर्णांनंदम् ६८ प्रसूयतांप्रसवंगच्छतां रूपंयथाप्रसविकालेयदूर्पताह
 रूपबंधानान् ६९ पुंसांपात्किंचित्पौरुषंकृष्णानुकंपितमेने ७० ७१ दीक्षायांभ्येचलनेततउत्थायगमनेप्रायश्चित्तमुदिश्यपःकर्मविशेषउदाहृतःतंचकार ७२ ७३

अवभृथनिमित्तमज्जनम् ७४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशस्कन्धे उत्तरार्धे विजयवज्रकृतटीकायां शततर्थाऽध्यायः ॥ १०० ॥ हरेरवाशिष्ठमन्त्रादन्तवक्रविदूरध्वजलक्षणं यच्चरितं तत्कथयत्पश्चिम
ध्याये तत्र तद्वद्वनप्रकारमाह उद्वापनेति उद्वापनस्नानहेतोः १ २ ३ ४ अरुणत्सरोध्रं जंबुकः शृगालः ५ पारोक्ष्यसौहृदं मृत्तिलक्षणाऽत्यक्षस्वेपि बंधुनायत्कृत्यं सौहृदं मेतत्कु
र्वन्कृत्युक्तम् ॥ ताच्छीलिकः शत्रुप्रत्ययः ६ ७ वेलाजलवृद्धिः सिंधुनदी कांलिगः कालिंगविषयनाथः ८ ९ आनुलोमसुदेवः तत्पुत्रः पारदारिकः परस्त्रीरतितमुत्सुकः १० भ्रातरौ मानृतौ

यमुनायां महानद्यां कृत्वाऽवभृथमज्जनम् ॥ विजहार यथा कामं महर्षिर्भिर्यदूतमः ७४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशस्कन्धे उत्तरार्धे शततर्माऽध्यायः ॥ १०० ॥
श्रिशुक उवाच ॥ उद्वापनस्नानहेतोर्ध्यायमुनातीरमागतम् ॥ श्रुत्वा तूष्णीं कालिं गेशो दंतवक्रः सहानुजः १ महत्यासेन यापुको गजानीकसमन्वितः ॥ गच्छंतं
द्वारकां कृष्णं पथिरोहं समाययौ २ सोम्येत्यपथि गच्छंतं वृत्तं यदु कुमारैः ॥ कांताषोडशसाहस्रशिबिकापरिवारितम् ३ राजसंधानु गच्छंतं महर्षिगणसेवि
तम् ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यब्राह्मणैश्च समन्वितम् ४ दंतवक्रो रुण्मूढो भ्रूगैर्द्रजंबुको यथा ॥ रुक्मिणः शिशुपालस्य पौंड्रकस्य च दर्भतेः ५ परलोकगता
नां च कुर्वन्पारोक्ष्यं सौहृदम् ॥ पदातिः पथि संरोहं गुदापाणिः प्रकंपयन् ६ पद्भ्यां नर्ही भहाराजमहासत्त्वं व्यदृश्यत ॥ तंतथायां तमालोक्य गदामादाय स
त्वरः ७ अवब्रुत्य रथात् कृष्णः सिंधुं वेलेव प्रत्यगात् ॥ गदामुद्यम्य कालिं गोमुकुंदं प्राह दुर्धदः ८ दिष्ट्वा कृष्णमवानयममदृष्टिपथंगतः ९ त्वामद्यद्वंद्वयुद्धेन हनि
ष्याम्य विलंबितम् १० त्वं मातुलेयो नः कृष्ण मित्रघ्न उपारदारिकः ॥ विश्वासघाती बंधुघ्नः स ततं कलहप्रियः १० पौंड्रकं मातुलेयं मे संख्ये सुदितवानसि ॥ रु
क्मीचि शिशुपालश्च भ्रातरौ मे त्वया हतौ ११ अतस्त्वांगदयामंदहनिष्ये वज्रकल्पया ॥ तेनानृष्यमुपैम्यज्ञमित्राणां मित्रवत्सलः १२ बंधुरूपमरिहत्वा
व्याधिदेहचरं यथा ॥ इति लोकप्रवादोऽस्ति तेन दोषोऽपि नास्ति मे १३ एवं ह्यैव च नैः कृष्णं तोत्रैरिव द्विपम् ॥ गदयाऽताडयत् कृष्णं सिंहवद्वानदक्षसः १४ ग
दयाभिहतोऽप्याजौ न च चालयदूतमः ॥ गदया व्यहनहुर्व्याकौ मोदक्यास्तनातरे १५ गाढनिर्भिन्नहृदय उद्धमन् रुधिरं मुखात् ॥ प्रसार्य केशबाह्वं प्रिगतासु
वर्षतद्भुवि १६ ततः सूक्ष्मतरं ज्योतिः कृष्णमाविशदद्भुतम् ॥ पश्यतां सर्वभूतानां यथा चैद्यस्य संगरे १७ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा दंतवक्रं विदूरथः ॥ मूर्च्छितो
भ्रातृशोकेनाप्यसिचर्मसमाददे १८ सो वब्रुत्य रथात् तूष्णीं विधुन्वन् स्वप्नमुत्तमम् ॥ अभिदुद्रावगोविंदं पद्मासुर्वीप्रकंपयन् १९ तस्य बाणेन चिच्छेद सङ्गं याद
वनंदनः ॥ ततो जग्राह निशितां शक्तिं वीरां विदूरथः २० तया प्रहर्तुं गोविंदमभिनिश्चित्य संगरे ॥ क्षणेनाभिसमाराज आपमुक्तो यथा शरः २१ तस्य चापततः
कृष्णश्चक्रेण क्षुरनेमिना ॥ शिरो जहार राजेन्द्रसकिरीटं सकुंडलम् २२

दरीपुत्रत्वेन ११ आनृष्यं ऋणाभावम् १२ देहचरं देहगतम् १३ ह्यैव च नैर्व्यथितेति शेषः १४ १५ १६ दंतवक्रगतासुरः कृष्णं भ्रातापरपथयितं गोविहात् अन्यस्तु हारपालः कृष्णं
उत्कृष्टानंदरूपं श्रीहारीम् १७ असिपुक्तचर्म १८ १९ २० २१ २२

कालयामासद्रावयामास वारणादिकमित्यत्र गजाश्वरथादिकं दृष्टते २३ पुष्परथं विवाहयोग्यरथम् २४ २५ २६ पशुदृष्टीनां भद्रजनबुद्धीनां पक्षे जीयते जयतीति ईपते ज्ञाप्यते २७ ब्रह्माद्यन्यतमेनापि
 तत्कर्मसमाप्तिं कर्तुं न शक्यते किं पुनर्मयेति भावेनाह तस्येति २८ स्कंधधारम्यपदैत्यहनन्तदादितः उपसंहरति एवमिति २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां एका
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ अनेनाध्यायद्वयेन दृष्टस्य धर्मानुकरणलक्षणहरेः संनिवानात्सर्वतीर्थोत्तमद्वारकायाश्च ७ पते तत्र प्रथमद्वारकापुरवर्णयति सुखमिति १ हर्म्येषु यानि नां योग्येषु समु
 च्यते हेतुसौधेषु पुष्पाधवलितेषु च महेषु २ ३ निर्विशद्विः मिथ उपभुञ्जानैः भृंगविहंगैर्नादितायां योपवत्कृतायाम् ४ ५ वासितामलतोये पुष्पारिमलीकृतजलेषु ६ ह्लादिनीषु नदीषु स्वयोषिता
 एवं निहत्य समरे दंतवक्त्रविदूरथौ ॥ कालयामासतस्सैन्यं जगद्देवारणादिकम् २३ भूयः पुष्परथं दिव्यमारुह्य समलंकृतम् ॥ सहितः सात्वतगणैरीडितः सुर
 मानवैः २४ मुनिभिः सिद्धगंधर्वैर्विद्याधरमहोरगैः ॥ अप्सरोभिः पितृगणैर्यथा किन्नरचारणैः २५ उपगीयमानविजयः कुसुमैरभिवर्षितः ॥ वृतश्च दृष्टि
 प्रवरैर्विशालं कृतं पुरम् २६ एवं योगेश्वरः कृष्णो भगवान् देवकीसुतः ॥ ईयते पशुदृष्टीनां जीयते जयतीति सः २७ तस्य कर्माण्युदाराणि पुण्यश्लोकस्य भारत ॥
 शक्यते कथितुं नैव वर्षाणामयुतैरपि २८ एवमारम्यराक्षस्याः पूतनायाः परंतप ॥ भूभारभूतानसुराञ्जवानमधुसूदनः २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
 स्कंधे उत्तरार्धे एकाधिकाशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सुखं स्वपुण्यं न्यवसद्धारकायां श्रियः पतिः ॥ सर्वसंपत्समृद्धायां जुष्टायां दृष्टिपुंगवैः १
 स्त्रीभिश्चोत्तमवेषाभिर्नवयौवनकांतिभिः ॥ कंदुकैर्हर्म्यसौधेषु क्रीडन्तीभिस्तडिद्युभिः २ नित्यं संकुलमार्गायां मदच्युद्रिभर्तंगजैः ॥ स्वलंकृतैर्भटैश्चैरथै
 श्वकनकोज्ज्वलैः ३ उद्यानोपवनाढ्यायां पुष्पितद्रुमराजिषु ॥ निर्विशद्विहंगैर्नादितायां समंततः ४ रेमे षोडशसाहस्रपत्नीनामेकवल्लभः ॥ तावन्ति वि
 भ्रूपाणि तद्देहेषु महर्षिषु ५ प्रोत्फुल्लोत्पलकङ्कहारकुमुदांभोजरेणुभिः ॥ वासितामलतोये पुष्पजद्विजकुशादिभिः ६ विजहार विगाढांभो हृदिनीषु महोदयः ॥
 कुचकुंकुमलिमांगपरिबन्धः स्वयोषिताम् ७ उपगीयमानो गंधर्वैर्भृङ्गपणवानकान् ॥ वादयद्भिर्मुदावीणाः सूतमागधबन्दिभिः ८ सेव्यमानो च्युतस्ताभिर्हंस
 तीभिश्च रेचकैः ॥ प्रतिषिचन् विचिक्रीडे मुखरः शक्तिभिः स्वयम् ९ ताः क्लिन्नवस्त्रविवृतोरुकुचप्रदेशाः सिचन्त्य उद्धृतवृहत्कबरप्रसूनाः ॥ कांतस्य चेतनजिह्वी
 तयोपशुब्धजातस्मरोत्समयलसद्दनाविरेजुः १० कृष्णस्तु तत्स्तनविषज्जितकुंकुमसङ्क्रीडाभिसंगतसकुंतलकुंदगंधः ॥ सिचन्मुहुर्पुवतिभिः परिषिच्यमा
 नो रेमे करेणुभिरिवैभ्रपतिः परीतः ११

मिति पक्षीवृत्तीयां ७ वीणा इति द्वितीया ८ रेचकैः जलप्रक्षेपणचर्मपात्रैः शक्तिभिर्भाषादिभिः सह ९ क्लिन्नान्धात्राणि वस्त्राणि यासां ताः विवृता उरुप्रदेशाः कुचप्रदेशाश्च यासां ताः बृहत्कवराणि बृहत्कवरा
 णि उद्धृता निजमुक्ता निवृहत्कवरपूरिता निमग्नानि यासां ताः कांतस्य कमनीयस्य कृष्णस्य चेतनजिह्वीयाचितवशीकरणेच्छया उपगृह्येन उपगृह्य न क्रियया जातेना विभूतेन स्मरोत्समयेन उत्कृष्टेन मंद
 स्मितेन लसन्ति वदमानि यासां ताः १० तासां स्तनेभ्यः विषज्जितानि संक्रांतानि कुंकुमानि तत्स्तनविषज्जितकुंकुमानि तैर्मिश्रास्त्रयस्य स तथा कुंतलैः सह वर्तमानः सकुंतलः क्रीडायां विसर्गस्थायं संकु
 तलश्च कुंदगंधश्च तथा कुंदपुष्पवत् गंधो यस्य स तथा सिचन् जलमिति शेषः ११

अनिवार्यइत्यस्यवैवरणमीश्वरइतिरामाभीरामिर्लसीसचिदानुक्तामिर्वा निजसौख्यसंहृतःस्वरूपानंदसमुद्रमग्नःगार्हकमेधिकांशुहस्याश्रमपोषधर्माश्वरन्कुर्वन् १३ नवसंगमेपाळजसैव
स्थिततया अनुरागादिपुक्त्या १३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायां द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ धर्मार्थकामानांपदंविषयसंदर्शयन्निजजीनाप्राश्रयो
गृहस्थइतिसम्यक्दर्शयन् द्वारकामावसतिश्रीकृष्णइतिशेषः १ ततःपरंकिमनेत्याह एवमिति भूयर्कभूमंढलं द्वारका मुन्यादिभिःपूर्णानिबिडाआसीदित्यन्वयः २ ३ पिंडारकादितीर्थक्षेत्रे
भ्योद्वारकोत्तमतीर्थमित्याह पिंडारकादित्यादिना ४ कुमारीनिलयात्कुमारपर्वतात् ५ ६ द्वारकामितिशेषः ७ ८ स्तुतिस्तोत्रपरायणाः स्तुतिरप्रबंधरूपा स्तोत्रप्रबंधरूपं तज्जपेक
गृहेषुतासामनिवार्यईश्वरोनिरस्तसाम्यातिशयोव्यवास्थितः ॥ रेमेरमाभिनिजसौख्यसंस्तुतोयथेतरोगार्हकमेधिकांश्वरन् १२ इत्थंरमापतिमवाप्यप
तिस्त्रियस्ताब्रह्मादयोपिपदवींनविदुर्दयाम् ॥ भेजुर्मुदाऽविरतमेधितयानुरागहासावलोकनवसंगमलज्जयैव १३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कं
धेउत्त०द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंवेदोदितंधर्ममनुतिष्ठन्सतांगतिः ॥ गृहेधर्मार्थकामानांमुहुःसंदर्शयन्पदम् १ एवशास
तिमूचकंचक्रपाणौजनादने ॥ द्वारकावृष्णिनिलयायोजनद्वादशायता २ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैवक्षत्रियैश्चापिर्बदिभिः ॥ आसीत्पूर्णांकुरुश्रेष्ठसततंस
मलंकृता ३ पिंडारकात्कुरुक्षेत्राच्छालग्रामाच्चपुष्करात् ॥ वाराणस्याःप्रयागाच्चवैकटाच्छ्रीगिरेरपि ४ स्थानंदूराच्चगोकर्णाच्चद्रतीर्थीच्चशोभनात् ॥
सद्वाद्रेश्चभृगुक्षेत्रात्कुमारनिलयादपि ५ गोदावरितटात्पुण्यान्नर्मदानिकटादपि ॥ शूर्पाकारात्प्रभासाच्चपुण्याद्दरिकाश्रमात् ६ पावनात्रैमि
षारण्याद्ब्रह्मदुर्गाच्चदुर्गमात् ॥ आययुर्मुनयःशांतानित्यव्रतपरायणाः ७ अब्रह्मक्षवायुभ्रक्ष्माश्वनिराहारादृढव्रताः ॥ वल्कलाजिनसंवीताजटिनश्चा
पिमुद्दिनः ८ त्रिकालस्नायिनश्चैवमौनव्रतपरायणाः ॥ वेदस्वाध्यायनिरताःस्तुतिस्तोत्रपरायणाः ९ ध्यानैकतानमनसःसमाधौकृतानिश्चयाः ॥ त्वमास्थि
मात्रावयवाःशिराधमनिसंतताः १० आगत्यमुनयोराजन्सर्वतःशांतचेतसः ॥ उपासतमहाराजनित्यंतत्त्वैकचितकाः ११ क्षत्रियैश्चमहावीर्यैर्ब्राह्मणैश्चतपो
धनैः ॥ सूतैश्चमागधैश्चैवश्लोकस्तुतिपरायणैः १२ पूर्णमंगलवोषैश्चवादित्राणां वनिःस्वनैः ॥ निर्घुष्टाब्रह्मवोषैश्चद्वारकाकुलुन्दन १३ क्षेत्राणामपि
सर्वेषांतीर्थानांचावहारिणाम् ॥ देवदेवस्यसान्निध्यादग्रण्याचबभूवसा १४ आस्थितस्वपरंधर्मकृष्णस्यगृहमेधिनः ॥ आसन्प्रोढशसाहसमहिष्यस्तु
शताधिकाः १५ तासांस्त्रीरत्नभूतानामष्टौयाःप्रागुदाहृताः ॥ रुक्मिणीप्रमुखारजस्तत्पुत्राश्चानुपूर्वशः १६ एकैकस्यांदशदशकृष्णोऽजीजनदात्म
जान् ॥ यावंत्यजात्मनोभार्यास्त्वमोघमतिरीश्वरः १७ तेषामुद्दामवीर्याणामष्टादशमहारथाः ॥ आसन्नुदारयशसस्तेषांनानामानिमेष्टृणु १८
परायणाः ९ ध्यानैकतानमनसःश्रीहरिगुणगणसंचिन्तायाभेदाविस्नुतमनसः समाधौचित्तनिग्रहेकतानिश्चयाः समीचीनाधिष्ठानलक्षणमुक्तौग शिरारेखाः १० सर्वतआगत्य ११
१२ १३ अग्रण्याअग्रण्येतिच्छादसःउत्तमोत्तमाश्रया १४ कृष्णस्यप्रोढशसाहसमहिष्यः १५ तासामध्येयारुक्मिणीप्रमुखाअष्टौमहिष्यः प्रागुक्ताः अनुपूर्वशःतत्पुत्राश्चोक्ताः १६
आत्मनोयावत्प्रोभार्याःतास्वैकस्थोभकस्याभाषीयांदशदशस्त्वजानजीजनन् १७ तेषापुत्राणामध्येअष्टादशमहारथाःआसन् १८

श्रीकृष्णस्मरणार्थसंक्षिप्ततदुपानुक्रमयति तीर्थमेति तीर्थकीर्तिलक्षणं नृणां चक्रेतयः यदुपजनिप्रादुर्भूतः यस्य पादशौचं पादप्रक्षालनजलं स्वः सारित्स्वर्गनदीगंगाभूतयस्य स्वरूपं वैश्वपादिषु गैरासंपूर्णं यस्य चरसि वसोपरिरमासर्वदास्ते यस्य शास्त्रं शासकं च न तत्प्रमाणं लोकस्येति शेषः यच्छास्त्रं वेदादिशास्त्रं तत्प्रमाणमिति वासदत्तश्चक्रेतः कार्यकारणव्यक्तयः यदनुपस्थानं तं रविद्यमानायदनुकूलत्वे न सत्तासंबन्धिन्यः धर्मायत्रयद्विषयत्वेन वर्तते तस्य कृष्णस्यैतत्क्षितिभारद्वरणं चित्रं किं त्वस्माकमेव हेत्वंतरमाह कालेति ३७ देवकीजन्मवादः देवकीपुत्रत्वेन वादः कीर्तिर्यस्य स तथा स जननिवासः जगन्निवासो जयति कथमग्राह नियमेति भूभारक्षपणार्थं नियमेन भूमौ कुतानि पदाब्जानि पादन्पासपद्मानि पानितैः स्वदोर्मिश्रदस्पुपीढां कुर्वन्ति शेषः उभयदृशीनां अंतर्बहिःस्थितरूपस्य दृशि-दर्शनये पातेषां मुदं कुर्वन् अवलानां स्त्रीणां श्रीनिकेतात्ममूर्त्या लक्ष्मीर्मांदि रात्मस्वरूपेण रिनग्धहासेक्षयास्मिन्धमंदस्मितशोभितरूपकटाक्षनिरीक्षणेन च स्मरवपु कामभूतिरिव स्थितः ३८ जगतभादौ म

तीर्थचक्रे नृणां यो यदजनि यदुपुस्वः सारित्पादशौचं पादप्रक्षालनजलं स्वः सारित्स्वर्गनदीगंगाभूतयस्य स्वरूपं वैश्वपादिषु गैरासंपूर्णं यथैतन्नचित्रं क्षितिभारद्वरणं कालचक्रायुषस्य ३७ जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो नियमकृतपदाब्जे दस्पुपीढां स्वदोर्मिः ॥ मुदमुभयदृशीनां श्रीनिकेतात्ममूर्त्या स्मरवपुरवलानां स्निग्धहासेक्षया च ३८ यो ह्यात्मा जगदादिमध्यनिधनो योऽव्यक्तजीवेश्वरो यः सृष्ट्रे दमनुप्रविष्टः ऋषिणा चक्रे पुनः संहिताम् ॥ यं संपद्य जहात्पजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्यायेदजस्रहरिम् ३९ इत्थं परस्य निजधर्मरिरक्षया तत्तीलातनोस्तदनु रूपविहंबनानि ॥ कर्माणि कर्मकषणानि यदुत्तमस्य गाधेदमुष्यपदयोरेनुवृत्तिमिच्छन् ४० मर्त्यस्तयानुसवमेधितयानुवृत्त्या श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचिंतयैति ॥ तद्वामदुष्करकृतं जनतापवर्गभ्रामाद्वनं क्षितिभुजोपिययुर्यदर्धे ४१

ध्येनिधने वर्तत इह जगदादिमध्यनिधनः जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकर्ता अव्यक्तजीवेश्वरो रश्मिः ऋषिणा व्यासात्मा भागवतीं संहितां अनुशयी जीवः यं संपद्य प्राप्य भजां बंधकशक्तिं जहाति सत्तासो म्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः सुप्तः परमात्मानं भास्त्रं भाहः यथा कुलायं गरीराभिमानं त्यक्त्वास्ते तथा कैवल्येन सन्निधानं दस्वरूपस्थित्या निरस्तयोनिं निरस्तप्रकृतिम् ३९ इत्थं एवं विधस्य यदुत्तमस्य कर्माणि विप्रलक्षणा निग्रायेदित्यन्वयः निजधर्मरिरक्षया स्वकल्पितधर्मरक्षणेच्छया तस्यानुकूलविहंबनानि कर्मकषणानि दुष्कर्मनिराकरणसमर्थानि अनुवृत्तिभ्रानुगमनमिच्छन् ४० मर्त्यस्तयानुसवमेधितयानुवृत्त्या श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचिंतयैति ॥ तद्वामदुष्करकृतं जनतापवर्गभ्रामाद्वनं क्षितिभुजोपिययुर्यदर्धे ४१

स्कंधार्थमुपसंहरति यइदमिति व्यासपुत्रैःशुकादिभिः जगतोऽर्धपापंभित्तीतिजगद्धभित्तद्रकानांकर्णावर्तसंकर्णालंकारायमानं श्रवणादिफलमाह भगवतीति क्षेमधाममोक्षलक्षण
 आदिकुर्वताइत्यर्थाव्यमित्यतउक्तं भगवतीति सर्वोत्तमोपिभगवान्गुणभार्वजनादनः । दर्शयेद्वासुदेवोपिह्यात्मनोजवितामपि अज्ञाशकादिभावस्तुकुतस्तस्यास्त्रिलेशितुः । कुतश्चजवितातस्यप्र
 शिष्टः ॥ कुतोदोषाःसर्वमुणपूर्णस्यानंदवारिधेरित्येतत्प्रमाणंअज्ञजनेनकृष्णोक्रियमाणसर्वशकानिराकरणार्थंभगवत्पादैःस्कंधांतेदृशीतमितिज्ञातव्यमिति ॥ ४२ ॥ योऽयाचिनिदशैःकुभारइ

सूतउवाच ॥ यइदमनुशृणोतिश्रावयेद्बामुरारेश्वरितममृतकीर्तिर्वर्णितंव्यासपुत्रैः ॥ जगद्वभिदलंतद्रक्तकर्णावर्तसंभगवतिकृतचित्तोयातितत्क्षेमधाम
 ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेश्रीकृष्णावतारचरित्रेअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥

येनक्षितौजमेवेमपुरासुहृत्समुदयोयेनत्रिलोकयापिसा ॥ येनाधापिपुषिष्ठिरोनिजपदेधर्मोपियेनांकुरिश्रीकृष्णांतमकृष्णकृष्णदयितवंदामहेसंततम् ॥ १ ॥ पदरत्नावलिर्नामदशमस्कंधसंगता ॥ कृ
 प्रीत्यासमासेयंविद्वन्मानसहर्षिणी ॥ २ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेश्रीमन्महेन्द्रतीर्थश्रिपदशिष्यविजयध्वजकृतपदरत्नावल्यांटीकायामुत्तरार्धेअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

॥ गवते दशमस्कंधे उत्तरार्धः समाप्तः ॥

